İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen DÜNYASI

6. CİLT

Görmediler mi onlardan önce nice nesiller yok ettik. Hem onlara size vermediğimiz şeyleri vermiştik ve göğü de üzerlerine bol bol boşaltmıştık. Fakat günahlarından ötürü onları helak ettik ve onların peşinden başka bir nesil yarattık.

Kuranı Kerim
Enam Suresi
6. Ayet.

KARACAN

Ruhçuluğun en zor alanlarından biri:

Medyumluk

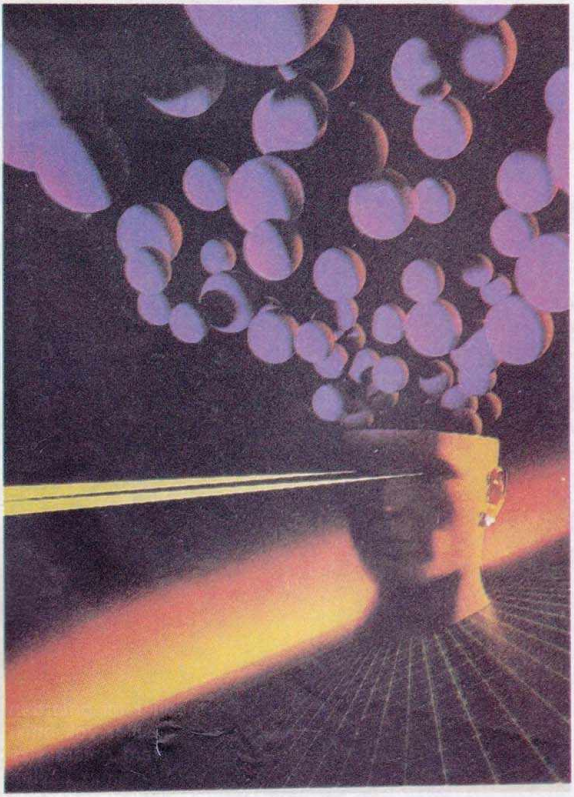

Medyumluk, spiritualizm çalışmalarının hem en kolay, hem de en zor yanlarından biridir. Herkes medyum olabilir ama, acaba medyumluğun getirdiği yüksek sorumluluğu herkes yüklenebilir mi? Arkadaşımız Cem Çobanlı Dr. Bedri Ruhselman'ın medyumluğa ilişkin görüşlerini inceledi.

MEDYUM SÖZCÜĞÜ, Latince, paylaşmak anlamına gelen "mediare" fiilinden türetilmiştir. Yani medyum olan kişi, bir anlamda, aynı zamanda hem ruhsal hem de dünyasal bir yaşamı paylaşmaktadır. İngilizcede ise "medium" sözcüğü, araç, ortam gibi anlamlara gelir. Spiritualizmde ise, bilindiği gibi, özellikle ruhsal bakımdan duyarlı bir yapıya sahip kişilere medyum adı veriliyor. Bir medyum bedensiz varlıklardan ve öte âlemden gelen "tesirleri" ya da "titreşimleri", diğer insanlara göre daha fazla alıp nakleder. Her insanın şu ya da bu şekilde "tesir" aldığı göz önüne alınırsa, herkesin az ya da çok medyumik özelliklere sahip olduğu söylenebilir. Çünkü her insan öte âlemden, hami varlıklarından ve bedensiz varlıklardan aldığı tesirlerle sürekli olarak beslenir.

Medyum adı verilen kişi, aldığı çeşitli düzeydeki ve frekanstaki tesirleri bir tür transformasyon işlemine tabi tutarak çevresine yansıtır. Bu yansıma zihinsel ve fiziksel tezahürler şeklinde olur. Sözgelimi, medyum, zihinsel anlamda kendisine ait olmayan çeşitli sözler, düşünceler ve bilgiler ortaya koyabilir. Fiziksel anlamda ise, bilinen türde, eşyaların hareket etmesi, ektoplazma tezahürleri ve benzerleri gibi olaylar söz konusudur.

Uzun bir hazırlık devresi gerekir

Bedri Ruhselman'a göre medyumluk ne müzisyenliğe benzer, ne de herhangi maddi bir amaçla girişilen işlere... Medyumluğun kapsamı çok geniş ve önemi çok daha evrenseldir. Bundan ötürü gerçek medyumluk liyakatini kazanıp, uygulama alanına atılabilmek için, belki de bir hayatın yarısından fazlasını harcayarak uzun zaman süren bir hazırlık devresi geçirmiş olmak gerekir.

Geçmiş hayatlara değin uzanıyor

Bu durumda şöyle bir söz söylenebilir: "İyi ama, birçok medyumlar bir-iki celselik deneyimden, örneğin bir yazı veya fincan deneyinden sonra hemen medyum oluveriyorlar! Hatta tebliğler almaya da başlıyorlar." Bedri Ruhselman'a göre, bu görüş çok eksik hatta yanlıştır: "Ben, nispeten görev kapsamı bize göre az görünen medyumların bile geçmi hayatlarını inceledikçe kendilerinin dahi, çok defa iradeleri ve hatta bilgileri dışında sistemli ve yöntemli bir çalışmaya tabi tutulduklarını gözlemledim. Hele büyük görev medyumlarının, bu görevlerine hazırlanmaları çok genç yaşlarda, çocuk denecek bir yaştan itibaren başlamaktadır."

Onların yaşam koşulları ağırdır

"Bu bir hazırlıktır ve psişik temasların ilk alıştırmalarıdır. Bundan başka yine bu medyum-

ların hayat şartları da diğer insanlarınkine oranla çok hareketli geçer ve herkesin kolay kolay dayanamayacağı ağır sınavlarla dolar. Aile bireyleri kaybolur ,sefaletler çekilir. Başarısızlıklar birbirini izler. Sıradan bir insanı isyana götürecek güçte bir yığın sıkıntı ve güçlükler onun başına çöker. Böyle medyumların arasında az rastlanır olarak açık bir idrakle, fakat çok defa belirsiz sezgiler halinde kendilerinin başka ve görünmez bir kuvvetli tesir atında bulunduklarını anlayan ya da hissedenler çoktur."

Bedensiz varlıkların yönlendirmeleriyle...

"Bu tesirler bazen sinsi ve daima devamlı, sıralanmış bir amaç uğrunda gelecekteki medyumluk hayatına yönler gösteren içgüdüleri, bazen açık ve öğretici rüyalar ve bazen de içinde gerçekten yaşanırcasına görülen vizyonlar halinde kendilerini gösterirler. Bunların anlam ve yol göstericiliklerini onlar ilk zamanlarda hemen hemen anlayamazlar. Fakat onların bunu anlayıp anlayamamalarının aslında kıymeti yoktur. Çünkü bu işte görevli olan bedensiz varlıklar uygun gördükleri şekilde işlerini yaparak amaçlarına, yani gelecekteki medyumun istenildiği gibi yetiştirilmesi amaçlarına başarıyla yürümektedir."

Amaçlı ve planlı bir medyumluk

"Şurası muhakkak ki, medyumları büyük medyumluk misyonuna hazırlayan etkenler, onun etrafında bulunan bedenli varlıklardan çok, bu konuda görevlenmiş 'bedensiz varlıklardır.' Ve bu hazırlıklar, medyumun bir medyum olarak ortaya çıkışına kadar, çok eski zamanlardan itibaren başlar. Fakat medyumun bu hazırlığın bitişi ile görevine başlayışı, tek başına, yani yalnız medyumun hali ile ilgili, tek taraflı bir iş değildir. Bu hazırlıklarla paralel giden ve aynı topluluğa ait 'görev planına' dahil bulunan bazı diğer varlıkların, kendi çaplarında ve kendi görev şekillerine göre hazırlanmaları da, medyumların hazırlık seyrini izler. Yine burada da bedensiz varlıkların direktif ve idareleri ön planda yer tutar. Esasta bunun böyle de olması gerekir. Çünkü evrende amaçsız hiçbir şey olamayacağı gibi amaçsız bir medyumluk da olamaz."

Bilgisizliğin ve hevesin sonucu

"Demek ki, bilerek ya da bilmeden esaslı bir hazırlığa tabi tutulmamış kimseler, sadece keyif ve bencilce heveslerine tabi olarak, orada burada 'ruh çağırmak' ya da 'spiritizma yapmak' sevdasına kapılır ve amaçsız, programsız ve plansız bu işlere girişirse, onlar için karşılaşabilecekleri tek sonuç söz konusu olur ki, o da hiçbir sonuca varamamaktır. Ve bunun adına da başarısızlık derler."

Medyumluk bir misyondur

Neo-spiritualist görüşe göre, medyumluk bir misyondur. Burada, insanlık topluluğunun evrimine hizmet yolunda kendisini feda edebilmeyi eylemsel olarak göze almış olmak zorunluluğu söz konusudur. Acaba herkes kendisini, içinde yaşadığı insanlık uğrunda feda etmek gücünü gösterebilir mi? Bu dile kolay gelir ama yapılması çok zor bir iştir. Dr. Ruhselman şöyle diyor: "Her isteyen, istediği anda bir müzisyen olamaz, bir mühendis, bir doktor sonuç olarak bir meslek sahibi olamaz. Bütün bunlar o meslekte yeterli ölçüde bilgisel derinliğe varıncaya ve ustalık sahibi oluncaya kadar geçirilmesi gereken bir sürü pratik hazırlıkları tamamlayıp, bunların başarılı sınav devrelerini atlattıktan sonra ancak mümkün olabilen şeylerdir. Böyle bir duruma girmiş olmayı da 'liyakat' kelimesiyle ifade ederler. Şu halde liyakat kazanmak, bir işi başarabilmek için gerekli olan güçleri elde etmek demektir ki, bu da ancak o güçleri insana kazandırıcı yollarda yapılacak işin önem ve kapsamı oranında uzun ve yorucu, sabır ve sebata bağlı bir çalışma ile elde edilebilen bir gelişim halidir."

1920'li yılların İrlandalı medyumu Kate Goligher, ilginç tezahürler ortaya koyuyordu. Konuyla ilgili araştırmacılar, Goligher'in dürüstlüğü konusunda aynı görüştedirler. O yıllarda çekilen bu fotoğrafta Goligher'den çıkan ektoplazma maddesinin, çivisiz, ahşap bir masayı iki ayağı üzerinde havaya kaldırdığı görülüyor (altta).

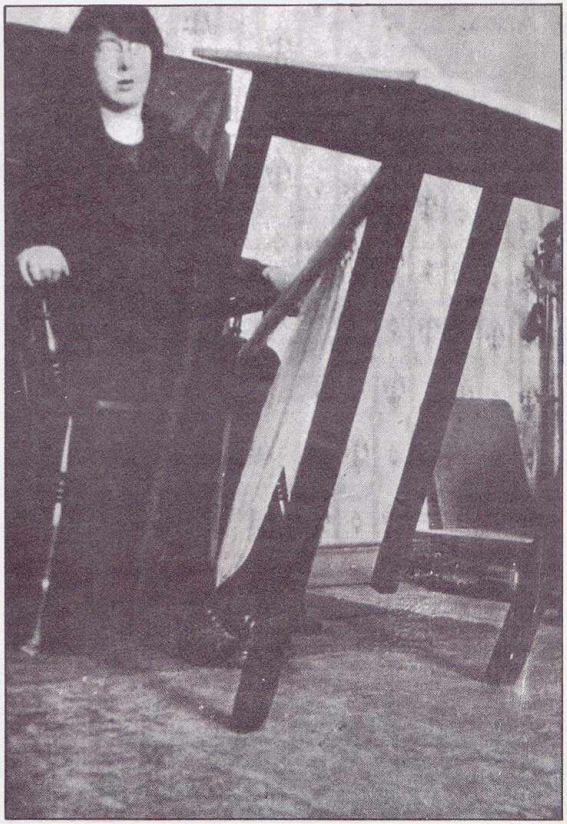

Deneysel spiritualizmin ve medyumluğun en önemli üç adı: Margaretta, Leah ve Kate Fox. Fox Kardeşler, spiritualizm tarihine, öbür dünya ile ilk ilişki kuran kişiler olarak geçtiler (üstte).

DARKMALT

Yılların medyumları!

Brezilya Spirit Kültür Enstitüsü eski başkanlarından **Deolindo Amorim** şöyle diyor: *"Spiritizme gayet geniş bir felsefi bilgi gözüyle bakıyoruz. Bunun medyumik görünümü meselenin sadece deneysel yanıdır. Spiritizm deneysel faaliyetleri izleyen, öğretisel bir yapısı olan ve derin ahlaki kuralları içeren bir felsefedir. Onun deneysel ya da medyumik yanı son derece önemlidir ve medyumik unsurlardan bir ders, bir spiritüel yol ve bir sonuç alınması için gereklidir. Ben, birçok kişi tanırım ki, uzun yıllar düzenli olarak ruhsal celselere katılmış ve çeşitli medyumik tezahürler karşısında şaşırıp kalmışlardır. Fakat bu kadar uzun bir zamandan sonra onlara spiritizm hakkında ne biliyorsunuz ya da celselerde yaşamınıza ilişkin neler öğrendiniz, diye sorduğumuzda alacağımız cevap bir 'hiç'ten ibaret olacaktır. Bu, sadece kuru kuru birtakım yöntemlerle hareket etmenin ve herhangi bir derinlemesine incelemenin söz konusu olmadığı göstermelik medyumluğun doğal bir sonucudur. Oysa spiritizm bundan ibaret değildir. O başlı başına bir bilgidir, bir ışıktır. Çünkü spiritizm, ahlaki temelleri ile son derece geniş ve sağlam bir kâinat felsefesidir."*

Bu durumda, meselenin bu derin yanını yakalayamamış fakat sözde 'yılların medyumu' olanlar için pek fazla söylenecek şey kalmıyor.

Daha fazla bilgi için:
Medyomluk, Dr. Bedri Ruhselman, Gayret Kitabevi, 1951
Medyomluk ve Ruhsal Celseler, BAM, 1979
Medyomluk, Ergün Arıkdal, J. Lhomme ve E. Caslant, RM 1983

Medyumluğun gerçek anlamı

Aşağıdaki yazı "Dostlar Planı" adıyla mesajlar veren bir ruhsal varlıklar grubunun 9 Ağustos 1957 tarihinde verdiği bilgilerden alınmıştır:

"Medyum, ancak ve ancak, geçmiş hayatlarındaki gene kendi ruhsal melekelerini geliştirerek edinmiş olduğu bu duruma ulaşmıştır ve o, dünyadaki deneyimlerini başarıyla verip daha yüksek mertebelere ulaşabilmek için, içinden gelen ilhamları insanlara bildirmekle yükümlüdür. Bunda, ya doğrudan doğruya kendisinden veyahut da içinde bulunduğu sosyal düzenin kendisine sağladığı vasıtalardan istifade edilecektir.

Medyumun en büyük vazifesi, kendisine verilen ilhamları zaman ve mekân ne olursa olsun, asla vicdanının sesinden şaşmamak şartıyla insanlara duyurabilmesidir. Şayet bundan kendi ihmali yüzünden bir başarısızlığa uğrarsa yine kendi gelecekteki durumunu tayin eder. Fakat medyum, dış basınçlar nedeniyle bütün arzu ve özlemine rağmen bunları veremezse, bunda korkacak bir şey yoktur.

Kısaca bir cümle ile medyumun vazifelerini bir daha özetleyeyim: 'İçindeki yüksek bilgileri her türlü müşkülata göğüs gererek ve elindeki bütün olanakları kullanarak insanlığın yararına sunacak bir vasıtadır, medyum."

İzmir'de bir UFO'nun fotoğrafı çekildi

1985'in Ağustos ayında, İzmir'de bir UFO fotoğrafı çekildi. Yapılan araştırmalar sonucunda, fotoğrafta bir hile ya da bir bozukluk bulunamadı. Fotoğraf, Türkiye'de çekilen en iyi UFO fotoğraflarından biriydi. Erkan Sevinç, olayı inceledi.

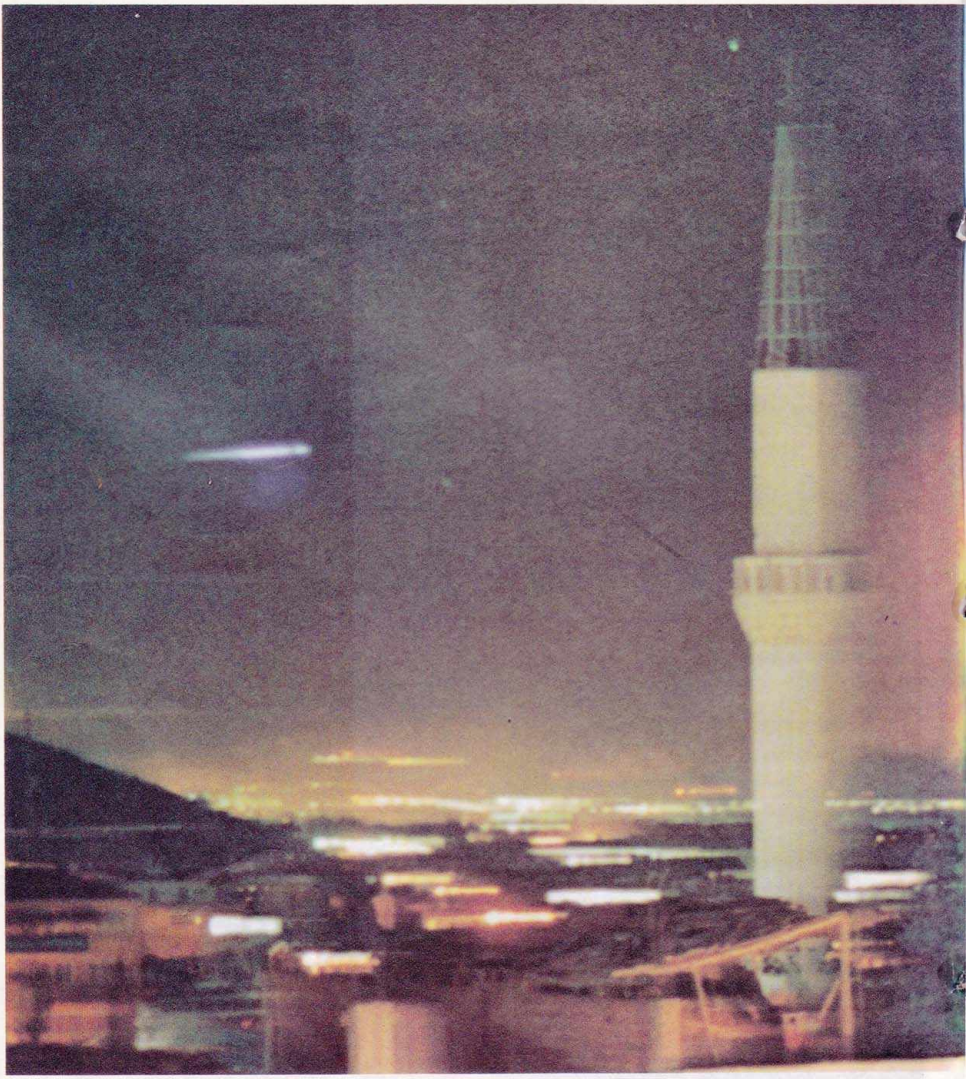

1981 SONU VE 1982 yılı başlarında Türkiye' de görülmedik yoğunlukta UFO olayları yaşandı. Niğde,İstanbul, Adana ve İzmir, UFO'ların gözlendiği şehirlerin başında geliyorlardı. Bu kez, UFO'lar görenlerin ifadelerine göre, İzmir'de ortaya çıktılar. Geçen ağustos ayında, İzmir sırtlarında olayı gören, fotoğraflayan **Yaşar Yüksel** ile, İzmir temsilcimiz **Erkan Sevinç** görüştü:

Bilinmeyen: *"Bu tip konulara ilginiz eskiden beri var mı?"*

Yaşar Yüksel: "Bilmiyorum. İnsanın içinden gelen bir şey... Eski uygarlıkları, gizli konuları, açıklanamayan olayları ve sırları

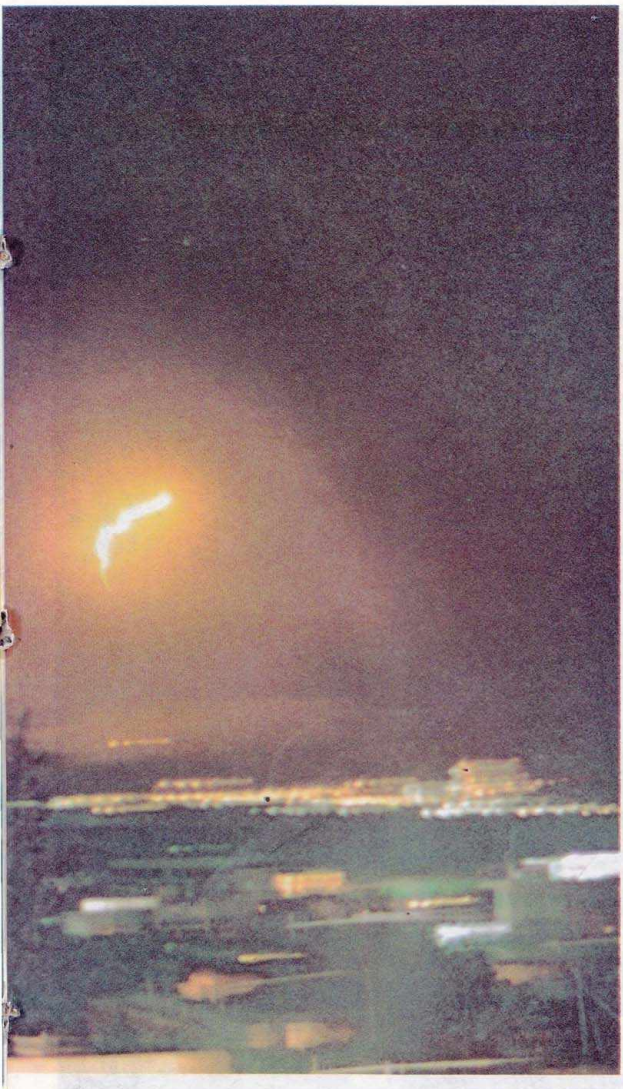

çözebilmek ilginç bir şey... Sürekli okurum... Ama, size getirdiğim konu bir tesadüftü."

Bilinmeyen: *"O günü anlatır mısınız?"*

Yaşar Yüksel: "19 Ağustos 1985 akşamı, zannedersem saat 21.00 sıralarıydı. Evimizin bahçesinde ağabeyimle tavla oynuyorduk. Eşlerimiz de köşede çay içiyorlardı. Tavlaya dalmışız, hanımlarda bir telaş, bir heyecan... 'A, şuraya bak, ışık demeti geliyor!' dediler. Önce önemsemedim. Heyecanları artınca ağabeyimle ayağa fırladık. Bizim, tam karşımıza düşen Bornova'nın üst tarafındaki dağların üstüne doğru bir ışık demeti alçaldı. Sürekli nefes alıp verir gibi, daralıp genişliyordu. Seyre dalmıştım ki, eşimin fotoğraf makinesini kapıp geldiğini fark ettim. Bir poz orada çektim. Terasa çıkıp, bir poz da orada çektim. Biraz şehir ışıklarına karışmıştı, biraz da heyecandan makineyi sarsmıştım. Daha sonra resimler tam gördüğüm gibi çıkmadı. Cisim, nasıl boşlukta bir ampul parlarsa, öyle birdenbire ortaya çıktı. Bir süre olduğu yerde durdu, sonra hareket etti.. Bu hareket esnasında o gördüğümüz görüntünün sağ tarafında bir grilik meydana geldi. Bu pozu da çektim."

Bilinmeyen: *"Tek bir çizgi gibi miydi?"*

Yaşar Yüksel: "Çizgi değil, elipse benzer bir şey... Bir puro gibi örneğin. Mesafe çok uzak olduğu için net söyleyemiyorum. Altındağ'dan Bornova'nın üstü 10 km kadar vardır. Daha fazla da olabilir."

Bilinmeyen: *"Filmleri banyo ettirdiniz, karta bastırdınız. Bize getirmeden önce ne gibi incelemelerden geçirdiniz? Bunun bir UFO olduğundan emin miydiniz?"*

Yaşar Yüksel: "Basıldıktan sonra ilk önce, Ege Üniversitesi Astroloji Fakültesi'nde incelettirdim. Orada tam anlamıyla bir şey söyleyemediler. Sonra İstanbul'a gönderdim. Fotoğrafçıların oluşturduğu bir komisyona... Orada da ne olduğunu bilemediler. Sonra, filmler İngiltere'ye, Kodak Film Merkezi'ne gitti. Oradan gelen raporda filmde bir hile olmadığı, film lekesi olmadığı, bir görüntü olduğu ancak neye ait olduğunun anlaşılamadığı yazıyordu."

Bilinmeyen: *"O zaman olay açıklık kazanmıyor?"*

Yaşar Yüksel: "Ben olayı gördüğüm için eminim, ama bilimsel açıklamasını yaptıramadım. Kişiler, şimşek diyorlar, fabrikanın çıkardığı ışık olabilir diyorlar. Jet uçağının yansıması da olabilir, dediler. Ama, bunlar da asılsız çıktı. Çünkü, araştırdım o gün hiçbir askeri tatbikat olmamış, yani hiçbir jet uçağı uçuşu yok. O çevrede ışık verebilecek bir fabrika da yok. Meteoroloji de o gün havanın açık ve bulutsuz olduğunu söylüyor."

Çözülemeyen bilmece:

Anti maddenin gizemleri

Anti madde parçacıkları ya da anti madde âlemleri, gökbilimcileri ve evrenbilimcileri son yıllarda en çok düşündüren ilginç konulardan biri. Acaba bilim adamları anti maddenin gizemlerini çözebilecekler mi? Cem Çobanlı bu konuya ilişkin görüşleri derledi.

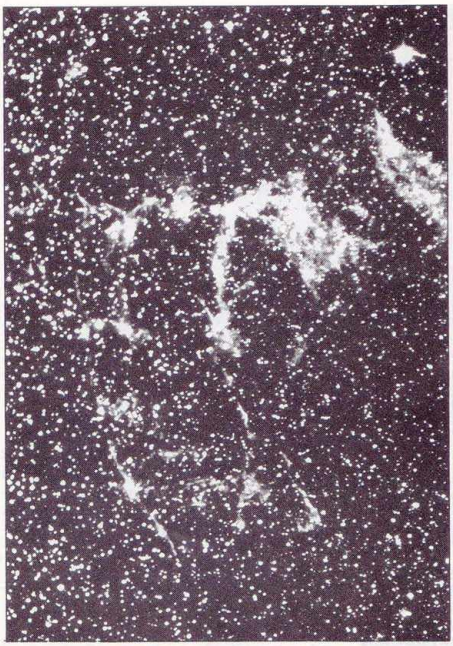

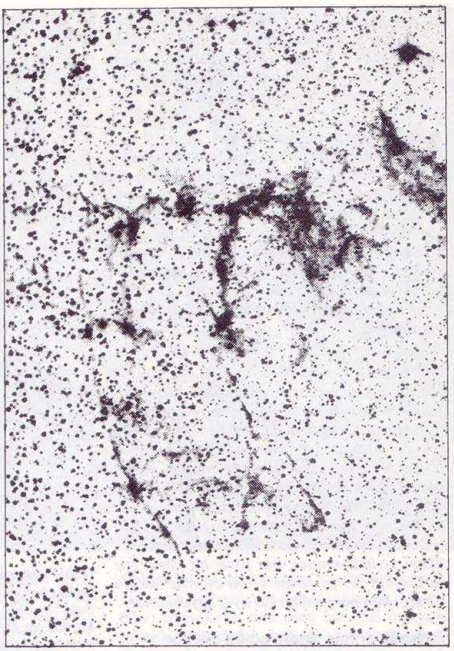

BUGÜN YERYÜZÜNDEKİ mevcut tüm kıtaların keşfedildiğini büyük bir rahatlıkla söyleyebiliriz. Fakat aynı şekilde evrendeki tüm madde türlerini de tanıdığımızı ya da bildiğimizi iddia edebilir miyiz? Akıl ve mantık bu sorunun cevabının "hayır" olması gerektiğini söylüyor. Çünkü maddenin keşfedilmemiş ve kullanılmamış özelliklerinin listesini sonsuza kadar uzatmak mümkün gibi görünüyor.

Bazı çağdaş astrofizikçiler, evreni, madde ve anti madde evreni şeklinde ikiye ayırarak düşünüyorlar. Acaba anti madde âlemlerindeki her şey bilinen maddenin tam tersi mi (üstte)?

2500 yıl önce atom teorisi

Uzun yıllar, maddenin en küçük yapıtaşı olarak kabul edilen atom ile ilgili ilk görüşleri ortaya atan kişinin **Demokritus** (yaklaşık 2500 yıl önce) olduğu biliniyor. Bu temel bilgiyi ona aşılayan kişinin ise Fenikeli **Moskos** olduğu sanılıyor. Moskos'un atom anlayışı bugünkü görüşlere çok daha yakındı. Çünkü o atom çekirdeğinin parçalanabileceğinin üzerinde duruyordu. Nitekim atomun yeni parçacıkları sürekli olarak keşfedildikçe Moskos'un atom görüşlerinin de doğrulandığı görüldü.

İlk anti madde bulgusu keşfediliyor

20.yüzyılın başlarında İngiliz fizikçi **Ernest Rutherford** (1871-1937), atom konusundaki çalışmalarıyla bu alandaki ilk çağdaş bilimsel adımı attı. Protonların ve nötronların da keşfedilmesiyle Demokritus'un ya da Moskos'un "atom"u oldukça karışık bir yapıya bürünmüştü. 1920'lerin sonlarında artık fizikçiler tüm maddelerin birbirlerinden farklı bazı parçacıklardan oluştuğunu anlamaya başlamışlardı.

1932'de Amerikalı genç bir araştırmacı olan **Carl DavidAnderson** California Teknoloji Enstitüsü'nde yaptığı çalışmalarda, elektron ile eşdeğerde bir kütlesi olan, negatif yük yerine pozitif yüklü yeni bir parçacık keşfettiğini açıkladı. Bu yeni parçacığa "pozitron" adını verdi. Böylece ilk madde-anti madde tartışmaları da başlamış oldu. 4 yıl sonra, anti maddenin bu ilk bulgusu Anderson'a Nobel Fizik Ödülü'nü kazandırdı.

Çarpışınca yok oluyorlar

Daha sonraki araştırmalar gösterdi ki, pozitron bir özelliği dışında tıpkı pozitif bir elektrondan beklenebilen davranışları gösteriyordu. Bir pozitron adi bir elektron ile çarpıştığında, ikisi de "yok olma" adı verilen mikroskopik bir patlama ile kayboluyor ve tüm bu parçacıkların enerjisi X ışınına dönüşüyordu. Araştırmacı-bilim adamı **James Trefil**'e göre bu yok olma olayı basit bir örnekle şöyle tasarlanabilir: *"Bu olay düz bir arazide toprağı kazarak toprak çıkarma işlemine benzer. İş bittiğinde bir yanda bir yığın toprak, diğer yanda ise bir çukur oluşacaktır.*

Bu durum maddeye ve anti maddeye özdeş bir durumdur. Çukur, yığın toprak ile doldurulduğunda, hem çukur hem yığın toprak kaybolacak ve düz arazi tekrar eski haline gelecektir. Yani her ikisi de yok olacaklardır."

Madde ve anti madde evreni

Çağdaş astro-fizikçilerden bir bölümü evrenimizi "iki ayrı evren" şeklinde değerlendiriyorlar. Bunlardan biri maddeden yapılmış bir "madde evreni"dir. Diğeri ise anti maddeden yapılmış "anti madde" evrenidir. Bazı astrofizikçiler ise tek bir evrenin olduğunu düşünüyorlar. Bu evrenin bazı kısımları maddeden yapılmıştır (içinde bulunduğumuz kısımlar gibi), diğer bazı kısımları ise anti maddeden yapılmıştır.

Eşit sayıda parçacıklar

İngiliz gökbilimci ve evrenbilimci (kozmolojist) **Fred Hoyle** ise şöyle düşünüyor: *"Bir an iki evrenin varlığını kabul edelim. Biri sadece madde, diğeri sadece anti maddeden oluşmuş olsun. Ve yine düşünelim ki madde zaman boyutları içinde bize göre ileri, anti madde ise geri gitsin. Bu duruma göre bizim evrenimizde baskın olan maddenin zaman içerisindeki ileri yolculuğu evrenin simetrikliği ilkesini bozar. Bu ilkeyi yerinde tutmak için şöyle bir görüş öne sürülebilir: Evren birdir ve bu evrende her iki türden olan parçacıklar da aynı sayıdadırlar."*

Birleştiklerinde enerji açığa çıkıyor

Bu önerinin ışığında denilebilir ki, anti madde türünden parçacıklar şu an evrenimizde bulunmalıdır. Ama neresinde, hangi kesiminde? Bu konuda üç görüş vardır: Birincisi Hoyle tarafından öneriliyor. Buna göre madde ve anti madde türünden parçacıklar yıldızlararası uzayda aynı sayıda üretilmeli ve bulunmalıdır. Bu durumda yıldızlararası uzayda bu tür bir "madde-anti madde çorbası" parçacık çiftlerinin birleşip enerjiye dönüşmesinden ötürü çok şiddetli bir şekilde ışımalıdır. Böyle bir gözlem ise henüz yapılmadı.

Anti madde yakınımızda olabilir

İkinci görüşe göre ise, galaksilerin çekirdekleri ile kabuklarını oluşturan yıldız kütleleri böyle zıt türden parçacıklardan oluşabilir. Bu öneriye göre, eğer galaksilerin çekirdekleri maddeden oluşuyorsa, onu çevreleyen yıldızlar ise anti maddeden oluşmalıdır. O halde Samanyolu Galaksisi'nde anti madde var demektir.

Bölük evren

Anti maddenin uzaydaki dağılımı konusunda öne sürülen üçüncü görüş ise, madde ve anti madde türünden parçacıkların, oluşumlarından sonra meydana getirdikleri galaksilerin birtakım güçlerin etkisiyle evrenin ücra köşelerine sürüldükleri şeklindedir. Bu tür bir evrene "bölük evren" gözüyle de bakılabilir. Yani bir evrenin bir ucunda, diğer ucundaki oluşumlara paralel oluşumlar söz konusu olmalıdır.

Big Bang'in hemen ardından...

1950'lerde ve 1960'larda uzayın, bir bütün ola-

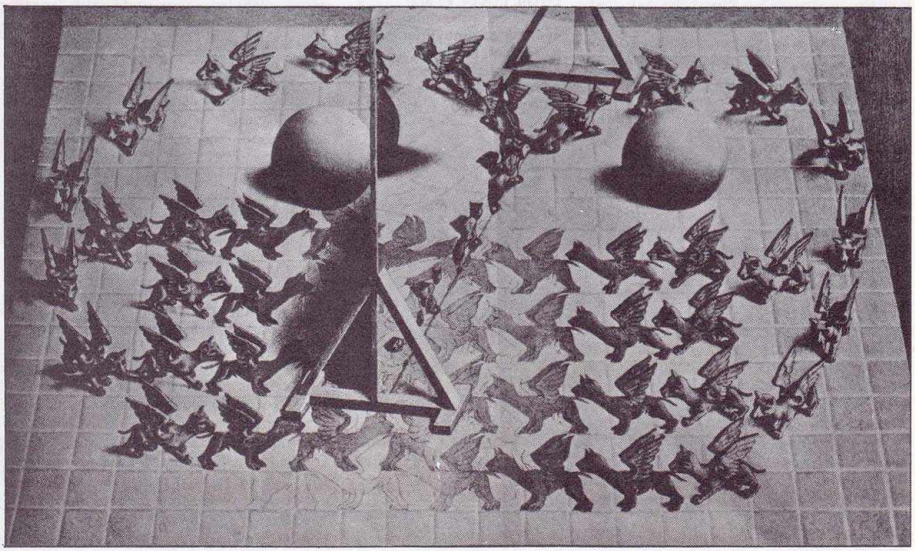

Hollandalı sanatçı Mauritz C. Escher'in madde ve anti maddeye bir yaklaşımı. Madde ve anti madde ayrı mekânları paylaşıyorlar ama bir araya geldiklerinde her ikisi de yok oluyor (altta).

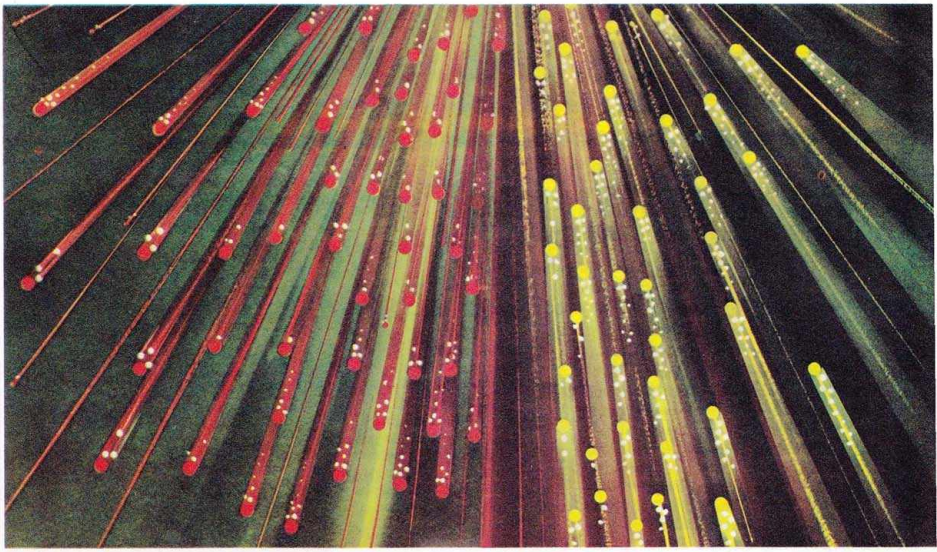

rak, madde kadar anti madde de içerdiği, fakat bilinmeyen birtakım kozmik olayların madde ve anti madde adalarını birbirinden ayırdığı düşüncesi bilim çevrelerinde oldukça yaygındı. Bu "bölük evren" ya da "ayrılmış evren" teorisini destekleyen bilim adamları, Big Bang'i (büyük patlama - evrenin ilk oluşumu) izleyen ilk mikro saniye içerisinde, bazı bölgelerin daha fazla madde, bazı bölgelerin de daha fazla anti madde ile dolduğunu düşünüyorlardı. Bu kişilere göre aynı süreç sırasında madde ve anti madde parçacıklarının miktarları da birbirine eşitti.

Anti madde tartışması ilk kez 1932'de ortaya atıldı. Bu tarihte Amerikalı araştırmacı C. D. Anderson, pozitif yüklü yeni bir parçacık bulduğunu açıkladı. Bu yeni parçacığa pozitron adı verildi (üstte). Bu buluşu Anderson'a Nobel ödülü kazandırdı.

Birbirlerini yok ederler

Sözgelimi, evrenin bir bölgesinde 1001 adet madde ve 1000 adet de anti madde olsun. Binlik iki grubun her parçası bir araya gelecek ve birbirlerini yok edeceklerdir. Geriye ise sadece 1 madde parçası kalacaktır. Biz bu bölgeye Bing Bang'den çok sonra bakacak olursak, burada madde dünyalarının egemen olduğu sonucuna varacağız. Bu ise galaktik ölçülerde, galaksimizin nasıl oluştuğunu bize açıklayacaktır. Kuşkusuz bu durum, evrenin, 1001 adet anti madde ve 1000 adet madde parçasının yer aldığı diğer yöreleri için de söz konusu olabilir.

Her şeyin tersi bir dünya

İnsanoğlu karmakarışık anti madde dünyasına açılan kapıyı, ancak yeni açmaya başladı. Onun ardında neler bulacaktır? Evrenin sonsuzluğu içerisinde anti âlemler, anti galaksiler, anti yıldızlar ve anti gezegenler gerçekten var olabilir. Bu anti dünyalar üzerinde bir olasılıkla anti hayvanlar ve anti insanlar da bulunabilir. Bizimkinin zıttı olan bir anti dünyaya gitmek, eğlendirici ve düşündürücü olacaktır. Biz burada geriye yürüdüğümüz zaman orada ileri yürürüz. Oradaki her şey buradakinin tersi olacağına göre, orada herhalde kötülük yerine iyilik, savaş yerine de barış hüküm sürüyordur.

Ölüm anında fizik bedenden ayrılıyor:

İnsanın ikinci bedeni

Ölüm ve ötesi yüzyıllardır hemen her düzeyde insanın ilgisini çeken bir konu ve kesinlikle kaçınılmaz bir doğa yasası olarak kabul ediliyor. Rıza Emiroğlu, aşağıdaki yazısında, ölümden sonraki yaşam hakkında sanıldığından daha fazla bilgiler olduğunu öne sürüyor.

ÖLÜM, TARİH BOYUNCA insanın ürktüğü, çekindiği, gerektiğinde düştüğü çözümsüz bunalımlardan bir kaçış yolu olarak gördüğü, ya da elinde bulunan maddesel olanaklardan kopmasına yol açacak, kendisini dünyasal zevklerden söküp atacak, düşünmek dahi istemediği bir, kâbus, ama yine de kaçınılmaz olduğunu kabul ettiği bir sonuçtur. Ancak, bu ölçülerdeki zıt yaklaşımlara rağmen insanoğlu, ölüm olayıyla daima ilgilenmiş, gizlerini araştırmış, ölümsüzlüğü aramış ya da sonucu mümkün olduğu kadar geciktirebilecek çareleri bulmaya çalışmıştır.

Günümüzde ise ölüm olayı artık bilimsel araştırma alanına girdi. Konu, çok sayıda bilim adamı tarafından inceleniyor, değişik yöntemlerle ölüm gizinin ardındaki gerçeklere ulaşılmaya ve ölümden sonra başka bir hayatın olasılıkları ortaya konmaya çalışılıyor.

Ölümün fiziksel anlamı

İnsanın fiziksel bedeni gerçekte trilyonlarca hücrenin düzenli ve uyumlu bir organizasyon içindeki dengeli birlikteliğinden oluşur. Bu hücreler sürekli olarak yenilenir ve ölen hücrelerin yerine yeni hücreler gelir. Her saniye milyonlarca hücre ölür. Gençlikte beden, kaybettiği oranda yeni hücre üretebilir. Ancak, ileri yaşlarda bedenin hücre sayısında azalma başlar. Beyin hücreleri belirli bir yaştan sonra yenilenmezler. Daha ileri yaşlarda kaybedilen hücre oranı gitgide artar ve sağlam hücre sayısı azalır. Böylece yaşam, yavaş yavaş dengesini kaybeder, bedenin ahenkliliği ve düzeni bozulmaya yüz tutar. Bu, ölüme doğru giden bir süreçtir. En sonunda ise o organizma için ölümcül aşama gelir ve canlı ölür.

Ölümün belirtileri ve gerçekleşmesi

Bir organizma için ve özellikle en karmaşık organizmalardan biri olan insan için ölüm anının tam olarak saptanması tartışmalı bir durumdadır. Ölüm anının tam ve kesin saptanması için değişik yöntemler uygulanıyor. Ölen bir kişide klasik olarak birtakım belirtilerin olduğu kabul ediliyor. Ölüm araştırmalarının (tanatoloji) ifade ettiği şekliyle ölüm öncesinde bir can çekişme (agoni) devresi vardır. Ani ölümlerde agoni safhası kısa, kronik

hastalıklardan ölümlerde ise saatlerce ve hatta günlerce sürebilmektedir. Ölüm belirtilerinin başlıcaları ise şöyledir: Deri solgunlaşır ve esnekliğini kaybeder. Gözde, retinanın damarlarında kan dolaşımının durduğu görülür. Kaslar gerilimlerini kaybeder ve şişkin kısımlar gittikçe yassılaşır. Solunum durur. Nabız kaybolur. Ceset gitgide soğuyarak çevre ısısı derecesine düşmeye başlar. Ölümden 2-3 saat sonra kas liflerinin katılaşması nedeniyle de ölüm sertliği başlar.

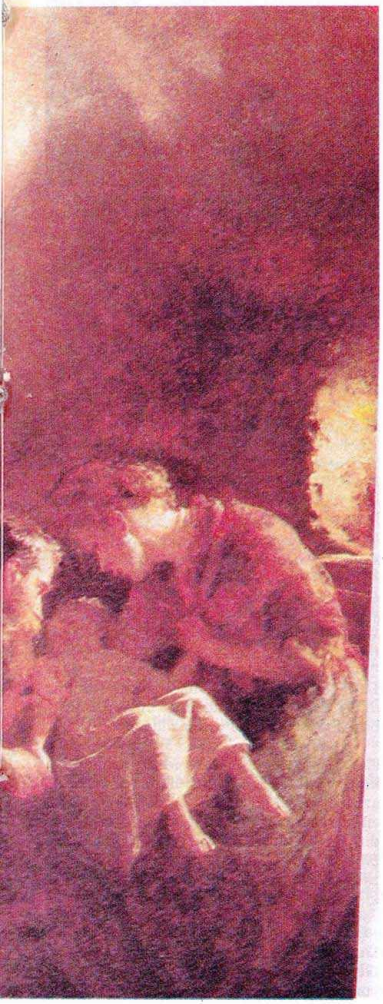

Yüzyıllardır çeşitli inanç sistemlerinde, insanın ikinci bir bedeni daha olduğuna ilişkin çeşitli yaklaşımlar var. Kimileri bu ikinci bedeni "ruh" diye adlandırıyor, kimileri de bunun ruh olamayacağını, fizik bedenden daha değişik bir maddi yapıda olan "astral beden" olduğunu öne sürüyorlar. Fakat bunların tümündeki ortak yan, bu eş bedenin ölümle bedeni terk etmesi görüşüdür (solda).

Ölümün tanımı

Tüm bu belirtilere rağmen ölüm anının kesin olarak saptanması olanaksız görünüyor. "Yalancı ölüm" (mort apparente) olaylarının dışında kesin olarak öldüğü kabul edilen birçok kişinin, bir süre sonra dirildiği biliniyor. Gerçekte, ölümün kesin bir tanımı yapılamıyor. **Lyall Watson**'ın **Ölüm Yanılgısı** adlı kitabında aktardığı bilgiye göre, Moskova'daki Deneysel Reanimasyon Fizyolojisi Laboratuvarı'nın ölüm tanımı şöyledir: *"Bilinç, refleksler, solunum ve kalp atışları gibi tüm dış yaşam belirtilerinin son bulduğu, ama bir bütün olarak organizmanın henüz ölmediği, dokulardaki metabolik süreçlerin devam ettiği ve belirli koşullar altında bütün fonksiyonların yeniden başlatılabileceği bir durum."*

İnsan ve yapısı üzerine yapılan çağdaş araştırmalar açısından ölüm sırasında bedenin fizik olarak çözülmesi ve bozulması ancak bir sonuç olarak görülmektedir. Buraya kadar sözü edilen olgular, ölümün sadece dış görünüşü ve fiziksel düzeydeki anlatımıdır. Ancak gerçekte, ölüm anında bu dış görünüşün dışında, fizik bedenden ayrı olarak birtakım ilginç, karmaşık ve henüz birçok noktası açıklanmayı bekleyen bazı olaylar ve değişimler de bulunmaktadır.

İkinci beden kavramı

Çağlar boyunca birçok dinsel ve okült öğretide insanın görünen fizik bedeni dışında görünmeyen ve öldükten sonra da varlığını sürdüren başka bir bedeni daha olduğu söylenmiştir. Çoğu düşünür de bu tür bir ikinci bedenin varlığından söz etmişlerdir. "Astral" "eterik", "duble" ve benzeri adlar takılan bu ikinci beden, oldukça yaygın olarak, "ruh" diye de adlandırılmaktadır.

Zamanında bilim adamları tarafından efsane olarak kabul edilen ve üzerinde pek durulmayan bu gerçek, günümüzde bilimsel olarak saptanmış ve fotoğrafları bile çekilebilmiştir. Uzun yıllar boyunca araştırmacılar, yüksek frekanslı elektrik akımına yerleştirilen insan bedeninden yayılan parlak ışığı araştırıyorlardı. Özellikle Sovyetler Birliği'nde, canlılarda bir tür "kalıp enerji"nin, başka bir deyişle bir tür "enerji beden"in varlığına ilişkin bazı kanıtlar elde edilmişti. Neydi bu enerji beden? Nereden kaynaklanıyordu?

Kirlian fotoğraf tekniği

1940 yıllarında Sovyet vatandaşları **Semyon** ve eşi **Valentina Kirlian**'lar, yüksek frekans alanı içindeki canlı organizmalar üzerinde kendi geliştirdikleri yöntemlerle çalışmaya başladılar. Kirlian ekibi, yıllar süren çalışmaların sonucunda insan, hayvan, bitki ve tüm canlıları kuşatan bu enerji alanının fotoğraflarını çekmeyi başardılar. Bu icatları, hastanede yaptıkları bir gözlem sayesinde olmuştu. Bir hasta üzerinde uygulanan şok tedavisi sırasında cam elektrotlar aracılığıyla, hastanın

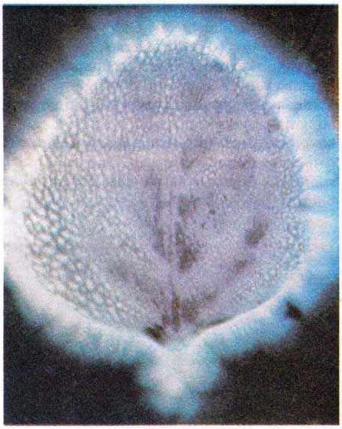

Canlı yaprağın, Kirlian tekniğiyle çekilmiş fotoğrafında, çevresinde rengârenk ışıklı haleler görülmekte ve bu, yaprağın canlılığı sürecince devam etmektedir (solda).

Yaprağın bir kısmı koparıldıktan hemen sonra, aynı fotoğraf tekniğiyle yapılan çekimlerde, yaprak tam görünmektedir. Ancak bir süre sonra kopan kısma ait ışıklı bölge yavaşça kaybolmakta ve o bölge canlılığını yitirmektedir (sağda).

cildi üzerinde şerare atlıyordu. Bundan esinlenen Semyon Kirlian, cihazı evinde kurarak ilk denemeyi kendi üzerinde yaptı. Deneme sırasında hafif bir elektrik şoku ile birlikte mavi bir şerare görmüş, fotoğraf plakasını banyo ettiği zaman da, parmağının siluetini elde etmişti. Parmağından çıkan alev alev ışımalar bu ilk fotoğrafta açıkça görülüyordu.

Bu tekniğe, mucitlerinin isimlerine atfen "Kirlian Fotoğrafçılığı Tekniği" deniliyor. O zamandan beri Kirlian kamerasının bütün SSCB'deki üniversite ve araştırma enstitülerinde kullanıldığı biliniyor. 1968'de **V. Inyushin, V. Grishchenko, N. Vorobev, N. Shouiski, N. Fedorova** ve **F. Gibadulin** adlı doktorlar, ortak bir bildiride şöyle demişlerdi: *"Bütün canlıların, sadece atom ve moleküllerinden yapılmış olan bir fizik bedenleri değil, aynı zamanda bir de, bunun kopyası olan enerji bedenleri vardır."* Bu ikinci bedene "Biyoplazmik Beden" adını vermişlerdi.

Biyoplazmik beden ve canlılık kavramı

Bitkiler üzerinde yapılan çalışmalarda solgun, kurumak üzere bulunan bir yaprak ile dalından yeni koparılan bir yaprağın çevreye yaydıkları ışıma arasında büyük fark olduğu gözlenmiştir. Dalından yeni koparılan bir yaprağın arka arkaya çekilen fotoğraflarında, ışımaların sürekli olarak değiştiği görülmektedir. Ölü yaprakta ise hiçbir ışıma bulunmamaktadır. Yani canlılığın yok olmasıyla bu ışıma da, ona bağımlı olarak yavaş yavaş yok olmaktadır. Bir kısmı koparılan yaprağın çekilen fotoğraflarında ise kopan kısım tam olarak görülmekte, ancak bir süre sonra bu kısma ait enerjik alan kaybolmaktadır. Canlılar yavaş yavaş ölürken, biyoplazmik bedenin kıvılcım ve alevleri dışa doğru fırlamakta ve sonra kaybolmaktadır. Sovyetler, bu çalışmalarıyla ölüm sonrası yaşama âdeta sondaj yapmaktadırlar.

Eski Mısır'ın Ölüler Tanrısı Anubis, bir mumyalama işlemi sırasında cesedin yanında görülmektedir (solda).

Biyoplazmik beden ve ikinci beden

Bazı bilim adamları ise Kirlian Fotoğrafçılığı ile elde edilen tüm verilerin bir "biyo-aura"nın varlığını ortaya koyduğunu ancak bu auranın (halenin) ikinci beden olduğu kabul edilen "duble" olamayacağını söylüyorlar. İngiliz Dr. **Robert Crookall**'a göre biyoplazmik aura, duble değil, en iyi tahminle duble ile fizik beden arasındaki bir ara maddedir.

Var olan bir gerçek ise görülen bu enerjik alanın, yüzyıllardır, eski Mısır dahil, tüm köklü kültürlerde geçen ve Batılı ressamların, azizlerin çevresinde çizdikleri haleler ile tasvir ettikleri aura ile büyük bir benzerlik taşımasıdır. Bir olasılıkla bu, yüzyılların efsanesinin bilimsel bir yolla kanıtlanmasıdır. Aynı zamanda bu, durugörü yeteneği olan hassas kişilerin, insanların çevrelerinde gördüklerini söyledikleri auranın ta kendisidir.

Durugörü medyumluğu ve insan aurası

Gerçekten de durugörü yeteneğine sahip medyumlar insanların çevrelerinde gördükleri bu

renkli auranın, aynen yukarıda değinildiği gibi hastalık ve sıkıntılı durumlarda renk değiştirdiğini, farklılaştığını belirtmektedirler. Hatta bu auradan insanın kişilik yapısını, karakterini dahi anlayabilmektedirler. Bu tür hassas kişilerin, ölmek üzere olan insanlar üzerinde yaptıkları gözlemler ise son derece ilginç ve açıklayıcıdır. Gördüklerinin incelenmesi ve değerlendirilmesi gerekmektedir. Gözlemlerden çıkan sonuçlara göre, normalde canlılarda var olan enerjik beden, ölüm anında fizik bedenden ayrılmakta ve beden dışında bilinçli bir şekilde hareket edebilmektedir. Âdeta fizik bedenin ölmesiyle ikinci beden, hayatiyet kazanmaktadır.

A.J. Davis'in gözlemi

Ünlü Amerikalı durugörü medyumu **Andrew Jackson Davis**'in, bir kadının ölümü ile ilgili gözlemi şöyledir: *"Kadında, canın çıkış sırasında bedeninin beyin kısmında meydana gelen ve her an artmakta olan güçlü bir yoğunlaşma beliriyordu. Yoğunlaşan bu şey çırpınmalar azaldıkça ve bedendeki sarılık arttıkça, parlak ve ışık saçan bir hal alıyordu. Can çekişme sırasında görülen bu çırpınışların, çekilen acı ile herhangi bir ilgisi olmayıp, ruh tarafından hissedilmezler. Bunlar tamamıyla organik olan birtakım hareketlerdir. Ölüm anı yaklaştıkça bedenin organları, boşalan torbalar gibi birer birer yatağa seriliyor, buna karşılık hastadan ayrı olarak, esiri (ruhsal) bir bedenin oluşumu tamamlanıyordu. Can çekişen hastadan ilk kurtulan, esiri bedenin baş kısmı oldu ve yavaş yavaş diğer kısımları da ayrılarak tam ruhsal bir beden olarak kadının başucunda ayakta durdu. Bu iki bedeni birbirine, göbeklerinden, 'hayat bağı' dediğimiz, parlak bir kordon bağlıyordu. Bu kordon kopunca bir parçası cesette kaldı. Herhalde cesedin derhal bozulmasına engel olan budur. Kadının ruhsal bedeni serbestliğe yavaş yavaş alıştı ve birdenbire ne yapacağını kestirmiş gibi harekete geçerek evden çıktı. Yeni gök yolcusunu, ruhlar âleminden gelen, iki dost ruh karşıladılar. Her üçünün edalı bir şekilde ve bir dağ yamacını tırmanır gibi bulutlara basarak hafif eğik bir şekilde yükseldiklerini gördüm ve onları gözden kaybedinceye kadar arkalarından baktım."*

Yalnızca birini almakla yetindiğimiz böylesi gözlemlerin ortak noktaları, ölen kişinin bedeninden çıkan bulutumsu bir madde, bu maddenin bedene benzer şekilde görünümü, bedene ruhsal bir kordonla bağlı olması ve kordonun kopmasıyla ruhsal bedenin kendiyolunda gitmesi şeklinde sıralanmaktadır.

Ölüm karşısında tavırlanış

Psikolojik açıdan ölüm karşısındaki tavırlanış ve ölümü değerlendirme, kişiden kişiye değişiyor. Kişinin değişik farklı dönemlerinde farklı şekillerde ve boyutlarda oluyor. Gençlikte ölüme karşı kayıtsız kalan, önem vermeyen bir kişinin bilincinde ölüm fikri ileri yaşlarda yavaş yavaş kavram olarak yer etmeye başlar. Buna karşı tavırlanış ise kişinin zihinsel evrim düzeyine bağımlı olmak üzere farklı şekillerde olmaktadır. Kimisi bu kaçınılmaz sonu bilgece karşılar ve doğum kadar doğal olan bu süreci araştırıcı bir yaklaşımla değerlendirir. Bu tür kişiler genellikle, yaşamları boyunca kendilerinden başkaları için yaşamış, dünyayla herhangi sıkı bir maddi bağı ve kaybedecek maddi hiçbir şeyleri bulunmayanlardır. Bunların ölümleri son derece rahattır, korkusuzcadır.

Diğer bir kısım ise yaşamın tek amacının "dünyaya kazık çakmak" olduğunu düşünüp, bir gün bırakmak zorunda kalacakları servetlerine servet katmak üzere yaşayan kişilerdir. Bunların ölümleri ise gerçekten çok ıstıraplı ve acıklı olmaktadır.

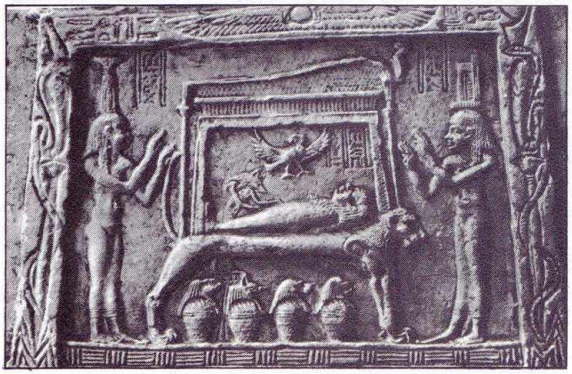

Bu eski Mısır kabartmasında, ölünün ruhunun bir kuş şeklinde bedenden ayrıldığı temsil edilmektedir (üstte).

Ölümle karşılaşanların hissettikleri

Ölümü bilinçli bir şekilde değerlendirmenin dışında, ani ölümcül kazalara uğrayan kişiler ise, kaza anında kendilerini çok rahat ve huzurlu hissettiklerini söylüyorlar. Lyall Watson, Ölüm Yanılgısı adlı kitabında, böyle anlarda, geçmişteki anıların canlandığını ve insanın tüm yaşamının bir film şeridi gibi gözünün önünden geçtiğinden söz eder. Watson şöyle sürdürüyor: *"Anılar, yerlerini son derece mistik bir ruh haline bırakarak yok olmaktadır. Komaya giren hastabakıcı, vecit içinde Tac Mahal'in bir resmini seyretmekte olduğunu hatırlamakta, uçuruma yuvarlanan bir dağcı ise, anılarını şöyle anlatmaktadır: 'Bedenim kayalara çarparak ezilip parçalanıyordu, ancak bilincim bu fiziksel yara ve acılardan bütünüyle bağımsızdı, onları hissetmiyordu bile.' "*

Bilinmeyen AKTÜALİTE

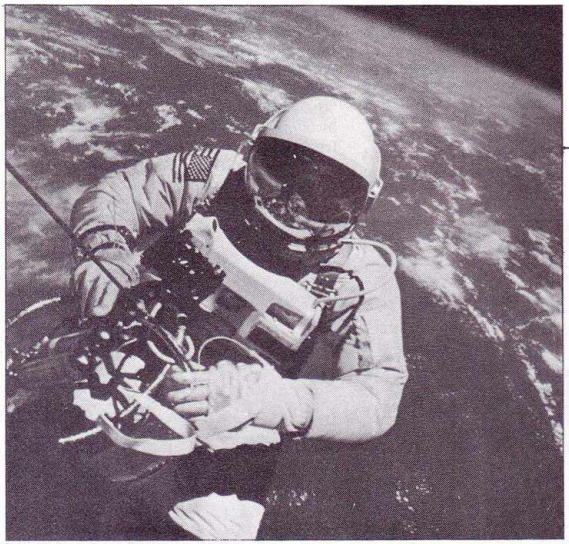

UZAY YÜRÜYÜŞÜNÜN YILDÖNÜMÜ

3 Haziran 1964'te astronot **Edward White,** ilk uzay yürüyüşünü gerçekleştirmişti. Kendisi, uzayda yürüyen ilk Amerikalı astronottu. 20 yıl sonra, bir diğer Amerikalı astronot olan **James McDivit** bu olayın anısına olayı tekrarladı. O zaman, White, uzay aracının dışında 21 dakika kalabilmişti. Ayrıca, 20 yıl önce astronotlar, hava alabilmek için, uzay aracına bağlı kalmak zorundaydılar.

Bugün, Uzaymekiği astronotları, kendi özel aygıtları ile solunum yapabiliyorlar ve saatlerce aracın yörüngesinde dolaşabiliyorlar. İlk uzay yürüyüşünü sağlayan *Gemini Uzay Projesi,* Ay'a insan inişini sağlayan *Apollo Projesi*'nin temeli olmuştu. Ne yazık ki, ilk yürüyen astronot olan White, Apollo çalışmaları sırasında olan bir kaza sonucunda öldü.

NASA SPACE REPORT

TONOZ TÜPÜ

Mucit **Selahattin Tonoz,** yeni buluşu sayesinde, insanların, günümüzde giderek artan hava kirliliğinden etkilenmemelerinin mümkün olacağını belirtiyor. Tonoz, bu amaçla geliştirdiği alete "Tonoz Tüpü" adını veriyor.

Tonoz Tüpü, herkesin kolaylıkla kullanabileceği bir araç. İnsanların sisten, egzoz gazlarından, kısacası insan sağlığı için zararlı olan hava kirliliğinden % 50 - % 60 oranında kurtulmalarını öngörüyor. Tonoz Tüpü 10 ya da 15 cm uzunluğunda metal ya da sert plastikten oluşan bir silindir ve içerisindeki basit bir filtre sisteminden ibaret. Silindirin burna intibak edecek kısmı yumuşak bir maddeden (plastik ya da kauçuk) yapılabilir. Gövde ise krom sac ya da sert plastikten oluşabilir. Silindirin içerisine konulacak ve filtre işlevi görecek maddeler ise kâğıt mendil ya da kâğıt peçetedir.

Tonoz, şöyle diyor: *"Kâğıt mendil ya da peçete hafifçe nemlendirilmelidir. Hatta birkaç damla esans da eklenebilir. Bu durumda pis koku, sigara ya da egzoz dumanı yerine büyük ölçüde temiz hava solumuş oluruz. Hem de güzel kokulu temiz hava. Bu buluşumun esası, tıpkı sigaranın zararlarını kısmen önlemek amacıyla üretilen küçük filtrelere benzemektedir. Bulu-şumu bugüne değin üretim aşamasına getirecek maddi olanağı bulamadım. Umuyorum ki, elinde olanaklar olan birileri tarafından daha da geliştirilip halkın yararına sunulacaktır."*

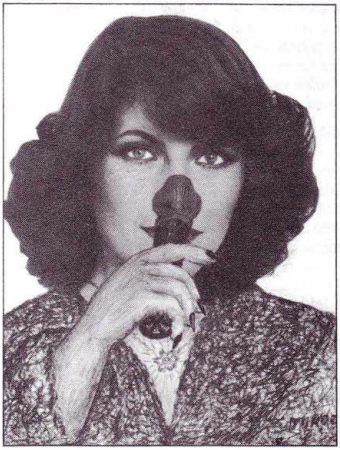

SAKLANAN UFO ENKAZI

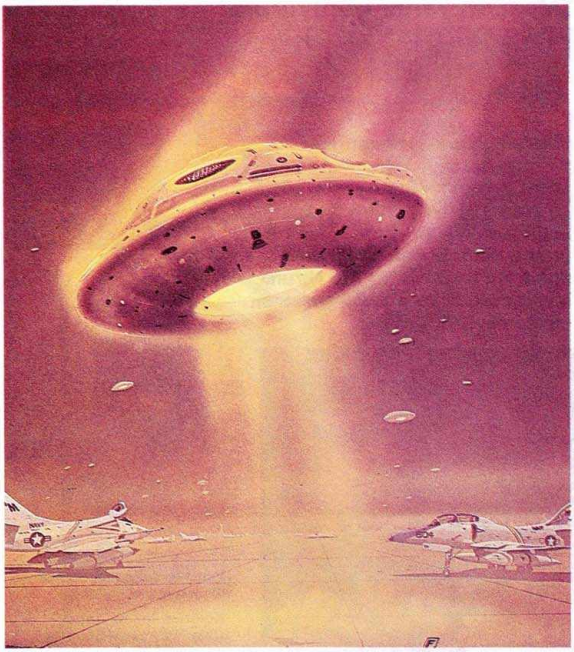

Uzun yıllardan beri ileri sürülen bir iddiaya göre, ABD hükümeti, kazaya uğramış bir UFO'yu saklamaktadır. Bütün bu iddiaların kaynakları, aslında fazla güvenilir değiller, konuyu reddeden birçok uzman ya da yetkili bu noktada birleşiyorlar. Oysa, ortada bazı yetkili raporlar da var ama bunlar da şiddetli bir önyargı ile hemen reddediliyorlar. Bu konuda son iddiayı Ufolog **Robert Sarbacher** ortaya attı. Princeton ve Harward üniversitelerinde öğretim üyesi olan Sarbacher, aynı zamanda Georgia Teknoloji Enstitüsü'nde dekanlık yaptı ve sonunda yaptığı çalışmaların etkinliği ile ünlü **Kim Kimdir?** adlı almanakta kendisine yer verildi. Bu derece etkin ve önemli bir bilim adamı nasıl oluyor da, böylesine ilginç bir iddiayı ortaya atabiliyordu?

Öykünün geçmişi, İkinci Dünya Savaşı yıllarına kadar ulaşıyor. Sarbacher, o dönemde, Savunma Bakanlığı Araştırma ve Geliştirme Dairesi'nin bilim danışmanıydı. 15 Eylül 1950'de Washington'daki bürosundayken, Kanadalı bir elektrik mühendisi olan **Wilbert B. Smith** tarafından ziyaret edildi. Mühendis çok heyecanlıydı ve kazaya uğramış bir uçandairenin ele geçirilmiş olduğunu anlatıyordu. Uçandaire ile ilgili soruşturma, hükümetin en yetkili adamı olan **Vannevar Bush** tarafından yürütülüyordu. Sarbacher, olayla ilgilendi ama kesin bir sonuç aldığı söylenemezdi.

Bir dönem sonra, Sarbacher, Ohio'da Patterson Hava Üssü'nde bir toplantıya katıldı. Bu toplantıda, bilim adamlarının Araştırma ve Geliştirme Dairesi ile olan ilişkileri ele alınıyordu. Sarbacher, toplantının ana gündemini bir kenara atarak, uçandaire kazası olayını gündeme getirdi. Toplantıda bulunan Vannevar Bush ve matematikçi **John von Neumann**'ın tepkileri ilginçti. Her iki bilim adamı da ileri sürülen iddia için kesin bir cevap vermediler ama von Neumann, çok farklı bir şey söyledi, ona göre bu tür uzay araçları vardı ve Dünya yapısı değildiler.

Neumann'ın alışılmadık sözleri devam etti, *"Bana göre, bu araçlar, bir başka Güneş sisteminden geliyorlar."* Bütün bu cevaplara rağmen, Sarbacher tatmin olmuş değildi, hatta sinirleri bozulmuş ve bir tür bıkkınlık içine düşmüştü. Bunun nedeni, birçok tanığı olan ve kendisinin de kesin olarak inandığı bir konuda hiçbir bilgi alamamasıydı. Oysa, kendisi hükümetin önde gelen yetkililerinden biriydi. Sarbacher, *"Anlayamıyorum,"* diyordu, *"Çok uzun bir akademik kariyerim ve deneyimim var, olmadık birçok konuyla uğraştım ama hiçbirisinde bu konuda olduğu kadar önyargılılıkla karşılaşmadım. Oysa, hemen tüm bilimsel olasılıklar, böyle bir olayın var olabileceğini şiddetle destekliyorlar. Üstelik, hiçbir zıt görüş de ortaya atılmıyor, ortada sadece akıl almaz bir önyargı var. Birilerinin beni aydınlatmasını istiyorum, çünkü ortada bazı kesin gerçekler ve olaylar var. Nasıl, kimse bir şey bilemez? Bu kadar bağnaz olmamalıyız ama, ne yazık ki, bu mantıksız tablo sürüp gidiyor."*

Yazar **William Moore**, uzun yıllardan beri, ABD hükümetinin bu konudaki gizemli tutumunu izliyor ve bu konuda Sarbacher'in tanıklığının üzerinde önemle duruyor. Moore şöyle diyor: *"İlk kez birisi, ün kazanmak için böyle bir iddiayı ortaya atmadı. Ortada son derece ciddi bir uzman var ama Pentagon ısrarla bir şeyleri örtbas etmeye çalışıyor. Tabii ki, kesin bir kanıt yok ama ortada hastalıklı bazı bilgiler var. İşte bunlar rahatsız ediyor ve daha da ötede, başka kaynaklardan gelen ek bilgiler de var."*

Temple Üniversitesi Tarih Profesörü **David M. Jacobs, Amerika'daki UFO Tartışmaları** adlı kitabında şöyle diyor: *"Birileri, güncellikten yararlanarak, böyle bir kaza oluşturmuş olabilirler. Bu bir söylenti de olabilir. Ama, bir şeyi unutmamak gerekiyor, böyle bir iddia, Dünya tarihinde görülebilecek en önemli iddiadır. Bu nedenle, üzerinde durulması gereklidir."*

"Mezarın yerini görüyorum"

1986'da çok şey olabilir

Meryem Ana'nın mezarının bulunması, çeşitli boyutlarda sonuçlar getirebilir. Ayrıca, böyle bir olay Türkiye'yi dünya çapında etkileyecektir. Araştırmacılar 1986'nın bu konuda önemli bir yıl olacağını belirtiyorlar Ata Nirun, Meryem Ana'nın gizemli yaşamını incelemeyi sürdürüyor. DARKMALT

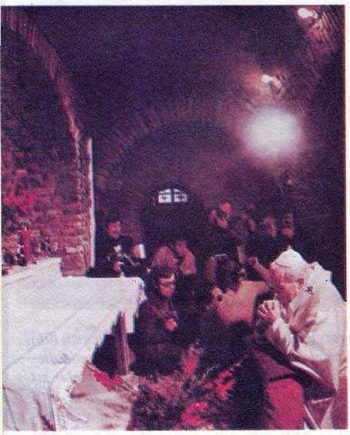

Papa Jean Paul II, Efes'te ibadet ediyor (solda).

Kötürüm rahibe Anne Caterina Emmerich. Emmerich, yaşamı süresince, doğduğu ve öldüğü kent olan Dülmen'den hiç ayrılmadı. Buna rağmen, Meryem Ana Evi'nin, Efes'teki yerini hiç yanılmadan tarif etti (altta).

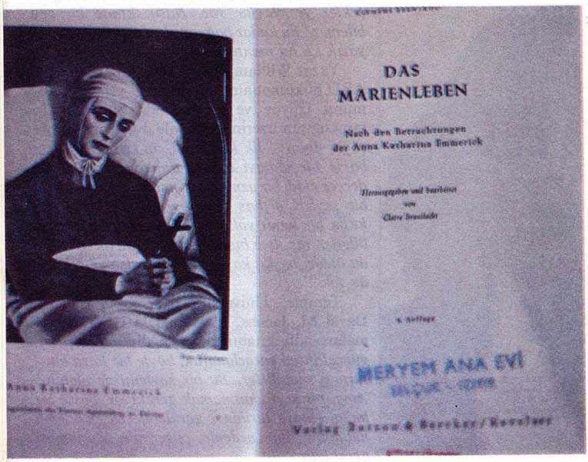

ANNE CATERİNA EMMERİCH, yaşamı boyunca yatağından hiç çıkmamış kötürüm bir rahibeydi. Bugün, kutsal hac yeri olarak Vatikan tarafından da onaylanan **Meryem Ana** Evi, onun tarifleri sayesinde bulundu. Emmerich, olayı daha doğrusu, evin yerini öylesine doğru olarak tarif etti ki, araştırıcılar fazla zorlanmadılar. Kendisi, eve çıkan patikanın uzunluğunu, çevrede yoğun bir biçimde görülen yabani çilek ağaçlarını ve şifalı suyun bulunduğu yeri açıkça anlatıyordu.

Aramalar daha eskiye dayanıyor

Meryem Ana Evi, aslında Emmerich'in vizyonlarının çok daha öncesinde aranmaya başlanmıştı. Çünkü, Meryem Ana'nın Efes'e geldiğini ve burada yaşayıp öldüğünü kabullenen birçok araştırmacı, olayı araştırmaya başlamışlardı. Fakat, evin harabeleri, İzmirli **E. Poulain**'in öncülüğü ile, 1891 yılında Aladağ'da (Solmissos) ortaya çıkarıldı. Özetle, geçmişten kalan antik bilgilerle, Emmerich'in vizyonları birleşmişler ve ev bulunmuştu. Öyleyse, Meryem Ana'nın mezarı da o bölgede bir yerlerde olmalıydı.

Emin bir yer seçildi

Araştırmacı **Senior, Panaya Kapulu'nun Gizemi** adlı kitabında, Havari **Yuhanna** ile Meryem Ana'nın Efes'teki yaşamlarının hiç de kolay olmadığını belirtiyor. Kudüs tehlikesinden uzaklaşıp, Efes'e geldikleri sırada, bu bölgeye putperest Roma İmparatorluğu hâkimdi. İşte bu nedenle, Efes kentine girip, yeni bir tehlikeye atılmak istemediler. Bu nedenle, Efes'e pek uzak olmayan, fakat emin bir yer olan, barınmaya uygun Aladağ'ı seçtiler. Buradaki evi, Yuhanna bizzat yaptı.

Romalıların Hıristiyanlık aleyhine yaptıkları baskı ve katliamlar döneminde, Meryem Ana'nın son günlerini yaşadığı ve içinde öldüğü bu evi arayıp sormak kimsenin aklına gelmedi. Meryem Ana'nın ölümünden sonra da Yuhanna, İsa'nın annesini gizlice gömdü. Bu işte kendisine yardım eden müritlere de, mezarın yerini açıklamamaları için yemin ettirdi. Hıristiyanlar, Efes'te yüzyıllar boyu süregelen Artemis-Diana kültü nedeniyle, yeni bir Tanrıça'ya tapılmasından endişe ediyorlardı. Halkın bir kadın ilaha tapma alışkanlığı, Meryem Ana'nın bir put haline getirilmesine neden olabilirdi. Yuhanna, böyle bir endişe sonucunda, gizlilik tedbirine başvurdu. Buna, "La loi du secret" yani "Sırrın Yasası" adı veriliyordu. Meryem Ana'nın öldüğü yıllar içerisinde ve daha sonraları, Romalıların baskıları sürdüğü sürece, Mer-

yem Ana'nın mezarına bir saldırı veya hakaret olabilirdi.

Havari Yuhanna'nın bu tür bir düşünceden yola çıkarak, böyle davrandığı varsayılabilir. Ama sebep ne olursa olsun, Meryem Ana'nın ölümü ve mezarı gizli tutuldu. Ancak, yaklaşık 250 yüzyıl sonra, M.S. 413'te, Hıristiyanlık, Milano Fermanı ile yasallaşıncaya kadar bu olay sürdü. Ama, artık Efes unutulmuştu. Dikkat, tamamen Kudüs'e, Hz. İsa nedeniyle yönelmişti. Aradan uzun bir dönem daha geçecek ve olay 1897'de İzmir Lazarist Koleji Müdürü Eugene Poulain tarafından, **Efes mi? Kudüs mü?** adlı kitabında gündeme getirilecekti.

Ev oradaysa, mezarı da orada

Tüm kaynakların kullanılması sonucunda, Meryem Ana Evi bulundu. Üstelik kabul edildi, bu aynı zamanda Meryem Ana'nın Efes'te yaşadığının kabullenilmesi de demekti. Öyleyse, ölümü de burada olmuştu, o zaman mezar neredeydi? Evin yerini aynen tarif eden Caterina Emmerich, aynı açıklıkla mezarın yerini tarif etmemiş miydi? Uzmanlar, bu soruya, evet cevabını veriyorlar. Öyleyse, mezar bulunabilir mi? Bulunursa, ne olur? Bu soruların cevabına geçmeden önce, Caterina Emmerich'in ne dediğini izleyelim:

"Hac yolunun, son noktasından yola çıkıldı. Bu nokta, tepenin ön tarafında yer alıyordu. Mezarın girişi oradaydı, kutsal kadın buraya gömüldü. Dört kişi, uzun çabalar sonunda, kayaları oyarak, mezarı hazırladılar. Anamızın bedenini içeri koyduktan sonra, her tarafını çiçeklerle ve baharatlarla süslediler. Her an, yoğun bir sevgi duygusu yaşanıyor, sürekli gözyaşı dökülüyordu. Gece olduğunda, mezarın girişi kayalarla kapatıldı. Ön tarafa, derin bir geçit kazıldı ve kayanın dar giriş ağzı kapatıldı."

Mezar, evden görünüyor

Emmerich, gördüğü vizyonlara devam ediyor: *"Açılan geçitten, yakındaki derenin suyunun mecrası değiştirilerek, su akıtıldı. Kayalar yığıldı, çiçekler ve fidanlar dikildi. Böylece, dışarıdan bakıldığında, burada bir giriş olduğu anlaşılmıyordu. Meryem Ana Evi'nden garip bir bakış açısıyla bakıldığında, burası görülüyordu. Bu bakış için ise, hiç kıpırdamadan durmak gerekiyordu. Güneş ışığının belli bir zamandaki belli bir yansıması orayı gösterebiliyordu. Ben gördüm. Bu ışık Kutsal Kadın'ın ruhunun bedeninin bulunduğu yeri işaret ediyordu. Tanrı'nın izniyle olan bu mucize, onun bedeninin bulunduğu yeri, eflatunumsu gül renkleriyle yıkıyordu."* Emmerich, bundan sonra garip bir olay daha anlatıyor. Bu olaya göre, havari Yuhanna ve müritlerden Thomas, bir zaman sonra mezarı yeniden açtılar. Ama, ne zaman? Bu bilgi verilmiyor. Yalnız, yaklaşımlara göre, bu açış en çok birkaç hafta içinde olmalı.

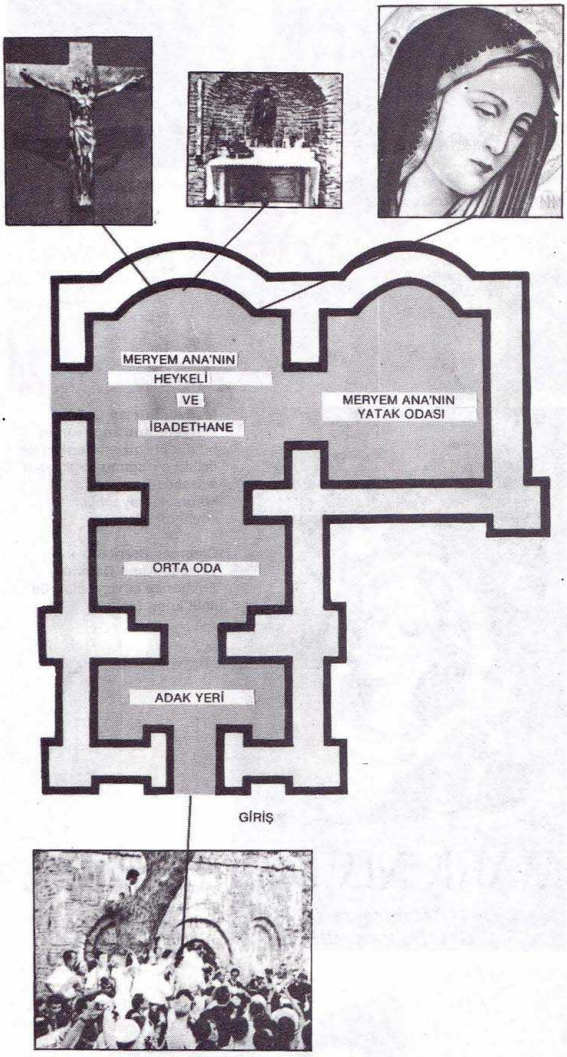

Meryem Ana Evi'nin planı. Meryem Ana'nın yaşadığı dönemde sadece sağ üst köşede bulunan yatak odasının olduğu bölüm vardı. Diğer bölümler, sonraki yüzyıllarda eklendi (üstte).

Mezarı saran ışık

İki havari mezarı açtıktan sonra, Emmerich'e göre, ilginç bir görünümle karşılaştılar: *"Thomas bağırdı, 'Gel bak akıl almaz bir mucize bu.' Kutsal Anne'nin bedeni aynen duruyordu ama tüm mağaranın içini erguvan renkli bir ışık bulutu sarmıştı. Gözleri kamaştıran ilahi bir ışıktı. İki havari yere diz çökerek, dua ettiler. Kutsal Anne'nin mezarı artık ilahi güç tarafın-*

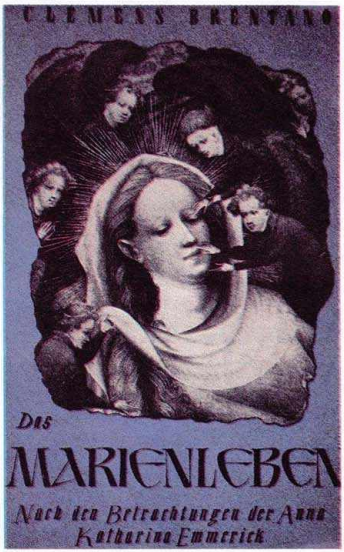

Medyum Sevgi Çağıl, Meryem Ana konusunun büyük bir gizem perdesi ile örtülü olduğunu ve zamanı gelmeden konuşulamayacağını söylüyor (üstte).

Clemens Brentano'nun yazdığı, Anne Caterina Emmerich'in vizyonları ile ilgili kitap (solda).

Medyum Sabahat Abla (Akşiray). O da Sevgi Çağıl gibi Meryem Ana konusunun ilahi bir olay olduğunu belirtiyor (altta).

dan korunuyordu."

Emmerich'in vizyonları devam ediyor. Brentano'nun kitabında sayfalar dolusu yer tutan bu anlatımlarla ilgili son not, bir de tarih taşıyor: 22 Ağustos. Caterina Emmerich gördüğü vizyonları şöyle tamamlıyor: *"Evet, görüyorum, tüm bölgeyi ve mezarın bulunduğu mağaranın girişini görüyorum. Buraya giden yolun adı Hac Yolu. Ama, daha açık bir biçimde anlatmak istemiyorum. Gereken zaman gelip, Yüce Yaratıcı buranın ortaya çıkmasına izin verinceye kadar, her şey saklı kalmalı. Kutsal Anne'ye saygısızlık edilmemeli ve bu sır ilahi bir sır olarak saklanmalı."*

Mezar bulunursa...

Emmerich'in vizyonları burada bitiyor. Önemli olan bundan sonrası, eğer Caterina Emmerich, vizyonlarında aynen evin bulunmasında olduğu gibi doğruysa, mezarın yeri kolaylıkla bulunabilir. İşte, o zaman ne olacak sorusu gündeme gelir. Olayın boyutları, çok üst düzeylere kolaylıkla erişecektir. Meryem Ana'nın mezarının bulunması birçok yönden önem taşıyor:

1. Din boyutu: Bir İslam ülkesi olan Türkiye'de, Hıristiyanlığın en büyük ikinci isminin yer alması önemlidir. Öncelikle, birleştirici bir nitelik taşımaktadır. Dünyadaki en büyük iki din, Meryem Ana'nın kutsal kişiliğinin çevresinde bütünleşecektir. Kaldı ki, İslamiyet Meryem Ana'yı zaten kabullenmektedir ve Kuranı Kerim'de Meryem suresi vardır. Yani, Meryem Ana mezarı, Kâbe'den ve Kudüs'ten sonra dünyanın sonra dünyanın en önemli hac yerlerinden biri olacaktır. Üstelik, buraya akın edecek olan insanlar, her iki dinin mensupları olacaklardır.

2. Politik boyut: Yüzyıllardır birbirlerine bir türlü yaklaşım sağlayamayan İslam ve Hıristiyan toplumları, bu noktada bir araya gelebilirler. Güçlü politik liderlerin yönlendirmesiyle, böle bir olay, dünya politikasına yeni yönler verebilecektir. Aynen, Fatima olayında olduğu gibi...

3. Turistik boyut: Olayın turistik boyutları çok üst düzeydedir. Tüm Hıristiyanlık âlemi, hacı olabilmek için Efes'e veya Selçuk'a akın edecektir. Yani Türkiye'de bir hac turizmi kurulacak ve yıllardır beklenen gerçek turizm patlaması o zaman olacaktır.

Yeni bir sevgi kavramı

Diğer taraftan, ruhsal bilgilerin yönlendirmesiyle Hz. İsa ve Meryem Ana'nın kişiliğinde dünyaya yeni bir sevgi kavramının geleceğine inanılmaktadır. İnançlara göre, bu sevgi titreşimleri dünyada barışı ve huzuru sağlayabilecektir. Meryem Ana'nın mezarının ortaya çıkarılmasının gerçek anlamı, bu bakış açısına göre, fiziki bir olay değildir. Olayın gerçek yönü ruhsal boyutlardadır. Bu bir diğer anlamda, yüzyıllardır beklenen Hz. İsa'nın yeniden dünyaya gelişi, düşünce yönünden

gerçekleşmiş olacaktır.

Gerçekte beklenen bu mudur? Buna cevap vermek çok güç. Böylesine çok yönlü bir olayın, daha çok farklı boyutları olabilir. Fakat, bu aşamada önemli olan, Türkiye toprakları içerisinde Meryem Ana'nın mezarının bulunup bulunmadığının anlaşılmasıdır. Konuyla

yakından ilginenen birçok araştırmacıya göre, bu mezar vardır ve zamanı geldiğinde bulunacaktır. Olayı ruhsal yönden inceleyen araştırmacıların inançlarına göre, bu zamanlama tamamen ilahi bir sistemle belirlenecektir. Çünkü, ancak o zaman, Meryem Ana'nın ruhsal kişiliğine uygun bir ortam oluşmuş olacaktır. Kısacası, gereken sevgi ve saygı ortamı, birleşik insanlık realitesi boyutlarında ortaya çıkarılmış olacaktır.

1986'da çok şey olabilir

1986 yılı, birçoklarına göre önemli bir yıl olacak. Nostradamus ve benzeri birçok ünlü kâhin, bu yılın insanlık için önemli bir dönüm yılı olacağı konusunda dikkat çekiyorlar. Bu yaklaşımların ilginç göstergelerinden ikisi gerçekleşmiştir. Birincisi, Halley'in görünmesidir ama bu görünüme mistik yönden veya batıl bir inanç olarak inanmamak gerekiyor. Bu sadece, göksel bir işarettir.

Diğer önemli işaret, uzaymekiği Challanger'ın başına gelen faciadır. Uzmanlar, bu olayın insanlık için çok önemli bir dönüm noktası olduğuna inanıyorlar. İnsanoğlu, bu andan sonra uzaya açılma kararını bir kez daha gözden geçirmek zorunda kalacaktır. Korkmadan devam edebilecek midir? Bunu zaman gösterecek.

Eğer, kâhinlerin işaret ettikleri bu nokta-

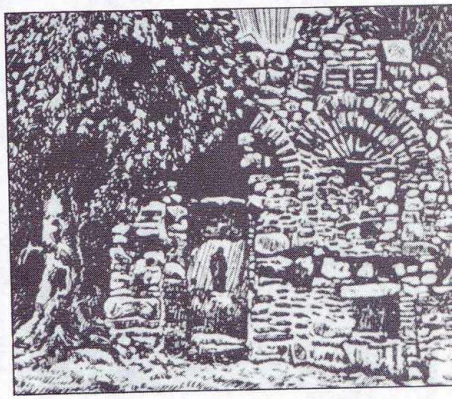

lar gerçekse, bu önemli yıl içerisinde, Efes bölgesinde bazı olayların gelişmesi beklenebilir. Bu varsayımın en güçlü dayanağı ise, Barış Yılı kavramı ile, Meryem Ana'nın sürekli yaydığı sevgi ve insanlık huzuru kavramlarının aynı noktada birleşmeleridir. Görünüşe bakılırsa, bu bileşim çok uygun gibi, öyleyse 1986 sonuna kadar beklemek gerekiyor.

Meryem Ana'nın ve Hz. İsa'nın Bizans döneminde yapılan bir tasviri, dönemin anlayışına göre her ikisi de oldukça görkemli bir biçimde görüntülenmişler (üstte, solda).

Meryem Ana Evi'nin 1951 yılında yapılan restorasyonundan önceki hali. Resim, Halikarnas Balıkçısı tarafından çizildi (üstte, sağda).

Tarih biliminin yanılgıları

Binlerce hatta milyonlarca yıl öncesinden günümüze değin ulaşan birtakım bulgular, bir yandan mevcut arkeoloji ve tarih anlayışını olanca şiddeti ile sarsarken, bir yandan da milyonlarca yıl önceki dünya insanının sanıldığı gibi ilkel değil, "uygar" olduğunu ortaya koyuyor. Aşağıdaki yazıda Cem Çobanlı, bu şaşırtıcı bulguları inceliyor. DARKMALT

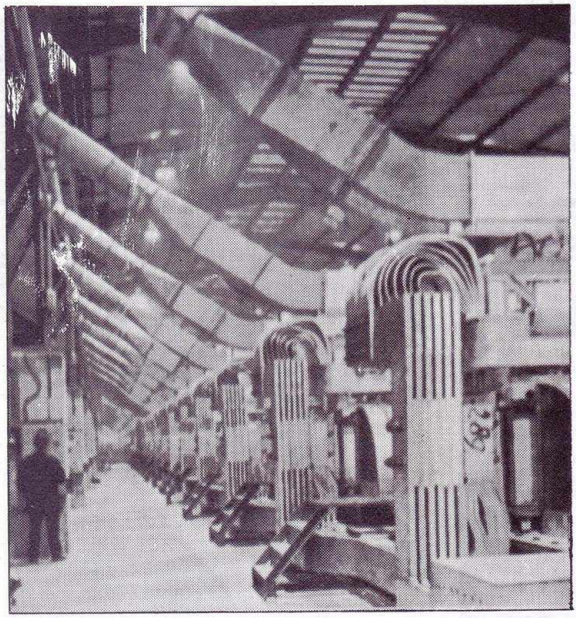

"GERÇEK TARİH, yazılmayan, yazılamayan tarihtir." Bu söz, içerdiği anlam bakımından gerçekten son derece düşündürücüdür. Çünkü çağdaş arkeolojik, antropolojik ve paleontolojik araştırmalar her geçen gün, insanın ve uygarlığımızın geçmişine ilişkin yeni ve çarpıcı bulgular ortaya koyuyor. Her yeni bulgu da tarihin yapısını oluşturan taşlardan birisinin geçerliliğini ortadan kaldırıyor. Tüm bunların sonucunda öyle bir noktaya varılmış ki, yazılı tarihin büyük bir bölümü çelişkilerle ve mantıksızlıklarla dolu bir çıkmaza dönüşmüş.

Sözgelimi, Türklerin anayurdu Orta Asya' dır, deniliyor. Tarih kitaplarında bu konuyla ilgili olarak bir yığın coğrafi bilgi var. Fakat Türklerin Orta Asya'ya nereden, nasıl ve en önemlisi ne zaman geldikleri bir türlü "bilinemiyor." Sanki o koskoca insan topluluğu, bir anda ortaya çıkmışcasına bir dil kullanıyor. Benzer şekilde Avrupalılar Amerika yı "keşfediyorlar" ve orada "ilkel" yerlilerle karşılaşıyorlar. Üstelik onlara uygarlık (!) götürüyorlar. Fakat sonradan o ilkel yerlilerin Avrupalıları bile aşan bir uygarlık ve kültür düzeyine sahip oldukları anlaşılıyor. Bu ve benzeri örnekleri çok sayıda çoğaltmak mümkün. Ama sonuçta yazılı tarih, ısrarla yazdıklarını savunmaya devam ediyor.

Çağdaş teknolojiye uygun olarak donatılmış bir alüminyum işleme fabrikası (üstte). 2000 yıllık bir Çin mezarında alüminyum eşyaların bulunması arkeologları şaşkınlık içerisinde bırakmıştı. Çünkü alüminyumun ilk kez 19. yüzyılda elde edildiği sanılıyordu.

Değişen bilimsel görüşler

200 yıl önce Fransız doğabilimcisi **Buffon**, Dünya'nın yaşını hesaplamıştı. Ona göre gezegenimiz 35.000 yıl önce soğumuştu. İlk yaşam belirtileri ise 15.000 yıl önce ortaya çıkmıştı. Bu Fransız bilginin oluşturduğu kronoloji Victoria İngilteresi'nde geçerli olan inançlardan çok daha akla yatkındı. Çünkü onlar Dünya'nın ve insanın M.Ö. 4000 yıllarında yaratıldığına inanıyorlardı.

Fakat bilimin hızla ilerlemesi ve özellikle **Charles Darwin**'in çalışmaları bu tür bağnaz ortaçağ inançlarını sildi süpürdü. Kısa bir zaman sonra yeryüzünün yaşına 10 milyon yıl daha eklendi. Bugün bilim adamları dünyanın yaşının 4.5 milyar yıl olduğunu tahmin ediyorlar. Bu durumda sadece 200 yıl içerisinde Dünya'nın yaşı 35.000'den 4.5 milyara ulaşmış oluyor. Bir 200 yıl daha geçse bu sayının artmayacağını kim iddia edebilir?

Her şey yeniden keşfediliyor

İnsanın ve uygarlığımızın kökenine ilişkin bulgular her geçen gün hızla artarken yazılı tarihin de bu artışla bağıntılı olarak değiştirilmesi gerekmektedir. Araştırmacı yazar **Andrew Thomas, We are not the first** (Biz ilk değiliz) adlı kitabında şöyle diyor: *"Şu son üç, dört yüzyıl boyunca bilimsel veriler keşfedilmedi, yeniden ortaya çıkarıldı. Eski Babil, Hindistan, Mısır, Yunanistan ve Çin gibi yerler gerçekten uygarlığın beşiğidirler. Ama onların hocaları kimdi?"* Telefonun mucidi **Alexander Graham Bell** ise şöyle diyordu: *"Eski yol ve yöntemler yeniden ortaya çıkarıldı, eski deneyler yenilendi."*

İlk madencilerin gizemi

Bir zaman önce 265-316 yıllarında yaşamış Çinli General **Çow Çu**'nun mezarı incelenmişti. Mezarın atkılarından birinin % 10 bakır, % 5 manganez ve % 85 oranında alüminyumdan yapılmış olduğu anlaşıldı. M.S. 300 yıllarında alüminyum!.. Hem de işlenmiş olarak... Ne var ki, fen bilimleri tarihçesine bakarsanız, metal alüminyumun varlığını ilk kez 1700'lerin sonlarında Fransız kimyacı **A.L. Lavoisier** ortaya koydu. İlk işlenmiş alüminyumu ise 1825'de **H.C. Oerstead** elde etti.

Öyleyse M.S. 3. yüzyılda Çin'de yapılmış bir mezarda, nasıl elde edilmiş olursa olsun, alüminyum ne arıyordu?

M.Ö. 5000 yıllarından kalma bir el işi süs eşyasının maden bileşimini inceleyen ABD Standartlar Bürosu şu sonuca vardı: Bundan 7000 yıl önce Amerika'nın ilk halkı 9000°C'lik bir ısıyı elde edebilecek fırınlara sahipti. 7000 yıl önce yaşayan insanların bu teknik becerisinin ardında yatan gizemi bugünkü bilim çözemiyor.

1 milyon yıllık kabartma

Fransız Profesör **Denis Saurat**, Güney Amerika'daki Tiahuanaco kalıntılarında yaptığı incelemelerde bazı hayvan başı kabartmalarına rastladı. Prof. Saurat, bunların, milyonlarca yıl önce yaşadığı kabul edilen Toxodonlara ait olduğunu açıkladı. Paleontolojistlerin, türünün 1 milyon yıl önce ortadan kalktığını belirttikleri, tüylü bir gergedana benzeyen, kısa bacaklı bu hayvanları kim çizdi?

170.000 yıl önceki takvim

"İlkel" Güney Amerika yerlilerinin gizemi bu kadarla da kalmıyor. Bir Alman arkeolog Tiahuanaco takviminde ekinoksların kullanıldığını saptadı. Bugün kullanılan takvimlerde ekinokslar ve gündönümleri gösterilmemiştir. Ve bizim takvimlerimiz rasgele bir gün olan 1 Ocak'ta başlar. Oysa Tiahuanaco takvimi, Güneş'in gök ekvatorunun güneyinde kuzeye çıktığı sırada başlar. Tiahuanaco takvim yılı gündönümleri ve ekinokslar ile 4'e ayrılmıştır. Ayrıca burada mevsimler de belirtilmiştir. Her mevsim de 3'e ayrılmıştır. Ekinoksların ilk kez M.Ö. 125 yılında **Hipparchus** tarafından hesaplandığı sanılıyordu. Tiahuanaco'da yapılan Karbon-14 analizleri bu takvim taşının 170.000 yıllık olduğunu gösterdi.

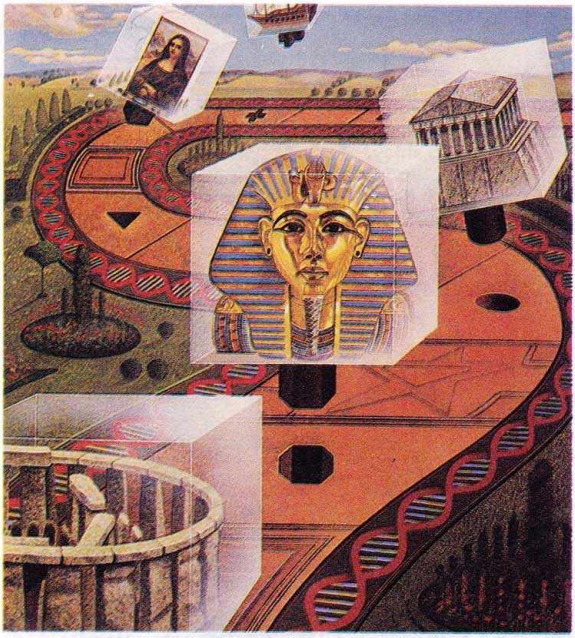

Güney Amerika'daki ünlü Tiahuanaco Güneş Tapınağı. Karbon-14 deneyleri tapınağın 170.000 yıllık olduğunu gösteriyor (altta).

100 milyon yıl önce kim yaptı?

Yine Tiahuanaco'da 1952'de Perulu arkeolog **Daniel Ruzo** tarafından tarihöncesi hayvanlar-

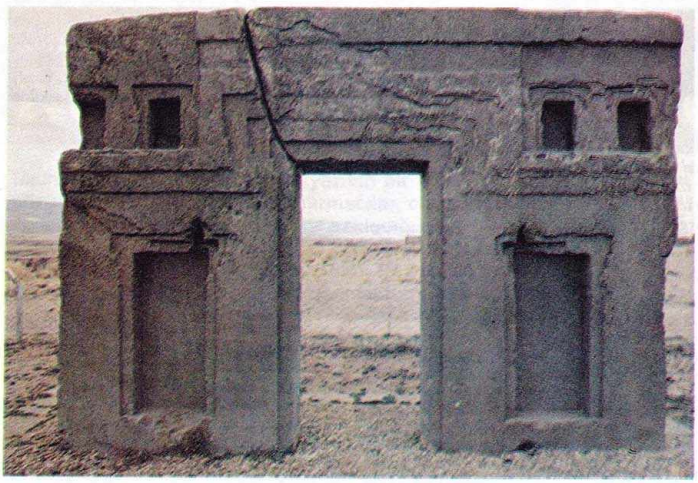

"Şu son üç, dört yüzyıl boyunca bilimsel veriler keşfedilmedi, yeniden ortaya çıkarıldı. Eski Babil, Hindistan, Mısır, Yunanistan ve Çin gibi yerler gerçekten uygarlığın beşiğidir. Ama onların hocaları kimdi?" (üstte).

Tiahuanaco'daki kalıntılardan bir ayrıntı (üstte). Onbinlerce yıllık olduğu belirtilen bu kalıntılarda gündönümleri, ekinokslar ve mevsimler çok belirgin bir biçimde yer alıyorlar. Bu tür karmaşık hesaplamaların daha yakın zamanlarda yapıldıkları sanılıyordu.

dan biri olan "Stegosaur"a ait kaya resimleri bulundu. Bu gerçekten hayret uyandıracak bir gözlemdi. Çünkü bu hayvanlar bizi 100 milyon yıl öncesine götürüyor. 100 milyon yıl önce bu resimleri kimler yapmıştı?

Olağanüstü bir ayak izi

Arkeologlar yaklaşık 25 yıl önce ABD'de Nevada'da Fisher Kanyonu'nda bir kömür damarı üzerinde ilginç bir ayak izine rastladılar. Bu, pabuç giymiş bir ayağın iziydi. Üstelik topuk kısmının izi öylesine belirgindi ki, sağlam bir sicimin çizgileri açıkça görülüyordu. Bu ayak izinin yaşının ise 15 milyon yıllık olduğu tahmin edildi. Oysa bu ayak izinin belirdiği sırada insanın yeryüzünde belirmesine daha 13 milyon yıl vardı! Daha açıkçası günümüz bilim adamlarının hesaplarına göre ilk insanlar, Dünya üzerinde 2 milyon yıl önce belirdiler. Pabuç giymeye ise ancak 25.000 yıl önce başladılar. Öyleyse bu 15 milyon yıllık ayak izi kime aitti?

Buzul çağında dikiş iğnesi!

Geçtiğimiz yıllarda Sovyetler Birliği'nde yapılan kazılarda Vladimir yakınlarında kemikten yapılmış bir dikiş iğnesi bulundu. Bu, bizim çelikten yapılmış dikiş iğnemizin tıpatıp eşiydi. İğneyi bulan Sovyet arkeolog, bunun 27.000 yıllık olduğunu açıkladı. Buzul çağı insanının dikiş iğnesi kullanarak ince el işleri yaptığı bilinmiyordu!

Âdem Uygarlıkları

Bu ilginç ve çarpıcı liste uzayıp gidiyor. Anlaşıldığı kadarıyla yeryüzünün ve insanoğlunun tarihi, sanılanın ötesinde, milyonlarca yıl öncesine değin uzanıyor. Bu akıl almaz zaman dilimleri arasında, sözgelimi **Âdem** ile **Havva**'yı ya da Atlantis'i ve Mu'yu nereye yerleştirmek gerekiyor? Belki de, yazılı ve yazısız tarihi binlerce yıllık devrelere bölüp, her devre için ayrı bir Âdem'den ya da "Âdem Uygarlığından" söz etmek, daha yerinde olacaktır.

Bizim şimdiki yazılı tarihimiz sadece içinde bulunduğumuz bu devreye özgü olayları anlatıyor. Ama bundan önce ve ondan önce de başka Âdem Uygarlıkları vardı. Onlar da belirli bir gelişim eğrisi izleyerek bilimin ve teknolojinin doruğuna eriştiler. Sonra, "şeyler karşıtlarına dönüştü" ve her şey yeniden yaşanmaya başladı. Tıpkı bir okul gibi. Okulun fizik kütlesi yerinde duruyor fakat öğrencileri sürekli değişiyor, geliyor ve gidiyorlar. Bu devre insanları yani bizler de günün birinde şu ya da bu şekilde gideceğiz. Ardımızdan gelen yeniler belki de telefonu, lazeri ve nükleer silahları yeniden keşfedecekler. Şu Latin atasözü bir kez daha tüm düşündürücülüğü ile karşımıza dikiliyor: *"Güneş altında yeni bir şey yoktur."*

Biz ilk değiliz

Artık insanoğlunun, "biz ilkiz" bencilliğinden kurtulup, "Biz ilk değiliz, uygarlık -hem de bizi aşan uygarlık ya da uygarlıklar- bizden önce de vardı" şeklinde bir evrensel görüşe ulaşması zorunludur. Ancak bu tür bir bakış açısı insana gerçek tarihi sunabilecektir. Yazılmayan tarihin gizemleri ancak bu şekilde çözümlenebilecektir.

Kâhin mi? Uyarıcı mı?

Nostradamus'un mektubu

Michel Nostradamus'un esrarlı yazıları bir türlü çözülemiyor. Uzmanlar ve araştırmacılar, onun insanlıkla ilgili çok önemli bilgileri özellikle sakladığından kuşkulanıyorlar. Nostradamus'un oğluna yazdığı ünlü mektup, aslında çok önemli ipuçlarını içeriyor. Ata Nirun, kâhinin kişiliğini ve oğluna yazdığı mektubu inceledi.

GÜNEY FRANSA'DA Salon de Provence kentinin girişinde, büyük bir tabela vardır. Kente giren ziyaretçilerin hemen dikkatini çeker. Bu kent **Michel de Nostradamus**'un kentidir, adına kurulmuş bir müze ve heykelleri vardır. Kente girenlerin bir kısmı, aldırmadan yollarına devam ederler, ama yüzyılların bu en ünlü kâhinini ve düşünürünü tanıyanlar, eski kent yoluna saparlar. İşte, o zaman, Michel de Nostradamus'un dünyasına girilir.

Bruce Pennington'un, Nostradamus'un kehanetleri ile ilgili resimlerinden biri. Ressam, burada 'Mahşer Günü'nü anlatıyor. Önde ise, bilgiyi ve bilgeliği sembolize eden üstün bir insan görülüyor (üstte).

Nostradamus için ilk biyografi, 1668 yılında, **Pere Aminye** tarafından yazıldı. Pere Aminye, hukuk doktoru ve teoloji öğrencisiydi. Biyografi, **Kral Henry**'e ithaf edilmişti, ilk kez Amsterdam'da basıldı. Kitabın kapağında, *"Fransa Kralı II. Henry'nin özel doktoru, Ord. Dr. Mikela Monsenior Nostradamus'un yaşamı"* yazıyordu. Aminye'nin bu kitabından, onun nasıl bir insan olduğunu öğrenebiliriz.

Nasıl bir insandı?

Nostradamus, normalin biraz altında bir boya sahipti. Vücut yapısı dinç ve güçlüydü, son derece canlı ve hareketliydi. Alnı çok geniş ve açıktı, düz, kişilikli bir burnu vardı. Gözleri

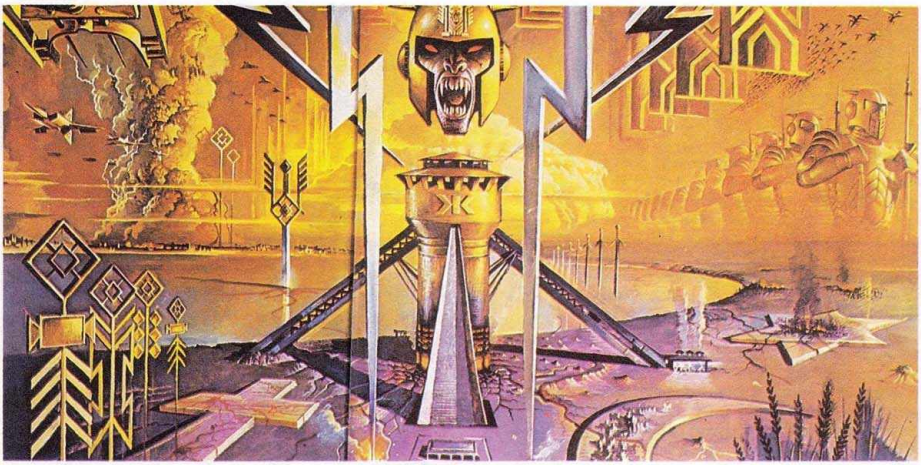

gri renkliydi ve yumuşak bakışları vardı ama kızdığı zaman bakışları keskinleşiyordu. Çok ciddi görünümünün yanı sıra, büyük bir insancıl etki uyandırıyordu. Uzun ve gür bir sakalı vardı, son dönemlerine kadar son derece sıhhatliydi. Sesi güçlü, berrak ve çok etkiliydi.

Ruhsal durumu farklıydı. Kendisini ilgilendiren konulara karşı yapıcıydı. Ayrıntılı ve ince bir düşünüşü vardı, belleği çok güçlüydü. Az konuşur, düşünmeyi çok severdi, en önemli özelliği konuşacağı zamanı çok iyi seçmesiydi. Bununla beraber, her an cevap vermeye hazırdı. Tüm yorgunluklara karşı çok dayanıklıydı, günde 4-5 saat uyurdu.

İçindeki ışık

İkinci karısından altı çocuğu oldu, üçü erkek, üçü kızdı. İlk oğlunun adı **Sezar**'dı. Sezar babasına benziyordu, güçlü bir insandı. Nostradamus, ünlü kitabı **Yüzlükler**'i ona ithaf etti. Ama, kitabı ve önsözünü yazdığı 1559 yılında, oğlu Sezar henüz doğmamıştı. Nostradamus oğlundan çok şeyler bekliyordu. Kâhinin, bir diğer ilginç yanı, çevresinde uyandırdığı büyük saygınlıktı. Salon kentinin sokaklarından geçtiği zaman uzun siyah giysisi ile büyük etki yaratıyordu. Mucizevi tedaviler yapıyordu. Kendisine başvuran herkesin problemleri ile yakından ilgileniyordu ve kesinlikle çözüm buluyordu.

Nostradamus, 12 "yüzlük" yazdı. Her yüzlükte, üçü hariç, dörderlik mısralar halinde yüzer dörtlük vardı. Yüzlüklerin 7.'si, 9.'su ve 11.'si tamamlanmadı. Uzmanlar, özellikle 9. ve 11. yüzlüklerin üzerinde duruyorlar, çünkü kendisi bunlara **Gelecek** adını vermişti. Bunlardan başka, **Presage** adını verdiği kehanet dörtlükleri ve **Sixains** dediği altılıkları yazdı. Kendisi, kehanetlerini, herhangi bir ekonomik

Pennington'un 'Mahşer Günü' ile ilgili bir diğer resmi. Bruce Pennington, Nostradamus'un kehanetlerini okuduktan sonra, vizyonlar gördüğünü belirtiyor. Resimleri, bu vizyonlardan etkilenerek çiziyor. Bu resimde, savaşın ve kötülüğün üç dini yere yıktığı sembolleştirilmiş. Yerde, hilal, haç ve altıgen yıldız görülüyor. Bunlar sırası ile, İslamiyeti, Hıristiyanlığı ve Museviliği belirtiyorlar (üstte).

düşünceyle satma dileğinde değildi. Hatta o dönemlerde ortam, buna çok uygundu. Kendi ifadesiyle "içindeki ışık" bunu istemiyordu. Bu ışık, onun için çok önemliydi, ancak onun sayesinde geleceğin karanlık dönemlerine girebiliyordu.

Yıldızları okuyordu

Gecenin sessizliğinde ve yalnızlığında, Nostradamus, "bakır veya bronz iskemlesinin üzerinde" (1. Yüzlük / 1. ve 2. dörtlükler) oturuyor, çevresinde astrolojik araçları ve notları yer alıyordu. İskemlesinde otururken, penceresinden, parlak yıldızlarla dolu gökyüzüne bakıyordu. Bu yıldızlar onun için, fazla bir gizem taşımıyorlardı, onları bir kitap gibi açıkça okuyabiliyordu. Kendi ifadesine göre, ne yazık ki, bu okuyuşlar her zaman olumlu değildi. Okuyuşların sonucunda, bazı zaman hüzünlü sonuçlar ortaya çıkıyordu.

Böylece, Nostradamus yıldızlarda geleceğin bazı kötü olaylarını gördü. Bu olayların içerisinde, hem kendisi için, hem de insanlık için kötü sonuçlar verebilecek olanlar vardı. Geleceği görebilme yetisinin ona verdiği en acı sonuç, ilk karısının ve iki oğlunun çok yakın bir zamanda öleceklerini de bilmesiydi. Bu olayı, bilmesine rağmen, hiçbir şey yapamaması onun yaşamında çok önemli bir dönüm noktası oldu. Olay trajik bir biçimde gerçekleştikten sonra, Nostradamus, iyice karamsarlaştı. Onun bu karamsarlığı, korkusu ve kadere karşı olan çaresizliğinin feryadı, geleceğe dönük olan birçok dörtlüğünde çok net bir biçimde görülür.

"Benimle beraber gömülecektir"

Nostradamus, Yüzlükler'in ilk yedi bölümünü bitirdikten sonra, oğluna ünlü ithafını yazdı, bu ithafta son derece önemli ipuçları vardı.

Sezar'a Mektup, şöyle başlıyordu: *"Oğlum Sezar Nostradamus, senin geç gelişin yüzünden uzun çalışmalarım, yaşamımın büyük bir bölümünü aldı. İnsanlığın iyiliği için, bilim için, Tanrı'nın bana verdiği bu olanak, astronomik bir devrimdir. Dünyaya geç gelişin nedeniyle, sana bazı bilgileri yeterince ve gereğince aktaramayacağım. Ama biliyorum, sen bu doğal ışık bilgisini kötülük dolu bir dünyada, kötüye kullanmayacaksın.*

Ölümümden sonra, şu andaki bilgi düzeyinle anlatacaklarımı mantığının kavraması mümkün değil. Yazılı olarak bırakacaklarımı da doğrudan açıklamam olanaksız. Çünkü zamanın yalancılığı içinde, bunlar hatalı olarak yorumlanabilirler. Bu nedenle, kehanetlerimin gizemi benimle beraber toprağa gömülecektir. Madem ki Tanrı'nın yüce gücü her şeye hükmedebiliyor, öyleyse, insanın ortaya koyduğu olayları da göz önünde bulundurmakta yarar var."

Tanrı'nın yüce ışığı

Nostradamus'la ilgili birçok araştırmacı, bu yönde kabul edilebilir nitelikte, birçok hipotez ortaya koydular. Buna göre, bu mektup gerçekte, Nostradamus'un oğluna değil, gelecekte gerçeği anlamaya çalışacak olan araştırmacılara ışık tutmaya yöneliktir. Nostradamus devam ediyor: *"Tanrı, bize yol gösterecek olandır, bizlerin, geleceği basit ayinlerle, büyülerle ya da akıl almaz bazı garip yollarla öğrenmemiz değil, astronomik gerçeklerle öğrenmemiz gerekiyor. Ama bu da yeterli değildir, astronomik gerçeklerle beraber, 'Tanrı'nın yüce ışığı' ve kehanet yeteneği de olmalıdır.*

Yüzlüklerin anlaşılmasını sağlayacak olan açıklığı, çeşitli toplumsal ve siyasal yasaklar nedeniyle, ayrıca spekülasyonlarla bozulma-

Yüzlükler'den bir sayfa. Üstte güneş sembolü var. Kehanet gücünü sembolize ediyor (solda).

Michel de Nostradamus, 1560 yıllarında çizilen bir gravürde görülüyor. Kâhin, o yıllarda kehanetlerinin en verimli dönemindeydi. 1566' daki ölümüne kadar, "Yüzlükler"i tamamladı (sağda).

ması amacıyla örttüm ve sakladım. Bu yöntemim, yalnız şu anki zaman için değil, geleceğin büyük bir bölümü için de böyledir. Bu nedenle devletler için yaptığım birçok kehaneti açıkça ortaya koymadım. Yalnız devletler değil, dinlere karşı olan olaylarda da aynı şeyi yaptım. Gerçeği açıkça yazsaydım, devlet başkanları, dini liderler ve çeşitli inançlara sahip olan kişiler, başlarına gelecekleri öğrenirler ve olayları çıkarlarına uygun olarak kullanırlardı. Ayrıca, yazdıklarımı reddederek yayılmasına ve tanınmasına engel olurlardı. Ama, kesin bir şey var ki, gelecek olan yüzyıllarda bu olayların gerçekten olacağına inanılacaktır. Üstelik, bu olayların gerçekleşmesiyle değil, olayların olacağı zamanların yaklaşmasıyla anlayacaklardır."

"Aramızda Tanrı elçileri vardır"

Bu noktadan sonra, Nostradamus, mektubundaki çizgiyi değiştiriyor ve kendisinde var olan inanç boyutunu ortaya koyarken, kehanet olayını da bir oranda açıklıyor: *"İşte bu şekilde, insanlar arasında olacak değişimler ne olursa olsun, benim yazdıklarım hiçbir zaman onları kuşkulandırmayacaktır. Çünkü, ben bu imajları bir sisle kapladım. Çünkü, öyle istendi, gerçeği aşırı maddecilerden, krallardan ve dini yöneticilerden sakladım yani güçlülerden sakladım. Ama, bu gerçekleri ruhsal saflığa ulaşmış, doğru, mütevazı, dünyasal maddi güçleri taşımayı sevmeyen insanlardan saklamadım, hatta açıkladım. Hele gül yüzlülerden hiç saklamadım.*

İnsanlar arasında, Tanrı elçileri vardır, onları kimse bilemez. Onlara da açıkladım. Çünkü, böyleleri ölümsüz Yüce Tanrı ve iyi melekler aracılığı ile kehanet ruhuna sahiptirler. Geleceği görebilir ve bilebilirler. Hiçbir şey, Tanrı'nın görüşünün dışında var olamaz. Onun

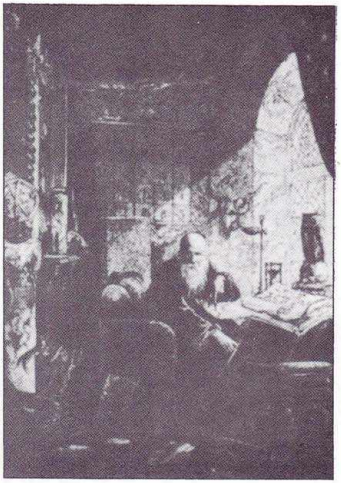

Nostradamus, yaşlılık günlerinde. Kâhin bu dönemde, bir an durup dinlenmeden kehanetlerini yazmayı sürdürdü. Zamanının az kaldığını biliyordu. Uzmanların yorumlarına göre, öleceği zamanı önceden öğrenmişti (solda).

gücü o kadar büyüktür ki, aynı zamanda iyiliği o kadar yücedir ki, O'nun varlığını içinde taşıyanlar, o yüce bilgiye erişebilirler. Bu sıcak ve kudretli ışık varlık, bize o kadar yakındır ki, aynen güçlü bir Güneş ışınının vücudumuza yoğun bir biçimde ama çok doğal bir olay olarak girmesi gibi..."

Gelecek açıkça görülebilir

Bu bölümden sonra, Nostradamus, kehanet olayını çok daha derin bir biçimde oğluna anlatmak istiyor. Amacı, kehanet ruhunu ortaya koymaktır, daha doğrusu, kehaneti falcılıkla karıştıranlara karşı çıkmaktadır. *"Oğlum, sana hitap etmiyorum ama, senin beni iyi algılaman gerekiyor. Senin gelişmiş maddeci zekân bazı olayları makul ve basit bir biçimde anlamana engel olabilir. Ancak, bu öğrenilmesi gereken bilgiler, basit ruhsal zekânın yaradılışından gelmektedir. Ne bugünkü olaylar, ne de gelecekteki olaylar, aşırı derecede saklı veya gizli değildirler. Aksine açıkça görülebilirler. Ama, gelecekteki olayların bir bütün halinde görülebilmesi ve öğrenilmesi 'kutsal bir düşünce tarzı' olmadan mümkün değildir. İşte bu nedenle, kutsal bir kehanet, düşünsel yapısını, en büyük kaynağı olan, aktif yaratıcı Tanrı'dan almaktadır.* DARKMALT

Aynı zamanda, ruh, alıcı bir varlıktır ve doğal olarak gezegenlerarası kozmik ışınları alır. İşte bu üç olay, kutsal bir hazırlık, Tanrı'nın verdiği bazı olaylar ve gezegenlerarası ışını algılamaları sonucunda kehanet bilgisi oluşur. Olayların olması ya da olmaması insanın isteğinin, zekâsının sonucudur. Buna izin verilmiştir. Gelecek, kesin gelecek değildir, gelecekte olacak olayın kesin sonucu değil, ancak olacak olan olayların hangi yönde olacağını öğrenmek mümkün olabilir. Ama, oğlum, sana yalvarıyorum, bu imajları hayal ve egoizm için asla kullanma, çünkü bu yol insanın ruhunu kayba ve ölüme götürür."

Mektubun sonu

Nostradamus, oğluna yazdığı mektubu şöyle bitiriyor: *"Tanrı'nın lütfu hiçbir zaman kaybolmayacaktır, oğlum. Kehanetlerimin büyük bir kısmı gerçekleşti, kalanı da gerçekleşecektir. Tanrı üzülmektedir, haksızlıklara, günahlara kızmaktadır. Ben, yazdıklarımda, olacak olaylarla beraber yerleri ve zamanları bildiriyorum. Bunlar olacaktır, gelecekte sağ olanlar göreceklerdir. Gökyüzü altındaki zekâlar o zaman anlayacaklardır. Cehaleti ortadan kaldıracak olan devre geldiği zaman, olaylar çok daha açık biçim alacaktır.*

Oğlum, burada bitiriyorum, baban Michel Nostradamus'dan bu hediyeyi kabul et. Kendisi, mevcut olan dörtlüklerinin içine kapanmış olan kehanetlerinin her birinin, gerektiği gibi anlaşılabilmesini ummaktadır. Sana mutluluk, verimlilik ve uzun bir yaşam vermesini Tanrı'dan dileyerek dua ediyorum.

Salon da Provence-1 Mart 1555"

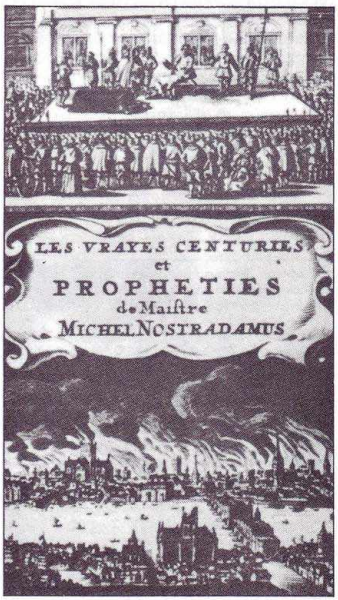

"Yüzlükler"in 1568 baskısının kapağı. Bu ilk baskı halen, Fransa'da Ulusal Kütüphane'de bulunuyor (sağda).

Gelecek, geçmişin ve anın sonucudur

Buraya kadar olan açıklamalardan anlaşıldığı gibi, Michel Nostradamus kehanetlerini farklı bir biçimde açıklamaktadır. Tüm yazdıklarına genel olarak bakıldığı zaman birçok kötü olayın, hatta dünyanın sonu olabilecek felaketlerin ortaya çıkacağı anlaşılmaktadır. Ama,

III. Yüzlük, 2. dörtlükte belirtilen, insanoğlunun kurtuluşu olarak sembolleştirilen resim. Pennington'un bu tablosu, yazının sonunda yer alan kehanet dörtlüğünden esinlenmiştir (sağda).

kendisinin açık ifadesine bakılacak olursa, insanoğlunun iradesi, zekâsı bu kötü olayları değiştirebilmeye yeterlidir. O zaman, gelecek değişebilir. Astronot ve bilim adamı **Edgar Mitchell**'in belirttiği gibi, gerçekte gelecek, geçmişte ve şu anda alınan kararların bir sonucudur. Öyleyse, olumlu ve yapıcı olacak biçimde alınan ve alınacak her karar yine aynı tür sonuçlar getirecektir. Ama, bu kararlar olumsuz ve yıkıcı amaçlar için alınırsa, sonuçları da çok kötü olacaktır. O zaman, Nostradamus'un korkarak, üzülerek ortaya koyduğu tüm kötü olaylar gerçekleşecektir.

Burada, endişe verici bir nokta daha var. Nostradamus insanlığın yaradılıştan gelen ruhsal yapısından pek umutlu değil. Haksız da sayılmaz çünkü insanlık binlerce yıllık geçmişi boyunca, kötülükten, felaketten ve savaşlardan ders almış değil. Hâlâ, soykırımlar yapılıyor, hâlâ küçücük çıkarlar için savaşlar oluşturuluyor. Daha da ötede, hâlâ, insanoğlu hemcinsine daha fazla nasıl zarar verebileceği düşüncesinden, ne yazık ki, bir an olsun uzaklaşabilmiş değil. Bu umutsuz tablonun ardından, korkutucu bir görünüm hemen ortaya çıkabilir.

Altın Çağ'a doğru

İnsanoğlunun gerçek umudu ise, barış, sevgi ve bilgi yolunda olmalıdır. Çünkü, **Sokrat**'ın da dediği gibi, irade ve zekâ ancak bu yollarda kullanılırsa, Altın Çağ'a yeniden kavuşulacaktır. Ama, bu Altın Çağ nedir? Bunun tek bir cevabı olmalı, Altın Çağ, insanoğlunun düşünsel evrimidir. Daha modern bir deyimle, Altın Çağ insanı, kozmik boyutlara kozmik düşüncelerle bakabilen, beyni ve gözleri dünyaya değil, yukarıya yönelmiş insandır.

Astrolojik kehanetin kökeni Kaldelilere dayanıyor. Ama bu alan, İslam felsefesi ve matematiği ile gerçek gücüne erişti. Tüm Batılı astrologların kökenlerinde bu bilgi yatıyordu (sağda).

Nostradamus'un bu noktada bir sözü var, son sözü yine ona bırakalım (III. Yüzlük-2. dörtlük):

İlahi söz, cevhere, öze, verilecek
Gök, yer ve gizli bilimler mistizmde saklanacak,
Beden, ruh, can hepsi bir bütün olacak,
Her şey aşağıda kalacak, insanoğlu en yüce yere ulaşacak.

"Yürüyen" taşların gizemi

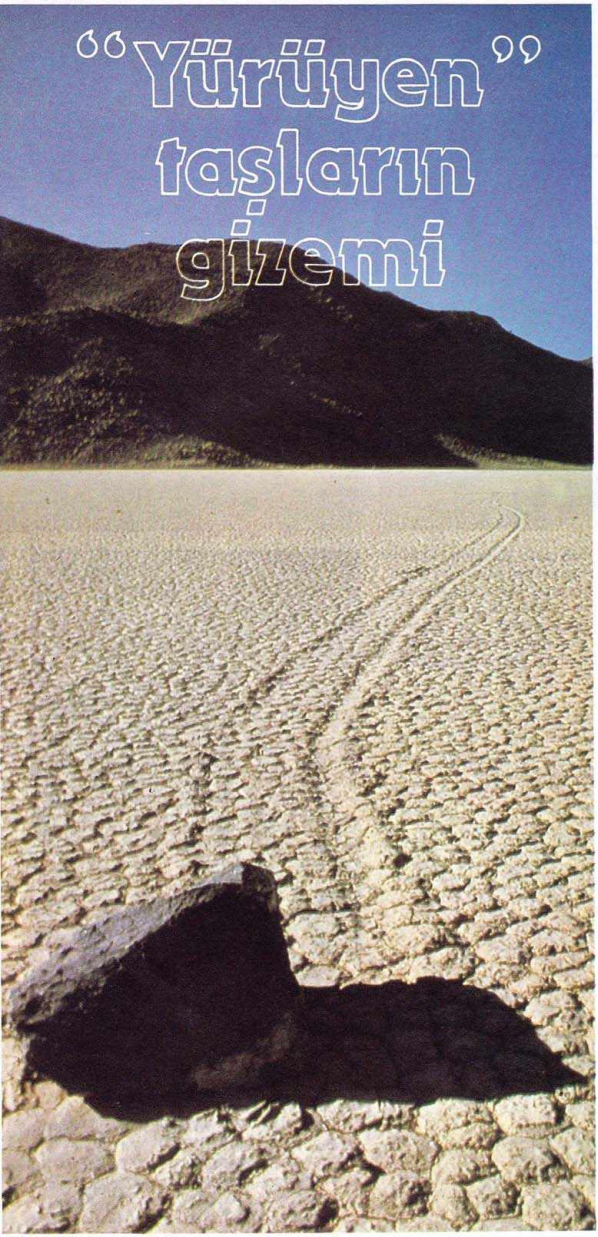

Amerika'da Sierra Nevada Dağları'nın batısında kuru bir göl yatağı vardır. Burada birçok kaya parçasının "kendi kendine yürüdüğü" öne sürülüyor. Kayaların arkalarında bıraktıkları izler de bu olaya kanıt olarak gösteriliyor. Aşağıdaki yazıda bu esrarengiz yolculuklar inceleniyor.

CALİFORNİA VE NEVADA eyaletlerinin sınırında, yüksek Nevada Dağları'nın arasında ıssız bir bölge yer alıyor. Buradaki düzlüklerde, taşların geceleri hareket ettikleri öne sürülüyor. Avrupa'dan Amerika'ya ilk göç edenler buralara kadar geldiler. Ama, derin uçurumlar ve kuru göl yataklarıyla dolu bu vahşi görünüşlü topraklarda fazla oyalanmadılar. Yerleşmek için daha uygun yerler aramak üzere yollarına devam ettiler. Şimdi bu topraklar Ölü Vadi Ulusal Parkı içinde yer alıyor. Burası kendiliğinden hareket eden taşlarıyla, turistlerin en çok ilgisini çeken yerlerden biridir.

Buradaki pek çok düzlük arasında en tanınmışı Racetrack Playa'dır. Yaklaşık 2 km genişliğinde, 5 km uzunluğunda ve denizden 200 metre yükseklikte bir yerdir. Buraya gelen ziyaretçilerin gözüne ilk çarpan şey, çevreye yayılmış olan kayalar ve taşlardır. Kuru, sert ve çatlak çatlak olmuş çamurun üzerinde her yana dağılmışlardır. Bu yükseklikte hava kirliliği diye bir sorun olmadığından, parlak gün ışığı altında manzara gerçeküstü bir görünüm kazanıyor. Buna bir de hareket eden taşların ardı sıra bıraktıkları kıvrımlı izler eklenince, insan kendini başka bir gezegende sanıyor. Hareketsiz duran kayalar, sanki bir sır saklıyormuş gibi görünüyorlar. Hareket ettikleri hiç kimse tarafından görülmemesine rağmen, bu olayın kesin olduğu söyleniyor.

Buz ve rüzgâr mı neden oluyor?

Yıllardan beri kayaların yuvarlanmadıkları, görünmez biri tarafından itiliyormuşcasına hareket ettikleri biliniyor. Arkalarında bıraktıkları iz, bu durumun en belirgin kanıtı. Çünkü, tam kayaların genişliği kadar ve düzgün biçimde uzanıyor. Eğer yuvarlansalardı izler bu kadar düzgün olmazdı. 1955'te, jeolog **George M. Stanley** konuyla ilgili bir makale yazdı. Bu makale Amerikan Jeoloji Derneği (AJD) dergisi **Bulletin**'da yayımlandı. Stanley, genellikle grup halinde hareket eden kayalarla ilgilendi. Hareketin ona göre nedeni buz ve rüzgârdı.

Varsayımına göre, soğuk havalarda bir grup kayanın etrafında buz tabakası oluşuyor. Rüzgâr estikçe buz tabakası çevreden kopuyor. Böylece, tıpkı bir yelkenlinin deniz üzerinde süzülmesi gibi, buz tabakasının üzerindeki kayalar rüzgârla düzlükte sürükleniyorlar. Bu teori uzun yıllar doğru olarak

Racetrack Playa'nın kurak yüzeyinde, hareket eden taşlardan birinin ardı sıra bıraktığı izler görülüyor (en solda). Burası, Sierra Nevada Dağları'nda kuru bir göl yatağıdır. Ölü Vadi Ulusal Parkı içinde kalan bölge, yürüyen taşlarıyla turistlerin en çok ilgisini çeken yerlerden biridir.

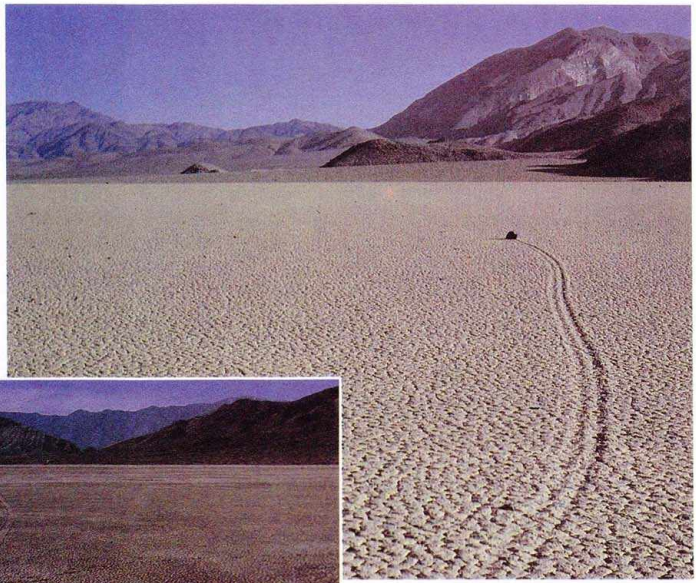

Bu iki fotoğrafta, hareket eden bir taşın ne kadar uzağa gidebileceği (sağda) ve nasıl yön değiştirebileceği görülüyor (altta).

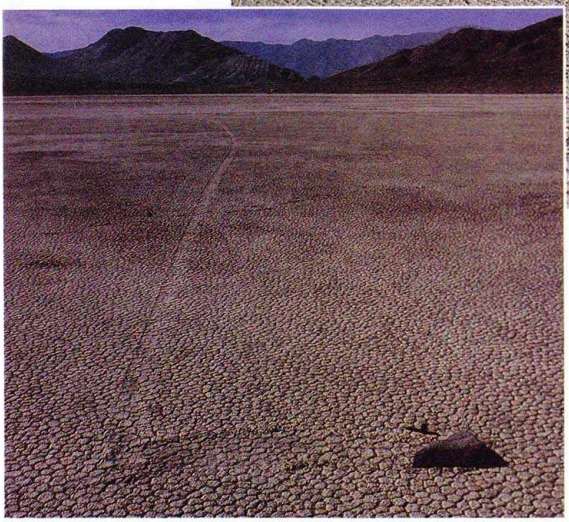

kabul edildi. Özellikle, California düzlüklerinde çevreleri buz tutan kayaların benzer biçimde hareket etmeleri, teoriyi destekliyordu.

Açıklama yetersiz

Ama unutulan bir nokta vardı: Ölü Vadi düzlüklerindeki buz tabakası, California'dakilerden incedir. Dolayısıyla bu teoriye göre ancak küçük taşlar hareket edebilir. Zaten Stanley de, 150-250 kg ağırlığındaki kayaların Ölü Vadi düzlüklerinde bıraktığı izlerin nedenini açıklayamamıştı.

Taşların her birini adlandırdı

1960'larda,Racetrack Playa'nın ünü bütün dünyaya yayıldı. Olay, California Teknoloji Enstitüsü Jeoloji Bölümü'nden Dr. **Robert P. Sharp**'ın da dikkatini çekti. Dr. Sharp 1969'da bölgeye gelerek, hareket eden taşlarla ilgili bir çalışmaya başladı. Yedi yıl süren çalışması boyunca, taşları belirli zaman aralıkları içinde gözledi. Önce çeşitli biçim ve ağırlıklarda 25 taş seçerek bunları işaretledi. En büyükleri 450 kg olan taşların her birine bir ad verdi. Yanlarına metal bir çivi çakarak bulundukları yeri belirledi.

Daha sonraki çalışmaları sırasında 5 kayayı daha gözlemine dahil etti. Anayoldan düzlüğe giden 50 km'lik tozlu ve engebeli patikayı defalarca katederek incelemesini sürdürdü. İşaretlediği taşları bulup, hareket edip etmediklerine bakıyordu. Hareket edenlerin yeni durumunu, yine bulundukları yere bir çivi çakarak saptıyordu. Her birinin aldığı yolu ölçerek kaydetti.

Adım adım yol aldılar

Yedi yıllık çalışma sonunda, işaretlediği 30 kayadan 28'inin hareket etmiş olduğunu gördü. Bunların bıraktığı izlerden en uzunu 262 metre idi. Taşlar, bir seferde kayarak değil, âdeta adım adım hareket ederek yol almışlardı. Bu adımlar arasında en uzunu, 201 metre ile, Dr. Sharp'ın Nancy adını verdiği 250 gr ağırlığındaki küçük bir taşa aitti. Kayalar kuzey-kuzeydoğu yönünde hareket ediyorlardı. Doğu ya da güneydoğu yönünde bazı sapmalar vardı. Hareket yönleri ve sapmalar, tamamen düzlükte esen rüzgârların yönüne uygundu.

Dr. Sharp, kayaların bıraktığı izleri de

ABD'nin Iowa eyaletindeki "yürüyen göl"lerden biri görülüyor (üstte). Profesör Charles A. White, Scientific American dergisinde yayımlanan makalesinde (1884), gölün çevresinde oluşan duvarların nedenini açıklamıştır. Sığ göllerde donan su genişleyerek taş, toprak ve kayaları iter. Böylece gölün kıyısında biriken bu cisimler bir set oluşturur. Düzlüklerde kayaların hareketini açıklamaya çalışan ilk teori de buna benziyordu. Kayaların çevresinde oluşan buzun, hareketin meydana gelmesini sağladığına inanılıyordu.

inceledi. Kenarlarında hafif bir çıkıntı vardı ve kayaların önünde, iterek getirip yığdıkları taş ve toprak parçalarından oluşan bir tümsek bulunuyordu. Ayrıca, izler de düzlüğün kurumuş çamuru kadar serttiler. Demek ki, kayalar düzlüğün katı ya da donmuş olduğu bir anda değil, yumuşak olduğu bir sırada hareket ediyorlardı.

Yağışların etkisi

Yaptığı ölçümleri karşılaştıran Dr. Sharp, en çok hareketin, şu üç dönemde gerçekleştiğini gördü: 1968-1969, 1972-1973, 1973-1974 yıllarının, diğer yıllara göre nispeten yağışlı ve rüzgârlı geçen kış ayları. Gerçi bu dönemde yalnızca bazı kayalar hareket etmişti. Ama bu durum, Dr. Sharp'ın düşüncelerini geliştirmesinde herhangi bir engel yaratmadı. Dr. Sharp, hareketin meydana gelişinde yağmurun da en az rüzgâr kadar önemli bir etken olduğu sonucuna vardı. Aslında buralara çok az yağmurun yağdığı biliniyor. Yıllık yağış ortalaması 0-8 cm arasında değişmektedir. Ama düzgünlüğün etrafı, yaklaşık 180 km^2 genişliğinde tepelerle çevrili. Dolayısıyla birkaç damla yağmur yağsa bile, tepelerden gelen sularla düzlük ince bir su örtüsü altında kalıyor.

Bullettin de durumu şöyle dile getirmişti: *"Olayın bütün esrarı, yağmur ve rüzgârın en uygun zamanda ve birlikte oynadıkları oyundadır."* Hareket, yağmurlu ve rüzgârlı bir zamanda, yerin çok kaygan olduğu bir ya da üç gün içerisinde meydana geliyor. Önce güçlü bir rüzgârla kaya harekete geçiyor, daha sonra rüzgâr zayıflasa da yol almaya devam ediyor. Dr. Sharp, düzlüğün tepelerle çevrili olmasının önemine de değiniyor. Böylece, dağlar arasından geçerek doğrudan doğruya düzlüğe yönelen rüzgârın hızı, kayaları hareket ettirebilecek bir güce erişiyor. Altı en düzgün olan kaya en uzağa gidiyor. Dr. Sharp, kayaların eriştiği en yüksek hızın da saniyede 1 metre olduğunu belirtiyor.

Birçok araştırmacı ve bilim adamı yürüyen taşların gizeminin bu şekilde çözüldüğünü öne sürüyorlar. Ama bu düzlüklerin garip görünümü, buradaki kaya parçaları ve arkalarındaki izler, hâlâ olağanüstü bir ilgiye ve meraka neden oluyorlar. Yine de insanoğlunun doğanın tüm sırlarını çözdüğünü söylemesi için çok erken olduğu anlaşılıyor.

Atatürk ve geleceğe ilişkin kehanetleri

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Atatürk'ün, olağanüstü devlet adamlığının yanı sıra,son derece güçlü bilimsel ve felsefi görüşleri de olduğu görülüyor. Bu güçlü ve sağlam görüşler ona geleceği görmede de olağanüstü bir başarı kazandırıyor. Aşağıdaki yazıda Şevket Pekel'in incelemesini okuyacaksınız.

DÜNYAMIZ PEK ÇOK tesir alanları içermektedir ve bizler bu tesir alanlarının etkileri altında günlük hayatımızı yaşarız. Öyle olaylarla karşılaşır, öyle etkiler altında kalırız ki, bunların nedenlerini ve kaynaklarını bulmakta güçlük çekeriz veya bunlar, öylece, bilinmezliklerini korurlar. Aslında böyle olayların nedenlerine inebildiğimiz, her türlü kayıt ve şartlardan sıyrılarak onlara nüfuz edebildiğimizde bilinmezliklerinin kalmaması gerekir. Çünkü, görebildiğimiz, duyabildiğimiz her olay bize çarptığına, yani yaşadığımıza göre, o olaylar bize ait ve çözümlenebilir demektir.

Dünyamızda var olan bu tesir alanları bizleri farkında olmadan yönlendirirler. Hatta bu tesir alanlarına nüfuz edebilmiş, onlardan yararlanma olanaklarına ulaşmış varlıklar, diğer varlıklara etkide bulunabilmekte ve hatta etkileri altına alabilmektedirler.

Günlük yaşantılarımızda karşılaşabileceğimiz ve etkileri görülen, her toplumda tartışılan sihir, büyü olayları, şimdi gizemini korumakta ve bir insanın başka bir insanı etkileyebilme özelliğine örnek olmakta devam etmektedir. Doğa olaylarından yağmurun, fırtınanın tesir alanı, yağmurun yağdığı ve fırtınanın estiği ve etki altına aldığı alanlardır. İnsan dediğimiz varlığın tesir alanı ise bedenidir ve kendi bedenini etkisi altında bulundurur. İnsanın tesir yeteneğinin artması ise tesir alanının genişlemesine ve diğer varlıklara da etkide bulunabilme olanağına ulaşmasına neden olmaktadır.

Olmakta olan olayları kaynağı yönünde inceleyip, değerlendirdiğimizde, olaylar arasındaki bağlantılar, bir vücudun organları ya

Atatürk ve Prof. Afet İnan özel bir toplantı anında görülüyorlar (altta).

Atatürk, her konuya ilgi duyan ve konuları derinlemesine inceleyen bir araştırmacıydı. Üstün sezgilerini, bilgisi ile bütünleştiriyor ve sonuçta ortaya çok geniş bir bakış açısı çıkarıyordu (üstte).

da hücreleri arasındaki bağlantılar gibi, tek bir kaynaktan doğdukları düşüncesini sağlamlaştırırlar. DARKMALT

Bir organ hücrelere göre nasıl daha etkin ise, etkileyebilme olanağını yani tesir alanını genişletebilmiş bir insan da başka insanları etkileyebilme ve kendi tesir alanı içine alma olanağına sahip olabilmektedir. Bu tesir alanlarını olumsuz yönde kullananlar toplumu olumsuzluğa, olumlu yönde kullananlar ise olumluya yönlendirmektedirler. Toplumu olumsuz yönde etkilemeye örnek olarak, **Hitler**'i verebiliriz.

Atatürk'ün geleceği görme başarısı

İnsanoğlu yaşadığımız çağda kendisini etkileyen olaylara, şuurla nüfuz edebilecek idrak ve bilimsel gelişmelere sahip bulunmaktadır. **Atatürk**, bunu başarabilmiş ve ulusuna örnek olabilmiş insanlardan biridir. Geniş bir tesir alanına sahip olunması, gelecekle ilgili görüşlerin de doğruluğunu ve bilme oranını artırmaktadır. Atatürk'ün olaylara nüfuz edebilme değerinde oluşu, geleceğe yönelik düşüncelerinde yanılma payını azaltmış ve başarısının başlıca özelliği olmuştur.

Gazeteci Bayan **Grace Ellison**'ın *"Başarı kazanacağınızdan kuşku duyduğunuz oldu mu?"* sorusuna karşılık Atatürk'ün verdiği cevap şu olmuştur: *"Hiçbir zaman... Henüz elimizde savaş araçları bulunmadığı zamanlarda bile işin bugünkü sonuçları alacağını hesap etmiştim."*

Bir başka sözü ise şöyledir: *"Düşmanı kesin olarak denize dökeceğimize dair olan inancım, hakikaten sarsılmaz idi, daima o sağlamlığı korudu. Çünkü duygusal ve hayale dayalı değil, gözlem, inceleme ve hesaba dayanan tedbirlere ulusumuz büyük bir içtenlik ve güvenle sahip çıkmış bulunuyordu."*

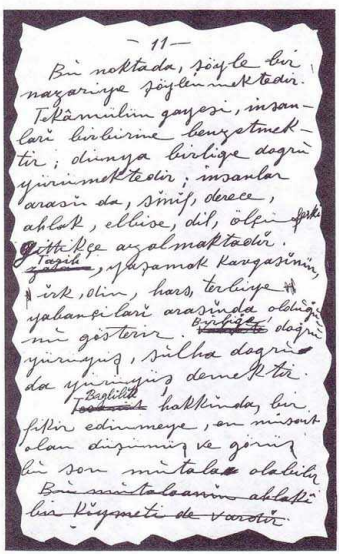

— 11 —

Bu noktada, şöyle bir nazariye şöylenmektedir. Tekâmülün gayesi, insanları birbirine benzetmektir; dünya birliğe doğru yürümektedir; insanlar arasında, sınıf, derece, ahlak, elbise, dil, ölçü farkı gittikçe azalmaktadır. Tarih, yaşamak kavgasının, ırk, din, hars, terbiye yabancıları arasında olduğunu gösterir. Birliğe doğru yürüyüş, sulha doğru da yürüyüş demektir. Bağlılık hakkında, bir fikir edinmeye, en müsait olan düşünüş ve görüş bu son mütalaa olabilir. ~~Bu mütalaanın ahlaki bir kıymeti de vardır.~~

Atatürk'ün kendi el yazısından "tekâmül" ile ilgili görüşleri. Kendisi bu yazısında insanlığın birliğinin ancak, barışa doğru yürüyüşle gerçekleşeceğini vurguluyordu (solda).

"Güneşe bakarak yön alırım"

Geleceğe yönelik hedefini nasıl saptadığını ve bu hedef doğrultusunda nasıl yürüdüğünü ise şöyle açıklıyor:

"İnkılap, Güneş kadar parlak, Güneş kadar sıcak ve Güneş kadar bizden uzaktır. İstikametimi daima o güneşe bakarak tayin eder ve öylece ilerlerim, ilerlerim, parlaklığı ve sıcaklığı ilerlememe izin verinceye kadar ilerlerim. Tekrar ilerlemeye devam etmek üzere dururum, tekrar o güneşe bakarak yön alırım."

Gelecekteki Altın Çağ'ın kehaneti

Atatürk'ün gelecekte olacağını söylediği olaylardan ikisini vermeye çalışalım. Atatürk, kendisini ziyaret eden Mısır Büyükelçisi'ne, bir sabah, Çankaya sırtlarından doğmakta olan güneşi göstererek şöyle der: *"Doğudan şimdi doğacak olan Güneş'e bakınız! Bugün, günün ağardığını nasıl görüyorsam, uzaktan, bütün doğu uluslarının da uyanışını öyle görüyorum. Bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşacak daha çok kardeş ulus vardır. Onların yeniden doğuşları, kuşkusuz ilerlemeye ve refaha yönelmiş olarak gerçekleşecektir. Uluslar, bütün güçlüklere ve bütün engellere rağmen engel olanları yenecekler ve kendilerini bekleyen geleceğe ulaşacaklardır. Sömürgecilik ve emperyalizm yeryüzünden yok olacak ve uluslar hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir ahenk ve işbirliği çağı egemen olacaktır."*

Bu son cümle, dinlerdeki, dünyanın sonlarına doğru kurt ile kuzunun bir arada dostça yaşayacağı, din-ırk-millet-renk ayrımı gözetilmeden insanların mutlu, huzurlu bir dönem yaşayacaklarına ait inancı hatırlatıyor. Benzeri yaklaşımlar çeşitli okült ve ezoterik öğretilerde de "Altın Çağ" adıyla anılıyorlar.

Geçmişteki sesleri toplayabilmek

Prof. Dr. **Afet İnan**, **Atatürk Hakkında Hatıra ve Belgeler** adlı kitabında gelecekle ilgili ola-

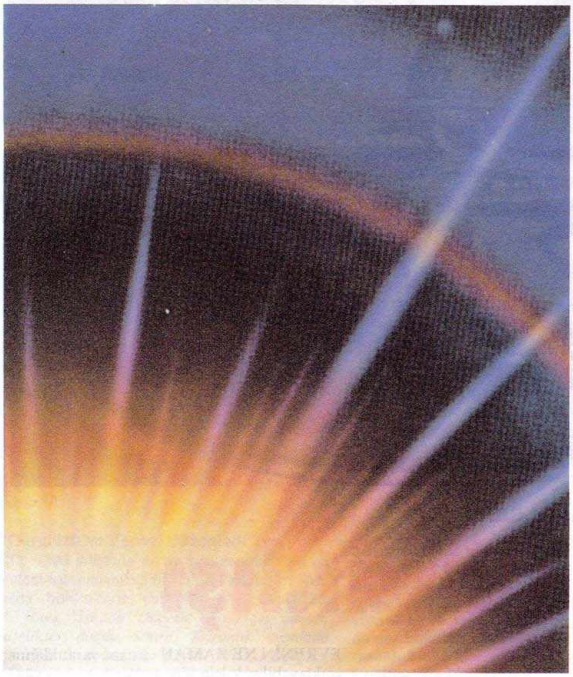

Atatürk geleceğe yönelik hedeflerini belirlerken bir benzetme kullanıyordu: Güneş. Şöyle diyordu: "İstikametimi daima o güneşe bakarak tayin eder ve öylece ilerlerim..." (üstte).

rak, onun ilginç bir hatırasını naklediyor. Atatürk 9 Ocak 1936 Perşembe günü Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin açılış dersinde okuması için Afet İnan'a *"Tarih belgelerinin ileride keşifleri buna dayanacaktır. Her tarihi kişinin söylediği sözler toplanabilecek ve böylece biz onları kendi seslerinden ve sözlerinden dinleyeceğiz"* diyerek hazırladığı yazıyı verir. Afet İnan şöyle diyor: *"Bu çok uzak bir gelecekte belki olabilecek keşfin benim ifadem olarak verilmesine cesaret edemeyeceğimi kendisine söylediğim zaman canı sıkıldı ve 'Bunlar bir gün olacaktır, görürsünüz, işitirsiniz' dedi."*

Bu yazının verilmesinden 30 yıl sonra yine aynı ay ve günlere tesadüf eden, 1 Ocak 1966'da şöyle bir haber yayımlandı: *"Venedik'in Saint Georges Adası'ndaki Benedictis Manastırı laboratuvarlarında, manastır rahiplerinden* **Pellegrino***'nun yönetiminde, seslerin ayrımı esasına dayanan çok dikkate değer araştırmalar yapılmaktadır. İtalya İçişleri Bakanlığı, 1962'de başlayan bu çalışmaları kontrol etmektedir, fakat elde edilen sonuçlar henüz açıklanmamıştır. Bununla beraber Saint Georges Adası'ndaki bilim kurulunun geçmişe ait sesleri toplayacak elektronik araçlarmeydana getirmeye çalıştığı sanılmaktadır. Bilginler özellikle* **Demosten, Pitagor** *ve* **Jül Sezar***'ın söylevlerinden kendi sesleri ile parçalar elde etmeye çalışmaktadırlar.* Haberin sonunda ise daha fazla bilgi vermekten kaçınıldığı belirtiliyordu.

Tanrı ile kul arasında kimse gerekmiyor

Atatürk'e göre Tanrısal inanışlar, insanlık tarihinde hızlı bir gelişim göstermiştir. O bu gelişimi iki devirde ele almıştır:

"...İlk devir, insanlığın çocukluk ve gençlik devridir. İkinci devir, insanlığın anlayışa ulaşma ve olgunluk devridir. İnsanlık birinci devirde tıpkı bir çocuk gibi, tıpkı bir genç gibi yakından ve maddi araçlarla kendisiyle meşgul olmuştur. Allah, kullarının gereken olgunlaşma noktasına erişinceye kadar içlerinden vasıtalarla, dâhi kullarıyla meşgul olmayı Tanrılık özelliğinin gereklerinden saymıştır.

Onlara Hz. Âdem'den itibaren bilinen ve bilinmeyen sayısız denecek kadar çok nebiler, peygamberler ve elçiler göndermiştir. Fakat peygamberimiz vasıtasıyla en son dini verdikten sonra artık insanlıkla aracı ile temasta bulunmaya gerek görmemiştir. İnsanlığın kavrayış derecesi, aydınlanma ve olgunlaşması sayesinde her kulun doğrudan doğruya, Tanrısal ilhamlarla temas kabiliyetine eriştiğini kabul buyurmuştur."

Atatürk, bu son yazının son cümlelerinde, insanlığın önemli bir eksikliğine neşter vurmaktadır. Çünkü insanlığın bu olgunluk döneminde dahi, İslamiyetin yasaklamasına rağmen hâlâ Allah'a yönelişinde bir aracıya ihtiyaç duyduğu görülüyor.

Onun *"Beni görmek demek, mutlaka yüzümü görmek demek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız, bu yeterlidir"* sözü ne kadar anlamlıysa, onun bütün söylediği sözler arasında ve bütün uygulamalarında bir bağlantı, bir bütünlük görülmesi de o kadar anlamlıdır.

Onun anlaşılması, tanınması isteniyorsa, onun düşüncelerinin hem maddi, hem de manevi yönleriyle daha ince ve objektif olarak ele alınması gerekebilir.

Büyük bir patlamayla oluştuğu sanılıyor

Evrenin yaratılışı

Evren ne zaman ve nasıl yaratıldı? Bu soru çağlar boyunca filozofları, bilim adamlarını ve din adamlarını hep düşündürmüştür. Acaba öne sürülen görüşler ve açıklamalar ne oranda gerçeği yansıtıyor? Aşağıdaki yazıda bu konuya ilişkin yaygın bilimsel görüşler inceleniyor.

Hinduların evren anlayışına göre yılan evrenin sonsuzluğunu simgeler. Hindular bu yılanın dünyayı da kuşattığına inanırlardı. Dünyayı ise üç türlü düşünürlerdi: Cennet, cehennem ve araf (üstte).

EVRENİN NE ZAMAN ve nasıl yaratıldığını açıklayabilmek için yine çağlar boyunca yüzlerce görüş ve teori öne sürülmüştür. Fakat hiçbiri de "sonsuz" sözcüğü ile kısmen ifade edilebilen bu olağanüstü oluşumu açıklamaya yeterli olmadı. Büyük bir olasılıkla gerek geçmişte, gerekse bugün öne sürülen görüşler, sonsuz bir evrenin değil de, ancak "sonlu bir evrenin", yani kâinatın çok küçük bir noktasının yaratılışını açıklayabilir.

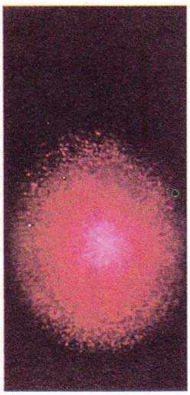

Görülebilir evren

Çünkü evren sonsuz bir çeşitlilik ve yapı içerisindedir. Nitekim bugün bilim adamları bir terim kullanıyorlar: "Görülebilir evren." Görülebilir evren gerçekten de bizim kısıtlı araç ve gereçlerle izleyebildiğimiz evrenin çok sınırlı ve küçük bir bölgesidir.

"Kozmik tohum"

Hz. İsa'dan 800 yıl önce yazılan ünlü Hint metinleri **Upanişadlar**'da ise evrenin yaratılışı şöyle anlatılır: *"...Başlangıçta, 'Bir Tek Varlık'* **Brahman** *vardı; Bir Güneş gibi idi; Zamansızlık içinde tek varlık o idi; başka bir varlık yoktu; ve bu Dünya, henüz, tam anlamı ile doğmamıştı; Dünya vardı ve gelişme halinde idi; O, bir 'Kozmik Tohum' halinde idi; Bir süre böyle geçti; Sonra bu 'Kozmik Tohum' parçalara ayrıldı; Kozmik Kubuğun, bir kısmı Gümüş, bir kısmı Altın oldu.*

Gümüş, Yeryüzünü oluşturdu; Altın, Uzayı.

Dış zarlar, dağları oluşturdu; iç zarlar sisli ve buğulu idi. Damarlardan Irmaklar oluştu; akan sıvılardan da Okyanuslar.

Sonra, öteki Güneşler doğdu ve sevinç çığlıkları ile ona doğru açılıp, yükselmeye başladılar..."

"Gündüzü ve geceyi düzenledi"

İ.Ö. 1500 yıllarına ait ve yeryüzünün en eski kutsal kitaplarından biri olan **Vedalar**'ın Rigveda bölümünde yaratılış şöyle anlatılır: *"...Önce, 'Isı'dan, Öncesiz ve Gerçek olanın, nitelikleri doğdu. Sonra, 'Karanlık' meydana getirildi ve sonra da 'Büyük Bir Su Dalgası' oluştu;*

Aynı dalga, üst üste taştı; Yaratıcı, her yönde birbiri ardı sıra, gündüzleri ve geceleri, düzenledi; Büyük Yaratıcı **(Dâtâ)**, *sıra ile Güneş'i ve Ay'ı, Gökyüzünü ve Yeryüzünü, Hava'yı ve Işığı yarattı..."*

"Evrenin sonu vardır"

Günümüzden yaklaşık 2500 yıl önce eski Yunan'ın ünlü düşünürü **Herakleitos** da varoluş hakkında şöyle düşünüyordu:

"Evrenin ilk maddesi 'Ateş'tir. Var olan her şey, ondan gelmiştir ve gene ona dönmek ister. Her varlık, değişmiş ateştir. Karşılık olarak da her varlık, ateş durumuna gelebilir ve sonuçta da ateş olur. Hava ile Su, sönmek ve yeniden doğmak için ateştir. Toprak ve katı cisimler, sönmüş ateştir. Gök bölgesindeki ateş, sıra ile Buhar, Su ve Toprak durumuna geçer. Ters yönde de yeniden aslına döner. Gene koyulaşır, göklere yükselir ve bu, sonsuz olarak böyle gider. Çünkü, Evren, düzgün aralıklarla yanıp sönen, değişme halinde bir ateş (pyros trope) 'Durmaksızın Canlı Bir Ateş'tir. Bu: bir Tanrı'nın, ya da bir insanın, eseri değildir. O, var olmaya başlamadığı gibi, yok olmayacaktır da. Evrenin, şu anlamda bir sonu vardır. O da, her şeyin, sonuçta gene Ateş olmasıdır. Fakat, Evren, sonsuz olarak, küllerinden yeniden doğar. Bütün Yaşam Süreci, 'Yaratma' ve 'Yokolma'nın sonsuz olarak birbirini izlemesidir. Bu nedenle, aynı nehirde iki kez yıkanılamaz. Her şey, erkek ve dişiden gelir. İnce ve kalın sesler, musikide ahengi yaratırlar. Nasıl, Ateş, havanın ölümünü; Hava, ateşin ölümünü; Su, havanın ölümünü; Toprak, suyun ölümünü, yaşıyorsa, bunun gibi, Hayvan, bitkinin ölümünü; İnsan, hayvanın ölümünü; Tanrılar, insanın ölümünü yaşar. Doğuş, Sıvı Tohum'un, kuru nefes haline gelmesidir. Toprağın gizli ateşi, sıvı halinden geçerek, insan ruhunda, ilk haline dönüyor demektir. Kısaca, her şey, kuru ve sıcak bir prensipten gelir ve sonunda da gene ona dönecektir..."

Batı dünyasının yaklaşımları

Özellikle Batı felsefeleri çerçevesinde yer alan kozmogoni anlayışları şöylece sıralanabilir:

1- Maddesel olmayan bir enerjinin yoğunlaşması sonucu madde ve ondan da evrenin oluştuğunu ileri süren ve **Leibniz** tarafından temsil edilen tinselci görüş.

2- Her şeyin kökeninde maddesel atomla-

Büyük patlama teorisine göre evren büyük bir patlamayla oluştu (altta, solda 1. resim). Ortaya çok yüksek bir ısı ve ardından da gaz bulutları oluştu (2. resim). Bunların soğumasıyla birlikte galaksiler ortaya çıktı (3. resim) ve evrene yayıldılar (4. resim). Zonklayan evren teorisine göre de evren bir büzülüyor (5. resim) bir genişliyor. Bu teori bir anlamda "tekrarlanan big-bang teorisi" olarak kabul ediliyor (6. ve 7. resimler).

rın bulunduğunu ileri süren, enerjiyi atomların hareketleriyle açıklayan ve **Descartes, Kant** ve **Laplace** gibi düşünür ve bilginler tarafından temsil edilen maddeci görüş.

3- Güneş sisteminin doğuşunu Güneş ile bir kuyrukluyıldızın çatışmasına bağlayan ve **G.Louis Buffon** tarafından temsil edilen "yıkımdan doğumcu" görüşler.

4- Nebula (bulutsu) teorisini benimseyen çağdaş bilimsel görüş.

İlk madde: Su, sayı ve ruh

Eski Yunan'daki düşünürler de "ilk neden" konusunda değişik görüşler önermişlerdi. **Anaksimandros**, evreni kuran ilk şeyin belirsiz ve sonsuz bir madde olduğunu söylemiş .ve felsefi öğretisini bu esas üzerine geliştirmişti. **Thales** ise ilk nedenin su, **Pitagoras** sayı olduğunu söylerken, **Anaksagoras,** *"maddeye hareket verip onu biçimlendiren ruhtur"* diyerek ikili bir görüşün temelini atmıştır.

Önce bir gaz kütlesiydi

Güneş sisteminin oluşumu ile ilgili olarak 1944 yılına kadar gezegenlerin Güneş'ten kopmaları sonucu ortaya çıktıkları düşüncesi geçerliydi. Bu tarihten sonra bir Alman bilgini şöyle bir teori öne sürdü: Güneş ve gezegenler önce bir bulutsuyu andıran bir gaz kütlesi halindeydiler. Sonra bu bulutsu çekim gücünün etkisiyle dönmeye ve soğumaya başladı. Çekimin etkisiyle ana kütleden bazı parçalar kopup, ana kütlenin çevresinde dönmelerine devam ettiler.

Gezegenlerin şekillenmesi

Kopan parçalar uzayın ve dönmenin etkisiyle soğudu ve yoğunlaştı. Bu sırada Güneş ısı ve ışık verecek kadar yoğunlaşmamıştı. Güneş ısı ve ışık verecek duruma gelince gezegenleri saran hidrojen ve helyum gazları uçtu ve gezegenler şekillenmeye başladı. Sonunda bu gezegenler soğuyup bugünkü biçimlerini aldılar.

Eski düşünürler evrenin ilk maddesi hakkında değişik unsurlar öne sürüyorlardı. Herakleitos ilk maddenin "ateş", Thales "su", Pitagoras ise "sayı" olduğunu düşünüyordu. Anaksagoras ise maddeyi harekete geçiren şeyin ruh olduğunu öne sürüyordu (altta).

Tek bir atomun patlamasıyla

Evrenin yaratılışı konusuyla ilgili olarak da çeşitli görüşler öne sürülüyor. Bilim adamları evrenin yaşına ilişkin olarak 5 ile 20 milyar gibi farklı tahminlerde bulunuyorlar. "Big Bang" (büyük patlama) teorisine göre evrendeki maddenin tümü ilkel bir atomun ya da kozmik bir hücrenin patlamasıyla oluştu. Yüksek sıcaklık sonraları birbirinden uzaklaşan galaksileri meydana getiren elementleri oluşturdu. Bu görüşün en önemli kanıtı olarak da çok uzaklardaki galaksilerin yakındakilere göre daha çok sayıda olması öne sürülüyor. Bazı hesaplamalara göre bu büyük patlama 10-20 milyar yıl önce gerçekleşti.

Görünümü hiç değişmez

Bir diğer teori olan "sürekli durum" teorisine göre ise galaksileri oluşturan hidrojen atomları, oluşumlarını evrenin her yerinde sürdürürler. Eski galaksiler birbirinden uzaklaştıkça, boşluğu yeni oluşan galaksiler doldurur, öyle ki evrenin herhangi bir dönemindeki görünüşü diğerine çok benzer. Bu teorinin, **Herman Bondi** ve **Thomas Gold** ile birlikte savunucusu olan İngiliz gökbilimci **Fred Hoyle**'a göre evrenin bildiğimiz kısmı, bir katedralin hacmi içerisinde bir hidrojen atomunun büyüklüğü kadardır. Yani bu evrenin başı ve sonu yoktur.

Evrenin sınırları yoktur

Sovyet bilim adamları **M. Vasilyev** ve **K. Stanyukoviç** de benzer bir yaklaşımda bulunuyorlar: *"İlk patlamanın evrenin doğum günü olmadığını söyleyebiliriz. Tüm bilinen dünyaları*

Yaratılış teorisi

George Gamow'un görüşüne göre başlangıçta galaksiler ya da evrendeki tüm maddeler tek bir atomun patlamasıyla oluştu (A). Ardından bu büyük patlamanın etkisiyle yayılma başladı (B). Galaksiler yüksek sıcaklığın etkisiyle birbirlerinden uzaklaşmaya başladılar (C). Bu teori bugün genişleyen evren varsayımını destekler gibi görünüyor.

Bu görüşe göre başlangıçta madde vardı. Yaklaşık 60 milyar yıl önce evrendeki tüm maddeler bir araya geldi (A). Bunu kozmik bir patlama izledi ve bir araya gelen maddeler tekrar evrene yayıldı (B). Geçmişte olduğu gibi gelecekte de yine tüm maddeler bir araya gelecek (C) ve yeni bir patlama daha olacak.

Evrenin her yanındaki galaksileri oluşturan hidrojen atomları sürekli bir oluşum içerisindedirler. Fakat bu oluşum öylesine ağır bir şekilde gerçekleşmektedir ki, bunu izlemek olanaksızdır. Bu görüşe göre var olan galaksiler birbirlerinden uzaklaşırlar

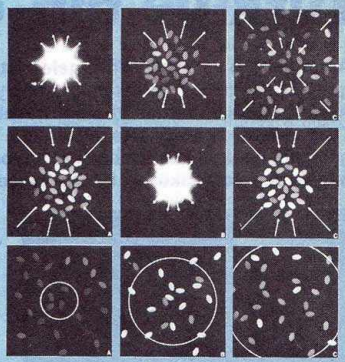

ve görülür evrenin sınırlarının dışına taşarlar (A). Yeni galaksiler yeni yaratılan maddelerden oluşurlar (B). Böylece evrenin görünümü hiçbir zaman değişmez hep aynı kalır (C). Bu teoriye göre evrenin yaratılma anı diye bir olay söz konusu değildir. Evren hep vardı ve bu durağanlığını sürdürecektir.

ve galaksileri kusan bu müthiş tufan diğer yandan maddenin evrimi bakımından ise sınırsız evrenin küçük bir bölgesindeki bir olgu idi. Evren, uzay ve zaman bakımından sonsuzdur ve evrenin insan zekâsının başarılı bir şekilde incelediği kısmının tüm evren hakkında verebileceği fikir, büyük bir kentteki bir apartman dairesinin döşemelerinin bütün diğer apartman dairelerinin döşemeleri hakkında verebileceği fikirden daha fazla değildir."

Büzülüyor ve genişliyor

"Zonklayan evren" teorisi de, evrenin bir genişleyip bir büzüldüğünü öne sürer. Eğer bu görüş doğruysa şu anda evren genişleme dönemindedir. Genişleme en büyük boyuta ulaşınca büzülme başlayacak ve galaksiler bir araya sıkışarak genişleme için yeni bir patlama oluncaya kadar büzülmeye devam edeceklerdir.

Dev bir embriyon

Bilim adamı **George Gamow** da bir yapıtında evrenin oluşumuyla ilgili şu görüşleri öne sürüyor: *"Evren materyali 'çekirdek sıvısından' yapılmış yoğunlukta ve üstün sıcaklıkta son derece sıkışık bir topak halindedir. Bu evren embriyon safhası ile başlar. Bu durumda bütün materyal yarıçapı Güneş yarıçapının sadece 30 misli olan bir kürenin içine sıkışmış bulunuyordu."*

Sürekli bir genişleme sonucunda

"Fakat bu üstün yoğunluk durumu uzun sürmemiştir. Evrenin hızla genişlemesi, yoğunluğu, 2 saniye içerisinde 1 milyona, birkaç saat sonra da bire yani su yoğunluğuna indirmiştir. İşte bu sırada o zamana kadar tek bir kütle teşkil eden ilkel gaz sonradan yıldız haline gelen ayrı gaz kürelerine bölünmüş olmalıdır. Devam eden genişleme ile birbirinden gittikçe uzaklaşan bu yıldızlar sonunda galaksiler dediğimiz yıldız bulutları halinde düzenlenmişlerdir. Bunlar halen uzayın bilinmeyen derinliklerine doğru birbirlerinden uzaklaşmaktadırlar."

Yaratılış devam mı ediyor?

Bilim adamları daha çok uzun yıllar evrenin yaratılışını tartışacağa benziyorlar. Fakat "sınırsız" ya da "sonsuz" gibi kavramlarla ifade edilebilen bir oluşum, üç boyut dünyasına özgü yaklaşımlarla ve araç gereçlerle ne denli tam olarak açıklanabilir? Özellikle spiritualistlerin ve mistiklerin görüşlerine göre başı ve sonu belli olmayan kâinat içerisinde insanın asla hayal bile edemeyeceği sonsuz ve çeşitlilikte âlemler, mekânlar ve ruhsal ortamlar var. Bu durumda yapılan açıklamalar ve öne sürülen görüşler sadece bizim içinde bulunduğumuz üç boyutlu, fizik evreni -o da belirli ölçüler içerisinde- açıklamaktan öteye gidemeyecektir. Kim bilir belki de yeni evrenlerin ve varlıkların yaratılışına şu anda bizim idrak edemeyeceğimiz bir düzeyde ve koşullarda devam ediliyordur.

Türkiye'nin geleceği yazıldı mı?

Anadolu'nun ve Türkiye'nin gelecekte dünya çapında bir görevi üstleneceği ve insanlığı etkileyeceği öne sürülüyor. Ayrıca, insanlığı barışa yönlendirecek olan kurtarıcının Türkiye'den çıkacağı öne sürülüyor. Tevrat'ta Türkiye'nin geleceği ile ilgili kehanetler yer alıyor. Ata Nirun, bu bilgilerden yola çıkarak, konuyu inceledi.

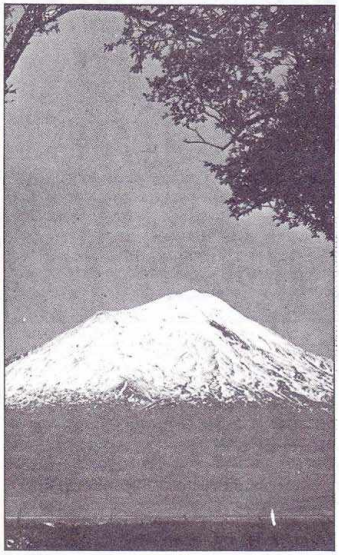

Ağrı Dağı, Türkiye'nin gizemli yerlerinden biri. Nuh'un gemisinin burada bulunması yolundaki iddialar, Ağrı Dağı'nın önemini her geçen gün daha çok artırıyor (solda).

ANADOLU VE TÜRKİYE, köklü ve etkin geçmişinin yanı sıra, günümüzde de, son derece önemli bir bölgede yer alıyor. Türkiye'nin Avrupa kıtasında bulunan küçük kara parçası, çeşitli yönlerden ele alınırsa, dikkat çeken bir yerdir. Çünkü, dünyanın en önemli jeopolitik yerlerinden olan İstanbul ve Çanakkale boğazları burada yer almaktadır. Boğazlar, doğu ve batı bloku arasında denge sağlayıcı olarak sürekli göz altında olan bir bölgedir.

Ayrıca, Anadolu, doğu ve batı arasında yer alan bir köprü görevini görürken, Avrasya ile Eurasya uygarlıklarının buluştuğu noktadır. Yakın tarihin bilinen ilk uygarlıkları olan, Mezopotamya, Mısır ve Hitit uygarlıkları doğrudan Anadolu ile ilgilidirler. Farklı bir yönden daha bakılırsa, Anadolu henüz tam anlamıyla değerlendirilmemiş çok zengin yeraltı kaynaklarına sahiptir. Yine aynı şekilde, Anadolu'da henüz harekete geçirilmemiş son derece verimli tahıl alanları öylece durmaktadır. Sonuçta, tüm bu potansiyel, geleceğin Türkiye'sini üzerinde önemle durulması gereken bir ülke haline getirmektedir.

"Anadolu en büyük hazinedir"

Türkiye'nin bu önemi, yeni değildir. Çağlar boyunca sürmüştür. Türkler'in Anadolu'ya gelip yerleşmeleri sıradan bir olay değildir. Bunun sonucunda, mükemmel bir toplum olan Anadolu toplumu doğmuştur. Bu toplumun irksal belleğinde, kıtalararası bilgilerin yanı sıra, yüzlerce uygarlığın deneyimleri bulunmaktadır. Tam bir Anadolu insanı, altyapısında bulunan yüksek kültlerin etkisiyle soylu bir birleşik modeldir. Yine Anadolu insanı, bir İyonyalı kadar uygar, bir Hitit kadar asil, bir Orta Avrupalı kadar mücadeleci, bir Asyalı kadar cesur ve inançlı bir Selçuklu kadar hümanist, mütevazı ve sevecendir.

Bunun farkında olan Anadolu liderlerinin başında **Mustafa Kemal Atatürk** gelmektedir. Atatürk, 1919'da şöyle diyordu: *"Aziz vatanın kurtarılması için, herkesin hazır olması gerekmektedir, İstanbul'a gitmeyeceğiz, Anadolu en büyük hazinedir."* 1924'te ise aynı konuya bir kez daha değiniyordu: *"Anadolu'ya geçmekteki amacım, Anadolu'nun ortasında ve ulusun büyük kitlesi içinde, Türk ulusunun yüksek seciyesine, sarsılmaz azim ve imanına dayanmakta idi."* Atatürk'ün çeşitli vesilelerle vurguladığı bu sözlerin temelinde, onun Anadolu insanına olan güveni yatmaktadır. Gerçekten de, Anadolu insanı, akıl almaz bir başarı yaratarak, Kurtuluş Savaşı mucizesini yaratmıştır. Bir diğer anlamda, Anadolu insanı Truva yenilgisinin öcünü alıyordu.

Sakarya'nın gizemi

Teolojik kaynaklar, ilginçtir, Türklerin peygamber **Hz. İshak**'ın torunu **Esav**'ın sülalesinden geldiklerini öne sürüyorlar. Esav, Yakup'un kardeşiydi. Bu iddiaya göre, Tevrat'ın Tekvin bölümünün 27. bölümünde, Türklerden ve onların Anadolu'ya gelişlerinden söz edilmektedir. Bu bağlantının nasıl yapıldığı tam olarak açıklanmıyor ama iddia tamamen yaratılış ve ırkların dağılışı olayından ortaya çıkıyor. Bir diğer önemli kanıt daha var, yine Tekvin'in 36. bölümünde, Esav'ın tüm mallarını ve insanlarını alarak bir gurbet ile gittiği ve oraya yerleştiği belirtiliyor. Esav'ın yerleştiği bu yerin adı, Seir Dağı'dır ve Seir Edom'dur. Edom ülkenin adıdır ve Edomlular Esav'ın başkanlığında Seir Dağı'nda yaşadılar. **DARKMALT**

Öyleyse Seir Dağı nerededir? Oldukça eskilere gitmek gerekiyor. Seir Dağı'nın aranacağı yer, Anadolu'dur. M.Ö. 14. yüzyılda Hitit döneminde Sakarya Irmağı'nın adı, 'Seheriya' idi. Anadolu'da bu adın geçtiği bili-

nen ilk dönem Hitit dönemidir. Seir-Seheriya yaklaşımı buradan bulunuyor. İlginçtir, Sakarya Irmağı'nın aktığı bu bölge, Anadolu tarihinde son derece önemli bir bölgedir. **Büyük İskender**, amacını gerçekleştirmek için ünlü kördüğümü, Sakarya kıyısında kurulu bulunan Gordiom kentinde kesti. Böylece Anadolu insanını inanç yönünden ardına alarak, büyük başarılar sağladı. Ama, aynı kördüğüm, yüzyıllar sonra yeniden çözüldü, hem de iki defa. Osmanlı İmparatorluğu, bu bölgede kuruldu ve doğdu, buradan üç kıtaya yayıldı. Yüzyıllar sonra, Mustafa Kemal yine bu ırmağın kıyısında Sakarya Savaşı'nı kazanacak ve Kurtuluş Savaşı'nın ilk ve en önemli adımı atılacaktı. Öyleyse, Edom, Sakarya bölgesidir ve ilk Anadolular Esav'ın torunlarıdır. Böylece, ilk temel atılmıştır, Hz. İbrahim ve **Hz.** İshak'ın torunu olan Esav, Ortadoğu kültürünü, Hitit kültürü ile burada buluşturmuştur. Buna bir dönem sonra, İyonya kültürü katılacaktır.

Dua ve Tanrısal hak

1966 yılında, **Plain Truth** adlı dinsel içerikli bir dergi tarafından yapılan bu araştırmaya göre, Anadolu insanı Tevrat'ın Tekvin bölümünde belirtildiği üzere, seçilmiş özel bir toplumdur. Bu olay şöyle geçiyor: Hz. İshak'ın bir dua etme hakkı vardı, bu duanın sonucunda, ya Yakup'un ya da Esav'ın toplumu Tanrı'nın lütfuna kavuşacaklardı. Yakup, gözleri iyi görmeyen babası İshak'a kendini Esav olarak tanıtmayı başardı ve o duayı kazandı. Dua şöyleydi:

"Allah, sana göklerin çiğinden,
Ve yerin semizliğinden,
Buğdayın ve yeni şarabın çokluğunu versin,
Uluslar, sana kulluk etsinler,
Kâhinler sana baş eğsinler,
Kardeşlerine efendi ol,
Ve ananın oğulları sana baş eğsinler,
Sana lanet edenler, lanetli olsunlar,
Seni mübarek kılanlar, mübarek olsunlar."

Bu duanın sonucunda, Yakup ve kavmi, ilahi lütfa hak kazandılar. Esav ise, sonradan gelip durumu ortaya çıkardığında, iş işten geçmişti. Bir kere kullanılması gereken bu Tanrısal hak, artık kullanılmıştı. Seçim yapılmış ve Yakup'un kavmi kazanmıştı. Ya Esav, ne olacaktı? O, avcı oldu, çok dolaştı, ama ayakları altında bulunan servetlerle ilgilenmedi, onları olduğu gibi bıraktı. Oysa, Yakup böyle değildi. Çetin, işgüzar ve akıllıydı. Toprağa tohum atan, onları geliştiren ve servet kovalayan biriydi. Böylece ortaya, iki ulus çıktı. Birisi, savaşçı, kıtalararası fetihler yapan, ama ticaretten hoşlanmayan Esav'ın kavmi, diğeri ise, her şeyi maddi değerlere aktarmayı iyi bilen Yakup'un kavmi. Bu iddiaya göre ise, bunlar Anadolu ve Filistin halkları oluyorlardı.

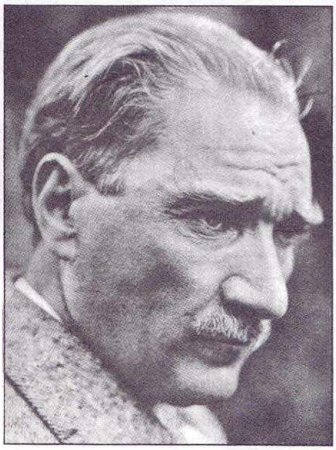

Atatürk, ölümünden önce, mezarının Anıtkabir'in bulunduğu tepeye yapılmasını vasiyet etmişti. Rasattepe denilen bu tepenin, özel bir enerji alanına sahip olduğu öne sürülüyor (altta).

Kurtarıcı Anadolu'da

Tevrat'ın Anadolu ile ilgili kabul edilen bir diğer önemli bölümü **İşaya Kitabı**'dır (63. bölüm); *"Edom'dan gelen kimdir? Elbisesi haşmetli, kuvvetinin büyüklüğü içinde, yürüyen kimdir? O, benim ki, doğruyu konuşurum ve kurtarmaya yetkiliyim."* Bu kehanet, Hz. İsa'dan başkası için düşünülemez, çünkü kaynaklara göre, kurtarıcı niteliğini taşıyan ve bekleyen kişi **Hz. İsa**'dır. Yorumculara göre ise, bu ulu kişi Edom'a gelecektir. Yine İşaya'

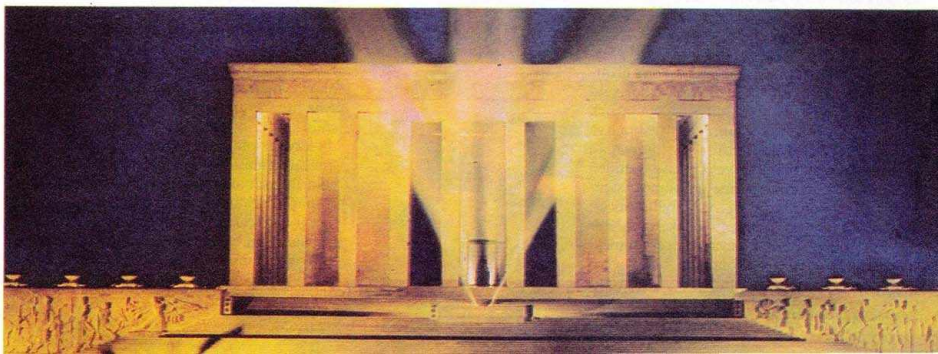

nın 62. bölümünde, aynı noktaya tekrar değiniliyor: *"Dinleyin, onun mükâfatı yanındadır ve görevi başlayacaktır."*

Uzmanlar, bu noktada Tevrat'ın bir diğer bölümüne, **Obadya** kitabına dönüyorlar. Burada, kurtarıcının Esav'ın dağına çıkacağı belirtiliyor. Daha öncesinde ise, Esav'ın ülkesinin yani Anadolu'nun büyük sıkıntılar çekeceği ve düşmanlar tarafından işgal edileceği öngörülüyor. Sonuç olarak, Esav'ın ülkesi olan Edom'un Anadolu olduğu kesin olarak kabullenilirse, Anadolu büyük bir sıkıntı döneminden sonra, kurtuluşa erecektir. Ama, ne zaman? Bu noktada akla Kurtuluş Savaşı dönemi geliyor. Parçalanan Türkiye, bir kurtarıcı tarafından kurtarılmıştır ve şimdi tüm engellemelere rağmen hızlı bir gelişme dönemi yaşanmış ve yaşanmaktadır.

Dostluk, kardeşlik yurdu

Tevrat, bu konuda incelenecek tek kaynak değil, aynı çizgide spiritualistlerin de ilginç yaklaşmaları görülüyor. Onlara göre Türkiye, pek çok yüzyıllar içerisinde giderek eşiğine geldiği bir ilahi görev için seçilmiş bir ülkedir. Bu seçimle beraber, birçok kozmik rehber bu ülkeye çeşitli zamanlarda doğmuşlardır. Bu kişiler, özel enerjilerini, Anadolu'nun genel fizik ve spiritik auralarına yerleştirmişlerdir. Bazılarının kim oldukları bilinmeyen bu kozmik rehberler şunlardır: **Yunus Emre, Hacı Bayram Veli, Hacı Bektaş Veli, Mevlana, Fatih Sultan Mehmet, Atatürk** ve **Bedri Ruhselman**.

Bu inanca göre, Anadolu halkı, bu yüce rahmeti ancak ona uygun bir cevap vererek, ilahi yola girmekle, tüm insanlık için rehberlik etmek üzere kullanmak durumundadır. İstenen şey basittir, ülkenin bir dostluk, kardeşlik yurdu olması ve kozmik bir kanal olması.

I. ve II. Atatürk misyonları

Yine bu tür benzer kaynaklara göre, Türkiye' nin bu görevi başarabilmesi için, iki aşamadan geçmesi gerekmektedir. Bu aşamalara, I. ve II. Atatürk misyonları deniyor. Öne sürülenlere göre, bu misyonlar, Türkiye'yi özel görevi için hazırlayıcı dönemler olacaktır. Bu dönemlerde, çok güç sınavlar ve olgunlaştırıcı özellikler taşıyan son derece zahmetli ve çileli hazırlık aşamaları bulunmaktadır. Tüm sıkıntılar, gelecekteki güçlü Türkiye'nin olgun ve deneyimli olması içindir.

I. Atatürk Misyonu, bu anlayışa göre, Atatürk'ün başlattığı ve başarıyla sona erdirdiği Kurtuluş Savaşı ve Türkiye Cumhuriyeti' nin kurulması aşamasıdır. II. Atatürk Misyonu bu noktadan sonradır. Bu konuya ilişkin görüşlere göre, Atatürk'ün dünyadan ayrılması fırsat bilinmiş ve Türkiye yeniden dışa bağımlı bir ülke haline getirilmek istenmiştir. Bu dönem, acaba 12 Eylül öncesi midir? Yoksa, gelecekte olacak olan bir dönem midir? Bunun cevabını verebilmek, tamamen politik ve ekonomik bir görüşü gerektiriyor. Ama, bu bilgilere uygun bir ortam açıkça ortadadır. Türkiye, birkaç yıldan beri, yeniden ,Atatürk misyonunu canlandırmaya çalışan bir lider tarafından yönetilmektedir. Üstelik de, Atatürk'ün en önemli kurallarından birine sadık kalınarak, yani, "Yurtta barış, dünyada barış" ilkesine uyulmaktadır. Bir diğer yönden yine içinde bulunduğumuz bu dönemde, bu barış ilkesini Türkiye, tüm İslam ülkeleri boyutunda yaygınlaştırmaya çalışmaktadır.

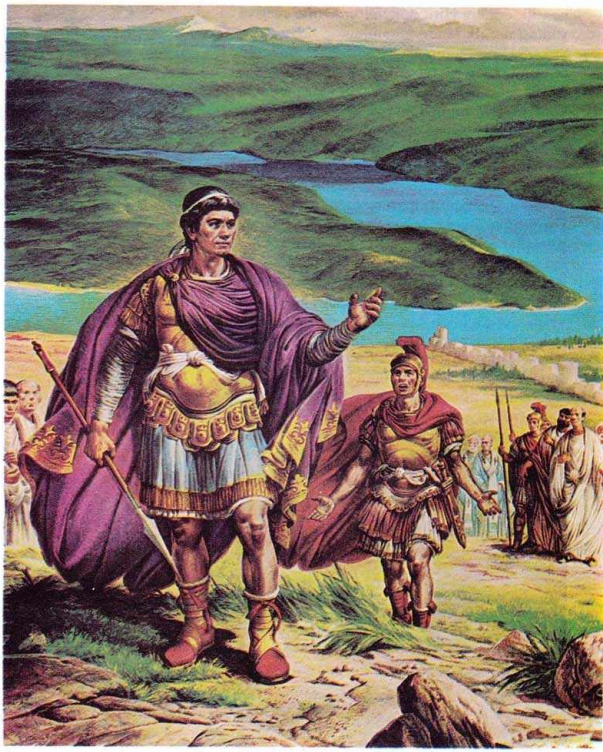

İstanbul'un yeri, kurulmadan nice kâhinler tarafından belirlenmişti. Kentin özel bir konumu olduğuna inanan İmp. Constantine, Doğu Roma İmparatorluğu'nun yani Bizans'ın başkenti olarak burayı seçti (üstte).

Anadolu dünyayı etkileyecek

Türkiye'nin ve Anadolu'nun gizemi tabii ki, bu kadarla bitmiyor. Topraklarımızda, sayısız olayın anahtarları saklı yatıyor. Bir Meryem Ana mezarının bulunması, geleceğin Türkiye' sinin dinsel birliği sağlaması için çok önemli bir kaynak olacaktır. Anadolu'nun ley hatlarının bulunması jeo-enerji merkezlerinin ortaya çıkarılması bakımından etkin bir olaydır.Tüm Kapadokya'nın altında yatan esrar, kim bilir hangi gerçekleri örtmektedir. Konya'da, Mevlana'nın bağrından fışkıran hümanist felsefe, dünya insanlığını çok üst boyutlarda, her geçen gün daha çok etkilemektedir.

Bu örnekleri çoğaltmak kolay. Ama asıl önemli olan, üzerinde yaşadığımız toprakların bu yöndeki özelliklerine dikkat edebilmektir. Ayrıca, Türkiye'nin gizemli yerleri, tam anlamıyla, içeriği ile, alışılmışın dışında değerlendirildiği anda,dünya turizmi için son derece zengin bir bölge olacaktır. O kadar ki, belki de piramitler ya da Güney Amerika uygarlıkları, etkinliklerini önemli ölçüde yitirebileceklerdir.

Tüm bu bilgilerin sonucunda, anlaşılıyor ki, Anadolu tüm dünya coğrafyası ve tarihi içerisinde özel bir konumu olan bir yerdir. Bu zaten bilinmektedir ama, bu bilginin yanı sıra, Anadolu'nun ya da Anadolu insanının insanlığın barış yolunda birleştirilmesi yönünde ilahi bir görev üstlendiği düşünülürse, o zaman olayın boyutları çok ötelere gidiyor. Bu ise, pek garip bir varsayım ya da saçma bir hipotez değildir. Çünkü, zaten Anadolu ve Türkiye üzerinde yaşayan büyük isimlerin ve uygarlıkların etkisiyle bu hedefe doğru yönlenmiştir. Bir diğer gerçeği de, unutmamak gerekiyor, insanların olduğu gibi, ulusların da kaderleri vardır. Bu kader planı içinde, Anadolu'nun ve Anadolu insanının yerinin önemi, görüldüğü kadarı ile son derece önem kazanıyor.

Türkiye,'nin bir diğer gizemli yeri: Derinkuyu (sağda).

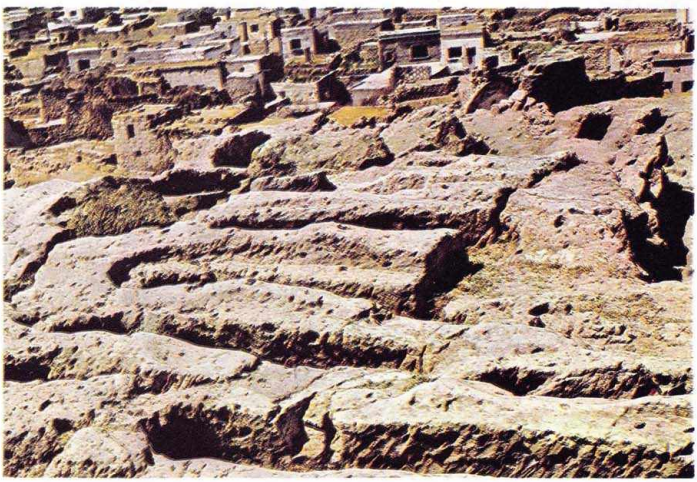

Telepati, durugörü, kehanet ve apor yetenekleri vardı

Hz. Muhammed'in mucizeleri

Tüm inanç sistemlerinde peygamberlerin ve ermişlerin bugün bile çoğu kişiye "olağanüstü" gelen mucizeler ortaya koydukları biliniyor. Kayıtlara göre İslamiyetin kurucusu Hz. Muhammed'in insanları inanca yöneltmek için ortaya koyduğu mucizeleri var. Rıza Emiroğlu, Hz. Muhammed'in mucizelerini parapsikolojik ve spiritolojik açılardan inceledi.

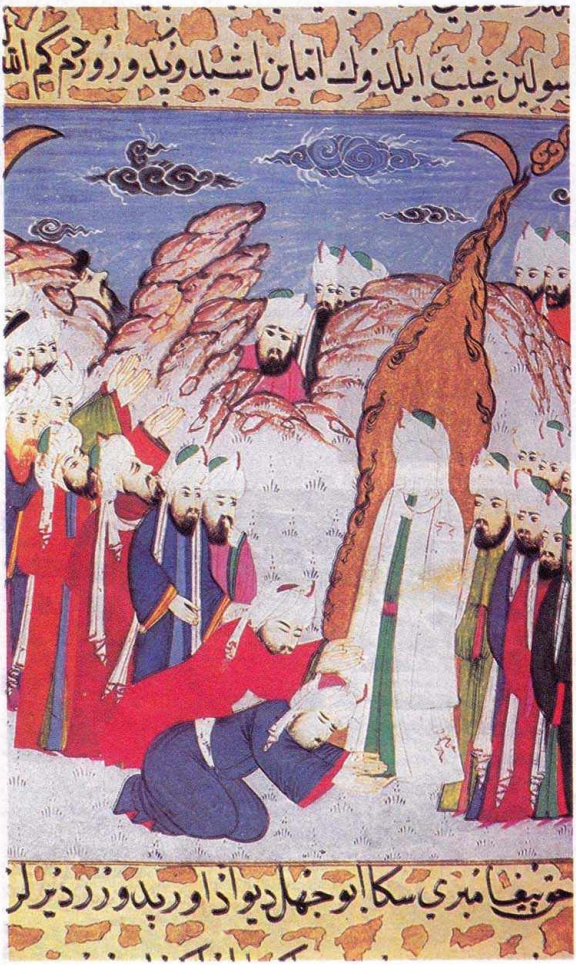

MUCİZE KAVRAMI, İslam kültüründe, sadece peygamberlere özgü, olağanüstü yeteneklerinin kullanılmasıyla oluşan tatbikatlara ilişkin bir kavramdır. Ermişlerde keramet olarak ifade edilen bu tür olağanüstü olaylar, peygamberliğin ayrılmaz bir parçası olarak kabul edilmişlerdir. Din adamları, tüm peygamberlerin çeşitli şekillerde ve seviyelerde mucizeler gösterdiğini ve bu yolla görevleri sırasında oluşturmak istedikleri etkiyi ortaya koyduklarını kabul etmektedirler. Kutsal kitaplarda da yer alan bu kabul, tüm peygamberlerin mucizelerine karşı soruşturmasız bir imanı gerektirmekte, bu gereklilik de olayları bilimsel anlamda açıklama eğilimini azaltmaktadır.

Oysa, ilgi ve bilgi alanı olan her şeyi kapsayan bilimin, yeryüzünde meydana gelip de açıklayamayacağı hemen hemen hiçbir şey yoktur. Kuşkusuz ki, bu ifade, bilimin zamansal açıdan henüz açıklayamamış olduğu ve bizler için oluşumu henüz birer muamma niteliğinde olan olayları da içine almaktadır. Bilimin hızlı ilerleyişi karşısında, değil açıklanması, üzerinde düşünülmesi bile tabusal nedenlerle yasaklanan birçok örtülü gerçekliğin, çağdaş anlayışla ve bilimsel yöntemle su yüzüne çıkarılması, insanlığın hizmetine sunulmaya çalışılması bunun en büyük kanıtı ve ifadesidir.

Mucize bilinmeyendir

Tarih boyunca ve günümüzde var olan mucizevi hallerin, bilimsel anlamda incelenmesi ve açıklanabilmesi gerekmektedir. Gerçekte, mucize kavramı, nedenlerini açıklayamadıkları bu tür "olağanüstü" olaylarla karşılaşan kişilerin, bunlar karşısındaki (o döneme özgü) yetersizliklerinden ötürü ürettikleri bir kavramdır. Nedenleri açıklandığında ise mucize ifadesi geçersizleşmekte ve olay "olağan" statüsüne indirgenmektedir ki, bu ise insanlığın bilim alanındaki ilerlemesinin yeni bir aşamasını da simgelemektedir.

Mucize bilim alanına giriyor

Peygamberliğe özgü mucizelerin bilimsel açıdan değerlendirilebilmesi (şimdilik hepsi için olmasa bile) çağdaş bilgiler çerçevesinde mümkün gibi gözükmektedir. Yüzyılımız içinde oluşan ve henüz gelişme aşamasında bulunan parapsikoloji ve spiritoloji bilimlerinin ortaya koyduğu gerçekler, mucize olarak kabul edilen birçok olayı açıklayabilmekte ve bilimsel anlamda yorumlayabilmektedir. Özgün konusu insan ve normal dışı yetenekleri olan parapsikoloji biliminin verileri sayesinde, gerçek olduğuna inanılan birçok mucizevi olayı, zaman içinde oluşan mistik

kabuklarından sıyırarak rasyonel bir anlayışla değerlendirme olanağı doğmuştur. Herkeste var olan bu tür yetenekler, bazılarında çok daha belirgin bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Peygamberler ise bu tür yeteneklere son derece üst düzeyde sahip kişilerdir ve bu yeteneklerini bilinçli bir şekilde belirli bir amaç üzere, istedikleri zaman kullanabilmektedirler. Gerçekte parapsikolojik yetenekler, kişilerin, şu anda bulunulan beşeri düzeyin üstündeki düzeyde geçerli olan yasa ve olanaklarla belirli seviyelerde kontakt kurarak bu yasa ve olanaklardan şu bulunduğumuz üç boyutlu fizik dünyada yararlanabilmeleridir. Parapsikoloji biliminin gerçek niteliği ise, bu üst realitelere ilişkin yapılan ve bu düzeyin yapısını araştırmaya yönelik olan bilimsel bir çalışmadır.

Hz. Muhammed ve mucizeleri

Hz. Muhammed, yaşamı boyunca çok sayıda mucize göstermiş ve bu sayede de birçok kişiyi çevresine toplayabilmişti. Küçük yaştan beri kendisinde gözlemlenen olağanüstü olayları birçok kaynak belirtmektedir. Peygamberliğine inanmak için mucize göstermek isteyen kişilere kalabalık topluluklar önünde mucizeler göstermiş, bunu defaatle de tekrarlamıştı. Herkesin gözü önünde yapılan bu mucizelerin varlığı kuşkusuzdur. Olağanüstü medyomsal yeteneği sayesinde cisimleri hareket ettirebilmiş, çoğaltabilmiş, karşısındakinin düşüncelerini okuyabilmiş, birçok hastalığı iyi etmiş, olacak olayları önceden söyleyebilmiştir.

Günümüzdeki en bilimsel koşullarda yetiştirilen medyumların dahi ulaşamadığı bir düzeyde olan yeteneklerini, çok sayıda kişi gözlemleme olanağı bulmuştur. Konuya ilişkin bilimsel çalışmalar sayesinde bugün bu yeteneklerin niteliği yavaş yavaş açığa çıkmaktadır. Birtakım koşulların yerine getirilmesiyle herkeste var olan bu yetenekleri, (o kişinin hassaslığına bağlı olarak) belli ölçülerde geliştirmek mümkündür. Ancak Hz. Muhammed böylesi yeteneklerle techiz edilmiş olarak doğmuş ve bunları mükemmelen uygulamıştır.

DARKMALT

Düşünceleri okuyabiliyordu

Hz. Muhammed'in telepati yeteneği son derece mükemmeldi. Bu sayede karşısındakinin düşüncelerini okuyabilip niyetlerini anlayabiliyordu. Anlaşılabildiği kadarıyla çevresindekiler, hatta çok uzağında olanlar dahi düşüncelerini ondan saklayamıyorlardı. Karşısındakinin gerçek düşüncesini kendisine söylediğinde, o kişi bu gerçeği kabul etmek zorunda kalıyor ve böylece düşüncelerine hâkim olup onu mükemmelleştirmeye çalışarak samimiyetinin artmasına yol açıyordu. Bu sayede Müslümanlığa samimice iman edenlerin sayısı bir hayli kabarıktır. Ayrıca bu yeteneği sayesinde düşmanlarının kötü niyetlerini anlayıp, önceden önlem alabiliyordu.

Bunlara örnek olarak Hz. Muhammed'in, kendisini öldürmeye gelen kişinin niyetini fark

H. Muhammed gösterdiği mucizeyle, sel sularıyla coşmuş bir nehirden kervan halkının sağ salim geçmesini sağlıyor (sağda).

ederek onu uyarması olayını göstermek mümkündür. **Seleme bin Ekvâ**'nın aktardığına göre bir şahıs Hz. Muhammed'in yanına gelip bazı sorular sormuştu. Son sorduğu soru ise *"Kıyamet ne zaman kopacak?"* şeklindeydi. Hz. Muhammed'ten *"Kıyametin ne zaman kopacağı belli olmaz. Gizli olanı ancak Allah bilir"* cevabını alan adam, bu sefer peygamberin kılıcını istedi. Kılıcı eline alıp bir süre evirip çevirdikten sonra geri verdi. Hz. Muhammed: *"İçinden geçeni yapmaya gücün yetmedi galiba"* deyince *"Gerçekten de öyle oldu"* cevabını veren adam onun büyüklüğünü kabul etmiş oldu. Hz. Muhammed adamın düşüncelerini okuyup, kötü niyetini anlamıştı.

Elindeki taşların sayısını bildi

Hz. Muhammed'in telepati yeteneği ile ilgili bir başka olay da şöyledir: **Ebu Cehil** isimli kişi yerden aldığı bir avuç çakıl taşını elinde saklayarak, bunların sayısını sorar: *"Peygamber isen, avcumdaki taşların sayısını bil bakalım."* Hz. Muhammed de *"Sen benden gizli olarak say da bileyim"* der. Ebu Cehil, avcundaki taşları gizli olarak sayar. Bunun üzerine, taşların sayısını doğru olarak söyleyen Hz. Muhammed, ilave eder: *"Bu bir mucize değildir, bilimdir. Bu bilimi bilen herkes, bunu doğru olarak söyleyebilir."*

Bu tür yetenekler, yukarıda da söylendiği gibi birer mucize değil bilimin ta kendisidir. Telepati ve diğer parapsikolojik yetenekleri gelişmiş medyumların, ABD ve SSCB istihbaratlarında çalıştırıldıkları bilinmektedir. Bu bilim artık yaşamın her alanında kullanılmaya başlanmıştır.

Hz. Muhammed'in açıklanamayan mucizelerinden biri: Ay'ın yarılması mucizesi. Bu olaya tanık olanların Müslümanlığı seçtikleri biliniyor. Öte yandan Ay'ın yarılması olayının o tarihlerde Hindistan'dan da izlendiği ve kayıtlara geçirildiği belirtiliyor (solda).

Hz. Muhammed ve durugörü

Hz. Muhammed son derece güçlü bir şekilde *durugörü* (klervoyans) yeteneğine de sahipti. Hem mekân hem de zaman içinde, bulunduğu yerden uzakta olanları görebiliyor ve çevresindekilere anlatıyordu.

Tebük seferindeyken **Hz. Ömer**'in devesi kaybolmuştu. Birçok kişi deveyi aramaya çıkmış ama bulamamışlardı. Hz. Muhammed' ten devenin yerinin bulunması için yardım istendi. Bir süre dua eden peygamber, deveyi, arada var olan maddi engellere rağmen bulunduğu yerden açıkça gördü. Devenin zinciri bir taşa takılmıştı, bu yüzden yerinden kımıldayamıyordu. Bunun üzerine bildirilen yere giden kişiler deveyi bulup getirdiler.

Hz. Muhammed'in buna benzer çok sayıda durugörüye ilişkin mucizesi vardır. Bir gün namaz kılarken *"Saflarınızı güzel, doğru tutun ve sıkışın!.. Ben arkamı (yani arkamda olanları) görürüm. Önümdekileri gördüğüm gibi"* dediği de söylenir.

Uzaktaki savaşı görüyordu

Hz. Muhammed tarafından, şimdiki adıyla Havvan bölgesine gönderilen elçinin **Emir Şurahbil** tarafından öldürülmesi üzerine 3000 kişilik bir orduyla yola çıkan Müslümanların başında **Herise bin Zeyd** bulunuyordu. Karşı taraf da silahlanıp yola çıkmıştı. İki ordu Mûte adlı yerde karşılaştılar. Bu arada Hz. Muhammed Medine'den, yüzlerce kilometre ötede olanları, durugörü yeteneği sayesinde tüm ayrıntılarıyla görüyor ve çevresindekilere de anlatıyordu: *"İşte sancağı* **Zeyd** *aldı. Zeyd şehit oldu... Şimdi sancağı* **Cafer** *aldı. O da şehit oldu... Bu kez bayrağı* **Abdullah** *aldı. O da şehit oldu."* Gerçekten de Mûte savaşı o sırada Hz. Muhammed'in anlattığı gibi gelişiyor ve söylediği olaylar aynı anda oluyordu.

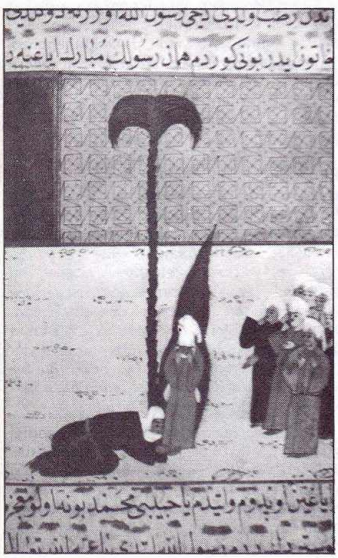

Hz. Muhammed'in çocukluğunda gösterdiği bir mucizeyle halası Atike'nin bahçesindeki kuru hurma ağacı meyve vermeye başlıyor (solda).

Zamanda durugörüye örnek olarak da Hıyre şehrinin alınacağına ilişkin durugörü-kehanet gösterilebilir. Olayı anlatan **Harim İbni Evs et-Tai**, Hz. Muhammed'in sözlerini aktarmaktadır: *"Gözümün perdesi kaldırıldı. İşte Hıyre'nin beyaz saraylarını görüyorum. Ezd kabilesinden* **Nüfeyle***'nin kızı* **Şeymâ** *başını siyah bir başörtüsüyle bağlamış ve beyaz bir ata binmiş gidiyor."* Harim İbni Evs et-Tai şöyle devam etmektedir: *"Aradan zaman geçip de Hz.* **Ebubekir** *halife olunca, Hıyre'ye hareket ettik. Hıyre şehrine girerken ilk gördüğümüz, peygamberimizin söylediği gibi, Nüfeyle'nin kızı Şeymâ oldu. Gerçekten de siyah bir başörtüsü ile örtünmüş, beyaz bir ata binmiş olarak kendisini gördük."*

Nasıl öleceğini söyledi

Hz. Muhammed geleceğe ait, *kehanet* niteliğinde birçok söz söylemiştir. Bunların hemen hemen çoğu gerçekleşmiştir. Ancak ileri çağlara ait kehanetlerinin incelenmesi pek mümkün değildir. Çünkü belirli ölçülerde sembolik ifadeler kullanılmıştır. Ancak kısa süre sonra gerçekleşen kehanetleri için çok sayıda tanık bulunmaktadır.

Hz. Muhammed, akrabası olan **Ümmülharam** isimli bir kadının evine gittiği bir gün uykuya yatarak rüya görmüş ve uyanmıştı. Rüyaya göre bazı Müslümanlar gemilerle Kıbrıs'a doğru yol almaktaydılar. Ümmülharam, Hz. Muhammed'ten kendisinin de o gemilerde olması için Allah'a dua etmesini istedi. Dua eden peygamber tekrar uyudu. Uyandığında Ümmülharam'a, o savaşa gideceğini ve şehit olacağını haber verdi. Gerçekten de hicretin 28. yılında Kıbrıs'a sefer yapan ilk İslam donanmasında Ümmülharam da bulunuyordu ve Larnaka'da şehit oldu. Mezarı hâlâ oradadır.

Hira Dağı'ndaki kehanet

Bir başka kehanet olayı da Hira Dağı'nda geçmiştir. Hz. Muhammed, yanında Ebubekir, Ömer, **Osman, Ali, Talha, Zübeyr** ve **Sa'd bin Ebi Vakkas** olmak üzere Hira Dağı'nda bulunuyordu. Bir ara dağ sallanmaya başladı. Hz. Muhammed: *"Dur sallanma Hira!.. Senin üstünde ancak nebiy, sıddık ve şehitler vardır"* şeklinde uyarıda bulundu. Ali, Ömer, Osman, Talha ve Zübeyr şehit olmuşlar, Sa'd vebadan ölmüştür. Sıddık'ın da Ebubekir olduğu bellidir.

Ebu'l Bahteri'nin anlattığı olay da kehanet niteliğindedir: *"Hz. Ali ile* **Muaviye** *arasında meydana gelen Sıffin savaşı günü, susamış olan* **Ammar İbni Yasir** *için biraz süt bulundu. Sütü görünce, tekbir alıp gülümseyen Ammar'a, gülümsemesinin nedenini sordular. Ammar, Hz. Muhammed'in, kendisine, 'Ey Ammar,*

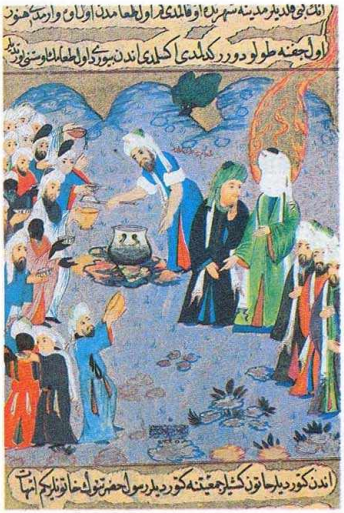

Hz. Muhammed'in apor yeteneğine bir örnek. Fatma ile Ali'nin düğünü için hazırlanan yemeği çoğaltıyor. Tüm Medineliler yediği halde yemek bir türlü eksilmiyor (solda).

Hz. Muhammed'in apor mucizesiyle, Çoban Amr b. Zeyd'in boş testisi suyla doluyor (sağda).

dünyada en son içeceğin şey, süt şerbeti olacaktır' dediğini, ve bu sütü görünce onun için gülümsediğini belirtti. Sonra ön saflara ilerleyip şehit oldu."

Sıçrayarak gelen hurma dalı

Arada herhangi bir fiziksel intibak olmadan, maddelere uzaktan etki edebilme yeteneği olan *psikokinezi* (PK), Hz. Muhammed'in çoğu zaman kullandığı bir araçtı. Bir keresinde Beni Amir kabilesinden bir Arâbi'ye: *"Söyle bakalım, şu hurma ağacından bir dalı çağırırım da (buraya gelirse), benim peygamber olduğuma tanıklık eder misin?"* diye sormuştu. Arâbi: *"Evet, ederim"* diye cevap vermişti. Hz. Muhammed'in, hurma dalına gelmesi için emir vermesi üzerine dal sıçrayarak peygamberin yanına gelmiş, *"Haydi yerine git"* dediğinde ise dal geldiği yere,kopmuş olduğu ağaca geri gitmişti.

Bir başka ağaçla ilgili psikokinetik bir olay da, Sa'sa oğullarından birinin Hz. Muhammed'e alaycı bir şekilde söz söylemesi üzerine, peygamberin adamın doğru yola dönmesi için uzaktaki bir hurma ağacına gelmesi şeklinde seslenerek gösterdiği mucizedir. Çağrı üzerine sürünerek gelen ağaç, Hz. Muhammed'in önünde dikilmişti. *"Git yerine"* komutunu aldıktan sonra da yerine gitmişti. Bunu gören adam: *"Vallahi bundan sonra seni bir daha yalanlamayacağım"* demişti.

Ruhsal şifa

Hz. Muhammed, çevresindeki birçok kişiyi hatta hayvanları bile *ruhsal şifa* yoluyla tedavi etmişti. Günümüzdeki şifacıların kullandıkları tekniklere benzer teknikler de kullanan Hz. Muhammed'in bu yeteneği, bilinenlerin çok üzerindedir. Çok sayıda yarayı iyi etmiş, kopan organları yerine koymuş ve ruhsal hastalıkları iyi etmişti. Zi Kared savaşına katılan **Tatâde**'in yüzündeki ok yarasını da iyileştirmişti. Yarayı gördüğünde *"Yaklaş bana doğru"* demiş ve yaranın üzerine üflemişti. Böylece ne acı ne de yaradan eser kalmıştı.

Bir başka olay da Muaviye'den aktarılmıştır: *"Bir gün Hz. Muhammed'le birlikteydik. Kardeşim Ali bindiği atı hendekten atlatırken bacağı hendeğin duvarına çarparak kırıldı. Ali'yi attan indirerek Hz. Muhammed'in yanına getir-*

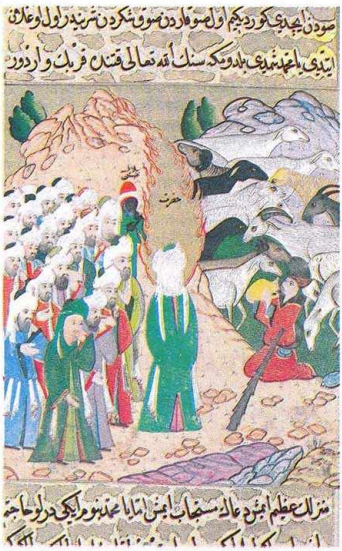

dik. Eliyle kırılan yeri ovuşturdu. Ali'nin ayağı derhal eski haline geldi ve hiç kırılmamış gibi oldu."

Açıklanamayan mucizeler

Bizim buraya çok azını alabildiğimiz kadarıyla görüldüğü gibi, Hz. Muhammed'in çok sayıda ve çok çeşitte mucizeleri vardır. Kendisinin, yazının başında da belirttiğimiz gibi bazı mucizeleri, şu andaki bilgilerimiz çerçevesinde tam olarak açıklanamamaktadır. Örneğin Ay'ın yarılması olayı, Mirac olayı gibi. Ancak, Hz. Muhammed'in bilime de verdiği önem göz önüne alınacak olursa, bu tür mucizeleri bilim dışı bir şekilde açıklamaya çalışmaya da gerek yoktur. Zamanla edinilecek olan spiritolojik ve parapsikolojik gelişmeler sayesinde bunlar da açıklanabilenler kısmına dahil edileceklerdir kuşkusuz.

Bilinmeyen 'den

Sevgili Bilinmeyen okuyucuları, bundan sonra daha değişik bir Bilinmeyen ile karşınızda olacağız. Bu değişikliği gerçekleştirirken, özellikle sizlerden gelen isteklere uyduk. Geniş çapta gerçekleştirdiğimiz bir okuyucu anketi sonucunda, sizlerden gelen istekler doğrultusunda, Bilinmeyen, daha farklı bir boyutla karşınıza çıkıyor. Öncelikle, bilinmeyeni Türkiye'de arayacağız. Daha geniş araştırmalar, daha ayrıntılı konular ve daha ilginç olaylar ortaya koyacağız. Kuşkusuz, bu arada yurtdışı kaynakları da ihmal etmeyeceğiz. Dünyanın her tarafında yapılan araştırmaları, deneyleri ve olayları, güncel aktüaliteyi de izleyerek sizlere ulaştıracağız.

Bilinmeyen, 61. sayısı ile birlikte, ikinci bölüme başladı. Yeni abone kampanyamız, Halley'i izlemeniz için kura ile dağıtacağımız teleskop çekilişimiz, okuyucu köşemiz ve aktüalite bölümümüz, karşılaşacağınız yeniliklerin bazıları. Bu arada, 61. sayıda, Türkiye'de elde edilen en etkileyici UFO fotoğraflarından birini yayınladık. Çeşitli testlerden geçen bu fotoğraflar, UFO literatürüne geçecek kadar dikkate değer bulundu. Yine aynı sayıda, arkadaşımız **Cem Çobanlı**, özellikle istenen 'medyumluk' konusunu derin bir biçimde inceledi. Bu sayımızda ise, Nostradamus'un ünlü mektubu var. Ünlü kâhin bu mektubunda, kehanetlerinin gizemini açıklayan ipuçlarını veriyor. Onun geleceğe yönelik bilgileri ile, 'Türkiye'nin Geleceği' konusunun arasında ilginç bağlantılar bulacaksınız. **Hz. Muhammed** ve **Atatürk**; İslam ve Türk dünyasının bu en önemli iki adını, değişik yönleri ile, **Rıza Emiroğlu** ve **Şevket Pekel** ele aldılar.

Amacımız, sizlere daha çok bilinmeyeni, bilinen yönleri ile, bilinenleri ise, bilinmeyen yönleri ile getirebilmek. Ortada kalan soruları, çözümsüz bilmeceler halinde değil, bilinen tüm açıklamalarıyla ve teorileriyle okuyacaksınız. Bilinmeyen, çok geniş bir alan, hemen her konuda bir bilinmeyene rastlanabiliyor. Bu nedenle, başınıza gelen veya merak ettiğiniz her şeyi bize yazın. Yazı kurulumuza yeni katılan uzmanlar, bu konuda size yardımcı olmaya çalışacaklar. Cevapları yayınlayacağız.

Unutmayın, Bilinmeyen, konusunda tek olan, objektif bir dergidir. Düşüncemiz ise, sizlerle bilinmeyen dünyasında buluşabilmektir. O noktada bilim dünyası ile de koordine olunduğunda, bilinenlerin daha artacağına inanıyoruz.

Sizlere, sevgi ve sağlık diliyoruz.

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

"Ölümü yaşadım"

1982 yılında, Van'da vatani görevimi yapıyordum. Kışın ortasıydı ve yerde yarım metre kar vardı. Yemekhanenin çatısı da karla kaplıydı. Kar çatıda buharlaşıyor ve içeri akıyordu. O gün, komutanımız, çatıyı temizlememizi istedi. Yanıma iki kişi alarak çatıya çıktım. Çatının yaklaşık iki metre üstünden kente giden elektrik kabloları geçiyordu. Elimde kürek vardı ve o anda bilmiyorum, nasıl oldu, birden elektriğe kapıldığımı fark ettim.

O anda, sadece iki şey düşünüyordum. Birincisi elektriğin ne zaman kesileceği idi, ikincisi ise Ankara idi. Bu arada da haykırıyormuşum, bunu sonradan arkadaşlar söylediler. 20-25 saniye kadar öyle kaldığımı sanıyorum. Zaten biraz daha sürseydi, herhalde ölürdüm. Bu arada olan en önemli olay şuydu: Elektrik teline yakalanmış dururken, kendimi, 8-10 metre yukarıdan, aşağıda teli tutarken gördüm. O anda, hiçbir şey hissetmiyordum, aksine büyük bir mutluluk içindeydim ve olay öylece bitti, kendimi yerde buldum.

O günden beri ölümden hiç korkmuyorum. İnanıyorum ki, ölüm, bir an meselesi. Onu yaşamak ise, korkunun aksine büyük bir mutluluk. Artık, buna kesin inanıyorum ve ölümden sonra bir tür yaşam olduğundan da eminim.

Seyit Ali Uluçay

Garip fotoğraflar

1984 Yazı'ydı, bir fotoğraf makinesi almıştım. Eşimin ve ailemin çeşitli fotoğraflarını çektim. Sonra film banyo edildi. Ama, bir de gördüm ki, iki pozun dışında hiçbir resim çıkmamıştı. Bu iki pozun birisinde halamın kocası, diğerinde ninem vardı.

Resimlerin yandığına üzülmüştüm. Ama iki ay sonra, hayretler içinde kaldım. Önce, halamın kocası öldü, ardından ninem felç geçirdi. Bu bağlantıyı kendimce kurdum, bir tesadüf müydü, bilemiyorum, ama olay beni çok etkiledi.

Tahir Alptekin
Işıklar As. Lisesi
Bursa

BİLİNMEYEN: Her iki okuyucumuz da, spiritüalizmin ve parapsikolojinin değişik boyutlarını yaşıyorlar. Ama bir noktayı belirtmek gerekiyor. Bu tür konularla ilgilenmek için, öncelikle ruhsal sağlığın çok iyi bir durumda olması gerekmektedir. Aşırı duygusallıklar ve korkular yarar yerine, ruhsal zararlar getirebilirler. Bunu aşmanın tek yolu ise, bilgi ve yönlendirilmedir.

Sayın Uluçay'ın başından geçen olay ise tipik bir astral çıkış olayıdır. Amerikalı araştırmacı Dr. Raymond Moody'nin çalışmalarında da benzer olaylar anlatılıyor. Bu olayların hemen hemen tümünde raslanılan ortak gözlemler ise şöyle: Ölüm anında fizik bedeni terk eden bir ikinci beden, büyük bir huzur ve mutluluk duygularıyla fizik bedeni izleme ve asla geri dönmek istemeyiş.

Tahir Alptekin'in başından geçen olay, bir tür durugörü olayı olarak tanımlanabilir. Kendisi, iki yakının başına gelecekleri önceden sezmiş. Bu yorum, spiritolojinin alanına giriyor. Önemli olan, olaydan kişinin aldığı etkidir.

Bu tür ruhsal olaylar, öncelikle getirdikleri sonuçlar bakımından dikkate değerdir. Uzmanlar, böylesine olaylarla, ruhsal gücün ve ruhsal dünyanın varlığını kanıtlamaya çalışıyorlar. Bilim dünyasının dikkati çekilmeye çalışılıyor.

Türkiye'de ilk defa burada ruh çağrıldı

Bergama'nın garip dünyası

Bergama, Anadolu'nun ve Ege'nin gizemli köşelerinden biri. Burada tarihe de geçen birçok garip olaya rastlanıyor. Üstelik, ilk ruhsal celse de burada yapılmış. Bilinmeyen Bergama'yı, Ata Nirun inceledi.

ANADOLU'NUN her yeri, bilinmeyen olayların yoğun bir biçimde yer aldığı, ilginç yerleşim merkezleriyle dolu. Bunların en ilginçlerinden biri ise, Bergama. Bergama, binlerce yıllık geçmişinde, birçok garip olaya sahne olmuş. Hıristiyanlığın ilk yedi kilisesinden biri burada kurulmuş. Türkiye'deki ilk ruhsal celse yani ilk ruh çağırma deneyi, Bergama'da yapılmış. Normalüstü doğa olaylarına da burada rastlanıyor.

Bergama'da daha birçok garip olay var. Bunlara geçmeden önce, Bergama adının kökenini araştırmak gerekiyor. Bu konuda, **Halikarnas Balıkçısı (Cevat Şakir Kabaağaçlı)** şöyle diyor:

Deneysel bilimin başladığı yer

"Pergamos veya Pergamon, eski Yunanca'da kale anlamına gelir. Bergama akropolü çok sarp olduğundan, o yerin adı kalmış. Yine, o dönemde Troya Kalesi'ne, 'Troya Pergamosu' deniyordu. Bergama'da, taş devrinden beri yerleşim yapılıyordu. **Büyük İskender***'e kadar, Bergama tanınmıyordu. Kenti tanıtan ve önemini ortaya koyan, İskender'in generallerinden* **Lizimakhos***'du. Onun kurduğu hanedan döneminde, Bergama akropolü yapıldı. Bergama akropolü, güzelliği ile, Atina akropolünü geride bıraktı."*

Halikarnas Balıkçısı, Bergama'nın insanlığa çok büyük hizmetler getirdiğini belirtiyor ve ekliyor: *"Anadolu'nun klasik uygarlıktaki en önemli niteliği, modern anlamda deneysel olan bilimin başladığı ve geliştiği yer olmasıdır. Çünkü, Klasik Dönem'de, Anadolu'dan başka her yerde, felsefe ve bilgi ya mistisizme, ya da mitolojiye karışıyordu."*

Bergama kâğıdı bulunuyor

Bergama'da yetişen **Gallen** (Kalinos Hekim) ile, modern tıbbın temelleri kuruldu. Bu arada, kentçiliğin temeli ilk kez, Bergama'da atıldı. M.Ö. 500'lerde **Hippodamos**'un kur-

Zeus Tapınağı'ndan Bergama'nın genel görünümü (altta).

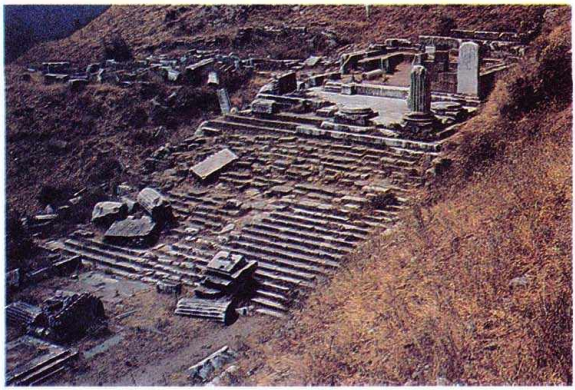

duğu modele uyularak, tüm kentlerde sokaklar, bugünkü New York'ta olduğu gibi 90°'lik açılarla birbirlerini kesiyorlardı. Evler düzenli bloklar halindeydiler, Milet ve Priene de böyleydiler ama Bergama bu düzeni bozdu, kent bir anıta çevrildi. Buna, 'Urbanizm' ya da anıtsal kentçilik deniyordu. Antik Bergama'nın en önemli özelliği buydu.

Bergama'nın bir diğer önemli özelliği, parşömenin daha doğrusu "Bergama kâğıdı"nın bulunmasıdır. Kâğıdı Çinliler buldu ama kitabın oluşması, parşömenin bulunmasıyla oldu. Bergama kâğıdından önce her şey papirüslere yazılıyordu. 50 metre uzunluğunda, 30-40 cm eninde bir top papirüs kâğıdının iki ucunda birer değnek vardı. Papirüs okunurken, bir uçtaki değnek açılır, öteki değneğe sarılırdı. Bir satır okunması için, tüm top sarılır sonra yine top başa sarılırdı. Günümüzdeki üç yüz

sayfalık bir kitabı, papirüs üzerine yazınca, bunları taşımak için altı kişi gerekiyordu.

Bergama kalıntılarından iki görünüş (üstte ve altta, solda). Bergama, M.Ö. 500 yıllarının en önemli kentlerindendi. Bergama kâğıdı denilen, günümüz matbaacılığında kullanılan model, ilk kez burada kullanıldı. Bu yolla, Bergamalılar, çağın en büyük kitaplıklarından birini kurdular. Bu kitaplıkta 250.000'den fazla kitap bulunuyordu. Ama bu kitaplık sonradan, Mark Antuan tarafından dağıtılarak, Kleopatra'ya hediye edildi.

Bergama-İskenderiye kitap savaşı

Papirüsten, kitaplarla sözlük, hele ansiklopedi hiç yapılamaz. Böyle bir ansiklopedi için, 10 km'den daha uzun bir mesafe gerekiyor. Bir satırdan, diğerine gitmek için ulaşım aracına bile ihtiyaç duyulabilir. M.Ö. 500'lerde, Mısır'da, İskenderiye'de büyük bir kitaplık vardı. İskenderiye Kütüphanesi, o dönemde dünyanın en önemli bilgi bankasıydı. Bergama da böyle bir kütüphaneye sahip olmak istiyordu. Bu nedenle, Mısır'dan papirüs ithal ediliyordu.

Fakat, Mısır, böyle giderse, Bergama Kütüphanesi'nin İskenderiye Kütüphanesi'ni geride bırakacağını anladı ve papirüs ithalini yasakladı. Bergama, papirüssüz kaldı. O zaman, Bergama kâğıdı bulundu. Böylece, kitap, cilt ve sayfa bulundu. Bu kâğıt, buzağı derisinden yapılıyordu. Daha incesi, "velum" denilen kuzu derisinden yapılıyordu. Bergama kâğıdını, **Krates** ve **İrodikos** adlı iki Anadolulu buldular. Bergama'da 250.000'in üzerinde kitap vardı. Bu kitaplığı, sonradan **Mark Antuan**, Mısır Kraliçesi **Kleopatra**'ya hediye etti. Bergama kâğıdının bulunması, basımevlerinin ilk adımıdır ve Bergama'nın insanlığa bir hediyesidir.

Ruhlar çağrılıyor

Türkiye'de ilk spiritizm deneyi, Bergama'da yapıldı. 1896 yılında yapılan bu deneyi gerçekleştiren kişinin adı, **Zorluhanzade Avnullah Kâzimi** Beydir. Avnullah Bey, İstanbul'dan Bergama'ya geldi, orada öğretmen **Emin Efendi** ile tanıştı, iki aydın, iyi anlaştılar. Çandarlılı Emin Efendi,Fransızca dersler veren değerli bir adamdı. Avnullah Beyin anlattığı ruh çağırma olayını dinledi ve kendisine gösterilmesini istedi. Bir gece, Belediye Başkanı **Dericili Ali Ağa**'nın evinde toplanıldı ve celse yapıldı.

Üç ayaklı çivisiz bir masa çeşitli hareketler yaptı ve masaya konan fincan, çeşitli harflere giderek, sorulan sorulara cevaplar verdi. Herkes, hayretler içinde kaldı ama Emin Efendi ikna olmamıştı. *"Allah'ın emri olan ruhun, bu gibi basit hareketlerle anlaşılamayacağını"* söylüyordu. Olay, hemen duyuldu, ruhların davet edildiği ve gaipten haberler alındığı tüm Bergama'ya yayıldı. Bergama'da herkes, bunu yapmak merakına düştü.

"Ölülerden haber alıyorlar"

Bu arada dedikodular da yayılıyordu. Bazıları, *"Ölülerimizi rahatsız ediyorlar, Allah'ın işine karışıyorlar"* derken, bazıları ise, *"Halkın maneviyatı bozuluyor, hükümet aleyhine tertip hazırlamak için ölülerden haberler almak istiyorlar"* diyorlardı. Olay, sonunda, İstanbul'a saraya bildirildi. En küçük olaydan, hemen kuşkulanan saray, bu işe ön ayak olanların derhal tutuklanarak, İstanbul'a yollanmalarını istedi.

Böylece, Belediye Başkanı Ali Ağa, Kâtip **Rasih Bey**, Hafız **Salim Efendi** ve Polis Komiseri **İzzet Efendi** tutuklanarak İstanbul'a götürüldüler. Olayı duyan ve çok üzülen Avnullah Bey, arkadan İstanbul'a giderek, çözüm aradı. Kendisi, saraya yakın bir adam olduğu için sözü dinleniyordu. Yapılan işin, bir merak ve eğlence olduğunu anlattı. Sonuçta, tutuklular affedildiler. Kendilerine, beşer altınlık keseler verildi ve serbest bırakıldılar. Böylece, Bergamalılar, üç ayaklı masalar yüzünden doğan

Bergama Tiyatrosu. Bergama'nın bir diğer özelliği, ünlü Asldepion Şifa Merkezi'nin burada bulunmasıdır. Bu merkezde, müzik ve telkin yoluyla hastalıklar tedavi ediliyordu (solda).

korku ve heyecandan da kurtulmuş oldular.

Ruh ve ölüm nedir?

Avnullah Beyin yaptığı spiritizm celsesinin temelinde **Allan Kardec**'in spiritualizm deneyleri yatıyordu. Avnullah Bey, inancını, edindiği bilgi ile birleştirdi ve istediği sonuçları aldı. Bu olay, Türkiye'deki spiritualizm çalışmalarının temelini oluşturuyordu ve ilk deneysel olaydı. Sonraki araştırmacılar ve deneyciler, bu noktadan yola çıktılar. Nitekim, 1930 yılında yayımlanan **İspiritizma Tecrübeleri-Ahretle Nasıl Konuşulur** adlı kitapta, **Ragıp Rıfkı** adlı yazar Türk ruhçuluğunun temellerini atıyor ve şu kuralları belirliyordu:

"1) Ruh ölümsüzdür. 2) Ölüm, bir dünyadan, diğerine geçiş aracıdır. 3) Öte dünyaya geçen insanların ruhları, daima çevremizde bulunurlar. 4) Bu ruhlar, her fırsatta bizimle ilişkiye geçmek isterler. 5) Amaçları, bizi kötülüklerden korumak ve doğru yola yöneltmektir. 6) Geçmişte kalan gizli şeyleri söylerler ama geleceğe ve öte âleme ait bilgileri vermek iznine sahip değildirler. 7) Ruhlar, her şeyi görürler, yakınlarını kontrol ederler. 8) En Büyük Ruh (Ruhu Âzam) denen bir makamın izni olmadan bir şey yapamazlar ve ilişki kuramazlar."

Ragıp Rıfkı'nın yazdığı bu kurallar, Cardec'in spiritualizmi ile, Dr. **Bedri Ruhselman**'ın **Neo-spiritualizm**'i arasında bir köprü oldu. Tabii, arada daha birçok araştırmacı vardı. Avnullah Bey, Ragıp Rıfkı ve diğerleri, Türkiye'de Doğu-Batı sentezinden çıkan yeni bir kavramı doğurdular. Ama, nedense 1896-1960 arasında, kitleleri etkileyebilen, merak ve ilgi uyandıran bu konu, daha sonraki yıllarda, çağdaşlaşamadığı için, belli odakların içinde mahkûm kalacaktı. Fakat, kesin bir gerçek var ki, olay, Bergama'da başlamıştı.

Bergama'nın gariplikleri

Bergama'nın başına gelen doğal afetler, oldukça garip görünüyor. Örneğin, 1842 yılında, Ramazan'ın 10. gününde, sabah başlayan garip bir yağmur, akşama kadar durmadı, sokakları su bastı, evlerin alt katları doldu. Gece yarısı, korkunç bir gürültü duyuldu, Tekke Boğazı denen geçitten gelen büyük bir sel, Bergama'yı altüst etti. Afet çok büyüktü, o kadar ki, Bergama halkının yarısından çoğu öldü. Felaket, halkı öylesine etkilemişti ki, sonradan 28 kıtalık bir **Sel Destanı** yazıldı. Bergama'nın doğal afetleri pek alışılmış değil. Aynı gariplik depremlerde de görülüyor.

1895 yılının 5 Ekim'inde başlayan deprem, kısa aralıklarla tam üç ay sürdü. Halk ne yapacağını şaşırmıştı, dönemin müftüsü Hacı **İzzet Efendi**; *"70 yaşına giriyorum, böyle bir depremi ne duydum, ne de gördüm"* diyordu. Bunun ardından, 1919 ve 1939'da Bergama iki büyük deprem daha geçirdi. Fakat, ne gariptir, tüm bu depremlerde, yıkım ve hasar daima Bergama kentinde oluyordu. Antik kentte, ne Akropol, ne de Asklepion Tapınağı hiçbir zarar görmüyorlardı.

"Doyduğumu hiç bilmiyordum"

Bergama'nın garip olayları burada bitmiyor. Tarihi kayıtlarda başka ilginçliklere de rastlanıyor. Örneğin 1786'da, Tekkederesi birdenbire zift gibi siyah akmaya başlamış. 1849'da kışın ortasında güller açmış. 1853'te hasat yapılırken, birden yağan kar tüm ekini mahvetmiş. 1876'da yağan doluda, bir dolu tanesinin 150 gram geldiği görülmüş. 1915'te, tüm

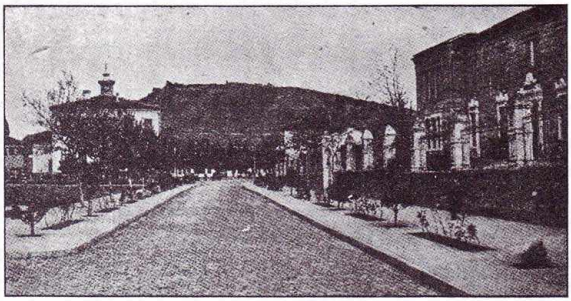

Bergama'yı birden çekirgeler doldurmuş. Çekirgeler 3-4 yıl boyunca oradan ayrılmamışlar ve tüm bitkileri, hatta çalıları bile yok etmişler. Dönemin müftüsü **Hulusi Ardıç**, 50.000 kabağın bir gecede yok olduğunu anlatıyor.

Bergama'nın bir garip yönü daha var. En fazla yemek yiyen insanlar buradan çıkıyorlar. Bunlardan saraç **Salih Usta**'nın, bir defada 48 tabak yemeği ve arasına bal sürülmüş 13 gözlemeyi yediği görülmüş. Ama, anlatılanlara göre, kimse **Ali Rıza Bilgin** kadar ün kazanmamış. Ali Rıza Bilgin (1863-1951), 15 günde dört dönümlük üzüm bağını tek başına tüketmiş ve diğer bir gün de, fırının önünde durarak, 40 pideyi bir anda yiyip, *"Eh, azıcık doydum"* demiş. 88 yaşında ölen, ömrü boyunca hiç sigara ve içki içmeyen Ali Rıza Bilgin, kışın palto giymez ve üzerine düşen karlar hemen buharlaşırmış. Son zamanlarda doyduğunu söyleyen Bilgin, bir olay anlatmış: *"Bir gün acı yağlı pilav yedim, midem bulandı ve kustum. O anda midemden kelebek gibi bir şey çıktı. Ondan sonra doymaya başladım, daha önce, doyduğumu hiç hatırlamıyorum."*

Bergama'nın 1890'lı yıllardaki görünümü. Türkiye'deki ilk ruhsal celse, bu yıllarda burada yapıldı (üstte). Bergama'nın ilginç insanlarından *Ali Rıza* Bilgin ve Hacı Hafız Gürses. Bilgin, döneminin önemli insanlarındandı ve hiçbir zaman doymaması ile tanınıyordu (sağda).

Şeytanın tahtı Bergama'da

Bergama'nın bu gariplikleri nereden geliyor? Buna cevap bulmak güç ama şöyle bir iz yakalamak mümkün: Bergama, Anadolu'da kurulan ilk yedi kiliseden biridir (Efes, İzmir, Akhisar, Sart, Alaşehir, Goncalı ve Bergama). Bunların içinde, yeri kesin olarak bilinen tek kilise, Bergama'dadır. Buraya, "Kızıl Avlu" deniyor. Diğer bir adı ise, Serapis Tapınağı (Bu bir Tanrı adıdır. 'Ne yerde, ne gökte' anlamındadır.) Kilise, Bergama Çayı'nı örten iki tünel üzerine inşa edilmiş. İnançlara göre, Bergama Kilisesi'nin anlamı "evlenme-birleşme" ya da "pişmanlık"tır. Birleşme, din ve devlet işlerinin bir arada yapılmasını simgelerken, pişmanlık ise, önce Bergama'da bulunan ve "Şeytanın Tahtı" da denilen **Zeus** Sunağı'ndan geliyor.

İncil'in **Yuhanna**'nın **Vahyi** bölümünde, buna yaklaşan bir bölüm var (.....): *"Şeytanın tahtı Bergama'dadır, ismimi sıkı tutuyorsun ve aranızda şeytanın oturduğu yerde, öldürülen sadık tanığım* **Antipas** *zamanında bile imanını inkâr etmedin."* Bergama Kilisesi, M.S. 300-500 yılları arasında çok önem kazandı. Bir diğer kaynak, Bergama Kilisesi'nin başpiskoposunun **St. Lucas** olduğunu ve onun Bergama'da bir inek heykelinin içine konularak yakıldığını belirtiyor.

Görüldüğü kadarıyla, Bergama ile ilgili garip inançlar ve mitler var. Yoksa, bu şirin kentin normalüstü olaylara tanık olması, "kozmik şakacının" bir oyunu mu? Ama, genelde bakılınca, şeytan denilen negatif düşünce biçiminin yer almadığı kent yok gibi. Bergama da onlardan farklı değil. İnsan nerede varsa, şeytani düşünceler orada da var. Önemli olan, pozitif düşünce ile davranabilmek. Bergama'nın bilinmeyen yerlerini öğrenmek ise, Anadolu'nun gizemli dünyasına bir adım daha atabilmenin bir yolu oluyor. Daha geride ise, binlercesi var...

Her biri bir enerji merkeziydi:

İstanbul'un dikili "tılsımları"

Dünyanın birçok yerinde gizemli taşlar mevcut. İstanbul' da da bu türden gizemini koruyan çok sayıda dikili taş var. Araştırmacı Namık Talat Güraslan, parapsikolojinin ve spiritolojinin verileri ile bu konuya yaklaşım getirilebileceğini iddia ediyor.

İSTANBUL'DA BİRÇOK dikili taş bulunduğu ve bunların bir kısmının da zamanla yıkıldığı bilinmektedir. **Evliya Çelebi** de İstanbul'un her türlü felaket ve dertten korunması için, kentin değişik yerlerine, değişik tılsım mahiyetinde taşların dikilmiş olduğundan bahseder. Evliya Çelebi'nin tılsım dedikleri, psikotronik mahiyette işlev gören

ve üzerinde odaklanan veya depolanan tesirleri yaymak suretiyle, hedef alınan her ne ise, onu istenilen yönde etkileyen çeşitli objelerdir. Çelebi, bu psikotronik objeleri ya da tılsımları şöyle sıralar:

Arkadyüs Sütunu ve tılsımı

Avratpazarı'nda, bin parça beyaz mermerden yapılmış olan, minare gibi içi boş, merdivenli yüksek bir direk ve bu direğin tepesinde tek parça beyaz mermerden bir heykel vardı. Heykel yılda bir kez değişik mahiyette bir ses çıkarır, çevredeki bütün kuşlar heykelin etrafında dönmeye başlar ve bunların binlercesi yere düşünce, halk da kuşları toplayıp yerlerdi. Söz konusu direk, eski adıyla Arkadyüs Forumu'ndaki Arkadiüs Sütunu'dur. Asıl yüksekliğinin 40 metre kadar olduğu söylenen sütunun büyük bir kısmı depremler ve yangınlar sonucunda yıkılmış, geriye 6 metrelik bir kaidesi ile tepesinden bir parça kalmıştır.

Abide, bugün Cerrahpaşa'da Avratpazarı' ndaki evler arasına sıkışıp kalmıştır.

Çemberlitaş'ın bir diğer gizemi

Tavukpazarı'ndaki, kırmızı renkli som mermerden yapılma yuvarlak bir sütun, bugünkü adıyla Çemberlitaş, sığırcık kuşlarının çevresinde toplandıkları, uzak diyarlardan getirdikleri zeytin dalları ve zeytinlerini bıraktıkları bir taş olarak anlatılır. Bu zeytinleri yiyen rahiplerin açlıklarını giderdiklerinden de söz edilir.

Sultanahmet Meydanı'nın dikili taşları ile bir odak oluşturması söz konusudur. Bizans döneminde Konstantin formu olarak adlandırılan bu alan, soldaki resimde görüldüğü gibi, Osmanlı döneminde At Meydanı adını almıştır. Bu gravür, 19. yüzyılda Thomas Allom tarafından yapılmıştır (üstte).

Bekâretini yitiren kızları bildiriyordu

Eskiden bir evin bahçesi içinde bulunan Fatih'teki Kıztaşı, 1908 yangınından sonra bir meydan ortasında bırakılmıştı. Yüksek bir kaide üzerinde yer alan, beyaz mermerden yapılma bir taştı. **Büyük Posantin**'in kızının lahti de burada dururdu. Ölünün karınca ve yılandan zarar görmesini engellerdi. Bu taş, günümüzde Kıztaşı adıyla bilinen ünlü Marsiyanus Sütunu'dur. Yüksekliği 10 metreyi bulan bu sütunun üzerindeki heykelin, önünden geçen genç kızlardan bekâretini yitirmiş olanları haber verdiği ve bu yüzden kırdırıldığı söylenir.

Kenti sineklerden koruyordu

Tyanalı **Apollonius**, M.S. 1. yüzyılda İstanbul' da, Yılanlı Sütun'unkine benzer bir işlev gören bir heykel diktirmişti. Evliya Çelebi'nin

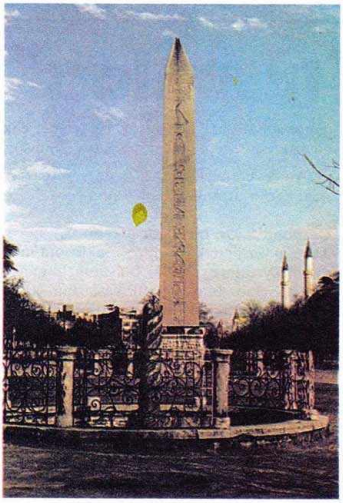

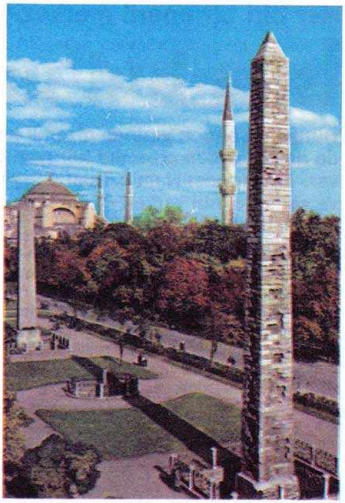

Porfirojenetos adıyla bilinen Konstantin'in Sütunu (sağda) ile İskenderiye'den getirtilerek dikilen Teodosyos Sütunu ve onun önündeki Yılanlı Sütun görülüyor (solda).

III. Selim'in başarısından dolayı 1790 yılında dikilmiş olan Lahana abidesinin bir sebze adına dikilmiş ilk anıt olduğu söyleniyor (altta).

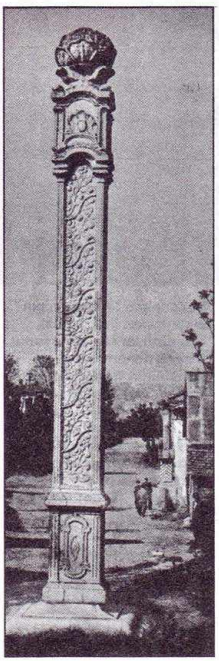

de sözünü ettiği bu taş, tılsımı sayesinde sineklere karşı kenti koruyordu. Romalı tarihçi **Plonius**'a göre, Apollonius, İstanbul'u sineklerden kurtarmak için bir sanatçıya büyük boyda bronz bir sinek heykeli yaptırmış ve bunu kente girip çıkan çok sayıda kişinin görebileceği bir yere diktirmişti. Çok kısa bir süre sonra kentteki sineklerin öldüğü ya da ortadan kaybolduğu görüldü. Evliya Çelebi bu tılsım için, *"Hâlâ etkisi görülmektedir"* diyordu.

İstanbul'da neden leylek olmaz?

Altımermer olarak adlandırılan mermerlerin birinde de, üzerindeki leylek resminden dolayı rüzgârın etkisiyle oluşan titreşimlerden, kentteki leyleklerin hepsi ölürdü. Çelebi, bu yüzden İstanbul'un içinde leylek bulunmadığını, leyleklerin sadece Eyüp ile Üsküdar semtlerinde yuva yaptıklarını belirtir.

Diğer Altımermerler

Altımermer'in üçüncüsünde, bir horoz tasviri vardı. Bu horoz her sabah erkenden öterek, öteki horozları göreve çağırırdı. Evliya Çelebi, *"Günümüzde İstanbul'daki horozlar öteki kentlerin horozlarından önce öterler ve uyuyanları sanki namaza kalkmaları için uyarırlar"* diye yazar.

Altımermer'in dördüncüsünün üzerinde bir kurt tasviri bulunurdu. Koyun sürülerini kurtların kötülüğünden korur, çobansız otlamalarını sağlardı. Altımermer'in beşincisi üzerinde, birbiriyle kucaklaşmış bir genç erkekle kadını tasvir eden tunçtan bir heykel dururdu. Kavgalı karı-kocalar gelip bu direğe sarıldıklarında hemen barışırlardı. Gene Altımermer'in birinde, biri ihtiyar bir erkeği, diğeri de bunak bir kadını gösteren beyaz mermerden iki resim bulunurdu. Geçinemeyen karı-kocalar gelip bu resimleri kucakladıklarında hemen boşanırlardı. Çelebi, *"Bu Altımermer, deprem sonucu yıkılmış ve toprak altında kalmıştır"* der.

Veba hastalığına karşı

Sultan Beyazıt Hamamı'nın altındaki dört köşeli sütunun tılsımı da veba hastalığına karşıydı. Bu sütun ayakta kaldıkça kente veba hastalığı girmemişti. Hamam inşa edilirken bu direği yıktılar. O anda **Sultan Beyazıt**'ın bir oğlu vebadan ölmüş ve ondan sonra da İstanbul'a veba yayılmıştır.

Ayasofya ve dört mermer direk

Ayasofya Camii'nin güney tarafında dört adet mermer direk ve bunların üzerlerinde de 4 meleğin, yani **Azrail, İsrafil, Mikail** ve **Cebrail**'in resimleri bulunurdu. Bu melekler dört yöne doğru bakarlardı. Rivayete göre, yılda bir kez Cebrail resmi kanat çırpıp bağırınca doğu bölgelerinde bolluk olurmuş,. İsrâfil resmi kanat çırpınca batıda kıtlık olurmuş. Mikâil resmi aynısını yapınca kuzey yönünde ortaya bir kahraman çıkarmış. Azrail resmi kanat çırpsa bu kez dünya çapında bir veba salgını olurmuş. Evliya Çelebi, bu tılsımın akıbetini şöyle anlatır: "**Hz. Muhammed** *zamanında meydana gelen depremler bunları yerle bir etmiştir. Bugün bunların direklerini Çukurçeşmeler bitişiğinde görebiliriz."*

7. Konstantin'in dikili taşı

At Meydanı yani Sultanahmet'teki Milyonbar denilen yüksek sütun. Bir demir direğin

çevresinde örülen 300.000 kadar taştan inşa edilmiştir. Sütunu yaptıran, **Porfirojenetos** adıyla da bilinen **7. Konstantin** idi. Sütunun tepesine, ortadaki demir mile tutturulan mıknatıslı bir taş koydurarak, mıknatısın demiri çekme özelliğinden ötürü bu sütunun kıyamete kadar yıkılmasını engellemek istemişti. At Meydanı, diğer adıyla Hipodrom, bugün Sultanahmet Parkı'nın bulunduğu yerdi. Üzerini kaplayan yaldızlı ve resimli bakır levhalar, Haçlılar tarafından söküldü. Bazı kaynaklarda taşın üstünde tunçtan bir küre olduğundan da söz edilir.

Mısır'dan getirilen dikili taş

Gene At Meydanı'ndaki, dört köşe, yekpare, kırmızı bukalemun rengindeki bir diğer sütun da **Teodosyos**'un M.S. 390'da İskenderiye'den getirterek diktirdiği ünlü Dikilitaş'tır. Üzeri hiyerogliflerle kaplı olan ve yüksekliği 30 metreyi bulan Dikilitaş'ın kökeni, Mısır'ın Helipolis kentine uzanır. **Patrik Konstantius**, bu sütunun tepesinde bir yaldızlı kürenin bulunduğunu ve şiddetli bir lodos sırasında düşerek parçalandığını yazar. Dünyanın bugün ayakta duran en büyük dikilitaşı olarak **Guinness Rekorlar Kitabı**'na geçmiştir.

Yılanlı Sütun

At Meydanı'ndaki eski Spina'nın üzerindeki sütunlardan biri de Yılanlı Sütun'dur. Büyük Konstantin tarafından Delfi şehrinden İstanbul'a getirilip diktirilen bu sütun Helenistik devre ait abidelerin en eskisidir. Abide, ilk inşaatında 29 burmadan ibaretti ve üstündeki üç yılan başına kadar 8 metre yüksekliğinde idi. Birbirine sarılmış olan yılanların vücutları 6,5 metre yükseklikte birbirlerinden ayrılıyordu. Yılanların başları üstünde üç ayaklı bir altın vazo bulunuyordu.

Üç başlı ejderha şeklinde olan bu direğin, akrep, çıyan ve yılan gibi hayvanları kentten uzak tuttuğuna inanılırdı. Evliya Çelebi bu objenin etkisini nasıl yitirdiğini şöyle açıklar: *"Başının birisini bir yeniçeri kılıçla vurarak kırmıştır. O anda direğin tılsımı kısmen bozulmuş ve İstanbul'un içine yılan, çıyan, akrep ve benzer hayvanlar dolmuştur. Denildiğine göre, yarı yüksekliği, Sultanahmet Camii yapılırken toprak altında kalmıştır."*

Karacaahmet mezarlığında bulunan ve rivayete göre bir ata ait olduğu söylenen bir mezar vardır. Buranın yürümesi geciken çocukların yürümesini sağlayan bir ziyaret yeri olduğu söyleniyor (üstte).

II. Mahmut'un 1811 yılında bir yumurtayı 454 adımdan vurması üzerine dikildiği söylenen Bamya sütunu, İstanbul'un en ilginç sütunlarından biridir (altta).
DARKMALT

Bugün Kıztaşı adıyla bilinen Marsiyanus Sütunu (solda).

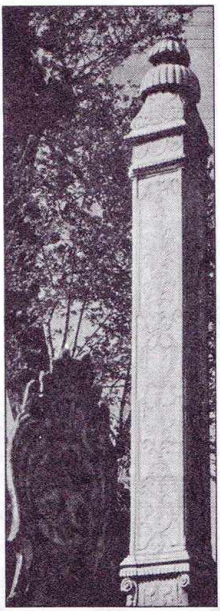

Ateşler saçan heykeller

Evliya Çelebi, yukarıda anlattıklarından başka altı objeyi de "denize ait tılsımlar" olarak anlatmıştır. Çatladıkapı'da Güngörmez Sarayı bitişiğinde, üzerinde tunçtan bir dev heykeli bulunan dört köşe sütun vardı. Ne zaman Akdeniz yönünden düşman gemileri gelecek olsa, bu dev heykelinden bir ateş çıkar ve gemileri yakarak batırırdı. Kadırga limanındaki bakırdan yapılma geminin ise, şöyle bir işlevi vardı: Her yıl zemheri gecesi kentin büyük kadınları bu bakır gemi içinde sabaha kadar denizde dolaşır, Akdeniz'i korurlarmış. Rivayete göre, İstanbul'un fethi sırasında bu gemi ele geçirildi. Tophane tarafında da ikinci bir bakır gemi vardı. Gene her yılın zemheri gecesinde içine binen sihirbaz ve falcılar, bu kez Karadeniz kıyılarında dolaşarak oraları korurlardı. Bunu da **Muaviye**'nin oğlu **Yezid**'in, Galata'yı ele geçirişi sırasında parçalattığı söylenir. Sarayburnu'ndaki tunçtan yapılma üç başlı ejderha da çıkardığı ateşle, Karadeniz ve Akdeniz yönlerinden gelen düşman gemilerini yakardı.

Objelerin yaydıkları tesirler

Evliya Çelebi, bu tılsımların çoğunun "ses çıkarmak ya da çığlık atmak" suretiyle istenilen etkiyi oluşturduklarından söz etmektedir. Bu da gösteriyor ki, bu objeler yüklenmiş oldukları belirli bir tesiri, programlandıkları zamanlarda yayarak, etkileyecekleri olgulara ilişkin titreşimler yaymakta ve titreşimler de fizik düzeyde ses etkilerine yol açmaktadır. Bu tür "vızıltı, çınlama" gibi ses etkilerine ufolojik tezahürler sırasında da rastlanıldığı biliniyor.

Gizli enerji merkezleri

Burada küçük bir bölümü incelenen İstanbul'un dikili taşlarının başlı başına enerji merkezleri olduğu düşünülebilir. Bu taşlar büyük olasılıkla, kozmik yasalar uyarınca birtakım enerjileri çok yönlü amaçlar doğrultusunda toplayıp dağıtıyorlardı. Belki bugün de aynı işlevi görüyor olabilirler. Hatta taşların dikili bulundukları yerlerin Türkiye'deki ley hatlarıyla (Bkz. sayfa 510, 560, 591, 629 ve 836) bağlantılı olduğu ve bunların birleşim noktalarının yeni düşünceleri ortaya çıkaracağı da söylenebilir.

Gökten gelen "uyarı"

Fatima Olayı

1917 yılında Portekiz'in Fatima kasabasında, birbiri ardına olağanüstü olaylar yaşandı. On binlerce kişinin gözleri önünde yaşanan bu olaylarda üç küçük çocuğa Meryem Ana tarafından Papa'ya ulaştırılmak üzere bir "mesaj" verildiği belirtiliyor. Cem Çobanlı, Fatima Olayı'nın gizemlerini araştırdı.

DÜNYANIN ÇEŞİTLİ YÖRELERİNDE, çeşitli tarihlerde **Meryem Ana**'yı gördüğünü öne süren birçok kişi vardır. Kayıtlara "Meryem Ana vizyonları" adıyla geçen çok sayıda bu tür olayın olduğu belirtiliyor. Öyle ki, Meryem Ana vizyonuna tanık olunan çeşitli yöreler, bugün kutsal yer olarak kabul ediliyor. Hatta yetkililerin bu tür yerleri hac yeri olarak ilan ettikleri de biliniyor.

Meryem Ana vizyonları içerisinde en çarpıcı olanı, bugün bile hâlâ etkisini sürdürüyor. "Fatima Olayı" olarak bilinen bu olay öylesine bir boyuttaydı ki, başta kilise olmak üzere binlerce kişinin ilgisini çekmişti. Hatta çok sonraları uçandaire araştırmacıları bile Fatima Olayı'nda kendileriyle ilgili bir şeyler buldular.

1917 yılında yaşanan bu olayın başlıca tanıkları, **Lucia** (10), **Francisco** (9) ve **Jacinta** (7) adlarında üç kardeşti. Dağlarda çobanlık yaparak günlerini geçiren üç kardeş, Portekiz'in oldukça yoksul denebilecek bir yöresi olan Fatima kasabası yakınlarında yaşıyorlardı. Aslında olayların bir öncesi vardı. Sözgelimi Lucia, daha 2 yaşlarındayken "meleklerin kendisini ziyaret ettiğini" öne sürüyordu. Diğerleri de çeşitli zamanlarda "ışıktan varlıklar" gördüklerini söylüyorlardı.

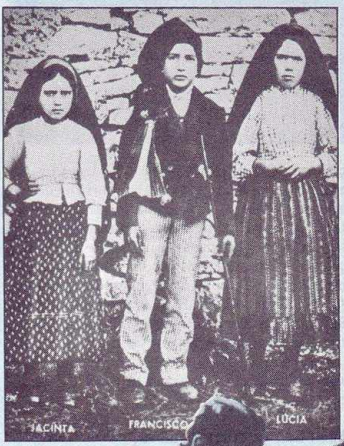

Fatima Olayı'nın üç küçük kahramanı Jacinta, Francisco ve Lucia'nın Meryem Ana ile görüştüklerine 70.000 kişi tanık oldu (sağda, altta).

Işığın içinden çıkan görüntü

Asıl olaylar 1916 yılında başladı. Üç kardeş, Fatima yakınlarındaki **Azize İren**'in Mağarası adı verilen kutsal bir mağaranın önünde oynarlarken birden yağmur başlamıştı. Yağmurdan korunmak için koşarak mağaraya girdiler. Yağmur dindikten sonra dışarı çıktıklarında bir gariplik sezdiler. Dışarıda hiç rüzgâr esmediği halde rüzgârın hışırtısına benzeyen bir sesle birlikte bir vınlama sesi duyuluyordu. Birden ağaçların ardından çıkan olağanüstü bir ışık tüm çevreyi aydınlattı. Çocuklar son derece garip duygular içerisindeydiler fakat hiç korkmuyorlardı. Az sonra ışığın içinden genç ve güzel bir erkek görüntüsü ortaya çıktı ve onlara kendini "Barış Meleği" olarak tanıttı. Ayrıca çocuklara bir dua öğretti ve bu duayı sürekli olarak hiç aksatmadan okumalarını söyledi. Bir zaman sonra aynı olay tekrarlandı.

Transa giriyorlardı

Çocuklar, büyük bir sorumluluk üstlenmişcesine bu olaylardan kimseye söz etmediler. Barış Meleği her seferinde, öğrettiği duayı daha çok okumaları gerektiğini söylüyordu. Bu arada, bu görüşmeler sırasında çocuklar kendi kendilerine bir tür transa girerek kendilerinden geçiyorlardı. Barış Meleği ile çocukların görüşmeleri düzenli olarak aylarca sürdü.

Sırları öğreniliyor

13 Mayıs 1917 günü Lucia, Francisco ve Jacinta, yine her zamanki gibi kutsal mağaranın önüne geldiklerinde bu kez ışığın içinden çok güzel genç bir kadın çıktı ve çocuklara her ayın 13'ünde oraya gelmelerini söyledi. Fakat bu arada çocuklar bu olağanüstü sırlarını artık saklayamaz duruma gelmişlerdi. Nitekim 13 Haziran 1917'deki buluşmaya giderlerken arkalarından da yaklaşık 1000 kişilik bir grup geliyordu. Kısa bir zaman sonra olayı çevrede duymayan kalmamıştı. Öyle ki, temmuz, ağustos ve eylül aylarındaki buluşmalarda onlarla birlikte gelenlerin sayısı giderek artmış, yaklaşık 50.000 kişiye ulaşmıştı.

Esrarengiz bir bulut

Aslında, olayların ilginç bir yanı şuydu: Üç küçük kardeşten başka hiç kimse o ışık varlığı göremiyor ve konuşulanları duyamıyordu. Fakat böyle olmasına rağmen orada bulunan binlerce kişi ellerinde olmadan yarı transa girerek olağanüstü güzel ve mistik duygularla doluyorlardı. **Güneş Fatima'da Dans Etti** adında bir kitabın yazarı olan **Joseph Poletia** şöyle diyordu: *"Önce Güneş'in ışığında bir azalma oluyordu. Daha sonra giderek şiddetlenen bir vınlama sesi duyuluyor ve esrarengiz bir bulut ortaya çıkıyordu. Küçük çocuklar ise dizlerinin üzerine çökerek kendilerinden geçiyorlardı. Bu arada herkes tarifi olanaksız duygularla doluyordu."* Daha başka tanıklar ise bu ışıklar içerisindeki bulutun zaman zaman yere alçalarak çocukları kuşattığını

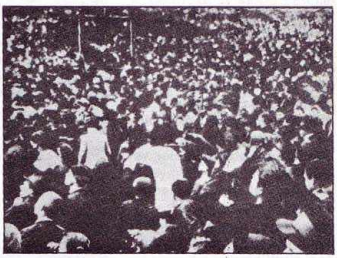

13 Mayıs - 13 Ekim 1917 tarihleri arasında, Fatima kasabası yakınlarındaki Azize İren'in mağarasının önünde olağanüstü olaylara tanık olundu. Öyle ki, üç çocuk, her ayın 13'ünde söz konusu yöreye gelirlerken arkalarından giderek artan bir kalabalığı da sürüklediler. Bunlar arasında, felçliler de dahil olmak üzere çok sayıda insan şifa bulmak amacıyla o yöreye koşuyorlardı (en solda). 13 Ekim 1917 günü ise tam 70.000 kişi bu olağanüstü mucizeyi izledi (üstte ve sağda).

söylüyorlardı.

70.000 kişi mucizeyi izliyor

13 Ekim 1917 günü, söz konusu yörede tam 70.000 kişi toplanmıştı, herkes olağanüstü mucizeyi bekliyordu. Öğleye doğru göğü kapkara bulutlar kapladı ve az sonra da korkunç bir yağmur yağmaya başladı. Fakat 70.000 kişiden hiçbiri o şiddetli yağmura rağmen yerinden ayrılmayı düşünmüyordu. Saat tam 12'de gökteki siyah bulutlar yavaş yavaş dağılmaya başladı ve bulutların ardından olağanüstü parlaklıkta gümüşi renkte bir "disk" ortaya çıktı. Diskten çevreye rengârenk ışıklar saçılıyordu. Biraz sonra disk dönmeye başladı. Her dönüşünde çevresine renkli ışık demetleri fırlatıyordu. Işıklar o kadar güçlüydü ki, orada bulunan insanların yüzleri de diskin dönüşüne bağımlı olarak renkten renge bürünüyordu.

Görünen, Meryem Ana idi

Fatima'da neler olmuştu? Bazı uçandaire araştırmacılarının öne sürdüğü gibi, orada yaşananlar klasik bir UFO olayından mı ibaretti? Nitekim sonraları olayın bir başka görünümü

Dünyanın en büyük kütüphanelerinden ve arşivlerinden birinin Vatikan' da olduğu biliniyor. Vatikan' daki yüzlerce yıllık özgün el yazmalarının sayısının 65.000'den fazla olduğu söyleniyor. Gerekli izin alınırsa bunlar araştırmacılar tarafından incelenebiliyor (sağda). Fakat öte yandan Vatikan'ın halka açık olmayan, sadece üst düzeyde din adamlarının girebildiği özel odaları olduğu belirtiliyor. Yine bir görüşe göre eğer buralardaki gizli belgeler ve kitaplar (aralarında simya ve İslamiyet ile ilgili olanları da var deniliyor) açıklanırsa, tüm Hıristiyan âleminin birbirine gireceği öne sürülüyor.

Her yıl 13 Ekim'de Fatima kasabasında binlerce kişinin katıldığı dinsel törenler düzenleniyor (altta). Fatima Olayı'nın anısına inşa edilen kilisenin dünyanın en büyük kiliselerinden biri olduğu söyleniyor.

ortaya çıktı. Birçoklarının inancına göre -ki, kilise de bunu resmen onayladı-, 13 Mayıs 1917 ile 13 Ekim 1917 tarihleri arasında her ayın 13'ünde "görünen" o ışıklar içindeki güzel kadın, Meryem Ana'nın ta kendisiydi. Dahası, o "seçilmiş" üç çocuğa Vatikan'a yani Papa'ya ulaştırmaları için bir "mesaj" vermişti.

Mesaj yerine ulaşıyor

Francisco, 4 Nisan 1919'da, Jacinta da 1920' de öldüler. En büyükleri olan Lucia ise bir manastıra girdi. Burada, tamamıyla medyumik bir yolla Meryem Ana tarafından kendisine verilen mesajı kaleme aldı. Mektup kısa bir zaman sonra Vatikan'a gönderildi. Mesajda tüm metnin 1960 yılında dünyaya açıklanması isteniyordu. Fakat Vatikan tüm gücüyle olayı örtbas etmeye çalıştı. O zamanki Papa **23. Jean**, metnin konuşulmasını bile yasakladı. 23. Jean'ın ölümüyle yerine geçen yeni Papa **Jean-Paul I**, Vatikan'ın tarihi boyunca görmediği son derece aydın ve ileri görüşlü, alışılmışın dışında bir din adamıydı ve Fatima'nın sırrını biliyordu. Fakat papalığa seçilmesinden çok kısa bir zaman sonra, Vatikan'ın "normal" diye dünyaya açıkladığı, fakat aslında son derece esrarengiz bir ölümle yaşamı son buldu. Büyük bir olasılıkla Fatima Mesajı'nın iki bölümü onun zamanında dünyaya sızdı. Daha sonraları olay, "Fatima'nın üç sırrı" adıyla anılmaya başlandı. Fatima'nın üçüncü sırrı bugüne kadar çok sıkı bir şekilde saklandı.

Fatima'nın harita üzerindeki konumu görülüyor (solda).

Her yeni seçilen Papa'nın, bir önceki Papa'dan Fatima'nın Sırrı'nı devraldığı biliniyor. Papa Jean-Paul I de sırrı biliyordu. Üstelik mesajın onun zamanında dışarıya sızdığı söyleniyor. Fakat kilisenin tutuculuğuna karşı tavırlarıyla tanınan bu Papa'nın yaşamı esrarengiz bir ölümle son buldu (altta).

Kilisenin endişesi

Fatima Mesajı'nın bu en önemli bölümünü Vatikan neden saklıyor, inçin dünyaya açıklamaktan kaçınıyor? Aslında bu soruların cevapları üzerinde düşünmek gerekiyor. Akla ilk gelen şey, kilisenin bundan son derece rahatsız olduğudur. Belki de mesaj açıklandığında insanla Tanrı arasında elçilik yaptığını sanan "Papalık" kurumu temellerinden sarsılacak, milyonlarca Hıristiyan'ın inanç sistemleri allak bullak olacak. Kim bilir, belki de mesajda, bugün sayıları tahminen 1 milyarı aşan bir kitlenin inandığı İslamiyet ile ilgili birtakım bilgiler veriliyor.

Mutlaka açıklanacak

Neden her ne olursa olsun, şu bir gerçek ki, Vatikan, arşivlerinde sadece Fatima Mesajı'nı değil bu tür başka sırları da barındırıyor. Tüm bunların sonsuza kadar saklanamayacağı, günün birinde ortaya çıkacağı muhakkak. Tıpkı Fatima Mesajı'nın iki bölümünün tüm engellemelere rağmen ortaya çıkması gibi...

Fatima Mesajı'nın açıklanan bölümü

"Her yerde düzensizlik egemen. En yüksek makamlarda bile hüküm süren ve işlerin yürümesine karar veren şeytandır. Şeytan, kilisenin en üst noktasına kadar sokuldu. İnsanlığın yarısını birkaç dakikada yok edebilen silahları icat eden bilginlerin büyük bir kısmının ruhuna fesat tohumlarını ekmeyi de başaracak. Uluslaın güçlü olanlarını kendi imparatorluğunun egemenliği altına alacak ve onları, bu silahları kitle halinde üretmeye yöneltecek. Dünya ve kilisenin başında olanlar bu davranışlara karşı çıkmazlarsa, bunu ben yapacağım ve Tanrı'ya insanları yargılaması için dua edeceğim. O zaman Tanrı en sert ve tufandan aşağı kalmayacak şiddetle insanları cezalandıracaktır. Büyük ve güçlüler de, küçük ve zayıflar gibi yok olacaklar. Fakat büyük değişimler de olacak. Çürümüş olan düşer ve düşen korunmaz. Kilise kararacak ve dünya karışacak.

20. yüzyılın ikinci yarısında büyük bir savaş çıkacak. O zaman gökten, ateş ve duman düşecek ve denizlerin suları göğe doğru köpüklerini kusarak buharlaşacak ve ayakta olan her şey baş aşağı gelecek. Ve milyon kere milyon insan, saatten saate hayatını kaybedecek ve sağ kalanlar ölmüş olanlara imrenecekler. Gözün gördüğü her yerde bela, dünyanın her yerinde sefalet ve her ülkede perişanlık olacak.

İşte zaman çok yaklaşıyor, karanlık uçurum derinleştikçe derinleşiyor ve çıkış yolu da yok. İyiler kötülerle, büyükler küçüklerle, kilisenin prensleri kendi müminleriyle, dünyanın iktidar sahipleri kendi halkıyla ölecekler. O zaman yeryüzünün tek hâkimi olan şeytanın hizmetkârları ile sapkın insanlar tarafından zafere ulaştırılan ölüm, her yere egemen olacak. Bu zaman ne kral ve imparatorun, ne kardinal ve rahibin hiç beklemediği bir zamandır ve ceza verip intikam almak için yine Tanrı'nın takdirine göre gelecek. Daha sonra ancak birkaç canlı kalınca, yeniden Tanrı ve ihtişamına yakarılacak, dünya tekrar bozulmasın diye geçmişte olduğu gibi O'na hizmet edilecek.

Oğlum **İsa Mesih**'in gerçek izleyicilerine, gerçek Hıristiyan ve son zamanların havarilerine sesleniyorum. Zamanların zamanı geliyor. İnsanlık tuttuğu yoldan eğer geri dönmez ve bu dönme yukarıdan, dünya ve kilise yöneticilerinden gelmezse, sonların sonu da geliyor. Bu dönüş olmaz ve her şey olduğu gibi kalır da, evet, her şeyin, kötünün kötüsü olursa, ne yazık!"

Buda'nın mucizeleri

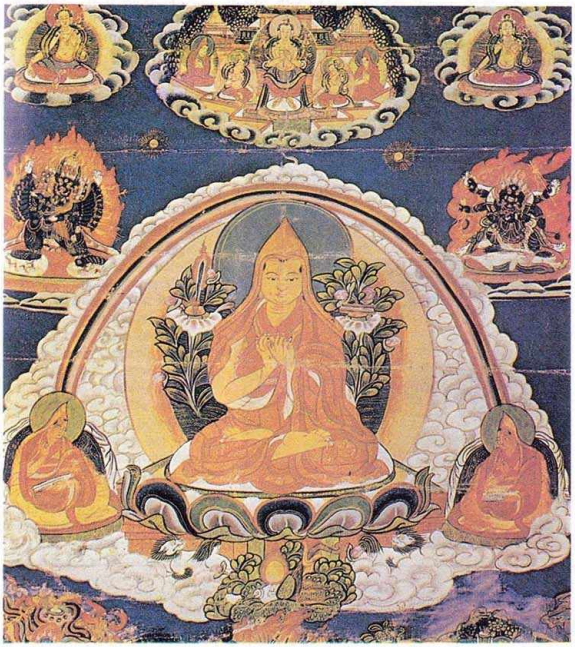

İnsanlığı iyiye, doğruya ve erdeme ulaştırmak için 3500 kadar mucize gösteren bir kişi olan Buda, öğretisinde bir yandan da asıl amacın bu tür mucizeler göstermek değil gerçek bilgiye ulaşmak olduğunu vurguluyor. Aşağıdaki yazıda Araştırmacı-Yazar Feyyaz Şahin Coşkun'un incelemesini okuyacaksınız.

DOĞADAKİ TÜM OLAYLAR birbirine neden-sonuç yasası ile bağlıdır ve bu yasa bugünkü bilimin inceleyebildiklerinin ötesinde de yürürlüktedir. Özellikle zihnin gücü, zihnin enerjiye ve maddeye egemenliği, zihinler arasındaki ilişkilere ait olanlar, Batı bilimi tarafından henüz şaşkınlık; gözlem ve hipotezler ise uydurma düzeyinde ele alınmaktadır. Bu arada parapsikoloji bilimi de kendini yeni yeni kabul ettirmiş ve bazı gelişmeler kaydetmiştir.

Zihnin bu yasalarını bilenler, bilmeyenlere doğaüstü gibi gelen olaylar sergileyebilmektedir. Bu nedenle gösterilen kerametin zorluğunun, o kişinin ulaştığı ruh ve bilgi düzeyini gösterdiği kabul edilmektedir. Özellikle doğaüstü güçler ve sihirbazlık gösterileri yönünden de ünlü Hindistan'da, eski devirlerde, böyle gösteriler ve karşılaşmalar yapılırdı.

İşte doğaüstü güçlerin en erişilmezine ulaşmış bir kişi olan **Gautama Buda** da bu tür yeteneklere sahip doğaüstü bir insandır. Bunları akıl almaz veya bilimsel değil, diye bir kenara atmamak gerekiyor. Çünkü Buda bunları herkesin yapabileceğini belirtir ve bunun yolunu da açıklıkla anlatır. Bu yolu deneyenler de bazı güçlere erişir ve bu sözlerin doğruluğuna tanıklık ederler.

Bu eski Tibet minyatüründe anlatıldığına göre, Buda evren ile ilgili bilgiler veriyor (üstte).

Buda'nın yaşamı

Buda, bir racanın oğludur. Büyük insanlara ait 32 işaretle doğmuştu. Bunları gören kâhinler, onun bir dünya imparatoru ya da bir din kurucusu olacağını söylediğinden, evini terk etmemesi için, çocukluğunda pek nazlı büyütüldü.

Krallar gibi yetiştirildi. Her mevsim için üç ayrı sarayı vardı ve oralarda beş duyuyu okşayan hazlarla yaşadı ve eğitildi. Kendisinin, ıstırabın en küçük bir parçasını dahi tanımamasına özen gösterildi. Ancak, yirmi dokuz yaşında iken araba gezintileri sırasında bir ihtiyar, bir hasta ve bir ölü gördüğünde ıstırabı tanıdı. Doğan her şeyin hastalanacağını ya da öleceğini anladı. *"Hastalıktan, ihtiyarlıktan, ölümden ve ıstıraptan kurtuluşun yolu nedir?"* sorusuna cevap bulmak amacıyla zahitlerin gezgin hayatına atıldı.

İlk mucizesi

Onun, henüz bir Buda (aydınlanmaya ve en yüksek mükemmel bilgiye erişmiş kişi) olmadan önce, bir "Bodhisatta" (Buda adayı) iken gerçekleştirdiği ilk mucize buydu. Üç sarayını, karısını, oğlunu, beş duyuyu okşayan hazları, dünya hükümdarlığını terk edip, dilenerek nafakasını sağlamak için inzivaya çekildi. Bugünün insanının en küçük bir alışkanlığını örneğin, sigarayı bırakmak amacıyla gösterdiği çabayı ve genellikle başarısızlığını gözlemleyenler için bunun bir mucize olduğunu kabul etmek zor değildir. Buda, bir kişinin zahitlik yaşamına atılmasına ve orada kazandıklarına "eğitim mucizesi" adını verdi.

Gerçekte herkes bir Bodhisatta, yani bir Buda adayı değildir. O nitelik, aydınlanmaya ulaştıktan sonra Nirvana'dan vazgeçip sayısız genedoğmalar sırasındaki yaşamlarında bütün hisseden varlıkları ıstıraptan kurtarmak amacıyla kendini feda ederek çalışmak, sevgi, şefkat, iyilik, alçakgönüllük, azim, sebat, sabır, sükûnet ve bilgeliğe alışmakla kazanılır.

Düşünce ve sevgiyle...

Buda aydınlanmaya ulaştıktan sonra, önceleri, öğretisini anlayabilecek kişileri kendine çekmek için normalötesi güçlerini ortaya koydu. Örneğin, bir keresinde ateşe tapan

Catila tarikatı üyelerini etkilemek için ateşe egemen olduğunu gösterdi. Bunun için kendi bedeninden alev çıkararak kutsal sayılan ateşi bekleyen yılanı hükmü altına aldı. Catilalar kutsal ateşlerini yakamadılar, Buda'nın izniyle yakınca bu kez söndüremediler. Kışın suya giren Catilaların ısınması için gayb âleminden ateş dolu beş yüz küp çıkardı. Daha sonra suyun üzerinde ve havada yürüdü. Bu olaylardan sonra bütün tarikat üyeleri Buda'nın müridi oldular.

Buda'nın, kendisini öldürtmek isteyen **Devatta**'nın gönderdiği katilleri etkilemesi, Devatta'nın yuvarladığı kayayı havada durdurması, üzerine saldığı azgın ve vahşi fili sempati ve iyilik duygularıyla yola getirmesi, onun olağanüstü yeteneklerinin gücünü gösteriyor.

Delirmiş ve çırılçıplak gezen **Pataçara** adında bir kadını Buda'nın sevgi ve şefkat halesiyle örterek derhal iyileştirmesi, sevginin kudretini göstermesi yönünden de çok ilginçtir.

Angulima, kurbanlarının parmaklarını keserek gerdanlık yapan korkunç bir haydut iken Buda kendisini yola getirmek üzere ormana gitti. Karşılaştıklarında Buda son derece yavaş yürüdüğü ve Angulima da onun arkasından var gücüyle koştuğu halde onu yakalayamadı. Bazı yorumlara göre bu olayda bir tür "zaman kayması" söz konusuydu.

Buda için, herkesin zihnindekileri, geçmiş ve geleceklerini bilmesi normal bir davranıştı. Meditasyon sırasında dünyadaki bütün hisseden varlıkların durumunu kontrol etmesi ve gerekirse müdahale etmesi günlük yaşantısının bir bölümüydü. Bunun bir örneği Sakiyalarla Koliyalar arasındaki Rohini nehri suları için çıkan savaşı durdurmasıdır. Savaşmaya hazır bu iki ordu arasında âdeta ışınlanmış gibi belirip, nehrin ortasında, fakat havada oturarak iki taraf arasında anlaşma sağladı.

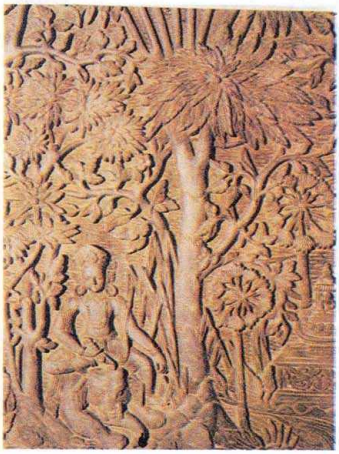

18. yüzyıl sonuna ait bir oymada, Buda, Hikmet Ağacı'nın yanında tasvir ediliyor. Çevresindeki hayvanlar ve kuşlar ona dua ediyorlar (solda).

Buradaki vaazında insan yaşamının değeri ve nehir suyunun askerlerin yaşamının yanındaki değersizliğini anlatarak tarafları etkiledi.

Buda'nın çeşitli resim ve heykellerinde görülen alnının ortasındaki benek, her şeyi gören üçüncü gözünü, uzun kulakmemeleri ise her şeyi işittiğini simgeler.

Pali diliyle yazılı Budist metinlerinde Buda'nın mucizelerinin ayrıntıları, öyküleri ve bazılarının açıklamaları vardır. Mucizelerin sayısının 3500 kadar olduğu söyleniyor. Ancak Buda bunları göstermekten hiç de hoşlanmadığını söylüyordu. Sıradan ve acemi bir müridinin yükseğe konmuş bir testiyi havada uçarak almasıyla bir ödül kazanması üzerine,

Buda Nirvana'ya ulaştıktan sonra, öğretisini yaymak için normalötesi güçlerini ortaya koydu (sağda).

bütün müritlerine doğaüstü güçlerini kullanmayı yasaklamıştır.

Eğitim mucizesi neler kazandırır?

Buda için en önemli ve gerçekleştirilmesi gerekli mucize, "eğitim mucizesi"dir. O tarihlerde görünmez olmak için "Gadraha" tılsımı, başkalarının zihninden geçenleri bilmek için mücevher tılsımı, başkalarını etki altına almak için "Bramanyika" sihirli sözcüğü kullanılması gerektiği bilindiğinden, bu şekildeki kerametler makbul sayılmayabilir. Fakat eğitim mucizesiyle elde edilenler çok daha değerlidir. Bununla, kişi şunları kazanır:

Buda'nın sözleriyle, onu dinleyenlerin gözlerinin açılıp dünyasal yaşamı terk etmeleri, kişinin kendi davranış ve konuşmalarını eğitmesi, ahlakın en ince ayrıntılarını görmesi, korkunun yok edilmesi, duyu kapılarının kapatılmasının öğrenilmesi, devamlı kendine hâkimiyet kazanılması, yaşamın basit ve küçük şeylerinden memnun olma kudretinin kazanılması, dört engelden; yani açgözlülük, hastalıklı ruh hali, tembellik ve şaşkınlıktan

kurtuluş; sevinç, sükûnet ve iç gözleme ulaşılması; ıstırabın evrenselliğinin, ıstırabın kaynaklarının, ıstırabın giderilebileceğinin ve ıstırabı gidermek için sekiz katlı yüce yolun anlaşılması; keyif vericilerden kurtuluş ve evliyalığa ulaşılması eğitim mucizesinin meyveleridir. Bu mucize dış âlemde değil kişinin kendi içinde oluşur. Tılsıma, bir ilaha dua etmeye ihtiyaç yoktur. Bu dünyayı yenmek için hiçbir şeyin böyle bir gücü yoktur. O, bütün mucizelerin en büyüğüdür.

Mucizeler gerçek mi?

Mucizelerinin çokluğu Batılı araştırmacılara önceleri Buda'nın efsane bir varlık olduğu izlenimini verdiyse de sonraları onun M.Ö. 563-483 yılları arasında yaşamış gerçek bir kişi olduğu saptandı. Budizmi inceleyen bilginler Buda'nın mucizelerinden hiç kuşku duymamaktadırlar. Onun mucizelerinin gerçekliğine inanmak için şöyle bir neden öne sürülüyor: Pali metinleri Buda'nın ölümünden hemen sonra toplandı. Bu metinlerin, olayların içinde bulunmuş müritler tarafından yazıldığı özenle seçilip, kontrol edildikten sonra kitap haline getirildiği biliniyor. O tarihte Buda, öğretisini iyice yaymış ve özellikle öğretisinin gücünden dolayı normalötesi güçlerine ihtiyaç kalmamıştı. Ayrıca yalan söylemek Budistlere göre, topluluktan atılma cezası için yeterli en büyük beş günahtan biridir ve böyle bir davranışın olanaksızlığından ötürü müritlerin tanıklığı mucizelerin gerçekliğini onaylamaktadır.

Normalötesi güçlerin kazanılması

Mucizelerin bazılarında sevgi, şefkat ve iyiliğin etkisine ait örneklere yukarıda yer verilmişti. Buda'nın normalötesi güçlerin kazanılmasına ilişkin açıklamaları, bunlar dahil, zihnin gücü ile ilgilidir.

Sekiz katlı yüce yol

İnsanlar, normal olarak, beş duyu ile dış âlemle ilişki kurarlar. Oysa bunların verdiği izlenimlerin daha önceki birikimlerin etkisiyle bilincimizde değerlendirilmesi gerçek değil, aldatıcıdır. Sayısız çağlar boyunca nedensonuç yasasına uygun biçimde, çeşitli yaşam şekillerinde bu madde ve ıstırap evreninde doğarız. Onun aldatıcılığını gerçek sanarak arzularla varlığa bağlanarak yaşarız, bu arada zihnimizde birtakım şartlanmalar ve kirlenmeler birikir. Bu kirlenmeler ve aldanmalar insanın, asıl varlığı olan "zihnin asıl özü"ne ulaşmasını engellemektedir. Oysa zihnin asıl özü "evrensel zihin"in bir bölümüdür. Kişi "her şeyin zihin olduğunu" ve "her şeyin birliğini" kavrayıp bu kirlenmeleri temizlediğinde ve evrensel zihne eriştiğinde onun bilgisine ve gücüne herkes ulaşabilir. Bunun için çeşitli yöntemlerden biri de "sekiz katlı yüce yol"dur.

Mucizeler amaç değil, araç olmalı

Bu yola girenler dördüncü yolu geçtiklerinde

Japonya'daki, bir Budist mezhep, budaları ikiye ayırır. Bunlardan Vacradatu'lar insanüstü varlıklardır, ki Buda da bunlardan biridir. Garbadatu'lar ise birer insandır. Bu Japon resminde bu ayrım anlatılmak isteniyor (sağda).

Buda'nın Nirvana'ya bu ağacın altında ulaştığı söyleniyor (sağda). İnanışa göre bu ağaç o günden beri yaşamış, 1879'da kuruduysa da dibinden süren bir filizden yeniden gelişmiştir. 2500 yıllık olduğu söylenen bu ağaç, dünyanın en yaşlı ağacı olarak kabul ediliyor.

normalüstü güçlere ulaşmak için yeterli zihinsel sükûnete kavuşmuş, temizlenmiş, şeffaf hale gelmiş, bilgiye erişmiş, içindeki kötülükleri yok etmiş, uysal, harekete hazır, ciddi, kendine hâkim bir zihne sahip olur ve mucizeler içinde zihnini eğitmiş hale gelir. Bunun meyvesi olarak bazı normalüstü güçler kazanılır. Örneğin, görünmez hale gelebilmek, duvardan veya bir engel içinden havanın içinden geçiyormuş gibi geçmek, suyun üzerinde yürümek, havada durmak ya da yürümek, astral yolculuk yapmak ve hatta bedeniyle başka dünyalara gitmek bu güçlerdendir.

Ancak asıl amaç bunlar değildir. Onlarla gururlanmak dahi bir Budiste çok şey kaybettirir. Onlar için asıl amaç, en yüksek mükemmel bilgiye ve Nirvana'ya ulaşmaktır ve bunun bilincinde olanlar için bu güçlerin hiçbir değeri yoktur.

Maddeyi, zamanı aşan ozan:

Yunus Emre

Yunus Emre diğer birçok İslam ermişi kadar somut mucizeler ortaya koymadı ama, onun asıl mucizelerinin şiirlerinde saklı olduğu öne sürülüyor. Şevket Pekel, Yunus Emre'yi inceledi.

13. VE 14. YÜZYILLARDA Anadolu halkı, belki de yüzyılların en karışık, en zor hayatını yaşıyordu. Moğol istilaları, Selçuklu devletinin çöküşü, Anadolu beyliklerinin tutarsız hareketleri, isyanlar, kıtlıklar, ağır vergiler halkı perişan etmişti. Geçmiş tarihe bakıldığında, böyle zor günlerde, toplumların düşünce, fikir ve yaşamlarında olumlu yararlar sağlayan, halkın moral yapılarını takviye eden ve halk arasında birliğin, sevginin güçlenmesinde önemli destekler sağlayarak bu zor günlerin aşılmasında rol alan kişilerin ortaya çıktıkları görülüyor.

Gerçekten de, **Mevlana, Hacı Bektaş Veli** ve **Yunus Emre** gibi birçok kişilerin bu dönemlerde toplumun manevi yapısında etkinlikleri görülebilir. Günümüze kadar, halkın gönlünde yaşattığı bu tür kişilerden biri olan Yunus Emre, pek çok yönü ile, bilinmeyenlik özelliğini halen devam ettirmektedir.

Hakkındaki tahminler

Yunus Emre'nin doğum ve ölüm tarihleri tam olarak bilinmiyor. Ancak, bazı belgelerden ve onun çağdaşları olan bazı kişilerle olan ilişkilerinden, birtakım tahminler öne sürülebiliyor. Doğumu hakkında, 1238-1240 tarihi, ölüm tarihinin de 1320'ler olabileceği söyleniyor.

Yunus Emre'nin babasının **Şeyh İsmail** olduğu ve Horasan'dan göç ederek Karaman'a geldiği sanılıyor. Yunus Emre'nin ailesi, varlıklı bir aileydi. Bu konuya ilişkin olarak, Başbakanlık Arşivi, 871 sayılı Konya defterinde şu bilgiler bulunmaktadır:

"... Adı geçen Şeyh Hacı İsmail, cemaatinin dervişleri ile Horasan diyarından gelmiş Aziz imiş, buraya gelerek yurt, daha sonra oğlu **Musa Paşa** *ile burada birer zaviye yaptırmışlar. Daha sonra oğlu* **Kevki Çelebi** *de bir zaviye yaptırarak kendisine uyanlarla burada oturmuşlar. Fakat Yerce denilen yeri bu topluluktan*

Karaman'da bulunan Yunus Emre Camii ve türbesi (sağda).

Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver'e göre Yunus Emre'nin bir resmi (solda).

Yunus Emre, **Karamanoğlu İbrahim** *Beyden satın almış. Elinde tapusu vardır. Yunus Emre ölünce çocuklarına geçmiştir."*

Ankara Eski Eserler Belgeliği'nde (Karaman kazası) Larende bölümünde (yaprak 39 B) *"Vakf-ı zaviye-i Yunus Emre İbn-i İsmail, -il meşhur bi Kirişçi Baba der Larende"* şeklinde bir başlık bulunmakta, bu belgeden de İsmail oğlu Yunus Emre'nin, çevresinde **Kirişçi Baba** adı ile tanındığı belirtilmektedir. Bu belgelere dayalı olarak da Karaman'da doğmuş olabileceği mümkün görülmektedir. Nitekim Karaman'da, Kirişçi Mahallesi vardır.

Mezarının yeri bilinmiyor

Yunus Emre'nin nasıl ve nerede öldüğü ve

mezarının bulunduğu yer, hâlâ esrarını sürdürüyor. 1970 yılında onun adına yapılan, Eskişehir-Sarıköy'deki mezar ise, diğer söylenti mezarlara kıyasla daha bir önem taşıyor. Mezarının burada olduğunun belgelere dayandırıldığı ileri sürülüyor, hatta burada anma törenleri bile düzenleniyor.

Ancak son yıllarda Yunus Emre'nin mezarının Karaman'da olduğuna ilişkin yeni belgeler de ortaya konuldu. Karaman Turizm ve Tanıtma Derneği tarafından yayınlanan, **Cahit Öztelli**'nin **Belgelerle Yunus Emre** adlı kitap, bu belgeleri ve bilgileri içermektedir.

DARKMALT

İdam mı edildi?

Buradaki belgelere göre, Karaman'da yeni bulunan ve 1875 yılında Tapu Sicil Dairesi'nde rastlanılan kayıtlardan biri şöyledir:

"Kirişçi Baba mahallesi, Yunus Emre sokağı hudutları, Kara İsa hanesi ve Yunus Şeyhi'nin bahçesi" (C.9. S. 74). Diğer sayfalarda da Yunus Tekkesi, ·Yunus Dergâhı, Yunus Tekkesi Kabristanı gibi isimler geçiyor. **Şikâri Tarihi** olarak isim yapan, Şikâri'nin Karaman Oğulları tarihinde ise, o dönemin yönetim karışıklıklarından ve isyanlarından söz edilerek, 99. sayfasında şöyle bir bilgi veriliyor: *"... Ondan sonra hacı beyler oğlu* **Halil'***i idam eyelediler, ondan sonra Şeyh Yunus'u götürüp idam ettiler. Bu* **Süleyman** *Beyin şeyhi idi."* Buna dayalı olarak, Şeyh Yunus'un, Yunus Emre olduğu belirtiliyor ve ayaklanmalarda rolü olduğu gerekçesi ile idam edildiği iddiası yer alıyor.

Bu iddiaların, araştırmalar sonucunda tarihçiler tarafından gün ışığına çıkarılabilmesi ve pek çok bilinmeyen noktaların bilinir hale gelebilmesi mümkündür.

Kehanet şiiri

Yunus Emre hakkında, dilden dile aktarılan şöyle bir halk söylentisi anlatılır: **Molla Kasım** adında bir tutucu hocanın eline Yunus Emre'nin 3000 şiirinin yer aldığı bir kitap geçti. Bunların dine aykırı olduğunu düşünen Molla Kasım, şiirlerin bin tanesini yaktı, bin tanesini de kıyısında oturduğu nehre attı. İki bin birinci şiire gelince hayretler içerisinde şu ifadelerle karşılaştı:

"Derviş Yunus, bu sözü eğri büğrü söyleme.
Seni sigaya çeker bir Molla Kasım gelir!"

Yunus Emre, sözlerin kendisinden gelmediğini, bu sözlerin "Yaradan'ın sedası"ndan geldiğini söyler:

"Ey sözlerin aslın bilen gelde bu söz nerden gelir.

Söz aslını anlamayan sanır bu söz benden gelir.

Söz karadan akdan değil yazıp okumaktan değil.

Bu yürüyen halktan değil Halik'in sesinden gelir."

Çünkü ona göre kendisini bir alet olarak kullanan, bu aletin sahibi olandır ve bu aleti, bir kudret sahibi olarak gerektiği gibi

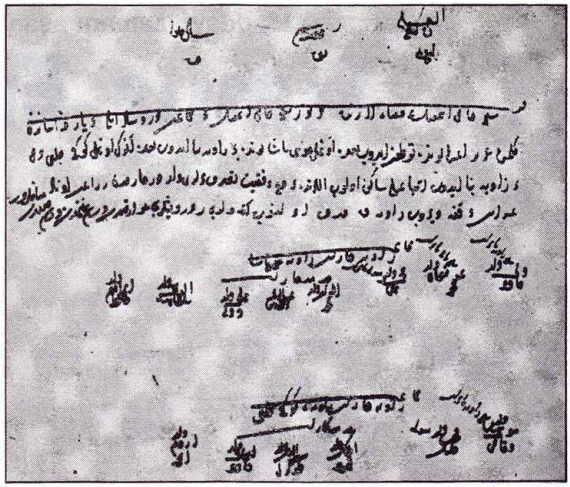

Şeyh Hacı İsmail'in Horasan'dan gelip yerleştiğini gösteren bir belge (üstte).

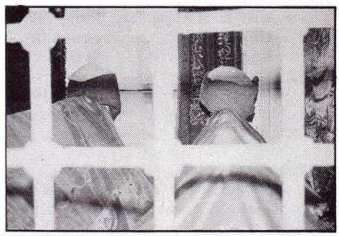

Karaman'daki Yunus Emre Türbesi'nde bulunan ve Yunus Emre'ye ait olduğu söylenen mezarın dıştan görünüşü (sağda).

kullanacaktır:

"Varlığım sendedir ben bir aletim.
Sanat sahibi sanatını sunmasa alet kurulmaz."

"Hak'tan ayrı değil idim"

Ve bu iş için de kudret sahibinin bir aracıya, bir tercümana ihtiyacı yoktur:

"Yunus değil bu diyen kudret dilidir söyleyen.

Kâfir olan inanmayan evvel âhir heman benim.

Hem bâtınım hem zâhirim hem evvelim hem âhirim.

Hem ben oyum hem ol benim hem ol kerim han benim.

Yoktur arada tercüman ondaki iş bana apaçık..."

Yunus, ben oyum, o ben diyor, o halde Yunus nerededir ve nereden gelmiştir? Yunus, "sorun bana" diyor:

"Aklın ererse sor bana ben, evvelde nerde idim
Diler isen deyiverem ezeli vatanda idim.

"Kaalû Belâ" söylenmeden tertip düzen eylenmeden
Hak'tan ayrı değil idim ol ulu divanda idim."

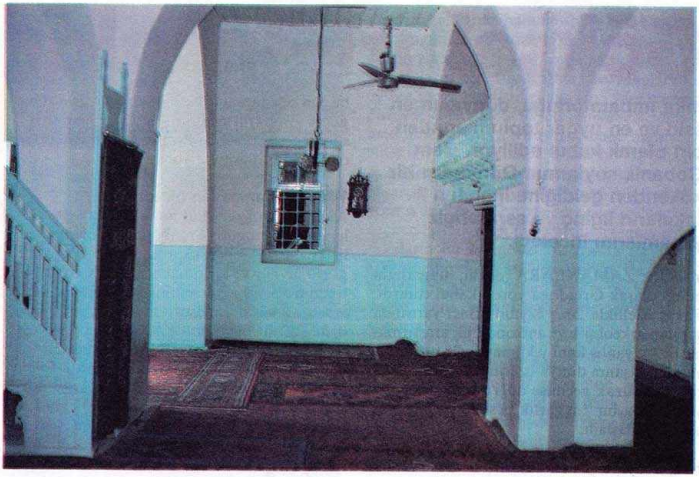

Yunus Emre Türbesi'nin içi (sağda).

Buradaki "Kaalû Belâ", *"Ben rabbiniz değil miyim"* ilahi seslenişine, ruhların verdiği cevaptır: *"Evet, Rabbimizsin dediler."* Yunus Emre devam ediyor:

"Yerde düzen kurulmadan yer gök yaratıklar dolmadan
Levh-ü kalem çalınmadan mülkü yaratanda idim."

Neden dünyaya geldiğini ise şu sözleri ile anlatır:

"Benim bunda kararım yok ben bunda gitmeye geldim.
Tüccarım malım çok alana satmaya geldim.
Ben gelmedim dava için benim işim aşk için.
Dostun evi gönüllerdir gönüller yapmaya geldim.
Dost sarhoşluğu deliliğim âşıklar bilir neliğim.
Değiştiriben ikiliğim birliğe bitmeye geldim."

Yeniden doğma

Fakat Yunus Emre, bu gelişinden evvelde dünyaya defalarca gelmiş olduğunu söylemekte. Yani yeniden doğmaya değinmektedir:

"Nice kez geldim gittim pek çok suret yarattım.
Bu şimdiki surette Yunus olup dûr idim."

Bir diğer sözünde ise, bu dünyaya bağlanmak için değil, hizmet için geldiğini söyledikten sonra,

"Dünyaya çok gelip gittim erenler eteğin tuttum.
Kudret ürünü işittim kaynayıban taşmaya geldim."

Yunus Emre, "Vahdet-i Vücut"çudur ve kendisini Tanrı'sından hiç ayrı görmemiştir. Yunus için "her şey", "her zerre" O'dur. Şöyle demiştir:

"Sor sorduğum yeri bana gelirsen gösterem sana.
Bir zerrece Hak'tan ayrı gözüm nesne görmez benim.
Baştan ayağa değin Hak'tır ki, seni tutmuş.
Hak'tan ayrı ne vardır kalma şüphe içinde."

İki ayrı şey yoktur, o halde;

"Mana evine daldık vücud seyrini kıldık.
İki cihan seyrini cümle vücudda bulduk.
Yedi yer yedi göğü dağları denizleri.
Cennet ile cehennemi cümle vücudda bulduk.
Tevrat ile İncil'i Furkan ile Zebur'u.
Bunlardaki beyanı cümle vücudda bulduk."

Ama nasıl bulunacağına ilişkin bir de ipucu vermektedir:

"Şu dediğin sözlerin vücuddan taşra değil.
Tefekkür kılar isen cümle sende bulasın."

Yunus Emre'nin yaşamı boyunca ortaya koyduğu her davranışından, sarf ettiği her sözünden, kâinatın sırrına ermiş bir kişi olduğunu anlamak kolayca mümkündür. O, bu sırra erebilmiş ender kişilerden biri olarak geçmişten geleceğe akan yolda ışıltısını sürdürecektir.

Göksel ırk İnkalar

İnka İmparatorluğu, dünyanın en eski ve en uygar toplumlarından biri olarak kabul ediliyor. Cem Çobanlı, soylarının Dünyadışı bir kökenden geldiğine inanılan İnkaların ilginç ve esrarengiz yaşamlarını inceledi.

YAKIN ZAMANLARA değin, uygarlığın beşiği olarak Ortadoğu yöresi kabul edilirdi. Fakat özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısında yapılan arkeolojik ve antropolojik araştırmalar ile bu yanlış kanı yıkılmaya yüz tuttu. Bir yandan insanın dünya üzerindeki tarihi giderek daha uzak geçmişe doğru uzanırken, bir yandan da bu "uygarlık beşikleri"nin sayısı artmaya başladı.

Sözgelimi, geçmişte Güney ve Orta Amerika, dünyanın en eski uygarlıklarını barındıran son derece güçlü bir kültür merkeziydi. Fakat bu, ancak sömürge imparatorluklarının oraları işgal edip akıl almaz yağmalar yapmalarından sonra anlaşılabildi. Araştırmacıların "eşsiz uygarlık" adını verdikleri İnka İmparatorluğu da bu yağmadan belki de en çok nasibini almış dev bir uygarlıktı. İnka İmparatorluğu'nun ne zaman kurulduğu bugün bile tam olarak bilinemiyor. Fakat bu güçlü imparatorluğun 1532'de İspanyol sömürgeci **Francisco Pizarro** tarafından ortadan kaldırıldığı biliniyor.

Yazıyı kullanmayan bir kültür

Avrupalıların yüzyıllar boyunca küçümsedikleri ve onlara göre "Yeni Dünya" olan, fakat belki de bu "en eski dünyadan" böylesine güçlü, uygar ve bir o kadar da esrarengiz bir toplum nasıl ortaya çıkmıştı? Konuyla ilgili araştırmalar derinleştirildikçe bu soru çok daha canlı bir şekilde karşımıza çıkıyor. Örneğin uygarlığın ve kültürün başlıca ölçütü olan yazıyı, İnkalar kullanmıyorlardı. Evet, İnkalar tüm tarihleri boyunca asla yazıya ihtiyaç duymamışlardı. İnka uygarlığından bugüne değin ulaşan yazılı belgeler, sadece "petrograf" adı verilen taş üzerine kazınmış sembolik işaretlerden ibarettir. Bunların çoğu bugün uzmanlarca tam olarak çözülebilmiş değil.

Çelişkilerle dolu bir devlet

İnkaların para sistemleri yoktu fakat belki de dünyanın en büyük altın rezervlerine sahiptiler.

Rakam ve kitaptan yoksun olmalarına

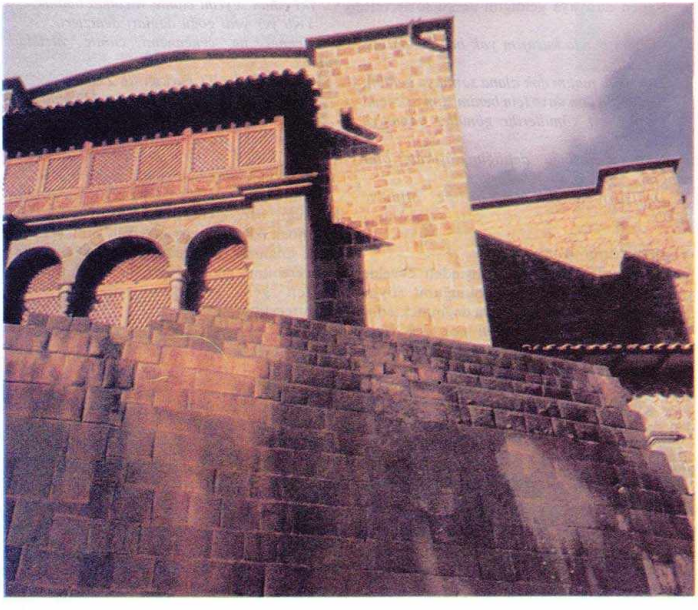

İnkaların olağanüstü mühendislik başarıları, bugün bile bilim adamlarını şaşırtıyor. İnkaların altın duvar anlamına gelen Coricancha adını verdikleri bir yapı, bu başarının somut örneği olarak kabul ediliyor. Öyle ki, yüzyıllardır şiddetli depremlere ve diğer doğa olaylarına rağmen sapasağlam ayakta duruyor (solda).

Titicaca gölü (üstte). Titicaca gölü ile ilgili çok değişik efsaneler var. İnka inanışına göre Güneş Tanrısı İnti, ilk İnkaları burada yarattı. Bazı araştırmacılara göre Titicaca sözcüğü İnka dilinde "ejderha" anlamına geliyor. Aynı görüşe göre Titicaca gölü, uydu fotoğraflarından anlaşıldığı kadarıyla gerçekten bir ejderhaya benziyor.

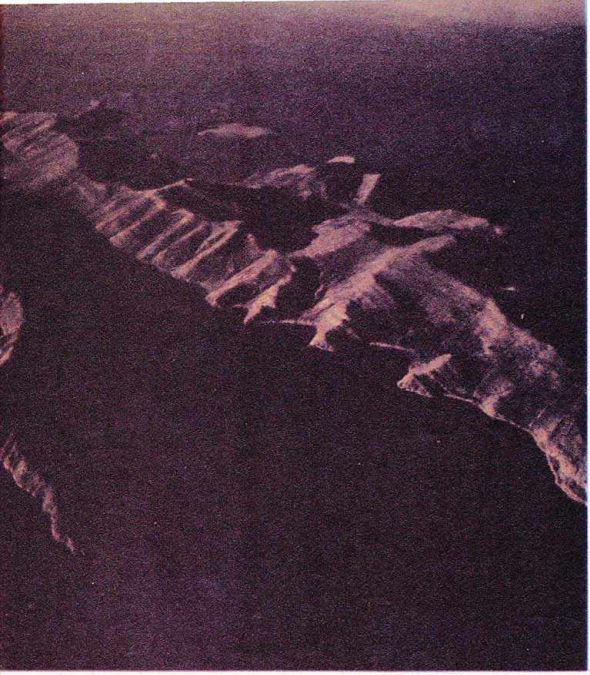

rağmen "quipu" adını verdikleri olağanüstü sistemle tuttukları istatistikler, İspanyol işgalcileri bile şaşkınlık içerisinde bırakıyordu. Alfabeleri yoktu fakat son derece zengin bir edebiyatları vardı. Bilinen yeryüzü tarihinin en iyi ve en uzun yollarına sahiptiler fakat tekerlekli araç kullanmazlardı. Çalışmanın bir erdem, tembelliğin ise ayıp sayıldığı bir ahlak anlayışına sahiptiler. Dolayısıyla tüm İnkalar olağanüstü bir şekilde çalışırlardı.

Kimse bu çalışmasının karşılığında bugün olduğu gibi para almazdı ama her aileye bedava olarak ev, yiyecek ve giyecek sağlanırdı. Benzer şekilde eğitim ve sağlık hizmetleri de herkese eşit ve karşılıksız olarak uygulanırdı. Böyle bir düzeye günümüzün toplumları bile tam olarak ulaşamadılar. Hiç kimse mülk sahibi değildi ve para kazanmak diye bir şey bilinmiyordu. Yine de herkes severek, harıl harıl çalışırdı. Tüm bu yönlerden İnka İmparatorluğu insanlık tarihi içerisinde gerçekten eşsiz bir yer tutmaktadır. Çünkü şimdiye değin hiçbir toplum mülk sahipliğini ve kazanç isteğini böylesine kesinlikle ortadan kaldıramamıştır ve İnkalardan başka hiçbir toplum, okuyup yazmadan bu denli ileri bir uygarlık düzeyine ulaşamamıştır.

İleri tıp bilgisine sahipler

Öte yandan, İnkalar tıp alanında da son derece ileri düzeyde bilgi sahibiydiler. Peru'da yapılan kazılarda bulunan birtakım kafatasları bugünün tıp adamlarını kelimenin tam anlamıyla şaşkınlık içerisinde bırakmıştır. Bu kafataslarından anlaşıldığına göre İnkalar son derece nazik beyin ameliyatlarını yapabilecek düzeydeydiler. Tıpta kafatasının delinip kesilmesinin çok yeni bir teknik olduğu biliniyor. Nitekim 18. yüzyılda Fransa'da yapılmaya çalışılan beyin ameliyatlarında büyük bir başarısızlığa uğranıyordu.Çünkü tıp tarihine göre o tarihlerde bu tür beyin ameliyatları geçiren hastalardan pek kurtulan olmuyordu. İnkaların bu konudaki başarısına ise hiçbir arkeolog bir açıklama getiremiyor. Bazı araştırmacılara göre İnkalar, değil beyin hastalıklarını, akıl hastalıklarını bile iyileştirecek bilgilere sahiptiler!

Arkeolojik kazılarda bulunan bazı kafatasları, bilim adamlarını şaşkınlık içerisinde bırakıyor. Çünkü, bu kafatasları, İnkaların Avrupalılardan yüzlerce yıl önce başarılı beyin ameliyatları yaptıklarını gösteriyor (altta).

Güneş'ten gelen bir soy

Böylesine gelişmiş bir toplumun kökeninin nerelere uzandığı konusu ise ancak İnka efsanelerinden anlaşılabiliyor. İnkalar soylarının Güneş'ten gelen bir Tanrı'ya dayandığına inanırlardı. Nitekim antropolojik araştırmalarla da bu konuya ilişkin şaşırtıcı bulgular ele geçirildi. İnkaların kan grupları incelenince gerçekten de bir anlamda Dünya ile pek ilgileri olmadığı anlaşıldı.

İnkalar da Mısırlılar gibi krallarını mumyalıyorlardı. Daha sonra da bu mumyaları başkent Cuzco'daki Güneş Tapınağı'nın içindeki altın tahtlara oturtuyorlardı. 1952'de bu mumyalar üzerinde iki bilim adamı incelemeler yaptılar. Gilbert ve Lubran adındaki bu iki bilim adamı mumyaların dokularında bir kan tahlili yaptılar. Sonuç çok şaşırtıcıydı. Mumyalardan biri C ve E kan gruplarına sahipti ama D grubu yoktu. Yeryüzünde hemen hemen hiç eşi görülmemiş bir olaydı bu. Bir diğer mumyanın kanında ise D ve C grupları vardı. Uzmanlar bu tür bir bileşimin Kızılderililerde hiç denecek kadar az görüldüğü belirtiyorlar. Bu yüzden bilim adamları İnkaların hangi soydan geldikleri bilmecesini çözemediklerini açıklıyorlar.

Türkçe sözcükler de kullanıyorlar

İnkaların konuştukları dil de başlı başına ilginçti. Quichuas adı verilen bu dilde Ural-Altay ,Hint-Avrupa, Semitik, Slav, Grek ve Latin dil gruplarından gelme sözcükler vardır. Sözcükler aynen alınma olmasa da benzerlikler dikkat çekicidir. Örneğin:

copac	caput	(Latince)	baş
haila	heil	(Almanca)	yaşasın
huilac	heilig	(Almanca)	kutsal
hatun	hatun	(Türkçe)	hanım
mama	mama	(Latince)	anne
uno	unda	(Latince)	dalga
pişu	pico	(Latince)	uç

Nereden geldiler?

Bu bilgilerden yola çıkan uzmanlar İnkaların

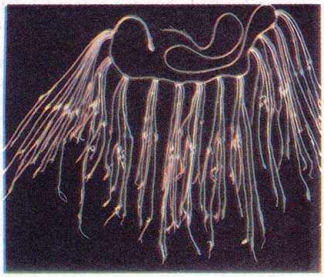

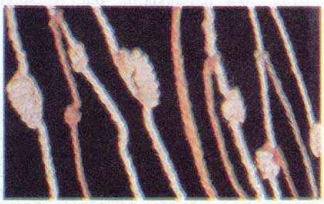

İnkaların ilkel bilgisayarı: Quipu

Yazılı bir dilleri, dolayısıyla rakam sistemleri de olmayan İnkalar'ın son derece ilginç bir hesaplama sistemleri vardı. Quipu sistemiyle halkın nüfusu, o yıl elde edilen ekin, kısacası gerekli tüm sayımlar ve hesaplamalar yapılabiliyordu.

Alfabeleri ve rakamları olmayan İnkaların çok ilginç bir hesaplama sistemleri vardı. İnka mühendisleri binalar, caddeler, suyolları planlarken, haritalarına adlar ve sayılar yazmazlardı. Bir asma köprünün kablolarının kalınlığını hesaplamak için kitaplara bakmazlardı. Tüm hesaplarını *quipu* adı verilen bir tür ilkel bilgisayar ile yaparlardı.

Bir quipu birbirine sıkıca sarılmış, uçlarından saçak gibi kısa ipler sarkan ve yaklaşık 60-70 cm uzunluğunda bir iptir. İnkalar taşlara kazmak ya da kâğıtlara yazmak yerine sadece ipleri düğümlerlerdi. Quipu bir hesap makinesi olarak kullanıldığı zaman düğümlerin ilmikleri 1'den 9'a kadar sayıları gösterirdi ve sıfırı belirtmek için de aralıklar bırakılırdı. Bugün bilinmeyen birtakım yöntemlerle İnkalar bu ipleri çok hızlı bir şekilde kullanarak karışık problemleri doğru olarak çözerlerdi.

İnkalı yöneticiler ülkenin nüfusunu, bunlardan kaçının kadın, kaçının erkek olduğunu, o mevsim ne kadar ürün alındığını, son savaşta ne kadar kayıp verildiğini, düşmanların ne kadarının öldürüldüğünü quipular ile hesaplıyorlardı. Her yıl bu düğümlü ipler başkente gönderilirdi. Burada gereken incelemeler yapıldıktan sonra yeniden hazırlanan quipular bir tür düğümlü iplerle dolu arşivlerde özenle saklanırdı.

Quipular daha başka amaçlarla da kullanılırdı. Bir Hıristiyan din adamı, karşılaştığı ihtiyar bir İnkanın, quipusunu çıkarıp düğümlerini sayarak tüm Hıristiyan takvimini bayramları ile birlikte kendisine tekrarladığını anlatıyor. Üstelik ihtiyar İnkalının o güne kadar bir Hıristiyan din adamı ile hiç karşılaşmamış olması da dikkate değer bir nokta.

atalarının Asya'da yaşadıklarını, hatta Türkler ile akraba olduklarını öne sürüyorlar. Son zamanlarda yapılan etnolojik araştırmalar, İnkaların atalarının genellikle "Mongoloid" tipte görünmeleri esasına göre yürütülüyor. Aynı zamanda İnkaların atalarının tarihöncesi çağlarda Bering Boğazı'nı geçerek Asya' dan Amerika'ya geçtikleri varsayılıyor. Bilim adamlarının tahminlerine göre Alaska'ya çıktıktan sonra kendilerine verimli topraklar araya araya güneye indiler. Bir görüşe göre Meksika'da ve Guatamala'da Olmek, Toltek, Zapotek, Maya ve Aztek uygarlıklarını, Peru' da ise İnka uygarlığını kuranlar bu Asyalı göçmenlerdi. Bu uygarlıklar uzunca bir zaman da bu Asyalı özelliklerini sürdürdüler.

Bilim adamları İnkaların Asya içlerinden geldiklerini düşünüyorlar. Fakat şu noktayı unutmamak gerekiyor: Aslında İnkaların ataları denilen bu göçmenler ile İnkalar arasındaki tek ortak yan, bir süre birlikte aynı topraklar üzerinde yaşamış olmalarıdır. Çünkü tarihi kayıtlara ve gezginlerin notlarına göre İnkalar, Asyalı göçmenler gibi çekik gözlü, kısa boylu ve esmer insanlar değillerdi. İspanyol işgalciler ile birlikte Güney Amerika'ya giden bir Cizvit papazı anılarında şöyle yazıyordu: *"Coyas denilen soylu İnka kızları son derece güzeldir. Gözleri yeşil, uzun saçları altın sarısı renktedir. Derileri biz İspanyollar gibi beyazdır. Bu ülkede öyle kadınlar gördüm ki, derilerinin beyazlığına hayret ettim. Yerliler*

İnkaların olağanüstü duvar işçiliklerine bir örnek. Araştırmacı yazar Loren Mcintyre'ın eşi, son derece hassas bir şekilde yerleştirilmiş taş bloklar üzerinde ölçümler yapıyor (sağda).

(Asyalılar) bu soyluların (İnkaların) Tanrılardan indiklerini söylüyorlar. Nitekim bu soyluların kan bağı bozulmasın diye hep kendi aralarında evlendiklerini gözlemledim. Sırf bu uğurda kendi kardeşleriyle bile evlenenler var."

Viracocha geri mi döndü?

Efsanelere göre bu soylu ırk **Viracocha** adı verilen bir Tanrı'nın dünyaya inmesiyle ortaya çıktı. "Viracocha..." Bu sözcük öylesine etkiliydi ki, Pizarro İnka topraklarına çıktığında İnkaların bu sözcüğü büyük bir saygıyla tekrarlayıp durduklarını gördü. İnkalar inanışlarına göre, bir gün geri döneceğini vaat eden Viracocha'yı beklerken karşılarında tıpkı onun gibi beyaz derili ve sakallı Pizarro'yu bulmuşlardı. Büyük olasılıkla işgalci Pizarro'yu Viracocha sandılar ve ülkenin tüm zenginliklerini ona ve adamlarına sundular. Yoksa Francisco Pizarro ve 100-150 kişiden oluşan adamları koskoca bir imparatorluğu başka türlü nasıl ele geçirebilirdi? DARKMALT

Bilgin bir Tanrı

Tarpuntay adı verilen İnka rahipleri Viracocha'nın öyküsünü şöyle anlatıyorlar: *"O zamanlar halkımız cahil, örgütsüz ve dağınık bir haldeydi. Viracocha bizim başımız oldu. Halkımızı eğitti, bize bilgiler öğretti. Viracocha yaşlanınca ülkenin başına kendi oğulları olan* **Manco Capac** *ve* **Mala Oclo***'yu geçirdi. İlk İnkalarımız bu iki kişiydi. Viracocha, kavmine barış içerisinde yaşamalarını ve birbirlerini sevmelerini emretti. Bu emirleri belirleyen yasalar yaptı. Viracocha çok bilgin bir Tanrı idi. Yanında büyük bir kuşu vardı. Uzun mesafeleri ve dağları o kuş yardımıyla aşardı. Büyük Tanrı Viracocha, büyük kuşu* **İnti** *ile Cozco yaylasında bir kent olan Urkos'a geldi. Halk ona büyük sevgi ve saygı gösterdi. Viracocha, oradan ayrılmadan önce onlara kendi heykelini hediye etti. Urkos halkı bir tapınak yaparak bu heykeli saf altından yapılmış bir tahta oturttu. Daha sonra görevinin bittiğini anlayınca Viracocha kuşu ile birlikte geldiği yere gitti."*

Dünyanın yaratıcısı

Tarihçi **William Prescott** da **Peru'nun Fethi** adlı klasik eserinde bu en büyük İnka Tanrısı hakkında şunları yazıyordu: *"Efsaneye göre, Titicaca Gölü yöresinden gelen beyaz derili, sakallı adamlar yerlileri bir süre yönetmişler onlara uygarlığın kapılarını açmışlardı. Perulular, diğer Kızılderili kavimleri gibi bir Büyük Tanrı'yı tanımışlar ve onu dünyanın yaratıcısı olarak kabul etmişlerdir. Ona Viracocha adını veriyorlardı."* Anlaşıldığı kadarıyla İnkalar Viracocha'yı denizden gelen kutsal bir adam olarak tanımışlardı. Çünkü Viracocha İnka dilinde "deniz köpüğü" anlamına geliyordu. Bazı araştırmacılar bu denizin ancak Titicaca gölü olabileceğini söylüyorlar.

Geldiği yere dönüyor

Tüm İnka efsanelerindeki ortak nokta, İnkaların Titicaca Gölü'nü kutsal bir yer olarak kabul etmeleri ve Tanrıların ilk kez bu noktaya indiklerine inanmalarıdır. Yine İnka folkloruna göre, Viracocha yaratma ve eğitme görevini bitirince ilk geldiği yer olan "denize" (Titicaca'ya) dönmüş ve burada kaybolmuştu. Gitmeden önce kendisine tapanlara bir veda nutku çekmişti ve ileride olacak bazı olaylardan da söz etmişti. Halkın sahte peygamberlere karşı dikkatli davranmasını istemişti. Bir gün ya kendinin ya da yardımcılarının geri döneceğini de sözlerine eklemişti. En sonunda "pelerinini denizin üzerine sermiş" ve adamları ile birlikte bunun üstüne çıkmışlar ve suyun yüzeyinde kaybolup gitmişlerdi.

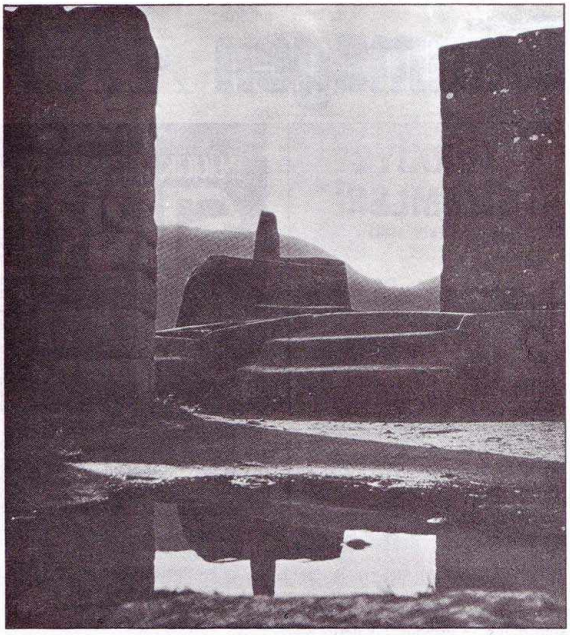

Ünlü Machu Picchu kalıntılarından bir ayrıntı (üstte). Machu Picchu kalıntılarının hangi uygarlığa ait olduğu tam olarak bilinemiyor. İlk kez 1911 yılında keşfedilen kalıntıları İnkaların da kullandıkları sanılıyor. Fakat kökenine ya da hangi nedenden ötürü terk edildiğine ilişkin en küçük bir kayıt yok.

Her şey efsaneden mi ibaret?

Kuşkusuz, tüm bunlar giderek yozlaşmış efsanelerden ibaret. Fakat efsanelerin uygarlık tarihinde çok önemli bir yer tuttukları unutulmamalı. Söylenen her şey basit bir söylenceden ibaret olsa bile, kimse görmediği birtakım şeyleri uyduramaz. Birçok bilim adamı **Erich von Däniken**'ı çok ağır bir dille suçluyorlar. Fakat Däniken'ın sanki haklı olduğu bir şeyler var gibi. En azından bugün yeryüzünün dört bir yanına dağılmış binlerce yıllık gizemli kalıntılara bakıp şunu sormak mümkün: Dünyanın bilinen ya da bilinmeyen tarihinde hiç mi Dünyadışı ilişkiler yok?

Bilinmeyen AKTÜALİTE

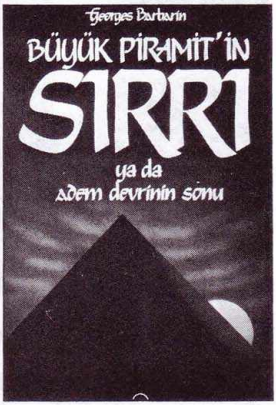

KİTAPLAR ARASINDA

TÜRKİYE GİZEMLERİ-Halûk Egemen Sarıkaya. Yüzyıllardır sayısız gizemi bünyesinde barındıran, Anadolu, çağdaş parapsikolojik, spiritolojik ve ufolojik bilgilerin ışığında ilk kez böylesine boyutlarda inceleniyor. Kitabın yazarı olan Halûk Egemen Sarıkaya önsözde şöyle diyor: *"Anadolu yüzyıllardır, Doğu ile Batı arasında önemli bir köprü olagelmiştir. Pek çok uygarlıklar, bu merkezi ülkede, sayısız maddi ve manevi hatıralar bırakmışlardır. Bunlar yakın gelecekte birer birer ortaya çıkarılacak ve şimdiye değin yapılan akademik arkeolojik çalışmalar ile bulunan şeylerin, bulunacakların yanında çok önemsiz oldukları görülecektir (...)"* Türkiye Gizemleri'nin içinde, Türkiye'deki tüm uçandaire olaylarının dökümü, Anadolu'nun eski yerleşim merkezlerinin birbirleriyle bağlantıları ve çeşitli ruhsal olaylar yer alıyor. *(Bilim Araştırma Merkezi Yayını, 254 sayfa, 600 TL.)*

OBSESYON-Allan Kardec. Batı'daki spiritizm hareketinin bir numaralı adı olan Allan Kardec'in, **Revue Spirite** adlı dergide 1858-1868 yıllarında yayımlanmış yazılarından derlenerek oluşturulan kitap, kuşkusuz büyük bir önem taşıyor. Çünkü spiritualizm ile deneysel olarak ilgilenenleri bekleyen en büyük tehlikenin obsesyon olduğu kabul ediliyor. Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Cemiyeti Başkanı **Ergün Arıkdal** şöyle diyor: *"Bu eseri meraklıları doyurmak için değil, gerçek bilginin artması için sunuyoruz. Ruhçuluk Hakikati'nin önümüze serdiği yüksek tekâmül yollarında ilerlemek isteyenlerin bu kitapta bulacakları çok bilgi vardır."* Spiritizm ile ilgilenenlerin ve özellikle ruhsal celseler yapmak isteyenlerin öncelikle okumaları gereken bir kitap. *(Ruh ve Madde Yayını, Çev:* **Yavuz Keskin**, 296 sayfa, 960 TL.)

BÜYÜK PİRAMİT'İN SIRRI-Georges Barbarin. Artık arkeologlar ve bilim adamları dünyanın yedi harikasından biri olarak kabul edilen piramitlerin, sadece firavunlara mezar olsun diye inşa edilmediklerini kabul etmeye başladılar. Özellikle Mısır'daki Büyük Piramit (Keops) gizemcisinden, ruhçusuna kadar birçok araştırmacının ve yazarın başlı başına ilgi duydukları ilginç konulardan biri. Büyük Piramit'in Sırrı, bu konuya ilişkin olarak yayımlanan ilk özgün kitaplardan biri. Kitabın yazarı G. Barbarin 1936 yılında yayımlanan ilk baskının önsözünde, Büyük Piramit'in **Hz. İsa**'dan çok daha öncelere uzanan büyük bir uygarlığı simgelediğini vurguluyor. *(Ruh ve Madde Yayını, Çev:* **İbrahim Baştürk,** *96 sayfa, 600 TL.)*

"Hz. Nuh'un gemisi hakkında, çeşitli kaynaklarda birçok ifadeler mevcuttur. Bunlarda, genellikle bir karışıklık olmakla beraber, ortak noktalar da vardır. Hz. Nuh' un gemisi zamanı gelince ve çok geçmeden, halen ülkemizde bulunduğu yerde, yeniden ortaya çıkarılacaktır." (Türkiye Gizemleri)

"Büyük Piramit"in, beşeriyetin ilk zamanlarındaki bilgiyi zamanımızdakine bağlamaktan başka hedefi yoktur(...) İsa'nın ikinci gelişine bizi hazırlamak maksadını taşımaktadır. Âdem Çağı'ndan evvel Dünya başka çağlar tanıdı ve diğer çağların başlangıcını da görecek..." (Büyük Piramit'in Sırrı)

"İyilikseverlik duygusunun kardeşi sayılan kardeşlik duygusu sayesinde insanlar barış içinde yaşayacaklar ve de kendini beğenmişliğin, bencilliğin, tutkunun, kıskançlığın ve tüm diğer beşeri noksanlıkların kardeşi sayılan uyuşmazlığın doğurduğu sayısız kötülüklerden yakalanını kurtaracaklardır." (Obsesyon).

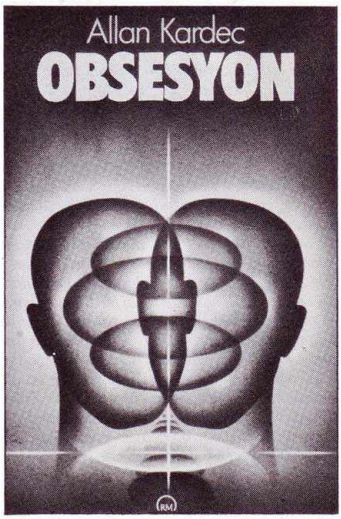

CHALLENGER NE YAPACAKTI?

Challenger'ın başına gelen facianın yankıları hâlâ sürüyor. Facia öncesinde neler planlanmıştı? Mekik personelinin yapacağı görevlerin içerisinde, uydularla ilgili önemli bir bölüm vardı.

Önceki mekiklerden olan Discovery, ikinci uçuşunda işlevini yitirmiş ama tehlikeli durum gösteren uyduları belirlemişti. Bunların onarılmaları veya tamamen devre dışı bırakılmaları gerekiyordu. Yapılan belirlemelere göre, Palapa B2 ve Westar VI uzay araçları, alışılmış yörüngelerinin dışına çıkarak, tehlikeli bir konuma gelmişlerdi. Daha da önemlisi, şimdiki yörüngeleri, Challanger'in uçuş rotası ile çakışıyordu.

Discovery, uçuşu sırasında, mekiğin robot kolunu kullanarak söz konusu uyduları düzeltmeye çalışmıştı. Astronot **Joseph Allen** ve **Dale Gardner,** bu işlem için uzayda oldukça zorlanmışlardı. Fakat, olayın tamamını gerçekleştirecek olan, Challenger'dı. Ne yazık ki, bu başarılamadı, çünkü mekik daha atmosferin ötesine bile ulaşamadan paramparça oldu. Olayın nedeni hâlâ tam olarak anlaşılamadı. Ortada bir yığın iddia var. En ilginci, bu iddiaların içerisinde, uzaylıların da yer almaları. Bu iddiaya göre, Challenger personelini, patlamadan bir saniye önce, uzaylılar kaçırdılar ve onlar hâlâ yaşıyorlar.

NASA Space Report

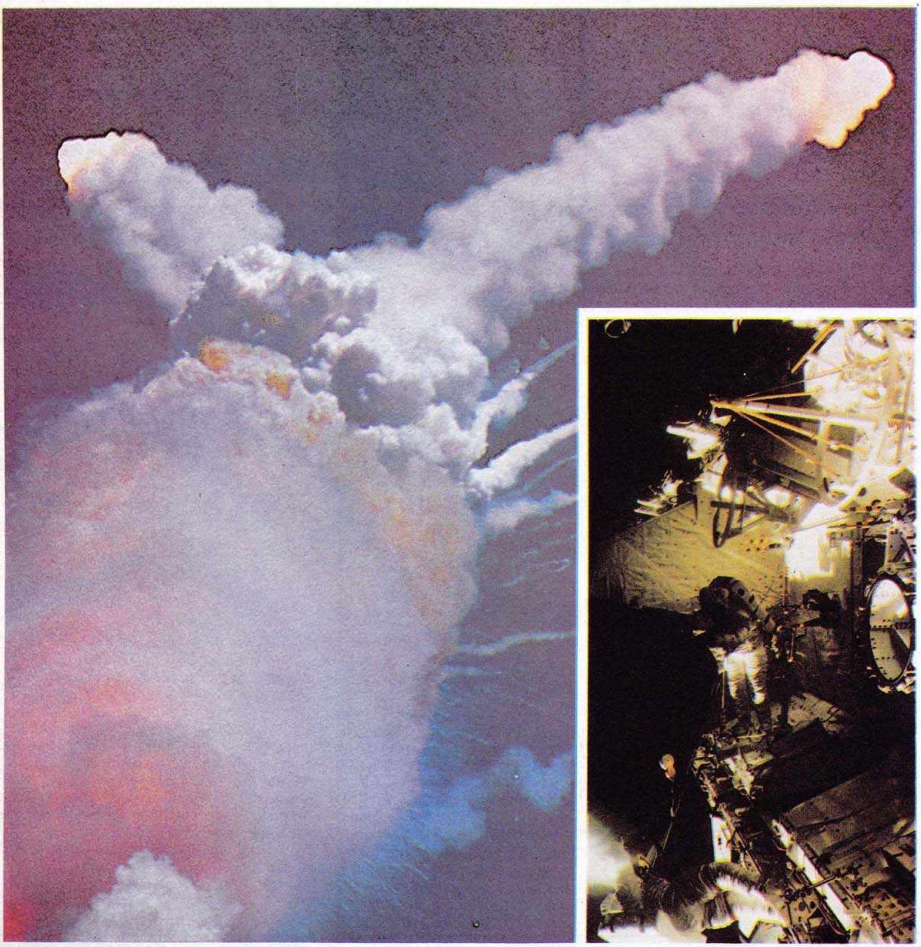

Bilinmeyen 'den

Sevgili Bilinmeyen okuyucuları, Bilinmeyen bu sayısında Türkiye'nin gizemlerine bir kez daha giriyor. Bergama, bu konuda son derece ilginç bir yer. Bu turistik kentimizde, son derece ilginç olaylar oluşmuş. Türkiye'nin ilk spiritualistlerinin ilk kez burada bir araya gelmeleri Bergama'nın bir diğer önemli yanı. Yine bu sayımızda yer alan, "dikili taşlar" gerçekten düşündürücü bir konu. İstanbul'un bir diğer gizemli yönünü burada okuyacaksınız.

Fatima Tebliği, Batı dünyasında yüzyılın başlarından beri büyük yankılar uyandıran olay. İnsanlığın düşebileceği en büyük felaketi işaret eden bu Meryem Ana vizyonu, ilginçtir, geçtiğimiz yıl içerisinde, bir kez daha gündeme geldi. Buna sebep olan kişi ise, terörist **Mehmet Ali Ağca** idi. Ağca, mahkemesi sırasında, "Fatima'nın üçüncü sırrı açıklansın!" diyerek birden Fatima Olayı'ndan söz etmeye başlayınca, kamuoyunda büyük bir heyecana neden oldu. Olayın içyüzü, hâlâ aydınlanmış değil, Ağca'nın dengesiz davranışlarının içinde, bu olay da kayboldu. Ama dikkate değer bir konu olarak anılarda kaldı. Çünkü,Ağca'nın Papa'ya olan saldırısı, Fatima olayında Vatikan'a yapılan uyarılar, ister istemez bazı çağrışımlar yaptırabiliyor.

Yazı kurulumuzun yeni elemanlarından, Ankaralı yazar ve araştırmacı **Feyyaz Şahin Coşkun**, bu sayımızda, "Buda'nın Mucizeleri" yazısı ile yer alıyor. Şahin,**Raja Yoga** adlı kitabın yazarı, Uzakdoğu inançları ve dinleri konusunda değerli bir uzman. Okuyucu mektupları köşemize ilgi, çok üst düzeyde, ilginç vakalar, yerler bildiriliyor. Daha da önemlisi, ortaya yeni araştırmaların çıkması. Birçok okuyucumuz, kendi olanaklarıyla yaptıkları araştırmalarla ve düşüncelerle, bizlere yeni bakış açıları getiriyorlar.

Bilinmeyen, okuyucularının sürekli ilgisiyle, daha zengin ve ilginç konuları ortaya koymaya devam edecek. Gelecek hafta buluşmak dileği ile, sağlık ve sevgiler.

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

Yine Atatürk ve 19

Derginizi ilk sayıdan beri, sürekli izliyorum. Böyle bir dergiyi yayımladığınız için, özellikle teşekkür ederim. Atatürk ve 19 sayısı, çok ilgimi çekti. "Atatürk Diyor ki" adındaki kitaptan bazı alıntılar yaptım. Özellikle onun, sözleri dikkatimi çekti. Bazı örnekler vermek istiyorum:

"İlham ve kuvvet kaynağı milletin kendisidir."
5+2+6+7+8+10=38 harf: 19x2.
"Ne mutlu Türk'üm diyene"
2+5+6+6=19 harf.
"Halk, müreffeh, müstakil, zengin olmak istiyor."
4+8+8+6+5+7=38 harf: 19x2.

Bu tür örnekleri çoğaltmak çok kolay. Aynı kitapta bu tür örneklere çok sık rastlanabiliyor. İnanıyorum ki, aynı konuda daha birçok şey bulunabilir. Ayrıca, UFO'lar hakkında yazışmak istiyorum.

Mecnun Turan
Ali Ersoy Mh. 115. Sok.
No: 119 Hasköy/Ankara

Rüyadaki aygıt

1985 yılının sonlarıydı. Bir gece, çok ilginç bir rüya gördüm. Rüyamda, tahta üzerine, 45°'lik açılarla, dört tahta birbirine çakılmışlardı. Üzerinde, parlak alüminyum kâğıt kaplanmıştı. Tam orta kısma ise, havadan yüksek voltaj geliyordu. O anda, ortaya biri çıktı, yüzünü göremiyordum. Yüksek voltajın gelişiyle, alüminyum kâğıda vuran elektronları görebiliyordum. Bu elektronlar, kutunun karşısında duran yüzünü göremediğim adama vuruyorlardı. Bu vuruşların sonucunda, adamın çevresinde, Kirlian fotoğraflarında olduğu gibi, renkli bir şekil oluşuyordu.

Sonra, adam kayboldu ama çevresinde görülen ışıklı şekil kaybolmadı. Bu rüya bana ne anlatmak istiyordu? Şekli, aynen aşağıya çiziyorum:

Sultan Tarlacı
Müderrisler-Melekköy
Rize

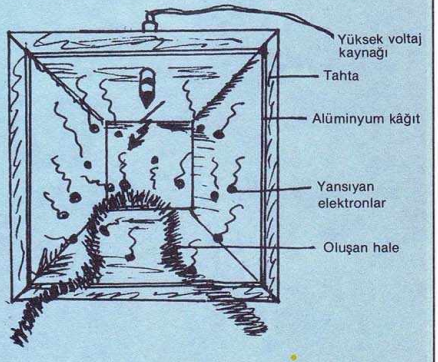

BİLİNMEYEN: Gerçekten de, Atatürk ve 19 olayı, çok hızlı bir gelişme gösteriyor. Birçok okuyucumuz, sürekli yeni ipuçları buluyorlar. Bu gidişe göre, yakında bu konuda bir kitap yazmak mümkün olacak gibi. Atatürk'ün yaşamında 19 sayısının, son derece önemli bir yer tuttuğu, artık tartışılamıyor. Önemli olan, sayısal gizemlerin daha geniş bir biçimde ele alınabilmesi. Zaman içinde, diğer tanınmış insanlar için de yapılacak olan benzer çalışmalar, konuya daha çok açıklık getirecektir.

Sultan Tarlacı'nın başından geçen olay, yani rüyası, çok farklı ve etkileyici bir olay. Birçok aygıtın ve bilimsel formülün böylesine rüyalar sonucunda ortaya çıktığı biliniyor. Sn. Tarlacı'nın rüyasında gördüğü aygıt, sanki Kirlian cihazının çok gelişmiş bir modeli gibi. Bilinmeyen,konuyu ve şekli, ilgili uzmanlara ileterek, gereken teknik sonuçları elde etmeye çalışacak.

İskender ve Gordion'un düğümü

Dünya tarihinde çok önemli bir yer tutan liderlerin arasında, Büyük İskender'in yeri dikkat çekiyor. 33 yıllık kısa yaşamında, olağanüstü işler başaran İskender'in, bilinmeyen yönleri de var. Parapsikolojik ve spiritüel güçleri olduğuna inanılan Büyük İskender'i, Ata Nirun inceledi.

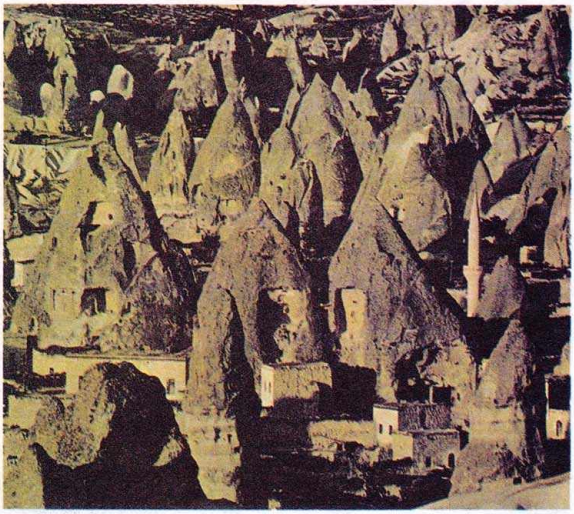

SADECE 33 YIL yaşayıp, dünya tarihinde unutulmaz bir biçimde yer alan çok az lider vardır. Bunlardan birisi de, **Büyük İskender**' dir. Makedonyalı bu ünlü kralın başından geçenler, tarihi kaynaklarda çeşitli biçimlerde yer alıyor. Oysa, onun bir de bilinmeyen yönleri var. İskender'in yaşadığı birçok olay, normalüstünün dünyasına rahatça giriyor. Üstelik, İskender'in Anadolu üzerinde çok önemli bir etkisi var. Kendisi, imparatorluğunu Anadolu kavimlerinin birliği üzerine kurmuştu, öte yandan özel bir görevi olduğuna inanıyordu.

Göreme. Kapadokya bölgesinin bu gizemli yöresine, Büyük İskender büyük önem veriyordu. Bu bölgeyi ele geçirenin, tüm Anadolu'ya hâkim olacağına inanılıyordu. İskender, bu amaçla yola çıkarak, tüm Anadolu'ya hâkim oldu (üstte).

Doğduğu gün Artemis Tapınağı yandı

İskender'in doğduğu gün, Temmuz ayının 6'sıydı. Aynı gün, Efes'teki ünlü Artemis Tapınağı (Diana) yandı. Bu tapınak, dünyanın yedi harikasından biriydi. İlginçtir, bu olay üzerine, bilge Manisalı **Hegesias** şöyle diyordu: *"Diana'nın (Artemis), İskender'in doğumu nedeniyle, o gün loğusa annenin yanında işi vardı. Bu yüzden tapınağı koruyamadı."* Aynı anda, Efes'te bulunan tüm kâhinler, yangını büyük bir felaket olarak niteliyorlar, dövünerek, o gün, Asya için büyük bir felaketin doğduğunu söylüyorlardı.

Büyük İskender'in büstü. Makedonya Kralı, burada, kral olduğu dönemdeki haliyle görüntülenmiş (altta).

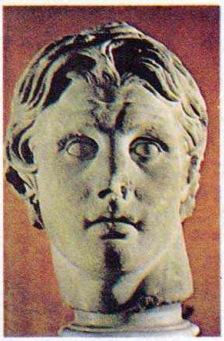

Ter döken heykel

Gerçekten de, İskender, kral olur olmaz, Asya'ya tüm gücü ile saldırdı. Asya seferine çıkmadan önce, ünlü kehanet tapınağı Delfi'ye gitti ve orada garip bir olay oldu. Servi ağacından yapılmış bir heykelin "ter döktüğü" görüldü. Olay üzerine kâhin **Aristandr,** bu olayı olumlu olarak niteledi ve İskender'in ününün ve şerefinin anlatımında sahatın yetersiz kalacağı şeklinde yorumladı.

Anadolu'ya geliyor

İskender, Anadolu'ya Çanakkale'de, Truva'da ayak bastı. Kurbanlar kestirdi ve kentin yeniden kurulması için emirler verdi. Böylece, Anadolu seferi başlıyordu. Granikos Çayı (Biga'daki Çan Çayı) savaşından sonra İskender, Sard'a indi. Oradan Efes'e geçti. Bu arada, bugünkü İzmir'in kurulmasına da neden oldu. Eski Mısır, bugünkü Bayraklı'daydı. İskender, kenti, Kadifekale ve çevresinde kurdurttu. Daha sonra, Milet, Priene, Didim, Bodrum, Datça, Fethiye ve Perge'yi aldı.

Rüzgârın yönünü değiştirdi

Antalya kıyısında, ilginç bir olay oldu. Geçilen sahiller, güney rüzgârı nedeniyle, geçit veremiyorlardı. İskender, ordusunun buradan geçemeyeceğini anlayınca, deniz kenarına giderek kılıcını kaldırdı. O anda rüzgâr, birden yön değiştirdi, kuzeyden esmeye başladı. Bu olaydan sonra, herkes, İskender'in Tanrısal bir gücü olduğuna ve denizin bile ona itaat ettiğine inandı. Rastlantı mıydı, bilinemiyor ama, İskender bu olayı çok iyi kullanacaktı.

Çözülemeyen düğüm

İskender, buradan Gordion'a (Yassıhöyük, Polatlı ve Eskişehir arasında) geldi. Buraya özellikle gelmek istiyordu. Çünkü, 400 yıllık bir efsanenin ürünü olan, ünlü "Gordion Düğümü" buradaydı. M.Ö. 738 yılında, buraya gelen İskender, hemen düğümün bulunduğu iki tekerlekli arabanın yanına gitti. Bu düğüm, kentin kurucusu **Gordios** tarafından yapılmış, arabanın boyunduruğu, bir kayış ya da ağaç kabuğu ile bağlanmıştı. Düğümün ne başı, ne de sonu belli değildi. Kimse, bu düğümü çözemiyordu. Daha da önemlisi, bu düğümü çözenin, tüm Asya'ya hâkim olacağına inanılıyordu.

Kehanet gerçekleşiyor

Bir diğer inanca göre bu düğüm, Asya'nın ve Anadolu'nun düğümü idi. Bunu çözen, Anadolu'nun ruhsal lideri olacaktı. Çünkü, Baştanrı **Zeus** böyle olmasını istemişti. İskender, önce düğümü uzun uzun inceledi. Çevrede toplananlar, bıyık altından gülerek, kralın bu düğümü çözemeyeceğinden emin görünüyorlardı. Oysa İskender, akıl almaz bir iş yaptı. Kılıcını çekti ve bir vuruşta düğümü parçaladı. Kehanet gerçekleşmişti ve Anadolu'nun yolu açılmıştı.

10 bilgeyi sınadı

İskender'le ilgili mitlerin içerisinde bir tanesi gerçekten çok ilginçtir. Olay, Hindistan'da geçer. İskender, halkı etkiledikleri için, 10 Hintli bilgeyi tutuklatır. İskender, onlara birer soru soracağını ve en kötü cevaptan başlayarak, öldürteceğini söyler. Hakem olarak

da, içlerinden en yaşlısını seçer. Birinciye, yaşayanlar mı, yoksa ölüler mi daha çoktur, der. Yaşayanlar çoktur, çünkü ölüler artık insan değildirler, cevabını alır. İkinci soru, en hilekâr hayvanın hangisi olduğudur. İnsanoğlunun henüz rastlamadığı bir hayvan, cevabını alır.

Sonraki soru, gecenin mi, yoksa gündüzün mü daha önce yaratıldığıdır. Cevap, gündüzdür, çünkü arada bir gündüzlük zaman vardır. İskender cevabı anlayamadığını söyler. Bilge, bilinmeyen sorulara, bilinmeyen cevaplar verilir, der. Daha sonra, bir insan için kendini sevdirmenin yolu nedir, sorusu sorulur. Bunun cevabı ise, en kudretli insanın önünde dahi korkmamaktır. Bir insan nasıl Tanrı olabilir, sorusuna ise, bir insan için yapılması imkânsız olan şeyi yaparak, cevabını alır. Sonraki soru, yaşamın mı, yoksa ölümün mü daha güçlü olduğudur. Cevap ilginçtir, bilge yaşamın daha güçlü olduğunu söyler, çünkü yaşam, sonsuz acılara katlanabilmektir. Son soru ise, bir insanın ne kadar yaşaması gerektiğidir. Bunun cevabı ise, "Ölümün yaşama üstün görülmediği zaman boyunca"dır.

Daha fazla bilgi için:
İskender ve Sezar, Plutark, Dün ve Yarın Yayınları, İstanbul 1935.
İskender'in Anadolu Savaşları, Suad Yurdukoru, Ege Turizm Derneği, 1961.
Anabasis, Ksenephon, Hürriyet Yayınları, İstanbul 1975.

darkmalt

Bozulan karar

İskender, hakeme kararını sorar. Yaşlı adam, hepsinin en kötü cevapları verdiğini söyler. *"O zaman bu kararından dolayı önce senin ölmen gerekir"* der. Bilge, *"Hayır"* der, *"Sözünüzden dönmeyiniz, çünkü siz önce, en kötü cevap vereni öldüreceğinizi söylediniz."* Bir çıkış yolu bulamayan kral, armağanlar vererek, hepsini salıverir. Bu değişik olay, İskender'in gizem merakını açıkça ortaya koyuyor. Ama en garip olay, İskender'in ölümünden önce olan olaydır. Fırat kıyısında, soyunup yıkanan İskender, birden koltuğunun üzerinde, kendi tacını takmış ve giysilerini giymiş birinin, hiç konuşmadan oturduğunu görür. Kim olduğu uzun uzun sorulmasına rağmen, cevap alınamaz.

Çok sonra, adam kendine gelir ve zorlukla konuşarak *"Ben"* der, *"Bir İtalyan esiriyim. Yıllar önce, Babil'e esir olarak getirildim ve hep zincirlenmiş olarak zindanda yaşadım. Bugün birden* **Serapis***'i gördüm."* (Serapis: Mısır'da Ölüler Tanrısı, cehennemin kralı. İnançlara göre, bu görüntü ölüm vaktinin geldiğinin işaretidir). Adam anlatmaya devam eder: *"Serapis zincirlerimi yok etti ve beni buraya getirdi, bunları giydirdi ve ağzımı kilitledi."*

Kendi ölümünü gördü

Olay, İskender'i çok etkilemiştir. O kadar ki, artık sonunun geldiğine inanır. Adamı öldürtür ama kadere karşı gelemeyeceğinin bilincindedir. İçine kapanır, kadın ve içki ile dolu bir sefahat hayatına atılır. Gerçekten de bundan sonra fazla yaşayamayacaktır. 33 yaşında, 12 gün içinde ölecektir. Bazı yaklaşımlara göre İskender, mükemmel bir durugörü medyumudur. Birçok olayı önceden görmüş ve kararlarını ona göre vermiştir. Sonunda ise, kendi ölümünü önceden görmüştür.

İnsanlığı etkileyen birçok liderin gerek doğum anlarında, gerekse yaşamları sırasında, birçok olağanüstü olay gerçekleşmektedir. İskender de bunlardan birisi ama bir farkı var: İnançlara göre, o, Gordion'da, Anadolu'nun kaderini bağlayan düğümü çözdü. Böylece, bu özel kara parçası, gerçek işlevine kavuştu. Çünkü, Gordion'un yeri ilginçti, burası aynı zamanda, Tevrat'ta adı geçen Esav'ın dağının yeriydi (bkz. sayfa 1480). Yani, bir peygamber bedduası sonucunda kilitlenen bir ülkenin kaderi, bir kralın kılıcı sayesinde yeniden açılıyordu.

Büyük İskender Bodrum'da. Bu resim Halikarnas Balıkçısı tarafından çizilmiştir (altta).

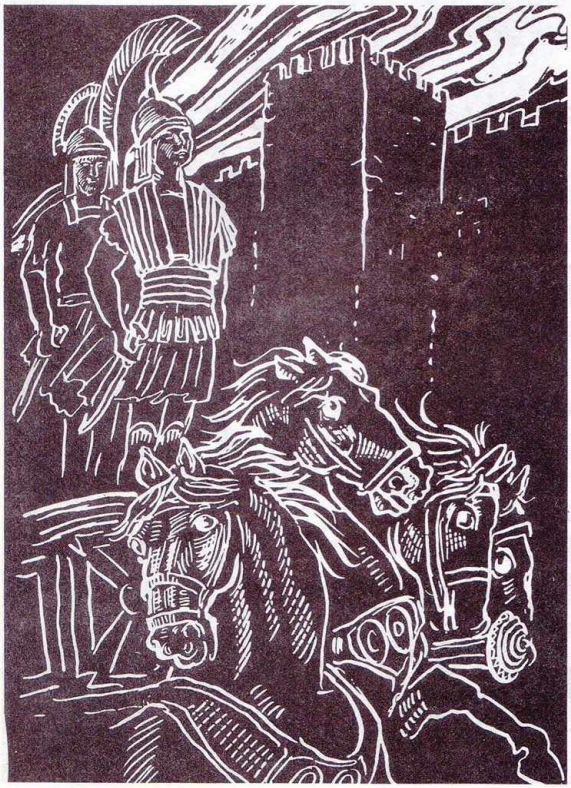

Hz. İsa'nın mucizeleri

Hz. İsa'nın yaşamı hemen hemen tümüyle mucizelerle dolu, olağanüstü bir yaşamdı. Onun gösterdiği mucizeler, günümüzdeki yetenekli kişiler tarafından farklı boyutlarda tekrarlanabiliyor. Aşağıdaki yazıda araştırmacı Rıza Emiroğlu, bu türden olayların çağdaş bilimsel bilgiler açısından yorumlanabileceğini öne sürüyor.

YAŞADIĞI DÖNEMDE Roma İmparatorluğu'nun despotluğuna karşı savaşmış olan Hz. İsa, insanların eşitliğini ve kardeşliğini savunmuş, ancak bu mücadelesini sevgiyi ifade ederek, karşısındakilerin vicdanlarını uyandırarak sürdürmüştü. O, insanlara aşırı bir sevgi ve hoşgörü ile yaklaşmayı, affedebilmeyi, kin tutmamayı savunmuştu. Kuşkusuz ki, o dönemin aşırı baskıları karşısında bu yöntem pek de geçerli olmamıştı. Ancak böyle olduğu halde Hz. İsa'nın öğretisi, insanlığın eşitliği ve kardeşliğini savunmuş tüm öğretiler gibi giderek yayılmış ve tüm dünyada kabul edilmiştir. Hz. İsa'nın vicdan tatbikatı kuşkusuz ki, insanın insanca yaşayacağı, kimsenin sömürülmediği, kâr için insanların yan yollara sapmak gereğini duymayacağı bir toplum içinde gerçek yerini ve anlamını bulacaktır. Böylece onun öğretisi de özgün şekline kavuşacaktır.

Hz. İsa'nın olağanüstü bir ruhsal şifa yeteneği vardı. Bu sayede çok sayıda kişiyi tedavi etmişti (sağda).

Hz. İsa ve mucizeleri

Diğer tüm peygamberler gibi, vazifesini gerçekleştirirken, o çağa özgü anlayışlara hitap edebilmek amacıyla birçok mucizeler gösteren Hz. İsa, bu sayede çevresindekilerin kendisine yönelmesini sağlamıştı. Bu mucizeleri, diğer peygamberlerin birçok mucizesi gibi, çağdaş bilgiler içinde yorumlama olanağı vardır.

Hz. İsa'nın telepati, durugörü, kehanet, apor, levitasyon, ruhsal şifa ve daha birçok çeşitte parapsikolojik ve spiritolojik yetenekleri vardı. Kuşkusuz o dönemde mucize sayılabilecek bu yetenekler, günümüzde (o düzeyde olmasa bile) birçok hassas kişide gözlemlenebilmekte ve bu kişiler üzerinde araştırılmaktadır.

Hz.İsa'nın telepati yeteneği

Kendisinde var olan son derece güçlü telepatik yeteneği sayesinde Hz. İsa, karşısındakilerin düşüncelerini okuyabiliyor, böylece onların amaçlarını anlayabiliyordu. Buna ilişkin İncil' de ifade edilmiş çok sayıda örneklerden biri şöyledir: *"Yazıcılar ile Ferisiler, İsa'yı itham edecek sebep bulmak için, Sebt gününde hastalığı iyi ediyor mu, diye onu gözetliyorlardı. Fakat İsa onların düşüncelerini biliyordu ve eli kurumuş olan adama dedi: 'Ayağa kalk, ortada dur'; o da ayağa kalkıp durdu. İsa da onlara dedi: 'Size sorarım, Sebt gününde iyilik etmek mi, yoksa kötülük etmek mi uygundur? Can kurtarmak mı, yoksa helak etmek mi?' Ve etrafında, hepsine bakarak dedi: 'Elini uzat.' O da uzattı ve eli eski haline geldi."* (Luka 6/7-10)

Görüldüğü gibi Hz. İsa, kendisini itham etmek isteyenlerin niyetlerini anlayabilmiş ve gereken cevabı vermişti. Bu örnekte, aşağıda ayrıca inceleyeceğimiz şifa olayı da bulunmaktadır. Hz. İsa, adamın sağ elindeki felci iyileştirmişti.

Bir başka örnek de yine Luka İncili'ndedir. İnmeli bir kişi, tedavi için Hz. İsa'nın yanına getirildi. Hz. İsa da: *"Ey adam, günahların bağışlandı"* dedi. *"Yazıcılar ve Ferisiler, 'Küfür söyleyen bu adam kimdir? Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir?' diye düşünmeye başladılar. Fakat İsa düşüncelerini bilerek, cevap verip onlara dedi: 'Niçin yüreklerinizden düşünüyorsunuz? Hangisi daha kolay; günahların sana bağışlandı demek mi? Yoksa kalk, yürü demek mi?"* (Luka 6/20-23)

Auraları görebiliyordu

Biyoplazmik enerji olarak da adlandırılan aurayı görebilme, durugörü yeteneği kapsamı içinde sayılmaktadır. Bu yeteneğe sahip kişiler, karşısındaki kişinin bedenini saran enerjetik alanı görebilmekte ve bu alanın, kişinin düşünce ve karakter yapısıyla değişen niteliğini renk olarak algılamakta ve o kişiyi doğru bir şekilde değerlendirebilmektedir. Hz. İsa da bu yeteneği sayesinde karşısındakileri, kendisinden saklamaya çalıştıkları gerçek yüzleriyle görebiliyordu. Böylece olumlu ya da olumsuz kişilikleri özgün ölçütlerle ayırt edebiliyordu.

Hz. İsa'nın soyu çok eskilere gitmekteydi. Resimde bunun canlandırılışı görülmektedir (üstte).

"İsa, **Natanael***'i kendisine doğru gelmekte görerek onun hakkında dedi: 'İşte kendisinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!' Natanael ona: 'Sen beni nereden tanıyorsun?' dedi, İsa cevap verip ona dedi: '***Filipus** *seni çağırmadan önce incir ağacının altında iken, seni gördüm.' "* (Yuhanna 1/47-48).

Aynı İncil'de Hz. İsa'nın bu yeteneği açık bir şekilde ifade edilmektedir (2/23-25): *"Ve Fısıhta, bayram günlerinde Yeruşalim'de iken, yapmış olduğu alametleri görerek çokları onun adına iman ettiler. Fakat İsa, bütün insanları bildiği için kimsenin şahadetine ihtiyacı yoktu; çünkü insanda ne olduğunu o kendisi bilirdi."*

Petrus'un inkârı

Olacakları önceden söyleme şeklinde açıklanabilecek olan kehanet olayı, Hz. İsa'nın sözlerinde çok sayıda vardır ve bunlar zaman geçtikten sonra gerçekleşerek kanıtlanmıştır. Böylece Hz. İsa'nın geleceği görme yeteneğinin varlığını da öne sürmek mümkündür. **Petrus**'un kendisini inkâr edeceğini önceden haber vermesi bu konuya ilişkin en belirgin örneği oluşturmaktadır. Bu olay **Marcos**'un İncili'nde şöyle geçmektedir: *"İsa onlara dedi: 'Hepiniz sürçeceksiniz, çünkü yazılmıştır: Çobanı vuracağım ve koyunlar dağılacaklar.' ...Ancak Petrus ona dedi: 'Eğer hepsi sürçseler bile, ben sürçmem.' İsa da ona dedi: 'Doğrusu*

sana derim, bugün, hatta bu gece, horoz iki kere ötmeden önce, sen beni üç kere inkâr edeceksin.' " (14/27, 29, 30). Gerçekten de Petrus, Hz. İsa'yı üç kere inkâr etmişti: *"Petrus aşağıda, avluda iken başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi ve Petrus'u ısınırken görerek ona bakıp dedi: 'Sen de Nâsıralı İsa ile idin.' Fakat o inkâr edip dedi: 'Senin dediğini bilmiyorum ne de anlıyorum.' Dış kapının önüne çıktı ve horoz öttü. Hizmetçi kız onu tekrar görüp duranlara: 'Bu onlardandır', demeye başladı. Fakat o yine inkâr etti. Biraz sonra duranlar yine Petrus'a dediler: 'Gerçek sen onlardansın, çünkü Galilelisin.' O ise, lanet edip ant etmeye başladı: 'Söylediğiniz o adamı tanımam.' Ve hemen horoz ikinci kere öttü. İsa'nın kendisine söylediği 'Horoz iki kere ötmeden önce, beni üç kere inkâr edeceksin', sözü Petrus'un hatırına geldi. Ve bunu düşünerek ağladı."*

Hz. İsa'nın yıllar sonra çıkan bir kehaneti de Kudüs'ün Romalılar tarafından yağmalanıp, halkın kıyıma uğrayacağını haber vermesidir: *"İsa mabetten çıkarken şakirtlerinden biri ona dedi: 'Öğretmen, bak, ne biçim taşlar, ne biçim binalar!'* İsa da ona dedi: *'Bu büyük binaları görüyor musun? Burada taş üstünde yıkılmadık taş bırakılmayacak.' "*(Markos 13/1-2) Kırk yıl sonra Romalı General **Titus**, şehri kuşatmış ve halkı kıyıma uğratmıştı.

Suyun üzerinde yürüdü

Hz. İsa'nın su yüzünde yürümesi olayı, levitasyon olarak adlandırılan, yerçekimini yenme yeteneğinin bir örneğidir. Bu olayda Hz. İsa, içinde şakirtlerin bulunduğu Galile Denizi'ndeki kayığa yürüyerek gelmiş, hatta Petrus'un da bir süre denizde yürümesini sağlamıştır: *"Ve gecenin dördüncü nöbetinde, İsa denizin üzerinde yürüyerek yanlarına geldi. Fakat şakirtler onu denizin üzerinde yürürken görünce: 'Bu bir hayalettir', diye şaşırdılar; ve korkudan bağırdılar. Fakat hemen İsa: 'Cesur olun, benim, korkmayın', diyerek onlara söyledi. Petrus ona cevap verip dedi: 'Ya Rab, eğer sen isen ,suların üzerinde sana gelmemi emret.' Ve İsa: 'Gel' dedi. Petrus da kayıktan inip İsa' ya gelmek için suların üzerinde yürüdü. Fakat yali görünce korktu ve batmaya başlayarak: 'Ya Rab, beni kurtar!' diye bağırdı. İsa hemen elini uzatıp onu tuttu ve kendisine dedi: 'Ey az imanlı, neden şüphe ettin?' "* (Matta 14/25-31).

Hz. İsa beş ekmek ve iki balıkla beş bin kişinin doymasını sağlamıştı. Bu olayı parapsikolojik terminolojide 'apor' olarak isimlendirmek mümkündür (solda).

Hz. İsa yaşamı boyunca çevresindekilere kardeşliğin ve eşitliğin gerçekleşmesi gerektiğini ifade etmişti. Onun öğretisi varlık sevgisi üzerine kurulmuştu (sağda).

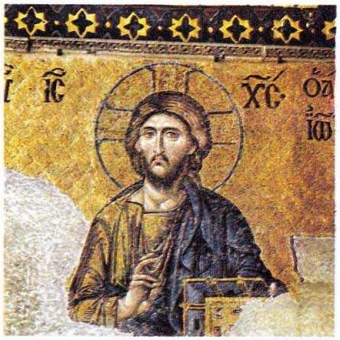

Çoğalan yiyecekler

Hz. İsa, tıpkı **Hz. Muhammed** gibi (bkz. sayfa 1487) yiyecekleri ve içecekleri çoğaltarak apor yeteneğine de örnekler göstermiştir. Az sayıda yiyecekle çok sayıda toplulukları doyurabilmeyi başaran Hz. İsa'nın bu yeteneği Markos' un İncili'nde şöyle örneklenmektedir: *"... Onlara dedi: 'Kaç ekmeğiniz var? Gidin bakın.' Onlar da öğrenip: 'Beş ekmek ve iki balığımız var', dediler. Onlara hepsinin bölük bölük yeşil otların üzerine oturmalarını emretti. Onlar da yüzer, ellişer, küme küme oturdular. Beş ekmeği ve iki balığı alıp göğe bakarak şükran duası etti ve önlerine koymak için ekmekleri kırıp şakirtlerine verdi; iki balığı da hepsine pay etti. Hepsi yiyip doydular. Parçalardan ve balıklardan on iki küfe dolusu kaldırdılar. O ekmeklerden yiyenler beş bin erkek idiler."* (7/38-44).

Bir başka örnek de suyun şaraba çevrilmesi olayıdır. Bu, Hz. İsa'nın ilk mucizelerindendir: *"Üçüncü gün Galile'nin Kana şehrinde düğün oldu; İsa'nın anası da orada idi. İsa ve şakirtleri de düğüne çağrıldı. Ve şarap eksilince, İsa'nın anası ona dedi: 'Şarapları yok.' İsa ona dedi: 'Kadın benden sana ne? Saatim daha gelmedi.' Anası hizmetçilere dedi: 'Size ne derse onu yapın.' Yahudilerin temizlik kuralı üzre, orada her biri iki veya üç metriti* (1 metriti 40 litredir) *alır altı taş küp vardı. İsa hizmetçilere dedi: 'Küpleri su ile doldurun.' Onları ağızlarına kadar doldurdular. Ve hizmetçilere dedi: 'Şimdi çıkarıp ziyafet reisine götürün'; onlar da götürdüler. Ziyafet reisi şarap olmuş suyu tattığı zaman, onun nereden olduğunu bilmiyordu..."* (Yuhanna 2/1-9.

İyileşen hastalar

Ruhsal şifa yöntemi, çağlar boyunca, tıbbın

bulunmadığı yerlerde uygulanagelen bir tedavi yöntemidir. Günümüzde dahi bu yöntemleri uygulayan kişiler bulunmakta ve hatta tıbbın tedavi edemediği hastalıkları iyileştirebilmektedirler. Şifa yöntemleri yakından, hastaya temas edilerek uygulanabildiği gibi, uzaktan da gerçekleşebilmektedir. Hz. İsa da ruhsal şifa yoluyla çok kişiyi tedavi etmiş, normal hale döndürmüştür. İncil'de buna ilişkin çok sayıda örnek yer alır. Matta İncili'ndeki olay şöyledir: *"Ve ona büyük kalabalıklar, beraberlerinde topallar, körler, dilsizler, çolaklar, daha başka birçokları olarak geldiler ve onları İsa'nın ayaklarının yanına bıraktılar ve İsa onları iyi etti; şöyle ki, dilsizi söyler, çolağı sağlam, körü görür ve topalı yürür gördükleri zaman, halk şaştılar ve İsrail'in Allah'ına hamdettiler."* (15/29-31).

Aynı İncil'de, felçli bir kişinin iyileştirilmesi ile ilgili bir örnek verilir: *"Ve İsa oradan ayrılıp onların havrasına girdi. Ve işte, eli kurumuş bir adam vardı... O zaman İsa adama: 'Elini uzat' dedi; ve adam elini uzattı ve öteki eli gibi eski sağlam haline geldi."* (Matta 12/9, 10, 13).

Hz. İsa'nın bir ölüyü diriltme mucizesini gösteren bir tablo (altta).

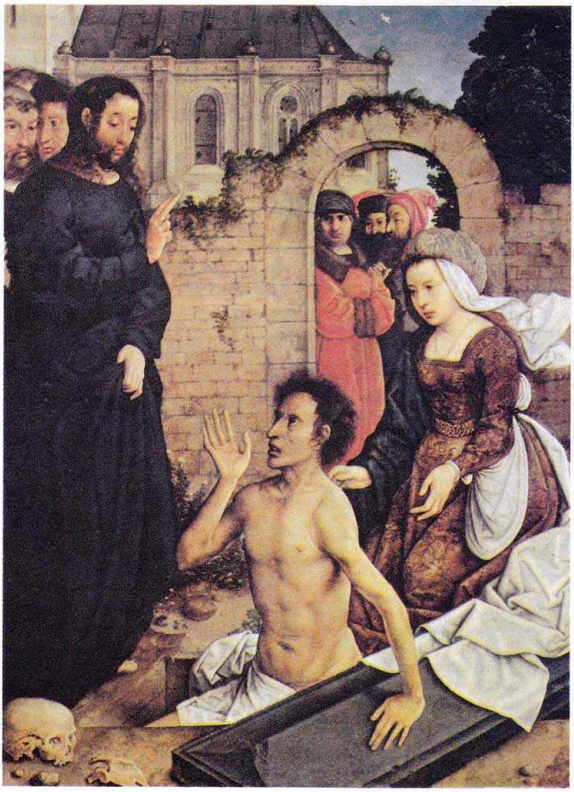

"Kalk ve yürü!"

Hz. İsa'nın olağanüstü şifa yeteneğine bir örnek de Yuhanna İncili'nde bulunmaktadır. Burada Hz. İsa'nın, uzun süredir hasta olan bir kişiyi tedavi edişi anlatılır: *"Yeruşalim'de Koyun kapısı yanında, İbranice Beythesta denilen, beş eyvanlı bir havuz vardır. Bunların içinde hasta, kör, topal, azası kurumuş olanlardan bir kalabalık yatardı. Ve hastalığını otuz sekiz yıldır çekmekte olan bir adam orada idi. İsa onu yatmakta görüp uzun zamandır hasta olduğunu da bilerek, kendisine: 'İyi olmak ister misin?' dedi. Hasta ona cevap verdi: 'Efendi, su çalkalandığı zaman, beni havuza koyacak kimsem yok ve ben gelmekte iken, başkası benden önce iniyor.' İsa ona dedi: 'Kalk, yatağını kaldır yürü.' Adam hemen iyi oldu ve yatağını kaldırıp yürüdü."* (5/2-9).

Yukarıda da belirtildiği gibi bu türden ruhsal şifa olayları, günümüzde de vardır. Şifa verme yeteneğine sahip kişilerin tedavi ettiği çok sayıda insan bulunmaktadır. Ayrıca, kendiliğinden şifa şeklinde görülen olağanüstü tedavi olayları da söz konusudur. Bunların içinde **Meryem Ana**'nın görülen vizyonları en bilinenleridir (bkz sayfa 1496).

Meryem Ana'nın vizyonu

1858 yılında Fransa'da, Lourdes'da görülen Meryem Ana vizyonu, bu bölgeyi hastaların, şifa için umut aradığı bir bölge haline getirmişti. Bir hac merkezi haline gelen Lourdes, her yıl beş milyon kişinin ziyaret ettiği bir yer olmuştu. Vizyonun görüldüğü yıl yüzden fazla şifa olayı kaydedildi. Kilise diğer yıllar içindeki binlerce şifa olayından sadece 63'üne "mucize" sıfatını yakıştırmıştı. Bunlara bir örnek **Alice Coutealt**'un 1952 yılında buraya yaptığı ziyarettir. Ne yürüyebilen, ne de konuşabilen Couteault, ziyaretten sonra çok kısa bir sürede iyileşmiş ve bu iyileşme süreci, dünyanın birçok yerinden gelmiş çok sayıdaki doktorların gözetiminde incelenmişti. Bu, resmi olarak tüm kanıtlara sahip, çağdaş, gerçek ve tam bir ruhsal şifa olayıydı.

Yüzyıllardır insanları iyileştiriyor

Şifa taşları

Anadolu'da, kökeni İslamiyetin kuruluş yıllarına değin uzandığı belirtilen şifa taşları sayesinde insanların hastalıklardan kurtulduklarına ilişkin güçlü halk inançları var. Namık Talat Güraslan, şifa taşlarında ruhsal tesirlerin önemli bir rol oynadığını öne sürüyor.

ŞİFA TAŞLARI şimdiki tedavi usullerinin kullanılmadığı dönemlerde bazı hastalıkların tedavileri için kullanılmış, birçok kereler de olumlu sonuçları görülmüştür. Mistik ve gizemli bir tedavi yöntemi olmasının yanı sıra, hayvanlar üzerinde de uygulanmış olması yöntemin ilginçliğini oluşturuyor. Tedavide başarıya ulaşılmış olunmasının nedenini bazı araştırmacıların; dini düşünce altında yaşayanların bu gibi olaylarda kendilerine yaptıkları telkinlerle iyi olacaklarına kesinlikle inanmalarının yattığını söylemelerine rağmen, tedavide diğer bir nedenin de ruhsal tesir mekanizmasının varlığına bağlanabileceği inancındayız. Hayvanların da kendi kendilerine telkinde bulunamayacakları inancı bu düşüncenin bizde uyanmasına yol açmıştır.

Etnografya Müzesi'ndeki şifa taşlarından iki örnek (üstte). Şifa taşlarından su içen insanların ve hayvanların hastalıklarından kurtulacaklarına ilişkin, Anadolu'da yaygın bir inanç var.

Etnografya Müzesi'nin dıştan görünüşü (sağda).

Şifa taşlarının içeriği

Şifa taşları, içinden su içen insanların ve hayvanların, yakalanmış oldukları bir hastalıktan kurtulacağına, yani şifa bulup iyi olacaklarına inanılan, içinde ayetler yazılı madeni ve bazen de topraktan yapılmış su taşlarıdır. Halkımızın inancına göre her türlü hastalık bu taşlarla Allah'ın izni ile geçer ve hasta olanın hiçbir şeyi kalmaz.

Tihtap taşları

Anadolu'da bulunan şifa taşlarına her yörede aynı ad verilmemektedir. Örneğin Malatya, Gaziantep, Konya ve Sıvas dolaylarında şifa taşlarına *tihtap taşı* denilir.Tihtap, bir tedbirin hastalığa iyi geldiğini, bir şeyin yaradığını belirtmek için, *"Tihtabı budur, ilacı budur, bu ilaç hastalığı tihtap gibi kesti"* şeklinde kullanılır.

Korku hastalıkları için

Çorum'un Alaca yöresinde şifa taşları korku taşı olarak da anılır. Adı geçen bölgede korkudan doğan hastalıklarda kullanıldığı için bu adı almış olabilir. Bu konuda bir eser yazmış olan **Osman Aksoy**, kitabında şöyle diyor: *"Gerek Etnografya Müzesi'ne gelen ziyaretçiler arasında rast geldiğim hocalardan ve gerekse gittiğim yerlerden edindiğim bilgilere göre, şifa taşlarının her türlü hastalık için kullanıldığını öğrendim. İnsanlarda ve hayvanlarda meydana gelen hastalıkların bu taşlar ile geçeceğine özellikle Orta Anadolu ile Doğu Anadolu'da kuvvetle inanılır."*

Hz. Muhammed de kullanmış

Şifa taşları genellikle bakır, bronz ve pirinçten yapılmış olmakla beraber, çok az olarak toprak ve ağaçtan da yapılır. Bunların büyük bir kısmının da Mekke ve Medine'den geldiği belirtiliyor. Halk arasında dolaşan bazı söylencelere göre bunların başlangıcı Müslüman-

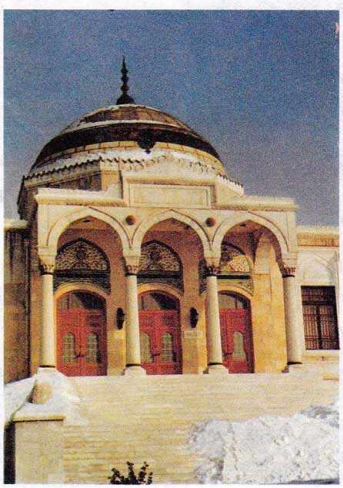

Genellikle metalden yapılan şifa taslarının kökeni Müslümanlığın ilk ortaya çıktığı yıllara kadar uzanıyor. Hatta şifa taslarının içerisine Kuranı Kerim'den alınan çeşitli ayetler ve dualar yazılır (solda).

lığın kurulduğu tarihlere kadar gitmektedir. Anlatıldığına göre o dönemlerde Müslüman olmayanlar **Hz. Muhammed**'e büyü yapmışlar. Peygamber bu büyü ile gitgide zayıflamaya başlamış ve bir gün bu yakalandığı hastalığı düşünürken **Cebrail** Hz. Muhammed'e şöyle demiş: *"Ey Muhammed, sen hastalığına çok üzülüyorsun, hastalığın çok önemli değildir. Senin düşmanların sana sihir yaptılar. Bir tasa yazı yazıp, su içilmeyen bir kuyuya at. Bunu oradan tekrar çıkar ve şu ayetleri temiz bir su üzerine okuyarak o suyu iç, sihir bozulacaktır."* Peygamber de söylenilenleri yapmış ve bu şekilde iyi olmuştur. İşte o zamandan bu yana ayetler bir tas üzerine yazılmaya devam etmiş ve zamanımıza kadar gelmiştir.

Şifa taslarının özellikleri

Şifa tasları şekil bakımından Türk hamam taslarına benzer. Tasların ortasında göbek adı verilen bir yer vardır. Bunun dinsel bir anlam taşıdığı söyleniyor. Çünkü şifa tasları kullanılırken içerisine konulan suyun hiç yere dökülmemesi gerekir. İnanışa göre ancak ayak basılmayan bir yere dökülebilir. Şifa taslarının içinde göbekten başka, üzerine aynı tasın benzeri olan küçük bir tas daha perçinle tutturulmuştur. Bu küçük tasların kenarlarına üzerlerinde Besmele yazılı 40 adet kurşun levhacık asılmıştır.

Neden kurşun ya da metal?

Kurşun ve metalin, hastalıkların, kötü tesirlerin sebebi olarak görülen cinlerin, kötü ruhların etkilerini yok edeceğine dair bir inanç mevcuttur. Kurşun dökme olayı, ölünün üzerine metal bir bıçak koyma vs. gibi düşüncelerden bu nedene dayanıyordu.

Roma'da savunma aracı olarak en çok kurşun, **Kronos**'a atfedilmiş en üstün sihirli metal olarak kurşun kullanılmıştır. Kronos, Kin ve Hınç Tanrısı'dır. Kurşunun da cehennem Tanrılarına mal edilmiş oldukları da bilinmektedir. Ayrıca, güçlü bir sihir bozucu olarak tunç da kullanılmıştır; o kadar ki, Lemuria ya da Atlantis gibi kayıp uygarlıklara atfedilen sihirle zarar verme gecelerinde, aile babası, kötü ruhları uzaklaştırmak için tunca vururdu. Bugün hâlâ Uzakdoğu'da, ağaca teker teker asılı tunç figürler, rüzgârın tesiriyle birbirlerine çarparak çıkardıkları seslerle kötü ruhları devamlı surette uzaklaştırmaktadırlar.

Nasıl kullanılmaktadır?

Taslara, Kuranı Kerim'den alınan çeşitli ayet ve dualar, kakma tekniği ile yazılır. Böyle bir tastan su içen kimse içtiği suyun okunmuş olduğuna inanır. Bu bir inanç olduğundan hasta, yakalanmış olduğu hastalıktan kurtulacağına tüm varlığıyla inanır. Bugünkü çağdaş tıbbın telkinle iyileştirme yöntemlerinin çok iyi sonuçlar verdiği biliniyor. Spiritualistlere göre, tasların ruhsal tesirleri taşımada aracı olacağı yaklaşımı da söz konusudur. Şifa taslarına su konurken ve su alınırken dikkat edilecek bazı noktalar vardır. Bunlar her yörenin inançlarına göre değişir. Kıbleye karşı akan bir pınar, çeşme ya da çaydan su alınması, gün doğmadan evvel alınması, alınırken köpeklerin görmemesi, doğan ay hesabıyla ilk çarşamba günü alınması veya cuma günleri alınması gibi noktalar halk arasında yer etmiş inançlardır.

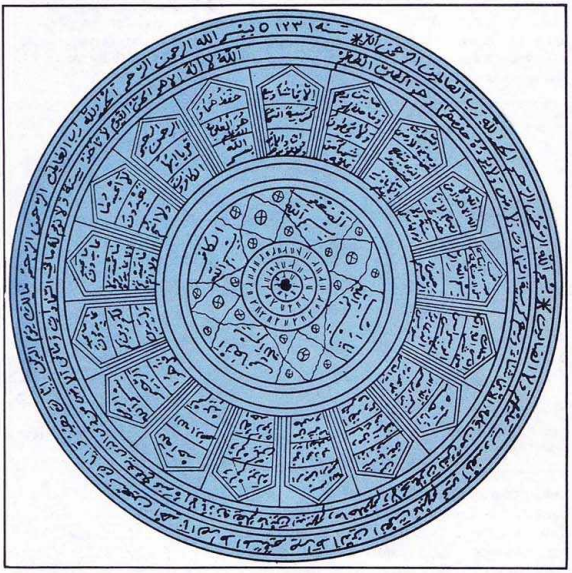

Stilize edilmiş bir şifa tasının iç düzeni görülüyor. Burada görülen tüm işaretlerin, ayetlerin ve duaların bir hastalığın tedavisinde etken olduğu öne sürülüyor (üstte).

Tedavi yöntemleri

Herhangi bir kimse dermanını bulamadıkları bir hastalığa yakalanırsa, hastaya aptes aldırır. Şifa tası içerisine konulan sudan üç defa içirilir. Tas içerisine bazen bal, pekmez veya yağmur suyu da konulabilir. Eğer hasta yatıyorsa yatağına, yatmıyorsa elbiselerine şifa tasından su serpilir.

Tedavinin bir başka yöntemi de hastanın şifalı su ile yıkanmasıdır. Tas, büyükçe bir kabın içine konarak üzerine su doldurulur, hasta üç gün süresince bu sudan yıkanır. Kadınlarda da doğum sancıları başladığı zamanlar şifalı su ile yıkanılırsa doğumun kolay olacağına ilişkin bir inanç vardır. Afyon Müze Müdürü **Süleyman Gönçay, Şifa Tasları** adlı kitabında tedavi edilen hastalıkları şöyle özetliyor: *"Sarılık hastalığına tutulan bir kimsenin dilinin veya iki gözünün arasından ocak bir aile tarafından su alınır. Sarı sarılık söz konusu ise, Afyon'un Süğlün köyünün batısındaki pınarlardan şifa tası ile su alınarak hasta yıkanır. Eğer kara sarılık söz konusu ise, kentin Kale arkasında bulunan bir pınardan su alınarak tedavi olan kişi yıkanır ve şifa tasından üç yudum su içirilir. Ayrıca çocuğu olmayanların, Afyon'un İncehisar taraflarında bulunan Emrihak Pınarı'ndan şifa tası ile su içmek ve bu su ile yıkanmakla çocuğu olur."*

Konya'da Mevlana Müzesi'nde bulunan oldukça büyük bir şifa tası. Mevleviler Sema ayininden önce bu tası dışarıya çıkarıp içerisine su dolduruyorlar. Daha sonra ellerini göğe kaldırıp dua ediyorlar. Sonra da tasın içindeki sudan içiyorlar. Bir görüşe göre bu tasın kenarlarında astrolojik işaretler var (altta).

Çekirgelerin zararı önleniyor

Çankırı'nın Kurşunlu kazasına bağlı Hoca Hasan köyünden **İsmail Ata**, aynı kitapta şunları anlatıyor: *"Şifa tasları Çankırı taraflarında yalnız çiçek hastalığı için değil, aynı zamanda ekinlere zarar veren çekirgeler için de kullanılır. Şabanözü sınırları içinde bulunan Eraz yaylasında Paşa Sultan ve Ağlar Kaya adıyla tanınan iki yatır vardır. Bu yatırların bulunduğu yörelere de aynı ad verilmiştir. Söylentiye göre, bir baba ve kıza ait olan bu yatırların yanında bir de kuyu vardır. İşte bu kuyudan alınan su, temiz kaplara konarak hangi yerde çekirge ekinlere zarar veriyorsa, yine aynı bölgeden koparılan çam dalları ile, şifa taslarının içine konan su, ekinlerin üzerine serpilir. Böylece çekirgelerin verdiği zarar önlenmiş olurdu. Beypazarı Sarayköyü'nden* **Hasan Koçak** *da yörelerinde bulunan Botca ve Çekirge Suyu denen pınarların çiçek hastalığına ve çekirgelere karşı şifa tasıyla kullanılmasının fayda verdiğini söylemektedir."*

Haydar Sultan Türbesi

Ankara'nın Keskin ilçesinin 10 km kadar ötesinde yer alan Haydar Sultan Türbesi önünde bulunan pınarın suyunun şifa tası ile içirildiğinde, hastalığın derhal geçtiği savunuluyor. Bu su yaz-kış ne soğuk, ne de sıcak oluyor. Ayrıca bu pınarın suyunun, eğilip koklandığı zaman da hafif bir koku yaydığı söyleniyor. Keskinlilere göre, bunu koklayan kişiye hafif bir baygınlık gelir, her ne dileği varsa olur.

Etnografya Müzesi'ndeki taslar

Osman Aksoy, Şifa Tasları adlı kitabında Ankara'daki Etnografya Müzesi'nde elliye yakın şifa tası bulunduğunu söyleyerek bunların dökümünü veriyor. Bu taslardan bazıları halen müzede sergileniyor. Sonuç olarak şifa tasları İslamiyetin ortaya çıkışından sonra yapılmaya başlanmış. Sonraları da birbirinden kopya edildiği ve özellikle çeşitli tarikatlar tarafından benimsendiği belirtiliyor.

Ruhsal tesirler

Şifa taslarının, kişiye verdiği yüksek telkinin moralinden başka, tasların içlerine yazılmış olan ayetlerin ve söylenen duaların da belirli bir tesir taşıdığı söylenebilir. Bilindiği gibi düşünülen, söz ya da yazı ile ifade edilen her tesirin canlı, bir tür yaşayan varlık halinde yayılması söz konusudur. Telepati konusundan bilinen bu oluşumun, "İlahi Âlemler"den geldiğine inanılan yüksek tesirler ve ayetler ile, maddi araçlar olarak kullanılıp aktarılması, bunun sonucu olarak da hastalıkların tedavi edilmeleri söz konusudur. Burada, o yörede yaşayan varlıkların kaderleri de bu olaylardan olumlu sonuçlar elde edilmesinde önemli rol oynarlar. Yani bu tür tedavi yöntemlerinde insanların ve çevrenin ihtiyaçları, ruhsal tesirlerin kaynağı olarak gösterilen İlahi Âlem tarafından yönlendirilir.

İnsanların ihtiyaçları için oluşturuluyor

Bu tedavi türlerinin başarılı olup olmaması da ruhsal tesir mekanizması tarafından bilimin ve çağdaş tıbbın amaçlarına uygun olarak değerlendirilir. Ayrıca şifa tası ile alınan suların yakınlarında bulunan yatırların ve benzeri çeşitli ruhsal unsurların insanların ve hayvanların iyileşmelerini sağlayacak, ekinleri zarardan koruyacak tesirleri taşımada vasıta olarak kullanılmaları söz konusudur. İlahi düzen insanların ihtiyaçları oranında her dönem ve devirde değişik yöntem ve araç gereçleri yine onların olumlu çıkarları için kullanmaktadır.

Ne zaman, kim tarafından yapıldığı bilinmiyor Kâbe

"İnsanın ilk evi" şeklinde adlandırılan ve her gün milyonlarca Müslüman'ın, o yöne dönerek ibadet ettikleri Kâbe'nin ne zaman ve kimler tarafından yapıldığı bilinmiyor. Öte yandan Kâbe'nin Hz. İbrahim tarafından ikinci kez inşa edilmesi sırasında bazı esrarengiz olayların yaşandığı belirtiliyor.

DÜNYADA YAŞAYAN ve çeşitli dinlere mensup insanların farklı farklı ibadet şekilleri vardır. Her inanç sahibi, kendi dininin gerektirdiği şekilde her gün ibadetini sürdürür. Kâbe, Müslümanların ibadetinde çok önemli bir yer tutar. Her gün dünya üzerinde yaşayan milyonlarca Müslüman, nerede olurlarsa olsunlar, Kâbe'nin bulunduğu yönü hedef alıp, o yöne doğru namaz kılarlar.

Kâbe'nin yerini arıyor

Birçok kaynağın bildirdiğine göre, Kâbe'nin bugünkü duruma gelişi, **Hz. İbrahim**'in zamanına değin uzanır. İslam metinlerinde Allah'ın Hz. İbrahim'i Kâbe'yi inşa etmekle görevlendirerek Mekke'ye gönderdiği yazılıdır. Bununla birlikte, Kâbe'nin Hz. İbrahim'den çok çok daha eski dönemlere uzanan bir geçmişi olduğu da söyleniyor. Çünkü Hz. İbrahim'in Kâbe'yi inşa etmek için Mekke'ye geldiği sırada, "Kâbe'nin yerini aradığından" söz ediliyor. İnanışa göre Kâbe çok önceleri de vardı. Fakat Nuh Tufanı sırasında yıkılarak kayboldu. İşte Hz. İbrahim de Kâbe'nin özgün yerini bulmak ve onu yeniden inşa etmekle görevlendirilmişti.

Dünyadan 2000 yıl önce yaratıldı

İslam bilginleri arasındaki yaygın inanca göre, *"Allah gökleri ve yeri yaratmadan 40 yıl önce, Kâbe su üzerinde bir köpük halinde bulunuyordu."* Yeryüzü o köpükten döşenmiştir. Dolayısıyla Kâbe, kâinatın mayasını oluşturmaktadır. Bir başka söylentiye göre de Allah yeryüzüne ait hiçbir şey yaratmadan 2000 yıl önce Kâbe'nin yerini yaratmıştı. Aynı inanışa göre Kâbe'nin temelleri yerin yedi kat altına kadar uzanır.

İlk tavaf ne zaman oldu?

Hz. Muhammed'in oğlu **Hüseyin**'in oğlu **Muhammed,** babası ile bir adamın arasında geçen ilginç bir konuşmaya tanık olduğundan söz eder: *"Babam ile beraber Mekke'de Mescidi Haram'daydık. Babam Kâbe'yi tavaf ediyordu, ben de onun arkasından gidiyordum. Birden babamın yanına bir adam yaklaştı ve şöyle dedi: 'Ey Resulullah'ın oğlu! Sana bir şey sormak istiyorum'. Babam ise tavaf bitinceye kadar adamla konuşmadı. Daha sonra babam tavafını bitirdi ve Kâbe'nin oluğunun (mizab) altında durdu. O adam tekrar geldi ve babama şunu sordu: 'Kâbe'yi tavafın başlangıcını soruyorum. Tavaf ne zaman, nasıl ve niçin yapılmıştır?' Şam yöresinden geldiğini öğrendiğim bu adama babam şunları anlattı:"*

"Yeryüzüne bir halife göndereceğim"

"Şamlı kardeş; Şimdi sana söyleceklerimi iyi

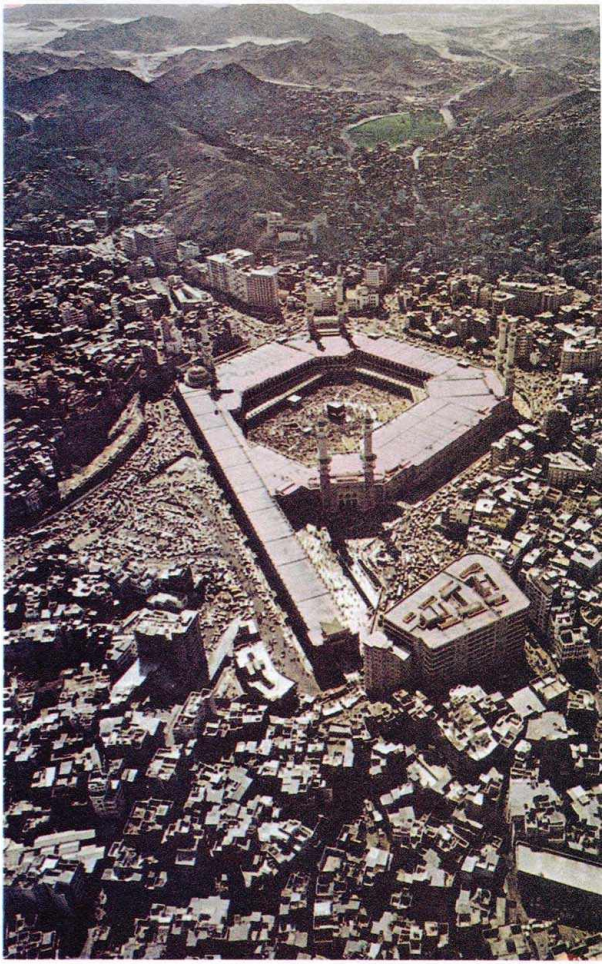

ezberle ve doğru olarak anlat. Kâbe'yi tavafın başlangıcı şöyledir: Allah meleklere, 'Ben yeryüzüne bir halife göndereceğim' dediği zaman melekler ona, 'Ey bizim Rabbimiz! Halife, yeryüzünü fesada uğratacak, orada kanlar akıtacak, düşmanlıkta bulanacak, suç ve cinayet işleyecek kimselerden, yani bizden başkasından mı tayin olunacak? Rabbimiz, o halifeyi bizim aramızdan seç' şeklinde ısrar ettiler. Allah ise şöyle dedi: 'Ben şüphesiz sizin bilmediklerinizi de bilirim.' "

Gökteki beyt

"Melekler bunun üzerine Rab'larına karşı yaptıkları bu itirazdan ötürü, O'nun gazabını anlayarak Arş'a sığındılar. Başlarını yukarıya kaldırarak Allah'a yalvarmaya başladılar. Bu şekilde hiç durmadan saatlerce arşı tavaf ettiler. Bu hareketlerinden ötürü Allah meleklere acıdı. Bundan sonra da Allah arşın altında dört direkli bir 'Beyt' (ev) koydu. Bu Beyt'in direklerini kırmızı yakuttan süsledi ve ona Beyt'üd Darrah adını verdi. Sonra da meleklere şöyle dedi: "Arşı tavaf etmeyi bırakın da bu Beyt'i dolaşın.' Bunun üzerine melekler bu gökteki Beyt'in çevresinde tavafa başladılar. (Bazı araştırmacılar Darrah'ın, gökte tam Kâbe'nin hizasında bulunduğunu ve buna da Beyt'ül-Mamur denildiğini öne sürüyorlar).

Melekler Kâbe'nin temelini kazıyorlar

Yine bir diğer İslam inancına göre, **Âdem,** cennetten yeryüzüne indirildiğinde, Allah onu teselli etmek için melekler aracılığıyla yeryüzüne bir beyt indirmişti. Melekler yeryüzüne inip Kâbe için yedinci kata kadar varan bir temel kazdılar. Temele ancak otuz kişinin kaldırabileceği büyüklükte taşlar yerleştirdiler. Âdem de bu sağlam temelin üzerine cennetten indirilen beyti yerleştirdi. Ve onun çevresinde ilk tavaf eden kişi oldu.

Tufan'da kayboldu

Nuh Tufanı'nda ise Kâbe'nin yeri kayboldu. Tufan'dan, Hz. İbrahim'in zamanına kadar yeri de belirsiz kaldı. Sadece Kâbe'nin bulunduğu alan biliniyordu. Bu yer de kırmızı topraklı ve sel sularının ulaşamayacağı kadar tümsek bir tepe durumundaydı. Yeri kesin olarak belli olmamakla birlikte, insanlar tarafından Kâbe'nin yerinin bu bölgede olduğu biliniyordu ve tıpkı bugün olduğu gibi o zaman da yeryüzünün çeşitli yerlerinden insanlar Kâbe'nin bulunduğu bölgeye gelip dua ederlerdi, ibadet ederlerdi.

Esrarengiz bulut

Bu durum Hz. İbrahim'in Allah tarafından Kâbe'nin yeniden inşa edilmesiyle görevlendirildiği zamana kadar sürdü. Bu konuya ilişkin kaynaklardaki bilgilere göre Kâbe'nin Hz. İbrahim tarafından inşasında birtakım esrarengiz olaylar oldu. Sözgelimi Hz. İbrahim, Kâbe'yi inşa etmek için Mekke'ye geldiğinde, yanında bir melek ve **'Sekine'** adı

Müslüman hacıların Kâbe' de tavaf ettikleri sırada çekilen bir gece fotoğrafı. İslami inanışa göre ilk tavaf Âdem Peygamber'den önce melekler tarafından yapıldı. Meleklerin gökte tavaf ettikleri yer, tam bugünkü Kâbe'nin bulunduğu yerin üstündeydi (üstte).

verilen bir "şey" vardı. Sekine'nin ne olduğu konusunda çelişkili ve farklı bilgiler öne sürülüyor. Kimilerine göre, Sekine iki kanadı ve kedi başı gibi bir başı olan ve çok hızlı uçan bir "kuş" idi. Kimilerine göre ise Sekine'nin insan yüzüne benzeyen bir yüzü vardı ve bir tür inilti sesi çıkarırdı. Daha başkaları ise Sekine'nin hoş bir rüzgâr olduğunu öne sürüyorlar.

Bulut yere iniyor

Hz. İbrahim, bugünkü Kâbe'nin bulunduğu yere gelince Sekine, ona, *"Burada dur!"* dedi. Kâbe'nin yeri bu şekilde belirlendikten sonra Sekine, içinde baş şekli bulunan bir bulut biçiminde yere indi. Bulut ona Kâbe'nin inşa edileceği yer üzerinde görünerek şöyle dedi: *"Ey İbrahim! Rabbin sana bu bulutun altında ve onun ölçüsünde bir temel kazmanı emrediyor."* Hz. İbrahim de bulutun gösterdiği ölçülerde

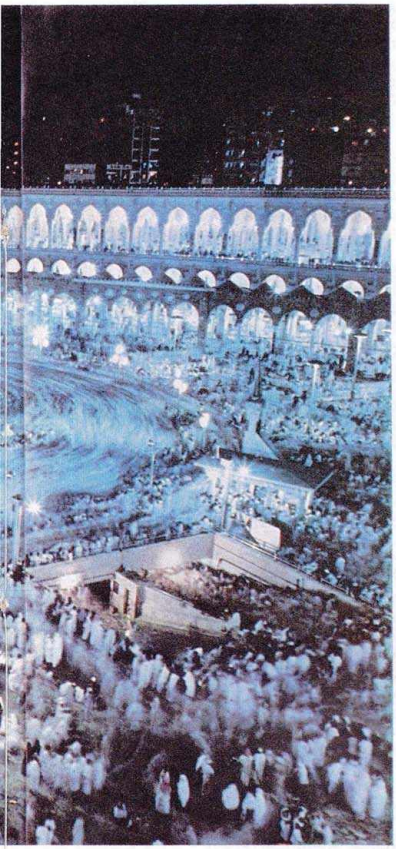

Kâbe'nin kapısının üzerindeki siyah örtü hac mevsiminde kaldırılır. Kapıya el sürmek hacıların yerine getirmesi gereken bir davranış olarak kabul ediliyor (altta).

yeri kazmaya başladı. Oğlu **Hz. İsmail** de ona yardım ediyordu. Bir süre sonra Kâbe'nin Âdem tarafından inşa edildiği zamanki ilk temeline ulaştılar. Bundan sonra meleklerin de yardımıyla Kâbe inşa edilmeye başlandı. Kâbe'nin inşasında kullanılan taşların, Sina, Lübnan, Hira, Zeytinlik ve Cudi dağlarından getirildiği söyleniyor.

Levite olan taş

Kâbe'nin yüksekliği yerden bir adam boyu olunca bulut birden kayboldu. Bundan sonra Kâbe'nin duvarları inşa edilmeye başlandı. Hz. İsmail taş taşıyor, yaşlı babası Hz. İbrahim de duvar örüyordu. Fakat binanın duvarları yükselip de insan boyunu aşınca Hz. İsmail özel bir taş getirdi. Bu taş denildiğine göre yere temas etmiyordu ve Hz. İbrahim'in ihtiyacına göre alçalıp, yükseliyordu. Kâbe'nin duvarı Hacer-ül Esved taşının bulunduğu yere gelince Hz. İbrahim oğluna şöyle dedi: *"Bana öyle bir taş getir ki, onu bu köşeye koyayım."* Bunun üzerine Hz. İsmail, babasının istediği taşı bulmak için çevrede dağlara çıktı. O sırada kırşısına **Cebrail** çıktı ve ona Hacer-ül Esed taşını verdi. Taş böylece bugünkü yerine yerleştirildi.

darkmalt

İnsanlar kirletmeseydi, şifa verecekti

Hz. Muhammed'in ise Hacer-ül Esved ile ilgili olarak şöyle dediği söyleniyor: *"Bu taş eğer cahiliye devrinin pislikleri ve kirleri ile kirletilmiş olmasaydı onunla her türlü hastalık, veba ve musibetten kurtulmak için Allah'tan şifa istenirdi. Allah elbette bir gün onu ilk yarattığı şekle döndürecektir. O, cennet yakutlarından beyaz bir yakut idi, fakat, Allah onu, kötülerin günahlarından ötürü değiştirip, ziynetini zalim ve günahkârlardan gizledi. Çünkü onlar, cennetten çıkma bir şey bakmaya layık*

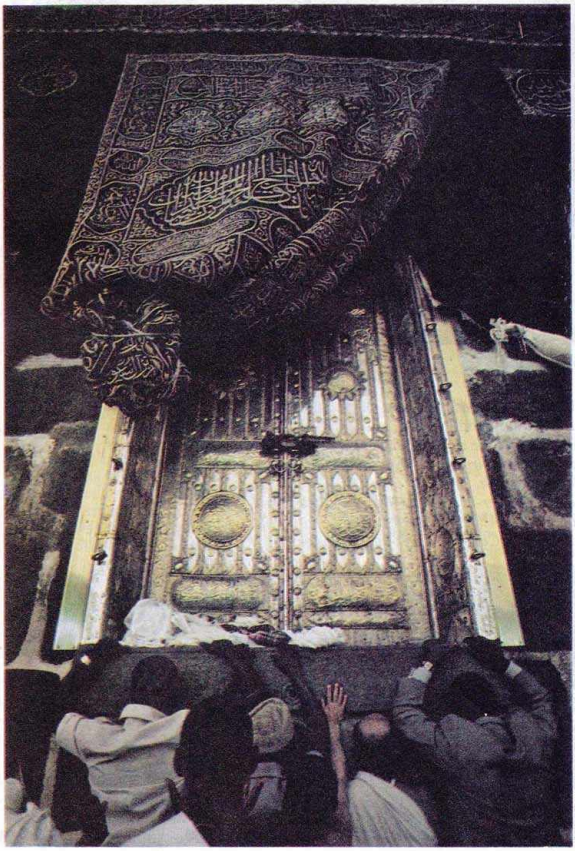

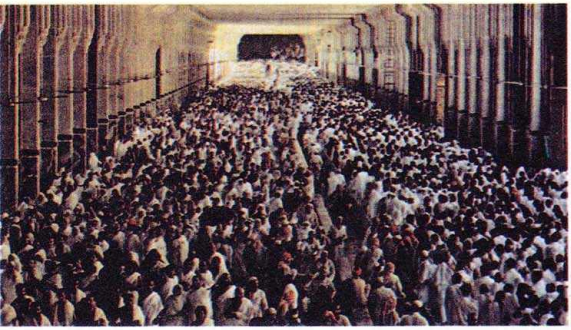

değillerdir."

Hacıların Safa ve Merve arasında yapmaları gereken yürüyüşten bir görünüş (en üstte).

Cennetten getirildiğine inanılan Hacer-ül Esved taşı, Hz. Muhammed'e göre bu kara taş önceleri bembeyazdı. İnsanların günahları onu kararttı (üstte).

"Hacer-ül Esved cennete dönecektir"

Hz. Muhammed'in Hacer-ül Esved ile ilgili diğer sözleri de şöyle: *"Hacer-ül Esved cennet taşlarından bir taştır. Eğer ona kirli eller dokunmasaydı, şimdi aynen indiği şekilde kalacaktı... Hacer-ül Esved Allah'ın yeryüzündeki sağ elidir. Allah onun vasıtasıyla kulları ile tokalaşır... Cebrail, Hacer-ül Esved'i cennetten getirdi ve onu gördüğünüz yere yerleştirdi. O sizin desteğinizdir. O durdukça siz iyilik üzerinde kalırsınız. Ona gücünüz yettiği kadar yapışın. Çünkü şüphe yoktur ki, Cebrail bir gün gelip onu getirdiği yere götürecektir... Hacer-ül Esved cennet yakutlarından bir yakuttur. Dönüp gideceği yer de yine cennettir."*

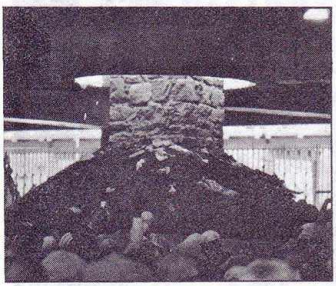

Şeytan taşlama yerinin altında biriken taşlar (solda).

İbni Abbas ise şöyle diyor: *"Yeryüzünde cennete ait sadece iki varlık vardır. Bunlardan biri Hacer-ül Esved, diğeri ise Makamı İbrahim'dir. Eğer bunlara müşriklerin elleri dokunmamış olsaydı, onlara dokunan kimselere Allah şifa verecektir."*

Dünyaya ait değil

Hacer-ül Esved taşı, Kâbe'nin doğu köşesinde, kapıya yakın bir yerde ve yerden 1,5 metre yükseklikte yer alır. Bu taş, 30 cm çapında, yumurta biçiminde, hafif sarı ve kırmızı damarlı bir taştır. Bilim adamları Hacer-ül Esved'in yüzyıllardır çeşitli etkilerle karşı karşıya kalmasından ötürü, onun yapısını anlamanın son derece güç olduğunu söylüyorlar. Ayrıca bu taşın yeryüzünde kendi türünde "tek" olduğunu öne sürenler de var. Bazı araştırmacılar da Hacer-ül Esved'in dünyaya ait bir taş olmadığını, başka bir dünyadan getirilmiş olabileceğini belirtiyorlar.

Kâbe ve 19 sayısı

Öte yandan, gizemli 19 sayısının Kâbe ve çevresinde de ortaya çıktığı görülüyor. Derinlemesine olmamakla birlikte, yapılan küçük bir inceleme, şu sonuçları ortaya koydu: Kâbe'nin de içinde bulunduğu Mescid-ül-Haram'ın kapılarının sayısı 19'dur. Hacer-ül Esved ile Makamı İbrahim'in arasındaki uzaklık 19 metredir. Kâbe'nin içerisinde bulunan levhaların toplam adedi 38'dir (2X19). Bu levhalardan yine 19 tanesi yeşil renktedir. Kâbe'nin güney köşesi (Rükn-ül-Yemani) ile doğu köşesi (Rükn-ül Esved - Hacer-ül Esved'in bulunduğu köşe) arasında 19 taş vardır.

Ruhsal enerji merkezleri

Yazılı tarihin bilgilerine göre Kâbe'nin ne zaman, hangi uygarlık zamanında, nasıl ve niçin yapıldığına ilişkin hiçbir bilgi yok. Bazı gizemciler Kâbe'nin, yeryüzünün en büyük ve en güçlü ruhsal enerji merkezi olduğunu belirtiyorlar. Onlara göre yeryüzünün çeşitli yörelerine dağılmış durumda bulunan psişik enerji santralları var. Esrarengiz yeraltı ülkesi Agarta, Paskalya Adası'ndaki dev heykeller, İngiltere'deki Stonehenge megalitleri, ve Piramitler bunlardan sadece birkaçı. Öte yandan, bilindiği gibi ley araştırmacıları da bu söz konusu noktalarda, "ley enerjisi" adını verdikleri fakat içeriği tam olarak bilinmeyen bir enerjinin akıştığından söz ediyorlar.

Eski insanlar ve enerjinin odaklandığı noktaları şu ya da bu şekilde biliyorlardı ve bu odak noktalarına çeşitli yapılar kurmuşlardı. Tarihin çeşitli dönemlerinde insanların buralarda dinsel törenler düzenledikleri biliniyor.

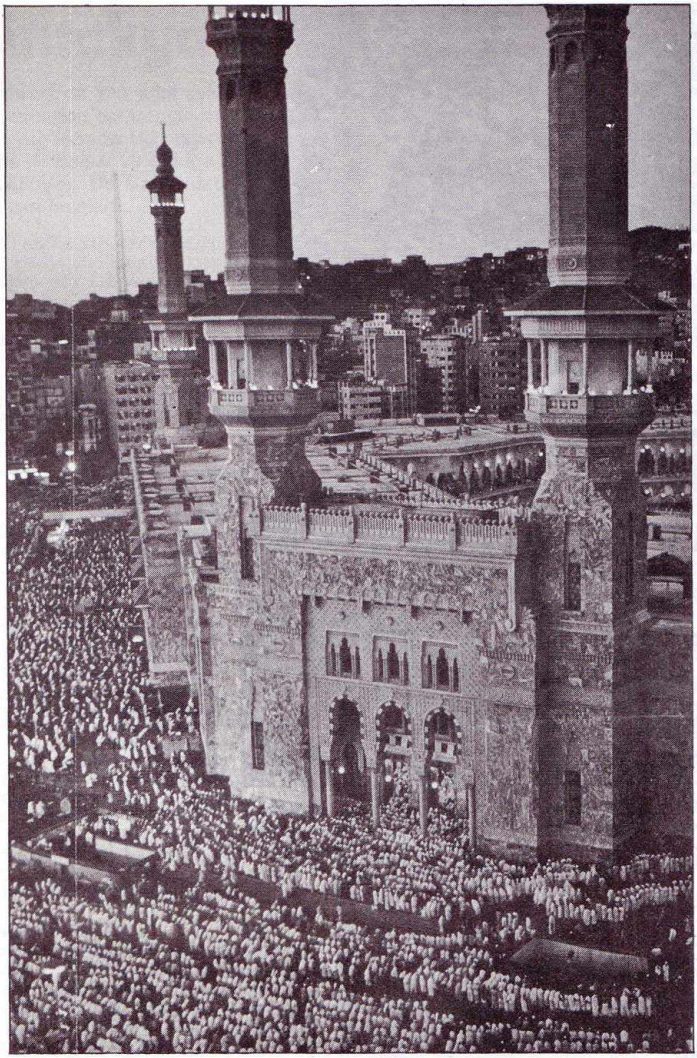

Kâbe'nin, Hacer-ül Esved ve Makamı İbrahim'in içinde yer aldığı Mescid-ül Haram (solda). Mescid-ül Haram'ın 19 kapısı var. Ayrıca Hacer-ül Esved ile Makamı İbrahim arasındaki uzaklığın da 19 metre olduğu belirtiliyor.

Hatta Druid rahiplerinin izleyicileri günümüzde bile, yılda bir kez Stonehenge megalitleri çevresinde toplanıp dinsel tören yapıyorlar. Fakat kuşkusuz tüm bu enerji merkezleri artık, o ilk etkinliklerini kaybetmişe benziyorlar.

Kozmik enerjileri topluyor

Eğer gerçekten Kâbe denildiği gibi bir ruhsal enerji merkezi ise, etkinliğini hâlâ tüm canlılığıyla sürdürüyor demektir. Kâbe'nin, birtakım kozmik enerjileri bünyesinde toplayarak yeryüzüne dağıttığı, böylece bir tür transformatör işlevi gördüğü söyleniyor. Bunun sonucunda da her gün milyonlarca Müslüman, Kâbe yönüne dönerek oradan yayılan psişik enerji ile uyuma geçiyorlar. Ayrıca, namaz sırasında yapılan hareketler de bu

Şeytan taşlama yeri. İslami inanışa göre Hz. İbrahim, oğlu İsmail'i Allah'a kurban etmek istedi. Denildiğine göre Hz. İbrahim'i böyle yapmaya zorlayan Şeytan oldu. Hz. İbrahim önce buna karşı çıktı ve Şeytan ile aralarında bir mücadele başladı. Şeytan, Hz. İbrahim' e taşlar atmaya başladı. Bu olayın geçtiği yer olduğuna inanılan noktaya sonraları fotoğrafta görülen sütun dikildi. Bu sütuna taş atılarak Şeytan'ın kovulacağına inanılıyor (solda).

erjinin, insanın ruhsal ve fiziksel varlığının m unsurlarına nüfuz etmesini sağlıyor. âbe'de tavaf yapıldığı zaman ise, yani enerji- n odak noktasının çevresinde dönüldüğü man bu psişik enerji ile en üst düzeyde bağ- ntı kurulduğu an oluyor. Nitekim insanların vaf sırasında birtakım normalötesi olaylar şadıkları söyleniyor. Bunların arasında man kaymaları, ışınlama olayları, apor ayları, çeşitli ruhsal görüntüler var. Hatta vaf sırasında gökte uçandaire gördüğünü yleyenler bile var.

yamet günü tanıklık yapacak

acer-ül Esved taşının ise Dünyadışı bir keni olduğu öne sürülüyor. Ayrıca Hacer-ül ved'in, öyle sadece basit bir taş olmanın esinde evrensel düzeyde bir işlevi olduğu lirtiliyor. Bu işlevin ise Dünyadışı zekâlarla ğlantılı bir tür kozmik bilgisayar olabile- ği düşünülüyor. Nitekim, bazı gizemciler, z. Muhammed'in şu sözünün, ancak bu kilde bir anlam kazanabileceğini vurgulu- yorlar: *"Şüphesiz, Allah bu taşı, göreceği iki gözü ve kendisini öpenlere şahitlik yapacağı bir dili ile kıyamet gününde insanlar için konuşturacaktır."*

Antakya'daki yağlı duvarın gizemi

Antakya'da 100 yıllık eski bir evin duvarından esrarengiz bir şekilde bir yağ sızıyor. Bu olayın Meryem Ana ile bağlantılı olduğu öne sürülüyor. Dr. Can Polat, yağlı duvarı inceledi.

ANTAKYA'NIN MERKEZİNDE yükselen çok katlı yapıların arasına sıkışıp kalmış bir ev yaklaşık 100 yıldır ayakta kalmayı başardı. Ev, bu başarısını sürdüredursun, 1979 yılında bu evde ilginç bir olaya tanık olundu. O yılın mayıs ayında, evin son sahibi Bay **B.E.** evi yıktırarak yerine çok katlı bir apartman yaptırmaya karar verdi. Bu kararın üzerinden sadece iki hafta geçmişti ki, evde ilginç bir olay gerçekleşti.

Duvarın dibindeki yağ

Evin giriş katını, arası boş tahtadan bir bölme ayırıyordu. Bölmenin bir yanında, içerisinde **Meryem Ana** ikonlarının bulunduğu, camlı bir gömme dolap yer alıyordu. Diğer yanında ise herhangi bir şey yoktu. B.E., o günlerde, bu boş tahta bölmenin yanından her geçişinde bölmenin dibinde yağ lekeleri görüyordu. Önceleri B.E. kızına, *"Evi neden temizlemiyorsunuz?"* diye kızıyordu. Fakat her seferinde kızı, evi temizlediği konusunda ısrar etmesine rağmen, duvarın dibindeki yağ eksilmiyordu.

Giderek artıyor

Bir süre sonra yağlı duvarın diğer yanındaki gömme dolapta bulunan Meryem Ana ikonunun üzerinde de benzeri yağ lekeleri görülmeye başlandı. İkon, üzeri camla kaplı bir çerçevede bulunuyordu. B.E. camın üzerinin sık sık buğulandığını fark ediyor. Elle dokunulduğunda ise ince bir yağ tabakasının varlığını hissettiğini söylüyor. Artık bir zaman sonra duvarın her iki yanında da, zaman zaman artan bir yağ akıntısı başlıyor.

Yağın özellikleri

Yağlanma olayı giderek arttıkça, ailenin dikkatleri doğal olarak yağın özellikleri üzerinde toplandı. B.E. bir zaman sonra yağı kimyasal olarak incelettirdi. Ortaya çıkan sonuç çok ilginçti: Yağ asitsizdi! Sonraki günlerde yağın bir özelliği daha saptandı. Yağ, birçok hastalığa iyi geliyordu. Özellikle ülserli hastalar bu yağ sayesinde tedavi olduklarını söylüyorlar. Bu nedenle yağ, çevrede "şifalı yağ" adıyla anılıyor.

Dua edildikçe artıyor

İlk zamanlarda nadiren görülen bir diğer özelliği de, giysiler üzerinde hiçbir şekilde leke bırakmayışıydı. Fakat şu anda bu niteliğini kaybetmişe benziyor. Olaylara tanık olanlar bir diğer ilginç noktayı daha belirtiyorlar. Bu kişilere göre yağın artma oranı ile, ikon önünde yapılan dualar arasında bir bağlantı var. Sözgelimi bir gün, bir genç kız duvarın önünde dua ederken yağın miktarında aniden bir artış gözlemlenmiş.

Rüyadaki beyazlı kadın

Bu arada B.E. yağlı duvarı ilk fark ettiği günlerde bir rüya gördüğünü hatırladığını söylüyor. Rüyasında bembeyaz giysiler içerisinde Meryem Ana'yı görüyor. Meryem Ana B.E.'ye şöyle diyor: *"Her zaman benim için dua edin."* B.E., Meryem Ana'yı bir süre daha belirli aralıklarla rüyasında gördüğünü söylüyor. Rüyalardaki beyaz giysili güzel kadın,

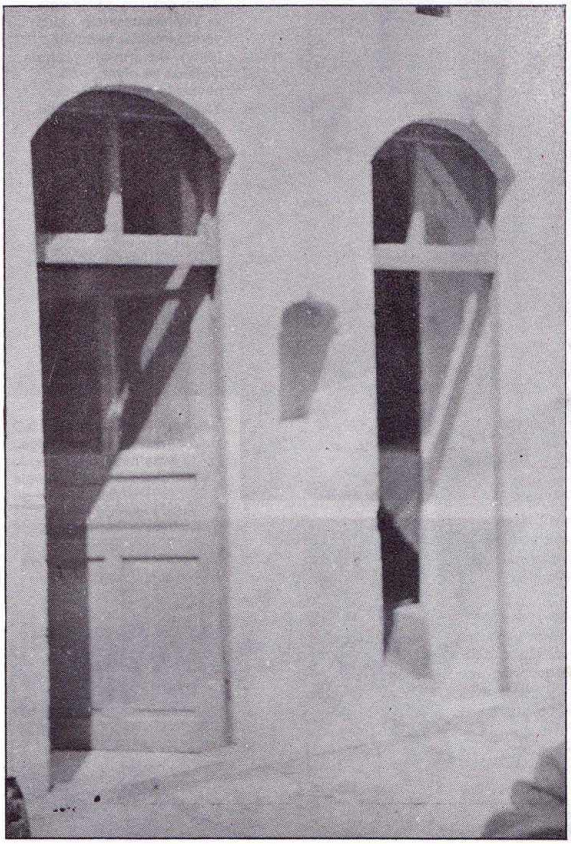

Yağlı duvarın bulunduğu evin girişi, 1979'dan beri bu evde garip yağ akıntısı olayı sürüyor (altta).

genellikle kendisi için dua edilmesini ve bu işlem sırasında da dua eden kişinin diz çökmesini istiyor. B.E.'nin bu rüyaları ilk zamanlardaki kadar sık olmamakla beraber, halen ayda 1-2 kez olarak sürüyor.

Kutsal bir yer haline geliyor

Bir süre sonra yağlı duvar tüm çevrede duyuluyor. Özellikle Hıristiyan inancı taşıyan kişiler eve akın etmeye başlıyorlar. Böylece ev bir anda kutsal bir yer haline geliyor. Öyle ki, her gün evi ziyaret etmeye gelen yüzlerce kişiden ötürü Bay B.E. bazı önlemler almak zorunda kalıyor. Örneğin ziyaretçilere evin ancak haftada iki kez ziyaret edilebileceğini açıklıyor.

Müslümanlar da ziyaret ediyor

B.E., ziyaretçilerin duanın yanı sıra, niyet de tuttu larını söylüyor. Bu işlem sırasında ziyaretçiler genellikle insan figürü biçiminde kesilmiş parlak sac levhaları ikonun önüne bırakıyorlar. Eğer niyet gerçekleşirse bu kez de çeşitli hediyeler getiriyorlar. Bunların arasında gümüş buhurdanlık gibi değerli eşyalar da var. Öte yandan B.E. bugün sadece Hıristiyanların değil, aralarında Müslümanların da olduğu çeşitli dinlere mensup insanların evini ziyaret ettiklerini belirtiyor.

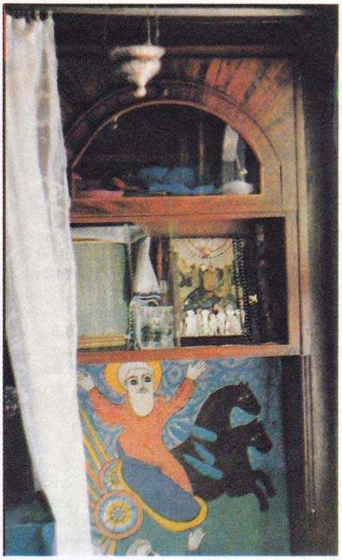

Yağın çıkış noktası (solda). Yağın çevreye çıkmaması ve yayılmaması için aktığı yere pamuklar konuyor (altta). Duvarın öte yanında ikonalar ve niyet heykelcikleri görülüyor. Yağ, bu eşyalar ardındaki duvardan sızıyor (sağda).

Yeterli açıklama yapılamıyor

Bu arada eve giren çıkanların sayısı bir anda artınca, durum güvenlik görevlilerinin de dikkatini çekmiş. Hıristiyan propagandası yapılıyor gerekçesiyle ev incelenmiş. Yağın belirdiği duvar, orta kısmı sökülerek ayrıntılı bir şekilde araştırılmış. Fakat bugüne kadar hiç kimsenin yeterli bir açıklama yapamadığı görülüyor.

Şu anda duvarın bir tarafındaki yağ salgılanması hâlâ devam ediyor. Bu nedenle yağın çıktığı yer pamuklarla destekleniyor. İkon üzerindeki yağ ise zaman zaman yine ortaya çıkıyor. Evin sahibi B.E.'ye göre bu tür olaylar dünyanın başka yerlerinde de görülüyor. Bu bakımdan, "kendi türünde ilk değil" deniliyor. Yine B.E.'ye göre, "son" da olmayacak...

Ölümü yaşayanların izlenimleri

"Bedenim, yatağa serilmiş yatıyordu"

Ölüm olayı çağlar boyunca, değişik inanç sahipleri ve kültürler tarafından farklı şekillerde yorumlanmıştır. Günümüzde ise ölüm olayı bilimsel inceleme alanına girdi. Bazı ünlü bilim adamlarının bu konuya ilişkin çalışmalar yapmalarının yanı sıra, birçok tanınmış kişinin ilginç ölüm deneyimleri geçirdikleri biliniyor. Aşağıdaki yazıda Rıza Emiroğlu' nun incelemesinisunuyoruz.

ÖLÜM VE ÖLÜM ÖTESİ hakkında bilimsel çalışmalar yapan kişilerden en tanınmışı kuşkusuz ki, psikiyatrist Dr. **Elisabeth Kübler-Ross**'dur. İsviçre'de doğup Zürih Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olan Dr. Kübler-Ross, Chicago yakınlarında Flossmoor'da çalışmaktadır. Kendini ölüm ve ölümötesi araştırmalarına vermeden önce, Chicago Üniversitesi hastanelerinin psikiyatri ve konsültasyon bölümlerinin şefliğini yapan Dr. Kübler-Ross, konu hakkındaki araştırmalarının niteliğini şöyle anlatmaktadır: *"Uzun süre hastalar ile uğraştığınız zaman nadiren* 'ölüm deneyiminden' *geçmiş insanlarla karşılaşırsınız. Yeniden diriltme çabalarında başarı sağlanamayan, klinik olarak ölmüş olan bu insanlar daha sonra aniden canlanmaya başlıyorlar. Bu hastalardan biri başından geçen bu tür bir deneyimi bana anlattığında aklıma şu düşünce geldi: Topladığımız bu bulguları ve bunların evrensel bir bulguya dayandığını, değişik kültürlerdeki, değişik dinlerdeki yüzlerce, binlerce insan onaylayabilseydi, ölümötesi yaşamın var olduğunu dünyanın bilmesini sağlardık."*

Ölümden dönme deneyimi

Dr. Kübler-Ross, öldükten sonra bir süre canlandırılan yüzlerce kişi üzerinde yıllarca süren çalışmalarından çıkardığı sonucu şöyle ifade etmektedir: *"Ölen bir hasta, tıbben öldüğü ilan edildikten sonra yaşadığının bilinci içindedir. Ölmek üzere olan hastalarda gerçekte, doktorların kendilerini hayata döndürme çabalarını üzüntüyle karşılamaktadırlar. Tıbben öldüğü kabul edildikten sonra hayata dönen hastalarla yaptığım görüşmelerin analizleri bütün bu olayların bir kanıtıdır."*

Dr. Raymond Moody

Konuya ilişkin çalışmalar yapan başka bir ünlü bilim adamı ise Dr. **Raymond Moody**'dir. Kendisi, ölümden dönen çeşitli kişilerin karşılaştığı olayları incelemiş, derlemiş, karşılaştırma yapıp ortak noktaları bulmaya çalışmıştır. Gerçekten de birbirleriyle hiç ilgisi olmayan birçok kişinin karşılaştığı olaylar, şaşırtıcı bir şekilde birbirine benzemekte ve çok sayıda ortak noktalar taşımaktadır. Dr. Moody, farklı olaylarda görülen ortak unsurların birleştirilmesiyle oluşmuş bir ölümden dönüş deneyimi tablosunu şöyle anlatıyor:

Ölüm Tanrısı Mara. İnsanlık çağlar boyunca ölüm olayını farklı şekillerde algılayarak, farklı şekillerde tasvir etmiştir. Budistlerin inancına göre Mara, tüm ölümlü şeyleri simgeler (üstte).

Bir ölüm deneyimi tablosu

"Bir adam ölüyor. Fiziki sıkıntının en yüksek düzeye eriştiği sırada doktorunun kendisinin öldüğünü söylediğini duyuyor. Sonra rahatsız edici bir gürültü duyuyor... Ve aynı anda büyük bir süratle uzun ve karanlık bir tünelde ilerlediğini hissediyor. Ondan sonra kendisini aniden fizik bedeninin dışında fakat yine de eski fiziki çevresinde buluyor. Ve kendi bedenini uzaktan, sanki bir izleyici gibi görüyor. Bu ilginç gözetleme yerinden kendisini canlandırma çabalarını seyrediyor."

"... Hemen sonra başka şeyler olmaya başlıyor. Başkaları onu karşılamaya ve kendisine yardım etmeye geliyorlar. Ölmüş olan akrabalarının ve arkadaşlarının ruhlarını görüyor. Ve daha önce hiç karşılaşmadığı türde seven, ışıktan bir varlık önünde beliriyor... Sonra adam kendisini, ölümle yaşam arasındaki sınırı belirten bir engelin önünde buluyor. Ancak adam dünyaya geri dönmesi gerektiğini öğreniyor, çünkü ölüm anı henüz gelmiş değil... Ölümden sonraki bu yaşam deneyi hoşuna gidiyor ve geri dönmeyi istemiyor. Ama bu tavrına rağmen

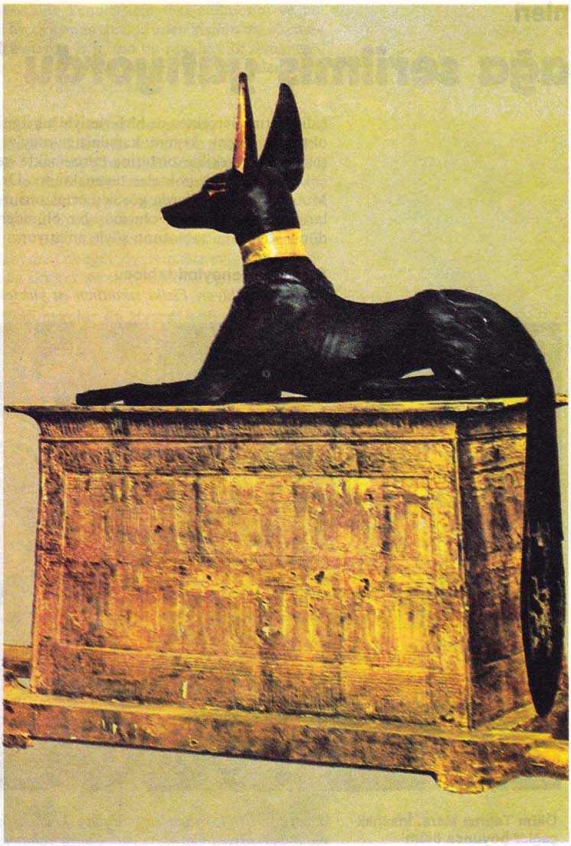

Eski Mısır'ın Ölüler Tanrısı Anubis'in Tutenkamun'un mezarında bulunan bir heykeli (üstte).

nasıl oluyorsa fiziki bedeniyle tekrar birleşiyor ve yaşıyor."

Değişik ölüm deneyimleri

Gerçekten de Dr. Kübler-Ross ve Dr. Moody'nin aktardığı birçok olayda, bu tür tipik bir süreç yaşanmaktadır. Kuşkusuz, kişiler arasındaki psikolojik,kültürel ve benzeri farklar, doğal olarak deneyimlere de yansımakta ya da deneyimlerin farklı olarak algılanmasına yol açmaktadır. Ancak sonuçta, örneklerdeki sürecin bedenden ayrılma, beden dışındaki izlenimler, bedene dönüş şeklinde üç aşamasının da tam bir uygunlukla birbirini tuttuğu kesindir. Sadece bunlar bile olayın gerçekliği konusunda kesin bir kanıt oluşturur niteliktedir.

Örneğin Dr. Moody'nin **Ölümden Sonra Hayat** adlı kitabında anlattığı, bir bayanın başından geçen ölüm deneyi incelenebilir:

Bedenden yükselme

"Bir yıl önce, kalp hastalığım olduğu için hastaneye yatırıldım. Ertesi sabah karyolada yatarken göğsüme korkunç bir sancı girdi... Aynı anda kalbim durdu ve nefesim kesildi. Hemşirelerin, 'Pembe kot! Pembe kot!' diye bağırdıklarını duydum. Onlar bu sözleri söylerlerken bedenimden çıktığımı ve karyolanın yanındaki parmaklıkla yatağın arasından aşağıya kaydığımı hissettim... Sonra ağır ağır yükselmeye başladım. Yukarı çıkarken öteki hemşirelerin de koşarak odaya girdiklerini gördüm... Yükselerek, tavandaki lambanın yanından geçtim. Sonra durdum. Tavanın hemen aşağısında havadaydım, aşağıya bakıyordum. Oradan, onların beni canlandırma gayretlerini inceledim. Bedenim yatağa serilmiş yatıyordu... Hepsi de onun etrafını sarmışlardı. Hemşirelerden birinin, 'Tanrım!' dediğini duydum 'Öldü o!' Onların aşağıda göğsüme vurduklarını, kollarımı bacaklarımı ovduklarını görünce, 'Neden bu kadar zahmete katlanıyorlar? Ben çok iyiyim' *diye düşündüm."*

Karanlık tünel

Bu tür deney geçirenlerin birçoğu da koridor, tünel, kuyu, dehliz gibi karanlık bir yere doğru çekildiklerini söylüyorlar: *"Lokal anesteziye karşı alerjik bir tepki gösterdim. Nefesim durdu. Birden karanlık, havasız bir boşlukta büyük bir süratle ilerlediğimi hissettim. Çok ani oldu bu. Bir tünele benziyordu orası. Lunaparktaki elektrikli trenlere binmiş gibiydim. Tünelde büyük bir hızla ilerliyordum."*

Kendi bedenini seyretme

Kendi bedeninin dışarıdan görünüşü, kişiye genellikle garip gelmekte ve değişik etkiler yaratmaktadır: *"Açıkçası öyle olduğumun hiç farkında değildim! Anlayacağınız kendimi resimlerde ve bir de aynada önden görmeye alışmıştım. O zaman insan yassı gibi gözükür. Ama birdenbire, orada yattığımı gördüm, daha doğrusu bedenimin yattığını. İyice görebiliyordum bunu. Bir buçuk metre kadar öteden onu olduğu gibi görebiliyordum. Kendimi ancak birkaç dakika sonra tanıyabildim."*

Ruhsal beden

Fizik bedenlerinden ayrılan kişiler o sırada da bedenleri bulunduğunu, ancak bunu tarif edemediklerini söylemektedirler: *"Bu, öteki bedendir... Fakat tamamıyla bir insan bedeni değildir. Onun bir şekli vardır. Fakat hiçbir rengi bulunmamaktadır. Bununla beraber, 'el' olarak nitelendirilecek bir şeyler hissettiğimi biliyorum. Fakat, bunu tarif etmek zor."*

Dr. Kubler-Ross, ölümden dönen hastaların, fizik beden dışına çıktıklarında eksik taraflarını tam olarak gördüklerini söylemektedir. Bir laboratuvar infilakında kör olan bir genç hasta, bedendışı deneyimi süresince mükemmelen görüyordu. Tek bacağını kaybeden bir diğeri de bedeni üzerinde de yüzerken

iki bacağı olduğunu fark etmişti.

Öte âlemdeki varlıklar

Ölümden dönen kişiler, genellikle öte âlemde, ölmüş bulunan akrabalarını gördüklerini söylüyorlar. Çocuklar ise ölmüş bulunan en yakın kişileri görmektedirler. Dinsel eğilimli kişiler ise dinsel öğretilerde geçen kişilerle karşılaşmaktadırlar ve bundan da büyük bir mutluluk duymaktadırlar. darkmalt

Türk Sineması'nın ünlü dublaj sanatçılarından **Hayri Esen** başından geçen ölüm deneyiminde gördüklerini şöyle anlatıyor: *"Birden kalbimin bir mengeneyle sıkıldığını hissettim. Soluk alamıyordum. Vücudumda bir gariplik hissettim. Bedenimin ağırlığı kalmamıştı. Boşlukta uçar gibiydim. Birden karşımda kırmızılı, yeşilli, sarılı bir ışık yığını belirdi. Sonra o renk renk ışıklar birer bulut yığını halini aldı. Ve birden o bulut yığınlarının arasından, bana gülümseyen bir genç kız belirdi... İlk gençlik yıllarımda adına şiirler yazdığım sevgilime benziyordu."*

"Kollarını iki yana açmış beni çağırıyor gibiydi. Kızın yüzü garip bir sis perdesiyle örtülmeye başlamıştı. Uzaktan uzağa sesler duydum. O anda, kalbimi sıkan mengenenin acısıyla gözlerimi açtım. Yatağımda yatıyordum. Doktor ve yakınlarım başucumda bekliyordu. Ölüm, bana bir genç kız şeklinde görünmüştü."

"Vücudumu terk ettiğimi hissettim"

Yıllardır kanserle savaşan Alman sinema sanatçısı **Hildegard Kneff**, ağır hasta yatarken ölümün eşiğinden dönüşünü şöyle anlatmıştı: *"Ölüm döşeğinde yatarken, garip bir şey oldu. Vücudumu terk ettiğimi hissettim. Ve o anda eski aile dostumuz* **Bob**'*u yanımda buldum. Bob, bir hafta önce bir trafik kazasında ölmüştü. Onun yanımda durduğunu biliyordum, ama doğrusu kendisini gördüğümden pek emin değildim. Çok garipti bu. Bob oradaydı, ama normal bir insan gibi durmuyordu."*

Ernest Hemingway'in ölüm deneyimi

Ünlü yazar **Ernest Hemingway**, Birinci Dünya Savaşı'nda, 1918'de İtalya'da çarpışırken, yakınında patlayan bir şarapnel parçasıyla ağır yaralanmıştı. Olayı kendisi şöyle anlatıyor: *"Gözlerim karardı... Kendimi kaybeder gibi olduğumu fark ettim. Sonra sanki bir cepten çekilen yumuşak, ipekli bir mendil gibi içimden bir şeyin çekildiğini hissettim. Sonra kocaman beyaz ipekli mendile benzer bir şeyin içimden çıkıp âdeta önümde dalgalandığını gördüm. Mendil bazen bana yaklaşıyor, yarısı içime girmiş gibi oluyor, sonra tekrar benden uzaklaşıyor, çevremde âdeta dans ediyordu. Gözlerimi açtığım zaman bir hastane odasındaydım."*

Tolstoy'un ölüm tasviri

Lew Tolstoy, İvan İlyich'in Ölümü adlı eserinde İvan İlyich'in ölümünü karanlık, mağaramsı bir yere girmek, geçmişini görmek ve sonunda parlak bir ışığa kavuşmak şeklinde anlatır. *"(...) Ölüm hükmü giyen bir adam celladın elin den kurtulamayacağını bildiği halde çırpınara debeleniyordu. Istırabının, hem o kara deliği içine sokulmaktan, hem de daha çok ,onun için girememekten olduğunu sanıyordu. Girmes engel olan, yaşamının iyi geçmiş olma inancıydı..."*

"Birdenbire, bilinmeyen bir kuvvet onu göğ sünden, böğründen itti, soluğunu daha çok sıkt İvan İlyich kara deliğe düşüverdi... Orada, del ğin dibinde bir parıltı belirdi... Yolculuktc bazen, tren geri giderken ileri gittiği sanılı sonra birdenbire gerçek istikametin farkın varılır. O da böyle olmuştu. Bu hal... Ölümün iki saat kala olmuştu. İçinde ölüme karşı he zamanki korkuyu arıyor bulamıyordu. Ha ölüm?.. Ne ölümü?.. Hiç korku yok! Çünk ölüm de yoktu. Ölüm yerine ışık vardı. Iva İlyich, birdenbire, yüksek sesle, 'Deme böyleymiş!' dedi. 'Ne saadet!' Bütün bunla onun için bir anda oluverdi ve bu anın anlam artık değişmedi."

Farklı insan yapıları ve ölüm

Şimdiye kadar incelediğimiz ölüm olayları

Savaş sırasında ölüm deneyimi geçiren ünlü yazar Ernest Hemingway, "Silahlara Veda" adlı eserinde ölüm olayını ayrıntılı bir şekilde tanımlıyor (sağda).

Alman sinema sanatçısı Hildegard Kneff, bir hastalık sırasında yaşadığı ölüm deneyiminde bir süre önce ölmüş bulunan bir akrabasını gördüğünü öne sürüyordu (sağda).

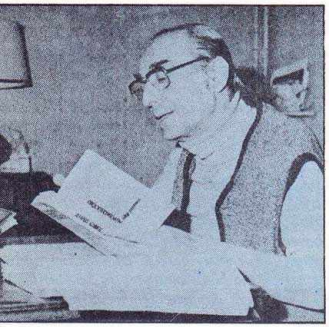

Türkiye'nin ünlü dublaj sanatçılarından olan Hayri Esen de ölüm deneyimi geçirdiğini söylüyor. Esen bu deneyimi sırasında yaşamının geçmiş dönemlerinde âşık olduğu bir genç kızı gördüğünü belirtiyor (solda).

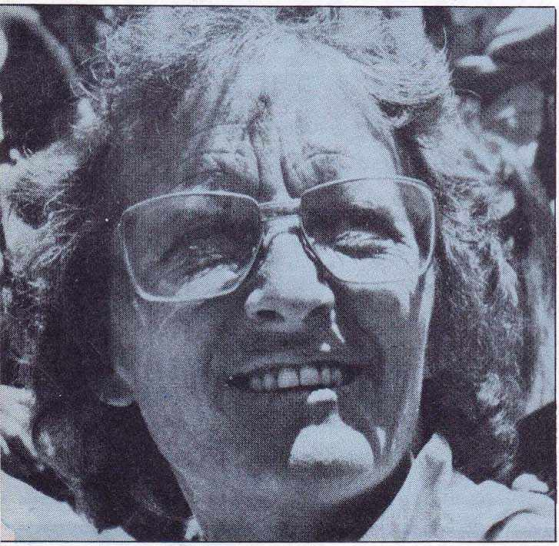

Yıllarca ölüm olayı konusunda bilimsel araştırmalar yapan, dünyaca tanınmış İsviçreli psikiyatrist Dr. Elisabeth Kübler-Ross, ölümden sonra bir yaşam olduğuna inanıyor ve bunun varlığını bildiğini söylüyor (üstte).

kuşkusuz ki ölüm olayının sıradan örnekleri niteliğindedir ve anlaşılabildiği kadarıyla da bu deneyden geçen insanların bilinç ve kültür düzeyleri, inançları ve mistik eğilimleri, ortama bir insaninki gibidir. Oysa kabul etmelidir ki, insanların düşünsel ve günlük yaşamları çok çeşitlilikte ve farklı boyutlardadır. Bir bilim adamıyla, ilkel kabilede yaşayan bir yerinin, ölümü algılayışları farklı olacaktır. Yaşla yaşamı boyunca tutucu bir şekilde maddeye sarılmış, maddeden başka hiçbir şey düşünemeyen bir kimse ile, yaşamını, inzivaya çekilip, ruhsal tatbikatlara vermiş, Hintli bir yoginin ölüm karşısındaki tavırlarını kuşkuyuz ki, çok değişik olacaktır.

Farklı ölüm çeşitleri

Bunun yanında, sayısız türde ölme şeklinin var olduğu da düşünülürse, ölümün insanlarda bırakacağı izlenimin de sayısız olduğunu kabul etmemiz gerekmektedir. Dolayısıyla ölüm olayını, tüm deneyimleri kapsayabilecek şekilde şematize etmek gerçekten de zor görünmektedir. Ancak bu, birtakım genellemeler yapılamayacağı ve ölüm sürecinin, ruhsal bilgiler çerçevesinde sistematik bir şekilde incelenemeyeceği anlamında değildir. Konu, metapsişik çalışmaların ortaya koyduğu bilgi sistemi dahilinde değerlendirildiğinde, ölüm ve ölümötesinin birtakım evreleri olduğu ve her insanın bu evrelerden aşamalı bir şekilde geçmek zorunda olduğu anlaşılmaktadır.

Ölüm sürecindeki evreler

Öte âleme geçişteki evreler, kişinin ölümünden önce başlamakta ve ölümüne yakın git gide ağırlığını artırmakta ve kişi artık son anlarında zihnen öte âleme ait olmaktadır. Ölüm ise, bu süreç içindeki, ruhla beden ilişkisinin kopması şeklinde bir ara aşama niteliğindedir. Yani görünüşte algıladığımız, ruhsal düzeydeki değişimlerin, fizik düzeyindeki anı bir nitelik değişimi olarak yansımasıdır, ki bu olay, varlığın, uzun evrim süreci içindeki tatbikat ortamlarının kısmi bir şekilde değişmesini de göstermektedir. Fizik boyuttaki tatbikat bittiğinde, varlığın evrimi, daha üst bir düzey olan öte âlemdeki tatbikatlarla sürmektedir. Bu ise, daha sonra tekrar fizik düzeye dönmek koşuluyla devam etmektedir.

Ölüme hazırlık deneyimleri

Kişi, yaşamı boyunca öte âleme hazırlık niteliğinde birtakım deneylerden de geçebilmektedir. Nitekim yukarıda aktardığımız ölüm deneyimleri de bu türden tatbikatlar olarak değerlendirilebilir. Bunun dışında ruh ile beden ilişkisini gevşetici hipnotik çalışmalarda da ölüm haline yakın durumlara ulaşılabilmektedir.

C.G. Jung ve ölüm süreci

İsviçreli ünlü psikiyatri uzmanı **Carl Gustav Jung**, kişinin, ölümüne yakın, bilinçdışı faaliyetlerle ölüme hazırlandığını söylemektedir: *"Uzun psikolojik deneyimim sayesinde, bilinçdışı psikolojik faaliyetini ölüme yakın bir zamana kadar izleyebildiğim kimseler üstünde birtakım gözlemlerde bulunabildim. Genellikle yakın son, normal yaşamda bile psikolojik durumların değişmelerini gösteren sembollerle bildirilmişti: Yer değiştirme, yolculuk gibi yeniden doğuş sembolleriydi bunlar. Öyle zaman oldu ki, bir yıldan daha uzun bir süre izlediğim seri rüyalarda (hatta dış şartların bu gibi bir düşünceyi hiçbir zaman ilham etmeyeceği durumlarda bile) yaklaşan ölüm haberlerini gördüm. Böylece birey gerçek ölüm yer almadan çok önce ölmeye başlıyordu."*

Daha yüksek bir realiteye hazırlık

"Neo-spiritizm"in kurucusu Dr. **Bedri Ruhselman, Ruh ve Kâinat** adlı önemli eserinde ölüm

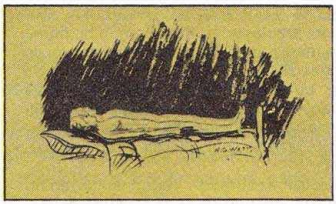

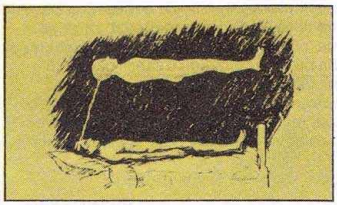

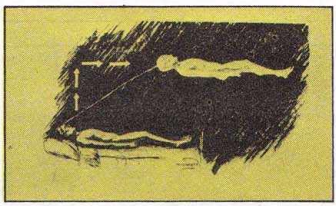

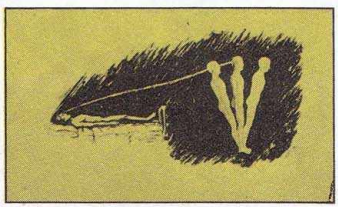

Ölüm sırasında fizik bedeni terk ettiği belirtilen astral bedenin fizik bedenden ayrılışını gösteren temsili bir resim. Her iki bedeni birbirine bağlayan "gümüş kordon" koptuğunda ise gerçek ölüm söz konusu olmaktadır. Resimde bu bağ başın hizasında görülüyor (solda)

konusunda şöyle demektedir: *"Can çekişen birinin karşısında bizim 'öldü' damgasını vurduğumuz zamandan daha çok evvel onun bilincinin bulanmaya başladığını, öbür âleme geçişin yarı yarıya meydana gelmiş olduğunu ve bu halin cesetten ayrıldıktan sonra da, biraz daha süratli bir tempo ile, bir müddet daha devam ettiğini, fakat nihayet daha yüksek ve parlak realiteler içinde yeniden doğmaya hazırlandığını ve bütün bu işlerin dünyaya gelirken olduğu gibi sessizce cereyan ettiğini düşünmek gerekir."*

"Ve dünyadan ayrılanların sahip oldukları fikirler dünya gözü ile yaşayanlarınkinden bambaşka anlamlara sahip bulunmaktadır. Dünyada görülen olay, maddenin kendi âlemine dönmesinden ibarettir. Gerçekte cereyan eden olay ise, ruhun da kendi âlemine dönmesidir. Dünyada kalanlar maddenin, dünyayı terk eden ise kendi varlığının peşini takip eder. İşte aradaki muazzam görüş farkı ve insanoğlunun ölüm manzarası karşısında kafasında yarattığı yanlış kabul bundan doğar."

Ölüm anı ve mukadderat

Dünya tıbbının en önemli amacı insan yaşamının sağlıklı bir şekilde sürmesini sağlamak ve ölümü mümkün olduğu kadar erteleyebilmektir. Son derece mükemmel ve kutlu olan bu amaç, kuşkusuz ki, doktor olan ve olmayan herkes için, insan olmanın bir gereğidir.

Dr. Ruhselman, ölüm anının tayini konusunda şöyle söylemektedir: *"Ölüm anı, dünyaya inmiş olan bir insanın burada geçireceği hayat tarzına göre elde edeceği sonuçların İlahi İrade Kanunları karşısında yeterlilik derecesiyle takdir olunacaktır ki, bu takdir işine yetkili olan varlıklar, çok yüksek ve insanların temasta bulunamayacakları, İlahi Kanunlar'ın tatbikatında ilerlemiş varlıklardır. Bu yüzden, insanların dünyadaki davranış ve çabalarının İlahi İrade Kanunları karşısında evrimleri için yeterli derecede sonuçlar verip vermediğinin tayini ve sonuç olarak ölüm anının ona göre takdiri, ancak bu işleri büyük ve derin bir açıklıkla takip edebilecek yükseklik düzeyine ermiş varlıklara ait bir niteliktir."*

Bilinmeyen 'den

Sevgili Bilinmeyen okurları,

Son dönemlerde, sizlerden gelen yoğun bir istek ile karşı karşıyayız. Türkiye içinden konu edilen, medyumlar, prapsikologlar veya ilgili uzmanlar dikkat çekiyorlar. Birçok okuyucumuz, onlarla görüşmek için adreslerini veya telefonlarını istiyorlar. Bu arzuyu yerine getirmek için okuyucu mektupları köşemizde, bir örnekleme yaptık.

Bilinmeyen, öncelikle okuyucularının arzularını yerine getirmekle görevlidir. Bu nedenle, arzularınız her şeyden önce geliyor. Yalnız, biz bu adresleri verirken, ilgili kişilerin izinlerini almak zorundayız. Ancak, ondan sonra yayınlayabiliriz. Öte yandan, bu tür *medyumik yapıdaki kişilerle, doğrudan diyalog, gerçekte* onların pek istedikleri bir şey değil. Onlar, daha çok, ruhsal dünyanın varlığını kanıtlayan bilgilerin üzerinde durulmasını arzuluyorlar. Kendilerinin bir önem taşımadıklarına inanıyorlar. Biz de, bu isteğe saygı ile uymak amacındayız.

Bilinmeyen, bu sayısında, **Dr. Can Polat**'ın ve **Namık Güraslan**'ın imzaları ile Antakya'daki yağlı duvar ve şifa tasları gibi iki ilginç olayı gündeme getiriyor. Özellikle, şifa tasları, uzun yıllardır gizemini koruyan bir konu.

Teleskop çekilişimiz sürüyor. Yoğun ilgi gören bu çekilişimizin dördüncüsüne ve sonuncusuna geldik. Bundan sonra, mikroskop çekilişine geçeceğiz. Böylece, Bilinmeyen okuyucuları makrodünyadan, mikrodünyaya geçme olanağını bulabilecekler. Gerçekte, ikisinin arasında bir fark olmadığı, o şanslı okuyucularımız tarafından daha iyi anlaşılacak.

Yeni bir haberimiz daha var, yakında sizlerle yüz yüze karşılaşmak imkânını elde edeceğiz. Bilinmeyen ile ilgili konferanslar ve gösteriler hazırlıyoruz. Yapılacak *duyurulardan sonra, tarihler belli olacak.*

Haftaya kadar, sağlık ve sevgiler dileriz.

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

Tanrı'nın Mucizesi (İmzası)

Ve Allah, adını yazması için ağaç kurdunu görevlendirdi.

M. Talih Görür adındaki emekli bir astsubay soğuk bir kış sabahında Balıkesir'in Mehmetçik Caddesi'ndeki evinde sabah namazını kıldıktan sonra odun kırmak için dışarı çıkmıştı. Eline aldığı ilk kütüğe daha keseri ilk vuruşunda donup kaldı. Çünkü kütüğün keser vurulan yeri değil, arka tarafı kendiliğinden kırılarak ağacın kabuğu gövdesinden koparak ayrılmıştı. Ortaya çıkan bir başka ilginç olay ile daha da çok şaşırmıştı. Kütüğün üzerinde yazıya benzer şekiller vardı. Dikkatle şekilleri incelediğinde bunun Arapça Allah adının yazılışı olduğunu gördü. Bu yazının bir ağaç kurdu tarafından ağacın içinin oyularak yazıldığını görmek daha çok şaşırtıcı bir olaydı. M. Talih Görür adındaki emekli astsubay, uzun süre konuştuğumuz Balıkesir'deki küçük saatçi dükkânında bize, bunun Allah'ın bir mucizesi olduğunu ve insanlara yol göstermek amacını taşıdığını, isteyen veya inanmayan kişilere gösterebileceğini söylemiştir. Ancak bu konunun kamuoyuna yozlaştırılmadan bütün gerçekliğiyle aksettirilmesinin daha yararlı olacağını belirtmiştir.

Haber ve fotoğraflar
Kudret Özbıyık
Turizm İşl. ve Otelcilik
Yük. Okulu-Balıkesir

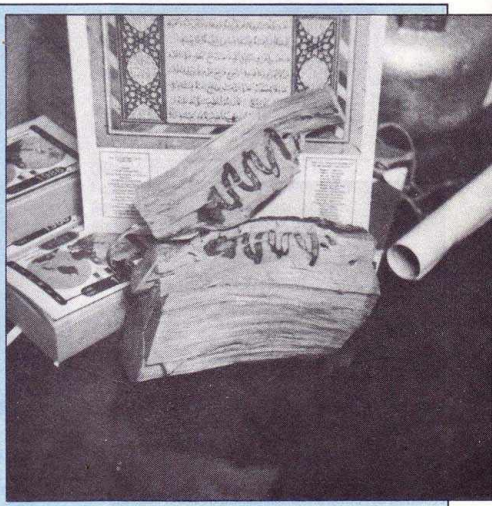

BİLİNMEYEN: Sn. Kudret Özbıyık'a teşekkür ederiz. Bu tür bir olay, bir dönem önce bir arı peteğinde görülmüş ve ilgi uyandırmıştı. Burada da, aynı olayın bir benzeri görülüyor. Böyle olayların, sık görüldüğü son zamanlarda dikkat çekiyor.

Sn. Murat Sezen'in arzusuna cevap vermek gerekiyor. Çünkü gerek Sabahat Abla'nın, gerekse diğer bazı medyumik kişilerin adresleri yoğun bir biçimde isteniyor. Önemli olan nokta, okuyucunun arzusuna cevap vermek olduğu için, bu isteği yerine getiriyoruz.

Sabahat Abla: Telefon no: 11 67 26-İzmir

Çok etkilendim

Sevgili Bilinmeyen, 9. sayınızdaki, "Sabahat Abla'nın Mucizeleri" adlı yazınızdan çok etkilendim. Bu tür olaylara, çok önem veriyorum. Bu nedenle, Sabahat Abla ile ilişki kurabilmek için adresini istiyorum. Yardımcı olur musunuz?

Murat Sezen
Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
İstanbul

Kutsal kitaplarda da söz ediliyor

Uzaylılar ve uçandaireler

Tevrat'ta anlatılan, Hezekiel Peygamber'in gördüğü araç, kuşkusuz uçandaire araştırmacıları için büyük bir önem taşıyor. Birçok araştırmacı ve yazar, Hezekiel'in gördüğü "madeni bulutun" Dünyadışı bir uzay aracı olduğundan emin. Arkadaşımız Cem Çobanlı, Kuranı Kerim'de, İncil' de ve İdris'in Kitabı'nda da benzeri ifadelerin yer aldığına dikkat çekiyor.

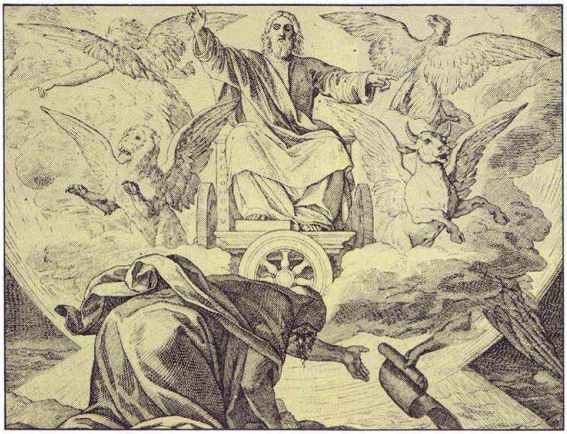

"VE BAKTIM ve işte, kuzeyden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu, çevresinde parıltı ve ortasında, sanki ateş ortasında ışıldayan maden." Tevrat'ın, "Hezekiel" bölümünden alınan bu satırlar, uçandaire araştırmacıları için çok büyük bir önem taşıyor. Özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra sıkça görülmeye başlayan uçandaire olayları ile birlikte öne sürülen görüşler arasında, Dünyadışı uygarlıkların binlerce yıldır dünyamızı ziyaret ettikleri de var. Bu görüşleri savunanlar, Tevrat'ta geniş bir şekilde anlatılan **Hezekiel**'in gördüğü "cismin", başka dünyalardan gelen bir uzay aracı olduğunu öne sürüyorlar.

Peygamber Hezekiel, gördüklerini anlatmaya şöyle devam ediyor: *"... ışıldayan maden. Ve onun ortasından dört canlı mahluk benzeri çıktı. Ve onların görünüşü şöyle idi: Onlarda insan benzeyişi vardı ve her birinin dört yüzü vardı ve onlardan her birinin dört kanadı vardı. Ve ayakları doğru ayaklardı; ve ayaklarının tabanı buzağı ayağının tabanı gibi idi, ve cilalı tunç gibi parıldamakta idiler. Ve dört yanlarında, kanatları altında insan elleri vardı; dördünün de yüzleri ve kanatları şöyle idi:*

Kanatları birbirine bitişmişti, yürüdükleri zaman dönmüyorlardı; her biri dosdoğru olarak ileri yürüyorlardı. Yüzlerinin benzeyişi ise, onlarda insan yüzü, sağda dördünün aslan yüzü ve solda dördünün öküz yüzü, dördünün de kartal yüzü vardı. Ve yüzleri ve kanatları yukarıdan ayrılmıştılar; her birinin iki kanadı birbirine bitişmişti, iki kanat da bedenlerini örtüyordu. Ve her biri dosdoğru olarak ileri yürüyorlardı."

Her yöne gidebilen tekerlekler

Peygamber Hezekiel sonraki bölümlerde, gizemli bir şekilde tanımladığı bu garip yaratıklardan da söz ediyor. Hezekiel'e göre bu canlılar gözlerinden ateşler saçan meşaleler gibiydiler ve bir ateş bu yaratıkların arasında sürekli inip çıkıyordu. Peygamber Hezekiel şöyle devam ediyor: *"Ben canlı mahluklara bakarken, işte, canlı mahlukların yanında onların her dört yüzü için, yerde bir tekerlek vardı.*

Tekerleklerin ve yapılarının görünüşü gök zümrüt gibi idi ve dördünün benzeyişi birdi ve görünüşleri ve yapıları, sanki tekerlek içinde tekerlek. Yürüdükleri zaman dört yanlarına da gidiyorlardı; dönmeyerek yürüyorlardı. Tekerlek çemberleri ise yüksekti ve korkunçtu; ve dördünün çemberleri çepçevre gözlerle doluydu. Ve canlı mahluklar yürüdükçe tekerlekler onların yanında yürüyorlardı. Ve canlı

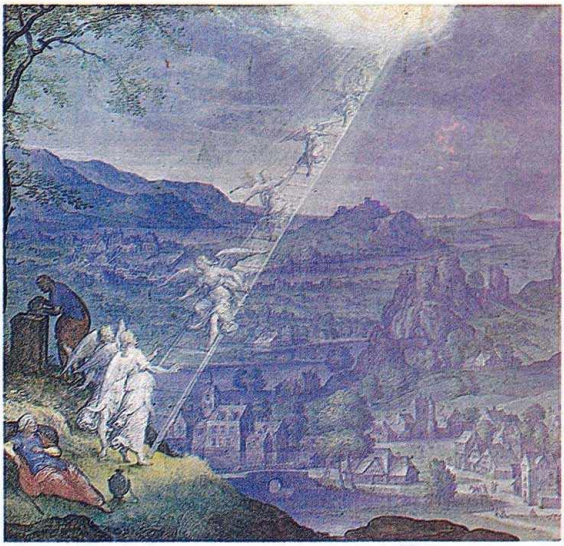

mahluklar yerden yükseldikçe tekerlekler yükseliyorlardı. (...)"

Peygamber Hezekiel aynı bölümün 22. ayetinde bir de "kubbe"den söz ediyor: *"Ve canlı mahlukların başları üzerinde gök kubbesi benzeyişi, korkunç billur gibi, yukarıdan başları üzerine yayılmıştı. Ve kubbe altında kanatları birbirine doğru dümdüzdü. Ve her birinin bedenlerini bu yandan örten iki kanadı vardı (...) Ve başları üzerindeki kubbenin üzerinde gök yakutunun görünüşü gibi bir taht benzeyişi vardı. Ve taht benzeyişi üzerinde, yukarıdan insan görünüşünün benzeyişi vardı. Ve belinden yukarı görünüşü ışıldayan maden gibi gördüm, sanki içi çepeçevre ateş görünüşü ve belinden aşağı görünüşünü gördüm, sanki ateş görünüşü, ve çevresinde parıltı."*

Yakup'un gördüğü rüya (üstte). Bazı araştırmacılar, buradaki "göğe uzanan merdiven" olayının bir uçandaireden indirilen merdiven olduğunu, merdivenden inen çıkan meleklerin ise başka bir dünyanın varlıkları olduğunu öne sürüyorlar.

Tevrat'ta yer alan Peygamber Hezekiel'in vizyonu, uçandaire araştırmacıları için büyük bir öneme sahiptir. Tevrat' taki anlatımlara dayanılarak yapılan bu çizimde Hezekiel Peygamber'in gördüğü vizyon anlatılıyor (ön sayfada).

Kuranı Kerim: "O gün gök beyaz bulutlarla yarılır ve melekler bölük bölük indirilir" (ön sayfada).

Winchester Kitabı Mukaddes'i adıyla bilinen kitaptan alınan ve Hezekiel Peygamber'in gördüğü arazi tasvir eden bir resim (solda).

Bir mühendisin çalışmaları

Peygamber Hezekiel'in bu ayrıntılı tanımlamaları özellikle son 20 yıl içerisinde yoğun incelemelere konu oldu. Hezekiel'in aracı ile ilgili olarak en üst düzeyde araştırmalar yapan **Josef F. Blumrich**'in vardığı sonuçların ilginç olduğu belirtiliyor. Avusturyalı Blumrich, 1974 yılında emekli oluncaya kadar NASA'da uzay mühendisi olarak çalışıyordu. Blumrich'in özellikle Satürn 5 projesinde etkin bir şekilde görev aldığı biliniyor.

Josef F. Blumrich, 1970'lerin başında **Erich von Däniken**'in **Tanrıların Arabaları** adlı kitabında, Peygamber Hezekiel ile ilgili bölümü okuduğunda çok etkilendiğini ve tüm mühendislik bilgisini kullanarak kendisini bu olaya araştırmaya adadığını belirtiyor. Çalışmalarına öncelikle, değişik mezheplere mensup kişilerin çevirdikleri Tevrat'ları incelemekle başlamış. Hatta çalışmalarının sonunda geliştirdiği projeye patent bile almış. Birçok araştırmacı gibi Blumrich de Hezekiel' in Dünyadışı kökenli bir uzay aracıyla karşılaştığına inanıyor. Blumrich, 1974'te yayımlanan **Hezekiel'in Uzay Aracı** adlı kitabında şöyle diyor:

"Hezekiel Peygamber'in anlattıklarını uçuş ve uzay mühendisliğinin ilkelerine uyarladığım zaman ortaya son derece ilginç bir araç çıktı. Bu araç aslında birbirlerine tabanlarından eklenmiş iki koniden oluşuyordu. Bu iki koni aynı zamanda aracın ana gövdesini meydana getiriyordu. Gövdeye, ayrıca dört tane de helikopter takımı bağlanmıştı. Hezekiel'in anlattıklarına göre, o, aracı gördüğünde ondan yaklaşık 1 km kadar uzaktaydı. Bence araç o sırada nükleer motorlarını ateşlemişti. Bundan ötürü de aracın çevresinde bir tür bulut oluşmuş olabilir."

darkmalt

Bugün kullanılıyor

Blumrich, Hezekiel'in tanımladığı tekerlekleri de incelediğini belirtiyor: *"Bu tekerleklerin garip bir şekilde dönmeleri, benim tüm mühendislik bilgimi kullanmama ve sonunda bir de patent kazanmama neden olmuştur. Bu tekerlek şeklinin günümüzde felçli hastalar için geliştirilen tekerlekli sandalyelerde başarıyla kullanıldığı biliniyor."*

İlginç bir sözcük: Bulut

Peygamber Hezekiel'in gördüğü araçla ilgili çalışmalar ve varılacak sonuçlar kuşkusuz Josef Blumrich ile sona ermeyecek. Bu konuya ilişkin, kim bilir, daha ne çalışmalar yapılacak ve kitaplar yazılacak. Fakat Hezekiel'in olayında dikkat çeken önemli bir nokta daha var. Tekrar başa dönersek: *"Ve baktım, ve işte, kuzeyden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu."* Eğer Hezekiel gördüğü cisim ile ilgili o uzun açıklamaları yapmamış olsaydı, buradaki "bulut" sözcüğü belki de arada kaybolup gidecekti.

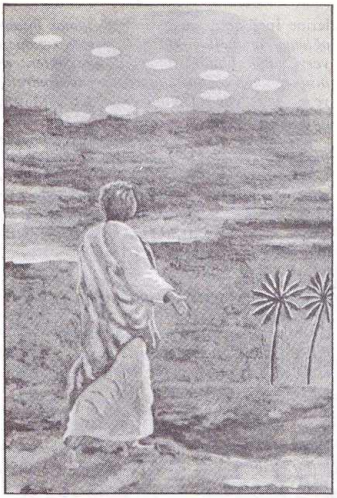

Hem Kuranı Kerim'de, hem de Tevrat'ta Hz. Musa'ya mucizeler verildiğinden söz edilir. Hz. Musa'nın Sina Dağı'nda gördüğü ateşin ve onunla konuşan varlığın da o aracın bir uçandaire içindeki dünyadışı yaratıklar olduğu düşünülüyor (solda).

Peygamber Elişa'nın gökte gördüğü "ateş arabaları ve atlar"ın da uçandaireler olduğu belirtiliyor (sağda).

Yapılan açıklamalara göre, Hezekiel'in gökte ilk gördüğü şey, ateşler saçarak gelen bir bulut idi.

Kuranı Kerim'de "bulut"

Eğer Hezekiel'in gördüğü "bulut" bir uzay aracı olarak kabul edilirse, bu kez diğer kutsal kitaplardaki "bulut" sözcükleri de değişik bir anlam kazanacaktır. Örneğin Kuranı Kerim'in çeşitli ayetlerinde geçen bulut sözcüklerini inceleyelim:

"Üzerinize bulutlarla gölge yaptık." (Bakara Suresi-2, ayet: 57).

"Onlar buluttan gölgeler içinde Allah'ın meleklerinin gelmesini ve işin bitirilmesini bekliyorlar değil mi?" (Bakara Suresi-2, ayet: 210).

"Bulutla üzerlerine gölge yaptık." (Araf Suresi-7, ayet: 160)

"O gün gök beyaz bulutlarla yarılır ve melekler bölük bölük indirilir." (Furkan Suresi-25, ayet: 25).

Bulutlar, uçandaireler mi?

Çoğu uçandaire araştırmacısı ve Erich von Däniken gibi dünyanın geçmişinde çeşitli zamanlarda Dünyadışı zeki uygarlıkların yeryüzüne indiklerini savunanlar, meleklerin Dünyadışı yaratıklar, yani uzaylılar olduklarını öne sürüyorlar. Eğer melekler gelişmiş uygarlıkların temsilcileri olan "uzaylılar" ise ve "bulutlar" da bu gelişmiş uygarlıkların araçları olan "uçandaireler" ise, bu durumda bu Kuranı Kerim ayetleri değişik bir anlam kazanacaktır. Yani, "Kıyamet Günü"nde gökler uçandaireler ile yarılacak ve uzaylılar bölük bölük yeryüzüne ineceklerdir. Ya da tıpkı Sodom ve Gomora olayında olduğu gibi Allah'ın melekleri (uzaylılar), buluttan gölgeler içinde (uzay araçlarıyla) gelip işi bitireceklerdir.

Hatırlanacağı gibi **Hz. İbrahim** Kâbe'yi yeniden inşa ederken, (bkz. sayfa 1523), ona da bir bulut görünmüştü. Bulut, Hz. İbrahim'e Kâbe'nin kaybolan yerini göstererek şöyle demişti: *"Ey İbrahim, Rabbin sana bu bulutun altında ve onun ölçüsünde bir temel kazmanı emrediyor."* İslam yorumcularının **"Sekine"** adını verdikleri bu bulut Kâbe'nin duvarları yükselmeye başlayınca birden yok olmuştu. Yine İslami kayıtlara göre **Hz. Muhammed** savaşa gittiği zaman başının üzerinde bir bulut belirir, ve ona hem gölgelik yapar, hem de onu "korurdu".

Dikkatlice değerlendirmek gerekiyor

Fakat tüm bunlardan sonra şu noktayı tekrar ısrarla belirtmek yerinde olacaktır: Hz. Muhammed'in bir hadisinde söylediği gibi, Kuranı Kerim ayetlerinin çoğu, aşama aşama 7 düzeyde yorumlanmaktadır. Bu bilgi göz önüne alınmadan, Kuranı Kerim'deki tüm bulut sözcüklerinin sadece "uçandaire", meleklerin ise sadece "uzaylılar" anlamına geldiğini söylemek, son derece yanlış olacaktır. Bu tür bir yanlışlığa düşmemek için söz konusu ayetleri olabildiğince dikkatlice değerlendirmek gerekiyor. Sözgelimi, bulut ve melek ifadeleri ikinci ya da üçüncü düzeyden uçandaire ve uzaylı anlamlarına geliyorsa, bunların dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci düzeyden son derece değişik anlamları da olabileceği önemle düşünülmelidir.

İncil'de benzerleri var

Kuranı Kerim'deki bu ifadelerin çok benzer-

lerine İncil'de de rastlanır: *"O zaman insanoğlunun alameti gökte görünecek; o zaman yeryüzünün bütün sıptları dövünecekler, ve insanoğlunun göğün bulutları üzerinde kudretle ve büyük izzetle geldiğini görecekler."* (Matta, bap 24/30).

"İnsanlar korkudan ve dünyaya gelmekte olan şeyler için beklemekten bayılacaklar. Çünkü göklerin kudretleri sarsılacaktır. Ve o zaman onlar insanoğlunun bulutta kudret ve büyük izzetle geldiğini göreceklerdir. Fakat bu şeyler olmaya başlayınca yukarı bakın ve başınızı kaldırın, çünkü kurtuluşunuz yaklaşıyor." (Luka, 24/4-5)

"Bu şeyleri söyledikten sonra, onlar bakarken yukarı alındı ve bir bulut onların gözlerinden onu aldı. Ve o giderken, gözlerini göğe dikmiş oldukları esnada, işte beyaz giysili iki kişi onların yanında durup dediler (...)" (Resullerin İşleri, 1/9-10)

"Ve gökten inmekte olan diğer kuvvetli bir melek gördüm; bulutla giyinmiş ve başı üzerinde gökkuşağı vardı ve yüzü güneş gibi ayakları ateş direği gibi idi." (Yuhanna'nın Vahyi, 10/1).

İslami kaynaklar, Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini, onun çok önceden göğe alındığını savunur. Hıristiyanlar, Hz. İsa'nın çarmıha gerildiğine inanırlar fakat onlar da Hz. İsa'nın göğe alındığı konusunda İslami bilgilerle uyuşurlar. Fakat asıl ilginç olan bundan sonradır. Hz. İsa'nın yakınları onun cesedini almak üzere bir yere giderler ve burada beyaz giysili iki kişi ile karşılaşırlar. Hz. İsa ise bir bulutla göğe çıkmıştı (altta).

Kuranı Kerim'e göre kitaplı peygamberlerden biri olan Hz. İdris, kitabında, rüzgârların kendisini göğe kaldırdığından ve kristal bir duvara varıncaya kadar yükseldiğinden söz eder (sağda).

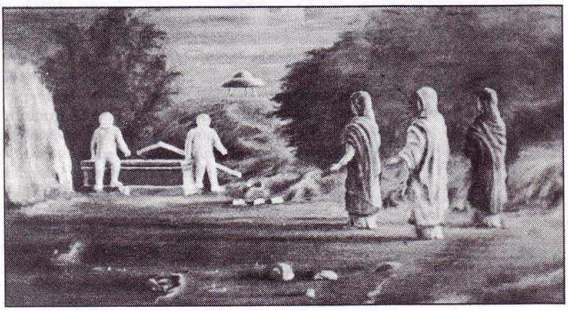

"Ve gördüm, ve işte beyaz bir bulut ve bulutun üzerinde oturan insanoğluna benzer biri (...)"

İdris'in Kitabı'nda da var

Öte yandan, en eski kutsal kitaplardan biri olarak kabul edilen **İdris'in Kitabı**'nda da bulut sözcüğüne rastlanır. Kuranı Kerim'e göre kitaplı peygamberlerden biri olarak kabul edilen **Hz. İdris** ile ilgili şöyle bir ayet vardır: *"Kuran'da İdris'i de an, çünkü o da baştan aşağı doğruydu, haber veren peygamberdi. Biz onu yüksek bir yere kaldırdık."* (Meryem Suresi-19, ayet: 56-57). Tevrat'tan çok daha eski olduğu belirtilen İdris'in Kitabı'nda şöyle yazılıdır:

"Ve bana gösterildi ki, gökteki bulutlar beni çağırıyorlardı (...)" Hz. İdris daha sonra "rüzgârların" kendisini göğe kaldırarak yıldızlara doğru götürdüğünü söylüyor: *"Bir duvara çekilinceye kadar gökte gittim. Öyle ki bu duvar kristalden yapılmıştı ve çevresinde ateşler vardı (...) Ateşin içine girdim ve kristalden yapılmış büyük bir eve doğru sürüklendim. Evin duvarları, zemini gibi kristal parçacıklarından oluşmuştu. Tavanı ise yıldızların ve yıldırımların yolu gibiydi (...)"*

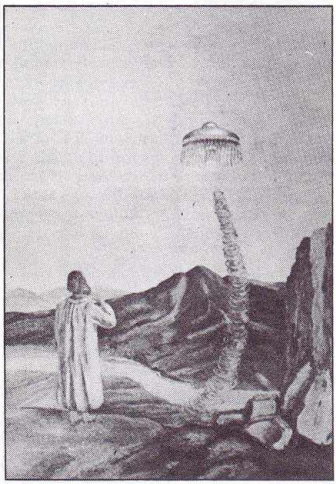

Asıl mesajı alabilmek

Zihinlerini bağnazlıkla şartlandırmamış, sağduyulu ve önyargısız araştırmacılar, kutsal kitapları objektif bir bakış açısıyla incelediğçe, kuşkusuz burada çok küçük bir bölümünü incelemeye çalıştığımız ayetlerin çok sayıda benzerlerini bulacaklardır. Bu objektif araştırmalar genişledikçe, belki de çok yakın bir zaman sonra, insanların büyük bir bölümü rahatlıkla, *"Uzaylılar ve uçandaireler din kitaplarında da varmış!"* diyecekler. Fakat asıl istenen odur ki, gerek bu tür ayetler, gerekse diğerleri, Kuranı Kerim için geçerli olduğu söylenen (muhtemelen diğer kutsal kitaplar için de geçerli) "7'li sistem"e göre değerlendirilsinler. 20. yüzyıl insanı, yüzlerce, hatta binlerce yıl öncesinin kutsal metinlerinin vermek istediği asıl mesajı ancak bu şekilde alabilecektir.

Daha fazla bilgi için

The Spaceship of Ezekiel, Josef F. Blumrich, Bantam Books, 1974.

Hezekiel Peygamber'in Ziyaretçileri, Selman Gerçeksever, Ruh ve Madde, Cilt: 17, Sayı: 202.

Kutsal Kitaplar Uzaylıların Varlığını Anlatıyor, Halûk Egemen Sarıkaya, Ruh ve Madde Cilt: 17, Sayı: 198.

Tanrıların Arabaları, Erich von Däniken, Cep Kitapları.

Evrende En Büyük Sır, Ara Avedisyan ,Sümer Yayınevi, 1975.

Tüm inanç sistemlerinde yeri var

Öte Âlem

İnsanın ölüm sırasında ve öte âleme geçişi sırasında yaşadıklarını daha önce ele aldık (bkz. sayfa 1452 ve 1531). Rıza Emiroğlu, bu yazısında da "spatyom" adı verilen öte âlem mekânının yapısına ilişkin görüşleri inceledi.

ÂDETLERE GÖRE ölen kişi, öldükten sonra doğmak için tekrar geri geldiğinde, kendi bedenini bulabilsin diye cesedi mumyalanır ve yanına kıymetli eşyaları ya da öteki dünyada aç kalmasın diye çeşitli gıda maddeleri bırakılırdı. Arkasından dua edilerek yeni yaşamına alışmasına yardım edilirdi. Eski Mısır'daki mumyalama tekniği çok ileri düzeylere ulaşmıştı. Öte yandan dünyanın birçok bölgesinde de farklı tekniklerle mumyalama işlemi uygulanıyordu. Günümüzde ise konu, artık bilimsel inceleme alanına girerek, çevresindeki hurafe ve mistik artıklardan arındırılmaya çalışılmaktadır. Böylece çağlar boyunca sezgisel olarak inanılan ve kabul edilen öte âlem kavramı, artık yalın ve somut bir şekilde düşün dünyamızda yer etmeye başlamıştır.

Öte âlem olasılığı

Nils O. Jacobson, Ölümden Sonra Hayat isimli, Türkçeye de çevrilmiş kitabında, ölümötesinin varlığına ilişkin olasılıkları, bilimsel bir çerçevede kalarak saptamaya çalışıyor: *"Aslında etraflıca incelenmiş, konuya ilişkin olayların en iyi, en akla yakın açıklaması, ölümden sonra yaşamın devam etmesi hipotezidir. Fakat nedense bu hipotez, günümüz insanı tarafından pek kabul edilmemektedir. Oysaki, başka bir hipotez, ne kadar karışık olursa olsun, hemen kabul edilmektedir."*

Öte âlemi tasavvur

Ölümden sonra duyu organlarımızın fonksiyonunun kalmadığını söyleyen Jacobson, öte âlemi şöyle tasvir etmektedir: *"Ölümden sonraki yaşamda, dünyada var olan duyu organlarımız, artık bir fonksiyon göstermezler. Yani ruhun maddesel dünya ile bir bağlantısı kalmaz... Bu yeni dünya, rüyalarımızda görüp yaşadığımız dünya ile benzerlik gösterir. Rüya devam ettiği sürece, bu dünya bizim için gerçekten vardır. Çünkü rüyalarımızdaki evler, sokaklar da bize gerçek gibi görünmektedir. Parlak renkler görebilir, güzel kokular ve tatlar algılayabiliriz. Eşyalar kullanabilir, diğer insanlarla konuşabiliriz."*

Öte âlemde isteklerin gerçekleşmesi

N.O. Jacobson, öte âlemde yaşayan ruhların, farkına varmadan, arzularından kaynaklanan

Ta-Chaterou adında bir kadının, M.Ö. 800 yıllarına ait mumyası. Eski Mısırlılar, ölülerinin bedenlerini mumyalama tekniğiyle koruyarak, tekrar bedenlenmelerine olanak sağlandığına inanıyorlardı (sağda).

bir ortamda yaşadıklarını söylemektedir: *"Ruhun yaşadığı çevre, onun istek ve arzularından meydana gelir. Yani bir bakıma istekler çevre içinde maddeleşmiş olurlar. Fakat istek ve arzular güzel, hoş değillerse bu, yaşanılan çevreye de etki yapar. Dış dünyaya ait rüyalardan meydana gelen bir dünya, otomatikman mutlu ve pozitif yönde olamaz. Ancak istek, arzu ve hayallerimiz pozitif olduğu sürece daha mutlu bir dünyada yaşarız."*

Ruhsal dünyanın yapısı

1890 doğumlu Danimarkalı düşünür **Martinus Thomson** da ölümötesi hakkında birçok yazı yazmış ve öte âlemi tarif etmiştir. Jacobson'un aynı eserinde aktardığına göre Martinus, insanın fizik bedeni dışında, bu bedenle sürekli ilişkili olan psişik bir kuvvetten söz eder. Ruh da denilen bu kuvvet, ölümden sonra öte âlemde yaşamaya devam eder: *"Fizik dünya bir zaman-mekân dünyası, ruhsal dünya ise bir zaman-durum dünyası sayılmaktadır. Maddesel dünya varlığın ağır ve değişmez bir şekilde yaşadığı fizik bir dünyadır. Ruhsal dünya ise, hafif, uçucu ruhsal maddelerden meydana gelmiştir. Bu ruhsal madde, varlığın kendi kendini konsantre ettiği ve şekil verdiği sürece algılanabilir. Madde, varlığın en küçük arzusunu bile yerine getirir.*

Varlık, herhangi bir şeyi göz önüne getirdiği zaman o anda, o şeyle karşılaşır. Fakat zihinsel konsantrasyon kaybolduğu an, istenilmiş olan şey de hemen kaybolur."

Ölümötesi âlemi tasvir eden Danimarkalı düşünür Martinus (üstte).

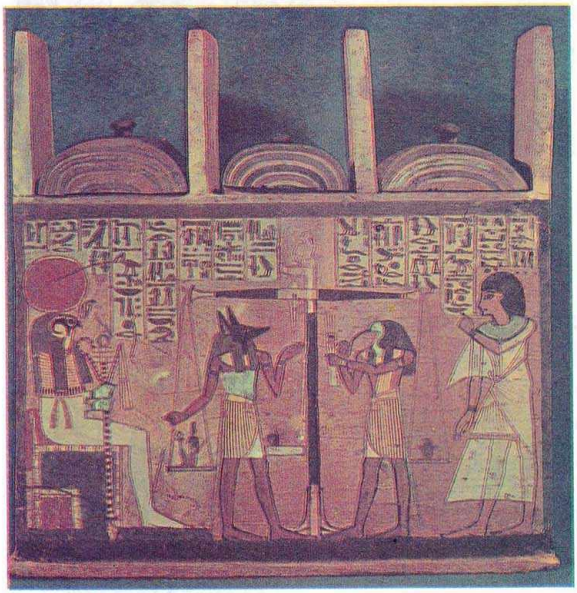

26. Sülaleye ait bir Mısır tabutu. Çakal başlı Anubis ölünün dünyadaki iyi ve kötü hareketlerini tartıyor. Balıkçıl kuşu başlı, akıl ve hikmet tanrısı Toth ise bunları kaydediyor (altta).

Birbirine uygun olanlar görüşebiliyor

Martinus'un anlattığına göre, ruhsal dünyada yaşayan varlıklar, ancak kendi karakterlerine ve dalga boylarına uygun varlıklarla görüşebilmektedirler. Bu tür benzeşmeyen varlıklar hiçbir şekilde görüşemezler. Örneğin çok haris bir kişinin çevresinde, sadece kendine benzeyen haris kişiler bulunacaktır. Böylece bu kişiler arasında başlayacak bir tür rekabet, sonunda hepsini korkunç bir yalnızlığa götürerek kendi yarattıkları cehennemde yaşamaya mahkûm olmalarını sağlayacaktır. Öte âlemdeki zaman kavramının bize benzemediği ve yaşanan olayın sonsuza kadar uzadığı duygusu da var olduğundan, bu yalnızlık sonsuza kadar uzayacaktır.

Öbür dünyada bencillik

"İlk ortamı cehenneme çeviren, çoğunlukla bencilce arzular olmaktadır. Fakat yaşantıları boyunca başka insanlara yardım elini uzatmış olan ve ölümü kolayca karşılayan bir insan, ilk ortamı huzur içinde karşılar. Bunlar ilk ortamda arzularının yerine getirilmiş olduğunu görürler. Aynı şey sanatçı ve bilim adamları için de geçerlidir.

(Fakat istek ve arzuların bencilce olmamaları şartı ile.) Buradaki bencillik, başkalarını göz önüne almadan sadece kendi istek ve arzularını ön plana almaktır."

Koruyucu ruhların yardımları

Martinus'un anlattığına göre, çoğu insanlar için ilk ortam çok ıstıraplı geçmektedir. Bu durumda dinsel inançları olanların, ateistlere (Tanrıtanımazlara) oranla avantajlı oldukları söylenebilir. Çünkü dinsel inancı olan kişi, kendinden yüce bir varlığı kabul ettiği için, ona yönelerek buradan kurtulabilir. Ancak ateist bir kişi için bu ortamdan kurtulmak daha zor olacaktır. Bu kurtuluş, aynı zamanda bir dalga boyu değişikliği, yani ortam değişikliği olacaktır.Martinus, bu daha yüksek ortamda yaşayan varlıklara *"koruyucu ruhlar"* adını veriyor: *"Bu ruhlar daima hazır bulunup, yardım edecek kişi ararlar. Fakat bu olanağı, varlıkların sözle rica edişleri yoluyla değil de daha çok ruhsal bir kavram olan, dua yoluyla elde ederler. Böylece varlık kendi dalga boyunu da değiştirmiş olur."*

Öte âlemde yargılanma

Dinsel geleneklerde, ölümötesindeki yargılamadan söz edilir. Buna göre, günahlarla sevapların dengelenmeye çalışıldığı bir ruhsal terazide, hangi taraf ağır basarsa, cennet veya cehenneme giden varlık, günahlarının kefaretini cehennemde öderken, sevaplarının ödülünü de cennette almaktadır. Dr. **Raymond A. Moody** bu yargılama konusunda şöyle diyor: *"İncelediğim olaylarda yarıya varan öte âlemde sık sık görülen, o ışıktan varlık değildi. O varlık bu kimseleri oldukları gibi seviyor ve kabul ediyordu. Burada hüküm, yargılanan kimsenin kendisinin içinden geliyordu."*

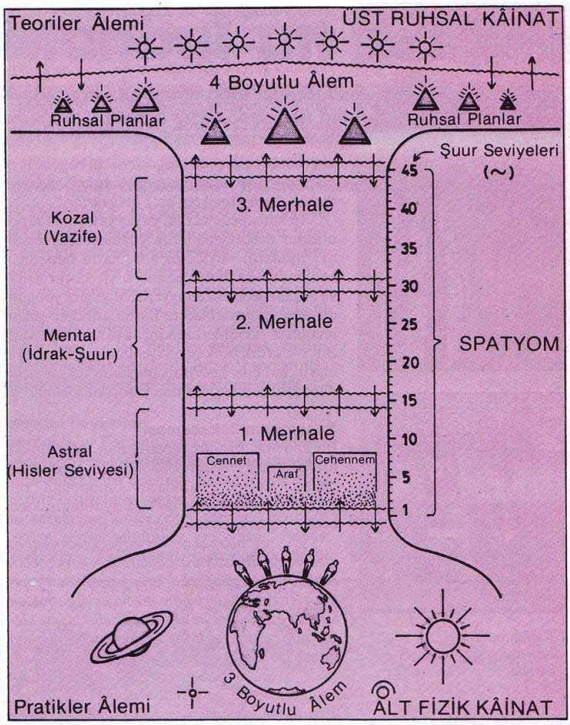

Spatyom adı verilen öte âlem mekânının, çeşitli tarihlerde verilen ruhsal bilgiler doğrultusunda çizilen şematik anlatımı (üstte).

Öte âlemdeki Naziler

Yaşadığımız dünyada öylesine insanlar vardır ki, sanki tüm evrensel kötülükleri ve negatif unsurları bünyesinde toplamışlardır. Böylesine insanların spatyomdaki yaşamları gerçekten ürkünç olmaktadır. Örneğin İkinci Dünya Savaşı döneminde Almanya'da dehşet saçan ırkçı Nazilerin öte âlemdeki yaşamlarını düşünmek bile insanı dehşete düşürebilir. Bu konuda Dr. Moody, kendisine sorulan soruları şöyle cevaplıyor:

"Eğer konuştuğum kimselerin anlattıkları şeyler herkesin başından geçiyorsa, bir an o Nazilere yaşamlarını gözden geçirmeleri sırasında neler olacağını düşünün... O Nazi vahşetlerini yaratanlar o kadar sevgiden yoksun kimseler olmalılar ki, milyonlarca masum insanın öldürülmesini emretmişler, bunu sağlamışlar. Bütün bunlar korkunç bir vahşete, yıllarca süren açlığa, gözyaşlarına, kurbanların anlatılamayacak azap ve ıstıraplarına yol açmış. Eğer konuştuğum kimselerin anlattıkları şeyler, bu Nazi vahşetine yol açanların da başlarına gelirse, o zaman onlar bütün bunları karşılarında görecekler demektir. Bütün bu olaylar ve bunlara benzer binlercesi canlanacak, karşılarında belirecek. Hayal gücümün dizginlerini en başıboş bıraktığım bir anda bile bundan daha korkunç ve bu yüzden dayanılması daha zor bir cehennem düşünemiyorum."

Öte âleme ayrıntılı bir yaklaşım

Spatyom yaşamının, Dr. **Bedri Ruhselman**'ın kurmuş olduğu, neo-spiritualist bilgi sistemi çerçevesinde değerlendirilişi, konunun, diğer görüşlere nazaran en ayrıntılı, açıklayıcı ve yüksek düzeyden algılanmasını ortaya koyuyor. Bu bilgilerden yola çıkarak oluşturulan şemada da görüldüğü gibi, 'spatyom' üç kademeden oluşmaktadır. Bir üst kademe ise dördüncü boyuttur. Bu kademeleşme varlıkların evrim düzeylerine göre oluşmuştur. Varlıklar ölümlerinden sonra ilk devreyi atlatınca ruhsal evrim düzeylerine göre bir üst kademeye geçebilirler ya da geçemeden tekrar bedenlenmek için dünyaya dönerler. Bu defaki yaşamlarında geçirecekleri deneyimlerle, bilgi ve görgülerini artırarak tekrar spatyoma geldiklerinde bir öteki kademeye geçmeye çalışacaklardır.

Spatyomdaki kademeleşme

Spatyomdaki kademeleşme hiçbir zaman bıçakla keser gibi birbirinden ayrılmamıştır. Bu geçişler kesinlikle yavaş yavaş olmaktadır. Varlıkların belirli düzeydeki evrimsel birikimleri, o varlığın herhangi bir kademede ya da iki kademe arasındaki geçiş bölgesinde bulunmasını sağlamaktadır. Kaldı ki, gerçekte spatyomda böyle bir kademeleşme de yoktur. Aşağıdan yukarıya gittikçe artan bir yükseliş söz konusudur. Varlıkların bir kademeyi bitirdiklerinde sıçrayarak öteki kademeye geçtiklerini düşünmek yanlıştır. Bu türlü kademeleşme, bizim algılayış biçimimize uygun olarak konuyu daha iyi kavrayabilmemiz amacıyla düzenlenmiştir. Yukarıdaki şema da bu anlayıştan yola çıkılarak yapılmıştır. Yoksa konuyu şematik bir tarzda ele almamak gerekir.

Üç boyutlu spatyom ortamı

İlk üç kademenin yer aldığı bölgeye, burada yaşayan varlıkların henüz üç boyutlu fizik âlemin izlenimlerinden kurtulamayıp, sürekli olarak üç boyutlu imajlarla uğraşmalarından dolayı *"üç boyutlu spatyom"* adı verilmektedir. Bunun bir üst kademesinde ise spatyom bitmekte ve dört boyutlu âlem başlamaktadır. Dr. Bedri Ruhselman **Ruh ve Kâinat** adlı eserin de konuyu şöyle açıklamaktadır: *"Hangi derecesinde olursa olsun üç boyutlu spatyomda yaşayan bir ruh üç boyutlu dünyaların bütün izlenimlerini ve anılarını kendisinde taşır... Ruh spatyoma geçtikten sonra, yoğun maddelerin bağlarından kendini kurtarınca, bilerek bilmeyerek, isteyerek istemeyerek sübjektif hayatının objektif kıymetler kazanmış olduğunu görür. Yani dünyada iken inziva zamanlarında hayalen kurduğu imajları burada hakiki varlıklar gibi etrafında oluşmuş olarak tekrar bulur."*

Tutankamon'un mezarındaki duvarda bulunan bir resim. Kral, Ölüler Tanrısı Anubis ve Kraliçe Hathor'un arasında görülüyor (en üstte).

Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndan ruhların öte âlemdeki yargılanmalarını simgeleyen bir resim. Ölümötesi yaşam konusunda oldukça bilgi sahibi olan eski Mısırlılar, bu bilgilerini simgeleştirerek resim haline getirmişlerdi (üstte).

Spatyomun 1. kademesi

İlk kademe teşevvüş (ruhsal şaşkınlık, karışıklık) olarak da adlandırılır. Varlık henüz bu âleme intibak aşamasındadır ve dünyasal imajlarla yoğun bir şekilde doludur. Martinus' un ve Jacobson'un tasvir ettikleri spatyom, gerçekte bu kademeye uygun düşmektedir. Aynı şekilde **Kübler-Ross** ve Raymond Moody gibi, ölümden dönen kişiler üzerinde araştırma yapanların söz ettikleri ölümötesi âlem de bu kademedir. Burada bulunan şaşkınlık içindeki varlık, genellikle hâlâ bedeniyle yaşadığını kabul etmektedir.

Dr. Bedri Ruhselman bu kademeyi şöyle anlatmaktadır: *"İlk merhaledeki üç boyutlu spatyomumuzun niteliği bir tür şuursuzluk ve teşevvüş halidir. Bu aşamada bulunan ruhlar, kendi anlayışlarına uygun gelmeyen yabancı bir ortamın birbirini izleyen, genellikle tatsız olayları ve sürprizleri karşısında şaşkın ve bulutlu bir ruh içindedirler. Etraflarında olup biten şeyleri yalan yanlış yorumlamaya uğraşırken onların nasıl meydana geldiğini bilmezler ve kendileriyle bu olaylar arasındaki ilişkiler hakkında çok defa hiçbir fikre sahip bulunmazlar. Bu aşama bir geçiş aşamasıdır."* Bu kademe, şaşkınlık içindeki varlığın öldüğünü kabul edip yavaş yavaş o âlemin yapısını anlamaya başlamasıyla son bulmaktadır.

Spatyomun 2. kademesi

"Ruhlar bir defa teşevvüş halinden kurtulduktan sonra ortamlarına ve kendilerinin spatyomla olan ilişkilerine karşı yavaş yavaş şuuru artan bir ilgi duymaya başlarlar. Bu hal onların spatyomdaki gerçek durumlarını kendilerine belirtmeye başladığı bir aşamadır. İşte biz bunu izafi olarak üç boyutlu spatyomun orta bir aşaması olarak kabul ediyoruz. Birinci aşamadan orta aşamaya kadar geçen zamanın uzunluğu ruhun olgunluk derecesine, ihtiyaçlarına ve diğer birtakım şartlara tabidir ve ruhlar bu zamanı doğru olarak tayin etmekten aciz bulunurlar."

Bu kademede varlık, yavaş yavaş imajların oluşum mekanizmalarını çözmeye başlamıştır. Bunların büyük ölçüde, hatta tamamen kendinden kaynaklandığını keşfetmiştir artık ve bunları kontrol etmeye, istediği gibi yönlendirmeye çalışmaktadır. Başkalarından gelen imajlarla kendilerininkini ayırabilmektedir. Birçok varlık bu kademeye ulaşamadan ya da ulaştıktan çok kısa bir süre sonra tekrar fizik dünyaya inip bedenlenmek zorunda kalır.

Spatyomun 3. kademesi

Bu kademe, bir dünya varlığının, spatyomda ulaşabileceği en yüksek kademedir. Burası son derece yüksek varlıkların bulunduğu bir ortamdır, ancak yine de üç boyutlu idrakten henüz kurtulunamamıştır.

"Üçüncü merhaleye bir illiyet (nedensellik) âlemi diyebiliriz. Zira bu dereceye ermiş olan ruhlar, kendileri veya başkaları tarafından yapılan işlerin niteliklerini araştırmaya ve bu yoldan kâinatı idare eden Büyük Nedensellik'e idraklerini biraz daha yaklaştırmaya aday bir duruma girmiş bulunurlar. Burada ruh, milyarlar ve milyarlarca yıldan beri geçirmiş olduğu yaşamının bütün gözlemlerini inceden inceye inceleyerek, onların sonuçlarından edindiği bilgilerle en yüksek sınır hatlarında dolaştığı üç boyutlu âlemi idare eden ilahi kanunların hikmetine nüfuz etmeye çalışır. Çünkü o, artık üç boyutlu âlemin eprövlerine(ruhsal sınavlarına) veda etmek yolundadır."

4 boyutlu âlem

Bu âlem hakkında pek fazla bir şey bilmediğimizi söylemektedir Dr. Bedri Ruhselman. Burada artık üç boyutlu imajlar ve şekiller yoktur. *"Oradaki varlıkların bizdeki gibi şekilleri yoktur. Fakat onlar etki kudretlerini kullanarak maddelere istedikleri şekli verebilirler ve eğer herhangi bir amaçla bizim idrak alanımıza girmek gereğini duyarlarsa o zaman maddelere bizim anlayabileceğimiz şekilleri vererek bize görünebilirler."*

Daha fazla bilgi için

Ölüm ve Ahret, Bilim Araştırma Merkezi, 1978.
Ölüm ve Ötesi, Bilim Araştırma Merkezi, 1978.
Spatyom-Öte Âlem Mekânı, Bilim Araştırma Merkezi, 1980.
Ölüm Yanılgısı, Lyall Watson, Altın Kitaplar, 1979.
Ölümden Sonra Hayat, N. Olaf Jacobson, Milliyet Yayınları, 1975.
Mısır'ın Ölüler Kitabı, Albert Campdor, Ruh ve Madde, 1985.

İstanbul'un kehanet heykelleri

Birçok tarihi kaynağa göre İstanbul'un Türkler tarafından alınacağı yüzlerce yıl öncesinden biliniyordu. Gerek bu olayla ilgili, gerekse İstanbul ile ilgili birçok olay kentin çeşitli yerlerinde kayıtlıydı, deniliyor. Aşağıdaki yazıda Namık Talat Güraslan'ın incelemesini okuyacaksınız.

BİZANSLILAR, İSTANBUL'UN kaderi ve yaklaşmakta olan kaçınılmaz sonuncu fethi ile sürekli olarak ilgilenirlerdi. Kentin her yanında yükselen kadim sanat eserlerini, Tanrılar ile kahramanların suretlerini, iyi veya kötü cinlerin yatağı, kentin güvenliğini garanti eden tılsımlar, ya da gizemli yapıtlar olarak kabul eder, bunlara bakarak kentin kaderini tahmin ederlerdi. Bunları son günlerinin kötü habercileri diye yorumlarlardı.

Kehanet heykelleri

Konstantin'in Forumu'ndaki, yani odak noktasını Çemberlitaş'ın teşkil ettiği meydandaki çeşitli sütunların üzerinde bazen 'isimler' de belirtmek suretiyle kentin geleceğini ve kaderini açıklayan, hiyeroglif tarzda astrolojik içerikte garip semboller yer alırdı. Evliya Çelebi'nin, *"Konstantin orada acayip, garip tılsımlar ve binalar yaptırmıştı"* dediği ve günümüzde Sultanahmet Parkı olarak bilinen Hipodrom da "Kehanet Heykelleri" ile doluydu.

Bunların arasında duran ve üzerlerine ünlü Tyanalı **Apollonius**'un "son günlerinin tüm öyküsünü" yazdırttığı bronz dikili taşlar, özellikle önemli sayılırdı. Apollonius, ayrıca, Konstantin'in Forumu'nda, kente ve İmparatorluğa hükmedecek olan tüm imparatorluğun adlarını yazdırmıştı.

İstanbul'un koruyucusu: Meryem Ana

Konstantin, İstanbul surlarının sınırlarını belirlerken, yanındakiler şehrin büyüklüğü karşısında şaşırmışlar ve daha nereye kadar gidileceğini kendisinden sormuşlardı. İmparator da onlara, *"Önümdeki kılıç duruncaya kadar"* cevabını vermişti. Sonraları surun mevkii **Meryem Ana**'nın ilham eseri olarak düşünülmüş ve Meryem Ana şehrin koruyucusu olarak kabul edilmişti.

İstanbul ve 7 rakamı

Konstantin 7 rakamını uğurlu sayıyordu, bu

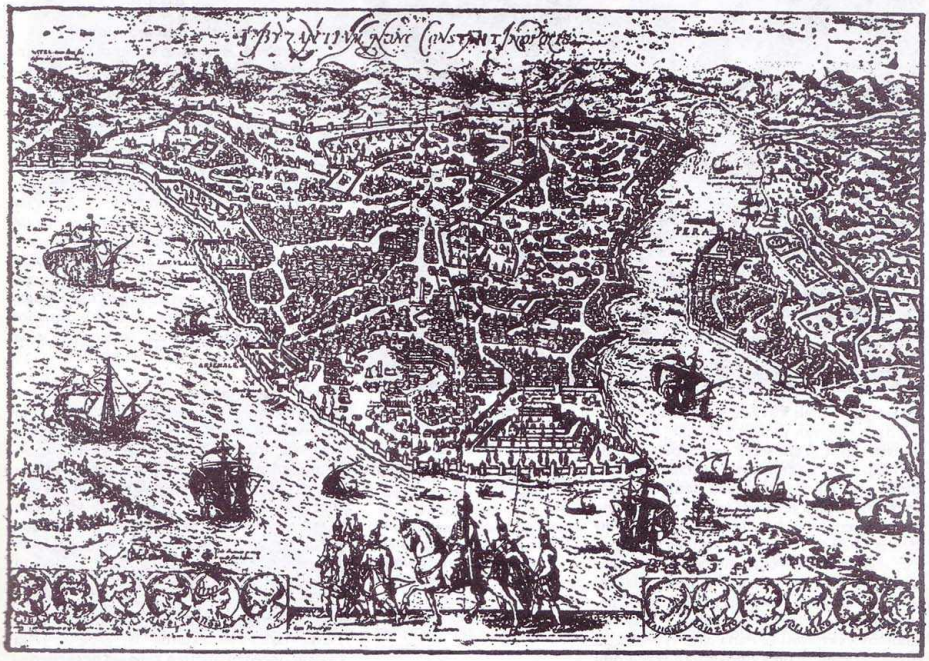

Fatih'in emriyle yaptırılan bu planın, on altıncı yüzyıl ortalarında Venedik'te basıldığı söylenmektedir. Baskının altında on iki padişahın resmi bulunmaktadır (altta).

Fatih'in Topkapı'dan İstanbul'a girişini gösteren ve ressam F. Zonaro tarafından yapılan yağlıboya tablo (üstte).

bir simgeyle ilgili kuvvete sahipti. Kendisine etrafında dolaşan yedi gezegen gibi bakılmasını istiyordu. Yeni şehri yedi tepe üzerinde kurmuştu, kara tarafındaki surlarda da yedi kapı yaptırmıştı. Roma'dan tanınmış yedi kişiyi İstanbul'a getirmiş, yedi kandil denilen yerinde, yedi bölükten oluşan, kendine ait bir kuvvet hazır etmişti. Konstantin, şehri, Yunanistan'dan ve Anadolu'dan, hatta Roma ve diğer ülkelerden getirdiği sütunlar, mabutlar ve kendi adına dikilmiş heykellerle süslemişti. İmparatorluğun merkezinin Roma'dan İstanbul'a aktarılışı ve buna paralel olarak da Hıristiyanlığın, Roma dünyasının resmi dini haline getirilişinin, eski inanışlara ve efsanelere bağlı bir uygulamasıyla, odaklaması için bu değişimlere başvurmuştu.

İlahi koruyucu: Palladium

Çünkü denilmektedir ki, Konstantin, önceleri Truva'ya, daha sonra da Roma'ya ilahi güçlerin himayesini bahşeden ve nereye giderse orayı yeni bir uygarlığın merkezi haline getirdiği söylenen Palladium'u Roma'dan getirtmiş ve Çemberlitaş'ın altındaki iç odaya yerleştirmişti. Bu ve diğer uygulamalar, bir görüşe göre İstanbul'un 11 yüzyıl boyunca Bizans İmparatorluğu'nun başkent olmasını sağlamıştı.

Taurus Forumu'ndaki At heykeli

Taurus Forumu'nda (Tavukpazarı) duran ve Antakya'dan getirilmiş olan At heykelinin kaidesinde yer alan kabartmalarda da, "Yabancıların İstanbul'u ele geçireceği" son günler canlandırılmıştı. Herkesin bu yazıtlar ile kabartmalarda, hiyeroglifler ile sembollerde kentin sonuncu fethine ilişkin açıklamaların saklı olduğu konusunda aynı düşüncede olmasına rağmen, bunları yorumlayabilen biri çıkmıyordu. Ya da en azından, aynen **Nostradamus**'un kehanetleri gibi, değindikleri olay meydana gelmezden önce bunların yorumunu yapmak olanaksız oluyordu.

Fetihler resimlerle canlandırılmış

Clarili **Robert,** Haçlıların İstanbul'u ele geçirmelerinden sonra gördüğü kehanet sütunlarını şöyle anlatır: *"Kentin bir başka yerinde bir harikaya daha rastladım. Her biri en az üç kişinin kucaklayabileceği kalınlıkta iki sütun vardı. Bunların tepelerinde duran küçük barınaklarda keşişler yaşardı ve tabanlarındaki kapılardan girilerek yukarıya çıkılabiliyordu. Bu kolonların dış yüzeylerinde, İstanbul'da olmuş olan ya da olacak olan tüm olaylar ile fetihler, resimlerle canlandırılmış ve kehanet tarzında yazılmıştı. Ne var ki, herhangi bir olay meydana gelmezden önce bu olayı hiç kimse kestiremiyor ve ancak gerçekleştikten sonradır ki, halk o sütunların yanına giderek araştırıyor ve işte ilk kez o zaman söz konusu olaya ilişkin kehaneti saptayıp içeriğini anlıyorlardı."*

Demir kılıçlı halk

Fransızların şehre saldırmaları bile orada yazılıydı ve kente saldırırken kullandıkları gemilerin resimleri vardı. Bizanslılar, gerçekleşmesinden önce bu kehaneti anlayamamışlar ve olay meydana geldikten sonra bu sütunları incelemişler ve orada tasvir edilen gemilerin altında yer alan yazılarda, kısa saçlı ve demir kılıçlı bir halkın batıdan gelerek İstanbul'u fethedeceğinden söz edildiğini görmüşlerdi.

Heykellerde yazılıydı

Daha başka kaynaklarda da, gene bu fetih olayını önceden bildiren kehanet heykellerin-

den söz edilir. Denildiğine göre, bu heykellerde, merdivenli gemiler ve bu merdivenlere tırmanarak kente saldırmaya kalkışan insanlar canlandırılmıştı. İstanbul halkı Haçlıların Venedik gemilerine diktikleri merdivenleri görünce bu heykellerin uyarısını o zaman idrak etmiş ve işgalcilere kötü şans getirsin diye taşlar ve çekiçlerle heykelleri parçalamaya çalışmışlardı.

Bizans döneminde el sanatlarına ve bunların sembollerle anlatılmasına çok önem verilmişti (üstte, solda). darkmalt

Konstantin Forumu (Sultanahmet Meydanı), Taurus Forumu (Tavukpazarı) ve diğer dikili taşları gösteren, Bizans döneminde yapılan bir harita (üstte).

Haçlı Seferleri'ne ait bir minyatür. XIII. yüzyıl (solda).

29. kuşatma biliniyordu

Ünlü tarihçi **Hammer** de, İstanbul'un fethini anlatırken, Doğu Roma İmparatorluğu'nun merkezi olmasından sonra, tam 28 kere kuşatılan kentin son düşüşünü haber veren söz konusu kehanet ve inanışların, **Fatih Sultan Mehmet**'in gerçekleştirdiği 29. kuşatma sırasında da özellikle gündeme geldiğinden söz eder.

Esrarengiz yeraltı çıkışı

"İstanbul'un iki kapısına ilişkin iki söylenti vardı: Bir gün Latinlerin Yaldızlı Kapı'dan kente girecekleri söylenirdi. Öteki inanca göre de kentin fatihi, Blahern Sarayı'nın altındaki bir yeraltı çıkışı olan Kerko Porta kapısından geçerek kenti alacaktı. Dolayısıyla, Bizanslılar burayı ördürmüşlerdi. Ne ilginçtir ki, Fatih'in kuşatmasından önce, bu yeraltı kapısı tekrar açılmış ve Türkler kente buradan girmişlerdir."

Kehanetler çok ama...

İstanbul ile ilgili olarak her zaman kehanette bulunanlar olmuşsa da olaylar sonucunda

bunların bir kısmı gerçekleşmiş, bir kısmı da gerçekleşmemiştir. Bu tür kehanette bulunanlar arasında olayların aslını araştıran, geçmişi inceleyerek geleceği öğrenmeye çalışan ve olayların sonuçları ile nedenleri arasındaki saklı ilişkileri ortaya çıkarmayı bilen düşünürler de vardır... İki kapıyla ilgili olarak yukarıda değindiğimiz inanışlardan başka, İstanbul'un kendisine ilişkin iki önemli inanç daha vardı:

İstanbul'la ilgili iki kehanet

Birincisine göre, düşman kente girerek Taurus Forumu'na (Tavukpazarı'na) kadar ilerleyecek, fakat Bizanslılar orada karşı hücuma geçerek düşmanlarını surların dışına atacak ve Bizansı kurtaracaklardı. **Aziz Morenos**'a atfedilen eski söylentiye göre de oklarla silahlanmış bir kavim Rumları mahvedecekti. Bu iki zıt inançtan ikincisi daha ağır basıyordu. Ancak, Morenos, söz konusu kavmin adını belirtmediği için, kehaneti, İstanbul'u kuşatıp da ok kullanmış olan bütün kavimlere yorulmuştu.

İki kitabe

Akıllı Leon adıyla tanınan bir kişinin Sarayburnu yakınındaki Saint-George Manastırı'nda ortaya çıkarılan iki kitabe üzerine kazılı bir kehaneti de söz konusuydu. Birçok bölümleri içeren bu kitabelerin birinde sırasıyla imparatorların, ötekinde de Leon'dan sonra gelecek patriklerin adları yazılıydı. Ancak, son imparator ile patrikin adları yazılmamış, yerleri boş bırakılmıştı.

Gizemli bir sözcük

Bizans İmparatorluğu'nun çökeceğine ilişkin bir başka kehanet de, Habeşistan Kâhini'ne aitti. Yine bir inanışa göre, **Paleolog** sülalesinin birinci imparatoru **Michel,** bir falcıya imparatorluğun geleceğini sormuş, falcı da cevap olarak sadece, *"Mamaimi"* demişti. Bu sözün anlamının harflerinin sayısında saklı olduğu sanılıyordu. Ayrıca, Paleolog sülalesinden 7 imparator çıkacağı ve en sonuncusunun da tahtından indirileceği şeklinde yorumlanıyordu.

İstanbul'un fethedileceği Bizanslı kâhinler tarafından söylenmişti (üstte).

Roma İmparatoru Septimius Severius tarafından yaptırılan Atmeydanı'nın Osmanlılar dönemindeki bir görünüşü (altta).

Bizans'ın sonu

Bizanslı bir yazara göre, Kosova Savaşı'ndan yenik çıkan **Hünyad,** kederli kederli düşünür-

ken, ortaya çıkan bir ihtiyar kişi kendisini teselli ederek şöyle demişti: *"Rumlar mahvoluncaya kadar Hıristiyanlar hep bahtsız olacaklardır. Hıristiyanların kötü talihinin iyiye dönmesi için İstanbul'un Türklerin eline geçmesi gerekir."* İşte bütün bu inanışlar ve söylenceler, hem Bizans'ın sonunu haber veriyor, hem de bu sonu hazırlıyordu.

Bir Alman ressam tarafından yapılan bu gravürde, Fatih'in tarihte yeni bir devir açtığı anlatılmak isteniyor (altta).

24 Mayıs gecesi Ay tutuluyor

İstanbul kuşatma halindeyken Bizanslılarla ilgili kehanetler doğru çıkmıştı. Son Bizans İmparatorluğu'nun ilk imparatoru gibi Konstantin adını taşıyacağı söylenmişti, ki Fatih'in karşısında yer alan Bizans İmparatoru **Konstantine** idi. Ayrıca, gökyüzünde dolunay bulunduğu sürece İstanbul'un fethedilemeyeceğine ilişkin bir inanç vardı. Oysa 24 Mayıs 1453 gecesi dolunay olması gerekirken, Ay tutulmuş ve gökyüzü bir süre karanlık kalmıştı.

Meryem Ana ikonu yere düşüyor

Kehanetlerin çıkıyor olmasından ümitsizliğe kapılan halk, Meryem Ana'nın kutsal saydıkları bir ikonunu kentte dolaştırmak istediler. Ne var ki, tören anında ikon yere düşmüş ve anormal bir şekilde ağırlaşan ikonu yerden kaldırmak çok güç olmuştu. Töreni yapmak için yeniden yola koyulduklarında bu sefer de şiddetli bir fırtına çıkmıştı. Sonuç olarak, son ümitleri olan bu törenden de vazgeçmek zorunda kalmışlardı.

Geleceği biliyorlardı

Yukarıda anlatılanlar, İstanbul'un Bizans dönemine ait kehanetlerdi. Kehanetlerin taşların üzerlerine kabartmalar şeklinde işlenmiş olması, geleceğe ilişkin olarak bilgi sahibi olanların net bir bilgiye ve gerçek bir vizyona sahip olduklarını gösteriyordu. Dikili taşların enerji yayan psikotronik amaçla kullanılmış olması, şehirde bulunduğu söylenen yeraltı tünel şebekeleri, labirent türünde dehlizler ve Ayasofya'nın gizemi düşündüklerimizi doğrulamıyor mu?

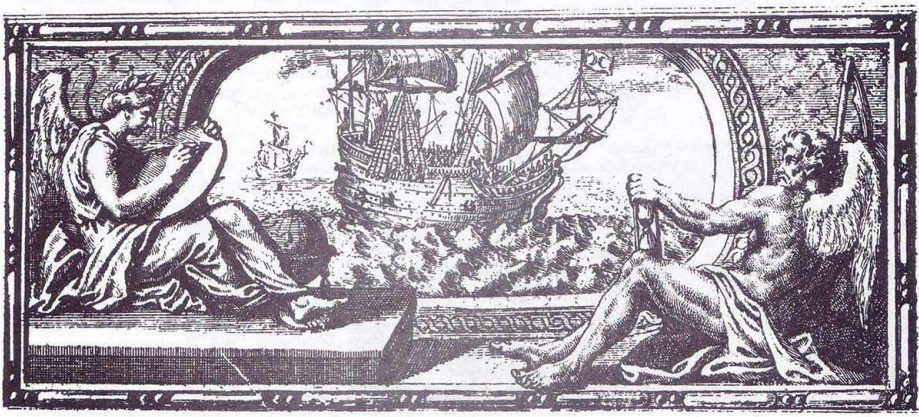

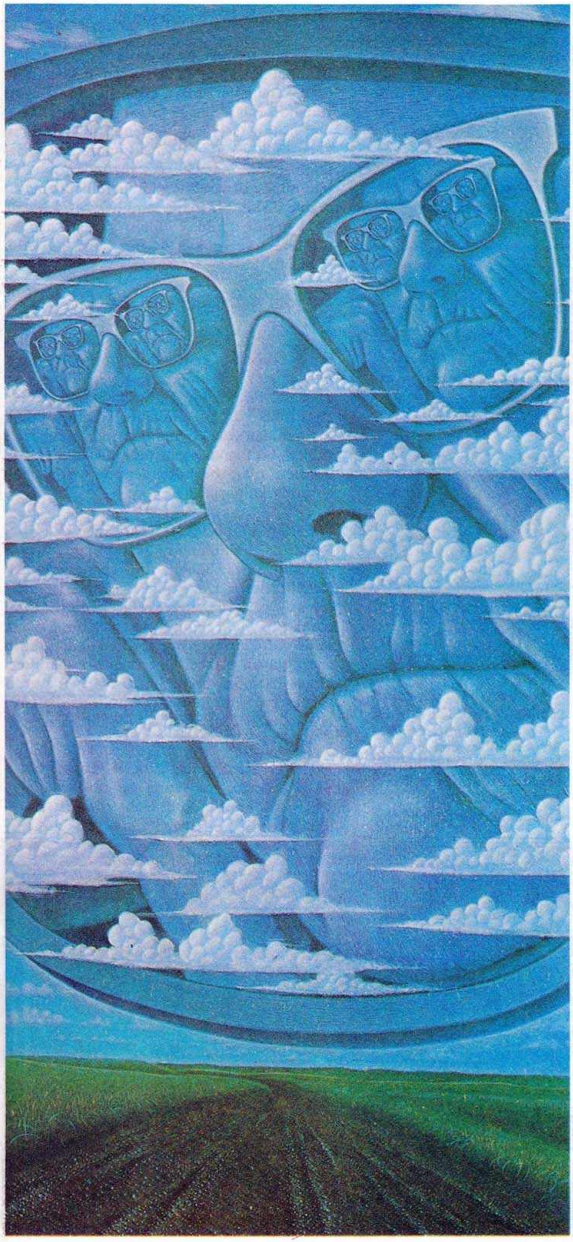

Ermiş: Bil

Halil Cibran... Bu isim son yıllarda çok duyuluyor. Öyle ki, verdiği ruhsal bilgiler, yaşamın, ölümün ve ölümötesinin kapılarını açabiliyor. Birçok dünya liderinin etkilendiği Cibran'ın öğretilerini Ata Nirun inceledi.

YIL 1960, yeni seçilen ABD Başkanı **John F. Kennedy**, ünlü söylevini veriyor ve konuşmasını şu sözlerle kapatıyor: *"Vatanım benim için ne yapabilir diye değil, ben vatanım için ne yapabilirim, diye sorun."* Kennedy'nin tüm konuşmasının içinde, en çok alkış alan kısım burası oldu. Oysa, Kennedy'nin üstün konuşma tekniği ile tam zamanında kullandığı bu sözcüklerin sahibi, bir başkasıydı. Yine aynı yıllarda, bu başka adamın sözleri ve kitapları, Batı dünyasını büyük bir hızla etkileyen bir akımın rehberi oluyordu. Hippiler yani "Çiçek Çocukları", bu kişiyi kendilerine bayrak yaptılar. Kimdi bu adam? Nasıl oluyordu da, Batı dünyasını böylesine etkileyebiliyordu?

Adı, **Halil Cibran**'dı. Lübnanlı bir Müslümandı. Düşünceleri ve yapıtları, Batı dünyasını olağanüstü bir şekilde etkilemişti. Yazdığı kitapların yanı sıra, mistik resimleriyle de ün kazandı. Yorumculara göre Cibran, bir başka düşünce boyutunun adamı; insanın, evrenin ve doğanın sırlarını açıklayan bilgilerin anahtarıydı.

Yaşamöyküsü

Halil Cibran, 1883 yılında, Lübnan'da Bechari'de doğdu. 12 yaşına geldiğinde, ailesi ile beraber ABD'ye göç etti. İlk ve orta öğrenimini, Boston'da tamamladı. Daha sonra, ailesi tarafından Beyrut'taki El Hikmet Medresesi'ne yollandı. 1902'ye kadar burada eğitim gören Cibran, 1902'de tekrar ABD'ye döndü. 1908'de, Paris'e geçerek ünlü heykeltıraş ve düşünür **Rodin**'le çalıştı. 1911'de tekrar ABD'ye döndü.

1918'de, Cibran ilk kitabı olan, **Madman-Deli**'yi yayınladı. 1923'te ise, **The Prophet-Ermiş** yayınlandı. Bu kitap sayesinde, adı tüm dünyaya yayıldı. Ermiş, günümüze kadar, ellinin üzerinde baskı yaptı. Daha sonra, **Jesus, The Son of Man-İnsanoğlu İsa** ve **The Earth Gods-Yeryüzü Tanrıları** adlı kitaplarını yayınladı. Kitapları satış rekorları kırmasına rağmen, Cibran, 1931 yılında, 48 yaşında, yoksulluk ve hastalıklar içinde öldü.

Sembollerin anlamları

Cibran, en önemli kitabı olan, Ermiş'te ilginç kavramları derin bir bilgi boyutu getirerek ele alıyor. Ermiş adıyla tanımlanan kişi, seçi-

ginin anahtarı

len ve sevilen biri olan, **Mustafa**'dır. Kitap, şöyle başlıyor: *"Devrinin bir güneşi olan Mustafa, kendisini doğduğu adaya götürecek olan gemiyi, Orfalis kentinde, on iki yıl bekledi."* Ermiş'in beklediği gemi, ölüm gemisidir, doğduğu ada ise, doğum öncesi âlemdir. Buradan sonra, Cibran, Ermiş'e şunları söyletir: *"On ikinci yılın bağbozumu mevsiminde ve Eylül'ün yedinci gününde, denize doğru baktı ve geminin sahile yaklaştığını gördü."*

Bu anda, Cibran üç kozmik sayıyı üst üste kullanmaktadır. On iki, kozmik birlik ve bilgeler sayısıdır, yani on iki burç, on iki havari gibi. Eylül, dokuzuncu aydır ve yedi, gizem anahtarı olan sayıdır. Bağbozumu deyimini, Cibran özellikle kullanır. Bağbozumu, olgunlaşma ve belli bir gelişme aşamasının sonucudur. Artık, meyve toplanacak hale gelmiştir. Bundan sonra, üzüm yeni bir aşamaya dönü-

Lübnanlı düşünür Halil Cibran eserlerinde, din, tasavvuf, ölüm gibi birçok konuya değinir. Eserlerinde kullandığı değişik dil genellikle açık olmakla beraber çoğu kez de sembolik ifadelerle doludur. Cibran, kitaplarını da kendi resimliyordu. Bu mistik resimlerin Cibran'ın felsefesi ile uyum içerisinde olduğu görülüyor.

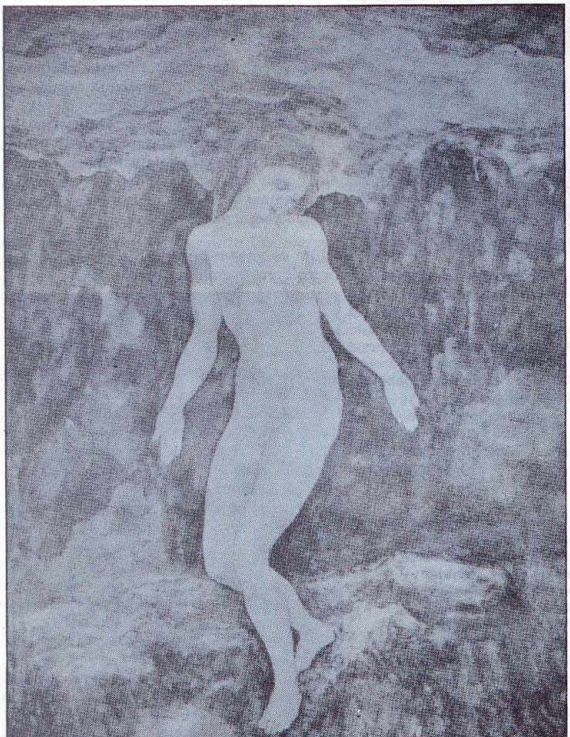

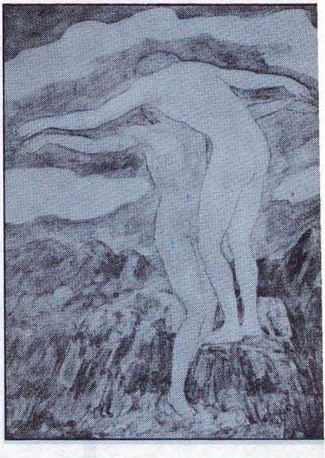

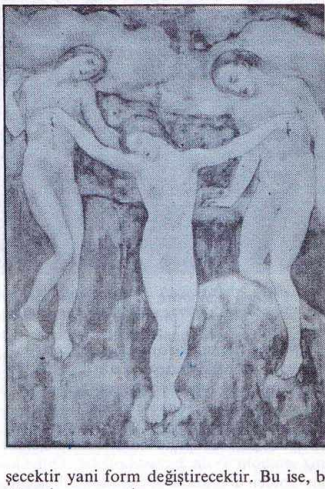

şecektir yani form değiştirecektir. Bu ise, b
tür enkarnasyondur.

"Sonsuz denizde bir damla olacağım"

Cibran, daha sonra, Ermiş'in kişiliğind
ölümü, ölüm sonrasını ve ruhun öze ya
bütüne tekrar dönüşünü, güçlü bir biçim
sembolize eder: *"Gitmeye hazırım, özleyişim
açılan yelkenleri, rüzgârların esmesini bekliyo
Buranın sakin havasında, bir nefes daha alac
ğım, geriye doğru seven gözlerle bir kere dah
bakacağım. Sonra aranızda duracağım
denizciler arasında bir denizci olacağım. Ve se
ey geniş deniz, nehirler ve ırmaklar yalnız sar
kavuşarak huzur ve hürriyete ererler. Bu ırma
cağız da, bir kez daha kıvrılacak, bir kere dah*

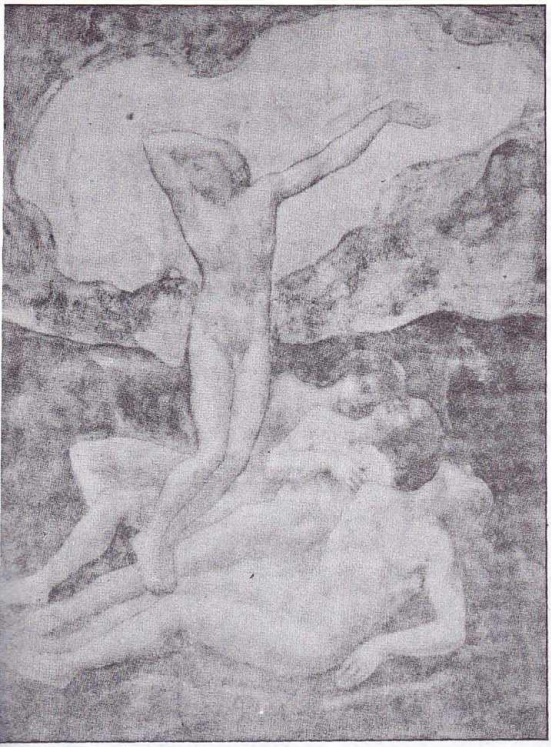

ı vadicikte şırıldayacak. Sonra, ben de sana eleceğim. Sonsuz denize sonsuz bir damla gibi atılacağım."

Cibran'ın buradaki örneklemeleri olağanüstüdür. Ölüme gitmeye hazırdır. Yaşamında geçirdiği tüm acı olaylara rağmen, bir kez daha, geriye doğru seven gözlerle bakar. Çünkü, sevginin en önemli olay olduğunu ve en büyük güç olduğunu bilmektedir. Geniş zaman sembolü ile de, bireysel ruhun, o büyük ruha yeniden dönmesini ve bütüne katılmasını anlatır. Kendisi, sonsuzluk içinde, sonsuz bir derindir. Kısacası, o bütün kadar geniş bir derindir.

Halil Cibran, genedoğmaya inanan bir düşünürdür. "Ermiş" adlı ünlü kitabı şu cümleyle biter: "Biraz sonra rüzgâr üzerinde biraz dinleneceğim ve sonra başka bir kadın bana gebe kalacak" (üstte).

"Sonra aranızda duracağım ve denizciler arasında bir denizci olacağım. Ve sen ey geniş deniz, nehirler ve ırmaklar yalnız sana kavuşarak huzur ve hürriyete ererler. Bu ırmakcağız da, bir kez daha kıvrılacak, bir kere daha bu vadicikte şırıldayacak. Sonsuz denize sonsuz bir damla gibi katılacağım" (sağda).

"Çocuklarınız, sizin değildir"

Cibran'ın aşk, evlilik ve çocuklar konusundaki sözleri dikkat çekicidir. Çünkü, bu noktada, tasavvufun izleri, spiritualizmin bazı yaklaşımları görülür. Cibran için aşk, yolu çok güç de olsa, kesinlikle peşinden gidilmesi gereken bir şeydir. Ama, aşk ateştir ve yakıcıdır, salt huzur ve zevk için istenmemelidir. Acılarına veya verdiği ıstıraplara katlanmak gerekir. Çünkü, bu tür istekli cefa çekmek, ruhsal tekâmülün en etkin yollarındandır. Cibran bu temele dayanan bir evliliği anlatır, aslında bu yaklaşım, bir tür ruhsal evliliktir.

Gerçek sevenlerin doğumlarının bir olduğunu söyler. Buradaki doğum, bilinen anlamda doğum değildir. Kastedilen, ruhun yaratılış anıdır, yani aynı anda yaratılan ikiz ruhlar anlatılmaktadır. O anda bir anne, Ermiş'e çocukları sorar: *"Bize, çocuklardan söz et."* Ermiş, cevap verir: *"Çocuklarınız, sizin çocuklarınız değildir, siz sadece onların dünyaya gelmesinde birer araçsınız, onlar sizin değildir. Onlara sevginizi verin ama düşüncelerinizi asla vermeyin. Siz yaysınız, çocuklarınız ise, birer canlı okturlar. Hedefi görün ve onları oraya atın, o kadar."*

Din, düşünce ve davranıştadır

Cibran, Ermiş'in kişiliğinde ibadet ve dini de ele alır. Ermiş, ibadet için şöyle der: *"Sadece sıkıntı anlarında ibadet edersiniz, neşe ve mutluluk içindeyken ibadet etseniz ne olur? Çünkü ibadet, ruhunuzun astral dünya içinde genişlemesinden başka bir şey değildir"* Sonra ekler: *"İbadetin şekli yoktur, ondan bir şey dilemeyiniz, çünkü o, dileklerimizi içimizde doğmadan çok önce bilir."*

Ermiş'e, *"Din nedir?"* sorusu sorulduğunda, Ermiş: *"Ama, ben dinden başka bir şeyden söz etmiyorum ki"* der. Bütün hareketler ve düşünceler dindir, din buradadır. Şekilde ve ahlak elbisesinde değildir. Cibran'ın bu yaklaşımı ilginçtir, çünkü dinüstü bir realiteyi anlatmaktadır. Kastedilen insan modeli, üstün insan yani tasavvufta anlatılan İnsanı Kâmil' dir. Bütün her şeyi, ruhunda başlayıp, orada sonuçlanmaktadır. Daha da önemlisi, bunlar ruhuna yansımaktadır.

Ölüm ve yaşam birdir

Ermiş'e en önemli sorulardan biri sorulur:

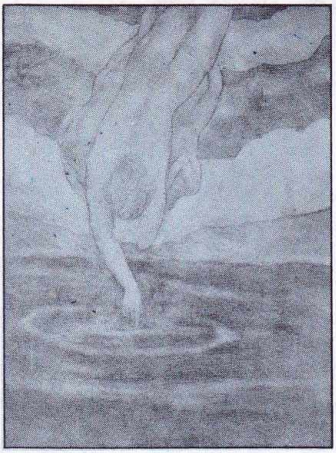

"Bize, ölümden söz et." Ermiş şöyle cevap verir: *"Siz, ölümün sırrını merak ediyorsunuz. Onu hayatın kalbinde arayınız. Çünkü, ikisi birdir, nehir ve deniz gibi. Rüyalara inanın, çünkü ebediyete giden kapılar, onların içindedir. Ümitlerinizin ve arzularınızın derinlerinde, öteye ait her bilgi vardır. Bunu öğrenmek için, önce kalbinizi yaşama açınız."*

Ermiş'in, yani Cibran'ın bu yaklaşımı, tam anlamıyla ruhsaldır. Ruhsal bilgilere göre ölüm yaşamın devamıdır. Yine aynı yaklaşıma göre, rüya ölümün bir deneyidir, tasavvufa göre ise, ölümün yarısı uykudur, yani bazı tür rüyalarda görülen âlem, ölümötesidir. Bu çalışma, parapsikolojik çalışmalarda görülmektedir. Bu yolla, rüyalar içinde, ölümün gizemi aranmaktadır.

"Bir kadın bana gebe kalacak"

Ermiş, bundan sonra, öte âleme geçişini bütün gücüyle ortaya koyar. *"Mezardan korkmayın, burada mezarlık yoktur. Bu dağlar, ovalar, birer beşik ve birer sıçrama taşlarıdır. Siz farkında olmadan nice defalar, buraya gelip eğleniyorsunuz. Siz, bedeninizin içine kapanmış değilsiniz. Sizin içinizdeki o varlık, dağların tepelerinden dolaşıyor ve yukarılarda bulunuyor. Ama görmüyor ve işitmiyorsunuz, çünkü hakkınızda hayırlı olan budur. Gözlerinizi bulutlandıran perdeyi, ancak onu dokuyan el kaldırabilir.*

Ve kulaklarınızdaki çamuru, ancak onu yoğuran parmak parçalayabilir. Ve o zaman göreceksiniz ve o zaman işiteceksiniz. O gün, her şeyin gizli hedeflerini göreceksiniz. Aydınlık gibi, karanlığı da kutlayacaksınız. Elveda, Orfalis halkı, gün son buldu, burada bize ne verildiyse, onu saklayacağız. Yetmezse, yine gelir, hep beraber verene el uzatırız. Unutmayın yine geleceğim. Biraz sonra, sizi özleyişim, başka bir gövde için, toprak ve köpük toplayacak. Biraz sonra, rüzgâr üzerinde bir an dinleneceğim ve sonra başka bir kadın bana gebe kalacak."

Ermiş'te genedoğma motifi

Ermiş'in bu finali, reenkarnasyonun çok güçlü bir biçimde anlatımıdır. Hem tekâmül teması işlenmekte, hem de genedoğma çok açık bir biçimde ortaya konmaktadır. Dünyada kazanılan bilgiler, diğer boyuta götürülenlerdir. Ruh, bu deneyimler sonucunda, özümlediği bilgi ile, genedoğma kararını verecektir. Yeni bir beden seçecek, eksiklerine göre yapacağı bu seçim, sonraki kişiliğini belirleyecektir. Böylece, ruhsal tekâmül yolunda, bir adım daha atılmış olacaktır. Yeni bir seçim sonucunda bir kadın, hamile kalacaktır. Anneliğin sevincini yaşayacaktır ama asıl amaç çok farklı olacaktır.

Resimleri de etkili

Halil Cibran'ın ruhsal yaşamla ilgili bilgileri, tabii ki, burada bitmiyor. Onun eserlerinin çok iyi izlenmesi gerekiyor. 1926'da eserini,

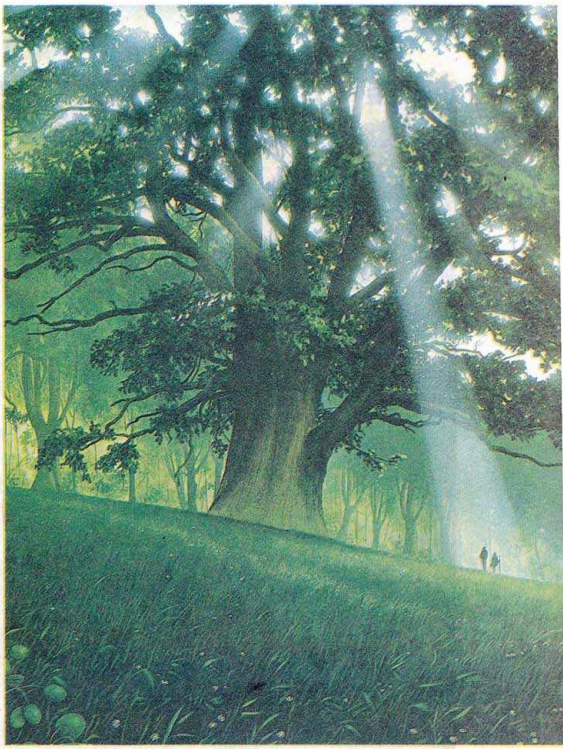

"Bu dağlar, ovalar birer beşik ve birer sıçrama taşlarıdır. Siz farkında olmadan nice defalar, buraya gelip eğleniyorsunuz. Sizin içinizdeki o varlık dağların tepelerinde dolaşıyor ve yukarılarda bulunuyor. Ama görmüyor ve işitmiyorsunuz, çünkü hakkınızda hayırlı olan budur" (üstte).

Arapça'ya çeviren **Antonius Beşir** şöyle diyordu: *"Esere gösterilen ilgi, çok önemlidir. ABD Başkanı* **Wilson, Gandi,** *ünlü şair ve yazarlar bunların birkaçıdır. Yaptığı tablolar, bir o kadar önemlidir. Yapıtları, ünlü İngiliz mistik ressam* **William Blake'in** *düzeyindedir."* Cibran, ruh ve ötesi alanında, çok önemli bir yazar. Önemi, yüzyılımız içerisinde yaptığı etkiden gelmektedir. Çünkü, bu alanda, hiçbir mistik düşünür, böylesine bir etki yaratamamıştır.

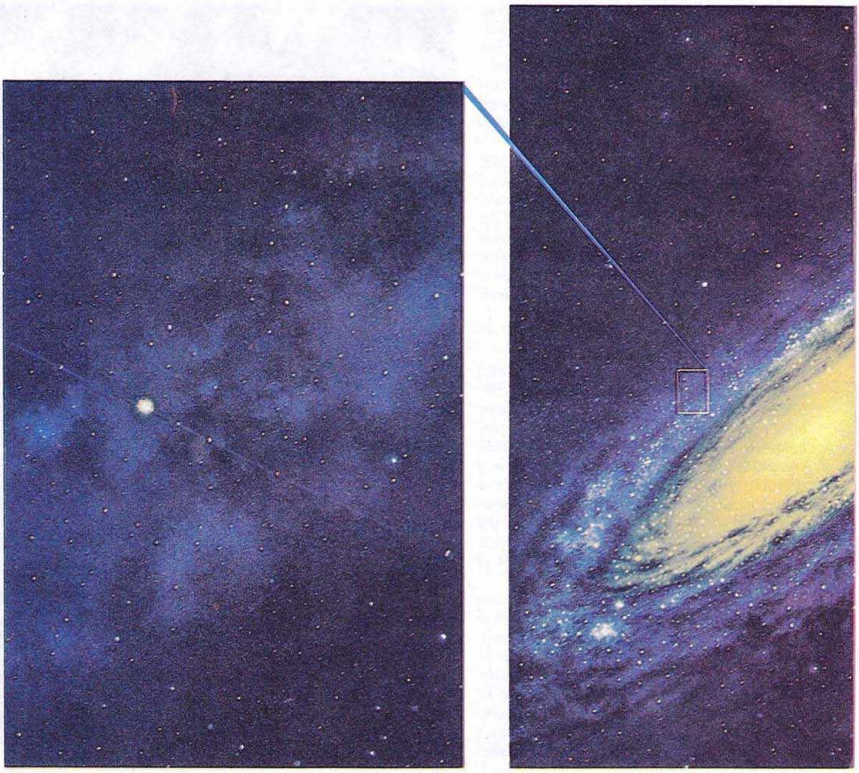

Bilinmeyen AKTÜALİTE

Yandaki dizeler ozan **Archibald MacLeish** tarafından söylendi. Sonsuz evrenin büyüklüğü karşısında, gerçekten Dünya son derece önemsiz görünüyor. Bu etki, evrenden alınan görüntüler arttıkça daha da güçleniyor. NASA tarafından çekilen son fotoğraflar, bu olayı bir kez daha kanıtladı.

Bu ışık saçan gökcisimleri, çok yakın komşularımız (üstte). Yani, ışıklarını Güneş'ten alan, Merkür, Venüs, Mars ve Jüpiter. Tümü de kendi yörüngeleri içerisinde, sessizce dönüp duruyorlar. Yakın komşularımızı gösteren, dikdörtgen biçimindeki bu gök parçası, galaksimiz Samanyolu'nun içerisinde, bu kadarcık yer kaplıyor (üstte, ortada). Galaksimizi gösteren bu temsili resimde, gerçekte yüz milyardan fazla yıldız, yani Güneş'imiz gibi güneş var.

"KÜÇÜCÜK BİR GEZEGEN VE UFAK BİR YILDIZ İKİSİ DE ÖNEMSİZ BİR GALAKSİNİN SINIRINDA"

Galaksimiz ise, kardeşleri olan yakın galaksi grupları içerisinde, bu boyutlarda yer alıyor (üstte, en sağda). Peki, bu komşu galaksiler, birbirlerini nereye kadar izliyorlar? İşte evrenin akıl almaz sonsuzluğu bu şekilde bir kez daha ortaya çıkıyor (sağda).

Minicik dünyadan, bu şekilde yola çıktığımız zaman, karşımızdaki problemin ya da bilmecenin çözümünün olanaksızlığını daha iyi anlıyoruz. Ama, bizleri bu bilgiye ulaştıran da, yine insan zekâsı. Öyleyse zekâ ve düşünce gücü evrenin sonsuzluğunu şimdiki halde bu kadar aşabiliyor. Ya sonrası? Bu cevabı bize gelecek getirecek ve insanoğlunun sonsuz evrendeki önemini ya da önemsizliğini anlayabileceğiz.

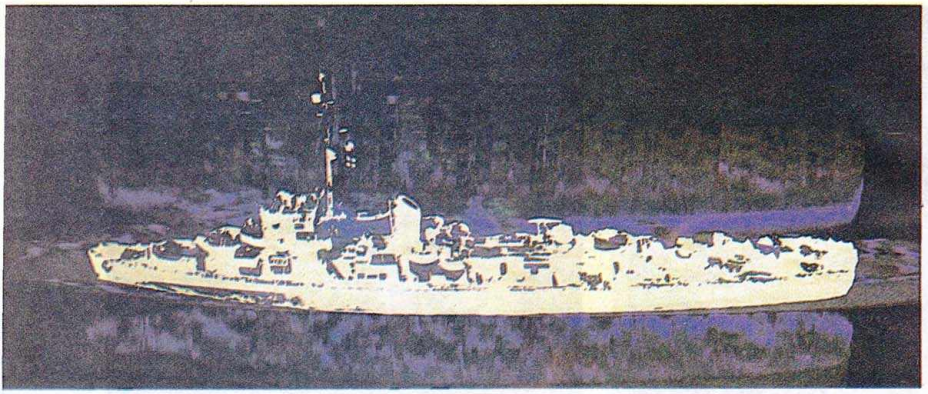

Bir ışınlama deneyimi, ardından bir gizemler zinciri...

Philadelphia Deneyi

Philadelphia Deneyi, kayıtlara geçen en esrarengiz olaylardan biri olarak kabul ediliyor. 1943 yılında yapılan bu deneyde ABD Deniz Kuvvetleri'ne ait bir gemi, içindeki mürettebatla birlikte 640 km öteye "ışınlanmıştı." Aşağıdaki yazıda, bu tartışmalı ve bir o kadar da gizemli olayın öyküsünü okuyacaksınız.

1943 YILINDA, ABD'nin Philadelphia kentinin askeri limanında ilginç bir deney yapıldı. **Albert Einstein**'ın, "Birleşik Alanlar Teorisi" uyarınca gerçekleştirilecek deneyde, eşyanın uzayda yer değiştirmesi planlanmıştı. Bir diğer deyişle madde, atomlarına ayrıştırılacak ve bir diğer fizik mekânda tekrar bir araya getirilecekti. Yani bir ışınlama deneyi yapılacaktı.

Deney açık denizde ve bir Amerikan sahil koruma gemisi üzerinde uygulandı. Deney başlar başlamaz, önce sisli bir yeşil ışık çevreyi sardı. D-173 borda numaralı sahil koruma gemisi bu yeşil sise büründü ve yavaş yavaş içindekilerle birlikte kaybolmaya başladı. Hemen ardından, gemi 640 km ötedeki Norfolk Limanı'nda askeri gözlemcilerin gözleri önünde aniden ortaya çıktı ve tekrar kayboldu. Geminin gözükme ve kaybolma devreleri, bu deneye son verme yöntemi bilinmediğinden bir zaman sürdü ve sonunda güçlükle durduruldu.

Philadelphia Deneyi sonraki yıllarda birçok dergiye ve kitaba başlı başına bir konu oldu. Bu konuya ilişkin çok çeşitli iddialar ortaya atıldı, görüşler öne sürüldü. Fakat olayın ardındaki esrar bir türlü tam olarak gözler önüne serilemedi. Deneyin çok sayıda tanığı olmasının yanı sıra, bir o kadar da deneyi yaşayan kişiler vardı. Fakat bu kişilerin büyük bir bölümünde sonradan zihni rahatsızlıklar ortaya çıktı. Bazıları da intihar etti. Daha başkaları ise ecelleriyle öldüler. Dolayısıyla bugün, Philadelphia Deneyi ile ilgili somut kanıtlar bulmak oldukça zor. Hatta öyle ki, deneyin Deniz Kuvvetleri'ndeki kod adı bile ortada yok.

1943 yılında ABD'nin Philadelphia Limanı'nda yapılan ışınlama deneyinde, Einstein'ın Birleşik Alanlar Teorisi esas alınmıştı. Deneyde, mürettebatı da içinde olan bir sahil koruma gemisi kullanıldı (üstte).

Philadelphia Deneyi ile sonradan zorunlu olarak ilgilenen Deniz Kuvvetleri Araştırma Bürosu yetkililerinden biri olan George W. Hoover (önde solda), arkadaşlarıyla birlikte görülüyor. Jessup'un yazdığı kitabın sayfalarına esrarengiz birisi yorumlar yaparak bu araştırma bürosuna göndermişti (sağda, üstte).

Philadelphia Limanı'nın uydudan çekilen bir fotoğrafı (en sağda).

Mürettebat üzerindeki etkileri

Deneyin asıl amacı Birleşik Alanlar Teorisi'nden askeri amaçlarla yararlanmaktı. Yani yapay bir manyetik alan oluşturularak, savaş gemilerinin düşman gemileri karşısında görünmezliğini sağlamak öngörülüyordu.

Birçok araştırmacıya göre, deney kısmen başarıldı. Hatta bu tür deneylerin sürdürülmesi bile kararlaştırıldı. Fakat bu arada hiç de hesapta olmayan bir durum söz konusu olmuştu ki, asıl esrarengiz olaylar bundan sonra başlamıştı. Deneyden hemen sonra gemide bulunan mürettebatın büyük bir çoğunluğunun bir daha bulunmamak üzere kaybolduğu gözlemlendi. Geriye kalan mürettebatın ise psişik yeteneklerinin güçlendiği görüldü. Örneğin bunların çoğu deneyde kazandıkları "görünmeme" yeteneğini,sonradan günlük yaşamlarında da sürdürdüler. Mürettebattan bazı kişiler ara sıra kaybolup, sonra yeniden görünmeye başladılar. Evlerinde otururlarken, sokakta yürürken, lokantalarda ve daha değişik yerlerde, çevredekilerin şaşkın bakışları arasında kayboluyorlar ve sonra yeniden ortaya çıkıyorlardı.

İrade devre dışı kalıyor

Kaybolan kişiler bazen de, "silindikleri" ya da

kurtarmak istedi fakat o da alev aldı ve günden sonra mürettebatın "dokunmaya" güvenleri kalmadı.

İlginç bir bilim adamı

Philadelphia Deneyi'nin bir numaralı adar Dr. **Morris Ketchum Jessup** idi. Dr. Jessu 1920 yıllarında Iowa ve Michigan üniversitel rinde matematik ve gökbilim öğrenimi görd Daha sonraları doktora yaptı. Bu döneme bazı "çift yıldızları" keşfetmesinden ötü gökbilim kayıtlarına adı geçti. Sonraki y larda astrofizik alanındaki başarılı çalışmal rından ötürü kendisine "Felsefe Doktoru unvanı verildi.

Jessup, İnka ve Maya uygarlıkları üz rinde de yoğun çalışmalar yaptı. Bu çalışmal rın sonucunda İnkaların ve Mayaları kurduğu olağanüstü yapıların, ancak Dünya dışı bir teknolojinin yardımıyla inşa edilebil ceğini açıkladı. Maddi olanaklarını yetersizliğinden, bu konuya ilişkin araştırma larına son vermek zorunda kaldı. Jessup'u Bermuda Üçgeni ve UFO'lar konusunda d ilgi çekici tezleri olduğu biliniyor.

Dr. Jessup'a göre Philadelphia Deneyi'ni amacı, beşer eliyle oluşturulacak yapay b manyetik alanın, cisimler üzerindeki etkisin araştırmaktır. Bu, manyetik jeneratörler i sağlanacaktı. Doka alınmış bir teknenin üz rinde ve çevresinde çok yoğun bir manyeti alan yaratmak için sürekli çalışan ya da aralı larla çalışan türden jeneratörlerden yararla

"silinip yapıştıkları" zaman özel eğitilmiş kişilerin kendilerine bilimsel bir şekilde yardım edebilmeleri için uygun yerlere kapatılıyorlardı. "Silinme" adı verilen durum, bu yapay manyetik alanın içerisinde çok kalanlarda görülen bir durumdu. Bu duruma düşen bir insan, kendi iradesiyle hareket edemiyordu. Aynı alanın içerisinde bulunan iki ya da üç kişinin hemen gidip bu kişiye "dokunmaları" gerekiyordu.

Eğer bu hemen yapılmazsa, o kişi "donup" kalıyordu. Mürettebattan bir kişi "donduğu" zaman, bulunduğu yerin dikkatle işaretlenmesi gerekiyordu. Sonra manyetik alan kesiliyordu. O anda donmuş kişinin dışındaki herkes hareket edebiliyordu. Bazen bu durum birkaç saat sürüyordu. Bazen de tüm bir gece. En ciddi bir olayda ise, birisini "donma" halinden ancak altı ayda kurtarabildiler.

Zamanla mürettebatın bu ve benzeri haller için değişik terimler kullandıkları anlaşıldı: Akıntı'ya tutulmak (ya da itilmek), yeşile yapışmak, bala yapışmak, aleve tutulmak, *"Çok hızlı gidiyordum..."* gibi. Sözgelimi bir gün, tayfalardan biri karısının ve çocuklarının gözlerinin önünde oda duvarının içinden geçti. Bir başka gün de iki tayfa "aleve tutuldular." Bunlardan biri, bir gemi pusulası taşırken birden alev alev yanmaya başladı. Onu çok yakınındaki arkadaşı "dokunarak"

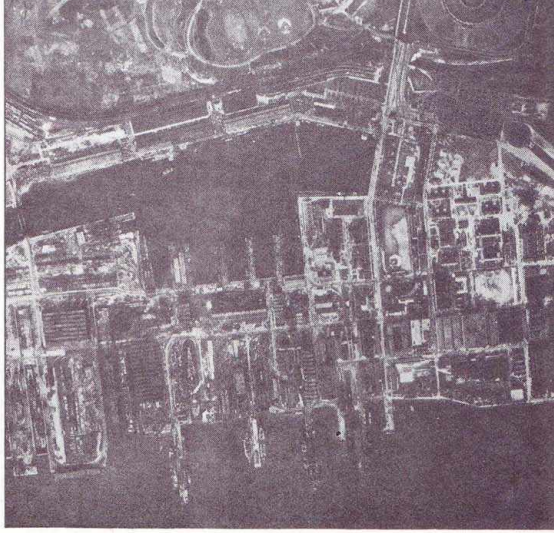

ldı. Bunda başarıya ulaşıldığı da söylenebi-

FO'larla ilgili kitap yazdı

r. Jessup, 1950 yılında uçandaireler ile ilgili r kitabın çalışmasına başladı. Sonraları tap, dünyada bu konuya ilişkin olarak yazılış en iyi dört kitaptan biri olarak kabul lildi. **UFO Olayı** adlı kitap, 1955 yılında New ork'ta yayımlandı. Kitapta Philadelphia)eneyi'ne ve Einstein'ın Birleşik Alanlar eorisi'ne de yer verildi. Dr. Jessup, okuyucularından, hükümetin Birleşik Alanlar Teorisi'e yönelmesi ve bu alanda yapılacak alışmalar için maddi kaynak sağlanması onusunda politikacılara baskı yapmalarını tiyordu. Ona göre, konu ancak bu düzeyde ele alındığında, UFO'ların nasıl hareket ettikleri açıklığa kavuşabilirdi.

Philadelphia Deneyi'nin S.S. Andrew Furuseth adlı bir şilepten (solda) baştan sona kadar izlendiği belirtiliyor. Üstteki fotoğrafta Furuseth' in o tarihlerdeki mürettebatı görülüyor. Bir iddiaya göre esrarengiz Bay Allende, bu mürettebatla birlikte Furuseth'in güvertesinden deneyi izledi.

Esrarengiz mektup

13 Şubat 1956'da, Dr. Jessup ilginç bir mektup aldı. Mektup, **Carl M. Allen** imzasıyla yazılmıştı. Fakat zarfın üzerinde **Carlos Miguel Allende** adı görülüyordu. Mektup baştan aşağı imla hatalarıyla doluydu. Ve bu esrarengiz kişi, Dr. Jessup'tan, Birleşik Alanlar Teorisi ile ilgili çalışmalarını hemen kesmesini istiyordu. Mektubun sonlarında, Allen ya da Allende, 1943 yılında yapılan esrarengiz deneye de değiniyordu. Mektubun sahibi öyle bir dil kullanmıştı ki, sanki Philadelphia Deneyi'ni baştan sona izlemiş gibiydi. Jessup hemen bir cevap yazarak bu kişiden daha ayrıntılı bir mektup istedi. O sırada Jessup, esrarengiz Bay Allende'den ikinci mektubu aldı. Mektupta şöyle deniliyordu:

"Değerli bilgiler verebilirim"

"Sevgili Bay Jessup,

Bu olayın üzerimde bıraktığı izlenimlerle, olayın nasıl olduğunu kanıtlarıyla birlikte yeniden yazıp yazamayacağımı soruyorsunuz. Kuşkusuz, size yardım etmek isterim. Fakat en azından, böyle bir yardım için şunları isterim: Bir hipnotizör, sodyum pentotal, bir teyp ve çok hızlı daktilo yazan biri. Eğer bunları tamamlayabilirseniz, size gerçekten çok değerli bilgiler verebilirim.

Bence bu iş uygun şekilde ele alındığı, yani halka ve bilim adamlarına uygun, psikolojik bakımdan etkileyici bir şekilde takdim edildiği takdirde, o zaman insanlar hayal ettikleri yerlere de gidebilirler. Deniz Kuvvetleri'nin tesadüfen buldukları bir 'nakil' şekliyle yıldızlara gidilebilir. Bundan eminim. (...)"

darkmalt

Kitabı kimler gönderdi?

Dr. Jessup bu ikinci mektupta yazılanları düşünürken Deniz Kuvvetleri'nden bir davet aldı. Deniz Kuvvetleri Araştırma Bürosu (ONR) ondan bir konuşma yapmasını istiyordu. Jessup, Araştırma Bürosu'nun Washington'daki merkezine gittiği zaman, onu şaşkınlık içerisinde bırakan bir olaya tanık oldu. Araştırma Bürosu yetkilileri Dr. Jessup'a bir kitap verdiler. Bu kitap onun kendi yazdığı kitaptı. Yetkililer kitabın yaklaşık bir yıl önce postayla kendilerine gönderildiğini söylediler. Kitabın sayfalarında değişik renklerde kalemlerle alınmış notlar vardı. Yazı karakterlerinden anlaşıldığı kadarıyla, notlar üç değişik kişiye aitti. Dr. Jessup yazılardan birini hemen tanıdı. Bu, Bay Allande'ye aitti. Kitabın sayfalarının kenarına alınan notlar, Jessup'a göre, özellikle Philadelphia Deneyi ile ilgili üst düzeyde yorumları ve görüşleri içeriyordu. Kitabın bu esrarengiz yorumcuları ya da eleştiricileri, sanki, gizli ve eski bir uygarlığın temsilcileri gibi davranıyorlardı. Dr. Jessup bu kişilerin dünyadaki ve evrendeki daha eski bilimsel gelişmeleri,

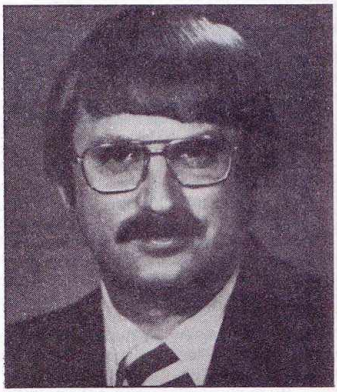

Araştırmacı-yazar Charles Berlitz (solda) ve William Moore (sağda), Allende olayını en iyi inceleyen iki kişi olarak tanınıyorlar. Birlikte yazdıkları "Philadelphia Deneyi" adlı kitapta Allende'nin yazdığı mektupları yayımladılar.

gezegenlerarası yolculuklar yapan uzay araçlarının sık sık yeryüzüne geldiklerini, çeşitli uçuş yöntemlerini biliyorlardı. Hatta geçmişte dünyayı yok eden gezegenlerarası bir savaştan bile söz ediyorlardı. Kitabın sonundaki ek yazılarda ise güç alanlarından, bir cismin nasıl kaybolup, nasıl tekrar ortaya çıkarılabileceğinden söz ediliyordu. Ayrıca kitabın bir başka yerinde de 1943'te yapılan Philadelphia Deneyi'ne ve Deniz Kuvvetleri'nin yaptığı diğer gizli çalışmalara değiniliyordu.

Hükümet çok önem veriyor

Tüm bunlar ilk bakışta bir kurgu bilim kitabından alınmış satırlara benziyorsa da, Amerikan hükümeti bu "yorumlanmış kitaba" son derece önem verdi. Öyle ki, kitap bu haliyle yeniden basıldı ve son derece gizli bir şekilde Pentagon'un (ABD'nin stratejik savunma ve askeri çalışmalarının odak noktası) ilgili tüm birimlerine dağıtıldı.

Esrarengiz ölüm

Tam o sıralarda ilginç ve düşündürücü bir gelişme oldu. 1959 Nisan'ının ortalarıydı. Dr. Jessup, çalışma arkadaşı Dr. **Mason Valentine**'e Philadelphia Deneyi ile ilgili bazı kesin sonuçlara ulaştığını söylemişti. Hatta bu sonuçlara ilişkin olarak bir taslak da hazırlamıştı. Ve Dr. Valentine ile oturup, uzun uzun bu konuyu konuşmak istiyordu. Dr. Valentine de Dr. Jessup'u 20 Nisan akşamı yemeğe davet etti. Fakat Dr. Morris Ketchum Jessup, bu yemeğe asla gidemedi.

Polis kayıtlarına göre Dr. Jessup 20 Nisan 1959 akşamı 18.30 sıralarında otomobiliyle, Miami'deki Matheson's Hammock Parkı'na girdi. Otomobilini bir kenara park ettikten sonra, otomobilin egzozuna bir boru tıkadı ve tekrar içeri girdi. Otomobilin içine sızan karbonmonoksit gazını soluyarak intihar etti. Polis raporlarında Dr. Jessup'un yanındaki notlardan ya da yazılardan hiç söz edilmiyordu. Dr. Jessup'un yakın arkadaşları, onun asla intihar edecek bir insan olmadığını vurguluyorlardı. Dr. Mason Valentine ise Dr. Jessup'un birtakım kişileri rahatsız edecek şekilde çalışmalar yapmasından ötürü öldürüldüğünü öne sürüyordu. Bazı UFO araştırmacıları ise Dr. Jessup'u öldürenlerin Kara Adamlar olabileceğini belirtiyorlardı.

Sonuçta Philadelphia Deneyi'nin bir numaralı adamı Dr. Jessup'un ölümüyle, deneyle ilgili araştırmalar, belgeler, tanıklar tam anlamıyla bir esrar perdesine büründü. Dolayısıyla o esrarengiz üç kişinin de bir daha izine rastlanmadı.

Dünyalar içinde dünyalar

Araştırmacı yazar **Charles Berlitz, İz Bırakmadan** adlı kitabının son bölümünde Dr. Mason Valentine ile yaptığı bir röportaja yer veriyor. Berlitz'in, Philadelphia Deneyi'nin bilimsel olarak açıklanmasının mümkün olup olmadığı şeklindeki sorusuna Dr. Valentine şöyle cevap veriyor: *"Bence bu olay bilinen ve alışılmış yollarla açıklanamaz. Birçok bilim adamı artık temel atom yapısının madde zerreciklerinden değil, özellikle elektriksel alanlardan oluştuğunu düşünüyor. Bu, son derece karmaşık enerjilerin birbirlerini etkileme işlemidir. Eğer bu tür bir evrenin içerisinde maddenin 'katmerli fazları' bulunmasaydı, bu şaşılacak bir şey olurdu. Bir fazdan diğerine geçilmesi, bir yaşam düzeyinden bir diğerine geçmeye benzer. Yani dünyalar içinde dünyalar olabilir."*

Daha fazla bilgi için:

İz Bırakmadan, Charles Berlitz. Altın Kitaplar, 1977.
The Philadelphia Experiment, C. Berlitz ve W. Moore, Panther, 1979.
The Case for the UFO, Morris K. Jessup, Citadel Press, 1955.

Bilinmeyen 'den

Sevgili Bilinmeyen okurları, derginizin 1. sayısı bundan tam 65 hafta önce, 24 Aralık 1984 günü piyasaya çıktı. İlk sayımızda, "Başlarken" başlığı altında şunları yazmıştık: "İnsanlık 17. ve 18. yüzyıllardakine benzer yeni bir bilgilenme ve aydınlanma çağı yaşamaktadır. Geçmişte 'açıklanamaz' nitelemesi ile bir kenara bırakılmış birçok olay, bilgisayar çağının bilim ışığı altında bambaşka bir görünüm kazanabilmektedir. İşte biz bu olaylara bir bakış sunacağız. Bir bulyap oyunu gibi tüm bu olaylar birleştirilince, ortaya bugünkü beyin yeteneklerimizle bile algılayabileceğimiz ve tüm geleceğimizi aydınlatabilecek müthiş bir tablo çıkabilir."

Bu müthiş tabloyu elimizden geldiği kadar tamamlamaya, bu bul-yap oyununa yeni parçalar eklemeye çalıştık. Fakat şunu itiraf etmeliyiz ki, ne tabloyu ne de bul-yap oyununu tamamlayamadık. Çünkü hangi bilinmeyen konuya el attıysak onun ardından başka başka bilinmeyenler çıktı, bilinmeyen bilinmeyenleri doğurdu.

Klasik ve kemikleşmiş bakış açılarının dışında, farklı bir düzeydeki yaklaşımlarla incelendiğinde, bilinmeyen konuların insanın ve doğanın yapısındaki sonsuz gizemlerle örülü bir bütünden oluştuğu görülecektir. Bundan ötürü hiçbir zaman tam olarak bitmeyecek olan bu tablonun daha şimdiden fark edilebilen görkemli görünüşü, kuşkusuz zamanla daha da netleşecektir.

Yeryüzünün her yanındaki önyargısız ve sağduyulu araştırmacılar, bu uçsuz bucaksız bilinmeyen alanında çalışmalarını ve araştırmalarını sürdürüyorlar. Tüm bunlar bir araya getirildiğinde insanoğluna; kendine, doğaya ve evrene yepyeni bir bakış açısı kazandıracaktır ve kazandırmaktadır da. Bilinmeyen dergisi başından beri sürdürdüğü objektif tavrıyla bu mücadeleye katkıda bulunmaktadır. Eğer biz de bu bul-yap oyununa bir parça koyabiliyorsak, kuşkusuz görevimizi yerine getirmenin mutluluğunu duyacağız.

Gelecek sayıda buluşmak üzere, sevgi ve saygı dileklerimizle.

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

"Hem astral çıkışı hem de ölümü yaşadım"

Bilinmeyen Dergisi'ni ilk çıktığı günden beri büyük bir ilgiyle okuyorum. Özellikle derginizin 4. sayısında yayımlanan "öteki dünyaya gidiş-geliş" başlıklı yazıyı heyecan içerisinde okudum. Kullanılan ifadeler bana hiç yabancı değildi. Çünkü aynı o yazıda anlatıldığı gibi astral çıkış olayını birkaç kez ben de yaşadım. 1976 yılının sonlarıydı. İşlerimden ötürü iki gün süresince sadece beş saat uyuyabilmiştim. Üçüncü akşam yatağıma yatar yatmaz kulaklarımda çok şiddetli bir çınlama sesi duymaya başladım. Öyle oluyor ki, eğer kendimi bırakırsam çınlama artıyor ve sanki tüm benliğe egemen oluyordu. Bir süre sonra heyecanımı yenip kendimi bu çınlama sesine bıraktım. Derken birden içimden bir şeylerin söküldüğüne ilişkin bir duyguya kapıldım. Bu öyle garip bir duyguydu ki, sanki bu içimden sökülen şey bendim.

Yavaş yavaş yukarıya yükseldiğimi hissettim. Tüm bunlar son derece ağır bir şekilde oluyordu. Bu olay sırasında zaman zaman korkuya kapıldığım da oldu. Böyle anlarda, hemen bedenime geri dönüyorumdum. Kendimi yeni yürümeye başlayan, fakat zaman zaman yere düşen bir bebeğe benzetiyordum. Sonunda "düşe-kalka" tavana kadar yükseldim. Aradan geçen bunca yıla rağmen, o anda tüm bilincimin yerinde olduğunu, asla uykuda olmadığımı net bir şekilde hatırlıyorum. Ve o anda duyduğum mutluluk duygularını hiçbir kelime ile anlatmama olanak yok.

Tavandan aşağıya baktığımda ise son derece yabancı bir şey gördüm. Bu, her zaman aynada gördüğüm kendime hiç benzemiyordu. Saçlarımı, yüzümdeki kırışıklıkları ve diğer ayrıntıları, ilk kez görüyormuşum gibi uzun uzun inceledim. Fakat bu arada bilincimin bulanmaya başladığını fark ettim. Buna izin vermemek için mücadele ettim ama başaramadım. Sonra herhalde uyumuşum.

Sonraları bu konularla ilgili çok kitaplar okudum, birçok kişilerle sohbetler yaptım. Anladım ki, 1976 yılının sonlarında yaşadığım bu olay iki türlü bir deneyimdi. Birincisi tüm ayrıntılarıyla bir astral çıkış olayı yaşamıştım. İkincisi ve en önemlisi bu olay bir ölüm deneyimiydi. İnsanlar bilmedikleri şeylerden korkarlar. Ben ölümü yaşadığım için ve onun çok mutlu bir olay olduğunu bildiğim için artık hiç korkmuyorum.

Şehmuz Alp Akarcalı
İstanbul

Büyükada açıklarında bir UFO

1979 yılının Ağustos ayıydı. Beş-altı arkadaşımla birlikte Büyükada'ya gitmiştik. Büyükada'nın Dilburnu yöresinde piknik yapıyorduk. Akşam hava karardıktan sonra dönüş için hazırlıklara başlamıştık. Birden ufukta parlak bir şey dikkatimizi çekti. Önce uçak sandık. Çünkü gidiş yönü Atatürk Havalimanı'na doğruydu. Fakat o yöne doğru giderken birden durdu ve geri döndü! Bir uçağın yaydığı ışık kadar bir büyüklüğü olan şey, az sonra irileşmeye başladı. Bir yandan da beyaz olan rengi kızarmaya başladı. Öyle ki bizim bulunduğumuz yere göre küçük bir karpuz kadar irileşti. Rengi ise kıpkırmızıydı. Bir süre daha havada asılı kaldıktan sonra aniden aşağı doğru süzülmeye başladı ve o hızıyla denize daldı. Bu gördüğümüzün bir uçandaire olduğundan hepimiz emindik.

Ergin Uluğçağ
Maltepe-İstanbul

Don Juan: Bir gizem adamı

Son on yıl içerisinde, kitapları en çok satan yazarlar arasında, Carlos Castaneda'nın adı çok geçiyor. Castaneda'nın, 'Don Juan' adlı Meksikalı bir Kızılderili bilge ile yaşadığı normalüstü deneyler ve bilgiler, onu okuyanlarda büyük etkiler yaratıyor. Ata Nirun, Castaneda'yı ve gizemli Don Juan'ı inceledi.

"DON JUAN, beni havaya fırlattığını söyledi, bunu hayal meyal anımsıyorum. Çok yüksek bir yerden, ona bakıyordum. Yüzü kocamandı ve yoğun bir pırıltı yayıyordu. Saçları sarımtıraktı, yüzünün her yeri oynuyor ve kehribar renginde ışıldıyordu. Kanatlarımı açıp, uçtuğumu anımsıyorum. Acı çekerek, havayı yarıp, dosdoğru ileri giderken, yalnızlık duyuyordum. Uçmaktan çok, yürümeye benziyordu bu. Burnumun ucunda, kocaman bir nesne vardı, kalın sivri uçlu bir şeydi bu. Birden anladım ki, bu bir gagaydı."

The Teachings of Don Juan (Don Juan'ın Öğretileri) adlı kitap, böylesine garip bölümlerle dolu. Bir bölümünde, 'Mescalito' adlı ruhsal bir varlıktan söz ediliyor, diğer bir bölümünde, uçan insanlar ve normalüstü olaylara neden olan 'Brujolar' yani büyücüler var. Bir başka yerde, insana doğaüstü güçler sağlayan garip bitkilerden söz ediliyor. En ilginci, bu kitapta gerçek bilgi adamı olmanın yolları öğretiliyor. Öyleyse, kimdir bu Don Juan? Ama asıl önemlisi, Don Juan ne anlatmaktadır?

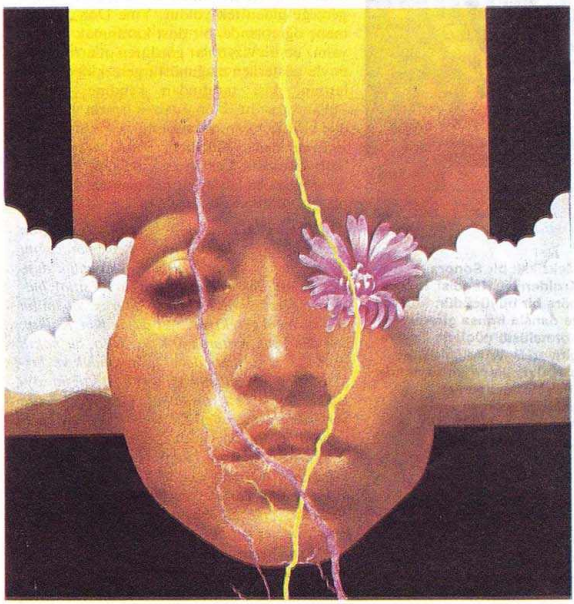

Carlos Castaneda, Don Juan'la ilgili çeşitli kitaplar yayınladı.|"The Teachings of Don Juan", (Don Juan'ın Öğretileri) ve "A Separete Reality", (Bir Başka Gerçeklik) bunların ilkiydi. Bu kitapları, daha sonra "A Second Ring of Power" (Gücün İkinci Halkası) ve "A Journey to Xitlan" (Xitlan'a Yolculuk) adlı kitaplar izledi (altta).

İlk karşılaşma

Don Juan adlı bu gizemli adamı dünyaya tanıtan kişinin adı, **Carlos Castaneda**. Castaneda, halen, dünyada kitapları en çok satan yazarlardan birisi. Don Juan'la ilgili bu kitaplar, birçok ülkede en çok satan kitaplar listesine girdi. Castaneda, Don Juan'ın Öğretileri adlı kitabını yayınladığı zaman (1960), California Üniversitesi'nde antropoloji öğrencisiydi. 1960 yazında, Castaneda, Kızılderililerin kullandıkları tıbbi bitkilerle ilgili araştırma yapmak için, Meksika'ya gitti. Sonora Bölgesi'de dolaşırken, bir arkadaşının aracılığı ile, yaşlı bir Kızılderili ile karşılaştı. İşte, bu kişinin adı, Don Juan'dı.

Castaneda ile Don Juan'ın bu ilk karşılaşmaları çok soğuktur. Don Juan, genç öğrenci ile pek ilgilenmez ama Castaneda çok etkilenmiştir. Öylesine ki, yaşlı Kızılderilinin gözlerine pek bakamaz.Daha sonra, Castaneda, Don Juan'ın yerini bulur, önceleri, Don Juan'a, bu tür bitkileri iyi bilen, yabansı bir adam olarak bakmaktadır. Oysa, Don Juan aslında çok başka biridir. Castaneda, bunu daha sonra öğrenir. Danıştığı kişilere göre, bu yaşlı Kızılderili bir tür gizli bilgiye sahiptir. O, bir brujodur. Brujo sözcüğü, İspanyolcadır ve iyileştirici kişi, büyüleyici veya büyücü anlamındadır.

Ustadan çırağa geçen bir öğreti

Castaneda'nın Don Juan'ın güvencesini kazanması için, bir yıl geçmesi gerekecektir. Ondan sonra, Don Juan, Castaneda'ya bu işin bir öğreti olduğunu söyler. Kendisi, bu gizemli bilgileri, yanında çıraklık yaptığı bir öğretmenden öğrenmiştir. Ona göre, bu öğretmen bir velinimettir. Castaneda'ya kendisini bir çırak olarak seçtiğini belirtir. Don Juan'a göre, Castaneda kendini tamamı ile bu işe bağlamalıdır, yetişmesi uzun süreli ve zor bir iştir. Don Juan, kendi öğretmenini anlatırken, "diablero" sözcüğünü kullanır. Bu sözcük, Sonora Kızılderilileri ile ilgili bir sözcüktür. Bir diablero, büyü uygulayan, kendini bir hayvana, örneğin bir kuşa, köpeğe veya herhangi bir yaratığa dönüştürebilen, doğaüstü güçleri kullanabilen biridir.

O sıralarda, Castaneda konuyla ilgili bir olay yaşar. Bir Kızılderili arkadaşı ile gece yolda giderlerken, bilinen çakalların iki misli büyüklüğünde bir çakala rastlarlar. Hayvanın büyüklüğü, gerçekten olağanüstüdür. Kızılde-

Meksikalı bir Sonora Kızılderilisi. Kendisi, inanca göre bir büyücüdür. Müzik ve dansla transa girerek, normalüstü güçlerle ilişkiye giriyor. Belirtildiğine göre, bu büyücüler aynı zamanda "Peyote" adı verilen, halüsinasyon veren bir mantarımsı bitkiyi de kullanıyorlar (üstte).

rili genç, Castaneda'ya bunun bir diablero olduğunu söyler. Gerçekte, modern halk bu tür mitlere pek inanmamaktadır ama yine kuşkular ve korkular sürmektedir. 1942'de olan ve hâlâ anlatılan bir olay vardır. Yüzlerce kişinin ölümüne neden olan bir diablero vardır. Sonunda, halk ayaklanır ve evini basarak onu yakarlar. Yani, Ortaçağ Avrupa'sında olanların bir tekrarıdır bu, büyücü yine yakılarak öldürülür.

Tehlikeli güçler

Don Juan'ın öğretisinin ya da bilgisinin temelinde, öncelikle ruhsal bir dünyanın varlığı vardır. Bu ruhsal dünyada, iyi ve kötü ruhlar vardır. Bu ruhlar, önemli işlevler yaparlar. Dünyada güç dolu nesneler vardır. Güçlü kişiler, iyi ruhların yardımlarını alarak, bu nesneleri ya da araçları benimserler. Yalnız, bu nesneler çok tehlikeli olabilirler. Bir tür savaş araçlarıdır bunlar. Don Juan'a göre, bu nesneler aslında gerçek değildirler, daha doğrusu, bir tür güçtürler. Don Juan, bunları anlatırken, bu tür araçların aslında kullanılmaması gerektiğini savunur. Kendisi bir zamanlar böyle nesneler kullanmıştır ama sonra gereksizliğini anlamıştır.

Bu noktada, ilginç bir görüş vardır. Büyü ya da büyü araçları, gerçek bilgi peşinde olanlar için, bir dönem ele alınması gereken bir konudur. Aslında, bunlar önemsiz birer güçtürler. Böyle güçleri bilen bir kişi, bu gizleri kullanmak isterken, gülünç durumlara düşer. Daha da ötesi, Don Juan'a göre, böylesine büyü araçlarına gereksinme duyan kişi, ancak bir dostu, bir yakını olmayan kişilerdir. Çünkü, gerçek güç ancak bu yolla elde edilebilir. Yani, güç dostları, birbirlerine en önemli yardımları sağlarlar. Don Juan'ın inancına göre, böyle konularda bir dost kazanmakla insan, olağanüstü gerçeklik durumlarını kendi yararlarına kolaylıkla kullanabilir. Güçlülük, kişideki bilginin türüne bağlıdır. İnsan yararlı şeyleri bilmelidir, yararsız şeyleri bilmenin anlamı yoktur.

Bilgi: Gerçeğe giden tek yol

Don Juan'ın öğretisinde, öncelikle bilgilenme yolu vardır. İnsan, bu yolda bilgiye savaşa gider gibi yaklaşmalıdır. Açıkça, saygılı, korkulu ve güvençle olmalıdır bu. Çünkü bilgi, gerçeğe giden tek yoldur. Yine Don Juan'ın inanç öğretisinde, bir dost kazanmak demek, yalnız çeşitli vizyonlar gördüren otların yardımıyla gösterilen olağanüstü gerçeklik durumlarının, kişi tarafından kendine yönelik kullanılmasıdır. Don Juan'ın ısrarla vurguladığı bir diğer yön, yararlı bilgi ile yararsız bilgi sınırının ayırt edilebilmesidir. Öğreti böyle başlayacaktır. Castaneda ile Don Juan'ın diyaloglarının başlangıç noktasında, ilginç bir olay görülüyor:

"Don Juan, bir sorun var, dedi. Oturduğum noktada, böyle durmamın beni çok yoracağını ve oturduğum zemin üzerinde, yorgunluk duymadan oturabileceğim bir noktayı (sitio) bulmam gerekiyordu. Belki, oturuş biçimimi değiştirmem gerekiyor, diye düşündüm. Kalkıp, ona daha yakın oturdum. Karşı çıktı, bir nokta demekle, bir insanın doğal bir mutluluk ve dirilik durumunda bulunacağı yeri kastettiğini söyledi. Saatlerce yürüdüm, oturdum, hatta yerlerde yuvarlandım. Bir türlü o noktayı bulamıyordum. Bir süre sonra, çevremdeki karanlık değişti. Bakışlarımı, tam önümdeki noktada yoğunlaştırdığımda, görüş alanımın dışında kalan alan, parlak, yeşilimsi-sarı bir renge büründü. Yine döşemenin ortalarında, değişik renklenmeler gördüm. Hemen Don Juan'ı çağırdım, fazla önemsemedi ve yalnız o noktada oturmamı ve neler duyumsadığımı belirlememi istedi."

Meksikalı bir halk şifacısı. Bu şifacılar, ruhsal güçlerle ilişkiye girerek, hastaları tedavi ediyorlar (üstte).

"Bilgi insanı, iyi ve kötüyü bilmelidir"

Castaneda'nın çabaları sürecektir, o noktada uzun süre oturmasına rağmen, fazla bir şey duyumsayamaz. Sonra, tekrar denemeye devam eder. Yine bir yer bulur. Oraya vardığında, yine renklenmeler görür. Renkler, yine görüş alanının dışındadır. Yeşil renk, zamanla bakır pası rengine dönüşür. Renkleri görmeye devam eder ama başka bir şey duyumsayamaz. Sonra, biraz daha öteye gider ve garip bir olay olur: *"Birden içimi, tarifsiz bir korku kapladı. Sanki bir şeyler, gerçekten karnımı fiziki olarak itiyorlardı. Tüylerim diken diken oldu, bacaklarım ağrıyordu, kollarım kaskatı kesildi, parmaklarım pençe gibi kıvrıldı.*

Bu cin çarpmışa benzeyen halimi fark ederek daha da korkmaya başladım. Zar zor, kendimi, o noktadan uzağa attım. Utanıyorum ama bir kez daha denemeye karar verdim. Fakat korku, akıl almaz boyutlardaydı. Soluk alamıyordum ve içim bulanıyordu ancak, oradan kaçabilirdim. Sonra uyuyakalmışım." Bir zaman sonra, Don Juan gelir ve Castaneda'ya *"Noktanı bulmuşsun,"* der. Castaneda, hissettiklerini anlatır. Don Juan'a göre, iki yer arasında büyük fark vardır. Renklerin görüldüğü yer iyi yerdir, korku duyulan yer ise, düşman yerdir. *"Bilgi insanı iki yerin farkını bilmelidir"* der. Bir insanın kendi yerinde oturması üstün güçler sağlar, öteki yerde oturunca düşman, o

Don Juan ile Castaneda'nın konuşmalarından...

"Biz kendi kendimize, dünya şöyledir, böyledir ya da öyledir, şöyledir deyip durduğumuz için dünyayı o biçimlerde tanımış oluruz. Kendi kendimize, dünya öyledir, şöyledir demeyi bir durdurursak, dünya da öyle-şöyle olmaktan çıkıverecektir. Ama senin henüz öylesine muazzam bir sarsıntıya hazır olduğunu hiç sanmıyorum. O yüzden yavaş yavaş bozman, çözmen gerekir o kurduğun dünyayı."

"Söylediklerini pek anlamış değilim."

"Senin sorunun şu ki, insanların yaptığı şeylerle karıştırıyorsun gerçek dünyayı. Ne var ki, bunda da pek yalnız sayılmazsın. Hepimiz de yaparız bunu! İnsanların yaptığı şeyler, bizi çepeçevre saran güçlere karşı birer kalkandırlar. Bizlerin insan olarak yaptığımız bu şeyler bize rahatlık verir, güven duymamızı sağlar. İnsanların yaptığı bu şeyler doğrudur ve çok önemlidir; ama yalnızca kalkan olarak... Ne yazık ki, insanlar olarak yaptığımız bu şeylerin kalkandan başka bir şey olmadığını hiç öğrenemeyiz ve bunların yaşamımıza egemen olarak yaşamımızı yıkmalarına göz yumarız. Hatta diyebilirim ki, insanlığa göre, insanların yaptıkları bu şeyler dünyanın kendisinden bile daha büyüktür ve daha önemlidir."

"Nedir dünya dediğin şey?"

Don Juan ayağıyla yere sertçe vurarak, "İşte burada kapsanan her şey, dünyadır" dedi. "Yaşam, ölüm, insanlar, dostlar, bizi kuşatan ne varsa, her şey. Kavranılamaz bir şeydir dünya. Onu anlamamız olanaksızdır. Hiçbir zaman açıklayamayacağız onun gizlerini. Biz de öyle bakmalıyız ona, sadece bir giz diye!"

"Ne var ki, sıradan bir kimse öyle düşünmez. Dünya bir giz olmamıştır onun için, hiç. Ve yaşlanınca da, artık yaşamasına bir neden kalmadığını sanır. Yaşlı bir kimse için dünya tükenmiş değildir. Yalnızca insanların yaptığı şeyler tükenmiştir. Ama kafası öyle karışmıştır ki, sersemce, dünyada kendisi için başka bir giz kalmadığını sanır. O kalkanlar karşılığında ödenen iğrenç bir bedeldir bu!"

kişiyi zayıf düşürür, hatta ölümüne neden olabilir.

Oturuş yönünün önemi

Don Juan'ın bu yaklaşımı çağrışımlar yaptırıyor. Birçok öğreti türünde ve inançlarda görülen bir yaklaşım bu. Gerek tarikatlarda, gerekse ibadet merkezlerinde oturuş biçimleri ve yönleri çok önemlidir. İlk öğretilerde, hep bu bilgi verilir. Herkesin bir yeri vardır ve kişi orada oturmalıdır. Örneğin, meditasyon için, sürekli kullanılacak belirli bir yer ve yön vardır. Aynı yaklaşım, namazda çok belirgin bir biçimde görülür. Namaz kılan kişi, kıbleye yani Kâbe'ye yönelirken, gerçekte, iyi yöne yönelmektedir. İyi yön ise, insanın doğru enerjiyi ya da pozitif, yararlı enerjiyi alabildiği yöndür. Kaynaklara göre, insanın camide bile kendine en uygun yeri bulup oturması önemlidir.

İlginçtir, davranış psikolojisinin de belirttiği gibi, insanlar genellikle farkında olmadan, hep aynı yerlerde oturmayı ya da durmayı tercih ediyorlar. Bir arkadaşının evine, sık sık misafirliğe giden bir insan, genellikle hep aynı koltuğa oturur. Bir başka yere oturmak zorunda kaldığında, rahatsız olur. Aynı olguya, ulaşım araçlarında da rastlanır. İnsanlar, belli yerlerde otururak veya ayakta durarak yolculuk yapmayı severler. Burada, bir enerji olgusu görülüyor. Çünkü, Don Juan'ın öğretisine göre, bu belirli noktalarda oturulduğu zaman görülen renklenmeler, enerjiyi artırmak veya enerjiyi azaltmak gibi etkiler getiriyorlar.

DARKMALT

Bir Sonora Kızılderilisi, bir yakınının başında dua ediyor. İnancına göre, bu yöntemle onun ruhuna huzur verecek ve kötü etkilerden koruyacak etkileri yollayacaktır (altta).

Bitkilerle kazanılan yetiler

Castaneda, bir dönem sonra, peyote adlı otun etkilerini tanımak istediğini ve nasıl kullanılacağını öğrenmek amacında olduğunu, Don Juan'a söyler. Don Juan, bu işin çok ciddi bir iş olduğunu ve çok güçlü olmak gerektiğini anlatır. O, peyoteye, "Mescalito" demektedir. Bu kelime, 'mesca' yani çiğnemek sözcüğünden gelmektedir. Bir süre sonra, Castaneda, o günün geldiğini öğrenir ve bir akşam Don Juan ona çiğnemesi için, peyote bitkisinin yumrularından verir. Yumruyu ağzına atıp çiğnemeye başlayan Castaneda, önce kusacak gibi olur ama dayanır. Sonra zaman kavramını yitirir ve vizyonlar görmeye başlar.

Castaneda'nın bu anla ilgili görüşleri çok etkilidir: *"Başımı kaldırınca, orta boyda siyah bir köpek gördüm. Görüşüm o kadar keskinleşmişti ki, bir iğne ucu gibiydi. Birden köpeğin saydamlaştığını gördüm. Su içiyordu ve su, parlak, macunumsu bir haldeydi. Hayvanın tüm gövdesine akıyor ve her bir kılına kadar ulaşıyordu ve ben bunu aynen görebiliyordum. Yanar döner sıvının kılların her birini boydan boya geçerek, uzun beyaz, ipek gibi bir yele oluşturduğunu gördüm."* Castaneda'nın bu görüşü dikkat çekiyor. Çünkü, o anda, DDA (duyu dışı algılama) alanına geçmiştir ve normal görme boyutunu aşmıştır. Bir anlamda, parapsikolojik bir olgu yaşamaktadır. Bu da gösteriyor ki, peyote veya benzeri bitkiler insana belli yetiler verebiliyorlar. Aynı tür deneyleri, halen birçok ABD üniversitesi sürdürmektedir.

Mescalito, bir öğretmendir

Olay sonrasında, Castaneda, Don Juan'a ne olduğunu sorar. Çünkü, geçirdiği deney sırasında o köpekle oynaşıp, yerlerde yuvarlanmıştır. Don Juan, o köpeğin Mescalito olduğunu söyler. Durum iyi, der, Mescalito kimi zaman böyle çocuk gibi oynaşır, kimi zaman da korkunçtur. Bir yabancıya nasıl davranacağı hiç belli değildir, senden başkasına böyle davrandığını görmedim, diye ekler. Castaneda, 'Mescalito'nun' gerçek bir varlık olup olmadığını sorunca, Don Juan sinirlenir

ve şöyle der: *"Sen dün gece onu görmedin mi? Daha ne şüpheleniyorsun! Mescalito'ydu o, ne şeklinde olduğu hiç önemli değil. Seninle oynayan oydu. O, bir köpek değildi."*

Don Juan'ın, bundan sonra Castaneda'ya söyledikleri ilginçtir. Şöyle devam eder: *"Mescalito, bana aradığım kimsenin sen olduğunu söyledi. Senin, seçilmiş kişi olduğunu söylüyordu bana, sen de seçilmiş kişi oluyorsun böylece. Bunun için başka kimseye açıklayamayacağım gizleri öğrenebilirsin. Mescalito, bir güçtür, benzersiz bir güçtür. Bir koruyucudur o, bir öğretmendir. İnsana, doğru yaşam yolunu, nasıl yaşanması gerektiğini öğretir."* Bu nok-

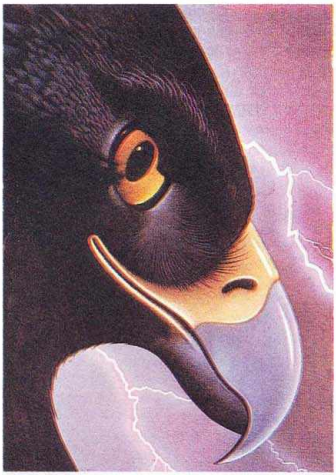

tada, Don Juan'ın öğretisi önemlidir, insanı kendi sınırlarının ötesine götüren güçlerin bilgisini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Kimsenin açıklayamayacağı, bilinmeyen güçler, anlaşılacak ve kullanılabilecektir.

Tüm dünya kültlerinin sentezi

Don Juan'ın öğretilerine ileride yeniden dönmek üzere, şimdi bir açıklama getirmek gerekiyor. Amaçlanan hedef açıktır, önce bir bilgi adamı olmak gerekmektedir. Bilinmeyen dünyaya açılan ilk kapı budur. Bilgi adamı olmak, bir öğrenim işidir ve bilgi adamında sarsılmaz bir istek olmalıdır. Bilgi adamının bilinci açık olmalıdır, bu yolda yoğun çalışmalar gerekir. Bilgi adamı bir savaşçıdır ve bu aralıksız bir süreçtir. Daha da ötede, bilgi adamının bir dostu vardır ve bu dostun bilinen bir biçimi yoktur. Bu dost, ancak, bir nitelik olarak sezgi ile anlaşılabilir. Önemli olan, bu dostun uysallaştırılmasıdır.

Don Juan'ın yaklaşımında, normalüstünün varlığı kabul ediliyor ve normalüstü gerçeklikten yararlanılması vurgulanıyor ama

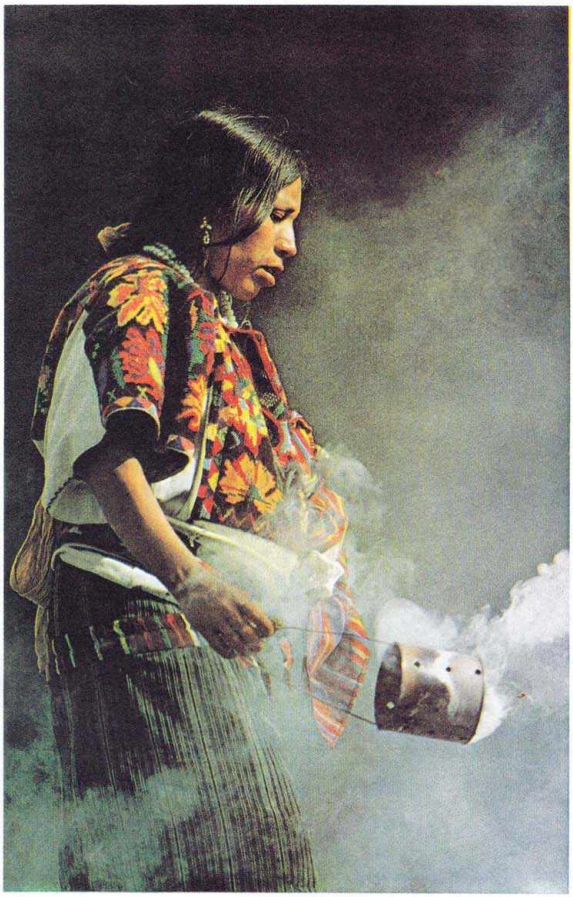

Castaneda'nın "Eagle's Gift" (Kartalın Armağanı) adlı kitabının kapağı (üstte, solda). Yine bir Sonora Kızılderili büyücüsü, özel buhurdanlığı yanar halde sallayarak, kötü ruhları bu kokular sayesinde kovalıyor (üstte, sağda).

burada öğretmen ve öğrenci önem kazanıyorlar. İkisinin uyumu ve arzuları önem kazanıyor. Bundan sonrası ise, öğrenim arzusu, hazırlık dönemi ve geçiş dönemleridir. Bu aşamalardan sonra, öğrenci normalüstünün tüm bilgisine doğru yola çıkacaktır. Don Juan'ın gizemi henüz çözülemedi ama onun bilgilerinin derinliklerine doğru gidildikçe, ortaya tüm dünya kültlerinin, inançlarının bir sentezi çıkıyor. O kadar ki, onun anlattığı bilgilerin çeşitli biçimlerdeki yorumlarına, tüm dinlerde ya da halk kültürlerinde rastlanabiliyor. Don Juan ve Castaneda olayının devamına girildiğinde, bu garip Meksikalı bilgenin daha çok sırlarını görebileceğiz.

Ruhsal tebliğlerle yaratılan güzellik:

Cennet olan göl

İnsan doğaya yaklaşımında daima ekonomik çıkarları doğrultusunda hareket etmektedir. Buna karşı doğayla uyum sağlamaya çalışan küçük de olsa birçok grup var. Araştırmacı Rıza Emiroğlu, Findhorn'da gerçekleştirilen böylesi bir çalışmanın, örneklerinin en mükemmellerinden biri olduğunu vurguluyor.

İSKOÇYA'NIN KUZEYİNDE bulunan Findhorn Bölgesi'nde, aynı adla anılıp faaliyetlerini sürdüren "Yeni Çağ Aydınlanma Merkezi"nde, insanın doğayla uyumunun, var olan şartlarda olabildiğince, nasıl ve ne şekilde sürdürülebileceğinin en mükemmel ve özgün örneğini izlemek mümkündür. Findhorn'da, iki kişilik bir ekiple başlayan, son derece verimsiz bir arazide büyük zorluklarla sürdürülen 'doğaya uyum' niteliğindeki çalışma, giderek daha çok sayıda kişinin de bünyesine katılmasıyla güçlenmiş; bugüne kadar hiç görülmemiş bir düzeyde olağanüstü sonuçlar alınarak, insanın doğaya yaklaşımının, gerçekte ileri dönemlere özgü olabilecek şeklinin, teorik ve pratik oluşumu meydana getirilmiştir.

Findhorn'un amacı, kurucularının kendi ifadeleriyle şu şekilde belirtilmektedir: *"Beşerin ruhunun çoğu kez âdeta madde içerisinde boğulduğu bir çağda niyetimiz, 'yaşamın spiritual prensipleri'nin gerçekliğini ve gücünü, dini, dogmatik, entelektüel bir şekilde ya da bir kaçış olarak değil de, her beşerin içinde olan ve maddi evrim ile entelektüel başarıların harikalarını alarak, bunları planetimiz üzerinde yaşayan herkesin ve her şeyin iyiliği için kullanabilen o yüce bilincin ortaya çıkarılışı olarak gözler önüne sermektir."*

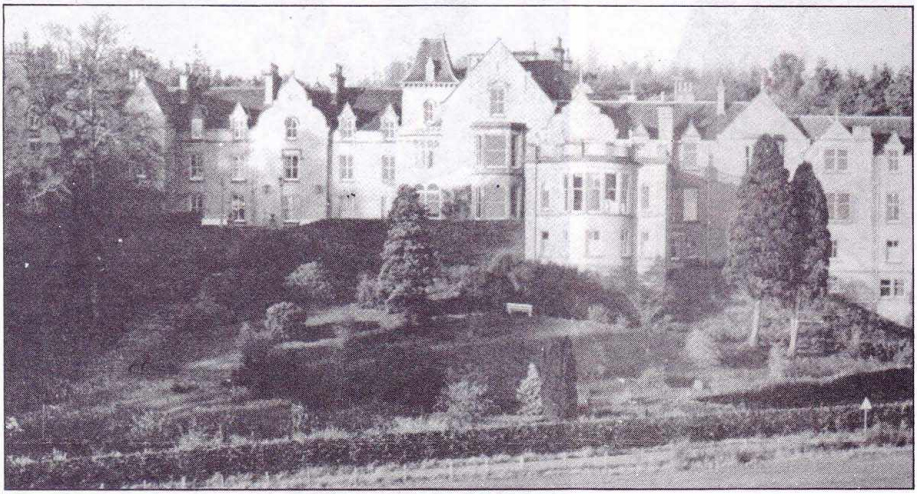

Peter Caddy ve eşinin önceleri müdür olarak çalıştıkları Cluny Hill Oteli sonradan satın alınarak Cluny Hill Koleji haline getirildi (üstte).

Merkezin kurucuları

Findhorn Merkezi'nin kurucuları olan **Peter** ve **Eileen Caddy** çiftinin yaşamlarını bilmeksizin bu deneyimi tam olarak anlamak olanaksızdır.

Yaşamı boyunca, sanki bu iş için özel olarak yetiştirilmiş olan Peter Caddy, 1917 yılında İngiltere'de doğdu. Genç yaşlarında, babasıyla katıldığı ruhsal celselerde, Bayan **Rutterby**'ın medyumluğuyla gerçekleşen **Silver Deer** adlı bir varlığın tebliğlerinin çok etkisinde kalmıştı. Bu celseler, ona ilerideki faaliyetlerinde çok yararlanacağı spiritual bir tohum ekmiş, okültizmin pratik yönünü bu genç yaşta deneyimleme olanağı sağlamıştı.

17 yaşında, bir yıl çalışmak üzere girdiği Regent Palace Oteli'nin mutfağında tanıdığı biri (ileride kayınbiraderi olacaktır) sayesinde, gerçek Rozkruvaların Avrupa'daki eski ve özgün kolunu oluşturan "Crotona Derneği" ile temas kurarak oraya üye oldu. Bu dernekte Dr. **Sullivan**'ın gözetimi altında teorik okültizm konusunda eğitim gördü. Böylece "Silver Deer" celseleriyle başlayan okült çalışmaları,

bu dernekteki eğitimle tam bir bütünlük sağlıyordu.

Hindistan'a gitti

Peter, 22 yaşındayken II. Dünya Savaşı çıktı. Kraliyet Hava Kuvvetleri'nde levazım subayı olarak Hindistan'a gitti. Bu, kendisi açısından bulunmaz bir fırsattı. Doğu'nun bilinmeyen yerlerini görme olanağı, okült öğreniminin ilerlemesini sağlayacaktı. Çevresine, ilgilenen mürettebatları da toplayarak, Himalayalar'da yürüyüşlere çıktı. Özellikle, önceden duymuş olduğu 'Çiçekler Vadisi' denen bölgeyi ve burada yaşayan Badrinath Üstadı'nı arıyordu. Bilindiği kadarıyla Badrinath Üstadı, 5.500 metre yükseklikte belindeki bir bez parçasıyla yaşıyor, mükemmel İngilizce konuşuyor ve dünyada olan tüm olayları bilebiliyordu.

Onu bulmak konusunda ümidini yitirip aramayı bıraktığı bir gün, Üstat, Peter'in kulübesine kendiliğinden geldi. Badrinath Üstadı **Ram Sareek Singh**'in bu ziyareti Peter'de büyük bir etki uyandırmıştı. Yaşamı boyunca unutamayacağı bu karşılaşma, ilerisi için kendisini yönlendirici bir işlev görecekti. Üstat'tan öğrendiği en önemli şey şuydu: *"Eğer spiritual olmayı yaşam içinde uygulayamıyorsanız, spiritual olmaktan bahsedemezsiniz. Gökleri günlük yaşamınızda yere indiremiyorsanız, bulutlarda dolaşmanın hiçbir anlamı yoktur."*

"Uyanmış" insan olmak

Peter, Rozkruva'daki eğitiminde, insanın "uyanmış" olabilmesi için tüm yaşamları boyunca eğitim görmesi gerektiğini öğrenmiş, ancak kendisi bu aşamaya bu yaşamında gelmek istediğini söylemişti. Bu iş için bedenin ve zihnin mükemmelleştirilmesi gerekiyordu. O güne kadar öğrendiği okült bilgiler ve doğadaki zorlu yaşam koşulları, kendisini sıkı bir şekilde eğitiyor ve bu amacını gerçekleştirmek için uygun bir ortam sağlıyordu. Her talebin karşılığı olarak bir cevap bulunurdu. Bir tek yaşamda eğitilmek isteği gibi çok zor bir şeyi talep eden kişi, bu yüzden başına geleceklere de katlanmak zorundaydı.

Doğu'da bulunduğu dönemlerde geçirdiği büyük zorluklar iradesini geliştirmeye başlamış ve bedeni, iradesiyle elde etmek istediği herhangi bir şey için güçlü bir araç haline gelmişti. Bu arada Tibet'e de uğramış, buradaki Rarkor Choide Manastırı'nda bir süre kalmıştı. Bu aşamada Peter, çalışma hayatının ve arzularının en uç noktasında bulunurken, eşi, çocukları, arabası, kariyeri ve saygınlığı varken, kendi isteği üzerine girdiği ruhsal gelişim yolunda artık tüm bu dünyevi yaşamının da sonuna gelmiş bulunuyordu. Dinamik filo komutanı, bu yolda, fiziksel olarak sahip olduğu her şeyi kaybedecek ve amansız cendereler içine girerek ruhsal olarak budanacaktı.

Eşinin inisiyatörlüğü

Savaş bittiğinde İngiltere'ye dönen Peter, burada **Sheena Govan** ile karşılaşmıştı. Bir süre sonra eski karısından ayrılarak bu hanımla evlendi. Bayan Sheena, Peter'in hem karısı hem de inisiyatörü olacaktı ve beş yıl boyunca onu inisiye edecekti. Bu dönem beş ayrı inisiyasyon aşamasına ayrılmaktaydı. İlk aşamada fiziksel olan her şeyin teslimi gerekiyordu. İkinci aşamada duygusal seviyede teslimiyet gerekiyordu. Üçüncü aşamada ise zihni seviyedeki her şeyin, kavramların, fikirlerin teslimi gerekiyordu. Dördüncü aşama ise, kişinin ideallerinin, izzetinefsinin birdenbire elinden alınmasıydı. Beşinci ve son aşamada, bir bütünlük şuuru oluşuyor ve "kıyam" ediliyordu.

Dorothy Maclean (solda), onun yanında Peter Caddy, eşi ve çocukları. Findhorn'daki büyük deneyin çekirdek kadrosu (sağda).

Bu beş yıllık inisiyatik eğitim sonunda Sheena, Peter'in çıraklık döneminin ve dolayısıyla evliliğinin bittiğini, yakında gerçek eşini bulacağını söyledi.

Yeni eşi, eskiden tanışmış olduğu Bayan **Eileen** idi. Medyumsal yeteneğe sahip olan Eileen, artık Peter'in bundan sonraki yaşamını tüm zorluklarıyla birlikte sürdüreceği gerçek eşiydi.

Ruhsal rehber

Peter, uzun mücadelelerden sonra İskoçya'nın kuzeyindeki Forres Kasabası'nda bulunan Cluny Hill Oteli'nde müdür olarak çalışmaya başladı ve eşiyle birlikte oraya yerleşti. Bu arada, Eileen'in medyumluğu kanalıyla bazı tebliğler gelmeye başlamıştı. Son derece etkileyici ve uyarıcı nitelikte olan bu tebliğler, artık Peter'in yaşamının çok önemli bir bölümünü oluşturuyordu. Peter, bu tebliğleri bundan sonraki yaşamının her şeyiyle yol göstericisi olarak kabul edecek ve onlara sıkı sıkıya bağlanacaktı. Yukarısı, Eileen kanalıyla Peter'i yönlendiriyor ve belli bir hedefe doğru ilerleti-

yordu. Sheena'nın bir başka müridi olan Bayan **Dorothy Maclean** da bu dönemde kendilerine katıldı.

Otel işini büyük bir başarıyla yürüten çift, bu başarılarıyla çevrelerinin dikkatlerini çekmeye başladılar. Otelin sahipleri, gelirlerden memnunluk, ancak bu ilginç müdürden de tedirginlik duyuyorlardı. Bir süre sonra aynı şirkete ait, Glasgow'daki Trossachs adlı bir otele tayin edildiler. Daha sonra ise 6 yıllarını harcadıkları bu şirketten çıkarıldılar. Çıkarılma konusunda hiçbir mazeret gösterilmemişti. Fakat Eileen kanalıyla tebliğ veren rehber ise, bunun onlar için bir gereklilik olduğunu söylüyordu.

Findhorn'a geliyorlar

Gidecekleri başka yer olmayan Caddy çifti, Fidhorn yakınındaki bir plaja bıraktıkları karavana gittiler. Bir ay sonra, 16 Kasım 1972' de karavanlarını Findhorn Körfezi'ndeki bir parka taşıdılar. Buraya geçici bir süre geldiklerini düşünüyorlardı, ama artık temelli Findhorn'da kalacaklar ve giderek, ileride

Bn. Eileen Caddy ve eşi. Yıllar boyunca sayısız acı ve zorluklara katlanarak, hiç aksatmadan medyumluk görevini sürdürdü (solda).

dünyanın her yanındaki insanlara ve gruplara yaratıcı bir tesir ve ilham yayacak olan hakiki bir Altın Çağ Merkezi'nin çekirdeğini kuracaklardı.

Bulundukları yer çöl gibi kumlu ve verimsiz bir araziydi ve üç tarafı da denizle kaplıydı. Geldiklerinden kısa bir süre sonra kar yağmaya başlamıştı. Çok zor günler vardı önlerinde. Bu arada rehber varlıktan da sürekli tebliğ alıyorlardı. Bu, onlara güç veriyordu.

Tarım yapmaları söyleniyor

Dorothy, yine yanlarına katılmış, üç yetişkin ve üç çocuk, bir karavanda yaşamaya başlamışlardı. İlkbahar geldiğinde aldıkları tebliğler doğrultusunda karavanın çevresine bir veranda yaptılar. Peter, verandanın yanında uzanan kumlu bir toprak parçasında sebze yetiştirmeye karar verdi. Toprak, içinde hiçbir organik madde bulunmayan, bir kumdan ibaretti. Bunun haricinde, tarım yapabilmek için gerekli gübre ve aletleri alacak paraları da yoktu. Buna rağmen büyük bir inançla çalışmaya başlayan Peter, 30 cm derinliğinde ve 50 cm genişliğinde bir hendek kazarak dibine, ters çevirdiği ot tabakasını yerleştirdi. Tabakayı kürekle parçaladı. Bunun üzerine yine kum döktü ve tohumları ekti. Toprakta organik maddeler bulunmadığı için her gün suluyordu.

Peter'in çalışmaları ilerledikçe ve bahçe yapma çabaları arttıkça, bu gelişmelere paralel olarak çevresinden de mucizevi yardımlar gelmeye başlamıştı. Bahçeyi kurması için gereken her şey, tam zamanında ortaya çıkıyor, dolayısıyla zaman kaybı da olmuyordu. Verandayı kurmak için, terk edilmiş tonlarca çimento bulabiliyor, komşusu, hiç neden yokken kendisine karşılıksız gübre veriyordu. Çevresindeki her şey, bu faaliyetlerini kolaylaştırıcı ve yönlendirici nitelikteydi artık.

Doğa ruhlarıyla bağlantı

Burada yetişen sebzeler artık herkesin ilgisini çekmeye başlamıştı. Bunlar diğerlerinden daha iri, daha yeşil ve daha canlıydılar. Artık kendi ektikleri sebzeleri yiyorlardı. Böylesine verimsiz bir ortamda, bu kadar mükemmel sonuçların alınması gerçekten de olağanüstü bir durumdu. Nihayet ruhsal rehberden, 64 tür sebzenin 42 tür şifalı otun ve 21 tür meyvenin ekilmesine ilişkin bir talimat alındı.

Bu sırada, kendileriyle birlikte olan Dorothy'nin de medyumluk yeteneği ortaya çıkmış ve hiç beklenmedik bir bağlantı daha kurulmuştu. Bu irtibatı kuran varlıklar doğa ruhları, "Devalar"dı. Yine kendilerine katılan **Roc** adıyla tanınan **Robert Ogilvie Crombie** kanalıyla bir bağlantı daha kurulmuştu. Bu irtibat ise doğa perileri âlemi ile olmuştu. Böylece kendiliğinden ve arka arkaya üç adet medyumsal bağlantı oluşmuştu.

Çöl, cennete dönüyor

Crombie, bu bağlantıların amacı ve niteliği konusunda şunları söylüyor: *"Bu bağlantıların kurulmasının başlıca amacı, Findhorn Bahçesi'ndeki çalışmalara ve gelişime katkıda bulunmaktı... Findhorn'da üç ayrı âlemin: Devaların doğa ve insanın arasında temas ve işbirliği kuruyorduk. Bu da Findhorn Bahçesi'nin o dönemdeki hedefiydi."*

Findhorn Bahçesi, özellikle, yenecek bitkilerin yetiştirilmesi için kullanılagelmişti. Fakat Crombie'nin gelişinden sonra Eileen, Findhorn'un çok güzel bir yer olacağına, ağaçlar, çalılıklar ve çiçekler ekmeleri gerektiğine ilişkin tebliğler aldı. Gerçekten de zaman içinde bu verimsiz arazide, Crombie'nin kurduğu irtibatın yardımlarıyla yemyeşil bir cennet yaratılmıştı.

Dışarıya açılıyorlar

Findhorn'daki gelişmeler artık geniş bir çevrenin ilgisini çekmeye başlamıştı. Peter, 1965 yılında, 'Yeni Çağ'a ilişkin çalışmalar yapan tüm grupları bir çatı altında toplamak amacıyla düzenlenen bir konferansa dinleyici olarak katıldı. Boş vakitlerini doldurmak için buraya gelen zengin sınıfa ait süslü ve burjuva

nitelikli kişilerin, 'Yeni Çağ' konusundaki sadece lafta kalan boş sözlerine kızan Peter, konferansın ortasında yerinden kalkarak kendilerini şiddetle eleştiren bir konuşma yaptı ve 'Yeni Çağ' gerçeğini anlatarak, bu işi sırf sözle değil, pratik yaşamda gerçekleştirdiklerini açıkladı. Bu konuşma, dinleyenleri şaşkına çevirmiş ve etkilemişti.

Peter'in bu konuşması sırasında orada bulunan Sir **George Travelyan**, 1968 yılında Findhorn'u ziyaret etti. Böylece artık dışarıya açılmaya başlamışlar, seslerini duyurabilmişlerdi.

"Çölün gül gibi açması"

Sir Travelyan, burası hakkındaki görüşlerini şöyle açıklıyordu: *"Dokundukları her bitkiyi yeşerten bahçıvanlar, muhakkak ki, sırf bitkilere karşı duydukları sevgi sayesinde, farkında olmadan doğa ruhları ile birlikte çalışmaktadırlar. Findhorn'da bir yenilik olarak göze çarpan nokta, burada, hiçbir şey bilmeksizin bahçıvanlığa başlayan bir grup amatörün, Devalar âlemiyle aralarında kurdukları doğrudan bir zihinsel teması kullanmaları ve çalışmalarını tam bir bilinçlilik içinde işbirliğine dayandırmalarıdır.*

Findhorn'dakiler, kelimenin tam anlamıyla, çölün bir gül gibi çiçek açabileceğini gözler önüne sermektedirler. Bunun ne kadar çarpıcı bir hızla oluşturulabileceğini de göstermektedirler. Eğer bu, Findhorn'da böylesi seri bir şekilde yapılabiliyorsa, Sahra'da da yapılabilir. Eğer yeterince insan bu işbirliğini bilinçli olarak gerçekten kullanmaya başlayabilirse, en verimsiz bölgelerde dahi çok miktarda yiyecek yetiştirilebilir. 'X faktörü'nün (diğer âlemlerle kurulan bağlantı faktörünün) organik tarım metotlarımıza hâkim olacak bir şekilde devreye sokulması halinde, gerçekten de hiçbir sınır söz konusu olamaz."

Çok kişi katılıyor

Findhorn giderek gelişiyor ve tanınıyordu. Çok kişi katılmak için geliyor fakat pek azı kalabiliyordu. Buradaki çalışma, ancak kendinden başkaları için yaşayan, nefsine hâkim olan kişilerin dayanabileceği bir çalışmaydı. Bu yüzden yalnızca kendi nefislerini tatmin için gelenler barınamıyor ve ayrılıyorlardı.

1970 başlarında 15 kişi olan topluluk, yıl sonunda 45 kişiye ulaşmıştı. Verilen tebliğlere uygun olarak bir mabet ve ziyaretçiler için kulübeler, yemek salonu ve bir toplantı salonu inşa edildi. Giderek Findhorn, gelip de kalabilenlerin dönüşüme uğradığı bir merkez olmuştu. 1971 yılında üye sayısı 100'ü aşmış, ziyaretçiler ise 1500'e ulaşmıştı. Bu arada, aldıkları tebliğlerden oluşan kitabın basımını da gerçekleştirmişlerdi. Bu ise hem merkezin tanınmasını hem de amacının anlaşılmasını sağlıyordu. Sonunda bir "Findhorn Koleji" kuruldu. Burada sürekli eğitici konferanslar veriliyordu.

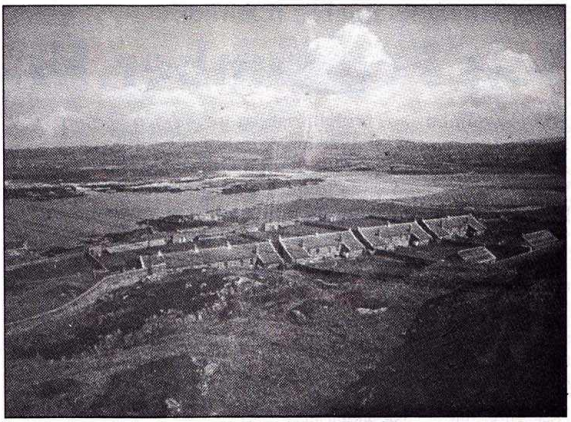

Findhorn bugün artık çok kişiyi barındırabilecek büyük bir merkez haline gelmiştir. Buradaki yapıların çoğu, bünyesinde bulunan kişilerin kendi çabalarıyla oluşturulmuştur (üstte).

"Işık Üniversitesi"

Findhorn, 1972-1976 yılları arasında, çeşitli teorik kursları ve uygulamalı çalışmalarını da kapsayan bir yaşam üniversitesi halinde gelişerek "Işık Üniversitesi" adını aldı. 1976 yılında, Peter, Eileen ve Dorothy'nin 5 yıl boyunca işlettikleri Cluny Hill Oteli satın alınarak Cluny Hill Koleji haline getirildi.

Bugün artık, "Findhorn Işık Üniversitesi"nde çeşitli kapsam ve uzunluktaki ziyaretçi programları uygulanmakta ve ancak bu programlara katılan kişiler, daha sonra üye olmak için başvurabilmektedirler. Findhorn'da kalmaları için tavsiye edilen süre, üç yıldır. Bu süre sonunda, Yeni Çağ'ın ışığını çevrelerine yaymak üzere dış dünyaya dönerler.

Doğaya yaklaşım

Peter Caddy, eşi ve ekibinin Findhorn'daki bu deneyimleri, insanlığın tarih boyunca doğayla ilişkilerindeki "mücadele" etme anlayışlarının gerçekte yerini uyuma bırakması gerektiğinin net bir kanıtıdır. Son tahlilde bir bütün olan doğanın, sadece parçası durumundaki insanın, bu bütünlük içindeki yerini alması, doğayla ve insanla aralarında salt çıkar üzerine kurulmuş ilişkilere son vererek, ancak bu olabildiğince yapıcı ve destekleyici dönüşümü ile mümkündür.

İşte bu deneyim, yukarıdaki ilişkilerin kurulmadığı ve günümüzdeki anlayışın sürmesi durumunda, doğanın ve aynı zamanda buna bağlı olarak insanın da büyük zararlara uğradığının ve uğrayacağının bir kanıtıdır da, aynı zamanda.

Tüm kutsal kitaplarda bildirildi:

Son Peygamber, Hz. Muhammed

Son Peygamber Hz. Muhammed'in gelişinden hemen hemen tüm kutsal kitaplarda söz edildiği belirtiliyor. Fakat sonradan yapılan tahrifatlarla, özellikle İncil'den Hz. Muhammed adının çıkarıldığı öne sürülüyor. Aşağıdaki yazıda, Cem Çobanlı'nın bu konuya ilişkin incelemesini okuyacaksınız.

"KÂİNATIN EFENDİSİ" sıfatıyla anılan **Hz. Muhammed**'in bu sıfatına uygun olarak, gerçek anlamıyla "evrensel" bir kişiliği olduğu konusunda çok sayıda araştırmacı görüş birliği içerisindedir. Hz. Muhammed'in dünyasal kimliğinin ötesinde, bu evrensel kişiliğinin içeriğinin ne olduğu şimdilik tam olarak bilinmiyor. Fakat bilinen o ki, Hz. Muhammed, insanlığın evrimi tarihinde önemli bir konuma sahip. Muhtemelen, bu önemli konum çok öncelerden belirlenmişti. Buna uygun olarak da Hz. Muhammed'in gelişi, kendisinden önceki peygamberler tarafından da biliniyordu. Dolayısıyla Muhammed adında (ya da

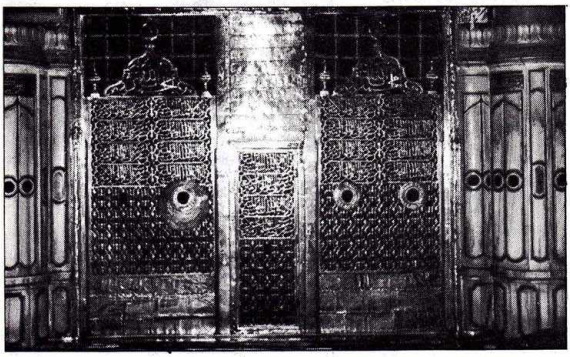

diğer sıfatlarıyla) bir son peygamberin geleceği, diğer kutsal kitaplarda da bildirilmişti. Fakat bu önceden bildirme, kutsal kitapların insan eliyle tahrif olmasından büyük ölçüde payını aldı.

Hz. Muhammed'in kabri (üstte).

"Adı Ahmet olacak olan..."

Örneğin, İslam bilginleri şu ifadenin **İncil**'den tümüyle çıkarılmış olduğunu öne sürüyorlar: *"Ve* **Meryem***'in oğlu* **İsa** *dedi ki: 'Ey İsrailoğulları, ben gerçekte Tanrı'nın size gönderilmiş olan elçisi olarak, benden önce verilmiş olan yasayı onaylamakta ve benden sonra gelecek ve adı* **AHMET** *olacak olan bir Tanrı Elçisi'nin müjdesini getirmekteyim'."*

Diğer kutsal kitaplarda geleceği bildirilen Hz. Muhammed'in doğacağı gece, annesi Amine'ye görünen olaylar. Melekler yerle gök arasına ipek döşek seriyorlar. Atlı ve kanatlı melekler doğuya, batıya ve Kâbe'nin damına birer sancak dikerek, Amine'nin babasının evini tavaf ediyorlar (en üstte, sağda).

"Övülmüş olan, gelecektir"

İncil'de, "Adı Ahmet olacak olan," diye ifade edilir. Çünkü Hz. Muhammed aynı zamanda Ahmet adını da taşıyordu. Her iki ad da aynı kökten (hamd kökünden) türetilmiş olup, hemen hemen aynı anlama gelirler. Ahmet'in ise tam karşılığı "övülmeye layık"tır. İslam bilginleri burada belirtilen noktayı kanıtlamak için Hz. İsa'nın şu sözlerini aktarırlar: *"Ben babama gidiyorum ve övülmüş (olan) gelecektir."* Buradaki övülmüş sözcüğünün aslı "periclyte"dir. Bazı din adamları İncil'deki bu periclyte sözcüğünün, Arapçadaki Hz. Muhammed'in adının anlamı olan "övülmüş" anlamına geldiğini kesinlikle kabul ediyorlar. Muhammed sözcüğü, "birçok kez hamd-ü sena olunmuş" ya da "tekrar tekrar övülmüş" anlamlarına gelir. Kendisinden önce de bu adı almış hiç kimse yoktur.

Yanlış bir çeviri: Tesellici

Bir Hıristiyan din adamı olan Piskopos **Marsh**, bu "periclyte" sözcüğünün Süryanice "prqlit" sözcüğünün karşılığı olarak Grekçeye çevrildiğini belirtir. Müslüman ve Hıristiyan din adamları arasındaki tüm tartışma da, "prqlit" sözcüğünün, Grekçeye "periclyte" olarak mı yoksa "paraclete" olarak mı çevrilmesi gerektiği sorusu üzerinde döndüğü söyleniyor. Eğer Piskopos Marsh'ın dediği gibi, "prqlit" sözcüğü, Hz. İsa'nın kullanmış olduğu sözcük idiyse ve "övülmüş" anlamına geliyorsa, o zaman bu sözcüğü Hıristiyanların yaptığı şekilde, "tesellici" anlamına gelen "paraclete" olarak çevirmek, çok büyük bir çeviri hatası olur.

İncil'deki ifadeler

Yuhanna İncili'nin ve Luka İncili'nin çeşitli bölümlerinde şu ifadelere rastlanır: *"Ben de babaya yalvaracağım ve o size başka bir Tesellici, hakikat ruhunu verecektir."* (Yuhanna, 14/16)

"Babadan size göndereceğim Tesellici, babadan çıkan hakikat ruh geldiği zaman benim için o şehadet edecektir." (Yuhanna, 15/26)

"Beni sevgiyle anacaktır"

"Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum; benim gitmem sizin için hayırlıdır, çünkü gitmezsem, Tesellici size gelmez; fakat gidersem, onu size gönderirim. Ve o geldiği zaman, günah için, barış için ve hüküm için dünyayı susturacaktır (...) Size söyleyecek daha çok şeylerim var; fakat şimdi dayanamazsınız. Fakat o hakikat ruhu gelince, size her hakikate yol gösterecek; çünkü kendiliğinden söylemeyecektir, fakat her ne işitirse, söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecektir. O beni sevgiyle anacaktır." (Yuhanna, 16/7-14)

Bu bölümlerde kullanılan Tesellici (İngiliz-

Hz. Muhammed'in doğumundan sonra, onu yıkayıp, sırtını peygamberlik mührüyle mühürlemek için üç meleğin gelişi (üstte).

cesi counselor) sözcüğü Hıristiyanlar tarafından Grekçe "paraclete"nin karşılığı olarak çevrilmiş olup, İslam bilginleri bunun "periclyte" olması gerektiğini söylerler, ki bu da "övülmüş" anlamına gelir.

İncil'de, Kuranı Kerim'in verilmesi

Ayrıca, Yuhanna 16/7-14'teki bazı ifadeler son derece ilginçtir: "... *Çünkü kendiliğinden söylemeyecektir, fakat her ne işitirse söyleyecek...*" ifadesi tüm açıklığıyla Kuranı Kerim'in Hz. Muhammed'e vahyedilmesi olayını anlatmaktadır. Gerçekten de Hz. Muhammed kendinden hiçbir şey söylememişti. Cebrail'in ona söylediklerini naklet-mişti. Yani "ne işitirse söylemişti." Ayrıca yine aynı bölümde Hz. İsa'nın söylediği, "*O beni sevgiyle anacaktır*" sözleri de gerçekleş-miştir. Çünkü Hz. Muhammed, Hz. İsa'nın da dediği gibi onu sevgiyle anmış ve ondan "kardeşim" diye söz etmiştir.

Diğer kitaplarda Hz. Muhammed

Hz. Muhammed'den **Tevrat**'ta da söz edilir.Bu konuya ilişkin bir **Kuranı Kerim** ayetinde şöyle denilir: "*Şüphesiz o daha öncekilerin kitaplarında da vardır. İsrailoğulları bilim adamlarının da bunu bilmesi onlara bir kanıt değil midir?*" (Şûara suresi, ayet: 196-197). Nitekim burada sözü edilen bilim adamlarından **Esed, Useyd, Salebe, Yâmin** ve **Selâm**, Hz. Muhammed'in gelişine ilişkin ifadeleri Tevrat'ta okuduklarını söylemişler ve bir zaman sonra da Müslüman olmuşlardı.

Öte yandan Zerdüşt dininin kutsal kitabı olan **Zend Avesta**'da ise (M.Ö. 6. yüzyıl), "ziyadesiyle övülmüş (Ahmet)" ve "âlemlere rahmet" bir put düşmanının geleceği yazılıdır.

Brahmanizmin kutsal kitaplarından **Asvara Veda**'da, gelecekte ortaya çıkacak bir "Yüce Varlık"tan söz edilir. **Naraşansah Astivişyat** (alkışlanacak olan, övülmeye layık olan kişi) adındaki bu varlığın bineceği araba çok hızlı koşan develer tarafından cennete kadar koşturulacaktır.

Vişnu Purana adlı kutsal kitabın 24. bölümünde de, "*Veda'ların öğretilerinin kaybolmaya yüz tuttuğu bir sırada Tanrı'nın son peygamberi Samble Dib'de* (kumlu adada) *ünlü ve olgun bir aileden dünyaya gelecek, babasının adı Vişnuyasa* (Allah'ın kölesi: **Abdullah**), *anasının adı ise Somti* (emin olunan kimse: **Amine**) *olacaktır*" denilir. Ayrıca Hinduların Purana ve Veda' larında, Hz. Muhammed'den şöyle söz edilir: "*Çölden meth-ü senaya layık adlı bir hikmet sahibi çıkacaktır. Onun* **Burak**'*ı göğe erecektir. O hikmet sahibi develerle gezer. Büyük zaferlerinden ikisi 300 ve 10.000 askerle gerçekleşecektir (Bedir Savaşı ve Mekke'nin fethi).*"

Eski uygarlıklar sırlarını ele vermiyor

Mayaların esrarengiz dünyası

Güney ve Orta Amerika Uygarlıkları, 20. yüzyılın tüm gelişmiş olanaklarına rağmen sırlarını ele vermemekte direniyorlar. Maya Uygarlığı da, İnkalar gibi inanışlarıyla, efsaneleriyle ve bıraktıkları olağanüstü yapılar ile bilim adamlarını şaşırtıyor. Cem Çobanlı, Maya Uygarlığı'nın ilginç yanlarını inceledi.

1840 YILINDA iki gezgin büyük zorluklarla Guatemala'nın ve Meksika'nın Yucatan Yarımadası'ndaki tropik ormanlara girmişlerdi. Bu iki gezgin ülkelerine döndüklerinde, Orta Amerika'da bir zamanlar yaşamış büyük bir uygarlığa ilişkin kanıtlara sahiptiler. O zamana kadar Orta Amerika'da ilkel yerlilerin yaşadığı sanılırdı. Fakat bu iki gezginin anlattıklarıyla, benzerlerine eski Mısır'da ya da Yunanistan'da bile az rastlanır türden tapınak ve piramitleri yapabilen insanların bu yörede yaşadıkları anlaşıldı.

Bu iki gezginden biri olan **John L. Stephens**, 1841 yılında, **Orta Amerika'da, Chiapas' da ve Yucatan'da İlginç Yolculuklar** adında bir kitap yayımladı. Kitap büyük bir ilgiyle karşılandı. Çünkü bu kitapta öne sürülen gözlemler, bu uygarlığın Batı uygarlığı ile herhangi bir ilişkisi olmadığını ortaya koyuyordu.

Bir anda ortaya çıktılar

Maya Uygarlığı, Hıristiyanlığın ilk zamanla-

Maya Dünyası'nın kalbi diye adlandırılan bu yer, Maya uygarlığının en kalabalık kentiydi. Fotoğrafta görülen piramit biçimindeki yapının adı Büyük Jaguar Tapınağı' dır (altta).

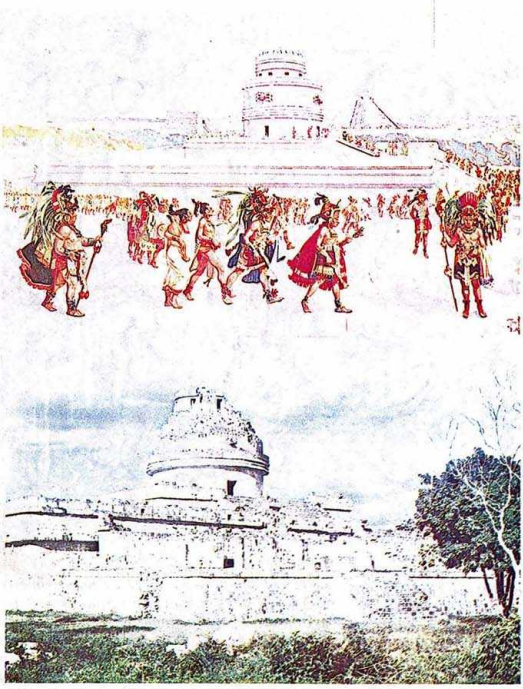

rında, bir anda tüm gelişmişliği ile ortaya çıkıverdi. Mayalar, birden usta gökbilimciler, matematikçiler ve mimarlar oldular. Bu, diğer bilinen uygarlıkların gelişim eğrisine pek uygun düşmüyordu. Çünkü Mayalar hiçbir gelişme göstermeksizin birdenbire uygarlığın doruğuna ulaşmışlardı. Mayaların yazılı bir dilleri de vardı. Bir tür hiyeroglif yazı sistemi olan bu dil, aradan geçen bunca yıla rağmen tam olarak çözülemedi. Yazılı tarihin bilgilerine göre ise, Mayaların nereden geldikleri tam olarak açıklanamıyor.

DARKMALT

Atlantis'ten mi geldiler?

Bugün Mayaların nereden geldiklerine ilişkin olarak öne sürülen çeşitli görüşler var. Bunların arasında en yaygın olarak kabul göreni, onların Bering Boğazı'nı geçerek Amerika'ya geldikleridir. Bu görüşü savunanlar Mayaların Orta Asya kökenli olabileceklerini düşünüyorlar. Bir diğer ilginç görüş de Mayaların kökeninin Atlantis ile bağlantılı olduğudur. Klasik arkeolojinin hiç benimsemediği bu görüşe göre, Mayalar Atlantis Kıtası batmadan önce dev kıtadan göç ederek, deniz yoluyla Orta Amerika'ya çıktılar.

Yucatan Yarımadası'nın kuzeyinde yer alan Chicten Itza kenti yakınlarındaki Castillo piramiti (üstte, sağda).
Mayalar'ın gökbilim ve matematik alanlarında eski Mısırlılardan ve Babillilerden daha ileri düzeyde bilgileri olduğu belirtiliyor. Mayaların Chichen Itza'da inşa ettikleri bu yuvarlak kule, tüm Yucatan yöresinde en önemli gökbilimsel gözlemlerin yapıldığı bir gözlemeviydi. Caracol adı verilen bu gözlemevi, Mayalar'ın gökbilim konusundaki bilgilerini geliştirdikleri en önemli yerdi (üstte, en üstte).

En eski kutsal kitap

Nitekim bu görüşe bir kanıt olarak Mayaların kutsal kitabı **Popol Vuh**'daki bazı ifadeler gösteriliyor. Popol Vuh, bilinen insanlık tarihinin en eski yazılı ürünlerinden biri olarak kabul ediliyor. Bu konuya ilişkin olarak yapılan incelemeler Popol Vuh'un, **Tevrat**'tan, Vedalar'dan ve Zend Avesta'dan çok daha eski olduğunu ortaya koyuyor. Popol Vuh'tan alınan şu ifadelerin, doğrudan doğruya Atlantis'in batışını anlattığı belirtiliyor:

Üçüncü zamanın insanları mı?

"Zaman çeşitli bölümlere ayrılmıştır. Birinci zaman Kaplan'ın Güneşi zamanıdır. Bundan sonra Büyük Rüzgârın Güneşi, daha sonra Ateşli Gök Güneşi zamanları geçmiştir. Bir de şimdiki zaman vardır. Şimdiki zaman dünyanın sonuna kadar devam edecektir. Ve işte üçüncü zamanın insanları Tanrılar tarafından ölüme mahkûm edildiler. Ve büyük bir ateş, zehir ve taş yağmuru göklerden yağdı."

"Öldüren rüzgâr"

"Ateşten daha sıcak rüzgârlar insanları mahvetti. İnsanların önce tırnakları döküldü, derileri soyuldu, gözleri kör oldu, etleri çürüyüp dağıldı. Bu felaketten korunmak için insanlar mısır yığınları gibi evlerde üst üste yığılıp saklandılar. Fakat öldüren rüzgâr her yere erişti. Hepsini eritti. Mağaralara saklanmak isteyenler, mağaraları erimiş buldular. Ağaçlara tırmananlar ağaçlarla birlikte yandılar. O sırada uzaklarda bulunan avcılardan bile birçoğu zehirlendi, çoğunun vücutlarında yaralar açıldı." (Popol Vuh, Tanrıların Savaşı bölümü, 5-8).

Atal, Atlantis mi?

Popol Vuh'un, "Göçler-Yerleşmeler" bölümünden alınan şu ifadeler de ilginç: *"Ataların yurdu büyük bir felakete uğradığından, ulu atalarımızın bir kısmı batıya* (Amerika Kıtası'na), *bir kısmı da doğuya* (Avrupa ve Afrika'ya) *göç ettiler."* Her ne kadar resmi tarih kitapları bunlara pek rağbet etmiyorlarsa da çoğu araştırmacı, Popol Vuh'taki anlatımlardan yola çıkarak Mayaların Atlantis kökenli olduklarını düşünüyor. Özellikle buradaki Atal ile Atlantis arasındaki benzerliğin dikkat çekici olduğu belirtiliyor.

Olağanüstü bir takvim

Erich von Däniken, Tanrıların Arabaları adlı

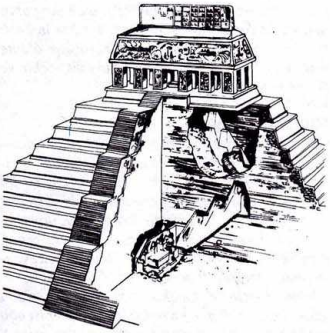

1949'da Palenk Tapınağı'nın derinliklerinde Dr. Alberto Ruz Lhuillier tarafından bulunan ünlü mezar kapağı. Kapağın üzerindeki desenin tartışmasız bir biçimde, bir uzay aracı ve onun pilotu olduğu belirtiliyor (üstte).

Palenk Tapınağı ve mezar kapağının bulunduğu yeri gösteren kesit (solda).

Mayalar'ın sayı işaretleri (altta).

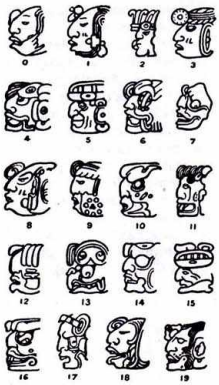

kitabında şöyle diyor: *"Aslında Mayalar çok zeki insanlardı ve çok gelişmiş bir kültürleri vardı. Bize yalnız o akıl almaz takvimi bırakmakla kalmamış, çok karmaşık hesaplar da ulaştırmışlardır. Şöyle ki, Mayalar 1 Venüs yılının 584 gün olduğunu biliyorlar ve Dünya yılının 365,2420 gün olduğunu tahmin ediyorlardı. Günümüzde en ileri araçlarla yapılan hesapların sonucu ise 365,2422 olarak ortaya çıkıyor.*

400 milyon yıllık hesaplar

Bıraktıkları hesaplar 64 milyon yıl öteye uzanabiliyordu. Hatta birtakım yazılarda 400 milyon yıla yaklaşan sayılarla uğraşılıyordu. Bir elektronik beyin yardımıyla bulunduğunu akla getiren ünlü Venüs formülünün bir grup 'orman insanından' çıkmış olması çok şaşırtıcıdır. Mayaların Venüs formülü, 1 Tzolkin yılını 260, 1 Dünya yılını 365 ve 1 Venüs yılını 584 gün olarak almaktadır. 365'in 73'e bölümünün 5 ve 584'ün 73'e bölümünün de 8 vermesinden hareketle şu sonuç çıkmaktadır:

(Ay)	*20x13x2x73*	*260x2x73*	*37.960*
(Güneş)	*8x13x5x73*	*104x5x73*	*37.960*
(Venüs)	*5x13x8x73*	*65x8x73*	*37.960*

Yani bu üç devir 37.960 gün sonra birleşecektir. Maya mitolojisi o zaman Tanrıların, büyük dinlenme yerine geleceğini öne sürer."

8000 yıllık Palenk Tapınağı

Maya Uygarlığı'ndan günümüze değin ulaşan eserlerden en ilginci kuşkusuz Palenk Tapınağı ve burada bulunan ünlü mezar kapağıdır. Tapınağın içindeki duvar freskleri bilmece gibidir. Bütün iç duvarlar anlaşılması güç çizimlerle ve kabartmalarla kaplıdır. Tapınağın ne zaman yapıldığı konusu ise, tam olarak açıklık kazanmış değil.Önceleri, tarihçiler Palenk Tapınağı'nın M.S.6. yüzyılda yapıldığını sanıyorlardı. Fakat sonradan yapılan incelemeler, yapının en az 8000 yılık olduğunu ortaya koydu.

Uzay aracı tasvir ediliyor

İlk kez 1949'da, Dr. **Alberto Ruz Lhuillier** tarafından keşfedilen ünlü mezar kapağında ise bir uzaygemisi tüm ayrıntılarıyla işlenmektedir. Desenin tam ortasında görülen pilot ya da astronot, kabine benzer bir yerde oturmakta ve ileriye doğru bakmaktadır. Bir yandan da elleriyle vites kollarına benzer birtakım kumanda aletlerini tutmaktadır. Başının arka kısmı ise bir yere dayalıdır. Bazı araştırmacılara göre pilotun hemen önündeki küçük böl-

meler ise akümülatöre benzeyen motor bölmeleridir. Bu şeklin bir makine-motor düzeni olduğunu gösteren en büyük belirti ise, en sağda görülen egzoza benzetilen bölümdür. Görüldüğü gibi buradan dışarıya sanki ateş ve duman saçılmaktadır. Bu şeklin dört bir yanındaki sembolik işaretlerin anlamları ise bugüne kadar anlaşılamadı.

Mayalar ve gizemli 19 sayısı

Yine aynı anlatımda, pilotun arka tarafında görülen kare şeklindeki iki işaretin, Maya ve Aztek yazılarında *İK* ya da *İGH* sözcüğünün karşılığı olduğu söyleniyor. Bu kelimenin anlamı ise *"19. gün"* demektir. Bir diğer deyişle Maya Tanrısı **Ouetzalcoatl**'ın sembolü anlamına gelir. Mayalarda 19 rakamına rastlanması, ayrıca düşündürücüdür. Yine bir Maya efsanesine göre Yucatanların Tanrısı **Kukulkan** "19 arkadaşı" ile birlikte göklerden gelmiş, tam 10 yıl Yucatan'da yaşamış, buradaki halka,uygarlık ve iyiliğe götüren yasalar bıraktıktan sonra da Güneş'e doğru uçup gitmişti. Ayrıca Mayalar'ın rakam sistemleri (eğer 'sıfır' sayılmazsa) 1'den 19'a kadardı.

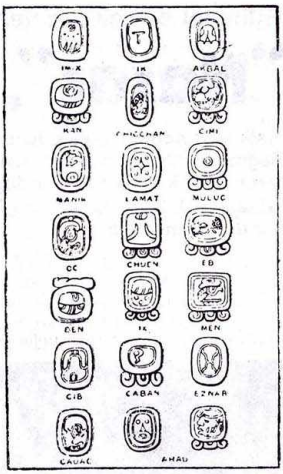

Mayalar'ın ay işaretleri (üstte).

Mayalar'ın gün işaretleri (üstte, sağda).

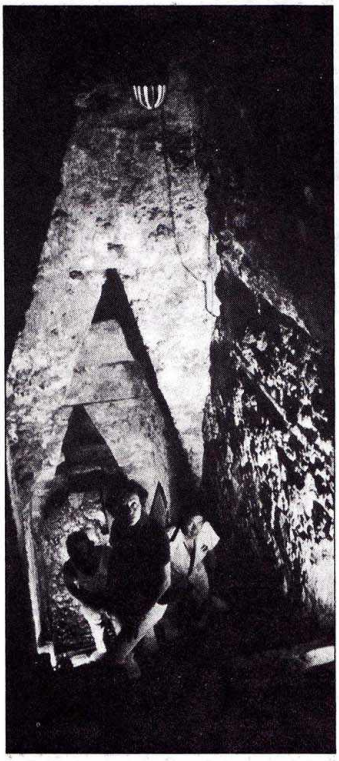

Dr. Ruz Lhuillier'in ekibi Palenk Tapınağı'nın derinliklerine iniyorlar (solda).

Dr. Ruz Lhuillier ünlü mezar kapağının başında görülüyor (sağda, altta).

Uzaylı bir Tanrı mı?

Tanrı Kukulkan'ın sonradan gelen bir Tanrı olan Ouetzalcoatl ile bir ilgisi olabilir. Maya efsanelerine göre Tanrı Ouetzalcoatl, doğan Güneş'in bilinmeyen bir ülkesinden geldi. Beyaz bir giysisi vardı ve sakallıydı. İnsanlara bilimleri, sanatları ve töreleri öğretmiş, bilgece yasalar koymuştu. Onun denetiminde mısır koçanları bir adam boyu olurdu. Pamuk ise renkli yetişirdi. Görevini tamamlayınca da deniz kıyısına gitmiş, kendisini sabah yıldızına (Venüs'e mi?) götürecek gemiye binerek yeryüzünden ayrılmıştı. Giderken geri döneceğine de söz vermişti. Tıpkı İnkaların göğe çıkan Tanrısı **Viracocha** gibi...

Kayıp bağlantılar

Birden ortaya çıkan ve yine esrarengiz bir şekilde silinen Maya Uygarlığı'nın sırları klasik arkeoloji ve tarih anlayışıyla daha uzun bir zaman çözülemeyeceğe benziyor. Maya Uygarlığı da İnkalar ya da diğer kayıp uygarlıklar gibi tarihin bir dönemindeki kayıp bir bağlantıyı oluşturuyor. Gerek efsaneleriyle, gerek bıraktıkları olağanüstü yapılar ile bu uygarlıklar sırlarını ısrarla koruyorlar. Gelecekteki günler bu sırları ve kayıp bağlantıları çözebilecek mi?

Bilimsel olarak incelenmesi gerekiyor:

"Nazar", boş bir inanç değil

Halk arasında oldukça güçlü bir inanış olan nazar değmesi olayının boş bir inanış olmadığı, bilimin alanına giren birçok etkiler oluşturduğu söyleniyor. Namık Talat Güraslan, kökenlerinden bugüne gelerek nazar konusunu inceledi.

NAZAR, KEM GÖZ, göz değmesi gibi ifadeleri hepimiz duymuşuzdur. Nedir nazar? Kökeni, oluşumu hakkında ne biliyoruz? Halk arasında neden nazara karşı bazı önlemlere, dinsel içerikli önlemlere başvurulur? Halkın inançlarını, dinlerin bu konudaki yaklaşımlarını göz önüne alarak konuyu spirtolojik ve parapsikolojik açıdan incelemeye çalışacağız.

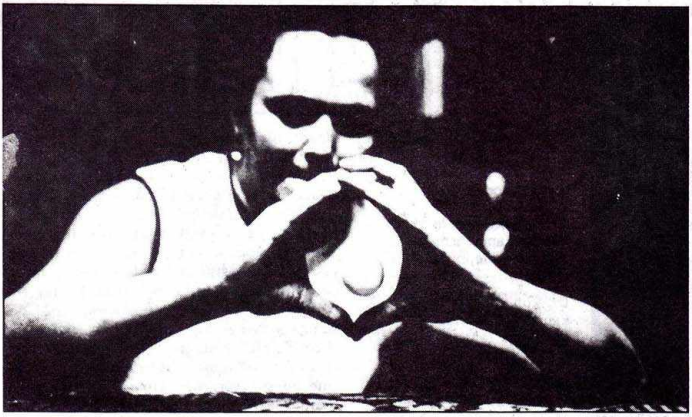

Psikokinezi yeteneğiyle maddeleri etkileyebilen Nina Kulagina vücut üzerinde uzaktan etkiyle kızarıklıklar oluşturabildiğini söylüyor (solda).

Nazara karşı koruyucu olarak kullanılan nazarlıklar sayesinde "kem gözden kurtulunacağı"na ilişkin halk arasında yaygın bir inanç vardır. Nazarlıklar halen en çok satılan süs eşyaları arasındadır (sağda).

Nazar değer

Doğu'da ve Türk-İslam Âlemi'nde bir fikir vardır: Nazar değer. Nazarın değmesine ilişkin düşünce çok eski ve derindir. Nazarın, bazen söylenen bir sözden, bazen derinden bir bakıştan, bazen de iyi olmayan bir düşünceden kaynaklandığı; bitkiler, hayvanlar ve insanlar üzerinde etkili olduğu söylenir. Bu konudaki eserleri taradığımızda, binlerce yıl önce bile bu olgunun varlığını görüyoruz. Yanı sıra, nazara karşı birçok yöntemlerin oluşturulduğunu ve uygulandığını da biliyoruz.

Kem göz

Kem göz kavramı iki kısımda incelenir: Birincisi, şiddetli ve tesirli, diğeri ise, belirsiz bir bakış anlamındadır. Biri kötü düşünceleri ve istekleri nakleden bir araç gibi görünür. Diğeri ise,gözün sahibi olan insanda var olan tehlikeli bir enerjinin kaynağından kendi isteklerı doğrultusunda çıkan uğursuz bir bakış olarak düşünülür. Düşünür **Bacon,** *"İmrenme eyleminde gözden bir nazarın fırlayıp geçmesi ve bir enerji ışını gönderilmesi olayı kabul ve tasdik edilir"* demektedir. Böyle bir bakışa bir de söz unsuru karışırsa o zaman tehlike daha da büyük olur. En kötüsü de insanların tatlı dilli ama kötü yürekli olanlarıdır. Şakalı, benzetmeli ya da övücü sözler bir "nazar"la (bakış) gönderilirse bu da düşmanca düşüncelerin, imrenmelerin yaptığı türden kötü şeylere yol açar.

Çağrışım kanunları

İyi bir şeyi övmek, takdir etmek, psikolojinin çağrışım kanunlarına göre, özellikle tersinin yansıması ile, insanın hayalinde fenalığın hatırasını uyandırır. İnanışa göre, herkesin keskin ve etki gücü yüksek olan bir bakışı olmadığı gibi, bazı kişilerde bu yetenek ve hassaslık çok ileri derecededir. Birçok kişi de bu doğal gücünün farkında değildir.

Para büyüklüğünde bir kızartı

Nazar konusunda örnek oluşturan bir olayı **Derya Saraç**, şöyle anlatmaktadır: *"1973 yıllarında bir gün, banyo yapıp alt kattaki komşumuza gitmiştim, daha içeriye girer girmez, annesi ve kızı içtenlikleriyle ve çok etkili süzüş-*

El koruyuculuğunu anlatmak amacıyla yapılmış el ve göz resimleri (altta).

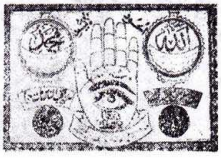

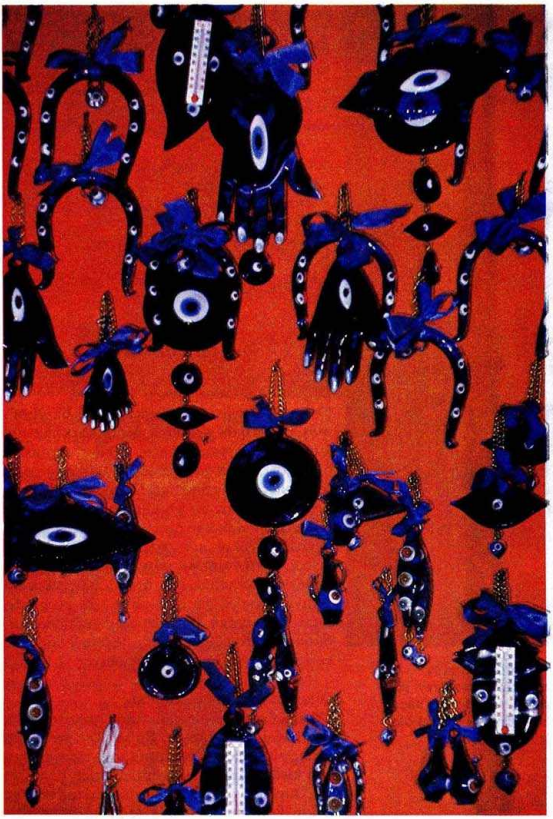

leriyle bana çok güzel olduğumu söylediler. Komşumuz apartmanda nazarı çok değen bir kişi olarak tanınırdı. Eve döndüğümde göğsümün üzerinde para büyüklüğünde bir kızartının oluştuğunu gördüm. Herhangi bir şeyle temasım olmadığından böyle bir kızarıklığın oluşması beni şaşırtmıştı. Annem bunun nazardan olduğunu söylüyordu... Gerçekten, komşumuzun bana nazarı değmişti."

Hassas bir beden yapısı ve güzelliği ile dikkat çeken Derya Saraç, başka bir gözlemini de şöyle aktarıyor: *"Zayıf olduğumdan ne zaman bir yerde fazla yemek yemeye başlasam, çevremdeki birinin 'Bir de az yiyorsun diyorlar! Bak ne kadar iyi yemek yiyorsun' demesinden hemen sonra, iştahım kesiliyor, bir lokma yemek bile yiyemiyorum."*

Kadın gözleri

Bu ve benzeri nazar değme olayını bitkiler, hayvanlar ve insanlar üzerinde olsun, herkes

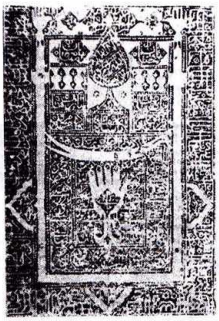

Çifte Minare'de el işçiliğinin bir ürünü olarak yapılmış olan işlemede el resmi görülmektedir (üstte).

duymuştur. Prof. **Westermarck,** sosyolojik açıdan incelediği nazar konusuyla ilgili bir eserinde şöyle der: *"Kadın gözlerinin ve genellikle de yaşlıların ve gelin yaştakilerin daha etkili olduğuna dair bir inanç vardır."*

Nazardan kaçınmanın en iyi tedbirlerinden biri de, nazara maruz kalmamaktır. İslam Âlemi'nin ilk yıllarında kadınların kapanmalarının ve yüzlerini örtmelerinin sebeplerinden birinin de fena gözün etkilerinden kaçınmak için olduğu söyleniyor.

Ruhsal tesir

Nazar Değmek Hakkında Bir Risale adlı yazısında Prof. Dr. **Süheyl Ünver,** şöyle demektedir: *"Bugün nazar değmesinin ruhsal mekanizmasının vücudumuzdaki atomun enerjiye dönüşmesiyle ilgili olacağını düşünmek zamanı gelmiştir. Bizde bir ruhsal tesir olduğuna göre vücudumuzdaki bazı maddelerin enerjiye dönüşmesi söz konusudur. Eski tecrübelere ve geleneklere dayanan ilham ve telkinlerden gelen böyle bir hususun olabileceği düşüncesindeki fikirlerimizin bir gün yeni atom enerjisinin keşifleriyle ispatlanacağı inkâr edilemez. İnsan bir maddedir ve onun da ruh diyeceğimiz bir enerjisi vardır."*

Elin 5 rakamı ile ilgisi

İnanç sistemleri içinde nazara karşı korunmanın en etkili aracı olarak eli ön plana koyarlar. Elin 5 parmaklı olması gelen tesirin, gözden çıkan fena nazarı geldiği yere geri yollaması için kullanılmasını amaçlar. **Hilton Simpson** şöyle söylüyor: *"Gaye, imrenme ile nazarı yollayanın (fena gözle bakanın) gözüne zihnen parmakla girip gelen etkiyi dağıtmaktır."* Burada gözden gelen enerjinin, ki Kirlian tekniğiyle tespit edilebilmektedir, parmaklardan çıkan enerji demetleri içerisinde yok edilmesi amaçlanmıştır. Bunun uygulamasında da, sağ el açık tutularak *"5 gözünün içine", "5 gözünün üstüne"* denmektedir. Bu inanç, zamanla geliserek 5 rakamı ve 5'le ilgili şeyler nazara karşı kullanılmaya başlanmış ve 5 köşeli yıldızlar, geometrik şekiller de bu gruba dahil edilmiştir. El sembolünün de çok kullanılıyor olmasında, yine aynı amaç güdülmüş olmalıdır.

Mısır eserlerinde haç sembolü

Eski Mısır eserleri üzerinde, Libya kökenli tasvirlerde, haç şeklinde motifler görülür. Westermack'a göre, haç şekli bir tılsım olarak kötü gözün ilk ışınımını (enerjilerini) çeker. En tehlikeli görünen de bu ilk nazardı. Buradaki ana fikir, 5'in daha çok haç şeklinde düşünülmesidir. Bu da gözden çıkan etkili nazarı dört tarafa dağıtır, bu şekilde de şahsı veya maddeyi fena gözden korur. Birçok kişi haçlara, haç şeklinde çaprazlaşan yol dönemeçlerine açıktan açığa şu veya bu şekilde nazarı dağıtması açısından bakar.

Nazara karşı göz

Uğursuz gözden çıkan kötülüğü yok etmek

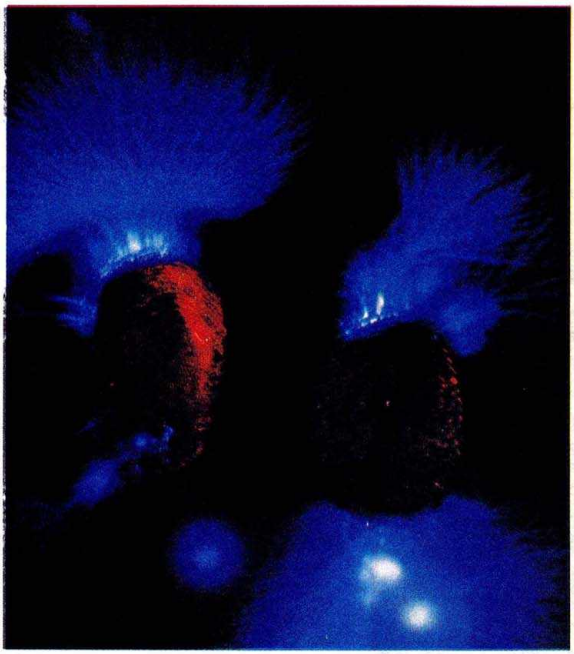

için el parmaklarından başka sık olarak kullanılan bir vasıta da göz resmidir. Gizli kuvvet gözle yollandığından gözle yok edilmesi söz konusudur. Bir göze veya iki göze benzeyen herhangi bir şey de genellikle korunma tılsımı olarak kullanılır. Bazen gerçek bir kuş gözü, hüthüt (çavuşkuşu) veya baykuş gözü bir iple bağlanarak çocukların boynuna takılır. Bu da ülkemizde yaygın olarak kullanılan camdan yapılan gözlerin kökenini oluşturmaktadır.

Birbirlerine karşı iyi düşünceler besleyen iki kişiden yayılan ve "saçak etkisi" denilen ışıma olayı görülüyor (üstte).

Kirlian Fotoğrafçılığı tekniğiyle çekilen iki ayrı parmak fotoğrafında, insanlardan yayılan enerji alanları görülüyor (altta).

Mavi boncuk

Nazarın etkisine karşı en etkili kalkan, mavi boncuktur. Mavi renk, korunma prensibinin temelini teşkil eder. O göğün rengidir. Eski Asyalıların inancına göre "Kök Tengri" (Gök Tanrısı) **Ülgen**, burada otururdu. Bu nedenle bu renk Asyalılar tarafından daima saygı görmüştür. Söylendiğine göre **Cengiz Han**, babasının mavi bardağından su içerdi. Yüksek mahkeme başkanlığına tayin ettiği **Sigi-Khutughu**'ya verdiği emirde de *"Halkın taksim işi ve mahkeme kararları mavi deftere* (koko debder) *yazılsın. Yasanın esasları ak kâğıt üzerine mavi yazı ile yazılarak defter halinde tespit edilsin ve nesilden nesile geçsin..."* dediği biliniyor. Selçuklular, türbe ve medreselerini mavi çiniyle bezemeye büyük özen göstermişler. Gök medreseler, birçok ilin süsleri olarak bizlere kalmıştır. Selçuklular, mavi çininin "koruyucu gücü"nü genellikle "Ayet-el Kürsü" ile de takviye etmişlerdir. Bugün bu sonuncusunun yerini geniş ölçüde "Maşallah" sözü almıştır.

Diğer nazarlıklar

Nazarlık olarak çok değişik araçlara başvurulmuş, bunları da genellikle deniz, kara hayvanlarının bazı organları, acılı bitkiler, sarmısak, biber, tuz, insan gözü ve eli ile ilgili geometrik semboller oluşturmuştur. Cezayir'de şöyle bir inanç yaygındır: Bir aşırı beğenme bakışı gözü terk ettiğinde derhal bir cin, beğenilen nesneye bakışla birlikte etki ederek kişinin başına gelenlerin sorumlusu olur. Daha bilimsel bir ifadeyle, herhangi bir insan, hayvan veya eşyaya yönelik bir ışın, gözü terk ettiğinde, civarda bulunan binlerce elemantalden biri bunun üzerine ekleniyor, hedefe beraberce varıyorlar ve etki sağlanmış oluyor.

Düşüncenin şekillenmesi

Düşünce özel şekillere bürünmüş olan maddeden meydana gelmiştir. Bu şekiller gerçekten canlıdırlar, hassas ve durugörü yeteneği taşıyan kişiler tarafından görülebilirler.

Düşünce şekilleri konusu, uzaktan tesir ve telkin konusunun teknik temelini oluştururlar. Nazar konusunda da söylenen sözün ya da düşüncenin bir şekil alması söz konusudur. Bu olguda aşırı beğenme, kıskançlık, aşırı heyecansal bir duygu, çekememezlik gibi durumlar söz konusuysa, elemantallerin de etkisiyle, düşünülen şey daha da etkili olarak hedefe

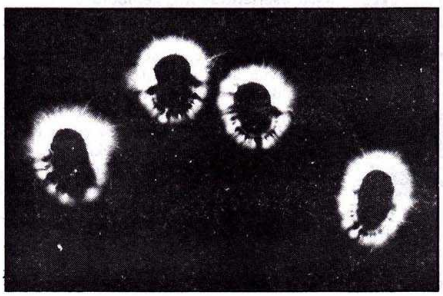

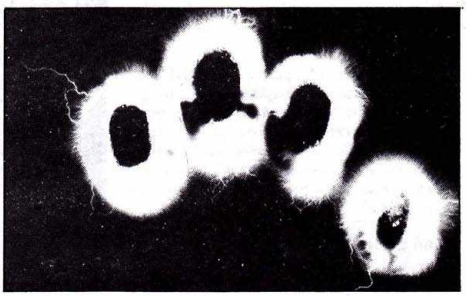

El, göz, at nalı şeklinde kullanılan nazarlıkların kötü tesirlerin etkilerini azaltacağı, hatta tamamen ortadan kaldıracağı inancı çok yaygındır (sağda, üstte).

ulaşmış olur. Sonuç olarak, nazar değmesi denilen olay gerçekleşir.

İslamda nazar

Hz. **Muhammed** bir hadisinde şöyle demiştir: *"Kötü göz sahibinin gözünden zehir gibi bir eser* (etki) *çıkar ve herhangi bir şeye ulaşırsa, kişiyi bitkin bir duruma sokar, zarar verir."* **İbn-i Siyamet** ise şöyle anlatmaktadır: *"Bir gün peygamberimizi ziyarete gittim, keyifsiz ve hasta idi. Akşam tekrar gittiğimde iyi olduğunu gördüm. Peygamberimiz, bana kötü göz nazarı dokundu, Cebrail gelerek üzerime 'De ki: Sığınırım ben, tanyerini ağartan Tanrı'ya yarattığı şeylerin şerrinden ve ortalığı basan karanlığın şerrinden ve düğümlere üfleyen nefeslerin ve haset eden hasetçilerin şerrinden' (Felâk Suresi: 113/1-5) ayetini okudu şifa buldum'* "dedi. Peygamberimiz şöyle der: *"Kötü nazar adamı öldürür, kabre kor ve deveyi hasta eder."*

Düğümlere üfüren nefes

Ömer Rıza Doğrul, Tanrı Buyruğu adlı eserinde şöyle anlatır: *"Allah'ın, yarattığı âleminde türlü türlü kuvvetler, karşı kuvvetler vardır. Bir nevi iradeye sahip olanlar bu kuvvetleri harekete geçirebilirler... İçten gelen ruhi tehlikelere, ki 'düğümlere üfürenlerin nefesiyle' ifade olunmakta ve böylece gizli ve sırlı işlerle meşgul olanlara işaret edilmektedir... Düğümlere üfleyenlerin nefesinden maksat, büyüdür."*

Biyokimyasal hassasiyetler

Vücuttan bazı enerjilerin yayıldığına ve bazı etkilerin bulunduğuna ilişkin parapsikolojik kanıtlar vardır. Nazar olayının da bu konu içerisinde düşünülmesi söz konusudur.

Kirlian tekniğiyle yapılan incelemeler vücuttaki değişen biyokimyasal hassasiyetleri ve yüksek iletme özelliği ile ışıldamaları göstermektedir. Birbirine düşmanca hisler duyan iki kişinin ayrı ayrı çekilen Kirlian fotoğraflarında gözlemlenen alevlerin "saç tıraşı etkisi" adıyla bilinen normalden farklı bir etki gösterdikleri ve ayrıca, fazla öfkelenmenin mavi-beyaz koronanın içine karışarak onu tamamen bozan bir kırmızı "leke" alanı yarattığı keşfedilmiştir.

Psikokinezi enerjisi

Parapsikolojik bir başka etki alanı olarak psikokineziyi gösterebiliriz. Sosyal Bilimler Akademisi'nden Dr. **Sitkovsky** şöyle demektedir: *"PK gücünün mistisizmle hiçbir ilgisi yoktur. Bir insan düşündüğü zaman enerji yayar ve bu enerji bazı kişilerde daha güçlüdür. PK fiziksel ve fizyolojik bir gerçektir."*

PK gücünü çok iyi kullanmasıyla tanınan Bayan **Mikhailova**, kendi derisinde ve odadaki bir başka kişinin derisinde fiziki yanıklar oluşturabilmekte ve sonradan bunları ortadan kaldırabilmektedir.

DARKMALT

Manyetik vibrasyonlar

Mikhailova'nın PK yeteneği hakkında Dr.

Sergeyev şunları söylemektedir: *"Kanımca, Mikhailova'nın çevresindeki alanlardaki bu vibrasyonlar manyetik dalgalar gibi faaliyet göstermektedir. Bu manyetik vibrasyonlar ya da dalgalar, oluştukları anda, Mikhailova'nın üzerinde odaklandığı objenin, bu obje manyetik almasa dahi, sanki manyetize olmuş gibi faaliyet göstermesine neden olurlar."*

Bilimsel açıdan nazar

Düşünce formları, elemantaller, Kirlian tekniği, psikokinezi gücü, nazar ve oluşumu hakkında bir fikir vermektedir. Halk nazarın tedavisi inancıyla çok değişik uygulamalara başvurmuştur. Kurşun dökme, nazara karşı okuma bunların başında gelir. Kurşun dökme olayında kurşunun değişik şekiller aldığı görülmüştür. Başın ve vücudun üzerinde kurşun, parça parça bir şekil almış, bazen de düz bir yüzey olarak ortaya çıkmıştır. Nazarı yok etmek için dua okuyan kişinin sık sık esnediği ve yorulduğu görülmüştür. Bu ve diğer olgular konunun bilimsel açıdan incelenmesi gerektiği gerçeğini ortaya koymaktadır.

Daha fazla bilgi için:
Telepati, Bilim Araştırma Merkezi.
Psikokinezi, Bilim Araştırma Merkezi.
Türk Halkının Kültür Kökenleri I, II, Burhan Oğuz, 1982.
Nazar Değmek Hakkında Bir Risale, Prof. Dr. Süheyl Ünver.
Nazar Değmesi İnancı, Prof. Westermarck, 1961.

Dünyanın kaderini değiştirmeye geldiği söyleniyor

Hitler'in bilinmeyen yönleri

Birçok insanın lanetle andığı, milyonlarca insana akıl almaz eziyetler çektiren ve bir o kadarının da yaşamından sorumlu tutulan Adolf Hitler ve Nazizmin bilinmeyen yönleri de var. Hitler'in güçlü bir medyum olduğu, Nazi ideolojisinin temellerinin ise birtakım gizemli bilgilere dayandığı öne sürülüyor.

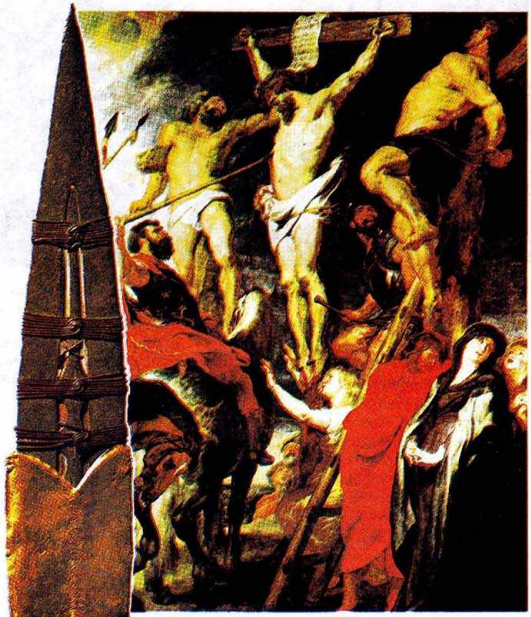

1913 YILLARINDA, Viyana sokaklarında suluboya resimler satarak geçimini sağlayan genç bir adam, soğuktan donmamak için sık sık Hofburg Müzesi'ne girerdi. **Adolf Hitler** adındaki bu gencin dikkatini, müzedeki onca değerli eşya arasından özellikle bir tanesi çok çekiyordu. Bu **Hz. İsa**'nın çarmıha gerildiği sırada bir Romalı askerin ona sapladığı öne sürülen bir mızraktı. Yüzyıllardır elden ele dolaşan bu mızrağın büyülü bir gücü olduğuna inanılırdı. Sözgelimi Kral **Arthur**, "Kutsal Mızrak" adıyla bilinen bu büyülü mızrak sayesinde birçok zaferler kazanmıştı. Kelt gelenekleri kutsal mızrak ile ilgili efsanelerle doluydu.

İşte, Adolf da her gün bu mızrağın karşısında saatlerce durarak hayaller kurardı. Kendisinin de, geçmişteki krallar ve imparatorlar gibi, bu mızrağa sahip olduğunda büyük zaferler kazanacağına ve daha da önemlisi, milyonlarca insanı egemenliği altına alacağına inanıyordu. Nitekim çok sonraları Nazi Partisi iktidara geldiğinde ilk işi kutsal mızrağı ele geçirmek oldu. Artık kitleleri etkisi altına alabilecekti. Tüm dünyaya egemen olacağı günler gelmişti. Bir diğer deyişle, Hitler'in gençlik günlerinin hayalleri gerçek oluyordu.

Esrarengiz yönleri var

Adolf Hitler dünya tarihinde bir döneme gerçek anlamıyla damgasını vurmuş, ilginç ve çelişkilerle dolu bir kişiliğe sahip bir insandı. İkinci Dünya Savaşı'ndan çok sonraki yıllarda Hitler ve Nazizm, başta ruhbilimciler olmak üzere, toplumbilimciler, siyasetbilimciler gibi, değişik branşlardan çok sayıda bilim adamı tarafından incelendi. Bu incelemelerin sonucunda sayısız kitaplar yazıldı. Fakat tüm bunlarla birlikte Hitler'in esrarengiz ve bilinmeyen yönleri de vardı. Hitler'in bilinmeyen geçmişi sadece kutsal mızraktan ibaret değildi.

Bir medyumlar diyarında doğdu

Hitler, 20 Nisan 1889 tarihinde Avusturya'nın Braunau kentinde doğdu. Avusturya-Almanya sınırı yakınlarında olan bu küçük kent, yetiştirdiği çok sayıda medyumla tanınıyor. Ünlü medyum kardeşler **Rudy** ve **Willy Schneider**'in doğum yerleri de Braunau idi. Üstelik Willy Schneider ile Adolf Hitler'in sütanneleri aynı kadındı. Araştırmacı yazar **Jacques Bergier, Louis Pauwels** ile birlikte yazdığı, **Büyücülerin Sabahı** adlı kitabında şöyle diyor: *"Bu kentin (Braunau'nun) garip bir geleneği vardır. Burası bir medyum fidanlığıdır."* Söz konusu kentin en tanınmış medyumlarından biri, Madam **Stokhammes** idi. Ayrıca ünlü metapsişik araştırmacı **Albert Schrenk-Notzing**'in, yine Braunau doğumlu medyumlarından biri Hitler'in kuzeniydi.

Durugörü olayı mı?

Hitler bir gün Dantzig hükümeti başkanı **Hermann Rauschning** ile insan ırkının değişime uğratılması konusundan söz ederken şöyle demişti: *"Yeni insan aramızda yaşıyor. Burada! Size bir sır vereyim, ben onu gördüm. O gözüpek ve acımasızdır."* Hitler'in bu ifadeleri kullanırken de sarhoş gibi titrediği söyleniyor. Hermann Rauschning, **Hitler Bana Dedi Ki** adlı kitabında ilginç bir olayı aktarıyor:

"Yakınlarımdan birisinin bana anlattığına göre, Hitler geceleri çığlıklar atarak uyanırdı.

Yatağının kenarına oturur, 'imdat' diye haykırırdı. Bu arada da karyolayı sarsacak kadar titrerdi. Anlaşılmaz, boğuk bir sesle bir şeyler mırıldanırdı. Boğulacakmış gibi, güçlükle soluk alırdı. Yine aynı kişi bana öyle şeyler anlattı ki, kaynağının bu denli güvenilir olduğunu bilmeseydim, asla inanmazdım. Bir gün Hitler odasının ortasında ayakta duruyormuş. Boş bakışlarla çevresine bakarken, bir yandan da ayakta sallanıyormuş. Birden, 'İşte o! İşte o! Buraya gelmiş' diye haykırarak odanın bir köşesine doğru bakmış. Bir yandan da ter döküyormuş."

"İşte! Orada!"

"Az sonra birden ağzından bir dizi rakamlar, sonra kelimeler ve derme çatma cümleler çıkmış. Sonra susmuş, fakat dudakları hâlâ kıpırdamaya devam ediyormuş. Biraz sakinleşir gibi olması üzerine odada bulunanlar onu yatağa yatırmışlar ve masaj yapmaya başlamışlar. Fakat Hitler az sonra yine bağırmaya başlamış: 'İşte! İşte! Köşede! Orada!' Bunları söylerken de bir yandan ayaklarını yere vuruyormuş." Bazı metapsişik araştırmacılar Hitler'in yaşamı boyunca sık sık yaşadığı bu tür halleri, onun birtakım bedensiz varlıklar tarafından ele geçirildiği şeklinde yorumluyorlar.

Her şey bir romanla başladı

Hitler'in dünya görüşünün birtakım okült gruplarla ve bu grupların felsefi görüşleriyle de yakından ilgili olduğu anlaşılıyor. **Pompei' nin Son Günleri** adlı ünlü eserin yazarı, İngiliz romancı ve oyun yazarı **Edward Bulwer-Lytton** (1803-1873), yazdığı romanlardan birinin Nazi felsefesine temel oluşturacağını herhalde hiç tahmin etmiyordu.

Lytton, 1871 yılında yazdığı **Geleceğin Irkı** adlı romanında, dünyanın içinde yaşayan gelişmiş bir ırktan söz ediyordu. Bu varlıklar ruhsal açıdan son derece gelişmişlerdi. Olağanüstü yetenekleri sayesinde hem cisimler hem de kendileri üzerinde egemenlik kazanmışlardı. Bunlar bir tür yarı-ilah varlıklardı. Şimdilik yeraltındaki mağaralarda gizleniyorlardı ve zamanı gelince yeryüzüne çıkarak uygarlığına hükmedeceklerdi.

Hz. İsa'nın çarmıha gerildiği sırada bir Romalı asker tarafından vücuduna saplandığı öne sürülen mızrağın uç kısmı. Kutsal Mızrak adı verilen bu mızrak, tıpkı Kutsal Kefen gibi dünyanın çeşitli yerlerinde bulunuyor. Fotoğrafta görülen mızrak 30 Nisan 1945'te Nürnberg'e giren Amerikan birlikleri tarafından Hitler özel hazine dairesinde ele geçirildi (en solda).

Hz. İsa'nın çarmıhta olduğu sırada bir Romalı asker elindeki mızrağı Hz. İsa'nın vücuduna sapladı (solda).

1938 Mart'ında Hitler'in Viyana'ya girişi görülüyor. Hitler'in Viyana'yı işgal etmesindeki en büyük amaçlardan biri Avusturyalı Habsburg hanedanına ait görkemli hazineyi ve en önemlisi de hazinenin içindeki Kutsal Mızrak'ı ele geçirmekti. (altta).

"Gelecek olan ırk"

Dünyanın önde gelen füze uzmanlarından biri olan Dr. **Willy Ley**, 1933 yılında Nazi Almanya'sından kaçtığında, Nazizmin ortaya çıkışından az bir zaman önce Berlin'de kurulan gizli bir örgütten söz ediyordu. Adı "Aydınlık Loca" ya da "Vril Cemiyeti" olan bu okült grup, ideolojilerinin temellerini Bulwer-Lytton'ın bu fantezi romanına dayandırmıştı.

Vril üyeleri, yeraltında yaşayan, fakat bir gün "gelecek olan ırk"ın varlığına inanıyordu. Onlara göre bu ırk bir gün dünyanın tek egemen ırkı haline gelecekti. Vril ise, günlük yaşamımızda çok az bir bölümünü kullanabildiğimiz güçlü bir enerjiydi. Vril Gücü'nü ele geçiren, önce kendisine, sonra tüm insanlara egemen olabilirdi. Cemiyetin üyeleri şöyle diyorlardı: *"Tüm çabamızı buna yöneltmeliyiz. Dünya değişecektir. Efendilerimiz yeraltından yeryüzüne çıkacaklardır."* İşte Vril Grubu'nun karanlık ideolojisi Bulwer-Lytton'ın bu söz konusu fantezisinden ortaya çıkmıştı. Bu ideoloji Hitler'i son derece etkilediğinden, bir bakıma Nazizmin temellerini oluşturuyordu.

Kozmik Buz Teorisi

Vril ile birlikte Hitler'i ve düşüncelerini etkileyen bir şey daha vardı. Bu, **Hans Hörbiger** (1860-1931) adında Avusturyalı bir profesörün ortaya attığı Kozmik Buz Teorisi ya da Buzal Kozmoloji Teorisi idi. Hörbiger, bu konuya ilişkin ilk çalışmalarına 1882 yılında başlamıştı. Ona göre 3-4 milyar yıl önce Güneş'in en az 10 katı büyüklüğünde ve tamamen buzdan oluşan yabancı bir gökcismi Güneş'e çarpmıştı. İki zıt yapıda gökcisminin çarpışmasından olağanüstü bir buhar kitlesi ortaya çıkmıştı. Bu da ardından muazzam bir patlamayı getirmişti. Patlama sonucunda uzaya dağılan parçacıklardan da gezegenler oluşmuştu.

Dünya'nın 4 Ay'ı vardı

Hörbiger, Güneş sisteminin oluşumunu bu şekilde açıkladıktan sonra Ay'ın da aynı şekilde bu kozmik çarpışma sonucunda oluştuğunu öne sürüyordu. Yani Hörbiger'e göre Ay, asla Dünya'dan kopmamıştı. Ay yabancı bir cisimdi ve o ilk patlamadan sonra Dünya'nın yakınından geçerken Dünya'nın çekimine girerek onun uydusu haline gelmişti. Hörbi-

ger daha da ileri giderek, çok eskiden Dünya'nın dört tane uydusu olduğuna iddia ediyordu. Bu uydulardan üçü geçmişte giderek Dünya'ya yaklaştılar ve sonunda üçü de belirli zaman aralıklarıyla Dünya'ya düştüler. Dördüncü uydu olan Ay ise giderek Dünya'ya yaklaşmaktadır. Sonunda o da Dünya'ya düşecektir. Bu da Dünya'nın sonu olacaktır. Hörbiger'e göre, böylece 4. jeolojik zaman da tamamlanacaktır.

Atlantis ile bağlantılı

Kozmik Buz Teorisi önceleri pek kabul görmedi. Fakat daha sonraları işin içine başka unsurlar girmeye başlayınca Kozmik Buz Teorisi geniş bir şekilde benimsenmeye başladı. Bazı okültistler Hörbiger'in teorisi ile Atlantis'in batışı arasında ilişkiler kurmaya başlamışlardı. Hörbiger'in izleyicilerinden biri olan Profesör **Hermann Wirth**, Atlantis'in egemen ırkı Arilerin, kıtanın batışından sonra kuzey yarıkürede bir yerlere yerleştiklerini öne sürüyordu. Bu gerçek Arilerin Atlantis zamanında olduğu gibi yine dünyaya egemen olacağı inancı Naziler arasında giderek yayılıyordu.

"Sahte bilimleri temizleyeceğim"

Prof. Hans Hörbiger, 1925 yılında Almanya'daki ve Avusturya'daki tüm bilim adamlarına garip bir mektup gönderdi. Mektupta şöyle deniliyordu: *"Artık seçme zamanı geldi. Ya bizimle olacaksınız, ya da bize karşı olacaksınız. Adolf Hitler politikayı temizleyecek. Ben de sahte bilimleri temizleyeceğim. Kozmik Buz Öğretisi Alman halkının yeniden canlanma belirtisi olacak. Hazır olunuz. Zaman kaybetmeden bizim saflarımıza geçiniz!"*

Hitler'in insanları tek tek ya da kitlesel halde korkunç bir etkileme yeteneği vardı (sağda). Hatta sonraları Hitler'in usta bir hipnotizör olduğunu öne sürenler bile çıktı. Dahası onun hipnotizörlüğün ötesinde daha başka doğaüstü güçleri olduğunu düşünenler de az değil. 1930 yılının ortalarında çekilen bu fotoğrafta Hitler ve genç izleyicileri görülüyor. Gerçekten de tümü, ondan çok etkilenmişe benziyorlar (altta).

Tanrı'nın elçisi mi?

Hörbiger o sırada 65 yaşındaydı. "Öğreti"

adını verdiği görüşleri, bilinen tüm gökbilimsel ve matematiksel bilgilerle çelişiyordu. Bu çelişki kendisine söylendiğinde ise, buna asla tahammül edemiyor, öfkeyle şöyle diyordu: *"Ne! Siz bana değil de denklemlere mi inanıyorsunuz? Matematiğin bir yalan olduğunu anlamanız için daha ne kadar zaman geçmesi gerekiyor?"* Kendisinin Tanrı'nın elçisi olduğunu iddia eden Hörbiger, teorisinin aslında Tanrı'nın kendisine verdiği bir ilham olduğunu savunuyordu.

Bilim adamlarının çoğu ise bu saçma mantığa karşı çıkıyorlardı. Fakat arkasına giderek güçlenen Nazileri de alan Hörbiger karşısında fazla direnemiyorlardı. Öyle ki, Hörbigerciler Nazi hiyerarşisinin en üst kademelerine yerleşmeye başlamışlardı. Bu sayede güçlü bir şekilde propagandalarını yapabiliyorlardı.

Hitler'i son derece etkileyen Avusturyalı bilim adamı Hans Hörbiger (altta, sağda), evrenin asıl yapısının buzdan oluştuğunu iddia ediyordu. Ona göre evrendeki dev buz parçacıklarının Kepler'in aksine spiral bir yol izlediklerini öne sürüyordu (altta). İşte bu dev buz parçalarından biri milyonlarca yıl önce Güneş'e çarptı (altta, ortada). Böylece gezegenler ortaya çıktı (en altta).

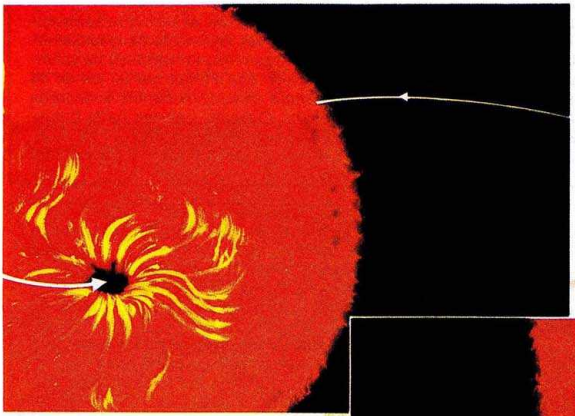

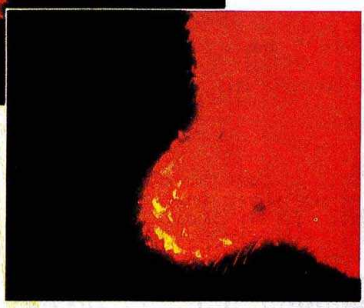

Hitler saygı duyuyor

Bu amaçla dağıtılan el ilanlarından birinde şöyle deniyordu: *"Kuzeyli atalarımız kar ve buz ile güçlendiler. Bunun içindir ki Dünya buzuna inanmak, kuzey insanının doğal mirasıdır. Bir Avusturyalı olan Hitler, Yahudi politikacıları kovdu. İkinci bir Avusturyalı olan Hörbiger de Yahudi bilginleri kovacaktır."* Hitler ise Hörbiger'i yürekten destekliyor ve bu "en büyük iki Avusturyalı" sık sık bir araya geliyordu. Hitler Tanrı'dan "ilham almış" bu büyük (!) bilim adamını büyük bir saygıyla dinliyordu. Toplantılara bazen nasyonal sosyalizmin teorik kurucusu **Alfred Rosenberg** de katılıyordu. Artık Nazi Partisi'nin resmi bilim anlayışı belirlenmişti.

Kökeni Atlantis'e dayanıyor

Hörbiger'in anlattığı biçimiyle insanlık tarihi, birbirini izleyen tufanlar, eski uygarlıklar, göçler, devler, Ari ırkın üstünlüğü, Hitler'in üstün ırk anlayışına tıpatıp uyuyordu. Ari ırkın kökeninin başka bir çağda (Atlantis zamanında) gezegenimize ve yıldızlara egemen olan üstün insanların yaşadığı çağa dayandığı kanısı, artık Nazi Almanya'sına iyice yerleşmişti.

Görevli bir varlık: Hitler

Hörbiger'e göre insanlığın geçmişi sanıldığından daha da uzaklara kadar uzanıyordu. İnsanlığın yüksek bir geçmişi vardı ve kaderi de bununla paralel olarak yüksek olacaktı. Ona göre Hitler bu kaderi gerçekleştirmek için dünyaya gelmiş bir görevliydi. Aslında yüklendiği bu "yüksek görev" (!) politikayı ve yurtseverlik duygularını çoktan aşmıştı. Zaten bunu kendisi de söylüyordu:

"Ulu kavramından yararlanmak zorunda kaldım. Fakat bunun geçici bir değer taşıdığını biliyordum. Bir gün gelecek Almanya'da bile milliyetçilik denilen şeyden eser kalmayacak. Dünyaya sadece evrensel efendiler ve üstatlar topluluğu egemen olacak. Politika, dünyada ve evrendeki yaşam yasalarının dışavurumundan başka bir şey değildir. İnsanlığın kaderi sıradan kişilerin kalkışamayacağı kadar yüksektir. Bunu ancak birkaç erişmiş kişi kavrayabilir."

Gelecek savaşta Nazizmin simgesi gamalı haçın, Hitler'in büyüme dayalı gizli güçler ile ilişkileri incelenecek.

Bilinmeyen 'den

Findhorn Grubu, İskoçya'da bulunan spiritual bir topluluk. 1970'li yıllarda kurulan bu grup, çok zor günlerden sonra bugünkü durumuna erişmiş. Aldıkları ruhsal tebliğlerden yola çıkarak, bir tür birleşik insanlık realitesini oluşturabilme çabasındalar. Bu arada da, 'Deva' adı verilen bitki ruhlarına yönelerek, özel çiçek bahçeleri ve ekin alanları oluşturmuşlar. Bu konuda, öylesine başarılı olmuşlar ki, sıfır altı soğukta, tropikal bir bitki olan okaliptüs ağacını bile yaşatmayı başarmışlar. Bu sayımızda, **Rıza Emiroğlu**, Findhorn'u genel çizgileri ile anlatıyor. Ama, Findhorn olayı burada sonuçlanmayacak, gelecek sayılarımızda bu konu ile ilgili daha geniş bilgiler ileteceğiz.

Yine, bu sayımızda yer alan **Don Juan**, son yılların en ilgi çeken konularından birisi. Yazar **Carlos Castaneda**'nın tanıttığı gizem adamı Don Juan'ın öğretisi gerçekten birçok bilinmeyen konuyu ve olayı içeriğinde topluyor. Don Juan ile ilgili yazılarımız sürecek. Castaneda'nın ilk kitabını dilimize kazandıran, yazar ve araştırmacı **Nevzat Erkmen**, gizem adamı Don Juan'la ilgili çalışmalarını Bilinmeyen'de sürdürecek. Erkmen, aynı zamanda, geçtiğimiz yıl içinde yapılan Dünya Din Kongresi'nde, Türkiye'yi temsil eden temsilcilerdendi.

Türkiye'nin birçok yerinde bulunan Bilinmeyen araştırmacıları, sürekli olarak ilginç konular peşinde koşuyorlar. Adana yetkilimiz **Fatih Alphan**, bölgede geniş olaylara neden olan bir şifalı suyu inceledi. Bu suyun, birçok cilt hastalığına iyi geldiği ve aynı sudan yapılan bir tür kremin ilginç sonuçlar ortaya koyduğu ileri sürülüyor. Sudan alınan örnek, analiz edildikten sonra, Bilinmeyen, konuyu sizlere iletecek.

Doğa olayları ve doğum, bu iki konunun spirit açıdan ele alınmasını gelecek sayımızda okuyacaksınız. Uzmanlar, bu iki konunun insanın varoluşu ile yakından ilgili olduğunu ileri sürüyorlar, her iki yönde de içinde bulunduğumuz dünya okulunun sınavlarda geçirildiği belirtiliyor. Öyleyse, gelecek hafta buluşmak üzere, sağlık ve sevgiler dileriz.

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

"Sakın ruh çağırmayın"

Derginizi ilk çıktığı günden beri büyük bir ilgiyle okuyorum. Benim özellikle ilgimi çeken spiritizm ile ilgili konular. Ben de yıllarca önce defalarca ruh çağırma deneyimlerinde bulunmuştum. Bilgisizce giriştiğim "merak celselerinin" sonucunda, adına obsesyon denilen büyük bir tehlike atlattım. Sonraları bu işin çocuk oyuncağı olmadığını anladım ve bu konuyla daha bilimsel bir düzeyde ilgilenmeye başladım. Özellikle Dr. Bedri Ruhselman'ın Ruh ve Kâinat ile Medyumluk adlı eserlerinden büyük ölçüde yararlandım.

1979 yılının sonlarıydı. Bir arkadaş toplantısında istemeden, kendimi bir ruh çağırma celsesinin içinde buldum. Arkadaşlarım can sıkıntısından ruh çağırmaya karar vermişlerdi. Kendilerine dilim döndüğü kadar bu işin tehlikelerinden söz ettim. Karşılaşacakları olumsuz durumlardan haberdar ettim ve yıllar önce başımdan geçen tatsız olayları anlattım. Fakat ne dediysem dinletemedim. Ve onlar beş kişi bir masanın çevresinde toplandılar. Ben ise daha önce başımdan geçen tatsız durumu bir kez daha yaşamamak için bir kenara çekildim. Fakat kulağım da onlardaydı. "Ey ruh geldinse haber ver!" gibilerinden saçma sapan bir şekilde öte âlemle ilişki kurmaya çalışıyorlardı.

O sırada içimden çok kuvvetli bir şekilde, öyle bir olayın olmasını arzu ettim ki, bu bilgisizce deney yapanlara esaslı bir ders olsun. Deneyin yapıldığı yer L şeklinde bir salondu. Ben salonun dip kısmında oturuyordum. Onlar ise öbür köşedeydiler. Yani birbirimizi görmüyorduk. Birden benim sağımdaki duvarın içinden geldiğini sandığım bir ses duydum. Bu ses, bir balyozla betona vurulduğunda çıkan bir sese benziyordu. Fakat öyle derinden geliyordu ki, sanırım sadece ben duyabilmiştim. Bir an bu olayın bir başlangıç olduğuna ilişkin bir duyguya kapıldım. Arkadaşlarım ise bu olaydan habersiz, içlerinden birinin ölmüş olan bir yakınıyla görüştüklerini sanıyorlardı. (Sanıyorlardı diyorum, çünkü her isteyen öbür dünya ile ilişki kuramaz.)

Çok kısa bir süre sonra celsenin yapıldığı masanın hemen arkasında duran büfenin içerisinden olağanüstü bir şangırtı sesi duyuldu. Sanki deprem oluyormuş gibi büfenin içindeki tüm irili ufaklı eşyalar hareket halindeydi. Fakat işin ilginç yanı bu sesler sadece büfenin içinden geliyordu (sonradan yaptığımız incelemede onca gürültüye rağmen, bir yığın cam eşyadan birinin bile ne kırıldığını ne de devrildiğini gördük).

Arkadaşlarım ise tam bir panik içindeydiler. Gruptakilerden iki bayan bayılmıştı. Diğerleri ise bildikleri duaları okuyorlardı. Bu olay gerçekten onlar için büyük bir ders olmuştu. Bir daha asla böyle bir deneye kalkışmadılar. Sanırım bu olay benzer şekilde bilgisizce ve sırf meraklarını tatmin etmek isteyen herkes için iyi bir örnektir.

Sedef L. Ermutlu/Tarsus-İçel

Bilinmeyen'in notu: Sayın Ermutlu'nun aktardığı olay gerçekten çok ilginç. Aslında medyumluk daha önce de değindiğimiz gibi, spiritizm çalışmalarının hem en kolay, hem de en zor yanlarından biridir (bkz. sayfa 1442). İsteyen herkes bu tür deneylere kalkışabilir. Fakat bunun ardından gelecek olan ve tedavisi çok çok zor olan obsesyon adı verilen olaya hazırlıklı olmak gerekiyor. Dr. Bedri Ruhselman'a göre gerçek anlamda medyum olabilmek için bir yaşamın yarısından çoğunu bu işe ayırmak gerekir. Ve bir medyumun gerçek amacı da insanlığa hizmet olduğuna göre, amaçsız bir şekilde yapılan "fincan celselerinin" de sanırız ne o kişiye ne de insanlığa hiçbir zararı yoktur.

Farklı bir yaşama biçimi:

A'nanda Mar'ga Yoga

Tüm yoga ekollerinin bir sentezini sağlayan A'nanda Mar'ga yoga öğretisi, farklı bir düşünce ve yaşam biçimi sunuyor. Ülkemizde de taraftar bulan bu öğretiyi Ata Nirun, aşağıdaki yazısında inceledi.

YEDİ YIL önce, Hintli bir yogi Türkiye'ye gelerek verdiği çeşitli konferanslarda, yeni bir Hint ruhsal öğretisini anlattı. Bu öğreti, son yıllarda büyük bir hızla yayılan çeşitli Hindu felsefelerinden biriydi. Yalnız, belirtildiği kadarı ile A'nanda Mar'ga adlı bu yaşam biçimi ya da yoga ekolü, diğerlerinden farklıydı. Bir tür sentez sağlıyordu, yani tüm yoga ekolleri içerisinde bir birleşim getiriyordu. A'nanda Mar'ga Yoga Derneği, Türkiye'de oldukça geniş bir taraftar kitlesi buldu. Yasal bir nitelik taşıyan derneğin, halen 400 kadar üyesi bulunuyor.

Dernekte, belirli günlerde üyeler fizik-yoga ve meditasyon çalışmaları yapıyor. Üyeler belli metotlarla sınıflandırılmışlar. Bu ayrımın temel noktası olarak, kişilerin ruhsal yetenekleri alınıyor. Yani, vibrasyonlar ya da ruhsal titreşimlere göre ayrım yapılıyor. Bu metot, bir tür kapasite seçimi olarak da tanımlanabilir. Eğitim, özel hocalarla yapılıyor. Erkek hocalara "Dada", kadın hocalara ise, "Didi" deniyor.

darkmalt-çizgilikitap

Yoganın ruhu aynıdır

BİLİNMEYEN ekibi, A'nanda Mar'ga Yoga Derneği'ne, Hintli bir Dada'nın gelmesi üzerine gitti. **Ac. Hiranmayananda Art.** adlı bu Dada, 30-40 yaşları arasında, tüm ısrarlara rağmen gerçek yaşını söylemedi. Siz bakın ve karar verin, diyordu. Kendisi, öğretisi ile ilgili birkaç gösteride bulunduktan sonra, sorulara cevap verdi.

Bilinmeyen: A'nanda Mar'ga Yoga nasıl bir yoga türü?

Dada: *Tüm yoga ekollerinde olduğu gibi, bu ekolde de yoga spiriti, yani yoga ruhu aynıdır. Yani öz aynıdır ama yaklaşım türü farklıdır. Yoga alanında birçok yol ve kuruluş var, her biri bir alandır. Biz, entegre bir uygulama yapıyoruz. Örneğin, çok duyulan ve bilinen Hatha-Yoga, Raca-Yoga ve Tantra-Yoga metotları belli kişilere uyarlar, A'nanda Mar'ga Yoga ise tümünün bir sentezidir.*

Bir diğer tanımla bu metodun adı, 'King of Yoga' yani Kral Yoga'dır. Asanalar, yani yoga duruş biçimleri, bilinen türlerdedir. Ama asıl önemli olan, fiziksel duruşlar değil, kazanılması gereken düşünce biçimleridir. Daha da önemlisi, düşüncenin eyleme dönüştürülmesidir. Amacımız, sosyal hizmet alanında, ruhsal yüceliğin kazanılmasıdır.

Dada, Ac. Hiranmayananda Art. Kendisi, A'nanda Mar'ga Yoga ekolünün hocalarından. Dada'nın öğretisine göre, insan günlük streslerden, bu yolla kurtulabilir (altta).

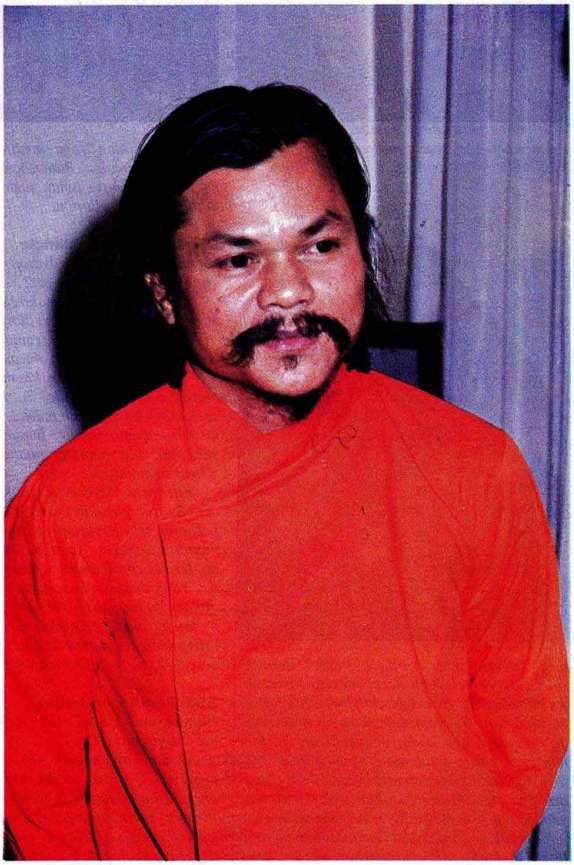

Dinamit tozu ve taşkömürü

Bilinmeyen: Hangi aşamalardan geçiliyor?

Dada: *Aşamaların sırası ve süreleri, gelen kişiye bağlıdır. İki tür insan vardır. Birisi, kibrit karşısındaki dinamit tozu gibi yanmaya ve patlamaya hazırdır, yani evrime hazırdır. Diğeri ise, taşkömürü gibidir, bir türlü yanmaz, başarısı cebindedir. Ama ne olursa olsun, hoca ver-*

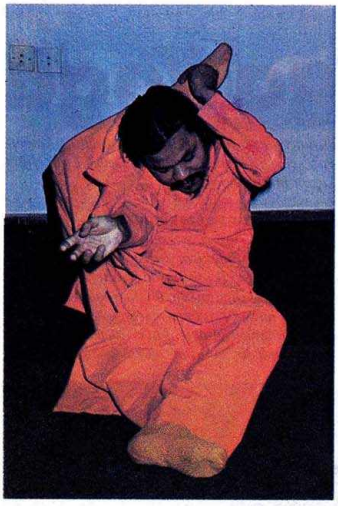

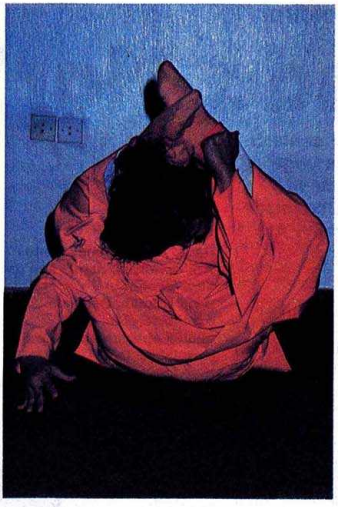

Dada Hiranmayananda, Asana adı verilen yoga hareketlerinden birini gösteriyor. Asanalar, bedensel rahatlık sağlıyorlar. Öğretiye göre, her asana bedenin belli bir bölümünün rahatlaması veya gerilimin atılmasında etkili oluyor. Dada'ya göre, öğretide 80.000'in üzerinde Asana var. Ama, ancak bunun birkaç yüzü uygulanabiliyor.

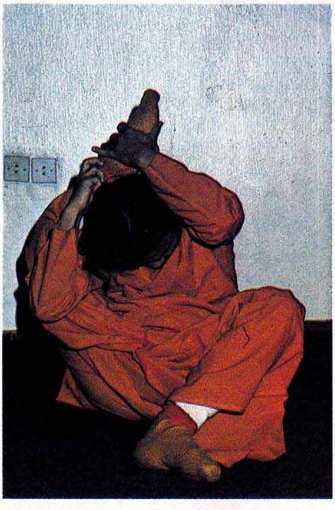

meye devam eder, sabırla bilgiyi iletmeyi sürdürür. Temel yoga hareketlerindeki uyum, aslında uluslara göre değişebiliyor. Örneğin, bir Hintli 6 haftada uyum sağlarken, bir Amerikalı' da bu süre 6 aya kadar uzayabiliyor. Türkler için ise, bu süre ortalama 3 ay olabiliyor.

Yogaya başlamanın ideal yaşı, 12 yaş civarıdır. Bu yaşta eğitilen çocuklar, çok daha kolay ve hızlı uyum sağlayabiliyorlar. Hareketler için yaş önemlidir çünkü ileri yaşlarda, kemik yapıları ve kaslar artık uyum gösteremezler. Ama, asıl önemli olan yoga meditasyonudur, yani düşünce uyumudur. Bunun için ise, yaş önemli değildir, her yaşta uyum sağlanabilir, yeter ki bu bilgiye açık olunsun.

Düşünce kozmik bilinçte

Bilinmeyen: Bu tür meditasyonla ne elde ediliyor veya nereye ulaşılıyor?

"Dada: *Yoga, genel olarak bir yaşam biçimidir. Yaşanılan bu stresli dünyada uygulanabilir. Özverisi azdır, kısa zamanda huzur verir. Asla yaşamdan bir kaçış olarak düşünülmemelidir. Aslında, toplumdan kaçmak yerine, aktif olarak, etkin bir biçimde katılmak gerekir. Tüm zorluklara karşı, kesin mücadele gerekir. Olaylardan kaçılmamalıdır. Bunun ise, bir sloganı var, bu hiç unutulmamalıdır ve her an tekrarlanmalıdır:*

Eller işte, düşünce kozmik bilinçte olmalıdır. Bu zor gözükür ama yapılabilir. Bireysel yaşamla sosyal yaşam arasında uyum sağlanmalıdır. Sonuçta, yoga ile kendini aşan kişi, dağlara kaçarak değil, topluma girerek etkinleşir. Yani, dünyaya kazandığı yeni bakış açısı ile bakar. Bu bir yaşam yoludur, sosyal değerlerin metafizik bilgi içerisinde yoğrulmasıdır. Evrenselleşmedir, toplumun bağladığı zincirleri kırıp gerçek özgür olabilmenin öğrenimidir.

Sütü kendi içen bebek

Bilinmeyen: Hangi tür toplumsal olayları kastediyorsunuz?

Dada: *Toplumdaki tüm sosyal kavram ve değerler. Örneğin, evlilik töreni, doğum veya ölüm. Tüm bunların, bilinen anlamları dışında, kozmik anlamları vardır. Onları bilmek gerekir. O zaman bu olaylar çok daha anlamlı ve değerli olacaklardır. Ölümün anlamı, yaşamın*

A'nanda Mar'ga Yoga öğretisinin kurucusu Shrii Shrii Anandamurtiji. Bugün Shrii Shrii'ye bağlı 400 okul ve 4000 şube var. Kendisi, Hindistan'da, Calcutta'da yaşıyor (solda).

gerçek değerini, yaşamın veya doğumun anlamı ölümün gerçek bilgisini sağlayacaktır. Gerçek bir ruhsal birlik bilinci ile yapılacak olan evlilik ise, üst bilinç düzeyinde beraberlikler sağlayarak, sağlıklı toplumlar oluşturacaktır.

Bilinmeyen: A'nanda Mar'ga Yoga Okulu'nun kurucusu kimdir?

Dada: *Vakfın kurucusu* **Shrii Shrii Anandamurtiji***'dir. Kendisi, doğal guru, yani öğretmendir. Çok küçükken, birkaç dil konuşuyordu. Normalüstü, psişik yetenekleri vardı. Örneğin, daha beşikte iken, annesinin bardakla getirdiği sütü, onun elinden alarak kendi kendine içiyordu. Dünyanın en güç dillerinden biri olan Sanskritçeyi, 7-8 yaşında konuşabiliyordu. Tüm Hint kutsal metinlerini ezbere biliyor. Halen, 65 yaşlarında, Calcutta'da yaşıyor. Vakfın 400 okulu var ve dünyanın her yerinde, 4000'den fazla şubesi var.*

Geniş bir organizasyon

A'nanda Mar'ga kuruluşunun şubeleri, Hawaii'den, Güney Afrika'ya, Alaska'dan Tanzanya'ya kadar yayılmış. Sürekli konferanslar veriliyor, eğitimler sürdürülüyor. Yoga Asanaları (Hareketleri), meditasyon dersleri öğretilerek, ruhsal disiplin sağlanmaya çalışılıyor. Belirtildiğine göre, daha ileri seviyede derslerde, yüksek bilinç düzeyinde felsefe anlatılıyor. Türkiye'de de aynı şekilde çalışmalar sürdürülüyor. İstanbul, Ankara ve İzmir'de şubeleri var. Bunların birisi, genel merkez niteliğinde.

Bunun dışında, çocuk bahçeleri, halk okulu denen öğretim yerleri, tıbbi merkezler, kulüpler ve bir de yayın organları var. Görevliler, çalışmalarını sosyal bir hizmet olarak sürdürüyorlar. Belli bir ücret almıyorlar. Kuruluşun tüm masrafları, üye aidatlarından ve sık sık yapılan kermeslerden sağlanıyor. Bütün bu görünüme rağmen, A'nanda Mar'ga Yoga Derneği, bir TM (Transandantal Meditasyon) derneği kadar, maddi güce ve rahatlığa kavuşamamış. Yetkililer, amacın farklı olması nedeniyle, durumun böyle olduğunu belirtiyorlar.

Ölüm ve uykunun farkı

A'nanda Mar'ga öğretisine göre ölüm, bilinçli bir nedeni olan uzun bir uykudur. Bilinen uyku ile ölümün arasındaki tek fark, normal uyku sırasında vital güçlerin, yani yaşam güçlerinin bedeni tam anlamı ile terk etmemiş olmalarıdır. Normal uykuda iken yaşam gücü, bozulmamış olarak, eksiksiz biçimde bedende kalır. Bu arada bilinç, kozmik boyutta süptil, yani çok ince katlara, boyutlara çıkarak dolaşır ve uyanma arzusu doğduğunda, hemen bedene geri döner. Oysa, ölümde böyle değildir. Ölüm olduktan sonra, yaşam gücü, kaba, süptil ve kozal katları aşarak, geri dönülmez noktaya ulaşır. Yaşam gücü, 10 fonksiyondan oluşmuştur. İnsanı yaşatan fonksiyonlar bunlardır.

Eğer ölen kişi, bilinçli bir düşünce yapısına sahipse, yaşadığı süre içerisinde, fizik bedenini ölüm sonrası yaşama hazırlayacaktır. Çünkü o, geçmiş yaşamlarının tüm bilgisine sahiptir ve gelecek yaşamlarına bu bilgi doğrultusunda hazırlanacaktır. Burada önemli olan, kişinin birçok yaşam içerisinde yaptıklarının genel olarak algılanabilmesinin sağlanmasıdır.

Yaşamı sağlayan 10 güç

A'nanda Mar'ga Yoga'ya göre, söz konusu olan yaşam güçleri 2'ye ayrılıyorlar. Bunların 5'i iç enerji alanlarından doğarken, diğer 5'i ise, dış enerji alanlarından kaynaklanıyorlar. Bu ayrıma göre 5 iç enerji noktası şunlardır: 1. Boğaz: Ses tellerini ve sesi kontrol eder. 2. Göbek ile boğaz arası: Kalp, akciğerler ve solunumu sağlar. 3. Göbek ile anüs arası: Boşaltım sistemini kontrol eder. 4. Göbek bölgesi: Dengeyi sağlar ve önceki iki bölge arasındaki ilişkiyi sağlar. 5. Genel beden enerjisi: Kan dolaşımını ve sinir sisteminin çalışmasını sağlar.

Dış yaşam enerjileri ise, bölgesel değillerdir, bunlar fonksiyonel güçlerdir. Sırasıyla: 1. Bedensel hareket enerjisi (atlama, sıçrama ve yönelme gibi). 2. Kasılma ve genişlemeler (soğukta büzülmek gibi). 3. Refleks hareketler (öksürmek, hapşırmak, esnemek gibi). 4. Acıkmak ve susamak. 5. Uyku ve yarı uyku yani dalgınlık hali. Sonuçta, insanın yaşamasını sağlayan enerjiler bunlardır.

Ölüm nasıl oluyor?

Bu enerjilerin, bedenden ayrılmaları ölüm olayını meydana getirir. Ölüm, önce iç enerjilerin bedeni terk etmeleri ile başlar. Bu enerjiler bedeni sırasıyla terk ederler. Yani ölüm, önce anüs ve göbek enerjilerinin bedenden ayrılma-

Dada, Bilinmeyen Yayın Yönetmeni Ata Nirun'la yaptığı görüşme sırasında. Kendisi, İngilizce, Hintçe' nin yanı sıra, birçok kadim dili konuşabiliyor. Görevi, çeşitli ülkeleri gezerek vakfın şubelerinde öğretide bulunmak (üstte).

ları ile başlar ve enerji boşalımı boğaza doğru yavaş yavaş ilerler. Boğaz enerjisinin boşalımı ile de ölümün birinci aşaması tamamlanmış olur. Böylece, son nefes sesinin boğazda duyulması veya canın boğazdan çıktığı şeklindeki inançlar da anlamlandırılır.

Ölümün ikinci aşamasında, dış enerjiler bedeni terk etmeye başlarlar. Önce hareket enerjisi kaybolur, sonra kasılmalar ve refleks fonksiyonlar gittikçe azalır, önce yarı uyku, sonra uyku veya koma halleri görülerek ölüm olayı tamamlanır. Artık, tüm enerjiler açığa çıkmışlardır ve kozmik boyuta doğru yol alırlar. Tabii ki, bu ölüm aşamaları sakin ve gözlemlenebilir bir olaya göredir. Ani ölüm olaylarında, bu enerjiler, sırasız ve karmaşık bir biçimde bedenden ayrılırlar. Tabii ki, böylece ruh beden, kolay kolay enerji bedenini yeniden bir araya toplayamaz, yani bilinçlenemez.

Sinema makinesi insan

A'nanda Mar'ga Yoga'ya göre beyin bir sinema makinesi gibi düşünülmelidir. Beyninizi böyle hayal edin. Bu makinenin ışığını sağlayan lamba, ruhunuzdur. Mercekler ise, bilinç veya düşüncedir. Düşünce, ruha karşı yanıltıcı ve kapalıdır. Ama ruh, kendiliğinden ışığını kullanarak filmi aydınlatır. Işığın kökeni ise, Tanrısal enerjiden gelir. Film ise, binlerce küçük resimden ya da görünümden oluşan bir dizidir. Ruhun ışığı, düşünce merceklerinden geçerek, imajları oluşturur ve böylece sahnede ya da perdede olaylar yaşanır.

Burada, tasavvufta önemle vurgulanan, yaşanan her şeyin bir hayal olduğu kavramı açıkça görülüyor. Olaylar, geçici olarak, net ve parlak görüntüler halinde görülürler ve yaşanırlar ama hiçbir görüntü bir kez daha tekrarlanmaz. Böylece, yaşamın tüm olayları gelirler, izlenirler ve geçip giderler. Düşünce mercekleri aynı zamanda birer video kafası gibidirler, yani görüntüyü ilettikleri gibi, aynı anda da kaydederler. Yine ruhun ışığından yararlanılarak tüm olayların görüntüleri, ruhun bilgi bankasına kaydedilir.

Filmin süresi kadar yaşanıyor

Öğretiye göre, insanın yani bu sinema makinesinin içinde ne kadar film varsa, yaşamın süresi de o kadardır. Film azalmaya başladığı zaman, olaylar tekdüzeleşir, karmaşa başlar, anlamsızlaşır. Sonda ise, artık ne renk vardır, ne anlam vardır, ne de net bir görüntü vardır. O andan sonra, yalnız ruhun parlak ışığı görülür ve artık ruh kendi kendisiyle yalnızdır. Filmini kullanmış ve görüntüleri tümüyle kendi öz bilincine kaydetmiştir. Bu andan sonra ruh, yeni bir filmin takılmasını bekler.

Böylece, aynı olay bir kez daha yaşanacaktır. Yani, aynı fonksiyonlar kullanılarak, daha farklı bir senaryoya göre çekilmiş yeni bir film sahneye yansıtılacaktır. Burada önemli nokta, filmlerin hazırlanmasıdır. Yapımcı ve rejisör, kozmik planlara uygun bir biçimde sürekli olarak yeni filmler hazırlayarak, sayısız film makinelerine takarlar. Bu makinelerin ışığı olan ruhlar ise, imajinatif görsel bilgileri alarak bilgilenirler ve deney sahibi olurlar. Sonuçta tüm bu örnekleme, spiritualizmin reenkarnasyon, ruhsal tekâmül ve ruhsal bilinç kavramlarından hiç de farklı değildir.

Tanrı'ya teslim ve idrak

Bu bilgi aşamalarından sonra, A'nanda Mar'ga'ya göre artık Tanrı'ya tam anlamı ile teslim olmak gerekir. Bu şekilde, kozmik ya da ilahi birlik ve bütünleşme için ilişki sağlanır. Bundan sonrası Tanrı'yı idrak etmektir, insan yaşamının hedefi ve amacı budur. Sayısız yaşamların labirentlerinden geçilerek, bu son sahneye varılır. Bilerek veya bilmeyerek, onun içinde kaybolunur. Gerçekte, yaşam, insanı sadece bu amaç için çağırır veya insan, bu hedef için çeşitli yaşamlara davet edilir. İnsanın, bu bilgiyi idrak etmesi ne kadar uzun sürerse, yaşamdaki başarısı da, o kadar az olacaktır.

Ruhsal huzur korunmalı

A'nanda Mar'ga Yoga öğretisine göre, yaşamı bu tür bilgileri kullanarak yaşamak gerekiyor. Tabii ki, bunlar, binlerce sayfalık kitaplarda bulunan, saatlerce süren konferanslarda anlatılan uzun öğretilerden alınan küçük örnekler. Dernek üyeleri, benzer bilgileri yaşamlarına uygulayarak, farklı ama onlarca başarılı bir yaşam biçimini sürdürmeye çabalıyorlar. Bu pek kolay olmasa gerek; çünkü dünya yaşamının getirdiği zorluklar, engeller ve stresler öylesine yoğun ki, bunları aşmak için, büyük çabalar gerekiyor.

Ama burada önemli olan, insanın belli bir bilgi yolunu sağlıklı bir biçimde seçerek, ruhsal huzurunu koruması olsa gerek. Bu bilgi yolları ise, önceleri bilinmeyenin dünyasında görünüyorlarsa da, bilgi düzeyi ve ruhsal gelişim arttıkça, bilinmeyenler artık korkutucu olmaktan çıkacaklar, aksine yararlı yaşam bilgileri haline dönüşeceklerdir.

İnsanlık, önceleri çıplak gözle gördükleriyle yetinmek zorunda kalıyordu. Oysa teknoloji, giderek gelişerek insanoğlunun ezeli merakının hizmetine girdi ve şimdi radyoastronomi yoluyla uzaydan alınan sinyaller görüntüye çevrilebiliyor. Böylece uzayın karanlıkları biraz daha aydınlanıyor. Rıza Emiroğlu, bu konuyu araştırdı.

İnsan teknolojisinin uzaya açılan gözü

Radyoastronomi

DÜNYADAKİ problemlerini henüz çözemeyen ve yakın zamanda da çözmesi beklenemeyecek olan insanlığın, gözlerini uzaya çevirip makrokozmik araştırmalara başlayarak, dünyasal düzeydeki ilkel çelişkilerini yavaş yavaş kozmosa da aktarmaya çalışması, gerçekte bilinen tarihin en eski devirlerinden beri söz konusuydu. Evrenle böylesine ilgileniş insan için kaçınılmaz bir güdüydü, çünkü Dünya planeti ve üzerinde yaşayanlar, sürekli olarak, uzaydan gelen kozmik etkiler altında kalmakta ve bunların yaşamlarındaki sonuçları da gözlemlenebilmekteydi. Günümüzde artık geçerliliği pek kalmamış olan astroloji olgusu bunun en tipik örneklerindendir. Bilim ve tekniğin ilerlemesi, kaçınılmaz olarak bu tür uzay araştırmalarında büyük bir ivme sağlamış, böylece insanın Ay'a ulaşmasını mümkün kılmıştır. Hatta yollanan araçlar bugün Güneş sistemi dışına doğru yol almaktadır.

Evrenin ulaşılamayan daha uzak bölgeleri ise ancak Dünya'daki gözlem araçlarıyla incelenerek yetersiz de olsa belli düzeylerde bilgi alınabiliyor. Bu gözlem araçlarının giderek gelişmesi, ulaşılan uzak bölgelerin ve alınan bilginin artmasını sağlıyor. Böylece insanoğlu, körlemesine de olsa, sürekli artan bir hızla evrene açılıyor.

Çıplak görüşten radyoastronomiye

Uzayı çıplak gözden daha sağlıklı gözlemek

için bilinen en iyi araç, kuşkusuz, optik teleskoplardır. Çok eskiden beri kullanılan teleskoplar sayesinde büyük ilerlemeler sağlanmış ve evren hakkındaki bilgilerimiz artmıştır. Teleskopla alınan yıldız ya da herhangi başka bir gök cismi ışığının spektral analizleri, o ışık kaynağının yapısı, hızı gibi konularda ayrıntılı bilgiler sağlıyor. Ancak yüzyılımız içinde geliştirilen ve gökbilimin bir dalı olan radyoastronominin getirdiği olanaklarla uzayın gizemlerinin çözümü yolunda daha ileri bir adım atılmış ve gökbilim yeni boyutlar kazanmıştır.

Radyoastronomi, Güneş de dahil olmak üzere, bütün yıldızlar, yıldız kümeleri, planetler ve diğer göksel öğeler tarafından yayınlanan, birkaç mm'den aşağı yukarı 20 cm'ye kadar uzanan dalga boyları bölgesinin, yani görülebilir ışımaların çok daha ötesinin gözlemlenmesini konu alan bir bilim dalıdır. Yayınlanan bu dalgalar, radyoteleskop adı verilen, madeni kafesli bir alıcı tarafından, parabolik bir ayna ile odaklaştırılarak yakalanmakta ve kaydedilerek deşifre edilmektedir. Yönlendirilebilen radyoteleskopların, dalgaları tutmaya yarayan çanakları ya da paraboloidleri geniştir. Paraboloidler, çeşitli yönlere hareket ettirilebilir. Bu sayede de gökyüzünde istenilen noktaya ayarlanabilir. Gelen radyo dalgaları, aracın çanağında yansıyarak, odaktaki 'dipol' tipinden bir telsiz antenine gelir. Radyo dalgalarının şiddeti, yöneltildiği kaynağa göre değişik olur. Alınan radyo sinyalleri, gözlemevlerinde bir amplifikatörde yükseltilerek, grafik halinde çizilir. Radyo işaretleri aynı zamanda bir teyp bandına kaydedilir ve çözümlenmesi için bir bilgisayara gönderilir.

Radyoteleskopların sağladığı olanaklar, uzayı gözleme konusunda büyük yararlar getiriyor. Büyük dalga boyları üzerinden yapılan radyoastronomi gözlemleri, yer atmosferindeki bulutlar tarafından pek az engellendiği ve yıldızlararası maddelerden yayılan bulutsular tarafından hiç engellenmediği için, hem gündüz, hem gece çok elverişli şartlar altında gerçekleştirilebilir.

Radyoastronominin gelişimi

Radyoastronominin kökeni geçen yüzyılın sonlarına kadar gider. Dış dünyadan elektromanyetik yayınların gelmesi ve bunların incelenmesi konusu ilk defa büyük bilgin **Thomas Alva Edison** tarafından önerilmiştir. 2 Kasım 1890 tarihinde, Edison'un bilim danışmanı **A.E. Kennely**, arkadaşı olan Lick Gözlemevi Başkanı Dr. **Holden**'e yazdığı mektupta, Edison ve kendisinin, Güneş'ten gelmekte olan elektromanyetik dalgaları araştırma işine girişeceklerinden söz ediyordu. Her ne kadar bu girişim başarısızlıkla sonuçlanmışsa da, Edison, bugün radyoastronominin kurucusu sayılıyor. 1894 yılında ise Sir **Oliver Lodge**, elektromanyetik dalgalara ilişkin düşünceleri yeniden ele aldı.

Aradan geçen uzun bir suskunluk döneminden sonra radyoastronomi, Bell Telefon Şirketi uzmanlarından mühendis **Karl G. Jansky** sayesinde tekrar gündeme geldi. Jansky, radyo yayınlarında duyulan parazitlerin statik nedenlerini araştırmak için 1931 yılında New Jersey'deki bir çiftlikte bir deney yaptı. Ford otomobil aksamına yerleştirilmiş, garip görünüşlü bir telsiz anteniyle deney ve araştırmalarını sürdürürken, uzaydan gelen bazı radyo dalgalarını algıladı. Bu dalgalar, galaksimizin merkezinden geliyordu. Jansky sonradan çalışmalarını 1932 yılında **Proceedings of the Institue of Radio Engineers** adlı dergide yayımladı. Böylece teknik anlamda radyoastronominin temelleri atılmış oldu.

Çalışmalar ilerliyor

Jansky'nin buluşlarından yola çıkan Illinoisli **Crate Reber** isimli amatör bir telsizci ise ilk radyoteleskopu evinin bahçesinde kurdu. Reber, 10 metre çaplı parabol bir anten olan bu araçla, 60 cm dalga üzerinde çalışmaktaydı. Bu araştırmalarının sonunda Güneş'ten gelen radyo dalgalarını buldu ve çalışmalarının sonuçlarını 1940-1942 yılları arasında yayımladı.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra, genç Hollandalı araştırmacı **Van der Hulst**, radyo sinyallerinin, yıldızlararası uzaydaki yoğunluğu az olan hidrojen bulutlarından gelebileceğini öne sürmüştü. Bu tez, 1948'de Avustralyalı **Bolton** ve **Stanley**, İngiliz **Pyle** ve **Smith** tarafından da doğrulandı. Radyo dalgaları uzaktaki belirli kaynaklardan geliyordu. Bunlardan biri Cygnus, diğeri de Cassiopeia takımyıldızı idi. 1951'de Amerika ve Hollanda'daki radyoastronomlar, samanyolundaki hidrojen bulutlarından zayıf radyo sinyalleri aldılar.

Aynı dönemlerde Sovyetler Birliği'nde **I.I. Schlowsky** (1916 doğumlu) denetiminde, radyoastronomik çalışmalar yürütülüyordu. Schlowsky, radyo enerjisinin, hızları ışık hızına yaklaşan plazma içindeki serbest elektronlardan doğduğunu ileri sürüyordu.

Günümüzde radyoastronomi

Günümüzde radyoastronomik çalışmalar çok ileri düzeydedir. Dünyanın birçok ülkesinde, çok sayıda radyoteleskoplar inşa edilmiş ve böylece evrenin üst düzeyden algılanmasına ve değerlendirilmesine olanak sağlayan veriler elde edilmeye başlamıştır. Bu çalışmalar büyük bir hızla ilerleme gösteriyorlar. En tanınmış teleskoplardan bazı örnekler şöyledir:

İngiltere'deki Todrell Bank'ta bulunan Mk 1 radyoteleskopunun çapı 76 metredir. Bu dev radyoteleskop, gökyüzünün istenilen noktasına doğru yönlendirilebilir ve ayrıca İngiltere'nin, Sovyet ve Amerikan yapma uyduları ve uzay araçlarıyla haberleşmesini sağlar. Puerto Rico'daki Arecibo radyoteleskopunun çapı ise Jordell Bank'takinin 4 katıdır, ancak hareketsizdir. Bu radyoteleskop,

birçok dağ yüksekliğinin oluşturduğu doğal bir çukurluktaki toprakların kazılarak paraboloid durumuna getirilmesi ve iç yüzeyinin alüminyumla kaplanmasıyla oluşmuştur.

Kuzey Hollanda'daki Westerborg radyoteleskopu ise 12 adet 25'er metrelik parabol antene sahiptir. Bu antenler yılın 365 günü, 24 saat süreyle çalışmaktadırlar.

Canlılık sinyalleri

Radyoastronominin gelişimi, kaçınılmaz olarak paralelinde, Dünyadışı yaşam araştırmalarına da yeni bir boyut getirmiştir. Uzaydan gelen yayınların içinde, canlı unsurlardan gelme olasılığı olan bazı zeki sinyaller, özellikle incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Bu çalışmalar ve sonuçları gerçekte, Dünyadışı yaşama ilişkin sağlam kanıtlardan birini oluşturuyorlar. Bu tür Dünyadışı canlılardan yollandığı düşünülen yayınların ilk örneğini yirminci yüzyıl başlarında, büyük bilgin **Nikola Tesla**'da görmekteyiz. **J.P. Morgan** adlı bir milyoner tarafından özel olarak yapılan elektrik laboratuvarında çalıştığı bir gün, garip bir elektrik hareketinin varlığını sezen Tesla, sonradan bu konuda şunları yazmıştı: *"Aradan bir süre geçtikten sonra farkına varmadığım hareketlerin benden daha bilgili bir kaynaktan gelebileceğini düşünmeye başladım. Bu düşünce kafama yerleşti kaldı. Neden ben bir gezegenin başka bir gezegene yolladığı mesajları ilk duyan kimse olmayayım?"* Tesla gibi bir bilginin yayınladığı rapor kuşkusuz heyecan uyandırmış, ancak ne yazık ki, bu ilgi kısa sürmüş ve daha sonradan unutulup gitmiştir.

1920 yılında ise, Hollandalı, Fransız ve Norveçli radyo araştırıcıları tarafından, uzaydan gelen, niteliği anlaşılamayan birtakım sinyaller alındı. California'daki Stanford Üniversitesi Astronomi Profesörü **P.N. Bracewell**, bu sinyallerin dünya ile bağlantı kurmaya çalışan bir yıldız grubunun bir takım yıldız haritası işaretleri olabileceğini söylemektedir. Prof. Bracewell'e göre bu harita bir tür haberleşme yöntemidir.

Marconi ve uzaylılar

Telsizi bulan ünlü mucit **Marconi** de, 22-23 Ağustos 1924'te Elektra isimli bir yat ile Adriyatik Denizi'nde dolaşırken, amplifikatöre bağlayıp geminin direğine yerleştirdiği bir antenden gelen birtakım garip tiz seslerin Dünyadışı varlıklardan geldiğini iddia ediyordu. Sesleri duyarken yanındakilere heyecanla şunları söylemişti: *"Onlar, onlar! İşaretleri dünyamızdan gelmiyor. Uzay sakinleri konuşuyorlar. Beni deli sanmayın! Sesleri dinleyin. Ben ilk çağrıyı 1901'de gönderdim. O zamandan beri 'esir'den gelen her şeyi dinledim. S.O.S.'leri, şifreli telgrafları, insan seslerini, her şeyi dinledim. Parazitleri, Mors alfabesini, her türlü Hertz dalgasını tanırım. Bu çeşit işaretleri hiç işitmedim."* 1937 yılında ölen Marconi, bu buluşunu da dünyaya duyurmak istemiş, ancak kimse ona inanmamıştı.

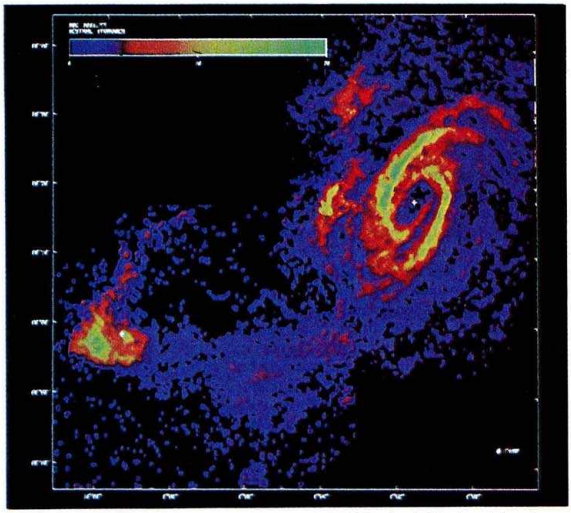

Radyoteleskoplardan alınan gökcisimlerinin spektral analizlerinden bir görünüm. Işık kaynağının yapısı, hızı gibi konularda ayrıntılı bilgiler renk ayrımları ile sağlanıyor (üstte).

Bu arada 1927 yılında National Academy of Sciences Komitesi bir rapor yayınladı. Raporda şu ifadeler kullanılmaktaydı: *"Belki şu anda başka yaratıkların konuşmalarını taşıyan radyo dalgaları bize kadar gelmektedir. Ve biz bunları ancak bir radyoteleskopunu gerekli yönde ayarlayabilir ve aynı frekansı tutturabilirsek duyabiliriz."*

1920'lerde birçok radyo deneycisi tarafından tespit edilen uzay sinyalleri, uzun zaman araştırılmıştı. Bu araştırmacılardan biri de **Carl Stomer**'dir. Gelen sinyaller üzerinde çalışan Stomer, bunları çözdüğünde ortaya son derece ilginç bir mesaj çıkmıştı: *"Bizim vatanımız çift-yıldız olan Epsilon Bootis'dir. Bu ikisinden daha büyük olanı bizim Güneşimizdir. Onun çevresinde 7 gezegen vardır ve biz bu gezegenlerden 6.'sında oturuyoruz. 6. gezegenin bir Ay'ı, 1. ve 3. gezegenlerin de birer Ay'ları bulunmaktadır. Bizim uzay aracımız sizin Ay'ınızın çevresinde bir yörüngededir."* Carl Stomer bu mesajı, 1933 yılında **Proceedings of the Royal Society of Edinburg** isimli dergide yayınlamıştı.

Ozma projesi

Coccioni ve **Morrison** adlı iki profesörün, Amerika-Virginia'da, Greenbank Köyü'nün yakınlarında kurdukları dev elektronik teleskop, olası olan Dünyadışı yaşamla ilişki kurmak için bir dönem sürekli olarak çalışmıştı. Bütün konu, var olduğuna inanılan 'kozmik kardeşlerimiz'le hangi dalga uzunluğunda temas edileceğiydi. Yaratacağı manyetik alandan dolayı, köyde teleskoptan başka hiçbir elektrikli aracın bulunmasına izin verilmiyordu. Bilim adamları gece gündüz sürekli olarak çalışıyorlar, gelen işaretleri analiz ederek içlerinden zeki unsurları seçmeye uğraşı-

yorlardı. İki profesör, **Nature** dergisinde yayınladıkları bir makalede, uzayı 21 cm dalga boyundan izlemekte olduklarını yazıyorlardı. Bu, uzay boşluğundaki hidrojenin dalga uzunluğu olarak onlara göre en ideal dalga boyu idi. Kuşkusuz, eğer evrende başka canlılar varsa, bu dalga boyunu kullanacakları kesindi.

Daha sonraları, Coccioni ve Morrison'u izleyen Dr. **Francis Drake**, yine aynı teleskopla başka bir proje başlatmıştı. Hayali bir ülkenin prensesi olduğuna inanılan Oz'a dayanılarak isimlendirilmiş "Ozma" projesi, Dr. Drake yönetiminde Nisan 1960'da başladı. Teleskop uzun zaman boyunca 12 ışık yılı uzakta bulunan Tau Ceti ve Epsilon Erdani'den gelen ışınları yakalamak için kullanıldı. Yine 21 cm dalga boyu kullanılmaktaydı. Dr. Drake de, Dünyadışı toplumların temas kurmak için bu evrensel frekansı kullanacaklarını düşünüyordu. Çalışma başladıktan kısa bir süre sonra, saat işlemesini andırır düzenli sesler duyulmaya başladı. Ancak sonraları, fazla bir ilerleme sağlanamadı. Teleskop sayesinde bu dalga boyunda yayın yapan 10 yıldız gözlenmişti.

Kiklops projesi

1971 yılında NASA tarafından gerçekleştirilen Kiklops projesi, aynı amaçla, Dünyadışı sinyalleri araştırmaya başlıyordu. Projenin sonuç

Kiklops Projesi'nde kullanılan radyoteleskoplar. Bu araçların maliyetleri, çok yüksek düzeylere ulaşıyor (solda).

kısmında, incelemeye katılanlar, Dünyadışı zekâları aramanın, dengeli bir uzay programı içinde tamamlanabilen, doğal bir bilimsel girişim olduğuna işaret ediyorlardı. Olabildiğince çabuk başlaması gereken bu girişim hesaplara göre, 6-10 milyar dolara ve 10-12 yıla mal olacaktı.

Aynı yılın sonlarına doğru, İngiltere'deki Cambridge Üniversitesi'ne bağlı radyo uzmanları, uzayın derinliklerinden gelen garip birtakım sesler duymuşlardı. Sanki uzak bir planetteki güçlü bir radyo vericisinden gelen bu sesler için uzmanlar şöyle söylemişlerdi: *"Herhalde uzayın başka bir köşesinde bulunan ilerlemiş bir uygarlık, bizim dikkatimizi çekmek istiyor."* Uzmanlar cevap olarak bu sinyallerin benzerlerini yollamaya başlamışlardı. Sovyet bilginleri, önce Volga Irmağı kıyısındaki Gorki şehrinde, daha sonra Sovyetler Birliği'ndeki başka şehirlerde, *"Çok gelişmiş teknik bir uygarlığa sahip bir gezegenden geldiği sanılan sinyaller"* tespit etmişlerdi. Gorki Üniversitesi'nden Prof. **Samuel Kaplan**, bu radyo sinyalleri hakkında şöyle söylüyordu: *"Atmosferin yüksek tabakalarından gelmeleri mümkün olan bu sinyallerin teknik bakımdan çok gelişmiş, Dünyadışındaki bir uygarlıktan gönderiliyor olması da olasılık dışı değildir."*

Tanınmış astrofizikçi Prof. **Vsevolod Troitski** yönetiminde, 1971 yılından beri uzaydan gelen radyo dalgaları konusunda araştırmalar yapılmaktadır. Gözlemler 1 ve 10 cm uzunluğundaki dalgalarla ilgilidir. Ünlü Soyet bilim adamı Prof. **Shklovskij**, bu konuda şunları söylemektedir: *"Var olduğunu düşündüğümüz Dünyadışı uygarlıklarla bağlantı kurabilmek için şimdiden evreni incelemeliyiz. Bir Dünyadışı uygarlığın varlığını, bu uygarlığın bizden üstün olduğunu, evren içinde radyo sinyalleri gönderdiğini düşünmek gerek."*

Robot uygarlık

Dünyanın her yanındaki bilim adamlarını olağanüstü psişik güçleriyle şaşırtan ve hayrete düşüren **Uri Geller**, Ocak 1979'da birtakım öngörülerde bulunmuştu. Ona göre önümüzdeki yıllarda, uzayda yaşamın gerçekten var olduğunu ortaya çıkaracak kanıtlar bulunacaktı. Geller, şöyle söylemekteydi: *"Önümüzdeki iki yıl içinde (1979-1981) Sovyet bilim adamları, uzaydan gelen güçlü radyo sinyalleri alacaklar ve bunlar, Dünyadışı bir uygarlığın bizimle haberleşmeye çalıştığının kanıtı olacaktır."*

Tam bir kehanet niteliğinde olan bu sözler, 1980 yılında gerçekleşiyor ve Moskova Kozmik Araştırma Enstitüsü ve Havacılık Enstitüsü'nde 20 yıldan beri uzay araştırmaları yapan ünlü Sovyet bilim adamları Nikolai Kardashev ve Dr. **Felix Ziegel**, uzayda bir "robot uygarlık" tespit ettiklerine ilişkin yankılar uyandıran açıklamalarda bulunuyorlardı. Dr. Ziegel ve Karadshev, Güneş sisteminden 40 milyon ışık yılı uzaklıkta bulunan bir galakside, *"hücre yapıları metal olan canlı robotların"* yaşadığı bir uygarlığın bulunduğunu ileri sürmekteydiler.

Dr. Felix Ziegel ile Nikolai Kardashev'in araştırmalarının en önemli yanı, elde ettikleri bulguları, Sovyetler'de yürütülmekte olan radyoastronomi çalışmalarına dayandırmalarıdır. Sovyet Uzay ve Bilim Araştırma Akademisi'nde, uzay çalışmalarını ve 'evren uygarlıkları' araştırmalarını yürüten Sovyet bilim adamlarının dünyanın çeşitli yerlerinde kurdukları 16 ışık yılı uzaklığa erişebilen radyoteleskoplar aracılığıyla, uzaydaki radyo dalgaları ve diğer sinyaller görüntüye çevrilebiliyor ve böylece, uzayın derinliklerinde olanlar hakkında detaylı bilgiler elde edebilmek mümkün oluyor.

Yağmur duaları

Eski uygarlıklardan bugüne, dünyanın çeşitli yerlerinde sık sık uygulanan yağmur dualarının etkili olduğu söyleniyor. Yağmur yağması için duyulan güçlü bir istekle toplu halde edilen duanın, bir elektriklenme oluşturduğu ve bunun da yağmura yol açtığı, bu konudaki görüşlerden biri. Namık Talat Güraslan, bu konuya ilişkin çeşitli örnekleri inceledi.

YAĞMUR DUASI, ülkemizde yaygın olan ve yağmurların gecikmesi halinde daima başvurulan bir doğaüstü uygulamadır. Orta Asya'daki Türk boylarında yağmur yağdırma, bu konuda özel bir güce sahip olduğuna inanılan ve "yağmurcu" denilen şamanların yaptığı bir işti. Ayrıca, bu işlem, özel bir nitelik taşıyan bazı taşlar kullanılarak da gerçekleştirilirdi.

Yağmur duası sonrasında Anadolu'da halka genellikle yemek dağıtılır. Birçok yerde kurban kesmek de bir âdet halini almıştır (solda).

Kuraklığın boyutlarını gösteren bir tablo, halk son çare olarak yağmur duasına çıkmıştır (altta).

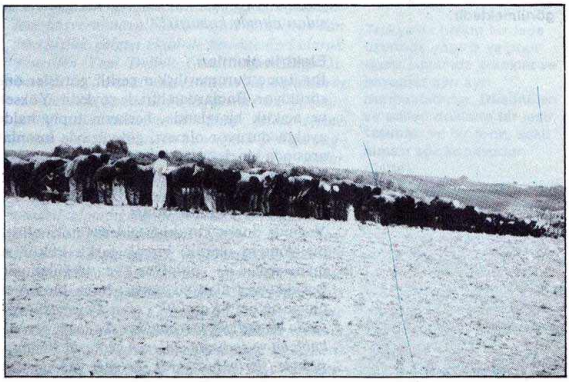

Çeşitli kaynaklara göre, "Yada Taşı" denilen bu taşlarla yağmur ve kar yağdırılır, rüzgâr estirilirdi. Altay şamanlarının yay aracılığıyla yağmur yağdırdıklarına ilişkin kayıtlar da vardır. Türklerin Anadolu'ya geliş yolları üzerinde bunlara benzer yağmur yağdırma tekniklerinin uygulandığını görürüz.

Yağmur yağdırma taşı

Evliya Çelebi, İran'ın Erdebil kentinde rastladığı bir yağmur yağdırma taşından bahseder: *"Erdebil'in dışında, demirden ağır, siyah, yuvarlak, cilalı bir taş vardır. Üzerinde İbranice yazılar ve ellerini göğe açmış bir insan tasviri yer alır. Kuraklık olduğunda, kentin ileri gelenleri, büyükler, çocuklar, herkes, bu taşı yuvarlaya yuvarlaya kentin yakınına götürürler. Üç gün, üç gece yağmur yağar ve yağmur suyu ile tarlalar sulanır. Sonra taşı gene eski yerine götürdüklerinde yağmur kesilir. Ne ilginçtir ki, taş kente ne kadar yaklaştırılırsa yağmur da o kadar şiddetlenir. Taş, 12 delikli dört köşe bir kayanın üzerinde durmaktadır. Yağmur yağdırmak üzere yerinden kaldırıldığında, üzerinde gene İbranice ve Süryanice yazılar bulunan kayanın her bir deliğinden birer pınar fışkırır. Yuvarlak taş yerine konulmadıkça da suların kaynaması kesilmez. Erdebil halkına göre, bu taş* **Şeyh Safi***'nin tılsımıdır."*

Fırtına ve Yağmur Tanrıları

Anadolu ve Yakındoğu'daki eski uygarlıklarda Fırtına ve Yağmur Tanrılarının, örneğin Hititlerdeki **Teshup**'un, çoktanrılı sistem içinde önemli yerleri vardı, hatta en önde gelirlerdi. Anadolu uygarlıklarında yağmur yağdırma törenleri son derece gelişmiş bir uygulamaydı. Böylece, Türklerin özgün yağmur yağdırma gelenekleri Anadolu'dakilerle bütünleşerek, İslamiyet potasında yeni bir biçim almış ve bu son haliyle günümüze kadar gelmiştir.

Günümüzde de kullanılıyor

Son birkaç yıldır bile, gazetelerde, bahar mevsiminde beklenen yağmurlar geciktiğinde, susuzluktan etkilenen çeşitli yörelerdeki halkın sık sık yağmur duasına çıktığı haberleri yer alıyor. Örneğin: *"Uzun süredir bir tek damla yağmurun düşmediği ve kuraklık tehlikesinin baş gösterdiği Trakya bölgesinde son 24 saat içinde metre kareye 12 kg'lik yağmur yağdı. Milyarlarca lira değerindeki tarım ürününün kurtulmasından ötürü sevinen Trakya çiftçisi, bilindiği gibi, geçen hafta toplu halde yağmur duasına çıkmıştı. Çiftçiler, yağmurların başlaması üzerine, 'Dualarımız kabul oldu. Hem biz kurtulduk, hem de ekonomimiz büyük bir zarardan kurtuldu,' dediler."*

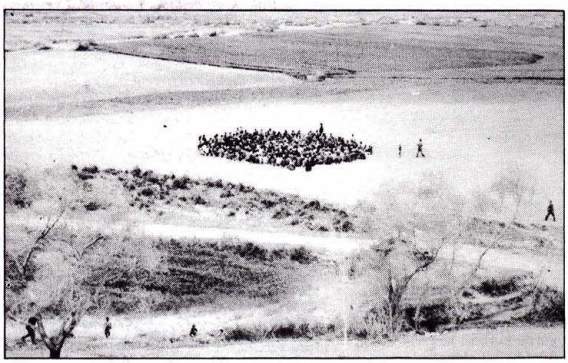

Üstteki resimlerde, Adana İncirlik'te halkın kümeleşerek yaptığı bir yağmur duası görülüyor. Dua, yağmurların yağması için son bir ümit olarak görülmektedir.

darkmalt - çizgilikitap.com

"Rahmet mutlaka yağacaktır"

Gene bu konuya ilişkin bir başka haber örneği de şöyle:

"Adana'ya bağlı Müminli, Göztepe, Dağcı ve İncirlik köylüleri, Adana Müftüsü **Mustafa Kapçı***'nın önderliğinde yağmur duasına çıktı. Dört köyün ortasındaki boş bir sahada toplanan yüzlerce çiftçi, Kapçı'nın bir saat süren vaazından sonra namaz kıldı, ellerini göğe kaldırarak yağmur duasında bulundu. 'İslam dini, umutsuzluk dini değildir. Rahmet mutlaka yağacaktır,' diyen Kapçı'nın yönetiminde yapılan duanın sözleri özetle şöyle: 'Ya Rabbi, rahmetini bolca, çokça indir ve bereketli kıl. Ya Rabbi, rahmetini bizlere gönder, bizleri boş çevirme, ümitsiz eyleme. Halimiz malum. Başkasına değil Ya Rabbi, sana arz ediyoruz. Bizleri rahmetinden mahrum eyleme... Bize bolca, hayırlı, bereketli rahmetler yağdır...' Yağmur duasından yaklaşık 3 saat sonra Çukurova'ya yağmur düştü. İlgililer, yağışların bir süre devam edeceğini belirttiler."*

4000 kişilik dua

Gazetelerde yer alan bir başka haber de şöyle:

"Ege bölgesinde başlayan yağmurlar yörede sevinç yaratırken, hâlâ yağmur bekleyen Trakyalı üreticiler yağmur duasına çıkmaya başladılar. Edirne'nin Tayakadın köyü halkı, çevre köylerden gelen 4000 kişiyle birlikte Yağmur Tepesi'ne çıkarak, yağış için dua ettiler. Duadan sonra da herkesin katıldığı bir ziyafet verdiler. Köylüler, şimdi, gözlerini gökyüzünden ayırmadan yağmur bulutlarını bekliyorlar."

Balcı'da yağmur duası

27 Haziran 1983 tarihli bir gazetede yayınlanan, Avukat **İnci Önol**'un yağmur duasına ilişkin son derece ilginç bir mektubunu aynen aktarıyoruz: *"Şükür, yağmurlar başladı. Ama bizim öğrenmek istediğimiz, bu yıl Gönen'de yağmur duasına çıkılıp çıkılmadığı. Geçtiğimiz yıllar çok kurak geçmişti, bir damla yağmur düşmüyordu. Derken, Gönen çalkalandı: 'Balcı'da yağmur duasına çıkılacak.' Bunun anlamını bilmediğimizden, sorduk: 'Her gün yağmur duasına çıkılıyor ya, bunun farkı ne?' Aldığımız karşılık şu oldu: 'Balcı'da yağmur duasına çıkılınca mutlaka yağmur yağar. Hem o kadar çok yağar ki, Gönen'den İstanbul'a ulaşılmaz, yol, köprü ne varsa sel alır!' "*

Dua etkili oluyor

"Merak içinde, bir dağ köyü olan Balcı'ya çıktık. Tüm çevre köylerin halkı, cami bahçesinde toplanmış, sırtlarında en temiz giysileri. Dua başladı. Ama yağmur duası her zamanki gibi eller göğe kaldırılarak ve avuç içi göğe bakarak yapılmıyor, eller ileri uzanmış, avuç içi toprağa bakarak, parmaklar aralık, yağmur yağar gibi hareketler yapılıyordu. Dua bitti, ertesi sabah İstanbul'a doğru yola çıktık. Gönenliler, 'Aman acele edin, akşama kadar yolları sel almadan yerinize varmaya bakın,' diyerek bizi uğurladılar. Bıyık altından gülerek yola koyulduk. Havada bir iki bulut vardı. İki saat geçti, geçmedi, bulutlar çoğaldı, güneş kardı. Şimşekler çakmaya ve gök gürlemeye başlayınca, yüzümüzdeki gülücükler donuverdi. İstanbul'a salimen vardık ama, o gün ve o gece öylesine yağmur yağmıştı ki, tren ve karayolları sel suları altında kalmıştı."

Elektrik akımları

Bu ilginç duruma ilişkin çeşitli görüşler öne sürülüyor. Bunlardan biri de şöyledir: Yüksek ve açıklık bir alanda, herkesin toplu halde ayakta duruyor olması, gökyüzüyle insanlar arasında bir elektrik akımı oluşturur, bu elektrik akımı da bulutları etkiler ve yağmur yağar.

Radyodan yağmur duası

Yağmur duası, kuraklığı giderici normalüstü bir yöntem olarak, birçok farklı kültür ve inançlarda da biliniyor ve uygulanıyor. Basında yer alan şu haber, buna bir örnek oluşturuyor: *"Kuraklık çeken Doğu Avustralya'da bir radyo istasyonu, her saat başı, çevrede bulunan ve radyoyu dinleyen herkesin 30 saniye süreyle işlerini bırakarak, bölgeye yağmur yağ-*

den umutlu olmayan meteoroloji yetkilileri ise, yağmur yağması ihtimalinin olmadığını, sadece doğu kıyılarına birkaç damla yağmur çiseleyebileceğini ifade etmişlerdir."

Sele dönüşen yağmur!

Meteoroloji uzmanlarının tüm karamsarlığına rağmen, 31 Ağustos günü yayınlanan *"İngiltere'de yağmurlar nihayet yağmaya başladı"* başlıklı haberleri, 1 Eylül 1976 tarihindeki 'flaş' haber izledi: *"İngiltere'nin imdadına Hintliler yetişti! Beyaz tenli İngilizlerin sevmedikleri Hint kökenli vatandaşları şimdi onlara daha şirin görünüyorlar. Çünkü, kimsenin yapamadığını onlar yaptılar ve İngiltere'yi kuraklıktan kurtardılar. Hintliler, Londra'da, Bradford ve Birmingham'da yağmur duaları düzenleyerek, hep birlikte semt alanlarında toplanıp ilahiler okumaya, öd ağaçları yakmaya başladılar. Törenlerin başlamasından birkaç gün sonra sağanaklar boşanmaya başladı. Londra'daki yağmur duasını yöneten Hintli, töreni hemen keserek, 'Duayı uzattığımız takdirde, İngiltere'yi seller götürür' dedi. Londra'nın 200 km kadar kuzeydoğusundaki Suffolk'ta gerçekten de ortalığı seller götürmekte. Şimdi bütün ümit, yıl sonuna kadar durmadan yağmur yağması."*

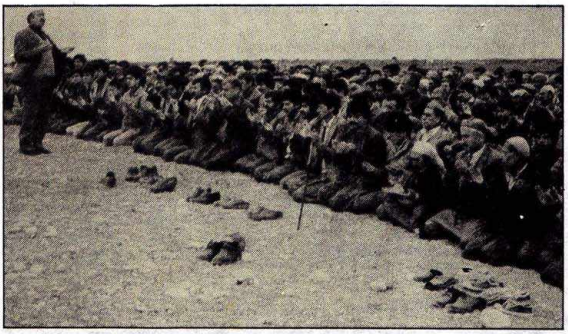

Adana Müftüsü Mustafa Kapçı'nın yaptırdığı bir yağmur duası; halkın inançlarını ve duygularını bir birlik halinde ruhsal mekanizmaya iletmede etkili olmaktadır (en üstte).

Trakya'da halkın bir tepe üzerinde yaptığı yağmur duası sırasında erkekler ve bayanlar ayrı ayrı durmaktadırlar. Düşünülen ve edilen duaların bir tesir taşıması ve bir form, şekil alması söz konusudur (üstte).

masi için dua etmelerini istemekte. İlgililer, duaları sonucunda Bega yöresine yağmur yağdığı takdirde, ülkedeki diğer yerel radyoların da kuraklık halinde yağmur duası yayınlayabilecekleri görüşündeler."

Kiliseye çağrı

1982 yılında, gazetelerde, yağmur duasıyla ilgili dış kaynaklı şöyle bir haber çıktı: *"Kıbrıs Rum Kesimi'nde halk, kuraklıktan ötürü çaresizlik içerisindeydi. Yağmura ihtiyaçları vardı. Başpiskopos halkı kiliseye çağırdı. Yağmur yağması için hep birlikte özel bir dua okudular. Ertesi gün, ortalığı seller götürdü."*

Yeni Delhili Guru

Son yıllardaki en çarpıcı yağmur duası olayı İngiltere'de görüldü ve uygulamanın etkinliği, teknolojik gelişimiyle övünen Avrupa'yı hayrete düşürdü. Önce, 28 Ağustos 1976 tarihli gazetelerde şöyle bir haber çıktı: *"Batı Avrupa'yı kasıp kavuran sıcaklar sonucu birçok ülke susuzluktan kıvranmaktadır. İngiltere'de yüzyıllardır görülmeyen ve 2 aydan beri süren kuraklığın sona ermesi için olağanüstü yöntemlere başvurulmaya başlanmıştır. Hindistan'dan 20 kişilik çalgıcı ekibi ile birlikte özel olarak getirtilen Yeni Delhili Guru* **Jagat Singh Ji**, *Londra'da daha ziyade Hintliler ile Asyalıların oturdukları Southall banliyösünde bir yağmur şenliği düzenlemektedir. Hint geleneklerine uygun olarak yürütülen bu yağmur şenliği, yağmur damlaları düşmeye başlayıncaya kadar devam edecektir. Ancak, semt halkı Singh Ji'ye 1 haftalık bir süre tanımış ve bu süre sonunda başarılı olmadığı takdirde, yerine bir başkasının getirtileceğini bildirmiştir. Singh Ji de, herkesten sabırlı olmalarını istemiş, şimdiye kadar hiç başarısızlığa uğramadığını belirtmiştir. Öte yandan, İngiliz kilisesi lideri Canterbury Başpiskoposu* **Donald Coggan**, *halkın hep birlikte yağmur duasına çıkması yerine, imanlı kişilerin günlük duaları arasına yağmur duasını katmasının yeterli olacağını açıklamıştır. Bu yöntemler-*

Yağmur duası mekanizması

Yağmur duaları karşımıza, halkımızın kuraklık açısından zor dönemlerinde başvurduğu bir olgu olarak çıkıyor. Geçerliliği iki açıdan değerlendirilebilir. İnsanların maddi olarak ortaya koyduğu tesirlerin, değişik vibrasyonlarıyla gökyüzündeki bulutları etkilemesini, psikokinezi açısından düşünebiliriz. Ayrıca ruhsal açıdan da, yine insanların ortaya koyduğu dua ile gönderilen tesirlerin, kozmik yasalar gereğince, idareci mekanizmanın istekleri doğrultusunda yönlendirilmesi ve yağmur yağma denilen olayın gerçekleşmesi söz konusudur.

Sonsuzluğun büyük paradoksu:

Paralel evrenler

Görülebilir evrenin ötesinde, bu evrene paralel başka evrenler de var mıdır? Mistikler ve filozoflar böyle olduğunu öne sürüyorlar. Bilim adamları ise yakın zamanlara değin böyle bir şeyin olanaksız olduğunu düşünüyorlardı. Fakat bugün fizikçiler paralel evrenlerin olabileceğini matematiksel olarak ortaya koyabiliyorlar.

PARALEL EVRENLER kavramı, bugün bilimsel terimlerle açıkça bir şekilde tartışılabilmektedir. Bilim adamları içinde bulunduğumuz evrenin varlığını birtakım neden-sonuç bağıntılarıyla açıklayabiliyorlar. Aslında bu açıklama, üç boyutlu uzayın tümüyle onun yapısını oluşturan fizik nesnelerden ibaret olduğu esasına dayanır.

Bu yaklaşım biçimi ilk bakışta, evrenin var olan her şey demek olacağı anlamına gelebilir. Fakat iki önemli nokta var. Birincisi, bilim adamlarının evren açıklamaları, birtakım soyut kavramları (güzellik ya da sevgi gibi) açıklamaktan kaçınır. Oysa her ne kadar fizik bir evrende yaşıyorsak da, bu tür soyut kavramlar bu fizik evren içerisinde önemli bir yer tutarlar. İkinci olarak da bilimin tüm yaklaşımları ve bu konuya ilişkin kabulleri kesinlikle üç boyut ile sınırlanmıştır.

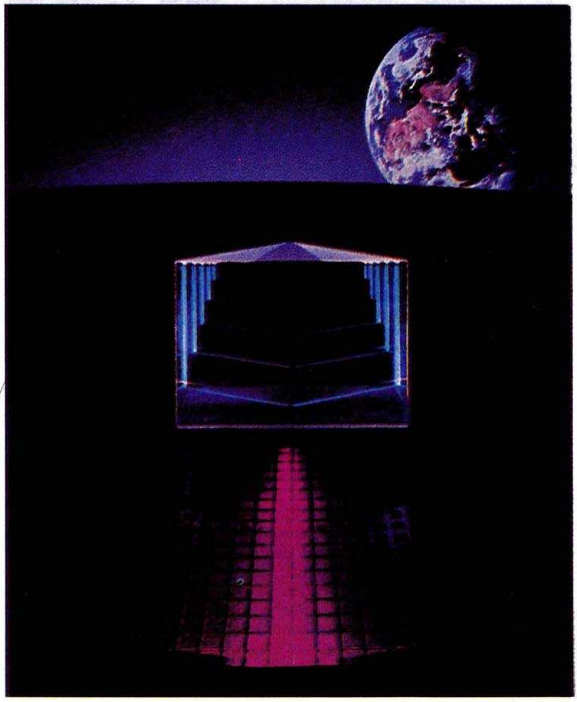

3 koordinat belirtilmelidir

İkinci nokta, paralel evrenler tartışmasının odak noktasını oluşturuyor. Evrenimiz üç boyutlu bir mekândır. Herhangi bir nesnenin konumunu kavrayabilmek için öncelikle onun üç koordinatını belirlememiz gerekir. Bunun en somut örneği havacılıkta görülür. Bir uçağın pilotu, yerdeki hava trafik kontrolörüne havadaki konumunu bildirmek için 3 rakam vermek zorundadır: Bu değerler uçağın havada bulunduğu yerin enlemini boylamını ve yere olan uzaklığını belirtir.

Evren ile ilgili ölçümler de böyle yapılır. Gökbilimciler, sözgelimi bir gezegenin uzaklığını belirlemek için, yukarı-aşağı, sağ-sol, ön-arka gibi kavramlar kullanarak sonuca varırlar. Bu şekilde oluşturulan hatlar, evrende sonsuza kadar uzar gider. Bu bakımdan evrenimiz "kenarsız" bir mekândır.

Peki, üç boyutun ötesi var mıdır? Matematikçiler diğer boyutları idrak etmenin sanıldığı kadar zor olmadığını belirtiyorlar. Diğer boyutlar gerçekten de matematiksel olarak kavranabilir, fakat bu durum üç boyutlu insan beyni için de söz konusu mudur? Tüm kavramlarımızla birlikte üç boyutlu bir mekânda yaşadığımız için bu pek mümkün değildir. Fakat şu örnekler, bunu anlamamıza biraz yardımcı olabilir.

Nokta, kâğıt ve masa örnekleri

Uzaydaki tek bir noktayı ele alalım. Bu noktanın herhangi bir yöne doğru uzanan hacmi yoktur. Dolayısıyla bir matematikçi için o nokta boyutsuzdur. Düz bir çizgiyi alalım. O da sadece bir yöne doğru uzar. Genişliği ve yüksekliği yoktur, sadece uzunluğu vardır. Bu bakımdan o çizgi de bir matematikçi için tek boyutludur. Bir kâğıt parçasını düşünün. Genişliği ve uzunluğu vardır ama derinliği yoktur. Dolayısıyla o da iki boyutludur. Bir masayı ele alalım. Genişliğiyle, uzunluğuyla ve derinliğiyle üç boyutlu bir nesnedir. Örneklerimizi bir kez daha inceleyelim: Boyutsuz, tek boyutlu, iki boyutlu ve üç boyutlu. Burada durmamız için herhangi bir neden var mı? Niçin bundan sonraki boyutları keşfe çıkmayalım?

İki boyutlu evren: Flatland

Tekrar kâğıt örneğine dönelim ve bu iki

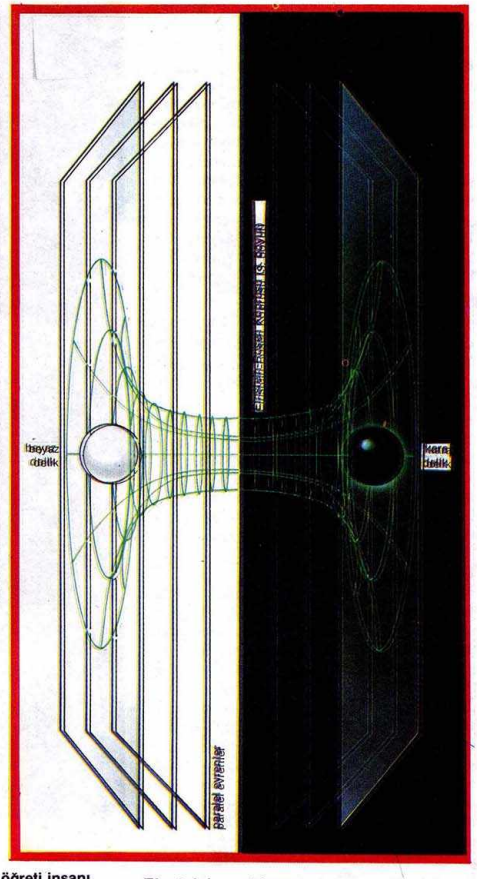

Birçok dini öğreti insanı ruhsal bir mükemmelliğe ulaştırmayı amaçlar. Kabala adı verilen öğreti de "Yaşam Ağacı" olarak sembolize edilen dördüncü bir boyutta üst bilincin bu tür bir işlevi yerine getirdiğini savunur (üstte, solda).

Hemen yanıbaşımızda yer alan mekânların varlığı olgusu, bizim dördüncü bir boyut tasarımlarımızdan oldukça farklıdır. Her şeyden önce, üç boyutlu beynimizin bu tür bir olguyu kabullenmesi oldukça zordur. Böyle bir yaklaşım ancak iki boyutlu bir paralel evren modeli ile sağlanabilir (üstte, sağda).

boyutlu dünyada yaşayan varlıkları düşünelim.

Flatlandliler (**R. Edwin Abbott, Flatland** adlı bilimkurgu romanında, iki boyutlu bir evreni ve oradaki yaşamı anlatır, bkz. sayfa 746) sadece iki boyutu bilirler: Sağ-sol, ön-arka. Onların tüm hareketleri kâğıdın yüzeyi ile sınırlanmıştır. Flatlandliler üçüncü boyutla ilgili olarak hiçbir şey bilmezler. Hatta üçüncü boyutu hayal bile edemezler.

Flatlandlilerin üzerinde yaşadıkları bu kâğıt parçasının sonsuz bir genişlikte olduğunu düşünün. Bu durumda onlar doğallıkla kendi iki boyutlu evrenlerinin tüm "var oluşu" oluşturduğunu düşüneceklerdir. Öte yandan kendi evrenlerinin "altında" ya da "üstünde" de başka evrenlerin olduğunu ise asla anlayamayacaklardır. Hatta anlamamanın ötesinde, bu kendilerine söylendiğinde kabul bile etmeyeceklerdir.

Paralel Flatlandler

Bizim üç boyutlu bakış açımızla ise, Flatland evreni asıl gerçekliğin çok çok küçük bir bölümünü oluşturur. Bu arada iki ayrı Flatland evreni birbirine paralel bir şekilde yer alabilir ve bunların her birinde yaşayan varlıklar derinlik duygusuna sahip olmadıkları için birbirlerinin farkına varamazlar. Bu tür birbirine paralel iki Flatland evreni üçüncü bir boyutta bir araya gelirler, tıpkı bir kitabın sayfaları gibi.

Einstein'ın yaklaşımı

Her ne kadar bilimsel düzeyde şimdilik bir varsayım olarak kabul ediliyorsa da, birtakım bilimsel ön bilgiler öne sürülmemiş olsaydı, paralel evrenler felsefi bir kavram olmanın ötesinde hiçbir şey ifade etmeyecekti. Paralel evrenler konusuyla ilgili ilk kapıyı açan kişinin **Albert Einstein** olduğu biliniyor. Einstein'ın ünlü genel rölativite teorisinde paralel evrenleri birbirine bağlayan "köprülerden" söz edilir.

Genel rölativite teorisi (bkz. sayfa 126) çekim, uzay ve zaman konularını kapsayan oldukça karmaşık bir teoridir. Rölativite teorisine göre, bir çekim alanı eğimli bir uzay demektir. Üç boyutlu uzay, dördüncü bir boyuta uzanır. Tekrar Flatland'e dönersek, bu iki boyutlu âlem, üç boyutlu uzayın dördüncü bir boyuta

açılmasının ne demek olduğunu açıklamaya yardım edecektir.

Flatland 3 boyutlu oluyor

Flatland'i oluşturan iki boyutlu kâğıt tabakasının üzerine ağırlığı olan bir nesne koyalım. İki boyutlu kâğıt bu nesnenin ağırlığından ötürü hemen buruşacak ve şekli bozulacaktır. Dolayısıyla iki boyutluluğunu yitirecek, buruşuk bir yüzeyi olmasından ötürü, üçüncü bir boyut, yani derinlik kazanacaktır. Böylece bu yeni üç boyutlu mekânda çekim oluşacaktır. Flatland, çukurlaşmasına rağmen yine Flatland olmaya devam edecektir. Fakat şu farkla ki, Flatlandliler bu kez meyilli bir yüzey üzerinde yolculuk yapacaklardır.

Buradaki çukurlaşma, akla hemen bir kara deliği getiriyor (bkz. sayfa 90, 125, 169 ve 224). Bir kara deliğin Flatland'de olduğu gibi üzerinde durabileceğiniz bir yüzeyi yoktur. Sadece nesneyi daha derinlere çeken olağanüstü bir çekim gücü vardır. Flatland'in bir kara deliğe yaklaştığını varsayalım, ne olacaktır o zaman? Flatland'in iki boyutlu evreni kara deliğin çekim etkisine girdiğinde, giderek küçülmeye ve bükülmeye başlayacaktır. Sanki bir huninin kenarlarından içeriye doğru, bir tünele doğru kayıyor gibi olacaktır.

Einstein-Rosen Köprüsü

Einstein ve yakın çalışma arkadaşı **Nathan Rosen**'in bu kara delik tünellerini matematiksel olarak kabul ettikleri ve inceledikleri biliniyor. Einstein ve Rosen, bu çalışmalarının sonucunda şaşırtıcı bir şey keşfettiler: Kara delik tünellerinin dibi yoktur. Burada, uçlarından birbirlerine bağlı iki huni söz konusudur. Birleştikleri nokta, tünelin "boğaz" kısmını oluşturur. Dolayısıyla tünelin bir ucundan giren bir nesne, merkezdeki ya da boğazdaki olağanüstü çekimin etkisiyle, tünelin öbür ucundan dışarı fırlatılır. Öyleyse öbür yanda ne vardır? Öbür yan, yeni bir evrendir, ilkinden tamamıyla farklı bir evrendir bu. İşte bu iki evreni birbirine bağlayan tünele Einstein-Rosen Köprüsü adı verilir.

Dördüncü boyuta açılan tüneller

Einstein ile Rosen'in bu konuya ilişkin çalışmaları, üç boyutlu evrenimizde bu türden çok sayıda tünellerin bulunduğunu vurgular. Bu evrensel tüneller dördüncü boyuta açılır. Yani bu da paralel bir evren demektir. Çoğu bilimkurgu yazarı, hatta bazı bilim yazarları, gelecekte uzay adamlarının Einstein-Rosen Köprülerini kullanarak bir evrenden diğer bir evrene sıçrayacaklarından söz ederler. Söz konusu teori güçlü olabilir, bu konuya ilişkin bazı karşı çıkmalar vardır.

Işık hızının aşılması gerekiyor

Sözgelimi Londra Üniversitesi matematik profesörlerinden **John C. Taylor** şöyle diyor: *"Bu, yerçekimi tarafından uygulanan güçle tek bir evrenin çiftleşmesi bilmecesidir. Bu etki bazı bilim adamlarını öylesine rahatsız etmiştir ki, son zamanlarda merkezden çok uzakta, hemen hemen düz oldukları zaman bu iki dünyanın sonunda birleşmeleri gerektiğini öne sürmüşlerdir.*

Fakat biz, bu çok uzaktaki köprünün olması gerekip gerekmediğini bilmiyoruz. Böyle ikiz evrenler hiç görülmemiştir. Ayrıca bunun çok kolayca fark edilmesini de bekleyemeyiz. Çünkü merkezdeki son derece şiddetli çekim alanlarından ötürü ezilip ölmeden, boğazı aşarak bir evrenden diğerine geçmek ancak ışıktan daha hızlı yolculuk yapmakla mümkündür. Işık hızının diğer tüm maddelere olan üstünlüğü, bir kara deliğin içerisinde bile kutsallığını koruyan bir durumdur."

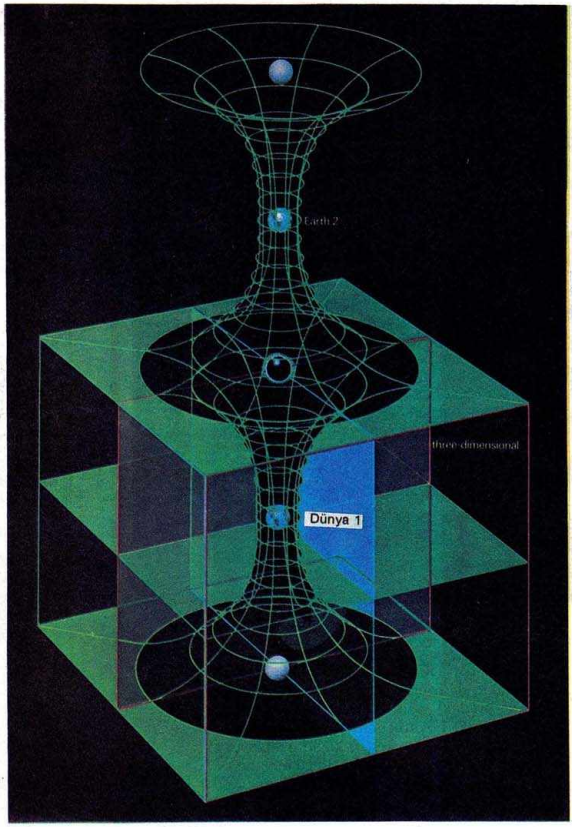

Modern bilimsel yaklaşımlar, paralel evrenlerin varlığına, hatta gerekliliğine dikkat çekiyor. Dördüncü bir boyut kavramı paralel evrenlerin nerede olabileceğine ilişkin bazı ipuçları veriyor. Özellikle Einstein'ın bu tür evrenlerin kara delikler aracılığıyla nasıl birbirine bağlanabileceğine ilişkin bazı ön bilgiler ortaya koyduğu biliniyor (üstte).

Beden dayanabilir mi?

Öte yandan paralel bir evrene geçmek için bir kara deliğin içine giren bir astronotun bedeninin bu giderek artmakta olan olağanüstü

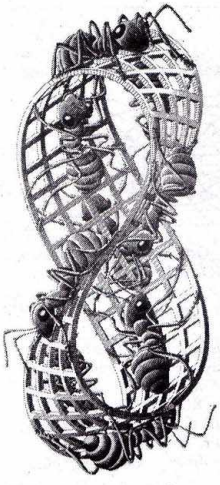

Hollandalı sanatçı M.C. Escher'in birçok eserinde, diğer boyutlara ilişkin ilginç çizgilerle yaklaştığı görülüyor. Escher'in bu eserinde sonsuzluğa uzanan bir derinlik olgusu anlatılmak isteniyor (sağda).

M.C. Escher'in "Moebius Strip II" adlı eseri. Sanatçı sadece bir kenarı olan bir yapıda boyut kavramına bir yaklaşımda bulunuyor (üstte).

çekime nasıl dayanacağı da ayrı bir sorundur. Çünkü astronotun üzerindeki çekim gücü kara deliğin merkezine yaklaştıkça artar. Eğer astronot kara deliğe dik olarak, yani ayakları üzerine girmişse, ayakları üzerinde güçlü bir çekim, kara deliğin merkezine daha uzak olan başında ise daha az bir çekim gücü söz konusu olacaktır.

Spagetti etkisi

Biraz daha derine inince çekim gücünün astronotun bedeni üzerindeki etkisinin farklılığı daha da artacaktır. Bu akıl almaz farklılık onun bedenini uzatıp gerebilecek bir güçtedir. Bazı bilim adamları bu uzama olayını anlatmak için ilginç bir deyim kullanıyorlar: Spagetti etkisi. Gerçekten de kara deliğe giren birisinin giderek artan çekimin etkisiyle giderek uzaması söz konusudur.

Görülebilir evrenin ötesi

Bugün kozmologlar evrendeki paralel evren-

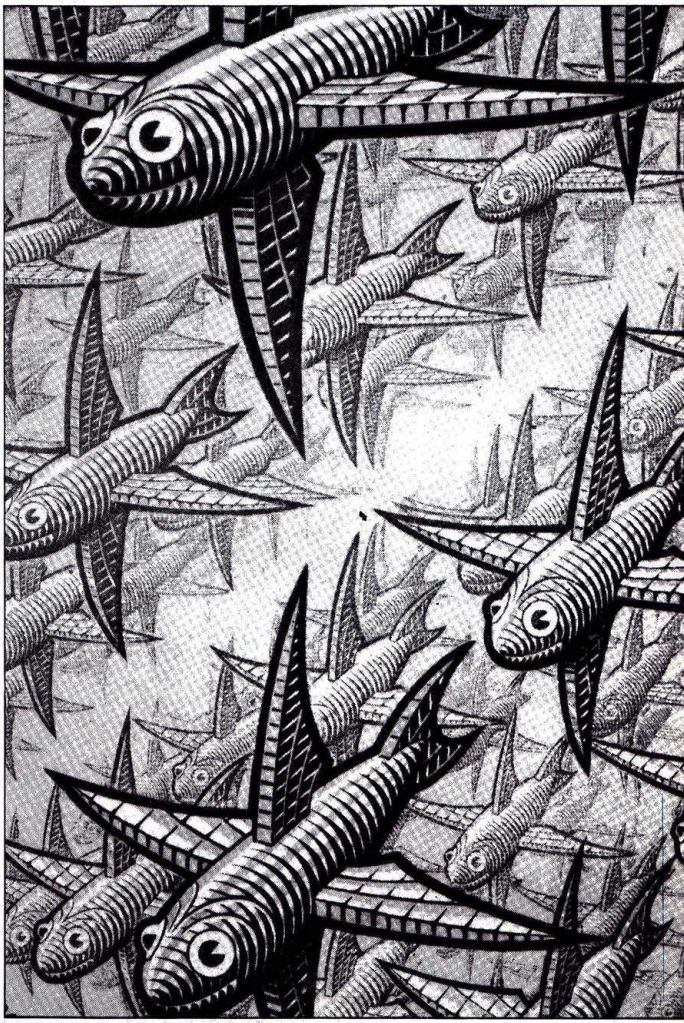

Einstein Rosen Köprüsü

Einstein'ın ve Rosen'in çalışmalarını değerlendirmek için, bir yıldızın sürekli olarak çekimsel bir çöküntü içinde olduğunu düşünelim. Tüm çekirdek yakıtı kullanılmış olup, yıldız gittikçe ufalmaktadır. Yıldız yoğunlaştıktan sonra çekim alanının gücü artar ve uzay-zaman büyük ölçüde çarpılır. Bu eğri uzay-zamanın fotoğrafını alabilseydik **şekil-1**'dekine benzer bir görüntü elde edecektik. Yıldızdan uzakta uzay-zaman düz olup, yıldızın yakınında oldukça eğridir. Yıldızın gövdesi şekilde gölgeli olarak gösterilmiştir.

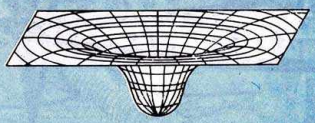

Şekil-1 ile bir bilardo masası arasındaki benzerliği şöyle kurabiliriz: Şimdi üstü keçe yerine bir lastik tabakası ile kaplanmış bir bilardo masası düşünelim ve bu masanın ortasına tuğlaya benzer büyük bir ağırlık koyduğumuzu varsayalım. Bilardo masasının üstünün tuğlanın ağırlığı altında içeri çökeceği ve yüzeyinin şekil-1'e benzeyeceği açıktır. Eğer bu masada bir oyun oynamaya kalkarsak, tuğlanın yakınından geçen bilardo topları, masanın eğri yüzeyi tarafından saptırılacaktır. Bu durum, çöken bir yıldızın yakınındaki uzay-zamanın eğriliğinin saptırdığı ışık ışınlarının ve parçacıklarının durumuna benzetilebilir.

Eğer yıldızın çöküşünü sürekli olarak izlersek şekil-1'deki uzay-zamanın eğriliğinin giderek arttığı görülür. Bu eğri uzayın son kaderi, ilk önce Einstein ve Rosen tarafından tanımlanmıştır. Einstein ve Rosen, uzay-zamanın giderek en sonunda ikinci bir evrene açıldığını şaşırarak bulmuşlardır. Ortaya çıkan şekil ise 2 no'lu çizimde

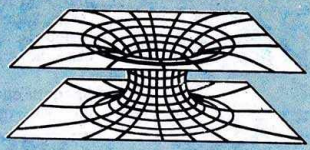

gösterilmiştir. Ortaya çıkan geometrik şekle *Einstein-Rosen Köprüsü* adı veriliyor. Burada dört boyutlu bir sürecin iki boyuta indirgenmiş bir görüntüsü söz konusudur.

Einstein-Rosen Köprüsü'nün akla gelen ilk yorumu iki ayrı belirgin evreni birbirine bağlamasıdır. Ama bu yorum tek değildir. Einstein-Rosen Köprüsü, bizim evrenimizde çok uzak iki noktayı da birbirine bağlıyor olabilir. Bunun nasıl oluşacağı **şekil-3**'te gösterilmiştir. Bu şeklin bütün

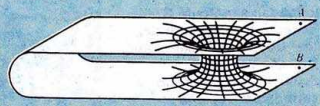

gösterdiği, üst tabakanın alt tabakaya bağlanabileceğidir. Eğer evrenin aslında düz olduğunu düşünmek isterseniz, **şekil-4**'ü elde etmek üzere şekil-3'ü açabilirsiniz. Bu iki şekil de birbirinin tıpatıp aynısıdır.

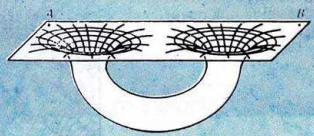

lerin varlığı üzerinde önemli çalışmalar yapıyorlar.

Bazı bilim adamları evrenin ya da evrenlerin sadece ve sadece "görülebilir evrenden" ibaret olduğunu düşünüyorlar. Kuşkusuz bu görüş ortaçağdan kalma benmerkezci bir yaklaşımdır. Bu yaklaşımla ne kara deliklerin, ne de paralel evrenlerin sırları çözülemeyecektir.

Hiçliğimizi idrak edince...

Eğer evrenin sonsuzluğu sadece felsefi olarak değil, fakat bilimsel olarak da kabul ediliyorsa bu akıl almaz sonsuzluk içerisinde yine sonsuzca çeşitlilikte evren yapılarının olması gerekir. Paralel evrenler bunlardan sadece birisidir. Evrenin sonsuzluğu içerisinde, teknolojisiyle, felsefesiyle kısacası sahip olduğu her şeyiyle bir "hiç" olan beşer varlığı ancak bu hiçliğini tam anlamıyla idrak ettiği zaman evrenin sırlarını anlamaya başlayacaktır. Ancak o zaman gökler yere açılacaktır.

Dünyanın her yanındaki halk inançlarında anlatılıyor

Nuh Tufanı

Nuh Tufanı adıyla anılan ve tüm canlıların,çok azının dışında, tümüyle yok edildiği söylenen büyük su baskınına ilişkin en ayrıntılı bilgilere iki büyük kutsal kitapta yer verildiği görülüyor. Fakat dünyanın birbirinden çok uzak yörelerindeki inanç sistemlerinde de tufan olayından söz edildiği belirtiliyor.

GÜNÜMÜZE DEĞİN kuşaktan kuşağa aktarılarak anlatılan tufan öyküleri, dünyanın çeşitli yerlerindeki insanların bu olaya tanık olduğunu göstermektedir. Tüm anlatılanlarda, Tanrı'nın ya da çoktanrılı dinlerde tanrıların belirli bir insan topluluğu dışında tüm insan soyunun tümüyle yok edildiği teması işlenir. Burada en büyük etkenin insanın işlediği günahlar olduğu ve buna karşılık olarak da göksel bir ceza verildiği görülür.

Farklı farklı yorumlanıyor

Birbirlerinden ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, eski kavimlerin tufan efsanelerinde belirli ortak noktalar olduğu görülür. Tufandan sonra ise sağ kalanların olayı kendilerine göre yorumladıkları anlaşılıyor. Daha doğrusu her kavim yaşadığı tufan olayını kendi inanışları doğrultusunda değerlendirmiştir. Tufan olayına ilişkin en ayrıntılı bilgilere iki büyük kutsal kitapta, **Kuranı Kerim**'de ve **Tevrat**'ta rastlanır.

Yeryüzünün geçmişte büyük bir tufan olayı yaşadığı hemen hemen tüm halk inançlarında ve kutsal kitaplarda yer alır. Bunlarda egemen olan tema, insanların günahlarından ötürü ilahi bir müdahale ile cezalandırılmalarıdır. Resimde iyi insanların bir gemi ile felaketten kurtulmaları ve kötülerin ise sularda boğulmaları anlatılıyor (altta).

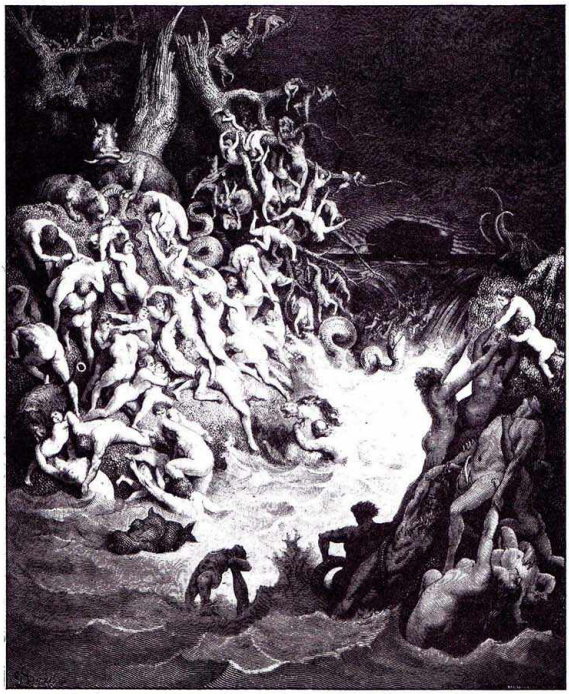

Kuranı Kerim'deki tufan

Kuranı Kerim'de Tanrı'nın, **Nuh** Peygamber'i, insanların doğru yola dönmeleri konusunda uyarmak için görevlendirdiği anlatılır. Fakat insanlar putlara tapmaya devam edince Nuh Peygamber'e bir gemi inşa etmesi söylendi. Gemiye, inananlar ile tüm hayvan türlerinden birer çift alması söylendi: *"Nezaretimiz altında sana bildirdiğimiz gibi gemiyi yap. Zulmedenler için benden af dileme. Çünkü onlar suda boğulacaklardır. O gemiyi yaparken kavminin ileri gelenleri onunla alay ediyorlardı. O da bizimle alay ediyorsunuz ama biz de sizinle alay edeceğiz, rezil edici azabın kime geleceğini ve daimi azabın kime ineceğini göreceksiniz, dedi. Emrimiz gelip sular kaynamaya başlayınca her yaratıktan birer çifti ve aleyhine hüküm verilmiş olan kişilerin dışında kalan ailesini ve inananları gemiye bindirdi (...) Yeryüzüne 'suyunu çek', gökyüzüne de 'ey gök kes yağmuru' denildi. Su çekildi, iş bitti ve gemi Cudi'ye oturdu."* (Kuranı Kerim, Hûd suresi-11, ayet: 37-44).

Tevrat'a göre Ağrı'da

Tevrat'ta ise tufanın olduğu sırada Nuh Peygamber'in 600 yaşında olduğu anlatılır ve Kuranı Kerim'deki ifadelerin aynılarına rastlanır. Fakat Tevrat'ta geminin Cudi Dağı'na değil, Ağrı Dağı üzerinde kaldığı belirtilir. *"Kendine gofer ağacından bir gemi yap; gemide odalar yapacaksın ve onu içeriden ve dışarıdan ziftle ziftleyeceksin. Ve onu şöyle yapacaksın: Geminin uzunluğu 300 arşın* (135 metre), *genişliği 50 arşın* (22,5 metre) *ve yüksekliği* (13,5 metre) *olacaktır. (...) Ve Rab Nuh'a dedi: Sen bütün evindekilerle gemiye gir, çünkü seni önümde bu nesil için salih gördüm."* (Tevrat, Tekvin bölümü, 6, 7,8). Tevrat'ta daha sonra yağan yağmurların 40 gün 40 gece sürdüğü, suların karaları ve dağları kapladığı anlatılır. Nuh Peygamber'in 601 yaşında olduğu yılın ilk ayının ilk gününde sular çekildi. Gemi Ağrı Dağı üzerine oturmuştu.

Gordiyen Dağı'na oturdu

Sümer ve Babil kayıtlarına göre **Xisuthros** ya da Khasisatra, ailesi, arkadaşları, kuşlar ve hayvanlarla birlikte 925 metre uzunluğunda

bir gemiyle tufandan kurtulmuşlardır. *"Sular göğe doğru uzandı, okyanuslar kıyıları örttü ve nehirler yataklarından taştı."* Gemi daha sonra Gordiyen Dağı'na oturmuştur.

Asur-Babil kayıtlarına göre ise **Ubaratutu** ya da **Khasisatra**, ailesi, uşakları, sürüleri ve vahşi hayvanlarla birlikte 600 kübit uzunluğunda, 60 kübit yüksekliğinde ve genişliğinde bir tekneyle kurtulmuştur. Tufan 6 gün 6 gece sürmüştür. Gemi Nizar Dağı'na gelince uçurulan güvercin dönmüş ama karga dönmemiştir.

Utnapishtim, Nuh Peygamber mi?

Bazı Sümer, Asur ve Babil kayıtlarına göre de **Utnapishtim**, ailesiyle birlikte 6 gün 6 gece süren tufanı atlatmışlardır: *"Yedinci gün Utnapishtim dışarı baktı. Her şey çok sessizdi. İnsanoğlu tekrar çamura dönmüştü."* Gemi Nizar Dağı'nda karaya oturunca Utnapishtim bir güvercin, bir karga ve bir de kırlangıç gönderdi. Karga cesetleri yemek için kaldı, fakat diğer iki kuş geri dönmedi.

Eski Yunan efsanelerinde **Deukalion**, eşi **Pyrrha**, çocukları ve çeşitli hayvanlarla birlikte büyük bir sandığa benzer bir tekneyle 9 gün 9 gece süren felaketi atlatıp Parnasos Dağı'na geldiler. Babbyce'de açılan bir yarıktan sular süzülmüştü ve Deukalion ile Pyrrha yakınlardaki bir tarlaya taşlar attılar. Atılan taşlar kadın ve erkek haline geldi. Böylece yeni bir nesil ortaya çıktı.

Balık gemiyi taşıdı

Hindistan'ın **Satapatha, Brahmana** ve **Mahabharata** destanlarında **Manu, Rishiz** ile birlikte tufandan kurtulmuştur. Efsaneye göre Manu' nun yakalayıp yaşamını bağışladığı bir balık birdenbire büyüyüp, bir gemi inşa edip boynuzlarına bağlamasını söylemiştir. Bu balık Tanrı **Vishnu**'nun bir görünüşü olarak da kabul edilir. Balık gemiyi dev dalgaların üzerinden aşırıp, kuzeye, Himavat Dağı'na çıkarmıştır.

Britanya'nın Galler yöresinde anlatılan bazı efsanelere göre, **Dwyfan** ve **Dwyfach** büyük felaketten bir gemiyle kurtulmuşlardır. Dalgalar Gölü adı verilen Llynllion'un patlaması sonucu oluşan korkunç seller durulunca, Dwyfan ve Dwyfach yeniden Britanya halkını oluşturmaya başladılar.

"Topraklar sulara gömüldü"

İskandinav **Edda** efsaneleri **Bergalmer** ile eşinin büyük bir tekneyle tufandan kurtulduğunu anlatır: *"Sular yükseldi, dünya kararda ve okyanus canavarları su yüzüne çıktı. Kayalık dağlar birbirine çarptı ve topraklar sulara gömüldü. Gökten parlak yıldızlar düştü ve alevler cennete kadar yükseldi."* Efsaneye göre sular durulduktan sonra Bergalmer ile eşinin insanları yeniden çoğalttıkları söylenir.

Litvanya efsanelerinde ise birkaç çift insanın ve hayvanın yüksek bir dağın tepesinde bir kabuğun içinde barınarak kurtuldukları anlatılır. 12 gün 12 gece süren rüzgârlar ve seller en yüksek dağa erişip oradakileri de yutacağı zaman, Yaratıcı onlara dev bir ceviz kabuğu attı. Dağdakiler ceviz kabuğu ile yolculuk yaparak felaketten kurtuldular.

"Cennetin sütunları" kırıldı

Çin kaynaklı öyküler **Yao** adında birisinin 7 kişiyle birlikte, ya da **Fa Li**, eşi ve çocuklarıyla birlikte bir yelkenliyle sel ve depremlerden kurtulduğunu anlatır: *"Cennetin sütunları kırılmıştı. Dünya paramparça oldu. Sular fışkırıp her tarafı kapladı. Evrenin tüm sistemleri altüst olmuştu."* Sonunda sular çekildi. Bir diğer anlatıma göre ise bir tanrıça, Cennet Ağacı'nın çatlayan gövdesini onardı.

Güney Amerika'nın Aztek-Toltec kayıtları **Coxcox, Tezpi** ya da **Teocipactli**'nin eşi, çocukları ve hayvanlarıyla birlikte servi ağacından yapılmış büyük bir salla tufandan kurtulduklarını anlatır. Dünyayı kaplayan ve 52 yıl süren tufan sona erince, Coxcox'un karayı aramak için saldan kuşlar uçurduğu söylenir. Yırtıcı kuşlar yiyebilecekleri cesetler bulunca geri dönmedi fakat bir kuş ağzında bir dalla birlikte geri dönünce Coxcok, Colhuacan Dağı'nda karaya çıktı.

Yine Aztek ve Toltecler'in Chichimec adını verdikleri kayıtları, Su ya da Güneş Devri adı verilen dünyanın dördüncü felaketinden Coxcox ile eşi **Xochiquetzal**'ın içi boş bir ağaç gövdesiyle kurtulduklarını belirtir. Sular dünyayı 52 yıl boyunca kaplamıştı ve *"Dağlar sulara gömülmüş, tüm insanlar ölmüş ya da balık şekline girmişti."* Tanrısal bir kuşun yol göstermesiyle tekne bir tepeye oturdu.

Mayalarda tufan olayı

Maya efsanelerinde de birkaç kişinin derin mağaralara saklanarak tufandan kurtuldukları anlatılır. Sel, yangın ve depremlerle başlayan felaket, *"Göklerden büyük gürültüler geldi ve ardı arkası kesilmeyen yağmurlar gece gündüz yağdı. İnsanlar evlerin damlarına tırmanmaya çalıştılar ama evler suların altında kaldı. Gökler yere iniyordu sanki, karalar çöktü ve bir anda her şey sona erdi"* şeklinde tanımlanır. Sonunda kurtulanlar mağaralardan çıkıp yaşamlarını sürdürdüler.

Yine Güney Amerika'daki Chibcha kabilesinin efsaneleri **Bochica** ile eşinin bir devenin üzerinde yüksek dağlara tırmanarak tufandan kurtulduklarını anlatır. Sular durulunca Bochica suların akıp süzülmesi için Tequendama' da bir delik açmıştır.

Kuzey Amerika'daki Huron Kızılderilileri, kabilelerinin "Büyükbabası"nın eşi, ailesi ve hayvanlarıyla birlikte, büyük bir salla, aylarca süren ve tüm dünyayı kaplayan tufandan kurtulduklarını anlatırlar. Efsaneye göre, sal üzerinde geçen uzun süre içinde hayvanlar huzursuzlanmışlar, şikâyet etmişlerdi. Sal karaya varınca, toprağa inen hayvanların konuşma yetenekleri ellerinden alınarak cezalandırılmışlardı.

Kuranı Kerim'de anlatıldığına göre, Nuh Peygamber, sapkın insanlığı doğru yola dönmeleri konusunda defalarca uyardı. Fakat insanlar onu dinlemeyip sapkınlıklarını sürdürünce bu kez Nuh Peygamber'e bir gemi inşa etmesi ve yaklaşan büyük felakete hazır olması emredildi (üstte).

Doğudan gelen adam

Yine Kuzey Amerika'da yaşayan Mandal kabilesinde ise, **Numochmochbah** adında bir beyaz adamın kapalı bir kanoyla da doğudaki ülkesini kaplayan sellerden kurtulup, sular çekilince kaplayan sellerden kurtulup, sular çekilince batıda ortaya çıkan yeni karalara ulaştığı anlatılır. Numochmochbah buraya gelince derin tünellere saklanmış ve suların çekilip çekilmediğini öğrenmek için yeryüzüne bir fare gönderen insanları bulmuştur.

Hopi Kızılderililerinin efsanelerinde, bundan önceki üçüncü dünyanın yıkılışı anlatılır. Efsaneye göre Hopiler kendilerini çok yüksek ağaçların boş gövdelerine bağlayıp tufandan kurtulmuşlardır. *"Sular başıboş kalmıştı, sanki dünya yüzünde. Dağlardan daha yüksek dalgalar karalara vurdu. Kıtalar parçalandı ve dalgalara gömüldü."* Efsanenin devamında her şey durulunca sağ kalanların kendilerini en yüksek dağlardan birinin tepesinde buldukları anlatılır. Her taraf sular altında kalmıştı. Denizlerin dibinde kentler, patuwvotalar (hava gemileri) ve kötülüğe karışmış hazineler yatıyordu. Yeni bir dünya yaratılmış ve Yaratıcı'nın elçisi tarafından öğütlere sadık kalınması söylenmişti. Yoksa dördüncü dünya da öncekiler gibi yıkılacaktı.

Hurma ağacıyla kurtuldular

Güney Amerika'nın Guarani kabilelerinde, **Tamandere** ile eşinin büyük bir hurma ağacının yardımıyla kurtuldukları anlatılır: *"Hurma ağacı yerinden koptu ve suların üzerinde yüzmeye başladı. Vadilerde yaşayanların hepsi boğulup öldü. Sular göklere ulaşıncaya değin tufan sürdü."* Daha sonra Tamandere ilahi bir kuşun kanat seslerini duydu ve bir süre sonra da sular çekilmeye başladı.

Bir lama sahibini uyardı

İnka efsanelerinde de bir ya da birkaç kişinin And Dağları'nın en yüksek tepelerine tırmanarak 60 gün 60 gece süren tufandan kurtulmuş oldukları anlatılır. Üzgün gözlerle göğe bakan bir lama, sahibine, denizlerin karaya çıkacağını söylemiş ve onu başka insanların, kuşların ve hayvanların toplandığı Villcacoto Dağı'nın tepesine çıkarmıştır. Sular durulunca And Dağları'nın tepesindeki insanlar, lamalar ve vahşi hayvanlar aşağıya inip yeni yaşamlarına başlamışlardı.

Alaska'dan benzer bir efsane

Alaska'da yaşayan Tlingit kabilesi, atalarının büyük kanolarla tufandan kurtulduklarını anlatırlar. Efsaneye göre, kabile halkı büyük kanolara binip yüksek bir tepeye sürüklenmişler. Aşağıya bakınca ağaçların, hayvanların ve insanların akıntıya kapılarak hızla uzaklaştıklarını görmüşler.

Bir neslin dejenerasyonu

Araştırmalar biraz daha derinleştirilince bu tür tufan efsanelerinin tüm halkların inançlarında yer aldığı görülecektir. Aralarında bazı farklar olmakla birlikte tüm efsanelerdeki ortak nokta dünyanın belirli bir zamanda büyük bir felaket yaşadığıdır. Felaketin en akla yakın gerekçesi ise Kuranı Kerim'de ve Tevrat'ta anlatıldığı şekilde, insanların kitleler halinde kötü yola sapmaları ve giderek dejenere bir nesil haline gelmiş olmasıdır. Belki böyle bir tufan, aynen anlatıldığı şekilde gerçekleşti ya da gerçekleşmedi. Önemli olan yozlaşan bir neslin yok edilmesi ve yerine temiz, yeni bir neslin ortaya çıkarılmasıydı.

Ruhsal yöneticilerin insanlığa uyarısı:

Kehanetler ve işleyişi

İnsanlık, kehanet olgusuyla çok eski çağlardan bu yana tanışıyor. Kehanetlerin insanlığı belli bir doğrultuda yönlendirebilmek için ilahi âlem tarafından kullanılan bir olgu olduğu söyleniyor. Rıza Emiroğlu, aşağıdaki yazısında bu konuyu inceledi.

İNSANLIĞIN tarih içindeki gelişimi, hiçbir zaman düz bir çizgi halinde olmamıştır. Daima kısmi yavaşlamalar, sapmalar ve geri dönüşler vardır bu gelişim sürecinde. Ancak,

genelde sürekli olarak ilerlemekte olan insanlık, bugün, gelişiminin başlarında bulunduğu noktadan çok farklı ve belli açılardan ileri bir konumdadır. Bu gelişim, aşama aşama gerçekleşmiştir. Her ileri aşamaya herhangi bir şekilde oluşmuş ve süreci motive edici nitelikte somut bir nedene bağlı olarak geçilir. Bu geçiş, büyük ölçüde o dönemin tarihsel koşullarının belirlediği bir tarzda, sıçramalı olarak gerçekleşir. Bu, gelişimin bir kanunudur.

Ruhsal bilgiler, beşeriyetin, tarih boyunca, beşer üstü "Ruhsal Yöneticiler" tarafından yönlendirildiği ve kaderlerinin saptandığını söylemektedir. Yani kısaca "Yukarısı" olarak ifade edilebilecek olan bu Ruhsal yöneticiler, insanlığı sürekli olarak uyarmakta ve onları motive edici unsurlar oluşturmaktadır. Bu durumda ilk izlenim olarak insanlık yalnızca edilgin, Yöneticiler ise etken gözükmektedir.

İnsan, kaderini yaratır

Ancak her ne kadar gelişime ait olmayıp, bu gelişime dışarıdan müdahale edermişcesine görünmesine rağmen, gerçekte bu tür uyarıcı unsurların hepsi, insanlığın doğal gelişim yolunda oluşturdukları "ihtiyaç-neden"lerin "karşılık-sonuç"lara yol açmalarından oluşmuştur. Bunların hepsi doğal tarihin temel gelişim özelliklerinin kaçınılmaz sonuçlarıdır. İnsanlık, bu tür motivasyon unsurlarının oluşmasına kendisi neden olmaktadır. Yani, görünüşte edilgin olanlar, kendilerini geleceklerine yönelten etkileri yine kendileri yaratarak, gerçekte kendileri üzerinde etkin olmaktadırlar. Böylece, insanlığın, tarihlerini kendilerinin yaratmaları ve kaderlerini kendi ellerinde tutmaları şeklinde ifade edilen görüş, Ruhsal Yöneticiler bilgisiyle çelişmeyen bir gerçektir. Çünkü ruhsal bilgilerde bahsedilen Ruhsal Yöneticiler'in işlevi, yine bu bilgilerde söylendiği gibi insanların oluşturduğu yarı bilinçli "neden-ihtiyaçlar"ın ruhsal düzeyde değerlendirilip, yine fizik dünyaya yansıtılarak olması gereken sürecin gerçekleşmesini sağlamaktır. Yani Ruhsal Yöneticiler, insanlığın oluşturduğu bu gelişimi doğal rayına oturtmaktadır.

Uyarım aracı olarak kehanet

İşte kehanet olgusu, Ruhsal Yöneticiler tarafından, insanların oluşturduğu ihtiyaçların karşılığı olarak, onları belli bir yönde uyarmak üzere tarih boyunca kullanılan eski bir yöntemdir. Aynı zamanda kehanet, incelendiği zaman, kişinin, evrensel yasaların nasıl bir deterministik yapıya sahip olduğunu ve fizik planda nasıl oluştuğunu gözleyebilmesi için bir araç durumundadır.

Bundan dolayı, gerçekleşen ya da gerçekleşmeyen kehanetleri ele alıp incelemek ve yorumlamak son derece yararlı bir çalışmadır. Eski çağlarda bu olgu çok yaygın ve inanılır bir gerçekti. Çok kişi kâhinlerden etkilenir ve onların sözleriyle hareket ederdi. Birçok dev-

let büyüğü, yanında muhakkak bir astrolog bulundururdu. Son zamanlara kadar Tibet'te Dalai Lama'nın seçimi de astrolojik yöntemlerle kâhinler tarafından gerçekleştirilirdi.

Ancak alınan ruhsal bilgilere göre, kehanet kanalı kullanılarak sürdürülen uyarım yöntemi, artık Ruhsal yöneticiler tarafından geçmiş dönemlerdeki kadar etkin bir şekilde kullanılmıyor. Yine de günümüzde belli sayıda kehanetleri gerçekleşen kişiler vardır ve onlar da kendi yönlerinde bir işlev görürler.

Kehanet mekanizması ve Nostradamus

Kuşkusuz, geçmiş çağların en tanınmış kâhini **Nostradamus**'tur. 16. yüzyılda yaşamış bu ünlü kâhinin, şiirsel dörtlükler halinde yazdığı birçok kehaneti gerçekleşmiş ve onu haklı bir saygınlığa ulaştırmıştır. **Kurt Allgeier**'in incelemesine göre, Nostradamus'un kehanet mekanizması şöyledir: *"... Kehanet mekanizması üç temel ilkeye bağlı olarak işlemektedir: Atalardan gelme doğal kalıtım, yani yetenek. Sonradan kazanılan transa girebilme yeteneği ve bu yeteneğin geliştirilmesi. Son olarak da astrolojik bilgi düzeyi ve gökyüzü mekaniğinin, Dünya'daki oluşum üzerindeki etkilerinin tanınması."*

Buradaki transa girebilme yeteneği, önemli bir özelliktir. Astrolojik bilgi ise yine Kurt Allgeier'in dediği gibi ikincil bir öneme sahiptir: *"Nostradamus'un astrolojik hesaplamaları, klasik anlamdaki kehanet yürütmeler yönünden değil, yalnızca denetim işlevi görmüş, vizyonların zaman-mekân belirlemesi çalışmaları için araç olarak kullanılmıştır."*

Nostradamus, transa girerken, gözlerini ateşe dikmek şeklinde bir teknik uygulardı. Bu yolla girdiği trans sonucunda gördüğü vizyonları uygun bir şekilde yazıya geçirirdi. Gerçekte düşüncenin yoğunlaştırılması olan bu yöntem, günümüzde de birçok medyum tarafından kullanılan klasik bir tekniktir ve yetenekli kişinin Yukarısı ile yani ruhsal âlemle irtibat kurabilmesini sağlar. Böylece görülen vizyonlar, yüksek düzeydeki ruhsal varlıklar tarafından gösterilen geleceğe ilişkin görüntüler olmaktadır. Nostradamus şöyle demektedir: *"Benim kehanetlerimi yapabilmeme yardımcı olan güç, Tanrısal esinlenmenin getirdiği aydınlanma ve düzenli hesaplardan ibarettir."*

Kehanet ve ruhçuluk

Her eylemin yarattığı sayısız olasılık ve her olasılığın katlanarak çoğalan olasılıklarından dolayı gelecek, bulunduğumuz üç boyutlu mekân için büyük ölçüde belirsizlik taşıyor. Ancak tabi olmak zorunda olduğumuz boyutların üstüne çıkıldıkça, zaman-mekân kavramları da değişiyor ve geleceğe ilişkin olasılıklar buna oranla azalıyor. Çünkü, üst boyutların tabi oldukları şartlar, daima alttaki âlemlere hâkim durumdadır. Böylece boyutsal olarak yükseldikçe, üç boyutlu âlemin zaman-mekân şartlarının dışına çıkarak, onu gözleyebilme olanağı doğar. Bu da ancak o üst

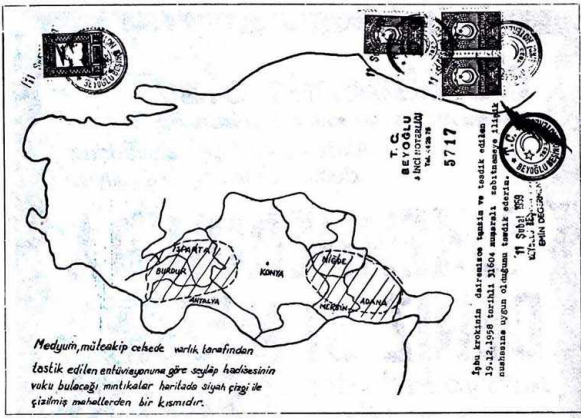

Kehanet olgusu tarih boyunca insanlar üzerinde çoğu zaman belirleyici bir rol oynamıştır. İnsanların geleceklerine ilişkin merakları, astrolojik çalışmaların yayılmasında önemli bir etmen olmuştur. Antik çağ filozofu Seneca, 14. yüzyılda yapılmış bir minyatürde astroloji çalışması yaparken görülüyor (en solda).

Türkiye'nin değişik yerlerinde meydana gelen sel felaketleri, 50 gün öncesinden, yapılan bir ruhsal celsede haber alınmıştı (üstte).

boyutlarda yaşayan ruhsal varlıklara özgü bir olanaktır. Yine de insanlığın elinde olan, kendi kaderini belirleme inisiyatifi olgusu, geleceği belirsizleştirir.

Böylece, ne kadar üst düzeyden medyumsal irtibat kurulabilirse, alınan kehanet niteliğindeki bilgilerin gerçekleşme olasılığı da o kadar artar. TMTİA Cemiyeti Genel Başkanı **Ergün Arıkdal**'ın, kehanetlere ilişkin sözleri şöyledir: *"Kehanete konu olan 'gelecek', evren hafızasında (Akaşik kayıt) biriken verilerin sentezi sonucu belirlenebilir. Medyumun, rehberi vasıtasıyla, 'Ruhsal İdare Planları'ndan kendine yansıyan bilgileri ifade etmesi daima mümkündür. Fakat bu bilgilerin gerçekleşme oranları hakkında kesin bir şey söyleyemeyiz. Özellikle kutsal kitaplarda zikredilen kehanetlerin içinde gerçekleşmeyenlerin sayısı fazladır. Bu durumda suçlu aramaya gerek yoktur. Çünkü insan ve tabiatın geleceği yarı-sabit bir durumdadır. İdrak ve bilgi arttıkça geleceğin çehresi değişebilir.*

Dünya tekâmülünü elinde tutan 'Ruhsal Vazife Planı' tarafından verilen bilgiler (kehanetler de) en yüksek oranda gerçekleşme imkânına sahiptir. Bir başka ifadeyle, Ruhsal Vazife Planı dünya tekâmülünün vazgeçilmez durumundadır... Her reali... kendi prensipleri vardır. Bu, prensiplerin prensibi Vazife Planı'nda saklıdır. İşte asıl bu nedenle zaman ve mekânın bağlayıcı gerçekliğinin üzerindeki bir gerçekliğin sahibi olan Vazife Planı'ndan gelen kehanetler, şaşmaz bir kesinlikle yerine gelirler.

Vazife Planı'nın dışından gelen her kehanette 'yerini bulmama' ihtimali giderek artar. Mesele budur."

Noter onaylı kehanetler

Gerçek kehanetlerin kaynağı olan ruhsal âlemden alınan bilgilerin gerçekleşmesinin örnekleri, fazlasıyla vardır. Fakat çoğu kişi, bu tür şeylere inanmak istemediklerinden, bir sürü neden öne sürerek kehanet gerçeğini red-

detme yoluna giderler. Ancak, aşağıdaki örneklerin, hiçbir itiraz kabul etmez niteliği, kehanetlere ilişkin sağlam bir kanıt oluşturmakta ve Ruhsal Yöneticiler'in doğa olaylarına ne ölçülerde hâkim olduğunun da göstergesidir.

1953 yılı Nisan ayının birinci günü, Sirkeci 7. Noterliği'nde, 2926 numarayla kaydı yapılarak resmen tescil edilen bir ruhsal tebliğde şöyle denmekteydi: *"Türkiye böyle bir arızaya uğrayacaktır. O kavis* (Mersin Körfezi'nden başlayarak takriben Seyhan Nehri yatağını takip eden kavis kastediliyor) *denizin içeri çekilmesi olacak. Beş yıl sonra California da aynı akıbete uğrayacak..."*

"Türkiye'nin bu akibeti beş yıldan önce mi olacak?"

"Hayır!"

Celse'nin operatörlüğünü yapan Dr. **Bedri Ruhselman**, tipik bir kehanet olan bu tebliği noterden, kimsenin itiraz edemeyeceği şekilde resmen onaylatmıştı. Nitekim bu kehanet 1966 yılının 13 Mart'ında gerçekleşti ve söylenen bu bölgede deniz çekildi. Deniz, İskenderun'da 31 metre çekilmiş, Antalya'da ise 2 metre alçalmıştı. O tarihteki gazeteler bunu *"Görülmemiş olay"* başlığıyla haber olarak verdiler. Gerçekten de denizin böylesine geri çekilmesi, çok ender görülen bir olaydı. Böylece 1953 yılında, ruhsal kanalla alınan kehanet, 13 yıl sonra gerçekleşti.

Bir başka noter onaylı kehanet tebliği ise, yine Dr. Bedri Ruhselman operatörlüğündeki bir ruhsal celse sırasında, 9 Aralık 1958 tarihinde alındı. Bu kehanet Türkiye'nin değişik yerlerinde meydana gelecek sel felaketlerini 50 gün öncesinden haber veriyordu.

Dr. Bedri Ruhselman'ın ruhsal celsede aldığı kehanet tebliği, onun ölümünden sonra gerçekleşmişti. Üstte bu olaya ilişkin gazete kupürü görülüyor.

Politik kehanet

Ruh ve Madde adlı derginin 122. sayısında, TMTİA Cemiyeti'nin üyesi olan **Suat Plevne** ile kurulan ruhsal irtibatların üçüncüsü anlatılmaktadır. Ruhsal kehanetler için bir başka kanıt oluşturabilecek olan bu celse, 13 Ocak 1970 tarihinde gerçekleşmiştir. Yazıdaki bu celseden aktarılan bölüm şöyledir: *" 'Suat Plevne... buyrun. Bugünkü celsede size biraz da siyasetten haber vereyim. İsrail'de yeni bir kanun kabul edildi. Bu kanunla bütün Museviler aynı hakka sahip oluyor. Allahsızlarla bir olmak. Bu da iç savaşa yol açacak... Adalet divanı bir subayın vermiş olduğu dilekçe ile buna karar verdi.'*

'Gazetelerde böyle bir haber okumadık?'

'Yakında çıkar. Halen İsrailliler bunun çalkantısındadır. Subayın iki çocuğu allahsız olarak (not: dinsiz de denebilir) *kayda geçti...' "*

Hemen sonra, Ergün Arıkdal başkanlığındaki topluluk tarafından imzalanan celse zaptında söylenenler, bir süre sonra gerçekleşti. Ruh ve Madde'deki yazı şöyle devam ediyor: *"12.2.1970 tarihli Milliyet gazetesinin 3. sayfasının 4. sütunu, beklenen haberi bize veriyordu.*

Enteresan olan nokta şuydu: Yüksek Mahkeme'nin vermiş olduğu karar İsrail Parlamentosu tarafından bozulmuştu.

Şimdi gazetedeki haberi okuyalım:

'Kudüs, THA: İsrail açıkladı: Kime Musevi denilir?

İsrail Parlamentosu (Knesset) dün kimlerin Musevi sayılabileceği konusunda yapılan görüşmelerde (...) yüksek mahkemenin bir kararını bozmuştur.

Parlamentonun (...) verdiği karar gereğince annesi Musevi olan, veya dinini değiştirip Museviliği kabul eden bir şahıs, Yahudi sayılacaktır.

Parlamentoda gürültülere yol açan bu konu, yüksek mahkemenin bir deniz kuvvetleri komutanının Musevi olmayan karısından doğma çocuklarının dinsiz olarak Musevi vatandaşlığına kabul edilmesine dair verdiği karar üzerine ele alınmıştır.'

Böylece Suat Plevne'nin ifşaatı gerçekleşmiş oldu. Bunun anlamı büyüktür. Her olayın Ruhsal Planlar tarafından kontrol edildiği ve her şeyin bilindiği, ilk düşünülecek hususdur."

Uyarıcı kehanet

Ruhsal irtibatlar sonucu oluşan kehanet tebliğleri, uyarı niteliğinde de olabilip, kesinleşmemiş bir mukadder karşısında kişinin inisiyatifini kullanmasına yol açıcı ve mukadderi değiştirici bir rol oynayabilir. Yukarılarda da bahsettiğimiz gibi, bireysel seçim hakkının varlığı sayesinde kişi, mukadder olasılıklardan birini seçmekte ve böylece gerçekte geleceğine ilişkin oluşuma kendisi yol açmakta ya da bu oluşumu önlemektedir. Bu türden bir olaya örnek, yine **Ruh ve Madde**

Türk asıllı rahibe Teresa'nın 1979 yılında Nobel ödülü almasıyla, Tamara Bond'un kehaneti gerçekleşmiş oldu (solda).

dergisinin 131. sayısında belirtilen, 1970'te **Ertan Anapa** ve **Durul Gence** topluluklarının İzmir Fuarı'nda bulundukları sırada başlarından geçenlerdir.

Aniden transa girdi

Fuarda çalışan bu iki topluluğun elemanlarından bazıları, İstanbul'a dönüşten bir gece önce bir araya gelerek ruhsal celse yapmaya karar vermişlerdi. Genç bir kız olan medyum, daha önce de birçok celse yapmıştı. Aniden transa giren kız, kendini Kevork olarak tanıtan bir varlıkla irtibat kurdu. Bir süre karşılıklı devam eden konuşmadan sonra, şöyle bir mesaj alındı:

"Yakında İstanbul'a hareket ediyorsunuz, ancak sizi İzmir-İstanbul yolunda bekleyenleri biliyor musunuz?.. Bizler sizlere ancak bazı semboller verir, ikazlarda bulunuruz. Gerisi sizin bileceğiniz hususlardır. Ben de şimdi sizin dikkatinizi yol üzerine çekmekle mükellefim, içinizden geldiği gibi hareket etmekte serbestsiniz."

Bundan sonra irtibat kesilmiş ve medyum transtan çıkmıştı. Aralarında konuyu konuşurlarken medyum kız yine transa girdi. İrtibat kurduğu bir başka varlığın sözleri şöyleydi:

"Dikkat! İzmir-İstanbul asfaltı üzerinde feci bir trafik kazası sizleri beklemektedir. Aklınızı kullanabilirseniz, bu kazadan kurtulabilirsiniz. Ancak içinizden biri hayli ağır atlatacak."

Büyük bir kaza geçirdiler

İki topluluk da, ertesi gün konserlerinden sonra İstanbul'a hareket edeceklerdi. Ertan Anapa ve arkadaşları, çok etkilendikleri bu ruhsal mesajdan dolayı, sonradan yola çıkmak üzere gitmekten vazgeçtiler. Durul Gence topluluğu ise, acele ettiklerinden hemen yola çıkmışlardı. Daha sonra öğrenildiğine göre, gerçekten de, Durul Gence ve arkadaşları, İzmir yolunda hızla giderlerken büyük bir kaza geçirmişler ve trompetçi **Özer,** koma halinde hastaneye kaldırılmıştı.

darkmalt - çizgilikitap.com

Yukarı'nın uyarıları

Tam anlamıyla uyarı niteliğinde bir kehanet olan bu olay, yukarıdan gelen uyarıların ne ölçülerde öneme sahip olduğunun ve gözetilmesi gerektiğinin bir kanıtıdır. Böylesi uyarılar, günlük yaşamımızda da birçok defa olabilmekte, rüyalar, sezgiler şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Bunlara karşı daima uyanık olmak gerekmektedir.

Nobel alan Türk

Kehanetlere yol açan bilgilerin alınması her zaman açık bir şekilde mümkün değildir. Çoğu zaman sembollerle aktarılan bilgiler, ancak olay gerçekleştikten sonra anlaşılabilir. Aşağıdaki örnekte görüleceği gibi, bazılarında ise söylenenler az bir farkla gerçekleşir. Bu fark kuşkusuz ki, yukarıdan verilen bilginin niteliğinden kaynaklanabileceği gibi, alıcı medyumun bu bilgiyi eksik aktarmasından da kaynaklanabilir.

Birçok söylediği gerçekleşen Amerikalı **Tamara Rand**, 1979 yılının başlarında Türkiye ile ilgili bir kehanette bulundu. Buna göre, 1980 yılında bir Türk ilk defa Nobel Ödülü'nü kazanacaktı. Ancak Tamara Rand, bu ödülün hangi dalda olduğunu söylememişti. Daha sonradan, bu kehanetle aralarında hiçbir bağlantı kuralmayan bir kişi, 1979 yılının sonunda Nobel Barış Ödülü'nü kazandı. Bu kişi otuz yıldan fazla bir süredir Kalküta'da yoksul ve açlara yardım eden Rahibe **Teresa** idi.

İşin asıl ilginç yanı, 69 yaşındaki Rahibe Teresa'nın gerçekte Türk asıllı bir Arnavut olmasıydı. 1910 yılında Yugoslavya'nın Priştina kentinde doğan Rahibe Teresa'nın asıl adı **Gonca Boyacı** idi ve kusursuz Türkçe konuşabiliyordu. Doğumundan bir süre sonra İrlanda'ya giderek Katolik Kilisesi'nde din eğitimi gören Gonca Boyacı, öğrenimini bitirdikten sonra gönüllü olarak Hindistan'a gitmiş ve Rahibe Teresa adını burada almıştı.

Böylece, gerçekte Türk olan rahibenin Nobel Ödülü alması sayesinde, Amerikalı kâhin Tamara Rand'ın da sözleri gerçekleşmiş oldu. Ancak bu kehanette bir ufak hata vardır. Nobel 1980'de değil 1979'da alınmıştır. Bunun nedeni ise, büyük bir olasılıkla yukarıda belirttiğimiz nedenlerden kaynaklanır.

Bilinmeyen 'den

Bilinmeyen okurlarının önemle üzerinde durdukları bir özellik var. Diyorlar ki, bilinmeyenin kapsamına girmeyecek hiçbir alan mevcut değildir. Gerçekten de öyle, veya her alanda, her konuda muhakkak bilinmeyenler, açıklanamayanlar vardır. Örneğin, politika da vardır. Yıllar önce, ABD'de bir senatör adayı, üç defa seçimlere katılmış, üçünde de kazanamamıştı. Fakat, ilginçtir, her seferinde aynı oy sayısını almıştı. Bu sayı, 7.777 idi. Rastlantı mıydı? Yoksa, kozmik şakacının bir oyunu muydu?

Sizlere her sayımızda beş veya altı konu sunarak, her birisinde, değişik alanlardaki bilinmeyenleri ortaya koyuyoruz. Olaylar okuyorsunuz, değişik yorumlara rastlıyorsunuz. Tüm bunların sonucunda, sizlerde çeşitli düşünce birikimleri oluşuyor. "Neden, niçin ve nasıl?" sorularının cevapları, şekillenmeye başlıyor. Uzmanlar, bu noktada meraklının araştırmaya ve incelemeye yönelmesi gerektiğini belirtiyorlar. Yani, kişi önce, ilgilendiği bir alanı seçecek, sonra o yöne kanalize olacak. Daha sonra ise, o yönde bilgi edinmeye çalışacaktır. İşte, Bilinmeyen'in gerçek işlevi bu. Kısacası, yönlendirmek. Bu nedenle, referans kitaplarının adlarını yayınlıyor, yine bu nedenle ilgili uzmanların adını ve uygunsa adreslerini veriyoruz. Olaya, tam anlamıyla objektif olarak bakmak zorundayız. Hiçbir görüşün ya da teorinin savunucusu değiliz. Bir konu ile ilgili tüm görüşleri, yaklaşımları objektif olarak ortaya koymaya çalışıyoruz. Seçim ve inanç yönü, siz okuyucularımıza ait.

İnanıyoruz ki, Bilinmeyen'in bakış açısıyla ilgili konuların tümünde, şu veya bu görüş kesin olarak kabul edilemez. Konunun bilimsel ucu olan, parapsikolojide dahi, henüz tüm çalışmalar, araştırma, geliştirme aşamasındadırlar. Her geçen gün yeni bir olay, yeni bir bulgu ya da yeni bir kuram ortaya çıkıyor. Konu, böylesine değişken, çünkü, gerçekte asıl malzeme insanın ta kendisi. İnsanoğlu ise, henüz kendisini çözümleyemedi. Ama bunun bilincine ulaşıldı, tüm çabalar bunun için. Einstein'in görüşü ile mikroevreni çözümleyen insan, makroevreni de çözümlemiş olacaktır, biri diğerinden hiçbir şekilde farklı değildir.

Sevgili okurlar, sizlerden mektup bekliyoruz. Yaşadığınız yerlerde duyulan, bilinen ilginç olayları, garip yerleri bize yazın. Türkiye'nin bilinmeyenleri, öylesine çok ve öylesine zengin ki, anlatılmakla bitmiyor. Sizlerden gelecek yönlendirmeler, bizleri daha geniş araştırmalara, incelemelere götürecek. Bu arada, karşılaşıp tanışacağız da. Türkiye'nin bilinmeyenlerine, el ele ulaşmak üzere, haberlerinizi bekliyoruz. Unutmadan ekleyelim, gerçekten etkin konular için belli oranlarda telif de ödenecektir. Çünkü, bu ilgiyi bir habercilik görevi kabul ediyoruz.

Gelecek sayıda buluşmak üzere, sağlık ve sevgiler dileriz.

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

Peru'nun ünlü Nazca Pampası'ndaki havadan görülen gizemli resim ve çizgiler, 60 yıldan beri gökbilimcilerini meşgul ediyorlar.

M.Ö. 200 yıllarında ufak bir kavim olarak Nazca'da yaşayanlar, muhtelif zamanlarda gökten gelen başka bir güneşin insanlarına yakınlık göstererek Tanrı gözüyle bakmışlar ve onlarla çiftleşmişlerdi. Beyinden beyine Telepati yoluyla anlaşabildikleri için yazıya önem vermemişler, geniş astronomi bilgileri olduğundan çoğul düşünceleri, resimlerle anlatma yolunu seçmişlerdi.

Günün birinde gökyüzünden gelenler geldikleri yerlere dönünce, geride bırakılan nesil uzun yıllar sonra atalarının özlemini çeker oldu. Onlara bir mesaj gönderme arzusunu hissettiler. Gökyüzündeki yıldızlardan görülür ümidi ile yüksekçe bir yerdeki düzlüğe, atalarının âdeta hayvan resimlerine benzer bir şekilde çizdiği yıldızlararası haritaları, yıllarca uğraşıp aslına uygun olarak parsel parsel büyütüp meydana getirdiler.

Düzlükteki paralel çizgiler, dostluk, beraberlik simgesidir. Kanat şeklindeki simetrik paraleller dostlarının kuş gibi uçarak gelmesini simgeleyen işaretlerdir. Böyle bir haberleşmeye şaşmamak lazımdır. Yirminci yüzyılın başlarında bazı astronomi bilginleri, çöllerde büyük ateşler yakarak yıldızlarla işaretleşmek istediklerini o zamanın devlet başkanlarına teklif etmişlerdi.

Profesör Paul Kosok ve yardımcısı Gökbilimci Maria Reiche uzun yıllarını (Koyunun altında buzağı arar casına) incelemekle geçirmişler, lüzumsuz yere paralelleri ölçmüşler, büyük masraflar yapmışlardı. Ayrıca, büyük hayalci Erich von Däniken, bazı noktalarda yaklaşımlar bulmuş, fakat sonunda, bu bir havaalanıdır diyerek saçmalarının en büyüğünü söylemişti.

Astronomi üzerindeki çalışmalarım 30 yılı aşmıştır. Yıllarca evvel Nazca çizgileri ilgimi çekmişti. Yapmış olduğum araştırmalardan basit Nazca resimlerinin, Güney Yarıküre gök haritalarında bazı yıldızlararası seyir çizgilerinin birleştirilmesinden başka bir şey olmadığını anladım.

Beni sevindiren taraf, Güney Yarıküre Takımyıldızlarının bir yerinde, Dünya'mıza benzeyen bir yaşamın olmasıdır. Bu da Nazcalıların Dünya'ya bıraktıkları en büyük bilgi hediyesidir. Nazcalılara, İstanbul'dan sevgilerler.

R. Türkmenoğlu
Kamer Hatun Sitesi
31/13 Eyüp-İSTANBUL

GÜNEY YARIM KÜRE GÖK HARİTASINDA NAZCA RESİMLERİNİN ŞEMATİK GÖRÜNÜMÜ

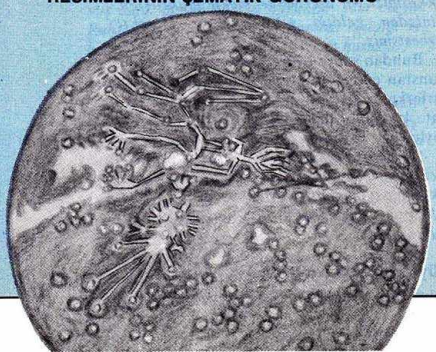

Gizemli iki sayı daha: 26 ve 52

Kozmolojik sistemin matematiksel bir düzen içerisinde kurulduğu ileri sürülüyor. Daha önce, aynı şekilde 19 sayısının gizemi incelenmişti. Yazar ve araştırmacı Cüneyt Lütfü Münevveroğlu, bu defa, 26 ve 52 sayılarının gizemini inceleyerek, bu iki sayının dinsel inançlarda, eski uygarlıklarda özellikle vurgulandığını ve kozmik bazı sistemlerin bu iki sayı üzerine kurulduğunu belirtiyor.

EVRENDE VAR OLAN her şey, sürekli olarak değişime uğrar. Bu değişim ise, hiçbir zaman değişmeyen evrensel yasalar tarafından uygulanıyor. Bu yasaların temelinde yine evrensel bir matematik sistem gözleniyor. Tüm fizik hareketler, canlılar dünyasındaki varlıkların hareketleri, maddi boyutta gözlenen her eylem, nedenselliklerle sonuçlara bağlıdır. Bu bağlantılar, görünen veya görünmeyen yasalarla iç içe yine birbirbirlerine bağlıdırlar.

Madde boyutu, maddeötesi boyuta bu nedensellik yasası ile bağlanıyor. Dinsel düşünceye göre, bu sistemde hiyerarşik bir plan vardır. Her şey, sonunda yine ilk başa döner. Yani, yaratılan, Yaradan'ına döner. Çünkü yaratılan aslında, Yaradan'la bütündür. Gerek evren, gerekse maddeötesi âlemler, bizim ölçülerimize göre hep sonlu gibi tanımlansa da, aslında her şey sonludur. Bu düşüncelere göre, tüm boyutlarda, hiçbir şey yoktur ki, bu yasaya bağlı olmasın veya bir rastlantı sonucu oluşmuş olsun. Sonuçta, her yasanın ardında, neden-sonuç ilişkisi ve etki-tepki bağları gözlenir. Zıtlık ve devamlılık kuralları ile *bu olay sonsuza dek sürer gider.*

Sırların anahtarı: Sayılar

İlk başlangıçtan son bitime kadar, her evrensel yasada, üç temel özellik gözlenir: 1. Her eşyanın bir rengi ve bu renkler arasında bir uyum vardır. 2. Her eşyanın bir dalga boyu, her dalga boyunun bir frekansı, frekanslardan oluşan seslerin de bir uyumu vardır. 3. Her yasa bir kurala, her kural ise birbirine sayısal bir sistem ile bağlıdır. Evrensel sayı sisteminin temelinde ise gizemli sayı 19 bulunur.

Tüm bilimlerin temelinde matematik vardır. Sayıların, şekillerin ve fonksiyonların ilmini öğretir. Metafizik bilimlerin temelinde ise gizemcilik vardır. Kehanet olgusu, gizemciliğe materyal sağlar. Sayılardan ve sayı sistemlerinden yola çıkılarak, geçmiş ve gelecek ortaya konur. Yine aynı şekilde, yaradılışın sırrı, Yaradan'ın nitelikleri, kısacası, insana sır olan her şey, bu yoldan öğrenilebilir.

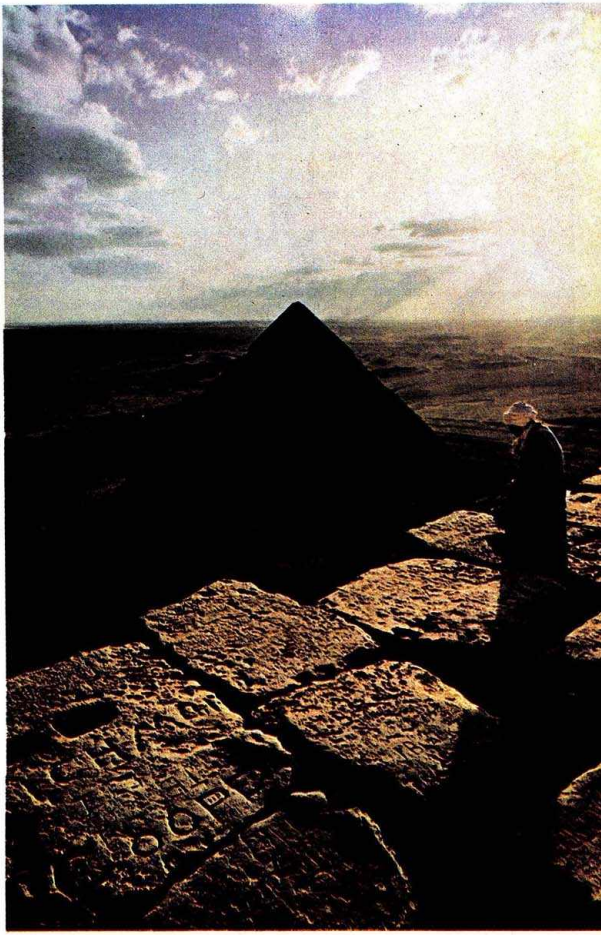

Her yasanın ardında neden-sonuç ilişkisi ve etki-tepki bağları vardır. Bu kurallar, evrensel boyutlardadır. Dua ve ibadet, aynı ilişki ve bağların bir sistemidir. Piramit enerjisi ve dua enerjisi, gerçekte, kozmik enerji sistemleri ile bir tür uyum sağlamanın ayrı birer yollarıdır (üstte).

Evren sırlarının tümü, sayılarda

Yaradılış düzenine göre, önce âlemler ve sistemler yaratıldı. Bu arada Güneş Sistemi ve Dünya da yaratıldı. Sonra, **Kuranı Kerim**'de de belirtildiği gibi, Tanrı, *"en güzel surette"* yarattığı insanı yeryüzüne yolladı. Hz. **Âdem** fonksiyonu ile başlayan bu düzen, âdemoğulları ile sürüp gidiyor. Âdemoğlu, yani insan, inançlara göre, Tanrı'nın vekilidir. Ona birçok yetkiler verilirken, zıtlar yasası gereğince bir de sorumluluk yüklendi. Bu sorumluluğa, son dinde, "Allah'ın yolu", "Allah'ın ipi" ya

da kısaca, İslam denildi.

Bu sorumluluğun üzerinde, Tanrısal bir düzen kuruldu. Tanrısal veya evrensel sırların tümü, dokuzlu sayı sistemi ile insan boyutlarına indirildi. Aslında, bu sayısal sistem, bir tür vahiy sistemiydi. Sayıları veya vahiycikleri çözebilen, bilinçli bir şekilde, düşüncesini evrensel zekâya ya da Tanrı boyutuna yöneltmiş sayılabilir.

"Evren, insanın içindedir"

Bu sırların çözülmesi, hiçbir zaman bilinmeyenin sırlarının sonunu getirmiyor. Çünkü, her çözülen sır, ardından daha birçok sır kapısı ortaya çıkarıyor. Bu konuda Kuranı Kerim'de dikkate değer bir ayet görülür: *"Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, denizler de, ardından yedi deniz daha katılıp, mürekkep olsaydı, yine de onun sözleri, ilmi bitmezdi."* (Lokman Suresi-27). Sayısal gizemlerin sonsuzluğu ve karmaşıklığı, insanı korkutmamalıdır. Çünkü insanda bunu çözebilecek gücün olduğuna inanılır.

Bir diğer söze göre, "Evren, kıvrılıp insanın içine sığdırılmıştır." Tasavvufi düşünceye göre bu noktada önemli olan, idrak etmektir. Yani algılayabilmektir. Aslında, kendinde gerçeği bulabilen insan, sırları da çözmeye başlar. Çünkü insanın kendisi,en önemli sırdır. Yalnız, bu çözüme gidilirken dikkat edilmesi gereken noktalar vardır. Bunları, göz önünden kaçırmamak gerekir.

Şifreli mesaj taşıyorlar

Öncelikle, sırların çözümü, insanın yine kendi içinde saklıdır. Buna inanmak ve şartlanmak gerekir. Sonra, zıtlar yasası her zaman göz önünde bulundurulmalıdır. Üçüncüsü ise, görülen madde dünyası ile görülemeyen ama algılanabilen maddeötesi dünya arasında bir bağlantının olduğunu bilmek gerekir. Bu iki

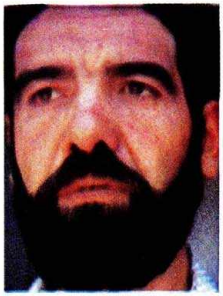

Yazar ve araştırmacı Cüneyt Lütfü Münevveroğlu. "Anadolu Ejderleri" adlı bir kitabı yayınlanan Münevveroğlu, 26 ve 52 sayılarının gizemini inceledi (üstte).

boyut, aslında birbirlerinin devamıdırlar. Yani biri diğerini tamamlar ve bu dönüşüm böylece sürüp gider.

Şimdi, bu düşüncelerin ışığında, makrokozmostan mikrokozmosa, fizik boyuttan fizikötesi boyuta doğru uzayıp giden matematiksel sistemi ya da sayısal sistemi incelemek gerekir. 19 sayısının ardından gelen en önemli diğer iki evrensel sayı, 26 ve 52'dir. Bu sayılarda, mesajlar ve şifreler görülür.

"Âdem'den İsa'ya hepsi bendim"

İslami inanca göre, Allah, Arş'ı yani evreni yarattıktan sonra, "Muhammedi Işığı" veya Tanrısal Öğreti Mekanizması'nı ya da peygamberliği yarattı. Bundan sonra ise akıl, yani zekâ yaratıldı. İnanç sistemine göre, Muhammedi Işık'ın ardından, Hz. **Muhammed**'in ruhu veya daha geniş bir bakışla peygamberlik ruhu yaratıldı. Bu noktada, Hz. Muhammed'in bir hadisi dikkat çekiyor: *"Âdem'den bu yana, ben hep vardım. O da,* **Musa** *da,* **İbrahim** *de,* **İsa** *da hep bendim."* Yani, peygamberlik, önceden belirlenmiş bir misyondur.

Yine, bu inanç sistemine göre, Tanrısal ışık ile peygamberlik ruhu arasına 12 perde konmuştur. Işık, bu perdelerden geçerek ulaşır. Aralarında ise, ölçüler görülür:

Kudret	Perdesi:	12.000 yıl
Azamet	"	11.000 "
Minnet	"	10.000 "
Rahmet	"	9.000 "
Adalet	"	8.000 "
Keramet	"	7.000 "
Uzaklık	"	6.000 "
Hidayet	"	5.000 "
Öğreti	"	4.000 "
Şefaat	"	3.000 "
Yücelik	"	2.000 "
Hak	"	1.000 "

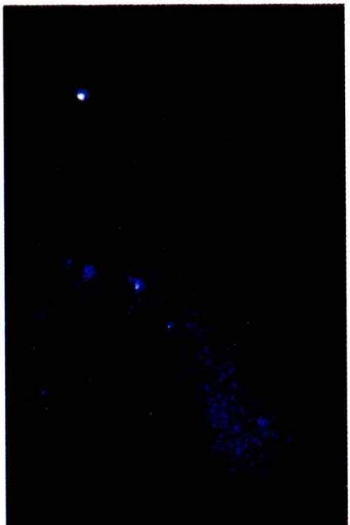

Samanyolu'ndan bir görünüm. Dünyamızın içinde bulunduğu Güneş Sistemi'nin Samanyolu'nun merkezine olan uzaklığı 52.000 ışık yılıdır ve sistemimiz 225 milyon yılda bir, Samanyolu'nun etrafında bir yörünge çizer (sağda).

Magellan Bulutsuları. Bu oluşumlar, Samanyolu ile Andromeda'nın arasında yer alıyorlar. Magellanlar, zaman zaman, Andromeda'nın ışığını engelliyorlar (solda).

Macchu Picchu Piramidi. Eski Amerika uygarlıklarının sayısız kalıntılarından biri olan Macchu Picchu, kozmik enerji sistemlerini odaklayan merkezlerden biriydi. Bu tür eski piramitlerin, 13-26 ve 52 sayı sistemlerinin üzerine kuruldukları belirtiliyor (üstte).

İnanca göre, Tanrısal ışık, peygamberin ruhuna, bu perdelerde ya da düzeylerde bu ölçüler içerisinde kalarak veya bu olgular ölçüsünde gelişerek ulaşır. Bu perdelerin sayısal toplamı, 78.000 yıldır. Bu sayı, 26 ve 52 sayıları ile ilgilidir. Yani, 78=26x3 veya 78=26+52. Yalnız, araştırmacılar, buradaki 1.000 yıllık zaman biriminin, insansal zaman birimi ile ilgili olmadığını belirtiyorlar. Bu ölçülerin, bilinen ölçü birimlerinden olmayıp, evrensel boyutlarda ama henüz çözülemeyen bir ölçü olduğu düşünülüyor. Son peygamber Hz. Muhammed'in dinsel yönden kullanılan tam ismi, yine 52 sayısı ile ilgilidir. Şöyle: *"Hazreti Fahri Âlem Muhammed Mustafa Sallallahu Teala Aleyhi Vesellem."* Bu ismi söylerken, ağız 26 defa hareket eder, yani 26 hece söylenir.

darkmalt - www.cizgilikitap.com

26 bin yıl gerekiyor

Dünya'nın içinde bulunduğu galaktik sistem, Samanyolu Galaksisi'dir. Güneş Sistemi'nin merkezi olan Güneş'ten çıkan bu ışığın, galaksi merkezine ulaşarak yansıması ve tekrar Güneş'e geri dönmesi için gereken zaman birimi 52.000 ışık yılıdır. Bu aynı zamanda, 26x2'dir.

Yine aynı şekilde, Güneş Sistemi'nin, Samanyolu Galaksisi'nin merkezine olan uzaklığı tam 26.000 ışık yılıdır. Yine Güneş Sistemi, Samanyolu'nun çevresinde periyodu 225 milyon yıl olan bir yörünge çizer. Sistemimiz, saniyede 260 km'lik bir hızla yol alır. Bu hızla, halen 25. dönüşünü tamamlamıştır. Şu anda, 26. dönüşü sürdürmektedir. Buna, 1 kozmik yıl adı verilir.

Dünya ekvatoru basık ve şişkindir. Dünya, ekseni etrafından dönerken, bir top gibi değil, bir topaç gibi döner. Bu dönüş biçiminin nedeni, Güneş'in ve Ay'ın çekim etkisindendir. Dünya ekseninin kuzey ucu, yani kuzey kutbu, bu dönüş sistemine göre, işaretparmağı ile havada çizilen bir daire gibi bir daire çizer. İşte, bu dairenin iki ucunun birbirine kavuşabilmesi için, 26.000 yıl geçmesi gerekmektedir.

Hz. İsa'nın annesi, **Zekeriya** ve **Yahya** peygamberlerin yakın akrabası olan **Meryem Ana** da bu gizemli sayı sistemi ile ilgili görünüyor. Hz. Muhammed'in bir hadisine göre, doğumunda şeytanın dokunmadığı üç insandan birisi odur: *"Dünyada hiçbir çocuk yoktur ki, doğumunda şeytan ona dokunmamış olsun. Çocuğun, ağlayarak dünyaya gelmesinin nedeni, bu dokunmadır. Ben, Meryem Ana ve oğlu İsa, bundan müstesnayız."* Meryem Ana, M.S. 49 yılında öldü, onun ölümünden 571 yıl sonra ise Hz. Muhammed doğdu.

İnanca göre, doğumu sırasında şeytanın dokunmadığı en son insan olan Hz.

Muhammed'in doğumu ile, Meryem Ana'nın ölümü arasında, 52 on yıl vardır. Yani, 570—49=521. Akla, bir şey daha geliyor: Hıristiyanların uğursuz saydıkları ve şeytani sayı dedikleri 13 sayısı, 52'nin dörtte biri, 26'nın yarısıdır.

Eski uygarlıklar da biliyorlardı

Olmek, Toltek, İnka, Aztek ve Maya gibi tüm eski uygarlıklar 26 ve 52 sayılarının gizemini biliyorlardı. Aynı bilgiye, Mısırlılar da sahiptiler. Tapınaklarına ya iki taraftan 26 merdivenle ya da dört taraftan 13 basamakla çıkılırdı. Piramit tapınaklar 52 katlı veya 52 iç içe duvardan yapılırdı. Genellikle, 26 direk kullanırlardı. Aynı bilgiyi, eski uygarlıklar astronomik sistem olarak bildiklerinden, takvim sistemini de öyle oluşturmuşlardı.

Bir yıldaki her günün sayısı, 52'dir. Bir yıl içinde 52 pazar, 52 pazartesi, 52 salı, 52 çarşamba, 52 perşembe, 52 cuma ve 52 cumartesi bulunur. Zıt dönenceler kullanıldığı takdirde, yine 26 ile karşılaşılır. Yani, 21 Haziran—21 Aralık veya 21 Eylül—21 Mart aralarında tam 26 hafta veya 26 pazartesi ve 26'şar diğer günler sayılır.

Ölüm olayında 52'nin önemi

İslami inanca göre, 52. gün, ölüm yönünden önem taşır. Ölen insanın ruhunun gömülü bedendeki zerrelerden, bu inanca göre, tam 52

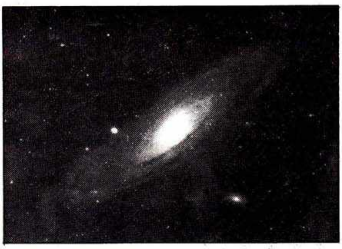

gün içerisinde ayrıldığı ve göğe yükseldiği anlatılır. Bedendeki bu ruhsal buharlaşmanın tamamlandığı gün olan 52. günde, '52. gece duası' denen ölmüş kişinin ruhuna okutulan bir dua okunur. Böylece, ruhun öte âleme geçişi tam olarak kutsanmış olur. 26 sayısı, Ramazan'da da ortaya çıkıyor. Ramazan'ın 26'sını 27'sine bağlayan Kadir Gecesi, İslam inancında yılın en kutsal gecesidir.

Bu gecenin aslında, astronomik yönden çok büyük önemi vardır. Günümüzde Ay ve Güneş tutulmalarının nedenleri, zamanları ve sonuçları artık kesin olarak biliniyor. Hatta, bu olayların kurallarını hemen herkes biliyor. Ama, gökyüzünde tutulan yalnız Güneş ve Ay değildir. Tutulan ve bizi çok etkileyen, ama farkında olmadığımız bir şey daha vardır.

Andromeda tutulması

Güneş Sistemi'mizin içinde bulunduğu, Samanyolu Galaksisi'ne komşu en yakın galaksi, Andromeda Galaksisi'dir. Dönüş sistemlerine ve yörüngelere göre, Andromeda, kozmik merkezden gelen ışığı ve enerjiyi zaman zaman engeller ve gölgesini Dünya üzerine düşürür. Kâbe'de bulunan ünlü Hacer-ül Esved taşı, buradan gelen soğurucu bir taştır. Onun bu soğuruculuğu, Andromeda'nın özelliğinden gelir. Andromeda, soğurucu bir galaksi olduğundan, evrende var olan tüm negatif enerjileri ve etkileri emer.

İşte, Andromeda tutulması, yani bu kötü ve zararlı enerjileri soğuran galaksinin gölgesinin Dünya üzerine düştüğü gece, Kadir Gecesi'dir. O gün Dünya, aynı zamanda, Venüs, Jüpiter, Neptün gezegenlerinin ve Ay'ın da etkisi altındadır. Kadir Gecesi başlayan bu Andromeda tutulması, bayramın son gününün akşamına kadar 6 gün sürer. Bu süre içerisinde, tüm kötü düşünceler silinir, dua enerjileri ters etkilerden korunarak evrene yayılır. Andromeda tutulması, 354 günde bir olur. Bu nedenle, 365 günlük Miladi takvime göre, Ramazan ayı her yıl 11 gün erken gelir. Eski takvimlerin, bu sisteme göre hazırlandığı anlaşılmaktadır.

Piramitlerle bağlantısı

Önce de belirtildiği gibi, Mısırlılar 26 ve 52 sayılarının gizemini biliyorlardı. Bu bilgiye dayanarak, Gize'deki Büyük Piramit'i yaptılar ve bu iki sayının çeşitli katlarını kullandılar. Büyük Piramit, yani Keops Piramidi, bazı görüşlere göre, M.Ö. 26. binde yapıldı. Diğer bir görüşe göre ise (bkz. sayfa 1381), M.Ö. 78. binde yapıldı. Sonuç yine değişmiyor. Çünkü, 78, 26'nın üç katıdır veya 26 ile 52'nin toplamı 78'dir. Yine, piramit, 5.2 hektarlık bir alana kuruludur ve bu 52.000 m^2 yapar. Bu da 52'nin bin katıdır.

Piramidin yapımında, 2.600.000 taş blok kullanıldı. Bu da, 26 sayısının yüz bin katıdır. Bu sayıda da bir gizem vardır. Yani piramidin 26 yılda, 100.000 işçi çalıştırılarak meydana getirildiğini simgeler. Bir başka hesaba göre ise taş blokların taşınması, kızak, sal ve kaldıraçların yapımı için kullanılan kalasların temini için, matematikçiler, 26 milyon ağacın kesilmesi gerektiğini hesaplamışlardır.

Dünya'nın ölçülerinde de var

26 ve 52'ye gezegenimizde de rastlanıyor. Son yapılan hesaplara göre, Dünya'nın çapı 1.262.560 km'dir. Bu sayı, 26 sayısının, 48.560 katı, 52 sayısının 24.280 katıdır. Veya Dünya'nın yarıçapı olan 631.280 km, 26 sayısının 24.280 katı, 52 sayısının 12.140 katıdır.

26 ve 52 sayılarının gizemi burada bitmiyor. 71. sayımızda bu iki sayının gizemlerine devam edeceğiz. Bu bölümde, ezan, aptes ve namazda bu sayıların kullanımı ele alınırken, Kuranı Kerim'deki bağlantılar da incelenecek.

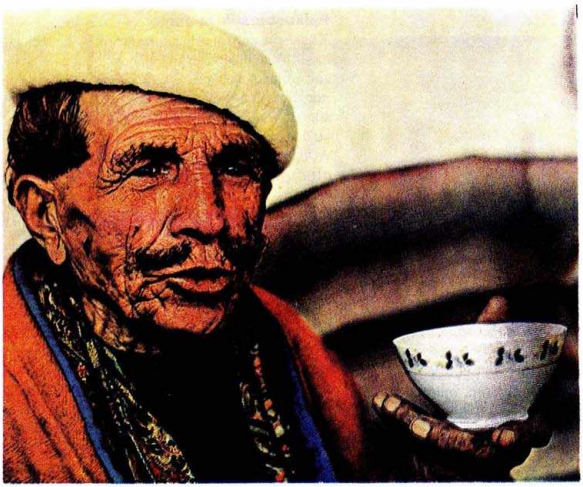

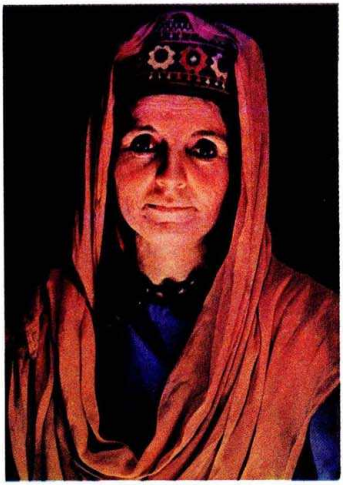

Ölümcül hastaları iyileştiriyor:

Doğadaki şifa

Çağımızın hastalığı olan kanserin nedeni halen anlaşılmış değil. Ancak denendiğinde olumlu sonuçlar veren birtakım tedavi yöntemleri söz konusu. Bunlar arasında doğayla uyum içinde yaşama ve bir Türk doktorunun bulduğu statik alan tedavisi, üzerinde durulması gereken yöntemler. Rıza Emiroğlu, bu konuyu inceledi.

YAŞAMSAL DENGE, doğanın oluşturduğu çok hassas bir düzende kurulmuştur. Her bilinçsiz müdahaleyle bozulabilen bu düzen, sonuçta düzensizliğe dönüşebilir ve sonuçta canlıların yaşamlarını kaybetmelerine yol açabilir. Bir bıçak sırtındaymışçasına hassas ve sallantıda duran bu denge, aynı zamanda tüm uygarlığımızı kurduğumuz temelin niteliğini de gösteriyor. Doğaya tam olarak hâkim olamayan insanoğlu, çoğu zaman, kendisinin yaratmış olduğu ve niteliğini henüz anlayamadığı birçok dengesizlikler içinde kaybolup gidebiliyor. Araştırmacılar, kanser hastalığının da bu türden dengesizliklerin yol açtığı hastalıklardan biri olduğunu ve özellikle sanayileşmenin yarattığı zararlı artıkların çoğalmasıyla artmaya başladığını söylüyorlar.

Bedenin yapı elemanı

Bilindiği gibi, canlı bedenin en küçük yapı elemanı 'hücre' olarak kabul ediliyor. İnsan bedeni yaklaşık 150 milyar hücreden oluşmuş tur. Her ölen hücrenin yerini bir yenisi alır, böylece canlılık sürer. Bedendeki büyüme ve gelişme, hücrelerin mitoz bölünmeyle çoğalması sayesinde gerçekleşir. Ölen hücrelerle çoğalan hücreler arasında, yaşamın farklı dönemlerinde yaşla ve başka dış etkenlerle değişebilen bir denge vardır. İnsan yaşamı için bu denge son derece önemlidir. Normalin dışındaki hızlı ya da yavaş çoğalmalar, insan yaşamını büyük ölçüde tehlikeye düşürür.

Bazen, canlı organizmaya normalin dışında birtakım etkenlerin hâkim olmasıyla bu düzen bozulur ve hücre çoğalmasındaki normal koşullar kaybolduğundan, rahatsızlık başlar. Hücrelerin çoğalması sırasında sınırlar yıkılmakta, oturduğu doku ve komşu dokular harap olmaktadır. İşte kanser, hücrelerin normal olmayan bir gelişim sonucu şekil ve yapılarını değiştirmek suretiyle çoğalarak doku içinde meydana getirdikleri 'yeni bir oluşum' dur. Yani kanser, bir hücre hastalığıdır. Kanser hücresi bedene dışarıdan gelmez, bizzat beden içinde bulunan normal hücre, niteliğini değiştirerek kanser hücresi haline gelir. Bu olay, beyinden kemiğe kadar her dokuda oluşabilir.

Bedenin herhangi bir noktasındaki normal hücrelerin birkaçı birden grup halinde çeşitli nedenlerle kanser hücresine dönünce, tümör ortaya çıkar. İki cins olan tümörlerden kötü huylu (habis) olanları etraftaki normal hücreleri kendisine benzeterek genişler. İyi huylu tümörler ise etrafı iterek, fakat sadece kendi hücrelerinin artmasıyla büyür. Bu büyümenin

Himalayalarda Kaşmir Ovası'nda yaşayan Hunzalar'dan iki tip. Hunzaların yıllardır, başta kanser olmak üzere hiç hastalanmadıkları belirlendi. Endüstriyel ortamlardan uzak yaşamalarının, bu konuda en önemli etken olduğu kabul ediliyor. Hunzaların en büyük başarıları doğa ile uyumlu yaşamaları olarak tanımlanıyor (üstte).

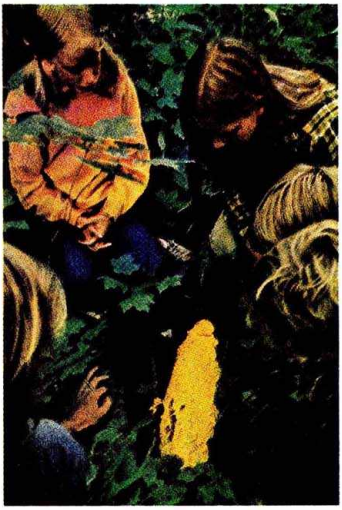

Bitki ya da hayvan değil. Bu garip oluşum, bilimciler tarafından hücre transformasyonu yöntemi ile geliştirildi. Aslında ortaya çıkan, kanserli bir hücre kütlesinden başka bir şey değildi (solda).

hızı ve derecesi birçok faktöre bağlıdır.

Kesin bilinmiyor

Kanserin nedenlerine ilişkin çeşitli görüşler ileri sürülmüş ve bu konuda çok sayıda araştırmalar yapılmıştır. Ancak, günümüzde de halen büyük bir hızla süren çalışmalara rağmen, kanserin kesin nedeni tespit edilememiştir. Kabul edilen görüş, kanserin farklı nedenlerden oluştuğudur. Bugün, insanlarda kansere yol açtığı bilinen faktörler arasında büyük bir kısmını karsinojenler oluşturur. Karsinojen maddeler, hücreleri yapısal, fonksiyonel ve biyokimyasal değişiklikler olarak üç şekilde etkilerler. Yapılan çalışmalarla, gün geçtikçe artan sayılarda karsinojen keşfediliyor.

Kanserin nedenlerine ilişkin görüşlerin başında, çevrenin ve yaşam koşullarının bu oluşuma etkisi geliyor. Bu görüş, farklı coğrafi ve etnik gruplarda kanserin başka oluşum şekilleri göstermesine dayanıyor. Örneğin Japonya ve İsrail'de rahim kanserinin seyrek olmasına karşılık, kanserin bu türüne Venezüela'da ve Porto Rico'da çok sık rastlanıyor. Ekonomik nedenler de kanserin oluşumunda etkilidir. Yaşam düzeyi düşük kişilerde mide ve rahim ağzı kanseri, yüksek yaşam düzeyindekilere göre daha sıktır. Aynı zamanda kirli havanın da kanser için çok önemli bir faktör olduğu kabul ediliyor.

Bunun dışında pek çok kimyasal maddeler de kanser oluşturabilir (katran, boya, kozmetik malzemeleri, vs.). Bu maddelerin çeşitli yollarla sürekli olarak bedenin içine girmeleri kansere yol açabiliyor. Kanser oluşumuna bir başka neden olarak güneş, röntgen ve atom ışınlarının etkisi gösteriliyor.

Psikosomatik nedenler

Kanserin en önemli kaynağının psikosomatik hastalıklar olduğuna ilişkin görüşler son zamanlarda oldukça yaygın. Kanserle ilgilenen birçok bilim adamı, ruhsal bunalımların, sıkıntıların, endişe ve sinirlenmelerin kansere yol açtığını belirtiyorlar. Kırsal kesimde basit ve endişesiz hayat sürenlere oranla, kentlerde oturup gerilimli bir yaşam sürmek zorunda kalanların daha çok kansere yakalanmaları, bu görüşün en büyük kanıtı olarak kabul ediliyor.

İtalya'da yaşayan Alman doktor **Ryke Geerd Hammer,** bu görüşün temsilcilerinden. 500 kanserli hasta üzerinde inceleme yapan Dr. Hammer'in ulaştığı sonuçlar şöyle: *"1- Bir kişi, kendisini toplumdan tamamıyla izole edilmiş hissettiği anda kanser hücreleri oluşmaya başlar. Tümörün oluşması, hastanın genel sağlık düzeninin bozulmasıyla eşzamanlıdır. 2- Ruhsal bunalımın niteliği, kanser tümörünün yerini belirler. 3- Hastalığın seyri, ruhsal bunalımın seyrine bağlı olarak ilerler ya da geriler."* Dr. Hammer'e göre kanserin en çok görüldüğü insanlar, kanserden en çok korkanlardır. Dr. Hammer, şöyle söylüyor: *"Ruhsal bunalımımız sona erdiği anda, kanserli tümörün büyümesi de sona erecektir."*

Ünlü şifacı **Harry Edwards** da, kanserin fiziksel değil, ruhsal problemlerden kaynaklandığını söylüyor ve hastalar için şöyle bir genelleme yapıyor: *"1- Kanserde iyileşmeye doğru giden hastalar genellikle şu veya bu şekilde bir ruhsal tedavi görmüşlerdir. 2- Hastanın tüm yaşamı gözden geçirildiğinde, fiziksel veya ruhsal açıdan bir uyumsuzluğun var olduğu görülecektir."*

Virüs faktörü

Kanserin nedenine ilişkin bir başka düşünce de, virüslerin bu hastalığa yol açtığıdır. Nezle,

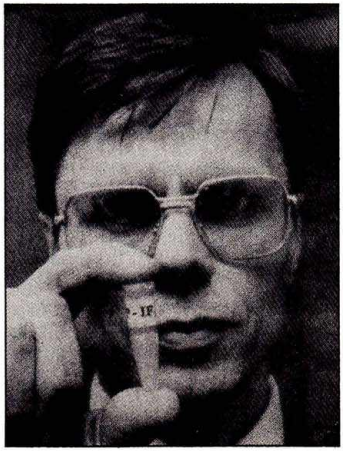

Kansere karşı etkili bir ilaç olarak kabul edilen İnterferon, ilk defa Dr. Karl Rantell tarafından kandan üretilmişti. Fotoğrafta, Dr. Rantell'i ilacı gösterirken görüyorsunuz (sağda).

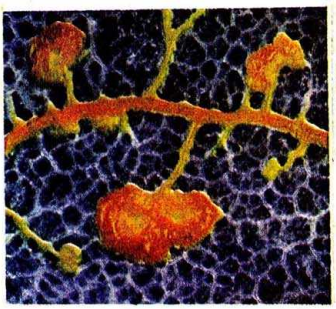

Güneş ışığından ayrılan ultra-viyole ışınları altında yapıları değişen hücreler. Önce etraflarında ince zarlar oluşuyor (solda, üstte). Sonra, sporların çevrelerince bulutsular meydana çıkıyor (üstte ortada). Sonunda, ortaya yepyeni bir mikro-organizma çıkıyor (sağda, üstte).

grip gibi hastalıklara neden olan virüsler, protein kristallerinden oluşmuş mikroplardır. 1910'lardan beri virüslerin hayvanlarda bazı tür kanserler meydana getirdiği saptanmıştır. İnsanlarda ise bazı tür kan kanseri, gırtlak kanseri, lenf bezleri kanseri dışında, tüm kanserlerde neden oldukları ve kanseri oluşturan dokunun etkeni mi, yoksa onunla beraber olan bir konuk mu oldukları kesinlikle çözümlenmiş değinlidir.

Lyon Uluslararası Kanser Araştırmaları Merkezi tarafından gerçekleştirilen ve Prof. **Jean Bernard**'ın Bilimler Akademisi'ne sunduğu salgın hastalıklarla ilgili bir inceleme, çocuklarda görülen bu tür kanser olan "burkit lemfomu" ile "epsteinber virüsü" denilen bir virüs arasında bağlantı kurulabilmesini sağlamıştır. Bazı kanserlere virüslerin yol açtığı yolundaki varsayımı güçlendiren bu buluş, bazı kanser tiplerinin, bunlara yol açan bazı virüs tiplerine karşı aşı uygulanmasıyla önlenebileceğini akla getiriyor.

Dr. Seçkiner Görgün ve statik alan

Bilimin ilerleyişi, genellikle geçmişte kalan ilkelere ve eskimiş bilgilere bağlanarak kendilerini yenileyemeyen birçok tutucu kişiliklerin engellerine rağmen gerçekleşmiştir. Birçok keşfin, başlangıcında ne derecede düşmanca hücuma uğradığını biliyoruz. Bunlara bir yeni örneği de, 1978-79 yıllarında, kanseri tedavi ettiğini basına açıklayan Dr. **Seçkiner Görgün**'ün başına gelenler oluşturuyor.

Dr. Görgün, geliştirdiği yeni bir yöntemle, ölümcül aşamadaki 6 kanserli hastayı, Ankara Numune Hastanesi'nde, birçok uzmanın gözü önünde tedavi etti. Tedavi sonucunda uzmanlar, hastalarda hiçbir kanserli hücreye rastlanmadığını hayretle belirttiler. Dr. Seçkiner Görgün, yöntemini şöyle anlatıyor: *"Amerikalılar, kanser hücrelerinin etrafında bir savunucu koza oluştuğunu, o nedenle hücrelere ulaşılamadığını ileri sürüyorlar. Biz hücre etrafındaki nesnenin koza değil, statik bir elektrik enerjisi alanı olduğuna inanıyoruz. Amerikalılar var olduğuna inandıkları kozayı delmeye çalışıyorlar. Oysa enerji alanı delinemez. Ama statik elektrik alanını, bir başka statik elektrik alanı ortadan kaldırır. Bizim yaptığımız da bu. Ancak, kanser hücrelerinin fonksiyonları sabit değildir, değişkendir. Bu nedenle uygulanacak statik alan da bu hücrelerin fonksiyonları ile paralellik gösterecek biçimde değişken olmalıdır. Kesinlikle herhangi bir ilaca gerek yoktur.*

Hazırladığımız sistemde tüm komuta bölümlerinin birleştiği bir ana bölüm vardır. Bu bölüm, gerekli statik alan değişikliğini yaratır. Böylece hücrenin statik enerji dengesi bozulunca hemen hücre fonksiyonları kaybolur. Bu nedenle de hasta, derhal iyileşmeye yönelir."

Engelleniyor

Numune Hastanesi'nin yetkilileri, tedavi ettiği hastaları iyileştirip normal yaşamlarına döndüren Dr. Görgün'ün yeni sistemini bütünüyle başarılı ve geçerli olarak kabul ediyorlar. Ancak, o dönemin Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı, Üniversite Kurulu'nun açıklamasını beklemeden, Dr. Görgün'ün yönteminin sakıncalı olduğunu iddia etmiş ve yasal olarak engellerin bulunduğunu söylemişti. Dr. Görgün ise cevap olarak şöyle bir açıklamada bulundu: *"Sistemimi bilim kurulu kabul etmeyebilir, bunu doğal karşılarım. Numune Hastanesi'nde oluşturulan bilim kurulu, sistemimi kabul etti, üniversite bilim kurulu ise karşı çıktı. Tabii, üniversiteler bütün buluşları kendileri gerçekleştirmek isterler. Kendilerinden başka hekim ve bilim adamı tanımazlar..."*

Numune Hastanesi Radyoterapi ve Radyobiyoloji Klinik Şefi Dr. **Turhan Temuçin,** olay hakkında şunları söylemişti: *"Bilimde bağnazlığın geçerli olduğu çağımızda bu sonuç doğaldır. Ekibin, ölüm safhasında hastada yaptığı çalışmaları 10 uzman doktorla birlikte izledik. Alınan sonuçlar, bugün bizim ulaşamayacağımız düzeyde ve kesinliktedir. Uzmanlar Kurulumuz, statik alanın hastaya hiçbir zararı olmayacağı açısından hareket ederek, ekibe çalışma olanağı tanıdı."*

Sonradan kendisinden hiç haber alınamayan Dr. Seçkiner Görgün'ü arayan TÜBİTAK ilgilileri, gazetelere şöyle bir ifade verdiler: *"Görgün'ün tedavi ettiği hastalar bugün hayattadır. Doktorumuzun kıymetini bilmeliyiz."* Fakat ne yazık ki, bu kıymet

nedense bilinemedi.

Sovyetler'de kanser tedavisi

Dr. Seçkiner Görgün'ün bulduğuna benzer manyetoterapik tedavi yöntemleri kullanılıyor. Moskova'daki Skifosovski İlk Yardım Araştırma Enstitüsü'nde uygulanan bu yöntemle birçok hastalık iyileştirilebiliyor ve hiçbir yan etkiye de rastlanmıyor. Tam tersine, manyetik alanın insanlar üzerinde son derece olumlu etkisi olduğu da saptanmıştır.

Ruhsal bilgiler ve kanser

İnsan bedeninin çeşitli derecelerde süptilleşen bir yapıya sahip olduğu, yavaş yavaş ortaya çıkarılıyor. Bu süptil yapının ana oluşumu durumunda olan beden çevresindeki biyo-enerjitik yapılanmaların, bugün Kirlian tekniğiyle fotoğrafları çekilebiliyor. Kişinin yaşamında son derece etkin bir rolü olan ve

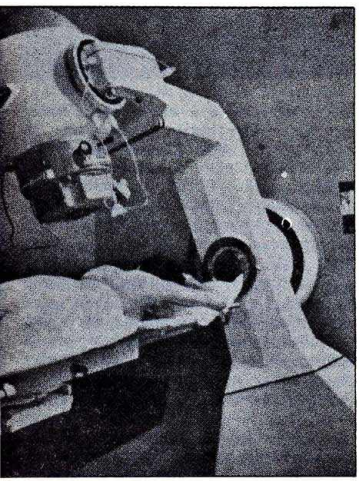

Kanser tedavisinde ışınlardan yararlanılıyor. Cobalt-60 tedavi ünitesi, iç organlardaki kanserli hücrelere karşı kullanılıyor (solda).

aura adını alan bu enerjik alanlar, gerçekte ruhsal bilgilere göre, çok daha süptil kademelerin fizik bedene en yakın bölümlerini oluştururlar ve yukarıdan gelen tesirleri transformasyona uğratırlar. Yaşam içinde insana hâkim olan birçok ruhsal, fiziksel, vs. etki, bu süptil yapıya yansır ve orada birtakım değişimleri oluşturur. Bu değişimlerin aura fotoğraflarıyla saptanması mümkün. Herhangi bir ruhsal sorun içinde olan kişinin biyo-enerjik alanında renk ve yoğunluk değişimleri oluşur. Bu değişimler sonuçta yine bedene yansır ve değişimin niteliğine göre etki gösterir. İnsanın içinde bulunduğu endüstriyel uygarlık içinde, sürekli olarak gerilim altında yaşaması, çoğu zaman fark edilemeyecek şekilde psikosomatik hastalıklara yakalanmasına uygun bir ortam hazırlar. İşte, böylesi bir hastalık, biyo-enerjik alanda olumsuz değişimlere yol açmakta ve bu da fizik bedene yansıyarak çeşitli hastalıkların oluşmasına neden olmaktadır. Kanser olayının da, bu bilgiler çerçevesinde değerlendirildiğinde, aynı süreç içinde oluştuğunu düşünmek yanlış olmaz. Böylece yukarıda belirttiğimiz, kanserin psikosomatik kökenli olduğuna ilişkin varsayım, metapsişik bilgiler açısından en doğru görüş durumundadır.

Bunun en büyük teyidi, Himalayalar'daki Kaşmir ovasında yaşayan Hunza kavmidir. Bu kavim, **Mc Carrison** tarafından keşfedildiğinde, yıllardır kanser dahil, hiçbir hastalığa yakalanmadıkları hayretle öğrenildi. Araştırmacılar, onlar hakkında şöyle söylüyorlardı: *"Her şeyden önce Hunzaların beslenme alışkanlıkları son derece sağlıklı ve düzgün... Ayrıca son derece temiz ve titiz insanlar. Havanın da endüstrileşmemiş kalabalık kentlerin petrol kokuları ve dumanından uzak bulunması da önemli bir etken. Son olarak, Hunzaların ruhen bunalım ve dertlerden arınmış bir toplum olmaları da uzun ömürlü ve sağlıklı olmalarını sağlıyor. Gerçekten de Hunzalar, sağlıkla ilgili hiçbir sorunları olmadan, doğa ile son derece uyum içinde yaşıyorlar."*

Doğaya uyum

Doğaya yapıcı ve uyumlu bir şekilde yaklaşarak kanserden kurtulunabileceğinin bir başka örneği de, Amerikalı Banker **Stan Zundell**'dir. Yıllar önce üzerinde kanser teşhisi konulan Zundell için doktorlar, en çok 2 yılık ömrü kaldığını söylemişlerdi. Zundell, bedenindeki kanser tümörü alındıktan sonra, hastalığını hiç düşünmemeye çalışarak doğaya yöneldi ve dağcılığa başladı. Amerika'nın ve Avrupa'nın ünlü zirvelerine tırmanan Zundell, doğayla uyum süreci içinde, usta bir dağcı da oldu. Doktorların, ömrünü 2 yılla sınırladıkları günden 10 yıl sonra Zundell şöyle söylüyor: *"Dağlar bana güç vermeye başladı. Tırmandıkça kendime olan güvenim arttı. Doğayı yendiğime göre kanseri de yenebilirim, diye düşündüm... Bu arada aklıma gelen her türlü yiyeceği de yiyordum. Dağcılığın yanı sıra, yürüyüş ve kros da yaptım. Şimdi 15-20 yıl daha yaşayabileceğimi sanıyorum."*

Kuşkusuz ki, insanların huzur içinde yaşamaları, uygarlığın getirdiği olumsuz etkileri giderecek ve beşeriyet, yıllar önce olduğu gibi, ancak çok daha bilinçli ve üst düzeyde olmak üzere, doğayla uyum içine girebilecektir. Böylece evrim sürecinde yepyeni bir dönem başlayacaktır. İnsanların doğayı unutmadan yaşayabileceği böylesi bir yapıda, ne bir gerilim, ruhsal sorun, ne de kanser bulunacaktır. Günümüzdeki bilimsel verilerin ışığında bakıldığında bu böylece görülmektedir. İnsanlığın uzun vadeli çıkarı, kuşkusuz ki, eylemlerini doğayı korumak yönünde oluşturmasıdır.

İlginç bir UFO macerası

Korkunç deneyim

Uçandaire olayları içinde Pascagoula karşılaşması, tam anlamıyla klasik bir örnek sayılır. Bu tip bir olayda tanıkların ifadeleri, olayın gerçekliğini kanıtlayıcı öğedir. Ancak Pascagoula karşılaşmasında bir tek tanığın ifadesi söz konusuydu. Aşağıda bu ilginç olayı ayrıntılarıyla okuyacaksınız.

Dr. James Harder (solda) ve Dr. Allen Hynek, Charlie Hickson ve Calvin Parker'la görüştüler. Dr. Harder, onları hipnozla olay anına döndürdü. İki bilim adamı da tanıkların korkunç bir olay yaşadıkları konusunda fikir birliğine vardılar. Olayın ne olduğunu kestiremeseler de, korkutucu bir şeyler olmuştu (üstte).

11 EKİM 1973'te ABD'de, Mississippi-Pascagoula'da 3. türden bir karşılaşma yaşandı. O dönemde, yani 1973 Ekim'inden 1974 Mart'ına kadar sanki bir görünmez kanat, Kuzeybatı Avrupa'yı; İtalya ve İspanya'yı ve özellikle Amerika'yı periyodik olarak dolaşıp aynı türden olaylar yaratıyordu. Dikkati çeken ilk haber, ABD-Pascagoula'dan geldi.

Walker Tersanesi'nde çalışan iki arkadaş, 45 yaşındaki ustabaşı **Charles Hickson** ile 18 yaşındaki **Calvin R. Parker,** o gece unutulmaz bir olay yaşadılar.

Dehşete dönüşen balık avı

O gece iki arkadaş, tersanenin iskelesinde balık avlıyorlardı. Saat 21.00 civarında Hickson'ın balık yemi tükendi. Yenisini almak üzere giderken bir vızıltı duydu. Yukarıya baktığında giderek büyüyen, oval ve grimavi rengi bir cisim gördü. Çok parlaktı ve mavi ışıklar saçıyordu. Yerden hemen hemen 60 cm yükseklikte, havada dalgalanıyordu. Hickson, şöyle anlatıyordu: *"Sanki üst kısmından bir yer açılıyormuş gibiydi. Fakat görünürde kapıya benzer bir yapı yoktu. 3 yaratık çıkarak âdeta havada yüzerek bize doğru geldiler. Çok korkmuştum ve böyle bir şeyin olduğuna inanamıyorum."*

Elleri yengeç kıskacı gibi...

"Yaratıklar bir hayalet kadar solgundular. Yaklaşık 1,5 m boyundaydılar. Ciltleri buruş buruş ve grimsi idi. El yerine daha çok bir yengecin kıskaçlarına ya da kerpetene benzeyen bir organa sahiptiler. Gözlerin yerinde net göremediğim iki yarık olduğunu tahmin ediyorum. Kulakları iki küçük koni şeklinde, burunları da küçük birer nokta halindeydi. Hemen altında ağız yerine geçen bir delik yer alıyordu." Hickson'ın bu şekilde tanımladığı yaratıklar, hayretten sersemlemiş balıkçılara doğru yaklaştılar. Birinden vızıltıya benzer bir ses çıktı. Hickson sesi hatırladı ve *"Biz onları fark etmeden, onlar bizim üstümüzdeydi"* diye düşündü. Korkudan felç olmuştu. Parker da, yaratıklardan biri ona dokunur dokunmaz bayıldı.

Uçandairenin içinde

Bu arada yaratıklardan ikisi, Hickson'ı yerden kaldırarak kol ve bacaklarını oynatmadan araca doğru havada süzüldüler. Hickson tüm duyumlarını ve ağırlığını yitirmişti. Kuvvetle aydınlatılmış bir odaya alındı. Işığın nereden kaynaklandığı belirsizdi. Hickson, Parker'ın da 3. yaratık tarafından bir başka odaya alındığını gördü. Gözleri dışında hareket edebilen yeri yoktu. Her yeri tamamıyla felç olmuştu. Aracın içinde hiçbir yere dokunamayacak şekilde, yatar pozisyonda asılı duruyordu.

Mekanik göz

Hickson bu durumdayken kocaman bir göze benzer bir alet çevresinde yer değiştiriyor; yaklaşık 25 cm uzaklıktan onu inceliyordu. Bu dikkatli muayeninin ardından yaratıklar yeniden ortaya çıktılar. Bir süre sonra da Parker ile Hickson'ı araçtan çıkarıp aldıkları yere bıraktılar. Parker'ın dizleri tutmadığından yere yığıldı. Zaten olay boyunca baygın olduğundan, tüm olayı Hickson anlattı.

"Zarar vermek istemediler"

Hickson ilk ifadesinde, uçandairenin 3 m genişliğinde, 2,5 m boyunda olduğunu, içindekilerin de robotlara benzediğini söyledi. Sanki belli bir amaçları vardı ve ona ulaştılar. Hickson şöyle söylüyordu: *"Bize bir şey iletmeye çalışmadılar. Ve şimdi kesinlikle biliyorum ki, fiziksel olarak zarar vermek istemediler. Fakat bizi yanlarında götüreceklerinden korktum."* Bu ifade, olaydan 1 hafta sonra basına açıklandı. Olay gecesi Hickson ve Parker, gazeteyi aramışlardı fakat o saatte

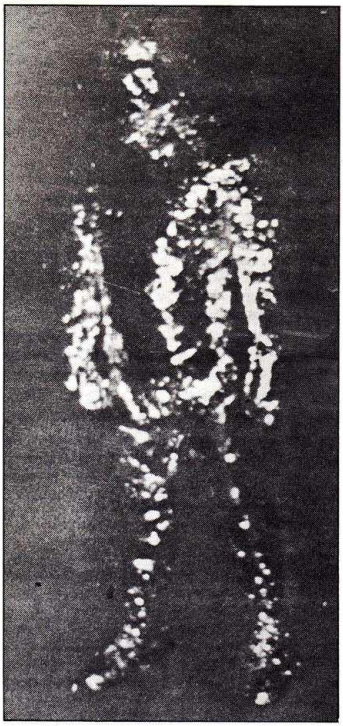

Bir uçandaire yaratığı. Polis müdürü Greenhaw, makinesiyle bu fotoğrafı çekti. Yaratık kaçmaya başlayınca Greenhaw arabasıyla bir süre onu takip etti. Fakat yakalamayı başaramadı (solda).

Calvin Parker, Pascagoula karşılaşmasını yaşadığında 18 yaşındaydı. İnsanımsılardan biri ona dokununca bayıldı ve olayın geri kalan kısmını baygın geçirdi. Sonradan, ağır bir sinir bozukluğu geçirdiği bildirildi (altta).

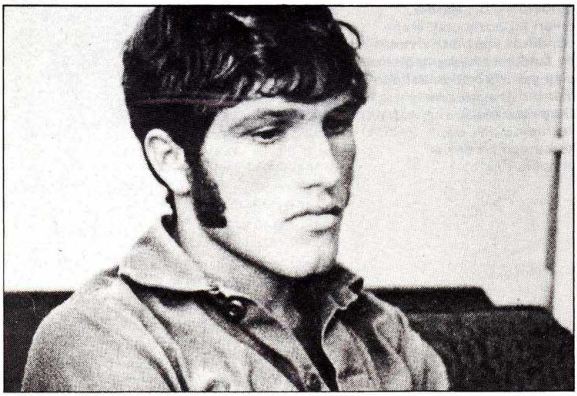

kimse yoktu. Onlar da saat 23.00'te şerifin bürosuna gittiler.

Şerif **Fred Diamond** ve Kaptan **Glen Ryder**, tanıkların iddialarını çürütmek için bildikleri her şeyi yaparak sorguya çektiler. Fakat sonuç alamadılar. Tanıkların ifadeleri teybe kaydediliyordu. Bir ara iki görevli dışarıya çıktılar. Teybi açık unutmuşlardı. Tanıklar olayı aralarında konuşmaya başladılar. Hickson da bir ara dışarı çıktığında Parker, büyük bir içtenlikle dua etmeye başladı. Bantı sonradan dinleyen şerif, balıkçıların öyküsüne inandı.

Sorgulama büyüyor

12 Ekim'de, Mississippi Biloxi'deki Keesler Hava Üssü'nde Hickson ve Parker, radyasyon testine tabi tutuldular. Sonuçta herhangi bir ize rastlanmadı. 14 Ekim Pazar günü tanıklar, Illinois, Evanston'daki Northwestern Üniversitesi'nden Dr. **J. Allen Hynek** ve Dr. **James Harder** ile görüştüler.

Dr. Hynek, Amerikan Hava Kuvvetleri'nin uçandaire olayları konusunda önceki sivil danışmanı idi. Dr. Harder, tanıkları hipnoza sokup olay anına dönmelerini sağladı. İki tanık da aynı korkuyu yeniden yaşadılar. Harder şöyle dedi: *"Çok güçlü bir korku duygusu, pratik olarak, hipnoz altındayken sahte olamaz."* Dr. Hynek de *"Bu adamların çok korkunç bir deneyim geçirmiş olduklarına inanıyorum"* diyordu.

Yalan makinesi de deneniyor

30 Ekim'de Hickson'a New Orleans'taki Pendleton Dedektif Bürosu'nda bu test uygulandı. Parker, ağır bir sinir bozukluğu yaşadığından, o bu teste alınmadı. Yalan makinesinin operatörü **Scott Glasgow,** 2,5 saat boyunca bu yıpratıcı testi uyguladı ve Hickson'ı doğruyu ifade etmeye zorladı. Fakat sonunda onun doğru söylediğini ifade etti.

Tutarsız ifadeler

Hickson'ın deneyimi ona hatırı sayılır bir güncellik sağladı. TV programlarında göründü ve bir kitap yazdı. Ama giderek çeşitli yerlerde ve zamanlarda verdiği ifadeler birbirini tutmamaya başladı. Örneğin, ilk ifadesinde uçandairenin yaklaşık 3 m uzunluğunda olduğunu söylemişti. Oysa ardından gelen ifadelerde bunu 7-10 m olarak değiştirdi. Arada oldukça fark vardı. Hickson'ın yaratıklar tanımı da giderek değişti. Bir TV programında ilk ifadesine ters düşerek gözlerinin olmadığını, burnun altında delik yerine bir yarık bulunduğunu söyledi. Bu değişikliğe gerekçe olarak uzaygemisinin içindeki şiddetli ışıktan gözlerinin zarar gördüğünü gösterdi. Üstelik bu açıklama, olaydan 1 ay sonra yapıldı.

Kuşkusuz, bu tutarsızlıklar, öykünün tümüne karşı bir şüphe uyandırdı. Fakat kimse de açık açık olayı yalanlamadı. Çünkü kanıtları kuvvetlendirici kayıtlar da vardı.

Çeşitli kanıtlar

Pascagoula karşılaşması, kalabalık bir yol

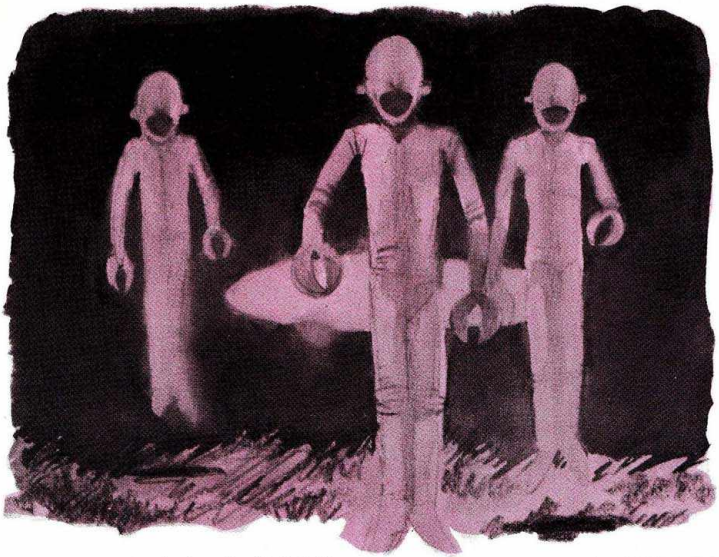

olan 90. Karayolu yakınlarında olduğu halde olayı Hickson ve Parker'dan başkası görmedi. Fakat çevredeki birçok TV sahibi, o saatlerde görüntünün karıştığını haber verdiler.

Ayrıca, olay günü, Georgia'daki Hartwell'e 700 km uzaklıkta, bir rahip, arabasıyla giderken yere inmiş bir uçandaire gördü. İçinden gümüş rengi elbiseler giymiş, beyaz saçlı yaratıklar çıkmıştı. Aynı gece Alabama-Falkwille Polis Müdürü **Greenhaw**'a bir kadın telefon ederek evlerinin yakınındaki tarlaya bir uzaygemisi indiğini iddia etti. Greenhaw, derhal yanına bir fotoğraf makinesi alarak olay yerine gitti.

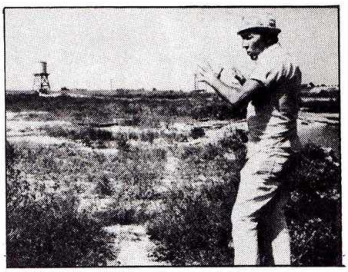

Pascagoula olayının en önemli tanığı, Charlie Hickson'dı. Şüphesiz, onun olayla ilgili anlatımları ve öyküsü çeşitli yönlerden incelendiğinde, ortaya daha birçok soru çıkıyordu (sağda).

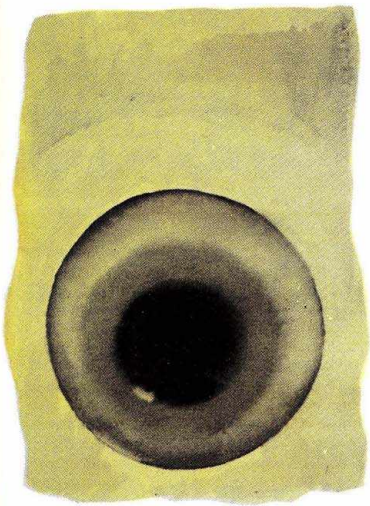

Fotoğraftaki uzaylı

Yolun bir kenarında, Greenhaw ve uzaylı karşılaşıverdiler. Yaratık, sanki alüminyum foil kâğıda sarınmış gibiydi. Greenhaw, art arda 4 poz aldı. Yaratık kaçmaya başladı. Greenhaw onu yakalayamadı. Bu da, aslında ne olduğu tümüyle açıklığa kavuşmayan bir uzun öykünün sonu oldu.

Kuzuculu'da mucize suyu

Hatay'da bulunan bir pınarın suyunu içenler, mucizevi şekilde iyileşiyorlar. Felçliler ayağa kalkıyorlar, mide hastaları düzeliyorlar, cilt hastaları iyileşiyorlar. Hatta, bu su ile yapılan merhem, cilt bakımında kullanılıyor. Fatih Alphan'ın röportajını, Ata Nirun derledi ve kutsal su olaylarını inceledi.

ÇUKUROVA'NIN BİRÇOK yerinde, şifalı suların çıktığı kaynaklar ve kaplıcalar bulunuyor. Örneğin, Ceyhan yakınındaki Yılanlıkale'nin hemen altında, cilt hastalıklarına iyi gelen Kokarca kaplıcası bulunuyor. Erzin içmeleri iç hastalıklarına iyi gelirken, Haruniye kaplıcalarındaki su, kadın hastalıklarına, cilt hastalıklarına ve romatizmaya iyi geliyor. Bir diğer ilginç kaynak, Silifke Narlıkuyu'da. Bu suda, **Kleopatra**'nın yıkandığına inanıldığı için, adına "Güzellik suyu" denmiş. Burası, halen bir müze halinde kullanılıyor.

Tüm bu şifalı sular ya da kaplıcalar, bulundukları bölgelerde yoğun bir ilgi alanı oluşturuyorlar. Yakın yerlerden gelen birçok hasta, dertlerine buralarda çare arıyorlar. Bu olay, Anadolu'nun hemen her yerinde görülen alışılmış bir olay. Ama, son günlerde ortaya çıkan yeni bir su kaynağı, bunların tümünü toplumsal yönden aştı.

Doğal merhem

Bilinmeyen Adana yetkilisi **Fatih Alphan,** olayı yerinde inceledi. Bu kaynak, Hatay, Dörtyol'a bağlı, Kuzuculu kasabasının Şıhmahmut Mahallesi'nde bulunuyor. Kaynağın bulunduğu yer, dağlık bir arazi ve bir çiftçiye ait. Belirtildiğine göre su, saç dökülmesine, mide ülserine, egzama ve sedef hastalıklarına iyi geliyor. Ayrıca, bu su zeytinyağı ile karıştırılıyor ve cilt bakımında kullanılıyor. Su, zeytinyağı ile karıştırılırsa, bir tür likit merhem halini alıyor.

Suyu bulan kişinin adı, **Fatma Koca.** Koca, suyu buluşunu ve gelişen olayları şöyle anlatıyor: *"Benim ve oğlumun yüzünde, bir türlü iyileşmeyen iltihaplı yaralar vardı. Doktorlara gittik, birçok ilaç verildi ama hiçbiri yararlı olamadı. O kadar ki, sonunda yaşamımızdan bezdik. Bir gün, oğlum koyunlarımızı otlatmaya götürdü. Otlak yerinde, çeşitli su kanalları vardır ama, dolaşırken o güne kadar rastlamadığı küçük bir pınar bulmuş."*

1 haftada sonuç alınıyor

"Pınarın suyundan içmiş ve çok lezzetli bulmuş. Sonra, oraya alışmış ve her otlağa çıkışında o pınara gidip, suyundan içmiş ve elini yüzünü yıkamış. Aradan en fazla 1 hafta kadar bir zaman geçmişti sanıyorum. Bir gün, yüzü dikkatimi çekti. Yüzündeki sivilceler ve yaralar kapanmaya yüz tutuyordu. Yakından inceledim, gerçekten iyileşiyorlardı. Kendisine, bu işin nasıl olduğunu sordum, herhalde o pınardandır, dedi. Ne pınarı diye sordum. Olayı anlattı ve beni alarak oraya götürdü, yerini gösterdi.

Pınarın yeri, evimizden pek uzak değil. Ben de oraya gelip gitmeye başladım ve su aldım. O suyu içiyor, o suyla aptes alıyordum. Benim de bazı rahatsızlıklarım vardı. Kısa zamanda bu rahatsızlıklarımda düzelme başladı, epey rahatladım. Bir gün, komşularımız bendeki iyileşmeleri fark ettiler ve 'Bunca yıldır bir türlü iyileşmeyen bu rahatsızlık nasıl geçti? Oğlun nasıl iyileşti?' diye sordular. Olayı onlara da anlattım. Çevredeki tüm komşular da, pınara gidip gelmeye başladılar. Birçok hasta, süratle iyileşmeye başladı, herkes birbirine anlatıyordu. Bu hızlı iyileşmeler ve suyun yararı çok kısa zamanda duyuldu ve haber çevreye yayıldı. İşte, o günden sonra binlerce insan buraya akın etmeye başladı."

Mineralce zengin

Gerçekten de Fatma Koca'nın anlattıkları,

Kuzuculu'daki şifalı su ile tedavi edilen hasta bir çocuk. Su, çıbanların ve yaraların üzerine sürülüyor. İddialara göre, bir zaman sonra iyileşme başlıyor (üstte).

tam olarak olayı anlatmaya yetmiyor. İnsanlar, dertlerine bir çare bulmak amacıyla, akın akın pınara koşuyorlar. Kuzuculu Belediye Başkanı **Zühtü Çelebi,** suyla ilgili olarak şunları söyledi:

"Suyun etkisi ve sonuçları tartışılmaz bir düzeye ulaşınca olayla ilgilendim. Sudan örnekler alarak tahlil yaptırdım. Tahliller, İskenderun Demir-Çelik'te, Adana'da ve Ankara'da yapıldı. Raporları hâlâ saklıyorum. Bu raporlara göre, suyun bileşiminde, olağanüstü bir şey yok. Su içilebilir nitelikte, içinde zararlı olabilecek hiçbir şey yok. Bol miktarda potasyum, sodyum ve kalsiyum bulunuyor."

Fazlası zararlı

"Yalnız, Ankara'dan gelen raporda dikkat çeken bir not vardı. Bir fincan suda, 8 aspirin gücünün ya da etkisinin bulunduğu yazılıydı. Bilimsel olarak, bu suda zararlı olabilecek hiçbir şey yok ama, bana gelen haberlere bakılırsa, sudan fazla içen bazı kişiler, komaya benzer bir rahatsızlık geçirmişler. Bu önemli bir olay. Demek ki, suyun belli bir etkisi var. Aynen ilaçlar gibi, ama, dozu fazla kaçırılırsa dokunabiliyor ve o zaman tabii zararlı oluyor.

Dileğim, Sağlık Bakanlığı'nın bu konu ile ilgilenmesidir. Suyun tam anlamı ile incelenerek, hangi hastalıklarda ne kadar süreyle ve ne miktarlarda içilmesi gerektiği belirlenerek rapor edilmeli ve halk bu şifalı suyu, ancak bu yönlendirmeden sonra kullanmalıdır. O zaman, çok daha fazla yararlı olacaktır."

Kuyruklar oluşuyor

Pınarın çevresine bakıldığında, halkın kitleler halinde buraya geldiği görülüyor. Saatlerce sıralarda bekliyorlar ve tabii birçok gereksinmeleri oluyor. Yetkililer, bu gereksinmeleri karşılamakta güçlük çekiyorlar. Birçok insan, geceleri su kuyruğunda sabahlamak zorunda kalıyorlar. Yanlarında getirdikleri battaniye-

Kuzuculu Belediye Başkanı Zühtü Çelebi. Çelebi, suyu tahlil ettirdiğini ve bir fincan suda, 8 aspirin etkisinin bulunduğunu söylüyor. Başkana göre, devlet burası ile daha yakından ilgilenmeli (en altta).

lerin altında, soğuktan korunmak zorunda kalıyorlar. Aralarında ağır hastalar da var. Onların daha çok hastalanmaları olasılığı akla geliyor. Kasaba yetkilileri, Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndan kredi alarak, hastane benzeri bir tesis yapmayı planlıyorlar.

Belediye Başkan Yardımcısı **Necati Menteşeoğlu,** genellikle zamanını burada geçirdiğini belirtiyor. Vatandaşlara, sürekli olarak yardımcı olmaya çalıştığını söylüyor. Menteşeoğlu, suyun hemen oracıkta kullanıldığını ve birçok hastanın pınarın yanında, gözleri önünde hemen iyileştiğini gördüğünü söyledi.

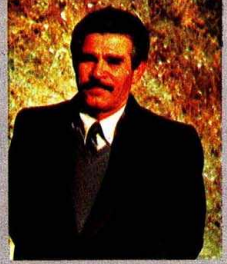

Tedavi takviyesi: İnanç

Belediye, suyun dağıtımındaki kargaşayı önlemek ve düzeni sağlamak amacıyla, buraya görevli bir zabıta memuru koymuş. Memur **Ali Öz,** sağ ayağı felçli bir hastanın, pınara gelip, birkaç gün kaldıktan sonra ayağa kalkarak gittiğini gördüğünü belirtiyor. Su kuyruğunda bekleyenlerden **Yaşar Korkut,** şöyle diyordu: *"Benim midemde ülser var, yıllardır bu hastalığı çekerim. Doğru dürüst hiçbir şey yiyemiyordum. Burayı duyup, geldim. Sudan yararlanmaya başladığımdan beri, canımın istediği her şeyi yiyip içiyorum. Hiçbir şey, midemi rahatsız etmiyor. Hiçbir rahatsızlık duymadığım gibi, her geçen gün daha çok iyileştiğimi hissediyorum."*

Dikkat çeken bir nokta var: Kuyrukta bekleyenlerin tümü, suyun kendilerine ya da hasta yakınlarına iyi geleceği kanısındalar. Bu kesin inanç, tedavilerde büyük oranda etkili oluyor. Suyun, belli bir mineral etki taşıdığı tartışılmaz ama, burada, inancın rolü çok büyük. Halkın büyük bir kısmı, suyun mucizevi bir nitelik taşıdığına kesin olarak inanıyorlar.

Tüm dünyada rastlanıyor

Bu tür bir şifalı su ile ilgili bilgiyi, **Erich von Däniken, Tanrıların Mucizeleri** adlı kitabında veriyor. Sözünü ettiği şifalı su, Hıristiyanlığın ünlü hac merkezlerinden olan Lourdes'dedir. Lourdes, Fransa'da Pirene Dağları'ndadır. Buraya her yıl yaklaşık 5 milyon insan gelir. Lourdes'e öylesine yüklü bir talep vardır ki, geceleri sokaklarda kalabalıktan yürüyecek yer bulunmaz. Däniken, gördüğü olayı şöyle anlatıyor: *"Sıralar halinde mucizeye inananlar ve şifa arayanlar sabırla bekliyorlar. Tek amaç, şişelerin ve bidonların kutsal suyla doldurulması.*

Su, duvara konmuş musluklardan akıyor. Halk, genellikle hemen suyu içiyor, bir kısmı da, baş ve ayaklarına sürmek için avuçlarına topluyorlar. İnsanların yüzlerinde coşku, tapınma duygusu ve mucizeye yakın olmanın verdiği bir gurur okunuyor. 10 litrelik dev bidonlara su dolduruyorlar. Bu kadar su almak acaba ne için? Uzun süre mi kullanıyorlar? Yoksa başkalarına dağıtmayı mı amaçlıyorlar?"

Aslında sıradan bir su

Bu tür hac yerlerinde bulunan kutsal suların çoğu, hemen hemen Kuzuculu'da olduğu gibi, birdenbire ortaya çıkmışlardır. Lourdes'deki mucizevi su için, fiziksel ve kimyasal bir analiz yapıldı. Bu analizi yapan, Fransız Hidroloji Enstitüsü, 8 Ekim 1964'te sonuçları açıkladı: *"Sudaki PH değeri hemen hemen nötrdür. Serbest karbondioksit miktarı çok az. Gaz şeklinde karbondioksit mevcut değil. Suyun ortalama sertlik derecesi, yaklaşık 14. Hafif mineraller, özellikle kalsiyum karbonat var. Sülfat ve klorid içeriği çok düşük. Eriyebilen demir ve organik madde içeriği normal.*

İnşaat ve kanalizasyon artığı yok."

Sonuçta, görülüyor ki, bu banyo tedavisinde etkili olamayacak türden tamamen normal bir içme suyudur. Däniken'e göre, bu tür mucizevi iyileşmelerin tek nedeni, inanç ve telkin gücüdür. Acaba, gerçekten öyle mi?

"Hayal gücü, doğaya hükmeder"

Bundan 450 yıl önce, bilim adamı ve düşünür **Paracelsus**, bu konuyu ele almış ve ortaya ilginç görüşler atmıştı. Paracelsus'a göre, insan hayal gücüne bağlıdır. Görünmeyen, kavranamayan bu hayal gücü, sanki bir maddeymiş gibi, madde içinde ve madde aracılığı ile iş görür. Bu hayal gücü, rahatsızlıklara, korkunç hastalıklara neden olabileceği gibi, mutluluk ve sağlığın da nedeni olabilir. Hayal gücü, doğadan üstündür ve ona hükmeder. Bu güç, iç yapının derinliklerinde, öylesine değişimlere neden olur ki, bilinen hiçbir fizik kural, etkili olamaz.

Bunun sonucu olarak, pek çok olay, doktor için yetersiz kalır. Hayal gücü ne oranda ise, doktorun etkisi de o kadar azdır. Bu nedenle, birçok insan, inanç sayesinde sağlıklı yaşarlar, sağlıklarını kazanırlarken, bazıları ise hasta olurlar. İşte, bu hayal gücüyle hem mucizelere, hem de ilaçlara olan inanç gücüyle aşılamayacak hemen hiçbir engel, hiçbir dert yok gibidir. Däniken'in ve Paracelsus'un yaklaşımları, çok düşündürücü. Ama, yine de mucize yaratan su olaylarını açıklıyor sayılmazlar. Çünkü, ortada gerçekten farklı olaylar ve belirtiler var. Örneğin, gerçekten inanç taşımalarına ve bir olumlu sonuç almak için çırpınmalarına ve litrelerce su içmelerine rağmen, bir türlü iyileşemeyen insanlar da görülüyor. Bunun açıklaması nedir? Nasıl oluyor da, aynı inanç düzeyine sahip olmalarına rağmen, iki insandan biri iyileşiyor da, diğeri iyileşemiyor.

Öyleyse, bu aşamada bir başka alana geçmek gerekiyor. Bu da tamamen, ruhsal varlığın kapasitesine veya vibrasyonlarına bağlı olsa gerek. Bazı spiritüalistler, bu tür mucizevi etkilerin alınabilmesi için, aynı frekansta bulunmak gerektiğini, özellikle vurguluyorlar.

Eğer bu tez geçerli ise, o zaman mucize tedavilerinin tümünde aynı olguyu aramak gerek. Bu da mümkün, çünkü, örneğin Filipinler'de elle ameliyat olaylarında, ameliyat geçirip de bir türlü iyileşemeyenlere de rastlanıyor. Hatta, daha da ağırlaşan hastalar bile var.

Olaylara bu mantıkla bakılırsa, Kuzuculu Belediye Başkanı Zühtü Çelebi'nin *"Çok su içip hastalananlar var"* demesi de anlam kazanabilir. Yine de, olaylara geniş açıdan bakmak gerek, ama daha da önemlisi, bu tür yerlerle devletin daha yakından ilgilenmesidir. Böylece, şifa bulmak için, Kuzuculu'ya koşanlar, daha rahat ortamlar içerisinde, dertlerine çare arayacaklardır.

Şifalı suya kavuşmak isteyen halkın düzenini ancak jandarmalar sağlayabiliyor. Bidonlarla saatlerce bekleyen insanlar, ancak bu şekilde su alabiliyorlar (üstte).

Şifalı su ile yapılan merhemi gösteren bir vatandaş. Bu merhem, suya, üçte bir oranında zeytinyağı karıştırılarak yapılıyor. Kullananlara göre, etkisi çok yüksek oluyor (altta).

Kuzuculu'ya gelenler, çoğu zaman geceler boyu beklemek zorunda kalıyorlar. Seyyar köfteciler ve satıcılar, bu insanların yiyecek gereksinmelerini karşılıyorlar (sağda).

Hawaii'de bulunan bir mucize pınarı. Ulaşılması çok güç olan buraya, atla çıkılarak altından geçiliyor. Bu suyla yıkananlar, iyileştiklerini iddia ediyorlar (sağda).

Zaman ve mekânın ötesinden gelen ses:

Haberci rüyalar

Beynin, uyku sırasında zaman ve mekânı aşarak birtakım mesajlar alabildiği söyleniyor. Bu da bize rüyalar halinde yansıyor. Aşağıdaki yazıda, haberci rüyalara ilişkin ilginç örnekler okuyacaksınız.

1947'DE BİR SABAH **Ray Robinson** aniden silkinerek uyandı. O gün **Jimmy Doyle** ile ağır sıklette bir şampiyonluk maçı yapacaktı. O gece gördüğü rüya açık bir haber niteliğini taşıyordu. Rüyasını şöyle anlatıyordu:

"Doyle ile birlikte ringte bulunuyordum, hedefi bulan birkaç yumrukla onu sarsmıştım, donuk bakışlarla bir süre sendeledikten sonra, yere yığılıverdi. Bense ne yapmam gerektiğini kestiremedim, şaşkın şaşkın bakıyordum. Hakem 10'a kadar saymak üzere rakibime yaklaşmıştı. Doyle ise hareketsiz yatıyordu. Seyirciler bağırıyorlardı: 'Öldü... Öldü...' "

Robinson, gördüğü bu rüya yüzünden dehşete kapılmıştı. Antrenörü **George Ginford** ve menajeri **Larry Atkins** ise böyle bir olayın budalalıktan başka bir şey olamayacağını söylüyorlardı. Atkins, *"Gülünç olma"* diyordu, *"Rüyalar gerçekleşmez, eğer aksi olsaydı çoktan milyoner olurdun."* Robinson kararından vazgeçecek gibi değildi. Son anda çağırılan bu rahip, nihayet onu ikna ederek ringe çıkmasını sağlamıştı.

darkmalt - www.cizgilikitap.com

Rüya gerçekleşiyor

Aynı gün akşamı, şampiyon ile rakibi 7 raunt boyunca yumruklaştılar. 8. rauntta Robinson rakibinin bir açığını yakaladı: Doyle'u midesine ve yüzüne indirdiği iki yumrukla sersemlettikten sonra, çenesine indirdiği sol kroşe ile yere serdi. Doyle, devrilen bir ağaç benzeri yere yığılırken başını yere vurmuştu. Robinson ayakta duruyordu ve tıpkı rüyada olduğu gibi ona bakıyordu. Hakem 4'e kadar saydığında Doyle ulaşılması imkânsız bir destek aramak için kımıldadı ve tekrar yığıldı. Boksör, ertesi gün öğleden sonra ölmüştü.

Mesajı kim veriyor?

Bunun gibi birçok hikâye, geçmiş zamanlardan beri halk dilinde yer almaktadır. Buna rağmen uyuyan beynin akıl almaz tiyatrosunda rüyayı görenin hem seyirci, hem oyuncu olması, bütünün sadece tek bir görüntüsüdür. Hafızadan derin etkiler alan rüyalar, hafızadan çok daha öte anlamlar taşırlar. Olaylar gerçek dışı mekânlarda oluşmasına rağmen, çoğu zaman geleceğe yönelik bilgiler ortaya koyarlar. Hayal gücüne bağlı rüyalar, uyanıklık halinde gerçekleşen hayallere nazaran oldukça kontrolsüz ve duygusal tansiyon ile yüklü olduklarından, daha canlı görünürler. Günlük realitelere her ne kadar uymasalar da, garip bir şekilde çoğu zaman gerçeği yansıtmaktadırlar. Öyleyse insanların rüyaları mesaj olarak nitelendirmeleri doğaldır. Peki bu mesaj nereden geliyor? Bizden mi? Başka zihinlerden mi? Tanrılardan mı? Ölülerden mi? Her şeyden önemlisi, kaynağı ne olursa

Tarih boyunca, birçok ünlü devlet adamı, haberci rüyalardan etkilendiler. Hitler, I. Dünya Savaşı sırasında bir onbaşı iken, rüyasında yaralandığını görmüştü, gerçekten de ertesi gün yaralandı. Arşidük Ferdinant ve Abraham Lincoln, ölümlerinin birer suikastla olacağının rüyasını önceden görmüşlerdir. Jül Sezar'a ise, karısı Calpurnia, öldürüleceğini rüyasında gördüğünü ve senatoya gitmemesini söylemişti.

olsun, bu mesajları en iyi şekilde nasıl yorumlayabiliriz? Tarih bu konuda örneklerle dolu: Rüyalarında mısra düşüren şairler, konu kuran yazarlar, melodi yakalayan müzisyenler, gerçekleri keşfeden bilim adamları, uyanıklık halinde ulaşamadıkları bilgiler elde etmişlerdir. Bu olayların çeşitli örneklerine ilk sayılarımızda yer vermiştik. Sonuç olarak, görünürde bilinçsiz hayal gücü ile düşünce sentezi olan rüyalar, çoğu kez orijinal bir hamle oluşturmaktadır.

Roman yazdıran rüya

Yazar **Robert Louis Stevenson,** edebi birçok eserini uyanıklık hali ile rüya arasındaki aktif ilişkiye borçlu olduğunu söylüyordu: Bir gece önce gördüğü rüyayı ertesi gece kaldığı yerden görmeye devam ederek, konularda bir süreklilik oluşturabildiğini, yaşamak için para kazanması gerektiğinde istediği gibi hikâyelerin kurgularını rüyalarında görebildiğini belirtiyordu. **Doktor Jekyll** ve **Mr. Hyde'ın Garip Vakası** da, gördüğü rüyalardan birinde ortaya çıkmıştır. Yazar bunun üzerine insanı kemiren çift kişilik yapısıyla ilgili o keskin duyguyu açıklamaya çalışan bir tema oluşturmayı uzun süre denediğini yazmıştır. Sanki emir almışçasına özellikle Hyde'ın, takipçileri önünde bir toz yutarak değişime uğradığı sahneyi görüntüleyen Stevenson'ın bilinçaltı, söz konusu romanı yaratmıştır.

Anlaşılması zor

Yazdığı organik kimya eseriyle ilgili başlık araştıran bir bilim adamı ise, bir gece olağanüstü bir ilhamla uyanmıştı: *"Cevap arayan on iki adet yatak başlığı."* Filozof **William James** de bir gece yataktan fırlayarak hemen yazıya geçirdiği bir dörtlükle nihayet kâinatın sırrını çözdüğüne inanmıştı. Dörtlük, şöyleydi:

"Higamus, Hogame, (Kadınlar monogamdır). Hogamus, Higami, (Erkekler poligamdır)."

Acaba bu tür rüyalar, rüyayı görenin kendi kendine gönderdiği mesajlar mıdır? Günümüzde bu teori, kuşkusuz, çoğunluk tarafından geçerli sayılıyor. Nitekim zihnin sınırları dışında bir romanın yazılabilmesi ya da bilimsel bir sırrın çözülebilmesi anlaşılması zor bir olaydır. Ancak görünürde gelecekle ilgili bilgiler söz konusu olduğunda, sorun daha da çıkmaza girmektedir. Eğer bu tür rüyalar fiilen gerçekleşirse, rüyayı gören kişinin zihninde dış etkilerin görünmesi mantıklı gelebilir.

Rüyasına gazetede rastlıyor

İngiliz havacılığının öncüsü aeroonetik mühendisi **J. W. Dunne** kültürlü ve güvenilir bir insandı. Dunne, gelecekle ilgili birçok rüya gördüğünü iddia ediyordu. İngiliz-Boer savaşında Güney Afrika'da alayı ile birlikte kamp kurduğu sıralarda, sonradan büyük yankı uyandıracak olan kitabında öykülendireceği bir rüya görmüştür. Bu rüyada bir tepe üzerinde bulunurken lav fışkırmak üzere olan bir yanardağa dehşetle bakıyordu. Etrafındaki

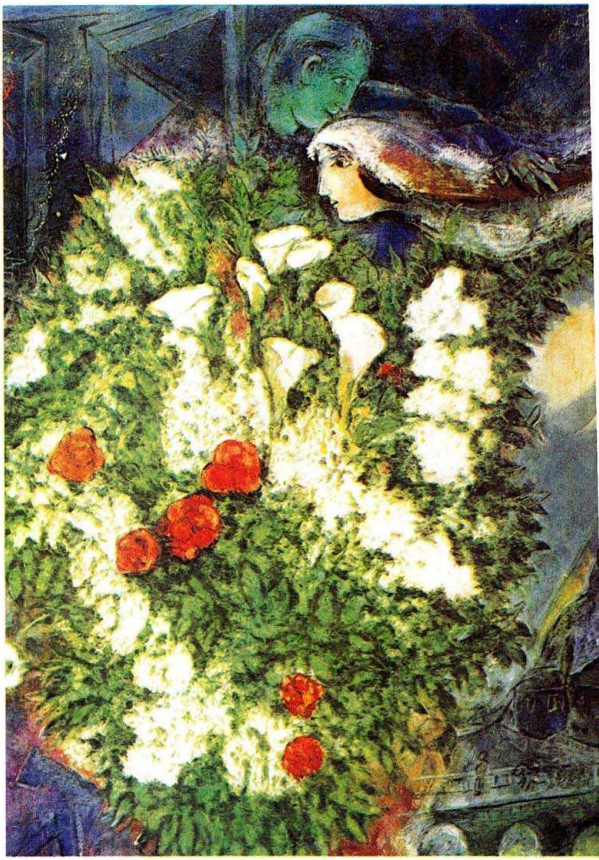

Rüya, bilinçaltından derin etkiler alır. Ama, çok daha ötelerde anlamlar taşır. Olaylar, çoğu zaman gerçekdışı mekânlarda oluşmasına rağmen, geleceğe yönelik bilgiler ortaya koyarlar. İlginçtir, birçok rüya, günlük realitelere uygun değillerdir ama aslında gerçekleri yansıtırlar (üstte).

zeminden sürekli buhar çıkmaktaydı. Daha sonra Dunne, yakınlarda bulunan bir adadaki Fransız yetkililerine, zorda olan 4.000 kişilik bir birliğe yardım için gemiler göndermeleri gerektiğini söyleyerek ümitsizce yalvarıyordu. Uyandığı zaman hâlâ yalvarmaya devam etmekteydi. Sonradan kampa gelen İngiliz gazetelerinde, Dunne'nin gördüğü rüyayı andıran bir haber yer alıyordu. **Daily Telegraph,** haberi büyük başlıklarla *"Martinika'da korkunç bir yanardağ patlaması"* şeklinde duyuruyordu. Haber kupüründe, Fransız Antil adalarının birinde bir yanardağ patlamasının 40.000 kişinin ölümüne yol açtığı yazmaktaydı; yani Dunne'nin rüyasındaki rakama bir sıfır daha ekleniyordu. Tabii, sağ kalanlar deniz yoluyla kurtarılmıştı.

Gazetelerden mi etkileniyor?

Dostları tarafından bilgili, sağduyu sahibi ve

zeki biri olarak bilinen Dunne, kitabında buna benzer birçok vaka anlatmaktadır. Yine bir gece rüyasında, Sudan'ın Hartum yakınlarında bulunmaktadır. Bu ara kendisine doğru gelen bitkin 3 adam görür. Sorduğu sorulara karşılık, kendilerinin yürüyerek kentten geldiklerini, içlerinden birinin yolculuk sırasında humma yüzünden ölüm tehlikesi geçirdiğini söylerler. Ertesi sabah Daily Telegraph'da, Dunne, Kahire'ye yeni gelen bir İngiliz sefiriyle ilgili haberi okur. Yolculuk sırasında aralarından birinin hummadan öldüğü yazılıdır. Oysa Dunne, olaydan önce söz konusu sefer hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bir başka zaman ise, İskoçya'nın Forth Bridge yakınlarında bir trenin raylardan çıkıp uçuruma düştüğünü rüyasında görür. Bu sefer "Uçan İskoçyalı" adındaki ünlü trenin, Forth Bridge'e yaklaşık 20 kilometre mesafede bir yerde uçuruma yuvarlanması olayı, görüntüden birkaç ay sonra gerçekleşmiştir.

Bazı şüpheci kişiler, Dunne'nin gazetedeki haberleri okuyarak, benzer türdeki olayları rüyasında gördüğüne kendisini inandırdığını iddia ettiler. Hatta kendisine, gördüğü rüyaları Daily Telegraph muhabirlerinden telepati yoluyla alıp almadığını da sordular. Dunne bu iddia üzerinde ciddi bir şekilde düşündü. Ancak, bu varsayımı kabul etse de, gerçekte, geleceği haber eden rüyaların varlığına inanıyordu. Kendi deyimiyle, bunu ispatlayabilmek için, görülen rüyaları telkinle hatırlamaya çalışıp bir kenara yazmak yeterliydi. Bu teorisini incelemek üzere daha sonra yapılan deneyler, kesin bir sonuca ulaşamamıştır.

Carl Gustav Jung, rüyaların fantastik bir sembolizm dünyası ile yorumlanması gerektiğini söylüyordu.

Bir kâbusu sembolize eden bir illüstrasyon. Kâbuslar, çoğu zaman korkularımızdan doğmaktadırlar (altta).

Kötü haberler daha yoğun

Acaba geleceği haber veren rüyalar niçin sürekli ölüm ve felaket konusundadır? Belki de ürpertici ve olağandışı rüyalar aklımızda daha kalıcı oluyorlar. Örneğin, 17. yüzyılın Fransız tiyatro oyuncusu **Champesle,** rüyasında, ölmüş olan annesinin, üzerine eğildiğini görür. Bu senaryonun kendi ölümü ile ilgili olduğunu aniden sezinleyen oyuncu, rüyasını arkadaşlarına anlatır ve kendi cenaze merasimini hazırlatır. Ayin bitince, kiliseden çıkar ve ölür.

Annelerin, rüya yolu ile, hasta ya da ölmek üzere olan oğullarından algıladıkları çarpıcı mesajlardan söz eden hikâyelerin çokluğu göze çarpmaktadır.

1884 yılında, Kuzey Galler'de Bangorlu Bayan **Morris Griffith,** Psişik Araştırmalar Derneği'ne rüyalarından birini anlatır. Bu rüyada, 13 yıl önce o zamanlar Güney Afrika'da bulunan oğlunu ağır hasta olarak görmüş ve heyecanla uyanmıştı. Oğlu rüyasında kendisini çağırıyordu. Bayan Morris, şöyle anlatıyor: *"Ertesi gün boyunca, yoğun bir depresyon yaşadım. Sakat olan kocamı üzmemek için kendisine bu rüyamdan söz etmedim. Garip bir şekilde o da mahzun görünüyordu ve gün boyunca her ikimiz de ağzımıza tek bir lokma*

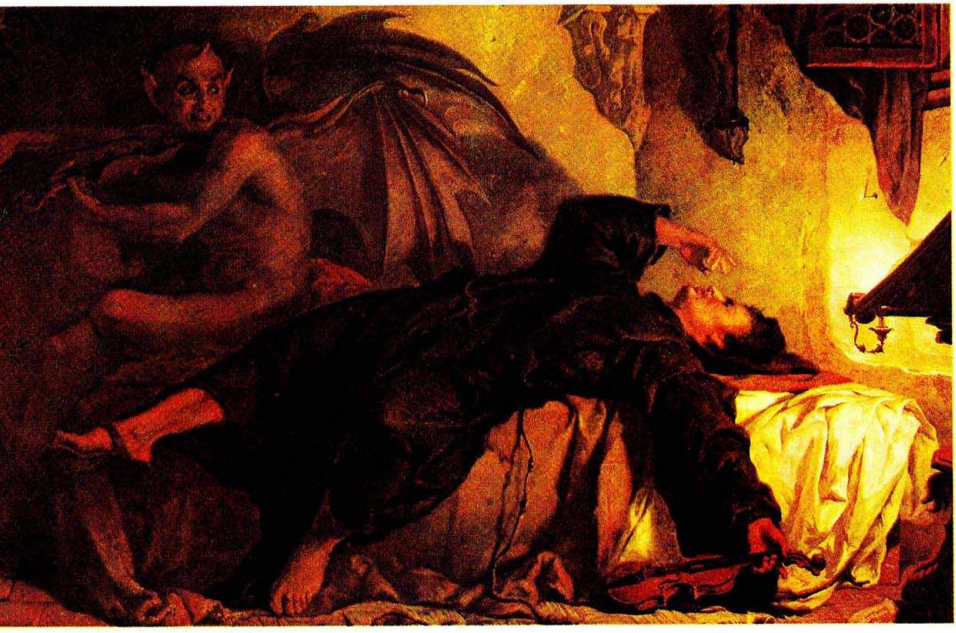

Kabilenin koruyucu sihri: Rüyaların analizi

Malaysia'nın dağlık ormanlarında yaşayan Senoi halkı, çevreleri savaşçı kabilelerle sarılı olmasına rağmen, bu vahşi komşuları tarafından rahatsız ediliyorlar. Sebep oldukça ilginç. Bu halk o kadar barışçı ki, akla, koruyucu bir sihir sahibi oldukları geliyor. Doğru da sayılabilir. Çünkü yaşamları, rüyalar ve yorumları üzerinde kurulu bir felsefe içeriyor.

Rüyalar, Senoi halkının yaşamlarındaki en önemli olayları ve anlık kararları yönlendiren bir unsur niteliği taşıyor. Rüyaların yorumlanması, kabile halkının en önemli faaliyeti olarak biliniyor. Birçok araştırmacının yaptığı incelemeler sonucu, bu halkın sosyal yaşamında şiddetin ve saldırganlığın yeri olmadığı ortaya çıktı.

Yaşamlarının ilk yıllarından başlayarak çocuklar rüyalarını anlatmak için teşvik ediliyorlar. Senoi halkının psikolojik ve sosyal istikrarının kaynağı olduğu sanılan diğer bir olay da, rüyaları denetim altına alabilmek için gerekli tekniğin o yaştaki çocuklara aşılanmasıdır. Araştırmacı **Patricia Garfield**'a göre, bu tekniklerin temelinde 3 ilke vardır: *"Teknolojiye karşı koyup ona hâkim olmak, zevke doğru ilerlemek, olumlu sonuca ulaşmak."*

Tehlikeye karşı koyup ona hâkim olmak ilkesi, rüya gören kişinin korkularını yenmesine yardımcı olur. Örneğin, bir çocuk dehşet içinde rüyasında kaplandan kaçtığını hemen anlatırsa, o rüyayı tekrar yaratılması öğretilir, başarabildiği takdirde ise, saldırı karşısında kaçmadan, kaplana karşı direkt saldırıya geçmesi söylenir. Gerektiği takdirde rüyasında arkadaşlarından yardım isteyebilir, ama asla kaçmaması gerekir. Bu yolla çocuk, kâbusu yapıcı bir kendine güven dersine dönüştürmeyi öğrenir.

İkinci ilke, rüya gören kişinin korkusunu coşkuya çevirebilmektedir: Rüyada boşluğa doğru düşmek hissi, bir Senoi için özgürce ve sarhoşça bir uçuş hissine dönüşebilmektedir. Bu kural özellikle cinsel doyumu cesaretlendirmektedir.

Senoililer, bilinçaltının fantezilerini doğal olarak kabul etmeye başladıkları andan itibaren, rüyaları "ben"i oluşturan birimlerin çeşitli durumlarının yansıması olarak nitelendirmektedirler. Rüya sırasında kişi, yalnız olmalıdır. Hiçbir hareket yasak değildir. Bu şekilde, bastırılmış olan tüm uyarılar tam anlamıyla özgürlüğe ulaşır.

Üçüncü prensip, rüya gören kişinin, kötü durumları kendi adına avantaja dönüştürmesine yardımcı olur. Eğer rüyasında düşman tarafından yaralandıysa, ondan biraz daha güç eksiltiğini düşünerek rahatlayabilir. Psikologlar ve psikiyatristler, günümüzün çağdaş insanının rüyaları Senoililer gibi manipole ederek yaşam biçimini değiştirebileceğini tartışıyorlar.

Bu teorinin savunucularından Kaliforniyalı psikolog **Eric Greenleaf**, Senoililerin tekniğini kullanan bir rüya laboratuvarı kurmuştur. Rüya görenler burada birbirlerine yardım ederek en korkunç kâbuslar karşısında sakin bir tavır takınmayı öğrenmektedirler. Rüyalardaki ürkütücü görüntüler üzerinde fanteziler kurularak rüyalarında tekrar görüntülenmesine çalışılmakta ve bu rüyalarda onlara karşı yapıcı tavır takınılması kazandırılmaktadır. Eğer bu tekniklerin insanların korkularını yenmeye yardım edebildiği sonucu ortaya konulabilirse, rüyalar gerçekten çağdaş insanın can simitleri olabilirler.

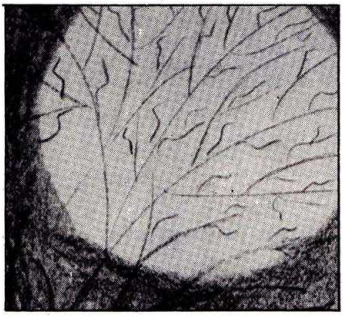

Bir rüya imajinasyonu. Uyandıktan sonra, deneklere hemen çizdirilen bu çizimler, bilimsel çalışmalara büyük oranda ışık tutuyorlar (solda).

almadık. Sonunda kocam masadan şiddette kalkarak, 'Ne pahasına olursa olsun, oğlum eve dönmeli' dedi." Ertesi gün karı-kocaya oğullarından bir mektup gelmişti. Bu mektupta kendisinin şiddetli bir humma geçirdiğini, ancak şimdi daha iyi olduğunu yazıyordu. Aradan iki ay geçtiğinde, ikinci bir mektup geldi ve Bayan Morris'in söz konusu rüyayı gördüğü o gece oğlunun vefat ettiğini öğrendiler. Bu olay, haberci rüyalara iyi bir örnek oluşturuyor. Bu türden olaylara gene değineceğiz.

Günlük yaşamımızın görünmez konukları:

Bilinmeyen güçler

Normalüstü olayların, dikkatle gözlendikleri ve üzerinde durulduklari takdirde, günlük yaşamın içerisinde sürekli olarak yer aldıkları gözlemlenebilir. Araştırmacı-yazar Cevdet Yavuzdoğan, 25 yıl süresince, bu tür olayları bıkmadan izlemiş ve derlemiş. Ata Nirun, kendisi ile görüştü ve anlattığı inanılmaz olayları inceledi.

BİLİNMEYEN OLAYLARIN çeşitliliği ve kapsamları son derece geniş. Bu tür olaylara aslında çok sık rastlanıyor. Spiritolojik, parapsikolojik birçok olay, insanların günlük yaşamlarında sık sık ortaya çıkıyor. Biraz dikkatli olunduğunda, bu tür olayların, günlük yaşam içerisinde sık sık yaşandığı rahatça gözlenebilir. Örneğin, birisi, bir olayı olmadan bir süre önce söyleyiveriyor. Sonra olay aynen gerçekleşince çevresindekiler hayretle başlarını sallıyorlar ama biraz sonra olay unutulup gidiyor. Belki birkaç kişi, olayı başkalarına anlatıyor. Bu konuşma sırasında olayı dinleyenler, hemen benzeri olaylar anlatmaya başlıyorlar. Sonuçta, ortaya bir yığın bu tür öykü çıkıveriyor. Ama tüm bunlar, bir sohbet havasından öteye geçemiyor.

Oysa, normalüstü olayların tümünde ortak bir bilgi sisteminin varlığı ve etkileri açıkça görülüyor. Hemen her olayda, benzer noktalar ve kavramlar var. Daha da ötede, çok ayrı gibi gözüken birçok olayda, kesin bağlamlar izlenebiliyor. Spiritolojik ve parapsikolojik olaylarla ilgili biraz bilgi edinilmeye başlandığında, o zaman bunların önemli oldukları ve aslında insanın gerçek yapısı ile ilgili oldukları anlaşılıyor. Gözlemlenen, anlatılan veya duyulan normalüstü psişik olayların, gerçekte, bir bütün içerisinde ele alınmaları, düşünülmeleri ve hatta izlenmeleri gerekiyor. Ama, her şeyden önce bir ilgi ve merak gerekiyor. İşte, bu ilgi ve meraka sahip nadir insanlardan birisini bu yazıda ele alacağız: **Cevdet Yavuzdoğan.**

Araştırıcı bir kişilik

Kendisi, uzun yıllar gazetecilik ve tiyatroculuk yapmış. Bu iki uğraş sayesinde, çok gezmiş ve çok dinlemiş. Yavuzdoğan'ın bu niteliklerinin üzerine bir de normalüstüne karşı merakı eklenince ortaya ilginç bir kişilik çıkıyor. Bu dinleme, yaşama ve derleme olayının nasıl başladığını şöyle anlatıyor: *"Gizemli olayları derleme merakım 1956 yılında başladı. Bu yıl, benim Anadolu'ya tek başıma ilk çıkış yılımdır. Antalya, Alanya ve Denizli'yi gezmiştim. Sonraki yıllarda ise, tüm Anadolu'yu, Avrupa'nın büyük bir kısmını, Kuzey Afrika'yı ve Kıbrıs'ı uzun süre dolaştım. Aslında, buralara bilinmeyenleri aramak için gitmemiştim.*

Olağanüstü haberci: Bozuk radyo

"Yıllar önce, bir sonbahardı. Uzun bir Anadolu gezisinden sonra, İstanbul'a bekâr evime döndüm. Ben yokken evime hırsız girmiş ve neyim varsa almıştı. Geriye birkaç eski giyim eşyamı, dosyalarımı ve bir de bozuk el radyomu bırakmıştı. Üzüldüm ve çok da sıkıntıya girdim. Asıl önemli olan, sözünü ettiğim bozuk radyom. Elde taşınan, 18x24 bir fotoğraf büyüklüğünde, pilli bir radyo idi. 3 aydır, tamiri olanaksız olduğu için, bir kenara atmıştım. İçindeki piller patlamış ve tüm parçaları oksitlenmişti. Artık ondan ancak bir sabun kabı olabilirdi. Kısacası, kesinlikle çalışmıyordu ve onarılamıyordu.

Bir akşam geç saatte eve geldim. Yorgundum, uyuyakalmışım. Beni kulakları rahatsız edecek kadar yüksek tonda bir müzik sesi uyandırdı. Fırladım, lambayı yaktım ve ağzım açık kaldı. Benim bozuk radyom çalıyordu. Daha şaşkınlığı atamadan bir şey fark ettim. Odamın içi mavi bir duman doluydu. Pantolonumu giyip, hemen üst kata fırladım. Kapıyı yumruklarken, yangın var, diye bağırıyordum. Kapıyı açtılar, beraberce her yeri aradık ama hiçbir şey bulamadık."

Görevi bitince

"Birden aklıma alt kattaki kiracı geldi. Yalnız yaşayan, hastalıklı bir kadındı. Hemen oraya koştuk. Evet, duman oradan geliyordu. Kapıyı kırıp içeri girdik. Kadın, bir piknik tüpünün başında baygın yatıyordu. Tüp yanıyor ve üzerindeki yanmaya başlamış tencereden mavi dumanlar çıkıyordu. Kadın, ocağa yemek koymuş, sonra bayılmıştı. Tenceredeki su bitince önce yemek, sonra da tencere yanmaya başlamıştı. Eğer biraz daha zaman geçse, artık tüp patlayacak ve alevler her yeri saracaktı. Üstelik binanın büyük kısmı ahşaptı.

Kadını hastaneye yolladık. Tüpü ortadan kaldırdık. Tam o anda, birden aklıma radyom geldi. Koşarak yukarı koştum. Radyom, sessiz bir şekilde her zamanki gibi duruyordu. Kurcaladım ama çalışmadı. Sanki görevini yapmış, beni uyandırıp yeniden susmuştu. Olaya bir türlü akıl erdiremedim. Sinirlerim bozuldu, o gece sabaha kadar uyuyamadım. Ertesi gün, radyoyu alıp, İTÜ'de öğretim görevlisi bir arkadaşıma gittim ve olayı anlattım. Güldü, 'Rüya görmüş olmayasın' dedi. Radyoyu ona bıraktım, 3 gün sonra tekrar gittim. Bana şöyle dedi: 'Bu radyoyu kimse çalıştıramaz. Sen bu olayı unut, kimseye de anlatma.' "

Ruhsal korunma

"Acaba o akşam radyoyu çalıştıran neydi? Açıklamak imkânsız. Ama, çok iyi biliyorum. Dumanı gördükten sonra, odadan fırlarken bile sesi hâlâ geliyordu. Üstelik, sesi hiçbir zaman

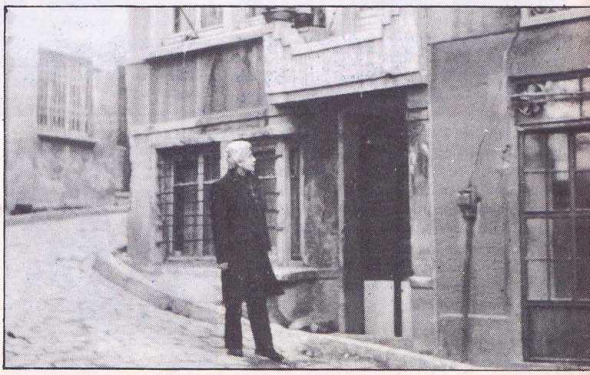

Cevdet Yavuzdoğan, yıllar önce radyo olayını yaşadığı evin önünde duruyor. Belirttiğine göre, o gece, bozuk radyo kendiliğinden çalışmasaydı, Yavuzdoğan, bu evden canlı olarak çıkamayacaktı (altta).

olmadığı kadar net ve gürdü. Şaka bir yana, hayatımı bu radyoya borçluydum. Fakat ne yazık ki, bilim adamı olan dostum olaya bir çözüm bulamadı. İlginçtir, uzun zaman sonra, bu olayı sıradan birine anlattığımda, aldığım cevap çok daha etkili oldu. Bana, 'Cevabı başka yerde arama, sen o olayın nedenini kendinde ara' dedi. Benim inancıma ve bilgime göre, bu sözcüklerde geniş bir anlam yatıyordu. Ama, kesin bir gerçek var, ben o anda korunmuştum, uyarılmıştım ve üstelik başkalarının yaşamlarını da kurtarmıştım."

Yavuzdoğan'ın başından geçen bu olay, spiritualist literatürde "ruhsal korunma" adıyla geçiyor. Uzmanlar, bu tür korunmaların birçok defa görüldüğünü belirtirken, gerçekten de insanın kendi ruhsal varlığının, bu tip olayda etken olduğunu belirtiyorlardı. Olayda, en önemli nokta, Cevdet Yavuzdoğan'ın o anda uykuda olması. Uyku sırasında bedenle ilişkisi çok azalmış olan ruh, tehlike karşısında kendinde var olan manyetik etki ile, odadaki tek elektronik araç olan radyoyu etkilemiş ve bir an için çalıştırabilmiştir. Böylece Yavuzdoğan, ruhsal korunmayla, hem kendini, hem de başkalarının yaşamlarını kurtarmıştır.

darkmalt - www.cizgilikitap.com

Ruh çağırmak oyun değil

Bilinmeyen: *"Bu ilginç olaydan sonra anlatacağını, duyduğunuz başka bir spirit olay var mı?"*

C. Yavuzdoğan: "Evet.

Yıl 1981. Zonguldak Ereğlisi'nin Kepez köyünde, **Vecdi Yavuz** ve **Emin Bayram** adlı iki arkadaş, yanlarına iki kişi daha alarak, ruh çağırmaya karar verirler. Olayı Vecdi Yavuz şöyle anlatıyor: *"Saat 24.00 civarıydı. Alfabenin harflerini kâğıtlara yazarak, yuvarlak biçimde masaya koyduk ve ortasına da ters duran bir fincanı yerleştirdik. Sonra, masaya oturduk, lambanın ışığını kâğıt sarıp azalttık. Deneye önce ben başladım ama, bir şey olmadı. Sonra arkadaşım denedi ve birden fincan hareket etti. O anda odanın buz gibi olduğunu hatırlıyorum. Mevsim yazdı ve hava sıcaktı ama, o anda oda buz gibi oldu."*

Camlar kırılıyor

"Birden paniğe kapıldık. Emin ve diğer arkadaşım fenalaştılar. Hemen birini kaldırıp masadan uzaklaştırdım, banyoya götürüp yüzünü yıkadım. Emin'in durumu daha kötüydü, masaya yığılıp kalmıştı. Yüzünü tokatlayıp, hareket etmesini sağladım. Bu arada, ben de korkudan ve garip bir etkiden dolayı titriyordum. Tam o anda, arkamda bir şangırtı koptu. Mutfak camı kırılmıştı. Ruh, hâlâ odadaydı. O anda, 'Git artık' diye bağırmışım. Sonra, pencereye koştum. Dışarıda camın kırılmasına neden olacak hiçbir şey görülmüyordu. Tekrar masaya döndüm ve şöyle dedim: 'Ey ruh, arkadaşların sinirleri çok zayıf, korkuyoruz, bizi bırak.'

Ellerimiz fincanın üzerinde değildi. Zaten korkudan dokunamıyorduk. Fincan ise, kendiliğinden dolaşarak şunları yazdı: 'Sizi çok sevdim ama Emin'e çok kızdım.' Hemen Emin'e 'Özür dile' dedim. Emin, özür diledi. Fincan gene dolaşarak şöyle yazdı: 'Sizi çok sevdim, bir dakika sonra gideceğim.' Tam o anda, gözüm odanın kapısına ilişti. Kapının kolu kendiliğinden aşağı indi ve kapı yavaş yavaş açıldı. Bir gölgenin dışarı süzüldüğünü ve hole doğru kaybolduğunu açıkça gördük. Emin'e fincanı hemen dolaba kaldırmasını söyledim. O ağır, boğucu etki kaybolmuştu. Dışarı çıkıp yandaki odaya girdiğimde, odadaki tüm eşyaların darmadağın edilmiş olduklarını gördük. Bu olayın korkusu bizlerde yıllarca sürdü."

Vecdi Yavuz ve Emin Bayram. İki arkadaş, 1981 yılında bir ruh çağırma celsesi yaptılar. Gelen ruh, onları ve arkadaşlarını dehşet içinde bıraktı. Hâlâ, olayın korkusunu yaşıyorlar ve kimsenin böyle işlere kalkışmamasını öneriyorlar (üstte).

Bilinmeyen olaylar meraklısı Cevdet Yavuzdoğan. Kendisi 25 yıl boyunca, yüzlerce açıklanamayan olayı derledi. Olayları ortaya koymanın kendisi için yeterli olduğunu belirtiyor ve ekliyor; "Bundan sonrası uzmanların işidir" (altta).

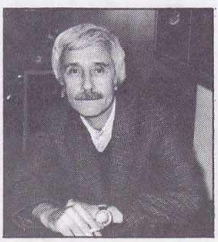

Obsesyon tehlikesi

Cevdet Yavuzdoğan'ın naklettiği bu olay, gerçekten spiritualistlerin uyarılarına ve örneklerine son derece uyuyor. Öncelikle, bu olay mükemmel bir obsesyon ortamıdır. Yani, bedenli bir varlık, bedensiz bir varlık tarafından ele geçirilebilir. Özellikle obsesyon olayı, bu tür ruh çağırma celselerinde sık görülebilen bir olaydır. Araştırmacılar, bilgi, görgü ve seviye yönlerinden geri, bilgi ve gücünü nefsani amaçlarla kullanmayı amaçlayan varlıkların, böyle ortamlardan yararlandıklarını belirtiyorlar. Böyle bir varlık, yaşayan bir insana yavaş yavaş etki yaparak, sonunda onun iradesini felce uğratıyor ve ölüme kadar götürebiliyor.

Yavuzdoğan'ın anlattığı olay ruhçuluk yönünden ders verebilecek nitelikte bir olay. Kendi başından geçen radyo olayı ise, insandaki bilinmeyen güçlerin yeri veya zamanı geldiği anda nasıl kullanılabildiğini ortaya koyuyor. Yavuzdoğan, yaklaşık çeyrek yüzyıl boyunca bu tür yüzlerce olayı derlemiş ve belgelemiş. **Bilinmeyen**, sık sık onun ilginç derlemelerinden yararlanacak.

Metafizik olayların bir bütün içerisinde ele alınmaları, böyle bilgilerin ve ilgili kişilerin artmaları ile çok daha fazla önem kazanacaktır. Konu ile ilgili uzmanlar, o zaman çok daha etkili örnekler bulabilecek ve açıklamalar getirebileceklerdir.

Bilinmeyen AKTÜALİTE

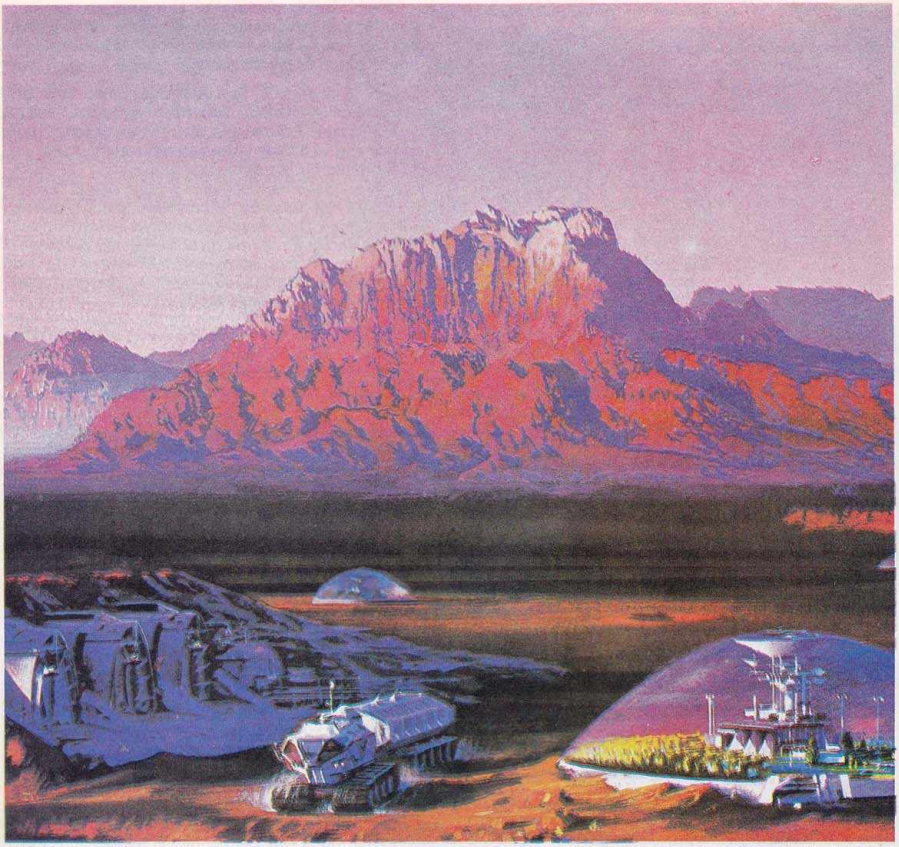

MARS'A GİDECEK GENÇ GÖNÜLLÜLER ARANIYOR

Filmlerde, bilimkurgu kitaplarında rastlanan bir olay nihayet gerçekleşti. **Omni** dergisinin Aralık 1985 sayısında, belki de yüzyılın ilanı yayınlandı. ABD Genç Astronot Programı'nı yürüten konseyin verdiği ilanın başlığı şöyleydi:

"Mars kolonisinin üstün nitelikli erkek ve kadınlara gereksinimi var."

İlanın bir başka yerinde, Mars yüzeyinin ince bir buz tabakası ile kaplı olduğu ve 1 milyon insana yetecek kadar suyun sağlanabileceği belirtiliyor. İlan, şöyle devam ediyor:

"Güneş sisteminin kâşiflerinden veya Mars sakinlerinden biri olmak istemez misiniz? Bir an evvel başvurursanız, buşansa sahip olabilirsiniz. Genç Astronot Programı, kolej ve yüksekokulların bilim dallarından yüksek derece ile mezun olan gençleri bekliyor. Yarının **Kolomb***'ları veya* **Magellan***'ları olabilirsiniz. Kendinizle ilgili geniş bilgiyi bize yazın."*

Verilen adres şöyle: *"Young Astronaut Council P.O. Box 65432 Washington D.C. 20036".*

Bilinmeyen 'den

Bilinmeyen, ilk sayısından bu yana, belli bir çizgiyi başarıyla sürdürmektedir. Bu başarının temelinde yatan en önemli neden, öncelikle araştırmacılık, sonra da tüm görüşlere yer verme düşüncesiydi. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Marmaris yörelerinde bulunan Bilinmeyen avcıları, yaklaşık bir buçuk yıldır, bıkmadan, yorulmadan olayları izliyorlar ve sizlere iletmemiz için çaba gösteriyorlar. Ayrıca, yazı kurulumuzda yer alan değerli elemanlar, Dünya ve Türkiye literatürlerini tarayarak konular oluşturuyorlar. Böylece, Bilinmeyen ortaya çıkıyor. Tabii, bu arada, siz okuyucularımızın yakın ilgisini de önemle vurgulamak gerekiyor. Sizlerden gelen haberler, başınızdan geçen olaylar, bize ışık tutuyor ve yön veriyor.

Bilinmeyen, konusunda, Türkiye'nin tek dergisidir. Amacı ise, kesinlikle fraksiyonel değildir. Amacımız, bu uçsuz bucaksız alanda, meraklı ve ilgili okuyucularına yön gösterebilmek ya da onların belli kanallara doğru gitmelerini sağlamaktır. Konuyu veya olayı ortaya koyuyoruz, sonra genel bir yorumu açıklıyor ve sonucu uzmanların ilgisine bırakıyoruz. Bundan sonra, top artık onlara aittir. Ama, ne yazık ki, bugüne dek, ortaya koyduğumuz olayların çok azına sahip çıkıldı. Bu da, gösteriyor ki, bu alan yurdumuzda henüz sahipsiz olarak duruyor. Ümidimiz, uzmanların kişisel görüş tartışmalarını bir kenara bırakıp, bir araya gelerek, bu olay ve konu denizi ile yakından bir gün gerçekten ilgilenmeleridir.

Gelecek sayımızda, **Don Juan** dizisine devam edeceğiz. Gizemli Meksikalı, olağanüstü öğretisini sürdürüyor. **Nevzat Erkmen**'in bu güzel çalışmasının ardından, 26 ve 52 sayılarının altında yatan kozmik ve dinsel boyutu bir kez daha okuyacaksınız. 7-19-26 ve 52 sayılarını daha ileride, başka gizemli sayılar izleyecek. Mayıs ayı başında, Bilinmeyen ekibi, Ankara, Adana, Tarsus, Urfa, Antakya, Antalya ve Ege Bölgesi' ni kapsayan bir araştırma turuna çıkacak. Bu bölgelerde bulunan okuyucularımızdan, mayıs başına kadar haber ve ilgi bekliyoruz. Sağlık ve sevgi dileklerimizle, haftaya buluşmak üzere...

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

Beynimdeki sesler

Bir süre önce, çok kötü bir rüya gördüm. Kan ter içinde uyandığımda, karşımda, şeffaf ve tek boyutlu iki çocuk görüntüsü gördüm. Kendilerini daha önce hiç görmemiştim ve tanımıyordum. Sonra, kayboldular. Bu olaydan sonra, özellikle geceleri yattıktan sonra, tam sessizlikte, beynimin içinde bana ait olmayan konuşmalar duyuyorum. Çoğu basit cümleler, bazen bana adımla sesleniyorlar. Bazen de iki kişi aralarında konuşuyor.

Bu olaylardan önce, bazı arkadaşlarla beraber cin çağırma celseleri yapıyorduk. Sonra hem korku, hem de kötü etkiler nedeniyle vazgeçtim. İkisi arasında, sanıyorum ki, bir bağlantı var. Lütfen beni aydınlatın ve ayrıca, ruhsal tekâmüle olan katkılarınız nedeniyle tebrik etmek isterim.

Hülya Hünkâr
Ankara

Yıldız hareket ediyordu

Geçen ağustos ayının ortalarında bir geceydi. Saat, 22.30 civarıydı. Üç arkadaş, ağustosböceklerini seyrediyor ve dinleniyorduk. Arkadaşlardan biri, yıldız sayarsak, dileklerimizin olacağını söyledi. Saymaya başladım ve tam 13. yıldızı sayarken, onun hareket etmeye başladığını fark ettim. Çok yavaş hareket ediyordu, sonra hızlandı ve birden çoğaldı. Saat gibi bir daire oluşturmuşlardı. Dairenin ortasında, iki üç tane yıldız vardı.

Yaklaşık 20 saniye sonra, daireyi oluşturan yıldızlardan birisi, büyük bir hızla aşağı doğru kayarak kayboldu. İlk gördüğümüz, yavaş yavaş giden yıldız ise aniden yok oldu. Ne olduğunu anlayamadık, bir yığın tahminde bulunduk ve size sormaya karar verdik.

Taniyel Ceylan
Bağdat Cad. Akın Sok.
No: 12/7
Suadiye-İstanbul

BİLİNMEYEN: Sn. Hünkâr'ın başından geçenler, gerçekten kritik bir boyutta. Bu tür ruh ya da cin çağırma deneylerinin çok tehlikeli olduğunu uzmanlar özellikle belirtiyorlar. Obsede varlık adı verilen, ilkel seviyeli ruhsal varlıklar yaşayan insanları çeşitli şekillerde rahatsız edebiliyorlar. Spiritualistlerin görüşlerine göre, bu tür deneyler asla yapılmamalıdır. Akıl hastanelerinde bulunan birçok hasta, bu tür olayları sürekli yaşıyorlar ve kolay kolay kurtarılamıyorlar. Ruhsal dünyanın gizemini, uzmanların çalışmalarını izleyerek, bilgi sahibi olmak yoluyla açıklamak mümkündür. Bu şekilde, yapılan yüzlerce deney bilgisi ve kaynakça var. Öyleyse, doğru olan, bunları izlemek, okumak ve bilgi düzeyini artırmaktır. Örneğin, bir insan, futbolu sevebilir, futbolla ilgili her tür bilgiyi edinebilir. Hatta, bu konuda uzman da olabilir ama, kendisinin ille de iyi top oynayan biri olması gerekmez.

Sn. Taniyel Ceylan, bir UFO olayına tanık olmuş olabilir. Ama şunu da unutmamak gerek: Atmosferimizde binlerce göksel olay oluşmaktadır. Meteorolojik olaylardan tutun da, uydulara kadar. Bu bir meteor kümesinin toplu gösterisi de olabilir. Aradaki ayrımı anlayabilmek çok güç. Zaten, bu nedenlerden dolayı, böyle gözlemlere UFO, yani Tanımlanamayan Uçan Cisimler adı veriliyor.

Don Juan: Bir bilgi adamı (II)

20.yüzyılın mucize adamı

Geçen sayımızda Kızılderili bilge Don Juan'ın ilginç öğretisine giriş yapmıştık. Don Juan'ın öğrencisi Carlos Castaneda'nın bu öğretiye ilişkin kitaplarını Türkçe'ye kazandıran Nevzat Erkmen de aşağıdaki yazısında bu konunun detaylarını inceliyor.

Yaqui Kızılderililerinin mistik bir tören anındaki görünümleri. İnançlara göre, Kızılderililerin ellerindeki kılıç ve bıçak, gücü sembolize ediyor. Yüzlerindeki maskelarla ise, kötü ruhların yanlarına yaklaşacaklarına inanıyorlar (üstte).

DON JUAN'LA, tüm gizli bilgilerini aktardığı **Carlos Castaneda**'nın birlikte geçen 5 yılı, Castaneda'dan yana olağanüstü deneyimlerle ve özgün bir yaşama biçimine alışma güçlüğünü atlatmanın tadıyla doluydu. Dönüşünde deneyimlerini ve California Üniversitesi'ndeki Antropoloji Kürsüsü'nde doktora tezi olarak derledi. Ardından konuyla ilgili 5 kitap daha yazdı. Kitapları, sadece ülkesinde en çok satan kitaplar olmakla kalmayıp, Türk basınına da yansıdı. Örneğin **Melih Cevdet Anday,** 23.1.1981 tarihli **Cumhuriyet** gazetesinde yer alan **Bitkiler** başlıklı yazısında şunları söylüyordu:

"Genç bir bilgin, büyücü dünyasının kendine özgü gerçekliğine sızmaya çalışıyor. Bunun uyandıracağı tepkileri tasarlamak hiç de güç olmasa gerektir. **Time** *dergisi, 1973 Mart'ındaki bir sayısında, konuya büyük yer verdi. Time dergisindeki yazıda Carlos Castaneda'nın Don Juan'ı bulması,* **Dante'nin Beatrice'i** *bulmasına benzetilmiştir... Carlos Castaneda bilgeliğe erdikten sonra artık çeşitli bitkilerin büyülü gücüne gereksinim duymadan bu herkese açık olmayan gerçekliği görebiliyordu. Yeter ki, sadece gözleriyle görüp aklıyla kavramakla kalmasın, bütün vücudunu bir algılayıcı olarak kullansın."*

İki gerçeklik

Don Juan'a göre iki tür gerçeklik vardır: Tonal ve nagual. Aztekçe olan bu sözcüklerin Türkçe karşılıkları, olağan ve olağanüstü gerçekliktir. Olağan gerçeklik, hepimizin bildiği, adlandırabildiğimiz her şeyi içerir. Olağanüstü gerçeklik ise büyücülerin gerçekliğidir.

Psychology Today dergisinin Aralık 1977 sayısı için Carlos Castaneda ile bir röportaj yapan felsefeci-psikolog **Sam Keen,** tonal ve nagual gerçeklik için şunları söylüyor: *"Her bireyin, her toplumun ya da bu dünyanın iki yanı var. Bunlardan tonal, doğumla başlar ölümle biter. Toplumsal kişilik ve benliğimizdir. Adlandırabildiğimiz, olağan dünyamızı oluşturan her şeyi içeren bir adadır. Nagua ise, bu adayı çeviren varlık denizidir. Benliğin ve gerçekliğin sınırsız ve adlandırılamayan bir boyutudur. Yer yer sezilebilir belki ama, tanımlanamaz. Çoğu gizemciler gibi Don Juan da bu gerçekliğin anlatımının mümkün olmadığını vurguluyor. Ona yaklaşmanın tek yolu var: Değilleme yöntemi. Nagual, zihin değil. Yaşama gücü ve Tanrı da değil. Kantçı deyimle tonal, fenomenler (görüngeler) âleminin, nagual ise fenomenlerin temelindeki görülemeyen ama varsayılan özün*

karşılığı oluyor." Don Juan'ın nagual gerçekliği bulmak için değişik sezgileme yöntemleri var. İçsel konuşmalara son vermek ya da bilinçli olarak rüyalarını denetlemek gibi. İçsel konuşmalara son vermek, gerçekleri daha net, oldukları gibi görmemizi ve yaşamamızı daha olumlu, gerçekçi yönlendirmemizi sağlar. Bu içsel konuşmalar gazete, televizyon gibi bu çağın kültüründen edinilmiş insanı kendi özünden uzak kılan yapay senaryolardan kaynaklanır. Bunlardan kurtulmanın yolu disiplinli olarak bu yolda çalışmaktır.

Her türlü meditasyonun amacı da budur. Bir Kızılderili büyücü olan Don Juan'ın bunları bilmesi ve öğretmeye çalışması çok ilginçtir

darkmalt - www.cizgilikitap.com

Bitkilerden edinilen dostlar

Bitkiler ve insanlar arasında öteden beri gizemli bir alışveriş olagelmiştir. Don Juan'ın öğretisinde de bitkilerin önemi büyüktür.

Bir gün Don Juan, Castaneda'ya bir dost, yani güç simgesi kazandıracağını söyler. Bu dost "şeytan otu" denilen bir bitkiden elde edilir. Don Juan bu otu şöyle anlatır: *"Şeytan otu dört başlıdır: Kökü, sapı ve yaprakları, çiçekleri, tohumları. Her birinin farklı işlevi vardır. Onunla dost olacak kimsenin bunları sırasıyla öğrenmesi gerekir. En önemli başkök-tür. Bu otun gücü insana köklerinden geçer. Sapı ve yaprakları hastalıkları iyileştirir, iyi kullanılırsa insanlığa mutluluk bile bağışlayabilir. Üçüncü baş, yani çiçekleri insanları çıldırtır. Onlara boyun eğdirmeye ya da öldürmeye yarar. Bu otun dostu olan kişi çiçeklerini yutmaz. Kendi hastalanması dışında sap ve yapraklarını da almaz. Yalnızca kökleri ve tohumları kullanılır. Dördüncü baş, birbirini öldürmek isteyen kişi, ateşini körüklemek isteyen kadın, güç peşindedir. İstediklerini onlara bu ot verir. Nasıl, beğendin mi bu otu şimdi?"*

Araştırmacı ve yazar Nevzat Erkmen. Erkmen, Carlos Castaneda'yı inceledi ve onun, "Don Juan'ın Öğretileri" ve "Bir Başka Gerçeklik" adlı kitaplarını dilimize çevirdi(en üstte).

Bir Yaqui köyü yakınında görülen, toz anaforu. Yaquiler, bu anaforun kötü ruhların görünümü olduğuna inanıyorlar. Fotoğraftaki köylü, arkasını dönerek, kötü ruhtan korunmaya çalışıyor (üstte).

Don Juan'ın söylediğine göre, bu otun başka adları da vardır. Ancak bu adları çok büyük bir sıkıntı içinde değilken kullanmak sakıncalıdır. Bilgi arayan bir insan mutlaka böyle bir sıkıntıya düşecektir. İşte ancak o zaman o dostu yardıma çağırmak amacıyla bu adlar kullanılmalıdır.

Hayvanların işlevi

Her türlü hayvanın insanlara bilinmeyeni gösterebileceğine eski çağlardan beri inanılır. Don Juan da, gaipten veya uzak yerlerden haber almak için kertenkeleleri kullanıyor. Don Juan şöyle anlatıyor: *"Kertenkeleleri yakaladıktan sonra onları torbalara koymalısın. Sonra birisini alıp onunla konuşursun. Onu incittiğin için özür dilersin. Sana yardımcı olması için yalvarırsın. Bir tahta iğne ile ağzını dikersin. Dikiş için sabırotunun liflerinden iplik, choya dikeninden de iğne yaparsın. İlmikleri gergin tutarsın. Sonra öbür kertenkeleye de aynı şeyleri söylersin ve gözkapaklarını birbirine dikersin. Bu işler gece olana dek bitmelidir. Ağzı dikili kertenkeleye neyi bilmek istediğini söyler, gidip senin adına görmesini istersin. Gördüklerini açıklarsın. Kentenkelenin önce başına biraz bulamaç sürersin, sonra da bulamacın içine koyarsın. Biraz debelendikten sonra alır, yere koyarsın. Eğer senin için uğurlu olan yöne giderse, büyün başarılı olur. Eğer aksi yönde giderse başarısız olur. Kertenkele sana doğru geliyorsa kısmetin çok açık demektir, senden uzaklaşıyorsa büyük sıkıntılarla karşılacaksın demektir. Ölmen bile söz konusudur. Bu durumda en iyisi bu işi bırakmaktır. Hemen o anda büyüyü bozmaya karar vermelisin. Bozarsan, kertenkelelere bir daha söz geçiremezsin, ama ölmekten iyidir. Yine de her şeye rağmen büyünü sürdüreceksen, diğer kertenkeleyi alıp aynı şeyleri ondan istersin."*

Madde engeli aşılıyor

Don Juan'ın gizemli dünyasında gene bitkilerden elde edilen ve belli bir formülle hazırlanan bir toz, tütün gibi içildiğinde madde engeli ortadan kalkıyor. Örneğin bu tozu içen kişi bulunduğu odadaki kalın bir duvarın içinden geçerek kendini bitişik odada buluyor. Castaneda yaşadığı bu olayı şöyle anlatıyor: *"Dumanı çektikten sonra soluğum dayanılmaz bir sıcaklıktaydı (Yoksa soğuklukta mıydı?). Boğuluyordum. Başımı öne eğip direğe yaslanmak istedim ama, ıskalamış olacağım ki, başım öne doğru düşmeye başladı. Tam yere çarparken toparlanıp başımı kaldırdım. Direk gözlerimin önünde duruyordu. Başımı gene direğe yaslamak istedim. Bu kez kendimi kontrol ederek bilinçli olarak gözlerim açık halde başımı eğip alnımla direğe dayanmaya çalıştım. Başımı dayar dayamaz direğin içinden geçip gittiğimi gördüm. Yardım etmesi için Don Juan'a seslendim ama o kımıldamadı bile, yan gözle bana bakıyor, başını benden yana çevirmek istemiyordu sanki. Ona doğru bir adım attım ama ona doğru ilerleyeceğim halde sendeleyerek arkaya yıkıldım. Sırtımın duvara çarptığını biliyordum*

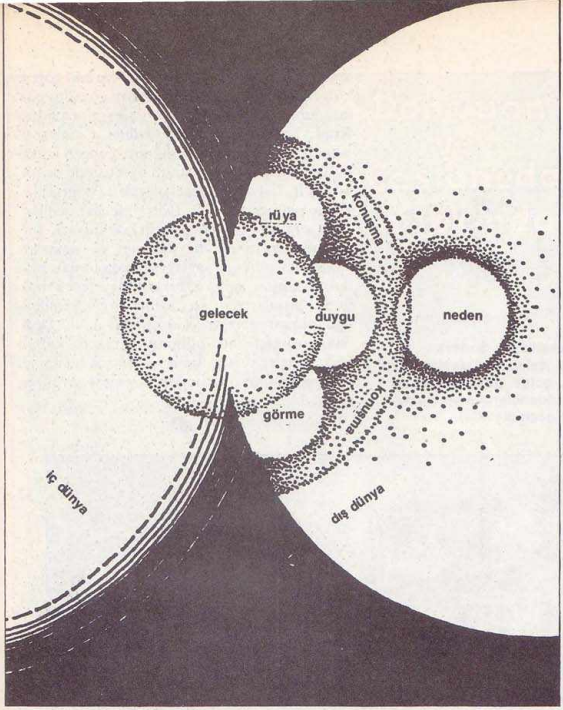

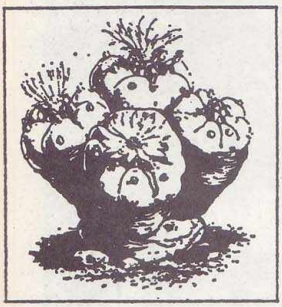

Tonal ve nagual, yani insanın iç ve dış dünyaları. Şemada, bu iki dünyanın iç içe fonksiyonları görülüyor (üstte).

Gizemli bitkiler Datura ve Peyote. Carlos Castaneda'nın ilk deneyimleri Don Juan'ın rehberliğinde, bu bitkileri kullanarak olmuştu (solda, üstte ve altta).

ama duvar sert gelmiyordu bana. Yumuşak, süngerimsi bir nesnenin içinde asılıp kalmışa benziyordum. Kollarım iki yana açılmış, tüm gövdemle, yavaş yavaş duvarın içine batıyordum. Don Juan hâlâ bana kayıyor, ama yardım etmek için hiçbir şey yapmıyordu. Kendi gayretimle kurtulmaya çabaladım. Oysa daha derinlere batmama yaramıştı bu çabam. Duvarın yüzümü kapladığını fark ederek büyük bir korkuya kapıldım. Gözlerimi kapamak istedim ama mümkün değildi."

Castaneda kısa bir süre sonra kendini bitişik odada buldu. Duvarın içinden geçmişti.

"İrade göbekten çıkar"

Don Juan, birlikte geçirdikleri süre içinde, Castaneda'ya kendi irade anlayışından da söz eder: *"İrade deyince insanlar karakter sahibi, sağlam yaradılışlı olmayı anlarlar. Bir büyücüye göre irade, içimizden çıkan ve dışarıdaki dünyaya sarılan bir güç demektir. İşte şuradan, göbeğimizdeki saydam tellerden çıkar o. Buradan çıkar, diyorum, çünkü buradan çıktığını hisseder insan."*

Bunun üzerine aralarında şöyle bir konuşma geçer:

"Neden irade adını verdin ona?"

"Ad falan takmadım ben. Ustam irade demişti buna. Öbür bilgi adamları da öyle der."

"Sıradan bir kişi dünyadaki şeyleri yalnızca elleri, gözleri ya da kulaklarıyla 'çakar'. Oysa bir büyücü bunlardan başka burnu, dili ve iradesiyle de, evet, özellikle iradesiyle çakar, her şeyi. Bunun nasıl yapıldığını anlatabilmem mümkün değil. Ama örneğin sen, kendin, nasıl olup da işittiğini anlatabilir misin bana? Tabii anlatamazsın. Ben de, sen de işitebildiğimiz için işittiklerimize ilişkin bir şeyler anlatabiliriz ama, nasıl işittiğimizi anlatamayız. Bir büyücü iradesini dünyayı sarmak için kullanır. Ne var ki, bu bir sezme olayıdır. İşitmeye benzemez. Dünyaya baktığımızda ya da bir şeyler işittiğimizde, kendi dışımızda bir şeyler bulunduğunu, bir şeylerin gerçek olduğu izlenimini elde ederiz. Oysa dünyayı irademizle sezdiğimizde onun dışındaymış gibi olmadığını, gerçekmiş gibi olmadığını biliriz."

"Görme gibi bir şey midir, bu irade?"

"Değildir. İrade bir güçtür. Görme ise bir güç değildir. Daha çok bir şeyin içyüzünü ortaya çıkarmaya yarar. Güçlü bir iradeye sahip olup da göremeyen büyücüler de olabilir. Demek ki, sadece bir bilgi adamı dünyayı hem duyuları ve iradesiyle, hem de görmesiyle sezebilir."

Adale hapishanesi

Günümüz insanı, genellikle vücudunun birçok bölümünü duyarsızlaştırmış, kasmış olarak yaşar. Örneğin karnının ya da dizinin nerede olduğunu bilir, ama dolaysız bir biçimde algılayamaz. Alman psikanalist **Wilhelm Reich,** bu konuda şöyle söylüyor: *"Çocukluğumdan bu yana bize aşılanan toplumsal baskıların sonucu vücudumuzda adaleden bir zırh oluşmuştur, sanki."*

Don Juan bu zırhtan soyunmuştur. İnsanın tüm dikkatini kendi bedeni üzerinde toplayarak kendi varlığını çok canlı olarak algılayabilmesi mümkündür. Bu durum giderek, kişinin çevresindeki nesnelerle kendini bir bütünleşme içinde duymasına yol açar. Doğu felsefesi, insanın kendi bedeninin çevreden, giderek tüm evrenden ayrı bir şey olmadığını, evrendeki her şeyi diğer şeylerle etkileşim içinde olduğunu savunur. Binlerce yıllık bu felsefenin ardından çağdaş bilim de yavaş yavaş bu olguyu tanımaya başlamıştır. Gizemci öğretilerin amacı da insanı bu zırhtan kurtarmaktır.

Varlık merkezleri

20. yüzyıl Batılı insanı varlık merkezi olarak beyni kabul ediyor. Beyin bir bilgisayardır, ama yaşamı tümüyle kucaklamaz, sadece bir araçtır. Varlık merkezini kalp olarak gören kültürler de vardır. Çünkü onlara göre duygular, zihinsel etkinliklerden daha önemlidir. Kimi yörelerde, örneğin Tibetliler, Çinliler ve Kızılderililerde, insan varlığının merkezi karın bölgesindedir. Don Juan'ın öğretisinde de bu böyledir. Üstelik bilimsel olarak da doğrudur. Çünkü güneş sinir ağı (solar plexus) denilen sinir örgüsü, bu bölgededir ve duyarlı bir duruma geçirildiğinde dünyayı en dolaysız biçimde algılamayı sağlar. Aslında tüm insanların doğuştan sahip oldukları bu yetenek toplum baskılarıyla kaybedilmiştir. Yeniden öğrenilmesi gerekir. Görüldüğü gibi, Don Juan'ın öğretisinde bilimsel olarak da kabul edilen öğeler vardır. İleriki sayılarda bu ilginç bilgi adamının öğretisini incelemeyi sürdüreceğiz.

Meksika'nın Sonora bölgesindeki Nogales köyü. Bu bölge, geçmişte Yaqui Kızılderililerinin yerleşim bölgesiydi (altta).

Don Juan ve Castaneda hakkında

Melih Ceydet Anday'*ın* **Castaneda** *ve* **Don Juan'ın Öğretileri** *adlı kitaplarını tanıtan 23 Ocak 1981 tarihli* **Cumhuriyet** *gazetesinde yayınlanmış* **Bitkiler** *başlıklı yazısından:*

Bitkilerin gizini oldum olası merak etmişimdir. Bu merakımı bilen bir dostum, bu konuda çok önem verdiği bir kitabın sözünü etti bana. Don Juan'ın Öğretileri **(The Teaching of Don Juan)** adındaki bu kitap, Amerikalı bilgin **Charles Castaneda**'nın California Üniversitesi'nde antropoloji öğrencisiyken (1960), ilaç yapılan bitkiler üstüne Güneybatı Amerika yerlileri arasındaki araştırmalardan kaynaklanan, heyecan verici 3 ciltlik bilimsel bir yapıttı. Dostum, Castaneda'nın kitabını ertesi gün bana gönderdi, ben de merakla okumaya koyuldum.

Don Juan, Carlos Castaneda'ya bitkiler konusunda uzman olarak tanıtılan bir Kızılderili. Castaneda, Don Juan'ın verdiği bilgilerle yetinmeyip, hallüsinojenik (hayal gördüren) bitkilerin etkisini kendinde dener. Bunlar peyote, humito, totula gibi bitkilerdir. Kızılderililer arasında bu otlar, sağlığa yararlı, hastalıkları iyi eden ilaçların yapımında kullanılmaktan çok, başka ve çok daha üstün güçleri içeren birer dost ve hatta Tanrı durumundadırlar. Araştırıcı Castaneda'nın ilginç davranışı ise, bu üstün güçteki bilgilerin inanılmaz etkilerine kendini açarak, bildiğimiz gerçekliğin dışındaki başka bir gerçekliği yaşamasıdır. Böyle bir deneyin Kızılderili olmayan, üstelik aydınlar sınıfından biri için hiç de kolay olmayacağını söylemeye gerek var mı?

Gerçekten de, Kızılderili ile araştırmacı arasında dostluk kurulması uzun zaman alır ve Don Juan, öğretmeye hiç de hevesli değildir. Carlos Castaneda'nın inanmasını ve kimi gerçekleri kendi kendine bulmasını bekler. Uygarlar arasında bir kimyasal madde olan "meskalin", ilkel toplumun inanışında "meskalito" (mescalito) adlı bir Tanrı'dır artık. Onunla konuşulur, ondan alınan güç denenebilir ve o, size türlü kılık ve biçimde kendini gösterir. Castaneda'ya da kara bir köpek olarak görünmüştür.

Castaneda'nın eserinin bu 1. cildi, 1968 yılında, **A Seperate Reality (Bir Başka Gerçeklik)** adlı 2. cildi 1971 yılında, *Journey To Ixtlan (Ixtlan'a Yolculuk)* adlı 3. cildi ise 1972'de basılmış. Demek, araştırma aşağı yukarı 10 yıl sürüyor. Bu süre içinde genç bir bilgin, büyücü dünyasının kendine özgü gerçekliğine sızmaya çalışıyor. Bunun uyandıracağı tepkileri tasarlamak hiç de güç olmasa gerektir. **Time** dergisi, 1973 Mart'ındaki bir sayısında konuya büyük yer verdi. 3. cildin de en iyi satan kitaplar olması, gerçi Carlos Castaneda'yi zengin etmiştir, ama dedikodu da o ölçüde büyük olmuştur. Önce şunu belirtmek gerekecek ki, bu kitapları bir tür reklam saymak ve başarılarını ona bağlamak yanlış olur. Ancak kuşkular inanılmaz boyutlara erişti. Öyle ki, olayın doğruluğu ve kişilerin gerçekliği bile tartışma konusu edildi.

Don Juan'ın Castaneda'ya kullandırdığı gizemli Datura bitkisi. Bu bitki, halusinatif bitki olarak tanımlanıyor (altta).

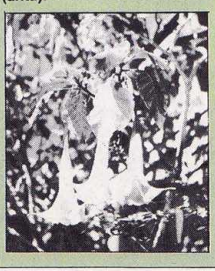

Fakat Carlos Castaneda, yalnızca Don Juan'ın söylediklerini değil, onun öncülüğünde vardığı aydınlanma dönemini de açıklamayı sürdürdü. Bilgeliğe erdikten sonra, artık çeşitli bitki köklerinin büyülü gücüne ihtiyaç duymadan da bu herkese açık olmayan gerçekliği görebiliyordu. Yeter ki, sadece gözleri ile görüp aklı ile kavramakla kalmasın, bütün vücudunu bir algılayıcı olarak kullanabilsin! Örneğin, nerede bulunursanız bulunun, size uygun, en rahat edeceğiniz, böylece de algılarınızı en üst düzeye çıkarabileceğiniz belli bir nokta vardır. Bunu ancak deneyerek bulabilirsiniz. Nitekim Carlos Castaneda, Don Juan'ın evinde geçirdiği ilk gece, kendi yerini bulabilmek için sabaha kadar yerlerde süründüğünü anlatıyor. Ancak, bitkilerin olağanüstü gücünden yararlanabilmek için, bir öğretmenin aracılığı ile size dostluk gösterecek otu bulmanız gereklidir. Bu ise, her şeyden önce inanmakla gerçekleşebilir. Bu bir yabancı için çok güç, neredeyse olanaksız bir şey. Bunun için Time dergisindeki yazıda Castaneda'nın Don Juan'ı bulması, **Dante**'nin **Beatrice**'i bulmasına benzetilmiştir.

Buraya kadar yazdıklarından meskalin yolu ile edinilen olağanüstü gücün ve algılanan olağandışı dünyanın bilimle çatışık durumda olması, elbette birtakım sorulara kapı açacaktır. Bilim öncesi dönemin insanlarında böyle bir çatışıklık söz konusu olamazdı, çünkü o dönem evrenine bilinemez güçlerin egemen olduğuna inanılırdı. Bundan ötürü insanoğlu korkular içinde yaşıyordu. Bugün şizofrenlerin içekapanık yaşamı, koruyucu bilinçten yoksun oldukları şeklinde açıklanmaktadır. Ancak meskalin, uyuşturucu ve keyif verici değildir. Deneylerin gösterdiğine göre bu kimyasal madde, deyim yerindeyse, bilinci aralamaktadır. Böylece kişi, dünyadaki bir madde aracılığıyla dünyaya başka bir mantıkla bakmaya başlıyor. Bu, korkutucu bir şeydir. Bilincimiz bizi ondan korumaktadır.

Bu olay kimi eski sorunları yeniden güncel kılıyor. Sözgelimi benzer birer beyin taşımalarına rağmen dâhiler, deliler ve normal dediklerimiz arasındaki farklar hangi nedenlerden kaynaklanıyor? Dil ve alışılan davranışlar, insanların gerçekten anlaşmalarını sağlamaya yetiyor mu?

Kehanet olaylarının açıklaması olabilir:

Kehanetlerin işlevi

Gerçekleşen kehanetler, insan kaderinin önceden belirlenmiş olduğunu gösteriyor. Ancak özellikle felaketleri bildiren kehanetlerde, olaya önceden müdahale edip bu kaderi değiştirmek mümkün. Rıza Emiroğlu, aşağıdaki yazısında çeşitli örnekleriyle bu olayı inceledi.

İNSANLIK TARİHİ boyunca, çok sayıda kişi, değişik düzeylerde kehanetlerde bulunmuşlardır. Bunların bir kısmı, şaşılacak derecede aynen gerçekleşmiş, bir kısmı söylenene yakın bir şekilde gerçekleşmiş ve bir kısmı da hiç gerçekleşmemiştir. Tarihin en tanınmış kâhinleri bile çoğu öngörülerinde yanılmışlardır.

Ancak yine de aynen gerçekleşen kehanetlerin sayısı da çoktur. Fakat her kehanetin, yeterli önlem alınırsa —ki bu, özellikle felaket kehanetlerinde geçerlidir—, önceden önlenebileceğine ilişkin de çok sayıda örnek vardır.

Kehanet olgusunu, günümüzün bilimsel anlayışıyla tam olarak açıklamak mümkün değildir! Bunun için en başta zaman kavramının açıklığa kavuşturulması gerekir.

"Her şey hep mevcuttur"

Tanınmış düşünür ve yazar **P.D. Ouspensky** (1878-1947), **Evrenin Yeni Bir Modeli** isimli eserinde, zaman konusunu incelemiştir. Ouspensky'ye göre zaman, üç mekân boyutunun dışında, tüm olasılıkları kapsayacak şekilde yine üç boyutluluk içinde oluşmaktadır. Biz ise bunlar arasında sadece bir çizgiyi izlemekteyiz. Ouspensky, şöyle diyor: *"Zaman mevcut değildir. Fenomenlerin daimi ve ebedi ortaya çıkış ve ortadan kayboluşları, hiç durmadan akan 'sürekli ortaya çıkan ve sürekli yok olan olaylar çeşmesi' diye bir şey yoktur. Her şey hep mevcuttur! Sadece tek bir ebedi şimdiki zaman. 'Ebedi Şimdi' vardır ki, zayıf ve sınırlı olan beşeri zihin bunu hiçbir zaman kavrayamaz ve tasavvur edemez. Ancak, 'Edebi Şimdi' fikri, hiçbir şekilde her şeyin soğuk ve acımasız bir şekilde önceden belirlenmesi, kesin ve yanılmaz bir önce-varoluş fikri değildir. Her şeyin halihazırda mevcut olması, uzak geleceğin mevcut olması halinde, yaşam, hareket, gelişim, evrim yoktur, demek hatalı olur."*

Sonsuz olasılıklar

Ouspensky'nin zamana bu tür yaklaşımı, kehanet olgusunun daha anlaşılabilir olması açısından önemlidir. Algıladığımız "gerçek dünya" Ouspensky için bir sonsuz olasılıklar dünyasıdır. Biz bunlardan sadece birini görebiliriz: *"Zihnimiz olasılıklar gelişimini hep tek yönde izler. Fakat, aslında her bir an, çok sayıda olasılığı kapsar. Bunların hepsi de gerçekleşir, ama biz bunu göremeyiz ve bilemeyiz. Hep gerçekleşmelerden sadece birini görürüz ve beşeri zihnin zayıflığı ve sınırlılığı da işte burada ortaya çıkar."*

Bu görüşlerden yola çıkarsak gelecek, deterministik süreç içinde, sonsuz sayıda olasılıklar halinde vardır. Âdeta form halinde diyebileceğimiz her bir olasılığın da sonuçları sonsuz sayıda çoğalacaktır. Böylece sadece tek bir hareket, sonsuz sayıda gelecek olasılığını yaratacak ve tüm geleceği oluşturacaktır. Bunlardan ancak, algılayabileceğimiz boyutta gerçekleşen bir tanesini olay gerçekleştikten sonra bilebilmekteyiz.

Kehaneti, bu sonsuz olasılık formlarından, fizik planda gerçekleşecek olanın önceden algılanabilmesi olarak düşünmek mümkündür. Bu algılayış, üst boyutlarla irtibat kurabilecek hassas ve medyumsal yeteneğe sahip kişilerce olanaklıdır. Gerçekleşmeyen kehanetleri ise, farklı bir formun algılanması olarak açıklamak mümkündür.

Bu türden bir değerlendirme, kuşkusuz ki konunun tüm yönlerini açıklamaktan uzaktır, ancak farklı bir anlayış getirmesiyle, olaya ışık tutucu niteliktedir.

Geleceği rüyalarında gören İtalyan Umberto Di Grazia, yeteneğinin uzmanlar tarafından araştırılmadığından yakınıyor (en altta).

Churchill, Jeane Dixon'ın kendisi hakkındaki kehanetlerini kuşkuyla karşılamıştı. Ancak aynen gerçekleştiler (altta).

Çin Devrimi'nin kehaneti

Yukarıda bahsedildiği gibi medyumsal niteliklere sahip olan, günümüzün tanınmış kişilerinden biri de **Jeane Dixon**'dır. Kendisinin birçok konuda söylediği sözler aynen gerçekleşmiş, çok sayıda devlet görevlileri de buna tanık olmuşlardır. Jeane Dixon, bu kehanetlerini söylerken genellikle bir kristal küre kullanmaktadır. Kendisinin kehanetlerinden biri, o dönemde kimsenin aklına dahi getirmediği Çin Devrimi'ni haber vermesidir.

1946 yılının Ekim ayında, Washington' daki Çin Konsolosluğu'nda verilen bir resmi davette Jeane, Çin Devrimi'nden söz etmişti. Konsolos **Wellington Koo** tarafından verilen bu davette, konu politikadan açılmış ve davetlilerden biri şöyle konuşmuştu: *"Şu söyleyeceklerimi iyice aklınızda tutun! Bir gün, Sovyetler'e karşı çarpışacağız!"* O sırada Jeane Dixon, çekingen bir tavırla bakıp şöyle dedi: *"Size aksini söyleyeceğim için üzgünüm. Çünkü ben Amerika'yı, Sovyetler'e karşı değil, Çin'e karşı savaşırken görüyorum."* Dışişleri

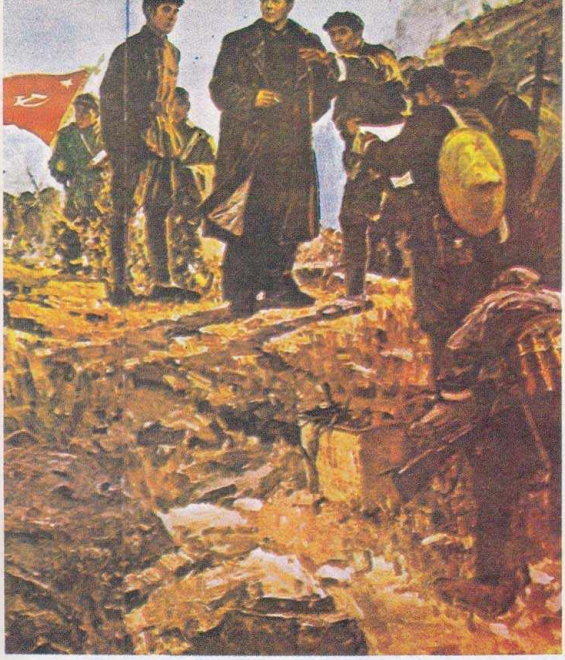

20. yüzyıla güçlü bir damga vuran ve Mao Tse-tung önderliğinde gerçekleştirilen Çin Devrimi, ünlü kâhin Jeane Dixon tarafından önceden görülmüştü (üstte).

Bakanlığı'nda, Afrika ve Yakındoğu işlerini yöneten Bayan **Loy Henderson**, Dixon'a hayretle bakarak şöyle konuştu: *"Fakat Çin komünist değildir. O, geniş kültürel mirası ile, komünizm gibi yabancı bir ideolojiyi kabul etmeyecektir, Çinliler daima oldukları gibi kalacaklardır."* Jeane, *"Çin komünist olacaktır"* diye sözlerini tekrarladı.

Gerçekten de yıllar süren devrim sürecinin sonunda 1 Ekim 1949'da, yani Dixon'ın kehanetinden 3 yıl sonra, Çin Halk Cumhuriyeti ilan edildi.

Churchill'e ilişkin kehanet

Jeane Dixon'ın çok sayıda kehanetleri arasında, bir de Washington'a geldiğinde **Churchill** hakkında yaptığı kehanet vardır. Churchill, Leydi **Halifax**'ın kendisi şerefine verdiği resmi kabulde Jeane Dixon'la karşılaşıp el sıkıştılar. Jeane, İngiltere'deki politik durumdan hiç haberdar değildi. Ancak şöyle bir söz söyledi: *"Sayın Başkan, şu sıralar hemen bir seçim yapmayın, çünkü yenileceksiniz."*

Kendisine böylesi bir söz söyleyen Dixon'ın gözlerine bir süre bakan Churchill, *"İngiltere asla endişeye kapılmayacaktır"* şeklinde karşılık verdi. Jeane, sanki hiç işitmemiş gibi devam etti: *"Fakat üzülmeyin. Birkaç yıl sonra, yeniden iktidara döneceksiniz."*

Churchill, aynı yıl yapılan seçimlerde kaybetmiş, yerine İşçi Partisi lideri **Atlee** gelmişti. 6 yıl sonra, Churchill yeniden iktidara geldi ve bunu, emekliye ayrıldığı 1955 tarihine kadar korudu.

Gandhi'nin öldürüleceğini söyledi

Gandhi'nin öldürüleceğini önceden haber vermesi, Jean Dixon'ın, gerçekleşen kehanetlerine bir başka örnektir.

Dixon, 1947 yılında bir gün, eşinin Uzakdoğu'ya gidecek bir arkadaşıyla konuşmalarını izliyordu. Konuşma arasında Yeni Delhi sözünü işitince, aniden *"Gandhi katledilecek!"* deyiverdi. İki adam kendisine doğru dönünce şöyle devam etti: *"Bu gerçektir. Siz Hindistan'dan söz ederken bir vizyonda Gandhi'yi gördüm. O, yurttaşlarından bazıları tarafından kabul edilmeyecek düzeyde Batılı fikirler taşıyan bir konuşma yapıyordu. 6 ay içinde, kendisinden hiç kuşkulanılmayacak bir kişi tarafından öldürülecek."*

Bu sezgisel sözlerden 6 ay sonra, 30 Ocak 1948'de, Hintli lider, Mahassaba grubuna dahil biri tarafından öldürülmüştü.

Rüyaları gerçekleşiyor

Bir hava generalinin oğlu olan Romalı **Umberto Di Grazia** da, Jeane Dixon kadar tanınmış olmasa da geleceği görebilme yeteneğine sahip kişilerden biridir. 35 yaşında, medyumsal yeteneklere sahip bu kişinin gördüğü rüyalar en fazla 2 hafta içinde aynen gerçekleşiyor. Rüyasında gördüğü hiç tanımadığı insanlarla, sonradan normal hayatta karşılaşıp tanışmasını artık normal olarak karşılayan Grazia, kendisinde var olan bu yeteneği geliştirip işleyecek uzmanların ülkesinde bulunmamasından yakınıyor: *"Sorun hep aynı konuyla ilgili; eğitim görebileceğim bir okul yok. Benim durumumdaki biri İtalya'da ancak falcı olur çıkar. Oysa ben bilimsel yönden insanlığa faydalı olmak istiyorum."*

Di Grazia, Romanya'da olacak depremle ilgili rüyasını şöyle anlatıyor: *"Rüyamda şiddetli bir deprem olduğunu gördüm. Binalar yıkılıyordu. Çok sayıda ölü ve yaralı vardı. İmdat seslerini, çığlıkları duyuyordum. Ama dillerini anlamıyordum. Tanımadığım, daha önce görmediğim büyük bir şehirde bulunuyordum. Ertesi sabah hemen Dr.* **Cassoli***'ye* (kendisini inceleyen doktor) *bir mektup yazdım ve rüyamda 4 Mart'tan önce gerçekleşmesi gereken bir deprem gördüğümü bildirdim. Deprem 27 Şubat'ta Romanya'da oldu."*

Uçak kazasını gördü

Di Grazia, 27 Mart 1977'de, Santa Cruz'da meydana gelen uçak kazasına ilişkin iki rüya görmüştü. 19 Mart günü gördüğü ilk rüyada, gökte devamlı dönen bir uçağın şiddetli gürültüsünü duyuyor, fakat baktığı halde uçağı göremiyordu. İkinci rüyayı 22 Mart gecesi gördü. Bu defa uçak, binaya benzer bir yere çarpıyordu. Di Grazia olayı şöyle anlatıyordu: *"İlk rüyamda müthiş bir gürültü duymuştum.*

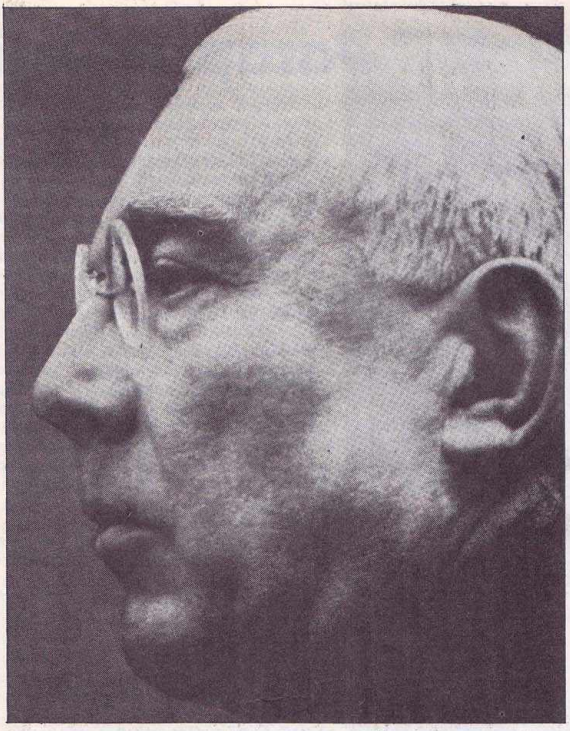

Fakat gökyüzüne baktığım halde uçağı göremiyordum. Nitekim kazadan sonra gazeteler, kazanın yerde meydana geldiğini haber verdi. Bunun yanı sıra, havaalanının görmeyi engelleyen kalın bir sis tabakasıyla kaplı olduğu da bildiriliyordu. İkinci rüyamda uçağın binaya benzer büyük bir şeyle çarpıştığını görmüştüm. Jumbo-jet uçağı da bir binayla mukayese edilecek kadar büyük. Ayrıca kaza çevresindeki evlerin Napoli'deki tipik evlere benzediği dikkatimi çekmişti. Sonradan gerçekten de havaalanı civarındaki evlerin Napoli sınırındaki evlere çok benzediğini öğrendim."

Ünlü düşünür P.D. Ouspensky, "zaman" üzerine yaptığı çalışmalarda, geleceğin halihazırda mevcut olduğunu söylüyor (üstte).

Korkunç otobüs kazası

Bir polisin eşi olan Londralı **Olivia Rose**, olacak olayları, özellikle felaketleri önceden tüm ayrıntılarıyla görebilen kişilere başka bir örnek oluşturuyor. 48 yaşındaki bir ev kadını olan Bayan Rose, kendisindeki bu yeteneği şöyle anlatıyor: *"Korkunç bir vizyon gördüm mü, kendi kendime soruyorum: Neden bana düşüyor bunları görmek? Böyle bir önsezi duyunca altüst oluyorum. Çünkü alınyazısının değiştirilemeyeceğine inanırım. Olacakları önceden görüp, ilgili kişileri uyarsanız bile, yararı olmaz. İnsanların alınyazıları değiştirilemez. Herkes ister istemez kaderine boyun eğecektir."* Bn. Rose'un söylediklerinin her zaman geçerli olmadığı bir gerçektir. Birçok örnekte, önceden görülen felaketlerin önlenebilmesi mümkün olmuştur.

Bn. Rose, bir keresinde otobüste olan korkunç bir felaketi görmüştü. Bir akşamüstü, çocuklarını almak için semtin okuluna doğru yürüyen Bn. Rose, yanından geçen bir otobüse dönüp bakmamıştı bile. Sonra ansızın bir ürperti sardı içini. Korkunç şeyler görüyordu. *"Korkunçtu"* diye anlatıyordu Bn. Rose: *"Olanları tüm ayrıntılarıyla görüyordum... Otobüstekilerin çoğu askerdi. Vücutları paramparça olmuştu. Sağ kalanların da kolları, bacakları kopmuştu patlamanın şiddetinden. Her yer kan içindeydi. Derken görüntü kayboldu, otobüs yine sıradan bir otobüs haline geldi."*

Gördüklerinden çok etkilenen Bayan Rose, akşam evine gittiğinde olanları bir bir yazmış ve eşine de anlatmıştı. Bir hafta sonra gazetelerde çıkan bir haber, Olivia Rose'un anlattıklarına tıpatıp uymaktaydı. Haberde, IRA örgütünün attığı bir bombanın, otobüste patladığı yazılmaktaydı. Otobüs, 41 askerle ailelerini Yorkshire'a götürmekteydi. Kaza sonunda 11 kişi ölmüştü. Bunların birinin kadın, ikisinin de çocuk olduğu belirtiliyordu. Olay, en ince ayrıntılarına kadar gerçekleşmişti.

Ufoloji, Spiritoloji, Parapsikoloji

İnsanlığın gelecekteki bilinç düzeyinin ölçülebilmesinin, spiritolojik ve parapsikolojik gerçeklerle ufolojik gerçekler arasında yapılacak bir sentezle mümkün olacağı düşünülüyor. Araştırmacı Rıza Emiroğlu, aşağıdaki yazısında bu üç bilim dalının kapsadıkları konuları ve çalışma yöntemlerini anlatıyor.

İNSANLIĞIN HÂKİM değer yargılarındaki mikro ve makro kozmosu değerlendiriş biçimleri, her çağın artan bilgileriyle tekrar tekrar değişmek zorunda kalmıştır. Bilimin, günümüzde korkunç bir hızla ilerleyen gelişimi, insan ve insan-kozmos ilişkilerinin değerlendirilişine yepyeni bakış açıları getirmiştir. Ancak bu yeni anlayışlar, gerçekte geçmiş dönemlerde söylenip yazılmış olduğu halde, o dönemlerin düşünce yapısınca kabul edilmeyen bilgilerin, çağdaş bilim platformunda yeniden keşfedilip, resmi anlayışın bünyesine katılması sayesinde oluşan kavramlar durumundadırlar. Yine de bunları çağdaş bilimlerin ürünleri olarak kabul edip, güncel bilgilerle değerlendirmek mümkündür.

Nedir bu çağdaş bilimler? Çağımıza ilişkin ne tür bir özgünlük taşırlar ve klasik bilimin dışında nasıl bir anlayıştan yola çıkarlar?

Birleşik İnsanlık Realitesi

Evreni anlama konusunda çağımızda görülen büyük ilerleme, yukarıda da belirttiğimiz gibi, yeni bilimlerin doğuşunu da beraberinde getirmiştir. Bu bilimlerdeki esas öğeyi en başta insan, insanın derinlemesine incelenmesi ve insanın makro kozmosla olan ilişkileri oluşturuyor. Artık günümüz bilimlerinin araştırdığı konu insandır. Yüzyılların, hatta bin yılların gelişiminin vardığı sentez niteliğindeki düzeyde insan, kaçınılmaz olarak kendisine dönmek ve kendisini anlamak zorunda kalmıştır. Nedir insan? Bu sorunun günümüzdeki cevabı, tüm Doğu ve Batı kültürlerinin oluşturduğu felsefi ve ezoterik sistemin bilimsel alanda araştırılması niteliğindedir. Konu, tüm mistik öğeler ve hurafelerden arınarak, somut ve sistematik bilimin tutarlılığı içinde yerini almak durumundadır. Böylece insanlığın evren konusunda, tutarlı ve derli toplu bir anlayışa varması mümkün olacaktır. Bu bütünlük içinde kuşkusuz ki tüm toplumsal, ezoterik, felsefi, dinsel vs. kavramlar da bu bilimlerin ve çoğu bu bilimlerden yola çıkılarak oluşturulmuş kozmik bilgilerin ışığı altında yerlerini alarak, görevlerini yapacaklardır. Böylece, Birleşik İnsanlık Realitesi'nin gerçekleşmesi için gereken temel koşullar hazırlanmış olacaktır.

Parapsikoloji

Yukarıda söz ettiğimiz, ağırlıklı konusu insan olan bilimlerden biri de parapsikolojidir. İnsandaki normalötesi güçleri ve yetenekleri inceler. Çalışması, insandaki beş duyunun ötesinde henüz tam bilinmeyen birçok duyusal ve etkin yeteneklerin bilimsel bir bakışla sistematize edilmesi yönünddedir. İnsanın yarattığı normalötesi öznel ve nesnel her türlü olay, parapsikolojinin kapsamı içine girer. İnceleme alanına giren ve sınıflaması yapılmış olan bu yetenekleri başlıca 2 başlıkta toplamak mümkündür: DDA ve PK. DDA (Duyular Dışı Algı), telepati, durugörü ve kehanet konularını içerir. PK (Psikokinezi), telekineziyi içerir. Bunların dışında daha birçok normalötesi fenomenin varlığı saptanmıştır. Ancak hepsi de birbirine bağlıdır. Tek başlarına ele alınamazlar. Bunlar dışında duruişiti, psikometri, levitasyon, ışınlama, teleportasyon, ruhsal şifa, astral yolculuk, tekinsiz evler, radyeztezi vs. gibi araştırma alanları da bulunmaktadır.

Parapsikolojinin, istatistiğe dayanan deney yöntemlerinde kullanılmak üzere, çok sayıda duyarlı cihazlar geliştirilmiştir. Tesadüf olasılığını minimuma indirmek için geliştirilen bu cihazlarla yapılan deney sonuçları ilginç bir tablo oluşturmaktadır (üstte, sağda).

Dr. J.B. Rhine, parapsikoloji bilimine ilk defa akademik bir saygınlık kazandırmış ve bu bilimin gelişimi içinde oldukça önemli bir işlev görmüştür (altta).

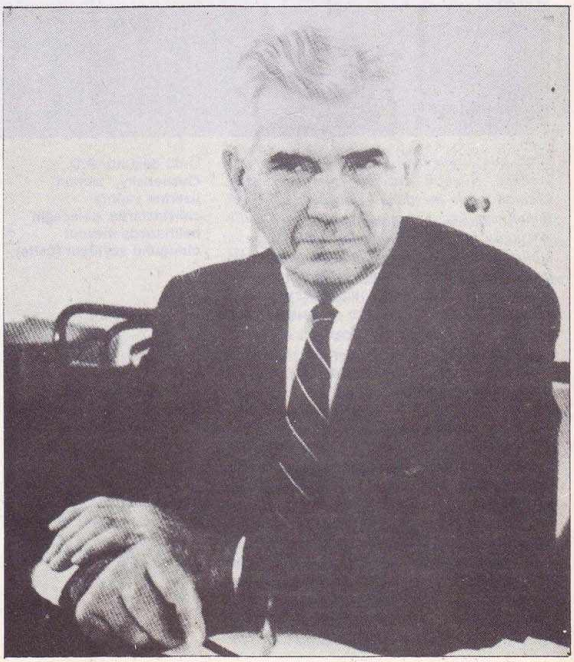

Parapsikolojinin kapsamı

Parapsikoloji bilimi insanın ruhsal varlığından yola çıkmaz. Tüm bu normalötesi olguları

bedenin maddi, psikolojik yapısıyla açıklamaya çalışır, konuya maddeci anlayışla yaklaşır. Böylece ortaya çıkardığı gerçekler, somut olarak gözler önüne serilebilir. Parapsikolojinin çalışma tekniği, sürekli olarak istatistiksel kayıtlar ve bunların niceliksel değerlendirilmesi, böylece de o yeteneğin varlığının kanıtlanması şeklinde olmaktadır. Deneylerin niteliksel açıdan incelenmeleri, söz konusu yeteneğin gizlerinin açıklanması ve denetlenmeye çalışılması da yine parapsikolojik çalışmalar içinde yer alır.

Bilinenden çok farklı olduğu saptanan insan varlığının, var olan ancak kullanamadığı yeteneklerinin ortaya çıkarılıp geliştirilmesiyle ve doğaya bu yeni yetenekler çerçevesinde yaklaşmasıyla, evrenle olan ilişkileri, çok üst düzeyden olmak üzere yepyeni bir döneme girecek ve bugüne kadar geliştirilen birçok değer yargısının ve sabit olduğu kabul edilen doğruların da değişmesi gerekecektir. Böylece toplumsal ilişkilerin de yapıcı, üretici ve eşitlikçi bir şekilde yeni baştan kurulması gerekecektir. Bu, doğaya, bu türden üst düzey gerçekliğiyle bakmanın kaçınılmaz sonucudur.

Okült kaynaklarda, eski çağlarda yaşamış insanların parapsikolojik yeteneklerini rahatça kullanıp yararlandıklarından söz ediliyor. Bu, onlar için alışılmış bir yetenekti. Bu tür yetenekler, beşerüstü kanun ve olanakların, duyarlı kişiler aracılığıyla fizik plana yansıması sonucu ortaya çıkar. Bunlar, günümüzdeki maddeci zihin yapısının köreltiği uygarlığımızın, ne yazık ki kullanamadığı doğal yetenekleridir. Tarihöncesi çağların insanları, bu düzeylerle açık irtibat kurabilecek duyarlığa sahipti. Çağımızda ise, söz ettiğimiz nedenlerden dolayı unutulan ve kullanılamayan bu gerçekler, bilimsel düzeyde ve yeniden keşfedilmeye çalışılmaktadır. Böylece insan varlığı daha bir anlaşılır duruma gelmektedir.

Ruhsal dünyayla irtibat, birçok kültürün bünyesinde geleneksel olarak bulunmaktadır. Şaman rahipleri de davul kullanarak, ölmüşlerin ruhlarıyla irtibata geçmeye çalışırlardı (üstte).

Spiritoloji

Ruhsal gerçekliğin bilimsel incelenmesi demek olan spiritoloji, insanın bedeni dışında sahip olduğu ruhsal varlığının, deney ve gözlemler yoluyla araştırılması yolunda çalışır. Ruhsal varlığın niteliği, ölüm ve ölümötesinin bir laboratuvar titizliğiyle araştırılmasını konu alır. Spiritolojinin kaynağı, temelde spiritist öğretidir. İnsanın, ölümden sonra da ruhsal olarak beden dışı yaşamını sürdürdüğünü ve ölmüş olanların ruhsal kişilikleriyle irtibat kurulabileceğini ifade eden spiritizm, gerçekte eski bir inancın, modern anlamda ele alınışıdır. Binlerce yıllık geçmişe sahip birçok kültürün içinde, ruhlarla irtibat kurulup tesir alışverişinde bulunulduğuna ilişkin ifadeler yer almaktadır. Örneğin şamanlarda, bunun çok yozlaşmış uygulamaları halen yapılmaktadır. En ilkel kavimlerde bile, Dünyaötesi bir ruhsal âlemin varlığı kabul edilmektedir. Spiritizmin özgünlüğü ise, tüm bunların dışında sistemli bir tarzda deneysel olmasında ve bu kanaldan gelen bilgilerle bir dünya görüşü oluşturmasındadır. Deneysel spiritizm, Dr. **Bedri Ruhselman** tarafından 21 Ağustos 1952'de, Milli Eğitim Bakanlığı'nın isteği üzerine yollanan raporda şöyle tarif edilmişti: *"Deneysel spiritizm: Suptil tabiat olaylarının ve insan*

ruhunun şimdiye kadar dokunulmamış taraflarını kurcalayan ve dünya kuruldu kurulalı insanlara ilham, irşat ve ifşa yollarıyla gelmiş birçok ilahi yardımları, açıkça, bugünkü insan zekâsı ve bilimsel anlayışının kapsayıp benimseyebileceği tarzda, objektif ve sübjektif yollardan ve deney yoluyla anlamlandırıp değerlendiren pozitif bir bilim, felsefe ve ahlak yoludur."

Spiritolojinin kapsamı

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, spiritizm öğretisinden kaynaklanan spiritoloji, bu öğretinin çağdaş bilimsel gelişmeler çerçevesinde (akademik anlamda) ele alınmasıdır. Bilimsel olarak beden dışı yaşam konusundaki, laboratuvar titizliğindeki sistemli çalışmalar, günümüzde oldukça gelişmiş bir durumdadır. Bu çalışmalarla, beden dışı bir ruhun varlığı birçok yöntemle saptanmıştır. Kirlian tekniğiyle fotoğraflanan beden çevresindeki enerjik alanlar, bu ruhsal varlığın, fizik bedene en yakın kısımlarını oluşturur. Bunun dışında, ruhsal celselerde kullanılan birçok mekanik ve elektronik düzenek sayesinde, beden dışı ruhun varlığı ispatlanmıştır. Bu çalışmalar günden güne ilerledikçe ve insanın fiziksel bedeni dışında üst boyuttaki yapıları da keşfedildikçe, bilimsel ve felsefi anlamda "Varlık" kavramı yepyeni bir evrensel içerik kazanıyor.

Aynı zamanda, "Canlılık"ın ifade ettiği anlam da yepyeni bir düzeye ulaşıyor. İnsanın, gittikçe belirginleşen çok boyutlu bir yapısı ve her bir boyutunun da, olanca derecede geniş ve araştırmakla bitmeyecek ölçüde kapsamlı bir içeriği vardır. Parapsikoloji bilimi, bu üst boyuta ilişkin ruhsal yapının, yalnızca, fizik boyutta bulunan beden üzerinde olağandışı yetenekler halinde belirme biçimini inceler. İşte spiritolojinin alanı da bu sınırların ötesinde başlar ve ruhsal varlığın kendi içinde ve bedenle olan ilişkileri çerçevesinde incelenmesini ele alır.

Spiritolojinin kaynağı durumunda olan spiritist öğretinin yüksek realitesi doğrultusunda oluşacak olan bilinç yapısının oluşabilmesi için, konunun bilimsel anlamda temel ilkelerini ve işleyişini ortaya koymak gerekir. Ancak bu bilimsel anlayışın üzerinde kurulabilecek bir dünya görüşü, tam anlamda tutarlılık gösterebilir. Metapsişik İlmi Araştırmalar Cemiyeti Genel Başkanı **Ergün Arıkdal**'ın, spiritizm-spiritoloji ilişkisi üzerine görüşleri şöyledir: *"Spiritizmin spiritoloji devri, bir bakıma olgunluk noktasına doğru yükselmektedir. İnsanlığın zihinsel düzeyi ve düşünme koşulları spiritoloji devresini tamamlamak zorundadır, çünkü seçtiği tekâmül yolu ve doğayı inceleme metodu bunu zorunlu kılmaktadır."* (**Ruh ve Madde** dergisi, sayı 189, sayfa 3). Gerçekten de spiritoloji, spiritizmin bir hazırlık devresidir. Spiritist realite, ancak bu bilimin ortaya çıkardığı kavramların bilinmesiyle anlaşılabilir.

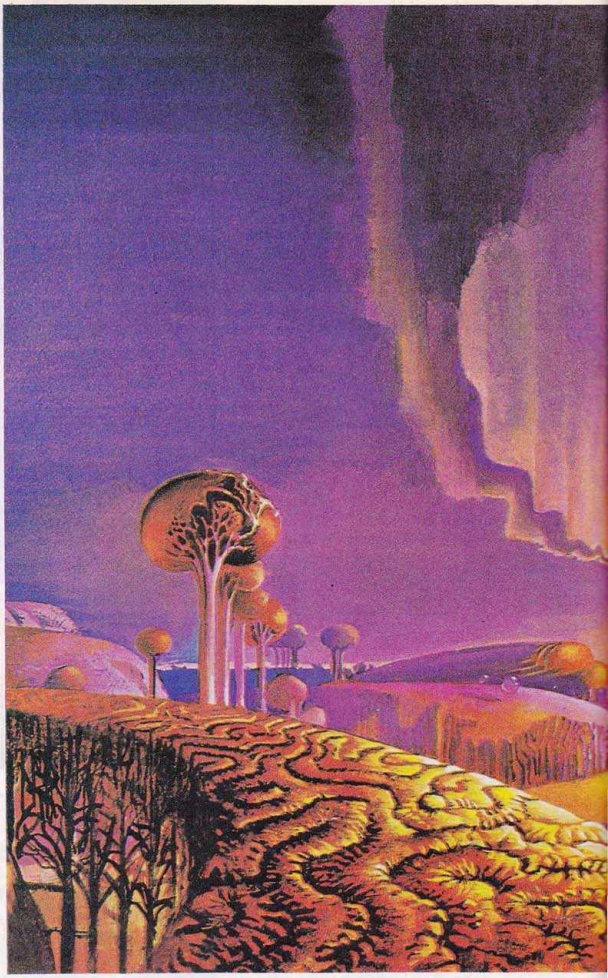

Ufoloji

İnsanın ve evrenin üst düzeyden algılanmasına ilişkin çağdaş bilimlerin bir diğeri de, Dünyadışı zeki varlıkların incelenmesini konu alan ufolojidir. Gerçekte, eski zamanlardan beri devam eden uzaylı varlıkların dünyaya gelmeleri olgusu, çoğu zaman, o dönemlerin bilgi ve bilinç düzeyiyle orantılı olarak yorumlanmış ya da reddedilmiş bir gerçekliktir. Ancak en ilkel toplumlardan en gelişmiş toplumlara kadar birçok kültürde, Dünyadışı

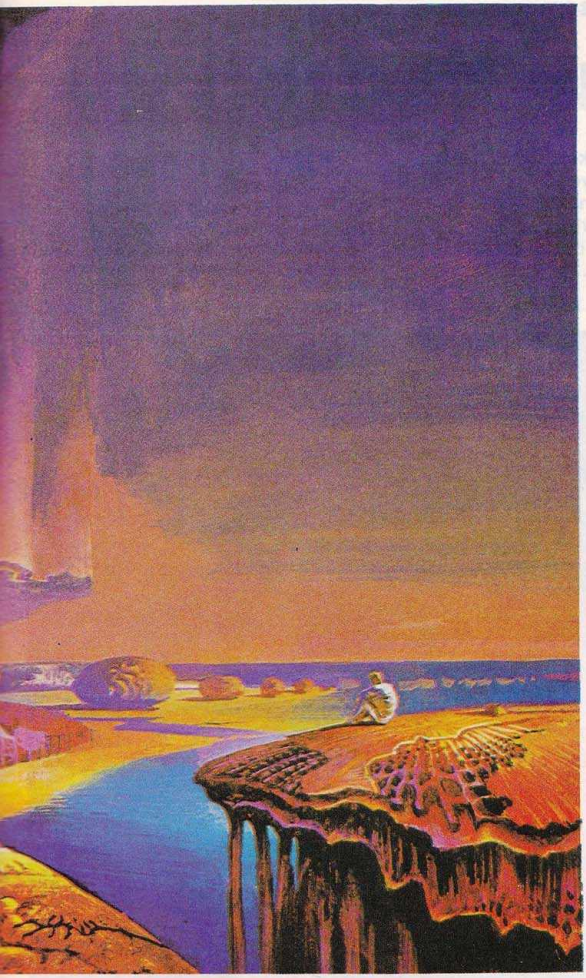

kökenli varlıklara ilişkin motifler bulunmaktadır. Günümüzün bakış açısıyla ise tüm bunları akla uygun bir düzeyde değerlendirmemiz mümkün olmuştur. İşte ufoloji bilimi de, bu kaygıdan dolayı ortaya çıkmış ve Dünyadışı ziyaretçilere ilişkin yapılan çalışmaların, bilimsel yöntemlerle sürdürülmesini sağlamıştır. Ufoloji kapsamında muhtemel Dünyadışı zeki yaşamın, ne tür biçimler altında sürebildiğine ve bu canlılarla ne şekilde irtibat kurulabileceğine ilişkin çalışmalar da yer alır.

İnsanoğlu, çevresindeki gizemli dünyayı dikkatle izlemelidir. Oluşan olayların tümü, gerçekte bir bütünün parçalarıdırlar ve birbirlerini tamamlarlar. Bruce Pennington, illüstrasyonunda, gizem dünyasını izlemesini simgeliyor (üstte).

Bu bilim en başta yeryüzünde görülen UFO olaylarının raporlarını toplayıp, açıklamaya çalışır. Ünlü Ufolog Prof. Dr. **J. Allen Hynek,** UFO'ları şöyle tanımlıyor: *"UFO'yu basitçe, gökyüzünde ve karada görülen, görünüşü, yörüngesi ve genel dinamik ve ışıldama davranışı mantıksal ya da klasik bir açıklamayı akla getirmeyen ve sadece tanıklar için şaşırtıcı olmayıp, eğer herhangi bir teşhis mümkünse, sağduyuya hitap eden bir teşhis yapabilecek teknik imkâna sahip olan kişilerce eldeki tüm kanıtların yakından incelenmesinden sonra da kimliği belirsiz kalan bir objenin ya da ışığın rapor edilen algılanışı olarak tanımlayabiliriz."* UFO olayları, bu anlayışla incelenip, içinden normal bir süreçle açıklanamayıp ancak Dünyadışı kökenli bir nedene bağlanabilecek olanları ayıklanmakta ve istatistiksel bir analize tabi tutulmaktadır. Bu arada görünen UFO'ların biçimleri, görünüş şekilleri ve Dünya'da ortaya çıkış dağılımları da incelenmekte ve ilginç sonuçlara ulaşılmaktadır.

Ufolojinin kapsamı

Canlılığın evren içindeki olası dağılımının ve değişik yaşam biçimlerinin teorik olarak incelendiği günümüzde, artık UFO'ların gerçekliğinin tartışılması devri çoktan geçmiştir. UFO gerçekliğinin ifade ettiği sonuçlar da, felsefi ve bilimsel alanda değerlendirilmeye çalışılmaktadır. Yüzyıllardır benmerkezci görüşlerle örülmüş Dünya uygarlığının hâkim değer yargıları, artık yerlerini, evren içinde ancak çok küçük bir alana ait olduğumuz yolunda bir bilince terk etmek durumundadır. Bu ise, birçok felsefi ve ideolojik görüşlerin yeniden gözden geçirilmesini ve hepsinin birden çağdaş bir boyutta ele alınmasını gerektirir. Bu yaklaşım, kozmosun ve kozmos-insan ilişkilerinin değerlendirilişine yepyeni bir açı kazandırıyor. Özellikle parapsikolojik ve spiritolojik gerçeklerin, ufolojik gerçeklerle sentezlenmesi sonucunda ortaya çıkan model, gelecekte ulaşılabilecek olan bilinç düzeyinin habercisi durumundadır.

Bu ise, birçok felsefi ve ideolojik görüşlerin yeniden gözden geçirilmesini ve hepsinin birden çağdaş bir boyutta ele alınmasını gerektirir. Bu yaklaşım, kozmosun ve kozmos-insan ilişkilerinin değerlendirilişine yepyeni bir açı kazandırıyor. Özellikle parapsikolojik ve spiritolojik gerçeklerin, ufolojik gerçeklerle sentezlenmesi sonucunda ortaya çıkan model, gelecekte ulaşılabilecek olan bilinç düzeyinin habercisi durumundadır.

Ünlü Ufolog Dr. J. Allen Hynek, ufolojinin günümüzdeki aşamasına gelmesinde büyük rol oynamış bir bilim adamıdır (en altta, solda).

Sahip olduğumuz halde çözemiyoruz

Rüyaların kudreti (II)

İnsanlık, yüzyıllardan berirüyalarını kendi varlığıyla birlikte taşıyor. Yüzyıllardır değişmeyen bir mekanizmanın ürünü olan rüyaların amacı, anlamı nedir? Freud'un dediği gibi sadece bastırılmış isteklerin açığa çıkması mı, yoksa geleceği bildiren mesajcılar mı? Aşağıdaki yazıda konu, çeşitli örnekleriyle inceleniyor.

HEPİMİZ, BAZI rüyaların geleceği haber verdiğini ya kendi deneyimlerimizden, ya da çevremizdeki insanların anlattıklarından biliriz. Bu konu, 1968 yılında bir dönem, basın-yayın organlarında yer alan bir dizi ilanın konusunu oluşturuyordu. Amerikalı araştırmacı **Robert Nelson**, bu türden rüyaların yapısını, işleyişini, kaynaklarını bulmak amacıyla

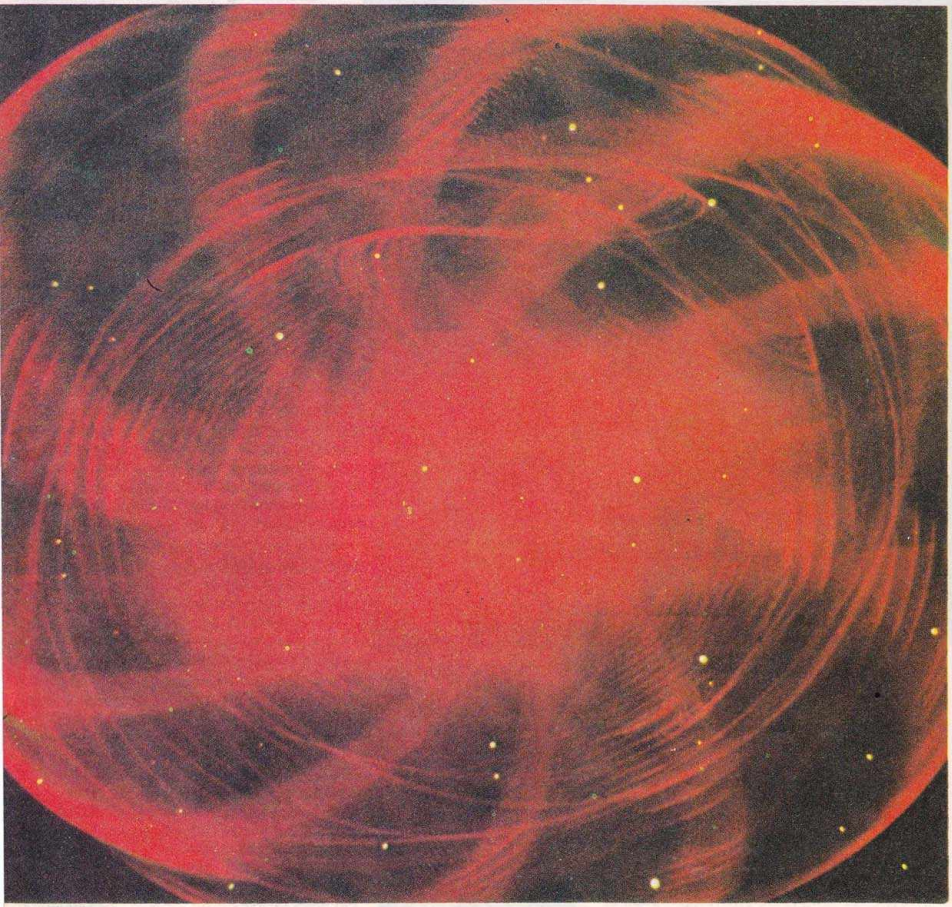

bir inceleme yapıyordu. Ancak çalışmaya başladığında, çok sayıda rüya örneğine ihtiyacı olduğunu gördü. Bunun üzerine basın-yayın organlarına ilanlar verdi. İlanlarda gelecekle ilgili rüyalar gören herkesin, bunları ayrıntılı bir anlatımla yazara verilen adrese postalaması isteniyordu.

Tescilli rüyalar

İlan, karşılıksız kalmamıştı. Nelson, gelen rüya anlatımlarını fişleyerek dosyalıyordu. Ayrıca her gün, bu rüyalarla aralarında ilişki kurulabilecek türden olayları, haberleri asistanlarıyla birlikte yoğun olarak izliyordu. Mektup sayısı 8000'e ulaştığında Nelson'un elinde kayda değer 48 adet rüya anlatımı olmuştu. Bunlar, rüya görüldükten sonra gerçekleşen olaylarla ilgiliydi. Rüya ile sonradan gelişen olay, büyük benzerlikler gösteriyordu. Bu tür rüyalardan biri, Ohiolu bir hanımdan geliyordu.

darkmalt - www.cizgilikitap.com

Kadın, rüyasında bir uçağın ya bir başka uçağa, ya da bir tepeye çarptığını, 3 kişinin de yerlerde süründüğünü görmüştü. Nitekim 9 gün sonra olay, çok benzer bir biçimde gerçekleşti. Gazete haberlerine göre, içinde 4 yolcu taşıyan bir uçak, havaalanı yakınlarındaki bir tepeye çarparak düşmüştü. 1 kişi ölmüş, diğer 3 kişi ise mucize eseri kurtulmuşlardı.

Rüyalar yazılmalı

Nelson'a göre geleceği bildiren rüyalar, güçlü bir heyecan ve yoğun renkler içeriyorlar. Ayrıca rüyayı gören kişi olayların içinde yer almayıp seyirci durumunda oluyor. Bu türden rüyalar genellikle birbirini izleyen gecelerde tekrarlanıyor. Aslında birçok kişi bu türden rüyalar görüyor. Ancak üzerinden zaman geçince izler siliniyor ve rüya unutuluyor. Bu yüzden Nelson, konuyla ilgilenen kişilerin uyanır uyanmaz gördüklerini yazmalarını tavsiye ediyor. Bu konuda en iyi yöntemin, önce rüyanın ana hatlarını yazmak, sonra hatırlanabildiğince ayrıntıları eklemek olduğunu da söylüyor.

Nelson, rüyayı oluşturan binlerce ayrıntıdan en azından birinin gelecekle kesin olarak ilgili olduğunu savunuyor.

Rüyayla teşhis

Birçok rüya örneği, Nelson'un ayrıntılar konusundaki fikirlerini doğruluyor. Görülen rüyalardaki küçük ayrıntılar, insanın gelecekteki sağlığıyla ilgili mesajlar taşıyabiliyor. Örneğin bir delikanlı, rüyasında bir piton yılanı tarafından kıskıvrak sarıldığını ve hareket edemediğini görmüştü. Bu rüya sık sık tekrarlanınca rahatsız olarak bir doktora başvurdu. Ama sapasağlam çıkmıştı. Oysa 1 yıl içinde belkemiğinde gelişen bir tümör, neredeyse felç olmasına yol açacaktı.

Bir başka örnekte de bir kadın, zaman zaman rüyasında kendisini bir toprak yığını altında gömülü, güçlükle nefes alırken görüyordu. 2 yıl içinde kendisine tüberküloz teşhisi kondu.

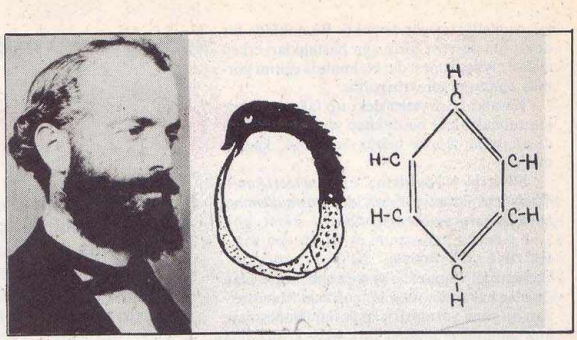

Friedrich August Kekule, Benzolün kimyasal formülünü ve yapısını rüyasında gördüğü yılanımsı sembol aracılığı ile buldu. Kimyagere göre bu, kesin haberci ve yön verici bir rüyaydı (üstte).

Beyinsel teşhis

Sovyet bilim adamı Dr. **Vasili Nikolayeviç Kasatkin** için bu tür rüyaların kaynağı, oldukça farklıydı. Bu tür rüyaların mekanizmasında ne kehanetlerin ne de tesadüflerin rolü vardı. Bunu oluşturan, sadece beyindi. Beyin, çeşitli fonksiyonları sırasında, belirtiler henüz vücutta belirmeden hastalığı haber alıyor ve rüyalar kanalıyla şifreli bir uyarı oluşturuyordu. Kasatkin'e göre, "rüyanın dış tabakasını" oluşturan aktif beyin hücreleri, uyku sırasında dikkati dağıtan kaynaklar en az düzeyde olduğundan, normalin dışındaki en ufak noktayı algılıyorlardı.

Teorinin doğuşu

Kasatkin, Alman işgali yıllarında Leningrad'da genç bir doktor olarak çalışıyordu. Herkesin açlıktan öldüğü bir dönemdi, hastalar çoktu. Kasatkin, giderek hastalarının tesadüfen anlattıkları rüyalarla onların sağlık durumlarını ölçebildiğini fark etti. O dönemde açlık hâkim olduğundan, görülen rüyalar çoğunlukla yiyeceklerle ilgiliydi. Ancak aralarındaki farklı yapıda rüyalar, hastaların ölüme yakınlık derecesini gösteriyordu. Kasatkin, hastalarını rüyalarını anlatmaya teşvik etti. Bu kanısı güçlenince de, işgalden sağ kurtulabilirse, ileride çalışmalarını bu doğrultuda sürdürme kararı aldı.

1975 yılında Kasatkin hâlâ yaşıyordu ve elinde yılların birikimi olan veriler vardı. Böylece teorisini kurdu. Bu teoriye göre, solunum güçlüğü ile ilgili rüyalar tüberküloz veya akciğer kanserini haber veriyorlardı. Hipertansiyonun ifadesi ise sabırsız, yoğun meraklar konusunda görülen rüyalardı. Rüyada bıçak darbeleriyle yaralanmak, iç organlarda ağır bir hasarı belirtiyordu. Ancak kişi, rüyalarında her zaman özne olarak kendini görmeyebiliyordu. Özne, bir dost ya da çevreden biri de olabiliyordu. Bu da, rüyaların zaman zaman maskelendiğinin göstergesiydi. Bir rüyanın dikkate alınması için, sık sık tekrarlanması gerekiyordu. Ancak o zaman bir

Bilim adamları, her geçen gün daha çok gelişen bilimsel araçlarla, rüyaların gizemine girmeye çalışıyorlar. Fotoğrafta, beyin dalgalarının uyku sırasında ölçümlenmesi görülüyor (altta).

uyarı niteliği taşıyor demekti. Bu noktada bir doktorun devreye girip ağır hastalıkları erken teşhisle iyileştirmesi de, bu konuda eğitim görmüş olmasını gerektiriyordu.

Kasatkin Sovyetler'deki tıp fakültelerinde okutulmak üzere bir de kitap yazdı. Ancak Batı dünyasında teorisi henüz yaygınlık kazanmadı.

Şöyle diyor Kasatkin: *"Eğer bu teori kanıtlanabilirse, insanlık beyin denilen mükemmel bir teşhis aracına kavuşacaktır."*

Bir rüya yorumcusu

Çağımızda bilimsel araştırmalara konu olan rüyalar hakkında insanlar çok eski zamanlardan bu yana yorumlar yapıyorlar. Bunlardan, ünü günümüze ulaşmış biri, M.S. 2. yüzyılda yaşamış olan Eski Yunanlı **Artemidoros**'tur. Ona göre rüyaların son derece bireysel, çeşitli türlerde ve karmaşık bir yapısı vardı. Kendisine rüyasını yorumlaması için gelen kişiyi sadece rüyasıyla ilgilendiğine ikna ettikten sonra, çeşitli sorular sorardı. Kişinin mesleği, bilgi düzeyi ve yaşama biçimi hakkında bilgi edindikten sonra, ayrıntılı bir yorum yapardı. Artemidoros'a göre rüyalar 2 kısma ayrılırdı: 1. Günlük yaşamdan kaynaklananlar. 2. Geleceğe ilişkin rüyalar. 2. sınıfı oluşturan rüyalardan bir örneğe göre, kendi saçlarının kazındığını gören kişi zarara girecek demektir, çünkü bu çıplaklık ifadesidir ve kişinin soyulması, varlığını kaybetmesi söz konusu olabilir. Aynı rüya, denizciler için bir deniz kazasına işaret eder. Hastalar için ise ağır bir krizi haber verir. Artemidoros'un bu türden yorumları içeren kitabı yüzyıllarca varlığını sürdürmüş ve çeşitli dillerde defalarca basılmıştır.

Tarihsel süreç

19. yüzyılda rüyaların kaynağı konusunda en yaygın teori, onların dış uyaranların etkisiyle oluştuğu yolundaydı. Örneğin bir insan uyurken dışarıdan gelen bir köpek havlaması, o kişinin rüyasında kuduz köpeklerce kovalandığını görmesine yol açıyordu. Fransız bilim adamı **Alfred Maury**, bu teoriyi kendi yaşadığı bir olayla kesin olarak kanıtladığını söylüyordu: Maury, uyurken başını ranzanın demirine çarpmıştı. Bu da rüyasına, Fransız İhtilali sırasında giyotinle idam edildiği şeklinde yansımıştı.

20. yüzyılın başında, Dr. **Sigmund Freud**, değişik bir teoriyle ortaya çıktı. Freud, analiz ettiği rüyaları, bilinçaltına çıkan bir anayol olarak görüyordu. Rüyada görülen şeyler, bilinçaltına bastırılmış duygu ve isteklerin ifadesiydi. Bir başka deyimle rüyalar, cinsel isteklere geçirilmiş bir kılıftı. Freud, rüyaların anlamını hasta-doktor diyaloğunda arıyordu ve rüya analizinin ruhsal tedavide başrolü alacağına inanıyordu. Ancak bu teori yoğun eleştiriler aldı. Başta **C.G. Jung** olmak üzere birçok bilim adamı dolaysız olarak cinsel motifler taşıyan rüyaların bu durumda ne anlama geldiğini soruyorlardı. Ancak yine de Freud da, Jung da rüya konusunda bir ortak noktada buluşuyorlardı, bu nokta da, rüyalarda telepatik öğelerin bulunabileceğine ihtimal vermekti.

Vasili Nikolayevich Kasatkin. Sovyet bilim adamı, rüyanın dış tabakasını oluşturan aktif beyin hücrelerinin uyku esnasında, dikkati bozan kaynaklar ya da olaylar azaldığından, normaldışı her şeyi tüm detayları ile algılayacaklarını söylüyorlardı. Kasatkin'e göre, olayların ardında bir gizem yoktu. Olsa bile, her şey beynin kendisinden kaynaklanıyordu (altta).

Rüya laboratuvarı

Rüya ve telepati ilişkisini derinlemesine inceleyen ilk kişi **Montage Ullman** oldu. Ullman, '40'lı yıllardan beri rüyaların telepatik yönü üzerinde anlamlı deneyler oluşturmaya çalışıyordu. Ancak aynı alanda faaliyet gösteren meslektaşları gibi bu deneyleri tatmin edici olmaktan çok, ilginçlik boyutlarındaydı. 1965 senesinde Brooklyn'de özel olarak kurulan laboratuvarda Ullman tarafından başlatılan deneyler, uyku halindeki deneklerin zihinlerine telepati yoluyla belirli görüntüler ulaştırmak amacındaydı. Bu deneylerde çeşitli deneklerin hızlı göz hareketi dönemleri ve beyin aktiviteleri kaydedilerek, göz hareketi safhası bitmeden önce denek uyandırılarak gördüğü rüyayı anlatması istenirdi. Araştırmacıların kullandıkları terime göre "merkez", iletilmek istenen hedef görüntüye en fazla yaklaşan rüyaydı. Günümüzde çok bilinen bu deneylerin sonuçları, halen tartışma konusudur. Ullman ve araştırma grubu, elde ettikleri merkez sayısının tesadüf olarak nitelendirilemeyeceğini ifade etmişlerdir. Ancak buna karşı çıkanlar olmuş ve Ullman'ın "merkez" olgusu hakkındaki yorumunu fazla subjektif bulmuşlardır. Bütün bunlar bir yana, Ullman'ın yöntemleri ve yorumu geçerli sayılsa bile, başarısızlıkla sonuçlanan deneylere oranla, başarıya ulaşan deney yüzdesi çok da yüksek değildir. Ancak Ullman'ın elde ettiği bazı merkezler de kusursuz mükemmelliktedir. Sunulan bazı vakalarda, rüya gören denekler mükemmele yakın derecede ayrıntılar içeren, oldukça karmaşık hedef görüntüler tarif etmişlerdir. Bu doğrultuda elde edilen sonuçlar, telepati dışındaki her türlü yoruma meydan okur gibi görünmektedirler. Ancak şu da sorulmalıdır: Montague Ullman ve meslektaşları birtakım rüyaların dıştan gelen mesajlar içerdiklerini somut olarak kanıtlayabilmişler midir?

Eğer öyleyse bu iddialar doğrultusunda insanların DDA yeteneğine sahip oldukları kanıtlanmış mıdır? Yine de Artemidoros'un, Freud'un, Jung'un mirasçılarından çoğu henüz bu sonuçlara karşı çıkmaktadırlar. Buna rağmen günümüzün düşünce yapısı, 50 yıl öncesinin bilimsel şüpheciliğinden daha esnektir.

Sonuçta rüyaların gerçek doğası hakkında var olan sır, henüz açıklanabilmiş değildir. Rüyaların, günümüzdeki tanımının dışında kalan henüz tanımlayamadığımız gizemli birçok unsurdan oluştukları da bir gerçektir.

İlkel çağlardan bugüne, değişmeyen gerçek:

İlkel inançlar

İnsan, eski çağlardan bugüne, içinde taşıdığı inanma ihtiyacını doğa unsurlarından putlara ve giderek günümüzdeki tektanrı anlayışına uzanan bir zincirin halkalarıyla gidermeye çalışmıştır. Aslında tüm bu dönemlerde hâkim olan inancın tektanrı inancı olduğu iddia ediliyor. Şevket Pekel, aşağıdaki yazısında bu konuyu inceledi.

DÜNYAMIZ, ÇEŞİTLİ çelişkiler içeren bir dünya olma özelliğini, bilinen tarihinden bugüne kadar, kendine özgü şartlarıyla devam ettiriyor. Dünyada 3000 kadar değişik dil, farklı ırkların kaynaşarak oluşturdukları pek çok devlet ve bunların birbirinden farklı yönetim biçimleri, gene birbirinden farklı iklim özellikleri vardır. Bu çelişkilerin tümünü içeren dünyada, gene de düzenli ve şaşmaz bir işleyiş olduğu görülür.

Bu dünyada, var olan ikili realiteye karşı koyamayan, bunun dışına çıkamayan, davranış ve eğilimlerini bu çelişkilerin içinde gerçekleştirme özelliğine sahip bilinçli varlıklar yaşarlar. Bu bilinçli varlıklar, ya doğuştan ya da sonradan yaşadıkları olayların kendi üzerlerinde bıraktıkları etkilerle bir inanma ihtiyacı ve eğilimine sahiptirler.

İlkel insanlarda inanma ihtiyacı

Tarihöncesi ilkel insanların, doğa olaylarının kendi üzerlerindeki etkileri sonucu içlerinde duydukları çaresizlik ve âcizlikleri, kendilerinde, doğuştan var olduğu söylenen inanma eğilimlerini harekete geçirmiş ve duyularıyla uzanabildikleri yerlerde, kendilerinden üstün bir varlığın ve kudretin var olması gerektiği düşüncesine yol açmıştır.

Bu düşünce,onlarıtaptıkları ilkTanrı'ya,Ay'a yöneltmiştir. Bilim adamlarınca ilkel insanların inanç özellikleri üzerinde yapılan araştırmalar sonucunda, insanların ilk Tanrı'sının yakışıklı ve güçlü bir erkek olarak hayal edilen Ay olduğu ortaya çıkmıştır. Gökyüzü, insanları yıllarca etkilemeyi sürdürmüştür.

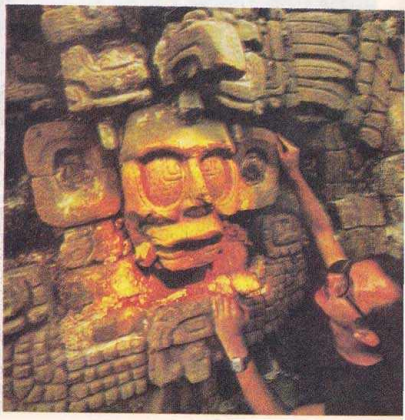

Guatemala'da Mayalar'a ait Güneş Tanrısı'nı simgeleyen taş bir oyma (sağda).

Çoktanrılı inancın bulunduğu dönemlerde, insanlar, kilden, ağaçtan veya taştan yaptıkları heykelciklere tapıyorlardı. Bunlar, onların ilahlarının sembolleriydiler (solda).

İlkel kavimlerde tektanrı

Çok ilginçtir ki, ilkel kavimlerde de tektanrı, üstün varlık anlayışı vardı. Kutsal metinlerde **Âdem**'in tek bir Tanrı'ya inanmakta olduğu belirtiliyor. **A. Lang, W. Schmidt, R. Pettazoni** gibi araştırmacı yazarların örnek verdikleri ilkel toplumlar, bir "üstün varlık" olduğunu kabul ederlerdi. Bu üstün varlık, toplayıcı ve avcı topluluklarda göksel (semavi) ya da yeryüzüne ait bir öğe, örneğin, bir "toprak ana" olabiliyordu. Ancak yakın ve uzak tarihte de insanlar, Tanrı'ya veya Tanrılara kendi idrak sınırları içerisinde, kendileri gibi bir kişilik ve şekil vermek istemişlerdi.

Pettazoni, **İptidai Dinde Üstün Varlık** eserinde, üstün varlığın yapılaşma gösterdiğine dikkat çeker. Örneğin, göksel olan üstün varlık, ebedi, her yerde hazır ve nazır, "kadir-i mutlak"tır. Onun en belirgin görüntüsü, şimşeklerdir. Yeryüzüne ait öğelerden seçilen Tanrı ise, sihirli ve dişidir.

Tanrı, yarattıktan sonra göğe çekildi

Göksel türden üstün varlık, yarattıkları sonra göklere, yerine çekilmiş ve yarattıklarına karşı ilgisiz, sessiz ve Tanrı olmuştur. Afrika kabilelerinden Fanglarda şöyle bir söz vardır: *"Nzame yukarıda, insan aşağıdadır. Allah, Allah'tır, insan da insan, herkes kendi yerinde, herkes kendi evinde."* Böylece Tanrı'nın artık hiçbir dinsel rolü kalmamış ve yaratan ile yaratılan arasında bir uzaklık, kopukluk oluşmuştur.

Tek göksel üstün varlığın silinişinden sonra insan, kendisine daha yakın, görebileceği, duyabileceği ikinci derecede mabutlar edinmeye başlamıştır. Eski Hint, Sümer, Babil, Mısır, Yunan, Roma, Japon, Meksika gibi uygarlıklardaki dinler, çoktanrıcıdır. Ancak dünyanın tektanrıcılıktan çoktanrıcılığa nasıl geçtiği kesin olarak aydınlığa kavuşmamıştır. Bundan, belki nüfusun çoğalması, devletleşmeler, sosyal ilişkilerin artması, savaşlar, tapınaklar kurulmasının rolleri olabileceği ileri sürülmektedir.

Âdeta, ilkel bir sentez anlayışından, sosyal gelişmelerle orantılı olarak ilkel bir analize geçiş olmuştur. Tanrı anlayışı da analize tabi tutulmuştur. Burada, Tanrı'nın teklik özelliği, özel görüntülerin çokluğu şeklinde ortaya çıkar.

Tanrılar hiyerarşisi

Çoktanrıcı anlayışta, Tanrıların sayısı çok ise de, üst tavandaki başlıca Tanrılar, kademeli bir yapı gösterirler. İkinci derecedeki ilahlarda ise bir düzensizlik ve sayısız çoğalmalar göze çarpar. Her ilahın, belirli bir özelliği ve görevi vardır ve sonunda insan hayalinin erişebileceği her alanda bir ilah ortaya çıkabilmektedir.

Ancak bu noktada, çoktanrıcılık anlayışı objektif bir bakışla ele alınır ve o zamanın düşünce düzeyine göre düşünülürse, buna inananların çok masumane bir Tanrı anlayışı içerisinde oldukları gözlemlenebilir. Çünkü

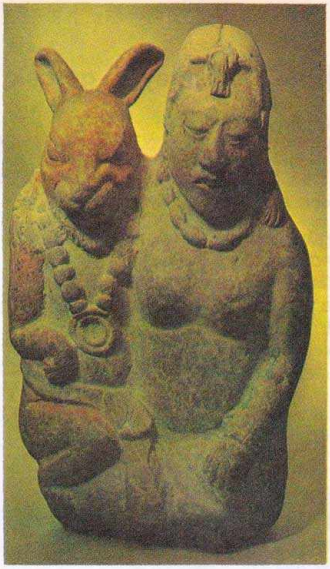

Mayalar'ın Ay Tanrıçası. Bu heykelde, Tanrı üzüntülü bir şekilde gösterilmiştir ama, yanındaki tavşan ona sevinç vermek istemektedir. Burada, doğa ile gök arasında bir ilişki kurulmaktadır. Heykel, Yucatan Yarımadası'nda, Lainor'da bulundu (solda).

Günümüzde de, ilkel kavimlerin inançlarını taşıyan ve yaşantılarını sürdüren kavimler bulunmaktadır (altta).

tektanrılı dinlerde de özellikle İslamiyette, Tanrı'nın 99 tane adı ve sıfatı vardır. Buradan çıkarak, çoktanrılı dinlerde de aslında çoktanrıya tapma olayı yoktur, ama tek, en üstün Tanrı'nın dünyada kendisini çeşitli şekillerde göstermesi olaylarını tek tek Tanrı olarak adlandırmışlardır, denilebilir.

İlahlar arasındaki akrabalıklar

İlahların ve mabutların, bir akrabalıklar zinciri oluşturdukları görülmektedir. Mabutlar ebedi ve ölümsüz olmalarına rağmen, birbirlerinden doğmuşlardır ve bir nesil meydana getirirler. Onlardaki felsefi düşünüş, bu çokluğa rağmen belli - belirsiz, Tanrı'ların tek olması gerektiğini kabul ederlerdi. Çokluğun özelliğinin de, aslında tek olan özden başlayarak nesil oluştuğundan kaynaklandığı düşünülebilir. Nesil, bir varlıktan başlar ve diğer varlığı meydana getirir ve bu böylece devam eder. Yeni varlık ötekinden farklı olmakla beraber aynı özden oluşmak gibi bir aynılığa sahiptir. Hepsinin özü aynıdır.

Her zaman tektanrıya inanç vardı

Eski Yunan'da, Mısır'da, Hindistan'da ileri düşünüşler daima çokluğu Tanrısal tekliğe döndürmeye çalışmışlardır. Örneğin, Mısır'da eski Menfis teolojisi, 8 Tanrı'yı tektanrıya **(Ptah)** döndürmeye çalışır. **Horus** ile **That** Tanrıları Ptah'ın aklı ve kelâmı idiler. Hindistan'da dinsel akımları daha başlangıçta bile Tanrısal tekliği kabule yöneldi. Orada Tanrılar bir tek temel varlık olan **"Brahman"**ın görüntülerinden ibarettiler. Eski Yunan'da, öncekilerden çok daha net olarak **Eflatun** tarafından Tanrı'nın tekliği gösterilmekle beraber,

halk yığınlarının dini, çoktanrıcı fikri savunuyordu.

Bu dönemler ayrıca, ilahlarla ilgili öykülerin anlatıldığı ve tarih haline getirildiği bir dönemdir.

Yarı Tanrı - Yarı insanlar

Mitoloji, eski Yunanca Mtyhos sözcüğünden türemiştir. Mit, Tanrı'nın doğada kişileştirilmesidir. İnsan kahramanları da yarı Tanrı - yarı insan kişileridir. Artık, mit deyince öyküler akla geliyor. Bu öyküler antikçağ insanının duygu, düşünce ve davranışlarını dile getirirler. Mit, doğaüstü bir varlığın hareketlerinin tarihidir. Bu olaylar gerçek olarak kabul edilirler ve kutsaldırlar. Mitler, bir şeyin nasıl meydana geldiğini ve bir oluşumun, bir davranış şeklinin ilahlar tarafından nasıl oluşturulduğunu anlatır.

Âlemin yaratılışından önce

İnsanlığın en eski kitabı olan **Rig-Veda**, âlemlerin oluşumu ve aslı üzerindeki düşüncelerin, insanı daima meşgul ettiğini göstermektedir. Örneğin, âlemden önceki durum için şöyle söylenir: *"O zaman ne varlık ne yokluk vardır, ne hava boşluğu, ne ötesinde gök kubbesi vardı. Kuvvet ve kudretiyle hareket eden şey ne idi?.. O zaman ne ölümlü, ne ölümsüz vardı, gece ile gündüzün ayrılışı da yoktu."*

Âlemin yaratılışını, Tanrısal yönden açıklayan öykülerde varlıklar, hangi nitelikte olurlarsa olsunlar, birlik ilkesinden çıkmışlardır. Bunlar kendi kendilerine gelişen bir farklılaşma yolu ile meydana gelmişlerdir. Farklılaşmamış olan ilk baştaki birlik ilkesi, içerik olarak kozmik âlemi kapsar. Şekilsiz ve niteliksiz olan farklılaşmamış birlik, sembolik ve maddi bir şekilde hayal edilirdi.

Bu bölünmez tekliğin içinde zamanla ve kendiliğinden ilk farklılaşmalar başlar. Böylece yer, gök, sular, bitkiler meydana gelir ve farklılaşma durmadan devam eder ve üzerinde yaşadığımız dünya ortaya çıkar, şekillenir.

Eski eserler ve inançlar derinliğine ve objektif bir bakışla incelendiğinde, bugünün dünya görüşüyle benzerlik taşıyan pek çok şey bulunur. Bu tür benzerlikler, bazen hayret bile uyandırır. Acaba, bu tür bilgi, görüş ve düşüncelerdeki benzeyişlerin, aradan yüzyıllar geçmesine rağmen tazeliğini koruması, dünyada ulaşılabilecek gerçeğin aslında "Bir" olduğunu ve amacın bunun bilincine varılması olduğunu mu düşündürüyor?

Gelişimi durduran her şey puttur

İnançların, anlayışların gelişimi incelendiğinde geçmiş tarihlerin putlara tapış şeklinin günümüze bazı özelliklerle uzandığı, putlaştırmaların çeşitli biçimlerde sürdüğü görülebilir. Yerine göre bilimin bile putlaştırıldığı, din taraftarlarının zaman zaman, yaşanılan gerçekliğin gerisinde kalarak savunduğu prensipleri tutucu bir şekilde yozlaştırdıkları görülebilir.

Ancak putların, varlıkların gelişim kademelerinde, yükselme ve evrimleşebilmesini sağlayan birer atlama taşı olarak da görülmesi gerekir. Bugün, her türden insanın önünde dizili, fakat mutlaka onu basamak yaparak atlamaları gereken putlar vardır. Bilinçli varlıkların bu putları temizlemeleri, tutuculuktan kurtulabilmeleri gereklidir.

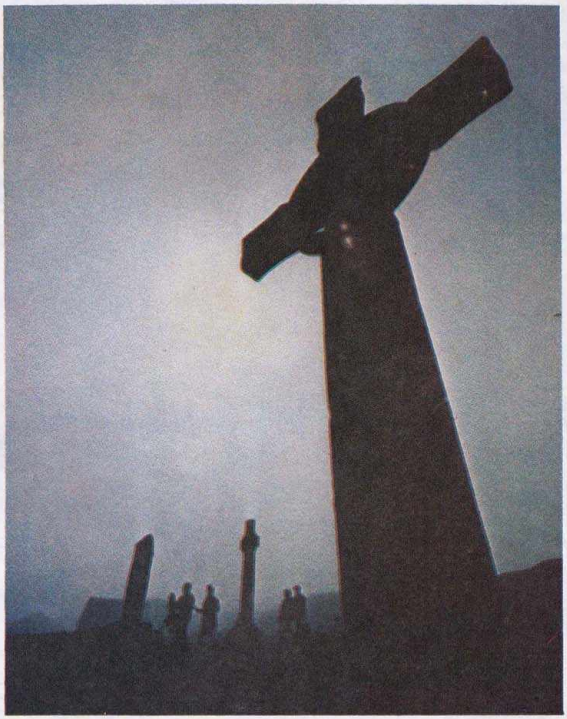

İnsanoğlu, çağlar boyunca, hep bir şeyleri putlaştırmaya çalıştı. Bu davranış biçimi, bugün çeşitli biçimlerde hâlâ sürüyor (üstte).

Çünkü, insanlığın takılıp kalmasına, yani gelişimine engel olan her şey puttur denilebilir.

Daha fazla bilgi için:
Dinler (Tarihi ve sosyal incelemeler).
Herve Rousseau
Remzi Kitabevi-1970.

Evrensel sayı sistemleri neyin ürünü?

İslamiyette gizemli sayılar

26 ve 52 sayılarının gizemi sürüyor. Ezan, aptes ve namazda bu sayıların çok önemli oldukları anlatılıyor. Sonuçta, evrenin kozmik sayı sistemlerinin üzerine kurulduğu ve bunu sağlayan zekânın düşünülmesi gerektiği vurgulanıyor. Cüneyt Lütfü Münevveroğlu, araştırmalarını sürdürerek, gizemli sayıları inceledi.

ARAŞTIRMACI **Cüneyt Lütfü Münevveroğlu**'na göre, akıl kıyaslama ile çalışır. Kıyaslama ise, sonuçta matematiğe başvurmak demektir. Özellikle, İslamiyet akıl ve mantık dinidir. O zaman, akıl ve mantığa yönelen bir dinin sayılarla anlatılması gerekir.

İslamiyet, Peygamber'in vahiy yoluyla aldığı bilgileri iletmesi ile düzenlendi. Bu iletim, belli bir matematik sistemine göre mi yapıldı? Yoksa, rasgele mi, yani olaylara ya da gereksinmelere göre mi yapıldı? Bu soruların cevaplarını da, yine 26 ve 52 sayılarında aramak gerekiyor.

Mikroevren ile makroevren arasında bulunan insan, bildiği ve gördüğü her şeyi, saydam bir algılama ile değerlendirmelidir. Böylece, olayların ardında yatan gizem, normalüstü düşünce boyutlarının etkisi ile daha kolay aydınlanabilecektir (üstte).

İslamiyette bir farz inancı vardır. Farz, Allah'ın doğrudan kabul edilmesi gereken emirleridir ve sayıları 52'dir. Bu temel inançtan yola çıkılacak olursa, gizemli sayı 52'ye daha birçok yerde rastlanır. Örneğin, Hz. **Muhammed**'in dünyaya gelmesi ile, Müslümanlığın tam doğuşu sayılan hicret, yani Mekke'den Medine'ye göç arasında 52 yıl vardır. 622-570: 52. Gerçekte, Peygamber'in dünyaya gelişi de, bir hicret olarak kabul edilebilir. Spiritualist anlayışa göre Hz. Muhammed, ruhsal dünyadan maddi dün-

yaya göç etmiştir ve her ikisinde de bir görev anlayışı görülür.

Her sayfa, bir kitap sayılır

Allah, Hz. **Âdem**'e 10 sayfa, Hz. **Şit**'e 50 sayfa, Hz. **İdris**'e 30 sayfa, Hz. **İbrahim**'e 10 sayfa olmak üzere, toplam 100 sayfalık (suhuf) kitap yollamıştır. İnanca göre, bunların tümü tek bir kitap olarak düşünülmüyor. Geniş anlamdaki yorumlara göre, her sayfa bir kitap olarak kabul edilebilir. Aynen, spiritualist tebliğlerde olduğu gibi. Bu anlayışa göre, 100 sayfa, 100 kitap olarak kabul edilecektir.

Daha sonra, Hz. **Musa**'ya, **Tevrat**, Hz. **Davud**'a **Zebur**, Hz. **İsa**'ya **İncil** ve Hz.Muhammed'e **Kuranı Kerim** yollanarak, 4 kitap tamamlandı. Tüm bu kitaplar, nitelik yönünden olmasa da, nicelikleri yönlerinden toplanabilirler. Yani, 100 suhuf+4 kutsal kitap: 104 kitap. Bu da, 26x4: 104, ya da 52x2:104'tür. Yani, 52'nin 2, 26'nın 4 katıdır.

Dinsel kurallardaki düzen

Bir Müslüman, dininin şartlarını yerine getirirken, her gün aptes alır ve namaz kılar. Bunları, ezanı duyarak yapar. Ezan, aptes ve namaz olaylarında da yine, 26 ve 52 sayılarının gizemi görülür. Bundan, şu anlaşılıyor ki, bu İslami temel şartlar, Kuranı Kerim'de yer almazlar. Ama, hepsi Peygamber tarafından konmuşlar ve uygulanmışlardır. Ama, Peygamber hiçbir şeyi gelişigüzel düşünmemiş ve emretmemiştir.

Onun emrettiği ve uygulattığı bu kurallarda, gerçekte matematiksel bir gerçek bulunmaktadır. Bundan da şu sonuç çıkıyor: Dinsel kuralları rasgele birer iş olarak düşünmemek gerekir. Ortada bir rasgelelik değil, aksine sistemlilik ve düzenlilik vardır. Bu kurallar, mantıksal bir matematiksel düzen üzerine kuruludurlar.

52 ve 26, ezanda var

Ezan, namaz vaktinin geldiğini haber veren, yüksek sesle duyurulan bir çağrı türüdür. Müezzin, yani ezanı okuyan kişi, ezanın ilk 6 cümlesini okurken, 26 kelime tamlama yapar. Bu kelimeler, Allah ve Muhammed adlarından oluşmuşlardır. Ezanın tamamı bitince, toplam 52 adet kelime ve tamlama yapılmış olur. Ezanın ilk kelimesi Allah'tır. 52. ve son kelimesi yine Allah'tır.

Ezanın her okunuşunda, 11 defa Allah, 2 defa Muhammed adı geçer. Bunun toplamı, 13'tür. Camide kılınan her vakit namazının farzından önce, caminin içinde "Kamet" denen bir ezan daha okunur. Bu ezanda da, Allah ve Muhammed adları yine, 11+2=13 defa geçer. Sonuçta, cami içinde bir vakit farz namazı kılmak için okunan toplam 2 ezanda, 13+13=26 defa Allah ve Muhammed adlarının beraber kullanıldığı görülür.

Aptes için de geçerli

Bir diğer olay, aptestir. İslamiyette temizlik esastır. Aptes alınırken, eller, ağız, burun, yüz, sağ ve sol kollar 3'er defa yıkanır. Sağ ve sol kulak ve baş, 1'er defa yıkanır. Ense, 2 defa, göbek 1 defa meshedilir. Son olarak da, her iki ayak 1'er defa yıkanır. Tüm bu hareketleri toplayacak olursak, tam 26 defa yıkama işlemi yapmış olduğumuzu görürüz.

Bu aptes, banyoda uygulanan gusül aptesi biçimidir. Namaz aptesi alınırken, göbek meshi yapılmaz. Bunun yerine,aptes öncesinde taharet denen, boşaltım organlarının temizlenmesi gerekir. Yine, sonuçta 26 defa hareket edilmiş olunur. Böylece, ezanın 52 kelime ve tamlama ile okunması, Allah ve Muhammed adlarının 26 defa kullanılması bilgisinin ardından, aptesin 26 yıkanma hareketi ile alındığı anlaşılmaktadır. Peki, ya namaz? Onda da bu gizemli sayılar yok mu?

Namaz, 26 hareketten oluşur

Namaz, insanın Allah'ın huzuruna çıkmasıdır. İlk hareket kamettir, yani "Allahüekber" (Tanrı uludur) diyerek, ellerin başa doğru kaldırılmasıdır. Son hareket ise, sağ ve sol omuzlara selam verilerek namazın bitirilmesidir. Bu arada neler yapıldığına bir bakalım:

Dört rekâtlık bir namazın başlaması ile aşağıdaki hareketler yapılır:

1. Rükû, eller dizde öne doğru eğilme. 2. Tekrar doğrulma. 3. Secdeye kapanma. 4. Diz çöküp, oturma. 5. İkinci secde. 6. Ayağa kalkma. 7. Rükû. 8. Doğrulma. 9. Üçüncü secde. 10. Doğrulma. 11. Dördüncü secde. 12. Oturma. 13. Ayağa kalkma. 14. Rükû. 15. Doğrulma. 16. Beşinci secde. 17. Oturma. 18. Altıncı secde. 19. Ayağa kalkma. 20. Rükû. 21. Doğrulma. 22. Yedinci secde. 23. Oturma. 24.

52 sayısının, namazda çok önemli bir yeri var. Müslümanlar, namaz kılarlarken, farkında olmadan 52 defa hareket ediyorlar. Belirtildiğine göre, bu matematiksel sistem sayesinde, kozmik düzenle, insan arasında bir ilişki kurulmuş oluyor (altta).

Sekizinci secde. 25. Son oturma. 26. Sağa ve sola selam.

Böylece, 26 hareketle namaz tamamlanmış olur.

İslam inancına göre, selam, Allah'ın kelâmıdır. Buna göre, dikkat edilirse, namazdaki selam, 26. harekettedir. Böylece, görülür ki, 26 hareketle alınan aptesin ardından, 26 hareketle namaz kılınır. İkisi, böylece 52'ye tamamlanmış olurlar. Ezan, 52 kelime ile okunduğuna göre, ortaya şu formül çıkar: Ezan=Aptes+namaz. Bir günde kılınan 5 vakit namazda, toplam 20 farz, 20 sünnet vardır. Farz, Allah'ın emri, sünnet ise, Peygamber'in yaptıklarına uymaktır. Ayrıca, vitir namazı da, farz namazı olarak alınır. Bunların toplamında, 40 rekât namaz kılınmış olunur.

Günde, toplam 40 rekât namaz kılınınca, 26 günde, toplam 1040 rekât namaz kılınmış olunur. Bu da, 52'nin 20 katıdır. Ramazan ayında, günde 40 rekât namazın üstüne, 20 rekât da teravih namazı eklenir. Böylece, kutsal gün olan Kadir Gecesi'nin bitiminde, yani 26. günün akşamında, 60x26=1560 rekât namaz tamamlanmış olur. 1560 ise, 52 sayısının 30 katıdır. Bu 30 sayısı, aynı zamanda, oruçlu geçirilen gün sayısı ile eşittir.

Cuma neden kutsal gündür?

Cuma günü, dinsel yönden özel bir gün olarak kabul edilir. Dinsel metinlere göre, Allah, pazar günü başladığı yaratma işlemini cuma günü bitirip, dinlenmiştir (bkz. Tevrat). Yalnız cuma günlerinde, 6 rekât fazla namaz kılınır. O gün, normal olarak kılınan 20 rekât namazı da buna eklersek, cuma günü kılınan toplam rekât sayısı olarak, yine 26 sayısını buluruz. Burası düşündürücüdür. Acaba, cuma günü gün olarak mı kutsaldır, yoksa, o gün kılınan rekât sayısı 26'ya tamamlandığından mı, kutsaldır?

Ay hareketlerinin temel olarak alındığı takvim, hicri takvimdir. Bu takvimde 354 gün vardır. Peygamber'in, Mekke'den Medine'ye göçü ile başlar. Bu, gün süresi, iki galaksi tutulması arasında geçen süredir (bkz. sayfa 1633). Bu süreye göre, 5 vakit ezanx354 gün: 1770 vakit ezan okunur. Yine 354 günde, 50 cuma namazı ezanı vardır. İkisinin toplamından çıkan sayı, yani 1770+50=1820, 1 hicri yılda okunan ezan sayısını verir. 1820 sayısı, 26'nın, 70 katıdır. 70 sayısı, bir başka şeyi daha çağrıştırır: Bu sayı, Peygamber'in Allah'a bir günde yaptığı tövbe sayısı ile eşittir.

İslamiyette astronomik gözlem çok önem kazanmıştır. İslam bilginleri kozmik sistemin içyüzünü anlayabilmek için, çeşitli yöntemler geliştirdiler. Hicri takvim, inancın ve saygının yanı sıra, bu tür bir sayısal sistemin üzerine kuruldu (üstte).

Ezan, 52 sayısının üzerine kurulduğu bir diğer sayısal gizem. Öne sürüldüğüne göre, ezan okunurken, 52 tamlama ve hece kullanılıyor (altta).

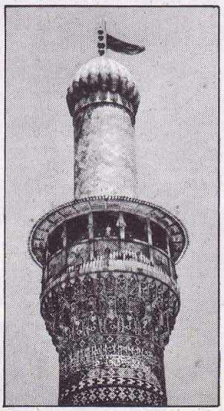

Hicri takvimin ilginç yönleri

Hicri takvim, miladi takvime göre, her 33 yılda 1, 66 yılda ise 2 tam yıl artar. Miladi takvime göre, Halley Kuyrukluyıldızı, 76 yılda bir Dünya'ya yaklaşır. Hicri takvime göre ise, 78 yılda bir Halley'in ziyareti tekrarlanır. 78 yıl, 26'nın 3 katıdır, ayrıca 26+52=78'dir. Yine hicri yıla göre, 1. galaksi tutulmasının ilk günü, Ramazan'ın 26. gecesi olan Kadir Gecesi'dir. 2. galaksi tutulmasının son günü, Kurban Bayramı'nın son günü akşamıdır. Bu iki gece ya da iki galaksi tutulması arasında, tam 78 gün vardır. Demin de belirttiğimiz gibi 78, 26'nın 3 katı, ayrıca 52 ve 26'nin toplamıdır.

Görüldüğü gibi, modern ve bilimsel bir takvim olan miladi takvime oranla, hicri takvimde dinsel, zamansal ve mekânsal bir yön vardır. Belki de insanoğlu, araştırmak istediği konuya göre takvim kullanmalıdır. Dünyaya göre miladi takvim, dinsel boyutta hicri takvim, kozmik sembollerde Aztek ve Maya takvimlerinin kullanılması gibi.

Ayetlerdeki sayılar

Bir hadiste, *"Allah tarafından ilk yaratılan varlık, kalemdir"* denir. Bu düşünceye göre Allah, tüm maddi varlıklardan önce, kaderi yazdı. Sonra da yazmaya devam etti veya önce kader kavramı belirlendi. Kuranı Kerim'de, Kalem Suresi vardır. Bu sure, tam olarak, 52 ayettir. Ondan sonraki, Hakka Suresi de, 52 ayettir.

Kuranı Kerim'de, 26 ayetli daha birçok sureye rastlanır. İbrahim Suresi de 52 ayettir. Ayrıca, Gaşiye, Hac ve Rahman Sureleri 26 ve 78 ayettirler. Saffat Suresi, 26'nın 7 katı olan, 182 ayettir. Son olarak, Bakara Süresi de 26'nın 11 katı olan 286 ayettir. Bakara Suresi, Kuranı Kerim'in en uzun suresidir. Bu surede, 26 sayısının 11 defa geçmesi ve ezanda Allah adının 11 defa vurgulanması arasındaki sayısal eşitlik ilginçtir.

26'nın tarihteki önemi

26 sayısının, Türk ve İslam tarihinde de özel bir yeri var. Tarihte iki 26 Ağustos vardır ki,

ikisinin de önemleri çok büyüktür. Birincisi, 26 Ağustos 1071, yani, Malazgirt Savaşı'nın tarihidir. Bu savaşın sonucunda, Anadolu'nun kapısı Türklere açıldı. Malazgirt Savaşı, sonuç olarak, Anadolu'nun kaderini belirleyen bir olaydır. Ama, diğer 26 Ağustos, daha da önemlidir. 26 Ağustos 1920, Başkomutanlık Meydan Savaşı'nın başlangıç günüdür. Bu kez yine aynı şey olmuş, yine Anadolu'nun kaderi değişmiştir.

26'yla ilgili bir diğer ilginç olay, Çanakkale'de oluştu. Çanakkale Savaşı'nın kader anı, Çanakkale Boğazı'na giren müttefik donanmasının, **Nusret** mayın gemisinin döktüğü mayınlara çarparak geri dönmek zorunda kaldığı andır. İşte bu olayı sağlayan mayınların sayısı 26'dır.

darkmalt - www.cizgilikitap.com

Evrensel sayı sistemi

Sonuç olarak, anlatılmak istenen sayı, sistemlerinin ardındaki gizemi incelerken, yaratılıştaki sırrın bir rastlantı olmadığını ortaya koymak ve evrensel matematiği vurgulamaktır. Bir ozan şöyle diyor:

Sayıların dili var, konuşurlar her işi,
Bu nasıl bir rastlantı, hangi Tanrı'nın işi,
Âlemlerde denge var, ses, sayı, renk cümbüşü,
Bu bir rastlantı değil, her şey Rab'bin işi.

Belirtmek gerekiyor ki, İslamiyet, göründüğünden çok daha bilimsel ve mantıksaldır. Şüphesiz ki, yapılacak daha birçok araştırmayla, 26 ve 52 sayılarının ardında yatan diğer gizemler ortaya çıkacaktır.

Kuranı Kerim'in, 19 sayısı ile olan ilişkisi dışında, daha başka sayı sistemleri ve bu sistemlerin birbirleri ile olan ilişkileri düşünülebilir. Ortaya konmak istenen, evrenselliğin matematiksel sistemler üzerine kurulduğudur. Evrensel bir sayı sisteminin var olduğunu gösteren, belli bir düzen vardır.

Aslında, 26 ve 52 sayıları, evrensel sayı sisteminin sadece küçük birer örnekleridir. Zamanla, bu sayısal dev bulmacanın kapısı daha da aralanacak ve ortaya başka gizemli sayılar çıkacaktır.

Hicri takvime göre, Haley Kuyrukluyıldızı, 78 yılda bir dünyaya yaklaşıyor. Bu sayı, 26'nın üç katıdır (altta).

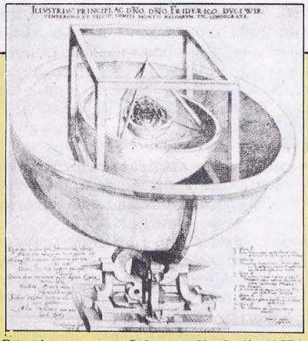

Küresel müzik

Büyük astronom **Johannes Kepler**'in (1571-1630) yapıtları sayıbilimsel ve bilimsel düşüncenin garip bir karışımından oluşmaktadır. Gezegenlerin hareketlerini yansıtan olağanüstü yetkinlikteki yasaları formüle eden kişi Kepler'di. İlk büyük çağdaş bilginlerden biri olan Kepler, aynı zamanda büyük bir gizemciydi de.

Pythagoras ve **Platon** gibi, Kepler de Dünya'nın sayılar tarafından yönetildiği kanısındaydı. Bu nedenle, gezegenlerin Güneş'e olan uzaklıklarının Euclid'in beş düzgün cisminin düzenlenişine uygun olduğunu göstermek için yoğun çalışmalar yapmıştı (solda). Kepler, bu yoldan Tanrı iradesine dayalı düzenden bir şeylar yansıtabileceğine inanmaktaydı. Sayılara duyduğu tutku çok daha ileri noktalara da varıyordu. Kepler, matematiksel olarak ifade edilen müziksel uyum ile kürelerin gösterdiği uyumun bir ve aynı şey olduğu inancındaydı. *"Gezegenlerin hareketlerinin harmonik orantılara uygun bir yumuşaklık taşıdığını söylüyorum ve kanıtlıyorum"* diyordu.

Bu teoriyi daha da geliştirmekten kendisini alıkoyamayan Kepler'e göre, her gezegen kendisine özgü bir ezgiye sahipti. Kepler, bir gezegenin bir gün içinde Güneş'ten göründüğü değişik açıları hesaplayarak, o gezegenin ezgisini bulabileceği kanısındaydı. Buna göre, Dünya "mi-fami" biçiminde küçük bir ezgi çıkarmaktaydı. Kepler'in belirttiğine göre, bunun anlamı şuydu: *"Bu dünyada sefalet ve açlık hüküm sürmektedir."*

Bilinmeyen'den

1980'li yılların başında, Türkiye yoğun UFO olaylarına sahne olmuştu. Niğde-Aksaray olayları, Çanakkale ve Orta Anadolu'da, yüzlerce ufolojik olay gözlemlenmişti. Bunların oldukça büyük bir bölümü, abartma veya spekülasyondu. Ama, bir bölümü vardı ki, bir türlü açıklanamıyorlardı. Sonra, zaman, olayların unutulmasına neden oldu. Zaten, detaylı bir araştırma da yapılmamıştı. Son iki ay içerisinde, Bilinmeyen'e gelen mektuplarda ve telefonlarda, yine ağırlık UFO'larda. Örneğin, son bir ayda 100'ün üzerinde UFO gözlemi bildirildi. Fakat ne yazık ki, hiçbir okuyucumuz, tanık olduğu gözlemi fotoğraflayamıyor. Bu da, belgesellik yönünden, büyük bir eksiklik oluyor. Oysa, Batı ülkelerinde, en geçerli olan olay bu, birçok fotoğraf elde ediliyor. Ondan sonra iş, bu fotoğrafların test edilmelerine kalıyor. Bu tür bir gözlem yapan okuyucularımızdan önemle rica ediyoruz, eğer mümkünse, fotoğraf makinelerine ulaşmaya çalışsınlar. Hiç belli olmaz, bir de bakarsınız ki, yüzyılın fotoğrafını çekmişsiniz.

Gelecek sayımızda, sizlere, yine bir kadın medyumdan söz edeceğiz. Önceki örneklerde olduğu gibi, bu medyum da çevresinde belirli bir etkinlik oluşturmuş. Ruhsal bir varlık tarafından kendisine verildiğini söylediği birçok tebliği, **Sizin Sırrınız** adlı iki kitapta toplamış. Bilinmeyen için, hiçbir medyumun diğerinden farkı yoktur. İlettikleri bilgilerin yorumları ve analizleri, bu konularda uzman olan otoritelerin işidir. Önemli olan, bu kişilerin toplum içerisindeki işlevleridir. Çünkü bu medyumlar, öylesine sakin olabiliyorlar ki, yanlarında bulunan birçok insan, günlük yaşamlarını bu tür ruhsal bilgilere uygun olarak tanzim ediyorlar.

Bilinmeyen'e gerek yazı ile, gerekse telefon aracılığı ile, bu veya şu kişiye dergide yer verilmemesi doğrultusunda birçok haber geliyor. Biz, bunlara önem vermiyoruz. İnanıyoruz ki, bilimsel yönden kesin olarak, yüzde yüz kanıtlanmadıkça, olayların veya kişilerin ayrıcalıkları yoktur. İşin daha üzücü yanı, bu kötülemeleri yapanların, genellikle, bir dönem önce, karaladıkları kişilerle beraber olmalarıdır. Oysa ki, ortaya konan bilgiler ve savunulan düşünceler aksine doğrultuda görünüyorlar. Bilinmeyen, alanına giren her konuda, belli bir etkinlik yaratabilmiş herkese, eşit düzeyde yer vermeyi sürdürecektir. Ruhsal dünyanın görevlileri olduklarını iddia eden, ama aksine davranan kişiler için elimizden üzülmekten başka bir şey gelmiyor.

Fal ve kehanet, en çok merak edilen konulardan biri. Gelecek sayımızda, el falından başlayarak, numeroloji (sayı falı) ve Tarot'a kadar giden bir yazı dizisine başlıyoruz. Amacımız, fal olayını, artı-eksi tüm yönleri ile ortaya koyabilmektir. Gelecek hafta buluşmak üzere, sağlık ve sevgi diliyoruz.

BİLİNMEYEN

Okuyucu mektupları

Kahve fincanı ve ruhlar

Ben ruhlara inanıyorum. Ruhların gözle görülemediklerini ama yazı ile haber yollayabildiklerini biliyorum. Örneğin, bir kartona alfabe harflerini yazar ve ortasına bir fincan koyarsanız bu haberleşme sağlanabilir. Kahve fincanına, birkaç dua okuyacaksınız, iki kişi fincana parmaklarının uçlarını dayayacaklar ve fincan soruya cevap verecek şekilde hareket etmeye başlayacak. Böylece, ruhlarla iletişim kurulmuş olunacak.

Zühre Özkaraman
101. Salamis Yolu, Yenişehir, Gazi Magosa
Kıbrıs

Çekilişler bana çıkmıyor

İlk sayılarınızda abone olanlara iki kura numarası verileceği ilan edilmişti. Kuraya katılıp katılmayacağımı, gerçekten iki kura numarası verilip verilmediğini sormuştum, cevap alamadım. Bugün 66. sayınızı aldım, bana yine bir şey çıkmadı. Çıkanlar kimdir? Senin şansın yokmuş diyebilirsiniz. Bir yıldır aboneyim, hâlâ semeresini göremedim.

Muammer Solmaz
Paris Cad. No: 49/A 3
Kavaklıdere/Ankara

BİLİNMEYEN: Daha önce birçok defa yazmış olmamıza rağmen, hâlâ ruhlarla ilişki kurmaya çalışan okuyucularımız var. Anlattığı yöntem, günümüzde bir salon eğlencesi olan ve hiçbir anlamı olmayan bir olay. Uzmanlar, bu tür bir deneyle ruhsal bir bilginin ya da ilişkinin sağlanamayacağını özellikle belirtiyorlar. Aksine tehlikeli bir yol olduğu vurgulanıyor. Düşük enerjiler taşıyan gelişmemiş ve olgunlaşmamış ilkel ruhların, yaşayan insanları bu yolla çok kolay ele geçirdiklerini ve sonunda intihara kadar sürüklendiklerini anlatıyorlar. Bu tür deneylere, hiç kalkışılmamasını öneririz.

Sn. Muammer Solmaz'ın mektubu gerçekten çok ilginç. Sayın okuyucumuz abone olunmakla, muhakkak çekilişte kazanması gerektiğini düşünüyor olsa gerek. Evet, her abonemize, iki kura numarası veriyoruz. Ama, değil iki, on iki kura numarası versek de, bir şey çıkmayabilir. Bu bir talih işidir. Kendisinin, Elazığ, Namık Kemal Ortaokulu öğretmeni Nuran Aydoğmuş ile temasa geçmesini rica ediyoruz. Bu okuyucumuz, hem fotoğraf makinesi, hem de teleskop kazandı.

Unutulmamalıdır ki, Bilinmeyen okuyucularına katkı olması ve teşekkür etmek için hediye çekilişi yapıyor. Asıl önemli olan, dergimizin içindeki bilgi ve konularla hizmet edebilmektir. Sn. Solmaz'ın Bilinmeyen'i salt hediye kazanmak için almadığından eminiz, kendisine bundan sonraki çekilişte, bol şans diliyoruz.